

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 14

தருமராஜன் யதிஷ்டிரார் பாகம்-3
(13-18 பருவங்கள் அனுசாஸன பருவம் முதல் சொர்க்காரோஹண பருவம் வரை)

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 14

தருமராஜன் யுதிஷ்டிரர் பாகம்-3

(13-18 பருவங்கள் அனுசாஸன பருவம் முதல் சொர்க்காரோஹண பருவம் வரை)

ஆதிரா

தருமராஜன் யுதிஷ்டிரர் பாகம்-3

பக்க எண்

13. அனுசாஸன பருவம்

17

13.1 தான் தர்ம பருவம்

- 13.1.1 யுதிஷ்டிரர் தான் அமைதியடையாததைப் பீஷ்மரிடம் கூறுதல்
- 13.1.2 பீஷ்மர் கௌதமி, வேடன், பாம்பு, மரணம் மற்றும் காலனின் உரையாடல் மூலம் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 13.1.3 தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து மரணத்தை வென்றவர் பற்றி யுதிஷ்டிரர் கேட்பது
- 13.1.4 யுதிஷ்டிரர் விசுவாமித்திரருக்குப் பிராமணத் தன்மை கிடைத்த வரலாற்றை அறிய விரும்புதல்
- 13.1.5 அஜமீட வம்சம்; விஸ்வாமித்திரரின் பிறப்பு வரலாற்றைப் பீஷ்மர் கூறுதல்
- 13.1.6 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய இந்திரன் மற்றும் கிளியின் உரையாடல்
- 13.1.7 தெய்வத்தைக் காட்டிலும் புருஷார்த்தம் சிறந்தது.
- 13.1.8 புருஷார்த்தத்தின் மேன்மை
- 13.1.9 யுதிஷ்டிரர் சுபகர்மங்களின் பலனைப் பீஷ்மரிடம் கேட்டு அறிதல்
- 13.1.10 பீஷ்மர் சிறந்த பிராமணர்களின் மகிமையைக் கூறுதல்
- 13.1.11 பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளிக்கச் சபதம் செய்து அதை மீறுவதால் ஏற்படும் குற்றம்
- 13.1.12 உரிமையற்றவர்களுக்கு உபதேசம் அளிப்பதால் ஏற்படும் குற்றம்
- 13.1.13 லக்ஷ்மி நிவாசம் செய்யும் ஆண், பெண் மற்றும் இடங்களின் வருணனை
- 13.1.14 நன்றி கெட்டவனின் கதியும், பிரயாச்சித்தமும், வத்ஸநாபனின் கதை

- 13.1.15 பங்காஸ்வன் என்ற ராஜரிஷியின் வரலாறு
- 13.1.16 மனம் வாக்கு, காயத்தால் உண்டாகும் பாவங்களைத் துறக்க உபதேசித்தல்
- 13.1.17 பீஷ்மரின் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் மகாதேவனின் மகிமையை விவரித்தல்
- 13.1.18 சிவ சஹஸ்ரநாமத்தின் மகிமை; முனிவர்கள் கூற்று
- 13.1.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் சிவனின் மகிமைகளையும் சிவ சகஸ்ர நாமத்தின் மேன்மையையும் கூறுதல்
- 13.1.20 யுதிஷ்டிரர் சகதர்ம விஷயம் குறித்துப் பீஷ்மரிடம் கேட்டறிதல்
- 13.1.21 பல தர்ம சம்பந்தமான வினாக்களுக்குப் பீஷ்மர் விடையளித்தல்
- 13.1.22 தேவ மற்றும் பித்ரு காரியங்களில் அழைக்கத் தகுந்தவர்கள்
- 13.1.22.1 அரக்கர்களின் பாகமாகக் கருதப்படும் தானம்
- 13.1.22.2 தானம் மற்றும் போஜனத்திற்கு அழைக்கத் தகுந்த பிராமணர்களின் குணங்கள்
- 13.1.22.3 தானம் அளிப்பவர்கள், தானம் பெறுபவர்கள் ஆகியோரின் குணங்கள்
- 13.1.22.4 சிராத்தத்திற்கு உகந்த காலம்
- 13.1.22.5 சிராத்தம் முடிந்ததும் உச்சரிக்க வேண்டியவை
- 13.1.22.6 தேவகாரியத்தில் கூறப்பட வேண்டியவை
- 13.1.22.7 மூன்று வர்ணங்களின் சடங்குகள்; விதிமுறைகள்
- 13.1.22.8 தானம் அளிப்பவர், தானம் பெறுவோரின் தர்ம-அர்த்தம்
- 13.1.22.9 யாருக்குத் தானம் அளிப்பதால் பெரும் பலன் கிடைக்கும் என்ற விஷயம்
- 13.1.22.10 மனிதன் சொர்க்கம் அல்லது நரகம் அடையக் காரணமான கர்மங்கள்

- 13.1.23 பிரம்மஹத்திக்குச் சமமான பாவங்கள்
- 13.1.24 பீஷ்மர் பல்வேறு தீர்த்தங்களின் மகிமையைக் கூறுதல்
- 13.1.25 முனிவர்களின் வருகை; பாண்டவர்கள் அவர்களை வணங்குதல்
- 13.1.26 ஸ்ரீ கங்கையின் மகாத்மியம்
- 13.1.27 பிராமணன் அல்லாதவன் பிராமணத் தன்மையை அடையும் உபாயம்
- 13.1.28 வீதஹவ்ய மன்னன் கூடித்திரியத் தன்மையிலிருந்து பிராமணத் தன்மை பெற்ற வரலாறு
- 13.1.29 பூஜிக்கத் தகுந்த புருஷர்கள்; அவர்களின் உச்சரிப்பு; அதனால் பெறும் லாபம்
- 13.1.30 சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதால் ஏற்படும் பெரும் பயன்கள்
- 13.1.31 பிராமணர்களின் மகிமைகள் பற்றிப் பீஷ்மர் விவரித்தல்
- 13.1.32 யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு பீஷ்மர் பெண்களின் தோஷங்களை வருணித்தல்
- 13.1.33 பெண்களைக் காப்பது குறித்து யுதிஷ்டிரர் வினவுதல்
- 13.1.34 ப்ருகு வம்சத்து விபுலன் குருபத்தினியைக் காப்பாற்றிய வரலாறு
- 13.1.35 கன்னிகையின் திருமண சம்பந்தமான பல்வேறு கருத்துக்கள்
- 13.1.36 திருமணம் குறித்த யுதிஷ்டிரரின் இன்னொரு ஐயத்தைப் பீஷ்மர் விலக்குதல்
- 13.1.37 பீஷ்மர் திருமண சம்பந்தமான விஷயங்களின் தீர்மானத்தைக் கூறுதல்
- 13.1.38 யுதிஷ்டிரர் மேலும் ஐயம் கொள்ளுதல்; பீஷ்மரின் விளக்கம்
- 13.1.39 மகன், மகள், பேரன் ஆகியோர் செல்வத்திற்கு வாரிசு ஆகும் விதி
- 13.1.40 பெண்களை ஆடையணிகளால் மரியாதை செய்யும் அவசியம்

- 13.1.41 நான்கு வர்ணங்களின் தாயபாக வருணனை; இனக்கலப்பு சந்ததியினர்
- 13.1.42 பலவகைப் புதல்வர்களின் விவரங்கள்
- 13.1.43 பசுக்களின் மகிமை பற்றி ச்யவன மகரிஷி மூலம் விளக்கப்படுதல்
- 13.1.44 யுதிஷ்டிரர் பரசுராமரிடம் கூடித்திரியத் தன்மையும், விசுவாமித்திரரிடம் பிராமணத் தன்மையும் வந்ததற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்
- 13.1.45 பீஷ்மர் அளித்த விளக்கம்
- 13.1.46 யுதிஷ்டிரரின் மனக்கவலை; பீஷ்மர் தவம் மற்றும் தானத்தின் சிறப்பைக் கூறுதல்
- 13.1.47 தோட்டம் போடுதல், மற்றும் நீர் நிலை அமைத்தல் இவற்றால் பெறும் பலன்கள்
- 13.1.48 பீஷ்மர் உத்தம தானம், உத்தம பிராமணர்களின் உபசரிப்பு பற்றி யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்தல்
- 13.1.49 யாருக்கு தானமளிப்பதால் சிறந்த பலன் கிடைக்கும் என்பது
- 13.1.50 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் வேறு சில ஐயங்களைப் போக்குதல்
- 13.1.51 நாசிகேதனின் வரலாறு மூலம் கோதான மகிமை கூறப்படுதல்
- 13.1.52 பசுக்களின் உலகம் மற்றும் கோதானம் விஷயமாக யுதிஷ்டிரர் வினவுதல்; பீஷ்மர் விளக்கம்
- 13.1.53 யுதிஷ்டிரர் மேலும் பல்வேறு ஐயங்களைக் கேட்பது
- 13.1.54 விரதம், நியமம், தமம், சத்தியம், சூரவீரர்கள் மற்றும் பல தர்மங்கள் பற்றிப் பீஷ்மர் கூறுதல்
- 13.1.55 கோதான முறை, பசுக்களின் விலை மதிப்பு, பசுக்களிடம் பிரார்த்தனை செய்தல் முதலியன
- 13.1.56 யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் கோதானத்தின் உத்தம குணங்களைக் கூற வேண்டுகூறுதல்

- 13.1.57 பீஷ்மர் வசிஷ்ட மகரிஷி சௌதாச மன்னனுக்கு அளித்த கோதான உபதேசத்தை விவரித்தல்
- 13.1.58 புனிதமானவற்றுள் புனிதமானது; கோலோக வருணனை
- 13.1.59 பசுவின் சாணத்தில் லக்ஷ்மியின் வாசம்
- 13.1.60 லக்ஷ்மிக்கும் பசுக்களுக்கும் நடந்த உரையாடல்
- 13.1.61 பிரம்மா-இந்திரன் உரையாடல் மூலம் கோதான மகிமை
- 13.1.62 யுதிஷ்டிரர் சுவர்ணம் என்பது என்ன? அது எவ்வாறு தோன்றியது எனக் கேட்டல்
- 13.1.63 பீஷ்மர் தன் அனுபவத்தில் நடந்த விஷயங்கள் மூலம் தங்கத்தின் சிறப்பைக் கூறுதல்
- 13.1.64 பரசுராமர், வசிஷ்டர் உரையாடல் மூலமாக சுவர்ண தானச் சிறப்பு
- 13.1.65 கார்த்திகேயன் தேவசேனாதிபதியானது; தாரகாசுர வதம் பற்றிப் பீஷ்மர் கூறுதல்
- 13.1.66 பீஷ்மர் சிராத்தம் பற்றிய பலவேறு விஷயங்களையும், விதிகளையும் கூறுதல்
- 13.1.67 சிராத்த தானம் பெறுவதற்குத் தகுந்த, தகுதியற்ற பிராமணர்கள் பற்றிய விளக்கம்
- 13.1.68 சிராத்தம் தொடங்கப்பட்ட காலம்; முதன் முதலில் அதனைத் தொடங்கிய ரிஷி பற்றிய செய்திகள்
- 13.1.69 கிருகஸ்தனின் தர்மங்கள் பற்றிப் பீஷ்மர் உரைத்தவை
- 13.1.70 சப்தரிஷிகள் வருஷாதர்பியால் கொல்லப்பட்ட இருந்ததும், இந்திரனால் காப்பாற்றப்பட்டதும்
- 13.1.71 பீஷ்மர் பிரம்மரிஷிகள் மற்றும் ராஜரிஷிகளின் தர்மோபதேசத்தை வர்ணித்தல்
- 13.1.72 குடை மற்றும் செருப்பு தானம் தொடங்கப்பட்ட வரலாறு
- 13.1.73 குடை, செருப்பு இவற்றைத் தானமளிக்குமாறு பீஷ்மர் கூறுதல்

- 13.1.74 எல்லோருடைய பூஜைக்கும் வந்தனத்திற்கும் உரியவர்கள்
- 13.1.75 குளம் வெட்டுவது, மரங்கள் நடுவது ஆகியவற்றின் சிறப்புக்களும், இல்லற தர்ம உபதேசமும்
- 13.1.76 பீஷ்மர் மலர், தூப, தீப, பலிதானம் பற்றி உபதேசித்தல்
- 13.1.77 கிருகஸ்தன் பலி சமர்ப்பிக்க வேண்டிய காரணம்
- 13.1.78 பிராமணர்களுடைய செல்வத்தை அபகரிப்பதால் ஏற்படும் குற்றங்கள்
- 13.1.79 வெவ்வேறு கர்மங்களுக்கேற்ப புண்ணியாத்மாக்கள் வெவ்வேறு உலகம் அடைதல் பற்றிப் பீஷ்மர் கூறுதல்
- 13.1.80 யாகம், தவம், தானம் இவற்றை விட உபவாசம் சிறந்தது என்பது
- 13.1.81 ஆயுளைக் குறைப்பதும், அதிகரிப்பதுமான அசுப, சுப கர்மங்கள், கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தின் கடமைகள்
- 13.1.82 சகோதரர்களின் பரஸ்பர நடத்தையும், தாய், தந்தை, ஆசாரியரை மதித்தலும்
- 13.1.83 மாச, பக்ஷ. திதிகளில் உபவாசம் இருப்பதால் பெறும் பலன்கள்
- 13.1.84 ஏழைகளுக்கு யாகத்திற்கு ஈடான பலனளிக்கும் உபவாச விரதங்கள்
- 13.1.85 மானஸ மற்றும் பவித்திர தீர்த்தங்களின் மகிமை
- 13.1.86 ஒவ்வொரு மாதமும் துவாதசி உபவாசம், மற்றும் பகவான் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதன் சிறப்பு மகிமை
- 13.1.87 மார்கழி மாத சந்திர விரதத்தால் அழகும் விரும்பத் தகும் தன்மையையும் பெறுதல்
- 13.1.88 யுதிஷ்டிரரின் ஐயத்தைப் பிரகஸ்பதி தெளிவுபடுத்துதல்
- 13.1.89 யுதிஷ்டிரர் பாவ கர்மத்திலிருந்து விடுபடும் வழியைப் பிரகஸ்பதியிடம் கேட்டறிதல்
- 13.1.90 ஹிம்சை செய்தல் மற்றும் மாமிசம் உண்பதன் நிந்தை

- 13.1.91 பீஷ்மர் வியாசரின் அருளால் ஒரு புழு பிராமணனாகி பிரம்மலோகம் அடைந்ததை வருணித்தல்
- 13.1.92 வியாசர்-மைத்ரேயர் இவர்களுக்கிடையே நடந்த உரையாடலின் மூலம் தானம்-தவம் இவற்றின் சிறப்பைக் கூறுதல்
- 13.1.93 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பகவான் நாராயணனை ஆராதிக்க ஆணையிடுதல்
- 13.1.94 சாமநீதியின் சிறப்பு
- 13.1.95 சிராத்த விஷயம், பாவத்திலிருந்து விடுபடும் விஷயம், தர்ம விஷயம், தான விஷயம் இவற்றின் ஐயங்கள் தெளிவுபடுத்தப்படுதல்
- 13.1.96 விஷ்ணு, பலதேவர், அக்னி, பிரம்மா முதலிய தேவர்கள், ரிஷிகள் எடுத்துக்கூறிய தர்ம ரகசியம்
- 13.1.97 ஏற்கத் தகுந்த அன்னம்; ஏற்கத் தகாத அன்னம் பற்றிய விளக்கம்
- 13.1.98 தானம் பெறுவது; உசிதமற்ற போஜனம் இவற்றிற்கான பிராயச்சித்தம்
- 13.1.99 எத்தகைய தானம் மற்றும் தவத்தால் சொர்க்கம் அடைய முடியும் என்பது
- 13.1.100 மேலும் பல அற்புதமான விஷயங்களைக் கூறுமாறு யுதிஷ்டிரர் வேண்டுகல்
- 13.1.101 பீஷ்மர் பழைய காலத்தில் நடந்த, தான் கேள்விப்பட்டிருந்த அற்புதமான விஷயங்களை வருணித்தல்
- 13.1.102 நாரதர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் புகழ்ந்து வணங்குதல்
- 13.1.103 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்
- 13.1.104 ஜபிக்கத்தகுந்த மந்திரங்கள்
- 13.1.105 துதிக்கப்பட வேண்டிய பிற தெய்வங்கள்

- 13.1.106 நான்கு திசைகளிலும் வாழும் மகரிஷிகள் மற்றும் தீவ்யமான முனிவர்கள்
- 13.1.107 தேவர்களையும் மகரிஷிகளையும் துதிப்பதால் ஏற்படும் பலன்கள்
- 13.1.108 காயத்ரி ஜபத்தின் மகிமை
- 13.1.109 பிராமணர்களின் மகிமை
- 13.1.110 பீஷ்மர் கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் பற்றிய விஷயங்களைக் கூறுதல்
- 13.1.111 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமையைக் கூறுதல்
- 13.1.112 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூர்வாசர் மூலம் தனக்கு நிகழ்ந்தவற்றை விளக்குதல்
- 13.1.113 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சங்கர பகவானின் மகிமைகளை வருணித்தல்
- 13.1.114 மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் தன் ஐயங்களைக் கேட்டுத் தெளிதல்
- 13.1.115 யுதிஷ்டிரர் வித்தை, அறிவு, பலம் இவற்றை விட பாக்கியமே முக்கியமானது என்பதும் பீஷ்மரின் பதிலும்
- 13.1.116 பீஷ்மர் சுப-அசுப கர்மங்களே சுக-துக்கம் அடைவதற்கான காரணம் எனக்கூறித் தர்மானுஷ்டானத்தை வலியுறுத்துதல்
- 13.1.117 யுதிஷ்டிரர் மனிதனின் நன்மைக்கான வழியைக் கேட்பது; பீஷ்மர் நாள்தோறும் மனிதன் கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டிய தேவரிஷிகளைப் பற்றிக் கூறுவது
- 13.1.118 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் அனுமதி பெற்றுக் குடும்பத்துடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

13.2 பீஷ்ம ஸ்வர்காரோஹண பருவம்

173

13.2.1 அஸ்தினாபுரத்தில் யுதிஷ்டிரர்

- 13.2.2 உத்தராயணத்தில் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் வருதல்
- 13.2.3 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரை வணங்கிக் கூறுதல்
- 13.2.4 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுவது
- 13.2.5 பீஷ்மரின் பிராணத்தியாகம்; அவரது உடல் காயங்கள் நீங்கப் பெற்றது
- 13.2.6 பீஷ்மரின் சரீரம் எரியூட்டப்படுதல்; பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்தல்

14. ஆஸ்வமேதிக பருவம்

178

- 14.1 யுதிஷ்டிரர் துயரத்தில் ஆழ்ந்து கண்ணீர் பெருக்குதல்
- 14.2 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்
- 14.3 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குக் கூறிய மறுமொழி
- 14.4 வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறி யாகங்களைச் செய்யச் சொல்லுதல்
- 14.5 யுதிஷ்டிரர் யாகத்திற்குரிய பொருள் இல்லை என்பதைக் கூறுதல்
- 14.6 வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய ஆலோசனை
- 14.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு இந்திரன் விருத்தாசுரனை அழித்த வரலாற்றைக் கூறுதல்
- 14.8 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனத்தை வெல்லும்படி யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்
- 14.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மமதையைத் தியாகம் செய்வதன் மகத்துவத்தைக் கூறுதல்
- 14.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காமகீதையைக் கூறுதல்
- 14.11 யுதிஷ்டிரர் மன அமைதி

- 14.12 மகரிஷிகள் விடைபெற்றமை
- 14.13 யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி, தர்மத்தில் நிலைத்து ஆட்சி செய்தல்
- 14.14 யுதிஷ்டிரரின் ஆட்சிச் சிறப்பு
- 14.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் விடை பெற்றுத் துவாரகை திரும்புதல்
- 14.16 யுதிஷ்டிர மன்னர் மருத் மன்னரின் செல்வத்தைத் தேடிப் புறப்படுதல்
- 14.17 பாண்டவர்கள் இமயத்தில் முகாமிட்டு இரவில் உபவாசம் மேற்கொள்ளுதல்
- 14.18 யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களின் ஆணைப்படி சிவனைப் பூஜித்து, செல்வக் குவியலைத் தோண்டி எடுத்துச் செல்லுதல்
- 14.19 யுதிஷ்டிரர் பெரும் செல்வத்துடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்; நகர் அலங்காரம்
- 14.20 வ்ருஷ்ணி குலத்தினர் பாண்டவர்களை வரவேற்பதும், பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜிப்பதும்
- 14.21 வியாசர் யாகத்திற்காக யுதிஷ்டிரருக்கு ஆணையிடுதல்
- 14.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் யுதிஷ்டிரருக்கு யாகம் செய்ய ஆணையிடுதல்
- 14.23 யுதிஷ்டிரர் வியாச மகரிஷியிடம் யாகதீக்ஷை அளிக்க வேண்டுகோள்
- 14.24 வியாசரின் ஆணைப்படி யாக ஏற்பாடுகளை யுதிஷ்டிரர் செய்தல்
- 14.25 வியாசர் பாண்டவர்களுக்குப் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து அளித்தல்
- 14.26 யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் யாகதீக்ஷை பெறுதல்
- 14.27 யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகள்; யுதிஷ்டிரர் பீமனுக்கு இட்ட கட்டளை
- 14.28 பீமசேனன் செய்த ஏற்பாடுகள்

- 14.29 யாக காரியத்தின் சிறப்பு
- 14.30 யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் மன்னர்களுக்குப் பூஜை செய்யக் கட்டளை
- 14.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிய அர்ஜுனன் பற்றிய செய்தி
- 14.32 அர்ஜுனன் குறித்து இருவரும் உரையாடுதல்
- 14.33 அர்ஜுனன் வருகை; யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி
- 14.34 அஸ்வமேத யாகத் தொடக்கம்
- 14.35 யாக நிகழ்ச்சிகள்
- 14.36 யாகம் முற்றுப் பெறுதல்
- 14.37 யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களுக்குத் தகவியணையளித்தல்
- 14.38 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வைஷ்ணவ தர்ம வினாக்களைக் கேட்டல்
- 14.39 யுதிஷ்டிரர் வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் பல்வேறு ஜயங்களைக் கேட்பதும், பகவானின் உபதேசமும்
- 14.40 யுதிஷ்டிரர் பகவானைத் துதிப்பதும், பகவானின் ஆறுதலும்
- 14.41 யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பகவானிடம் வினா விடுத்தல்
- 14.42 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானே உரைத்த வைஷ்ணவ தர்மம் கேட்பதன் பலன்
- 14.43 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்

15. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்

218

- 15.1 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரருக்கு மதிப்பளித்து ஆட்சி புரிதல்
- 15.2 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரருக்கு அனுகூலமாகவே நடந்து கொள்ளுதல்
- 15.3 திருதராஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்; யுதிஷ்டிரரின் கவலை

- 15.4 திருதராஷ்டிரரின் உறுதி
- 15.5 திருதராஷ்டிரர் உணர்விழத்தல்; யுதிஷ்டிரரின் சிஸ்ருசைஷ
- 15.6 திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரின் ஸ்பரிசத்தை விரும்புதல் தர்மராஜரின் பணிவிடை
- 15.7 வியாசரின் கட்டளை; யுதிஷ்டிரர் அளித்த அனுமதி
- 15.8 திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் பரிவு காட்டுதல்
- 15.9 திருதராஷ்டிரர் உபதேசித்த ராஜநீதி
- 15.10 யுதிஷ்டிரர் மேலும் உபதேசம் அளிக்கக் கேட்பது
- 15.11 திருதராஷ்டிரர் சிராத்தத்திற்காகச் செல்வம் வேண்டுதல்
- 15.12 திருதராஷ்டிரர் கானகம் புறப்பாடு; காந்தாரியுடன் குந்தியும் செல்லுதல்
- 15.13 யுதிஷ்டிரர் தாயார் குந்தியிடம் வேண்டுதல்
- 15.14 பாண்டவர்களுக்குக் குந்தி அளித்த பதில்
- 15.15 பாண்டவர்கள் துயரத்துடன் நகரம் திரும்புதல்
- 15.16 திருதராஷ்டிரர் முதலியோரை எண்ணி நகர வாசிகளும் பாண்டவர்களும் கவலை கொள்ளுதல்
- 15.17 சகதேவன் குந்தி தேவியைத் தரிசிக்க விரும்புதல்
- 15.18 சகதேவன் சொல் கேட்டுத் திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் வேண்டுதல்
- 15.19 யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தல்; ஏற்பாடுகளுக்கான ஆணை
- 15.20 பாண்டவர்களின் குருக்ஷேத்திர யாத்திரை
- 15.21 பாண்டவர்களும், நகர மக்களும் திருதராஷ்டிரரைத் தரிசித்தல்
- 15.22 திருதராஷ்டிரர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 15.23 யுதிஷ்டிர மன்னர் திருதராஷ்டிரரிடம் நலம் விசாரித்தல்

- 15.24 விதுரர் பற்றிய செய்தி
- 15.25 யுதிஷ்டிரர் விதுரரைத் தரிசித்தல்; விதுரர் யுதிஷ்டிரருக்குள் பிரவேசித்தது
- 15.26 யுதிஷ்டிரர் ரிஷிகளுக்குத் தேவையான பொருட்களை அளித்தல்
- 15.27 வியாசரின் அருளால் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களின் தரிசனம்
- 15.28 வியாசர் கூறியவாறு திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரருக்கு அஸ்தினாபுரம் திரும்பக் கட்டளையிடுதல்
- 15.29 யுதிஷ்டிரர் மன்னரின் சேவையை விரும்புதல்
- 15.30 யுதிஷ்டிரர் குந்தியிடம் கூறுவது
- 15.31 பாண்டவர் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்
- 15.32 நாரத மகரிஷி வருகை; யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் திருதராஷ்டிரர் பற்றிக் கேட்டல்
- 15.33 நாரத மகரிஷி திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி இவர்கள் தீயில் சிக்கிச் சாம்பலானதைத் தெரிவிப்பது
- 15.34 பாண்டவர்களின் துயரம்
- 15.35 திருதராஷ்டிரர் முதலியோர் லௌகிக அக்னியில் எரிந்ததற்காகப் பாண்டவர்களின் கண்ணீர்
- 15.36 திருதராஷ்டிரர் புனித அக்னியால் எரிக்கப்பட்டதை நாரதர் தெரிவித்தல்
- 15.37 யுதிஷ்டிரர் மூவருக்கும் காங்கைக் கரையில் இறுதிச் சடங்குகள் செய்தல்

16. மௌசல பருவம்

252

- 16.1 யுதிஷ்டிர மன்னருக்குப் பல அபசகுனங்கள் தென்படுதல்
- 16.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமிருந்து தாருகன் வருகை; தொடர் நிகழ்வுகள்

17 மகா ப்ரஸ்தானிக பருவம்

254

- 17.1 பாண்டவர்கள் கானகம் செல்லத் தீர்மானம்
- 17.2 யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பரிபாலனத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்
- 17.3 பாண்டவர்கள் அனைவரும் மகா யாத்திரைக்குப் புறப்படுதல்
- 17.4 பாண்டவர்கள் புவியை வலம் வருதல்
- 17.5 வழியில் திரௌபதி, சகதேவன், நகுலன், அர்ஜுனன் ஆகியோர் வரிசையாக விழுதல்; விழுந்ததற்காக காரணத்தை யுதிஷ்டிரர் கூறுதல்
- 17.6 பீமசேனன் வீழ்ச்சியும் அதற்கான காரணமும்
- 17.7 இந்திரன் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; இந்திரன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்
- 17.8 நாயின் உருவில் வந்த தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்
- 17.9 மனித உருவுடன் தேவர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சொர்க்கலோகம் அழைத்துச் செல்லுதல்
- 17.10 நாரதர் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து வரவேற்பளித்தல்
- 17.11 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களிடம் செல்ல விரும்புதல்; இந்திரன் கூற்று

18. சொர்க்காரோஹண பருவம்

263

- 18.1 சொர்க்கத்தில் துரியோதனனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் சினம்
- 18.2 நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தல்
- 18.3 யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் தன் சகோதரர்களின் நிலை பற்றி வினவுதல்
- 18.4 யுதிஷ்டிரர் தேவர்களிடம் கர்ணனைப் பற்றியும் மற்ற வீரர்களைப் பற்றியும் வினவுதல்

- 18.5 தேவர்கள் ஆணைப்படி தேவதூதர்கள் யுதிஷ்டிரருக்கு நரகத்தைக் காட்டுதல்
- 18.6 யுதிஷ்டிரர் திரும்ப நினைப்பதும், பலருடைய தீனக் குரலைக் கேட்பதும்
- 18.7 சகோதரர்களின் குரலைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் நரகத்திலேயே இருக்கத் தீர்மானித்தல்
- 18.8 இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்
- 18.9 இந்திரன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 18.10 தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியவை
- 18.11 யுதிஷ்டிரர் தேவநதி கங்கையில் நீராடித் தன் சகோதரரிடம் செல்லுதல்
- 18.12 யுதிஷ்டிரர் திவ்ய லோகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் ஆகியோரைத் தரிசித்தல்
- 18.13 இந்திரன் சொர்க்கலோகத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குத் திரௌபதியையும், மற்றவர்களையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தல்
- 18.14 மற்ற வீரர்களின் கதி வைசம்பாயனர் மூலம் கூறப்படுதல்

தருமராஜன் யுதிஷ்டிரர்-III

13. அனுசாஸன பருவம்

13.1 தான தர்ம பருவம்

13.1.1 யுதிஷ்டிரர் தான் அமைதியடையாததைப் பீஷ்மரிடம் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் தன் அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும் உரிய பிதாமகரிடம் கூறலானார்; “பாட்டனாரே! தாங்கள் பலவகையாக அமைதியின் சூட்சும ஸ்வரூபத்தை வருணித்தீர்கள். ஆனாலும் மன அமைதிக்கான பல உபாயங்களைக் கேட்டும், தானே செய்த குற்றத்தால் மனத்திற்கு எவ்வாறு அமைதி கிடைக்க முடியும்? வீரர்களில் சிறந்தவரே! அம்புகள் நிறைந்த உங்களுடைய சரீரத்தையும். அதன் ஆழமான காயங்களையும் பார்த்து நான் அடிக்கடி என்னுடைய பாவங்களையே சிந்திக்கிறேன். ஆகவே எனக்குச் சிறிதும் அமைதி கிடைக்கவில்லை.

மலையிலிருந்து அருவி பெருகுவது போல் உங்கள் உடலில் இருந்து ரத்ததாரை பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. சரீரம் முழுவதும் ரத்தத்தால் நனைந்திருக்கும் உங்களைப் பார்த்து நான் உருகுகிறேன். என்னாலேயே ரணபூமியில் பகைவர்களால் பாட்டனாருக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டது. இதைக் காட்டிலும் துன்பம் அளிக்கும் விஷயம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? இன்னும் பல மன்னர்கள் தங்கள் புதல்வர்களுடனும் உறவினர்களுடனும் என்னாலேயே போரில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இதைவிடப் பெரிய துயரம் வேறென்ன இருக்கமுடியும்?

நாங்களும், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும் காலத்திற்கும், சினத்திற்கும் வசப்பட்டு இந்த நிந்தைக்குரிய செயலைச் செய்து எந்த கெட்ட கதியை அடையப் போகிறோமோ தெரியாது. நான் துரியோதனனுக்கு அவன் மரணமடைந்ததே சிறந்தது என்று கருதுகிறேன். ஏன் எனில் அவன் தாங்கள் இந்த நிலையில் கிடப்பதைக் காணவில்லை. நானே உங்கள் வாழ்வை முடித்து விட்டவன். நானே மற்ற நண்பர்களையும் வதம் செய்தவன். குலத்தின் தீயைப் போன்ற துரியோதனன் சேனையுடனும், உறவினர்களுடனும் கொல்லப்பட்டான். உங்களை இந்த நிலையில் பார்க்கவில்லை. ஆகவே அவனுடைய மரணமே சிறந்தது. என்னுடைய வாழ்க்கை அல்ல.

ஒருபோதும் தன் ஒழுங்கிலிருந்து மீறாதவரே! நான் சகோதரர்களோடு பகைவர்களால் முதலிலேயே போரில் கொல்லப்பட்டிருந்தால் உங்களை இவ்வாறு அம்புப்படுக்கையில் துன்புறும் நிலையில் பார்த்திருக்க மாட்டேன்.

இறைவன் நிச்சயம் எங்களைப் பாவியாகவே படைத்துள்ளார். தாங்கள் எனக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்பினால் எனக்குப் பரலோகத்திலும் இந்தப் பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெறும் உபதேசத்தை அளியுங்கள் என்றார்.

13.1.2 பீஷ்மர் கௌதமி, வேடன், பாம்பு, மரணம் மற்றும் காலனின் உரையாடல் மூலம் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “மஹா பாக்கியவானே! நீ எப்போதும் சுதந்திரமானவன் அல்ல; மற்றவருக்குக் கட்டுப்பட்டவன். அவ்வாறு இருக்கும்போது சுப-அசுப கர்மங்களுக்கு உன்னையே ஏன் காரணமாகக் கூறிக் கொள்ளுகிறாய்? கர்மங்களுக்கான காரணம் என்ன என்பது புலன்களுக்கு எட்டாதது. மிகவும் சூக்ஷ்மம் ஆனது. இது தொடர்பாக வித்வான்கள், கௌதமி என்னும் பிராமணப்பெண், வேடன், பாம்பு, மரணம் மற்றும் காலத்தின் உரையாடலான பழைய வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அதனை நீ அறிந்து கொள் என்றார்.

கௌதமி என்ற பிராமணியின் மகனான சிறுவன் பாம்பு தீண்டி மரணம் அடைந்துவிட்டான். இதனால் கோபம் கொண்ட அர்ஜுனகன் என்ற வேடன் பாம்பைக் கொல்ல முற்பட்டான். கௌதமி அதனை விரும்பவில்லை. பாம்பைக் கொல்ல வேண்டாம் என்றாள். அப்போது பாம்பு மரணத்தால் தூண்டப்பட்டே சிறுவனைத் தீண்டியதாகக் கூறியது. மரணமே குற்றவாளி எனப் பாம்பு கூறிய போது அங்கு வந்த மரணம் தானும் குற்றவாளியல்ல; பாம்பும் குற்றவாளியல்ல; காலனால் தூண்டப்பட்டே இது நடந்தது என்று கூறியது. அந்த விஷயம் தார்மீக சம்பந்தமானதால் காலனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தது.

காலன் சிறுவனின் மரணத்திற்குத் தானோ, மரணமோ, பாம்போ காரணமல்ல; சிறுவனின் கர்மமே காரணம் என்று கூறியது. மனிதன் தான் செய்த கர்மத்திற்கேற்பவே அனைத்தையும் பெறுகிறான். வெயிலும், நிலிலும் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து இருப்பது போலக் கர்மம் கர்த்தா இரண்டும் தன்னுடைய கர்மத்திற்கேற்ப ஒன்று மற்று ஒன்றோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாலகன் தன் கர்மத்தால் தூண்டப்பட்டே காலத்தின் மூலம் அழிந்துள்ளான் என்று கூறியதும், காலன், மரணம், பாம்பு அனைவரும் வந்தபடியே சென்றுவிட்டனர்.

யுதிஷ்டிரா! இந்தக் கதையைக் கேட்டு அமைதிக்கொள். துயரப்படாதே, எல்லா மனிதர்களும் தத்தம் கர்மங்களுக்கேற்பக் கிடைக்கும் லோகங்களுக்குச்

செல்கிறார்கள். நீயோ, துரியோதனனோ ஏதும் செய்யவில்லை. காலனே இந்த எல்லாச் செயலையும் செய்ததாகக் கருது. அதனாலேயே மன்னர்கள் அனைவரும் மாண்டு விட்டனர்” என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.3 தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து மரணத்தை வென்றவர் பற்றி யுதிஷ்டிரர் கேட்பது

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார், “பேரறிஞரான பிதாமகரே! நீங்கள் கூறிய இந்தக் கதையைக் கவனத்துடன் கேட்டேன். உங்கள் மூலம் இன்னும் பலதர்மங்களையும், உபதேசத்தையும் கேட்க விரும்புகிறேன். பாட்டனாரே! தர்மத்தை மட்டுமே கடைப்பிடித்து மரணத்தை வென்ற குடும்பஸ்தன் உள்ளாரா? இதனைக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். யுதிஷ்டிரா! இந்த வரலாற்றைக் கேள்.

“பிரஜாபதியின் வம்சத்தில் வந்த துரியோதனன் என்னும் மன்னனின் மகள் சுதர்சனா. அவளை அக்னிதேவன் விரும்பி மனைவியாக ஏற்றார். அக்னிதேவன் மூலம் சுதர்சனா சுதர்சனன் என்ற புதல்வனைப் பெற்றாள். சுதர்சனன் ந்ருக மன்னனின் முன்னோர் பரம்பரையில் வந்த ஓகவதி என்னும் பெண்ணை மணந்து இல்லறதர்மத்தில் ஈடுபட்டே மோக்ஷதர்மத்தை அடைவேன் என சபதம் ஏற்றார். அவரை தர்மம் சோதிக்க எண்ணியது. மரணமும் அவருடைய பலவீனமான தருணத்தை எதிர்பார்த்துப் பின் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. சுதர்சனன் தன் மனைவிக்கு அதிதி உபசாரத்தில் அதிதி உன் சரீரத்தை வேண்டினாலும் அளித்துவிடவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டிருந்தார்.

தர்மம் பிராமணன் உருவில், சுதர்சனன் வீட்டில் இல்லாதபோது ஓகவதியிடம் வந்து, அவள் சரீரத்தைத் தனக்களித்து இல்லற தர்மத்தை நிறைவேற்றக் கேட்டது. ஓகவதி வேறு பொருட்களை அளிக்க முன்வந்தும் தர்மமாகிய பிராமணன் அதை ஏற்கவில்லை. ஓகவதியும் தன் கணவனின் கட்டளையைக் கருத்தில் கொண்டு தன் சரீரத்தைப் பிராமணனுக்கு அளித்தாள். வீடு திரும்பியபின் சுதர்சனன் இதை தர்மமாகிய பிராமணன் மூலமே அறிந்தார். ஆனாலும் அவர் சிறிதும் கோபம் கொள்ளவில்லை; தன் உயிர், தன் பத்தினி, தன் செல்வம் அனைத்தும் அதிதிகளுக்காகத் தியாகம் செய்யப்பட்டது என்று கூறி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

சுதர்சனனைப் பின்தொடர்ந்த மரணமும் தன் எண்ணம் நிறைவேறாமல் திரும்பியது. பிராமணனாகிய தர்மம் சுதர்சனனுக்கு உத்தம வரமளித்தது. இதே சரீரத்தோடு திவ்ய லோகங்களை அடையும் பேற்றினை வரமருளியது.

பதி விரதையான ஓகவதி தன் பாதி சரீரத்துடன் ஓகவதி என்ற நதியாகி உலகைப் புனிதமாக்குவாள்; பாதி சரீரத்தால் உன் சேவையில் இருப்பாள். நீயும் இவளும் உத்தம தவத்தால் பெற்ற சனாதன லோகத்தை அடைவீர்கள். அங்கிருந்து இவ்வுலகங்களுக்குத் திரும்ப நேராது என தர்மம் சுதர்சனனுக்கு அருள்புரிந்தது.

யுதிஷ்டிரா! பிறகு இந்திரன் ஆயிரம் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேருடன் சுதர்சனனைச் சந்திக்க வந்தார். இவ்வாறு விருந்துபசாரத்தின் புண்ணியத்தால், சுதர்சனன், மரணம், ஆத்மா, காமம், க்ரோதம், உலகம், பஞ்சபூதம், அறிவு, காலம், மனம் ஆகிய அனைத்தையும் வென்று விட்டார். இதனால், குடும்பஸ்தனுக்கு அதிதியைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை என்பதை நீ தீர்மானித்துக் கொள். பூஜிக்கப்படும் அதிதி மனத்திற்குள் குடும்பஸ்தனின் மங்களத்தைச் சிந்திப்பதால் கிடைக்கும் பலன் 100 யாகங்களின் பலனை விட அதிகமானது என்று கூறப்படுகிறது.

நல்ல நடத்தை உடைய அதிதியைப் பெற்று அவனை முறைப்படி மதிக்காத கிருகஸ்தன் அதிதிக்குத் தன் பாவத்தை அளித்து அவனுடைய புண்ணியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு விடுகிறான். மகனே! பழைய காலத்தில் குடும்பஸ்தன் எவ்விதம் மரணத்தை வென்றான் என்னும் உத்தமமான கதையை உனக்குக் கூறினேன். இந்த சிறந்த கதை, செல்வம், புகழ் மற்றும் ஆயுளை அளிப்பதாகும் என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

13.1.4 யுதிஷ்டிரர் விசுவாமித்திரருக்குப் பிராமணத் தன்மை கிடைத்த வரலாற்றை அறிய விரும்புதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் தன்னுடைய இன்னும் ஒரு ஐயத்தைக் கேட்டார். “பாட்டனாரே! பிராமணரல்லாத மற்ற மூன்று வர்ணத்தினருக்கும் பிராமணத்தன்மை கிடைப்பது மிகவும் கடினம் என்று கூறப்படுகிறது. அவ்வாறாயின் கூடித்திரிய குலத்தில் தோன்றிய விசுவாமித்திரர் எவ்வாறு பிராமணத் தன்மையைப் பெற்றார்? அவர் தன் பிரபாவத்தால் வசிஷ்டருடைய நூறு புதல்வர்களை அக்கணமே அழித்துவிட்டார். கோபத்துடன் யமனைப் போன்ற அரக்கர்களையும் படைத்தார். இதுமட்டுமல்ல; மனித உலகத்தில் நூற்றுக்கணக்கான பிரம்மரிஷிகள் நிரம்பிய, புகழ்மிக்க குஷிக் வம்சத்தை ஸ்தாபித்தார். ருசிகரின் மகா தபஸ்வியான புதல்வர் சுனசேபன் ஒரு யாகத்தில் யாகப்பசவாக்கப்பட்டபோது அந்த மகா யக்ஞத்திலிருந்து விசுவாமித்திரர் அவரை விடுதலை செய்தார்.

அதனால் அவர் (சுனசேபன்) விசுவாமித்திரரின் முத்த புதல்வரைப்

போல் ஆனார். விஸ்வாமித்திரனின் புதல்வர்களான 50 பேர் சுனசேபனை தங்கள் மூத்தவனாகக் கருதி மதிப்பளிக்கவில்லை. எனவே விசுவாமித்திரர் அவர்கள் அனைவரையும் சண்டாளர்களாக்கி விட்டார். தேவர்கள் அளித்ததால் தேவராதன் எனச் சுனசேபன் புகழப்பட்டான். இகழ்வாகு வம்சத்து, திரிசங்கு சொர்க்கத்திலிருந்து வீழ்ந்து தலைகீழாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தபோது விஸ்வாமித்திரரே அவரை அன்போடு சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பினார். தேவரிஷி, பிரம்மரிஷி மற்றும் தேவர்களாலும் பயன்படுத்தப்படும் கௌசிக நதி விஸ்வாமித்திரரின் பிரபாவத்தாலேயே தோன்றியது.

ரம்பா என்னும் அழகிய அப்சரஸ் விஸ்வாமித்திரரின் தவத்தில் இடையூறு செய்யச் சென்று அவருடைய சாபத்தால் கல்லாகி விட்டாள். விஸ்வாமித்திரரிடம் பயம் கொண்டே பிரம்மரிஷி வசிஷ்டர் தன்னைத்தானே ஒரு நதியில் மூழ்கச் செய்தார். ஆனால் அந்த நதி அவரைக் கரைசேர்த்துக் காப்பாற்றி அதனால் ‘விபாஷா’ என்று புகழ்பெற்று அழைக்கப்பட்டது. வாக்கால் துதிக்கப்பட்டதால், இந்திரன் மகிழ்ந்து விசுவாமித்திரரை சாபத்திலிருந்து விடுவித்தார். விஸ்வாமித்திரர் உத்தானபாதரின் புதல்வன் துருவன், மற்றும் பிரம்மரிஷிகளிடையே ஆகாயத்தில் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய பல கர்மங்கள் அற்புதமானவை.

மதங்கள் தவம் செய்தாலும் பிராமணத் தன்மையை அடையவில்லை. விஸ்வாமித்திரர் வேறு ஒரு சரீரத்தைத் தரிக்காமலேயே எவ்வாறு பிராமணர் ஆனார் என்பதை அறிய எனக்குக் குதூகலம் ஏற்படுகிறது. விசுவாமித்திரர் எவ்வாறு பிராமணத் தன்மையை அடைந்தார் என்பதைக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார், யுதிஷ்டிரர்.

13.1.5 அஜமீட வம்சம்; விஸ்வாமித்திரரின் பிறப்பு வரலாற்றைப் பீஷ்மர் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு விசுவாமித்திரர் கூடித்திரிய குலத்தில் பிறந்து பிராமணத் தன்மையையும், பிரம்மரிஷித் தன்மையையும் அடைந்த வரலாற்றைக் கூறலானார். “கௌந்தேயா! பழைய காலத்தில் பரத வம்சத்தில் “அஜமீடன்” என்னும் புகழ்பெற்ற மன்னர் இருந்தார். அவருடைய புதல்வர் “ஜஹ்னூ” ஜஹ்னூவின் புதல்வன் ‘சிந்துத்வீபன்’. அவருடைய மகன் பலமுடையவனான ‘பலாகாசுரன்’. அவனுடைய புதல்வன் வல்லபன்; தர்மம் உடையவன். வல்லபனின் புதல்வன் இந்திரனுக்குச் சமமான குஷிகன். குஷிகனின் புதல்வர் மகாராஜா காதி. அவர் நீண்ட காலம் புதல்வனின்றி, குழந்தைப்பேற்றை விரும்பி யாகங்கள் செய்வதற்காகக் காட்டில் வாழ்ந்து வந்தார்.

காட்டில் சோமயாகம் செய்ததால் அவருக்கு ‘சத்தியவதி’ என்னும் மகள் பிறந்தாள். அழகியான அவளை, ப்ருகு வம்சத்து, ச்யவன மகரிஷியின் புதல்வர் ருசிகர் மனைவியாக்கிக் கொள்ள விரும்பினார். அவர் காதியிடம் சத்தியவதியைத் தனக்காகக் கேட்டார். காதி, ருசிகரிடம் மணமகளுக்கான சுல்கம் அளிக்குமாறு வேண்டினார். ருசிகர், மன்னன் என்ன சுல்கம் பெற விரும்புகிறார் எனக் கேட்டார். காதி, அவரிடம் வெண்மைநிறமும், ஒரு காது கருமையாகவும் உள்ள காற்றைப் போல வேகமுடைய ஆயிரம் குதிரைகளைத் தன் பெண்ணிற்கான சுல்கமாகக் கேட்டார்.

காதியின் சொற்களைக் கேட்ட ருசிகர் நீருக்குத் தலைவனான, அதிதியின் புதல்வன் வருண தேவனிடம் சென்றார். காதி கூறியவாறு வெண்மைநிறமும் ஒரு காது கருமையாகவும் இருக்கும் ஆயிரம் குதிரைகளைப் பிசைடியாகக் கேட்டார். வருணதேவன் ருசிகரிடம் தாங்கள் விரும்பும் இடத்திலிருந்து இத்தகைய குதிரைகள் தோன்றும் என வாக்களித்தார். ருசிகர் கங்கையின் நீரில் இந்தக் குதிரைகள் தோன்ற வேண்டும் என நினைத்தார். அவ்வாறே ஆயிரம் தேஜஸ்வியான குதிரைகள் கங்கையில் தோன்றின. கன்னௌஜுக்கு அருகில் உள்ள அந்த கங்கைக்கரை இன்றும் அஸ்வதீர்த்தம் என்று மக்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

ப்ருகு வம்சத்து ருசிகர் அந்த ஆயிரம் குதிரைகளையும் காதி மன்னருக்கு சுல்கமாக அளித்தார். காதியும் முனிவரின் சாபத்திற்குப் பயந்து சத்தியவதியை ருசிகருக்கு முறைப்படி மணம் முடித்துக் கொடுத்தார். ருசிகர் தன் அழகிய மனைவிக்கு ஒரு புதல்வனை அளிக்க விரும்பினார். இதைப்பற்றி ராஜகுமாரி சத்தியவதி தன் தாயிடம் கூறினாள். அவளுடைய தாய் வெட்கத்துடன் தன் மகளிடம், தானும் ஒரு புதல்வனைப்பெற அருள்புரியுமாறு உன் கணவனிடம் நீ கூற வேண்டும் என்றாள். சத்தியவதியும் தன் தாயும் ஒரு புதல்வனைப் பெற விரும்புவதை ருசிகரிடம் தெரிவித்தாள்.

ருசிகர் அவளிடம், “கல்யாணி! என் அருளால் உன் தாயும் விரைவில் ஒரு குணசாலியான புதல்வனைப் பெறுவாள். உன் வேண்டுகோள் நிறைவேறும் நம் வம்ச பரம்பரைக்காக உன்னுடைய கர்ப்பத்திலிருந்தும் குணம் மிகுந்த தேஜஸ்மிகுந்த புதல்வன் தோன்றுவான். உன் தாய் ருது ஸ்நானம் செய்து அரசமரத்தை ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளட்டும். நீ அத்தி மரத்தை ஆலிங்கனம் செய். இதனால் இருவரும் விரும்பிய புதல்வனைப் பெறுவீர்கள். தேவி! நான் இரண்டு மந்திரித்த சருவைத் தயார் செய்துள்ளேன். இவற்றில் ஒன்றை நீ சாப்பிடு, மற்றொன்றை உன் தாய் சாப்பிடட்டும். இருவரும் இதனால் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்கள்” என்று அருளினார்.

சத்தியவதி இதனால் ஆணவம் கொண்டாள். தாயிடம் ருசிகர் கூறியதைச் சொன்னாள். இருவருக்கும் தனித்தனியாகத் தயாரிக்கப்பட்ட சருவைப்பற்றியும் தெரிவித்தாள். அப்போது சத்தியவதியின் தாய், அவளிடம், “பொதுவாக எல்லோரும் தனக்காகத் தூய்மையான, சிறந்த குணங்கள் உடைய புதல்வர்களையே விரும்புகிறார்கள். ருசிகரும் சருவைத் தயாரிக்கும்போது இந்த தார-தம்யத்தை வைத்திருப்பார். ஆகவே உனக்குக் குறிக்கப்பட்ட சருவையும் மரத்தையும் ஏற்க எனக்கு ஆசை உண்டாகியுள்ளது. நீயும் உன் சகோதரன் சிறந்த குணங்கள் உடையவனாக இருக்கவேண்டும் என்று சிந்திப்பாயாக” என்றாள். இவ்வாறு சத்தியவதியிடம் தாய் என்னும் தன் அதிகாரத்தைச் செலுத்தி அவளுடைய தாய் மரத்தையும், சருவையும் மாற்றிக் கொண்டாள்.

பிறகு இருவரும் கர்ப்பவதியானார்கள். சத்தியவதியைக் கருவுற்றவளாகக் கண்ட ருசிகர் கவலை கொண்டார். அவர், அவளிடம், “நீ சருவை மாற்றிப் பயன்படுத்தியுள்ளாய் என்று தோன்றுகிறது. அதேபோல் நீங்கள் இருவரும் மரங்களையும் மாற்றி ஆலிங்கனம் செய்துள்ளீர்கள் என்று தெரிகிறது. நான் உன்னுடைய சருவில் எல்லா பிரம்மதேஜஸையும், உன் தாய்க்கான சருவில் எல்லா கூஷத்திரியக்களுக்கு உசிதமான சக்தியையும் ஸ்தாபித்திருந்தேன். நீ மூவுலகிலும் புகழ்மிக்க குணங்கள் கொண்ட பிராமணனையும், உன் தாய் மிகச்சிறந்த கூஷத்திரியனையும் பெறுவீர்கள் என்று நான் இருவகையான சருவை நிர்மாணித்திருந்தேன்.

ஆனால் நீயும் உன் தாயும் ஒருவருக்கொருவர் சருவை மாற்றிவிட்டதால் உன் தாய் சிறந்த பிராமணனைப் புதல்வனாகப் பெறுவாள். நீ பயங்கரகர்மம் செய்யும் கூஷத்திரியனைப் புதல்வனாகப் பெறுவாய். தாயிடம் கொண்ட அன்பினால் நீ நல்ல காரியத்தைச் செய்யவில்லை,” என்று கூறினார். கணவனின் சொற்களைக் கேட்ட சத்தியவதி உணர்விழந்தாள். சற்று நேரத்தில் உணர்வு பெற்று ருசிகரின் கால்களில் பணிந்து, ‘பிரம்மரிஷியே! நான் உங்களிடம் அருளை யாசிக்கிறேன். என் வயிற்றிலிருந்து கூஷத்திரிய புதல்வன் உண்டாகாதவாறு அருள் புரியுங்கள். என் பேரன் வேண்டுமானால் கூஷத்திரிய குணத்துடன் இருக்கட்டும். என் புதல்வன் அவ்வாறு இருக்க வேண்டாம். பிரம்மன்! எனக்கு இந்த வரமளியுங்கள்” என்று வேண்டினாள். ருசிகரும் அவ்வாறே ஆகட்டும் என்றார்.

பிறகு சத்தியவதி ‘ஐமதக்னி’ என்ற நற்குணங்கள் நிரம்பிய புதல்வனுக்குப் பிறப்பளித்தாள். காதியின் மனைவியான சத்தியவதியின் தாய் பிரம்மவாதியான விஸ்வாமித்திரரைத் தோற்றுவித்தாள். ஆகவே, மகா தபஸ்வியான விஸ்வாமித்திரர் கூஷத்திரியராக இருந்தாலும், பிராமணத்

தன்மையை அடைந்து பிராமண வம்சத்தைத் தோற்றுவித்தார். அந்த பிரம்மவேத்தா தவசியின் தைரியம் மிக்க புதல்வர்களும் பிராமண வம்சத்தை விருத்தி செய்து, கோத்ர கர்த்தாக்களானார்கள். யுதிஷ்டிரா! மகா தபஸ்வியான விஸ்வாமித்திரர் கூத்திரியராக இருந்தாலும் ருசிக மகரிஷி அவரிடம் மிகமேலான பிரம்ம தேஜஸைப் புகுத்தியிருந்தார். இவ்வாறு அவருடைய பிறப்பு வரலாற்றை உனக்கு முழுமையாகக் கூறினேன்” என்றார் பீஷ்மர்.

13.1.6 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய இந்திரன் மற்றும் கிளியின் உரையாடல்

விஸ்வாமித்திரரின் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொண்ட யுதிஷ்டிரர், பக்தன் மற்றும் இரக்கம் உடையவனின் சிறப்பைக் கூறுமாறு கேட்டார். பீஷ்மர் அதற்குப் பதிலாக, இந்திரன் மற்றும் ஒரு கிளிக்கும் இடையிலான உரையாடலைக் கூறினார். செழிப்பான ஒரு மரத்தில் வாழ்ந்த கிளி ஒரு வேடனுடைய அம்பின் விஷம்பட்டுப் பட்டுப்போன பிறகும் அந்த மரத்தை விட்டுச் செல்லவில்லை. அதைக் கண்ட இந்திரன் பிராமண உருவெடுத்து வந்து, அந்தக் கிளியிடம் ஏன் வேறு மரத்தை நாடிச் செல்லவில்லை என்று கேட்டார்.

அந்தக்கிளியோ, செழிப்பான காலத்தில் தன்னைப் பாலகனைப் போலப் பாதுகாத்த அந்த மரத்தைவிட்டுப் பிரிய விரும்பவில்லை என்று பதிலளித்தது. அதனால் மகிழ்ந்த இந்திரன் கிளிக்கு வரமளிக்க விரும்பினார். உலர்ந்த அந்த மரம் முன்போலவே செழிப்பாக வேண்டும் என்று கிளி வரம் கேட்டது. இந்திரனும் அவ்வாறே வரமளித்தார். மரம் பழையபடி செழிப்பானது. இரக்கம் உடைய அந்தக் கிளியும் தன் ஆயுள் முடிந்த பின் தன்னுடைய சிறந்த குணத்தின் காரணமாக இந்திர லோகத்தை அடைந்தது. கிளியின் சகவாசத்தால் அந்த மரம் மறுவாழ்வு பெற்றது. அதுபோலத் தன்னிடம் பக்தி கொண்ட புருஷனின் உதவியுடன் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய விருப்பங்களை வெற்றி பெறச் செய்து கொள்கிறான் எனப் பதில் அளித்தார்.

13.1.7 தெய்வத்தைக் காட்டிலும் புருஷார்த்தம் சிறந்தது

யுதிஷ்டிரர், “பிதாமகரே! தெய்வம், புருஷார்த்தம் இரண்டிலும் எது சிறந்தது?” எனப் பீஷ்மரிடம் கேட்டார். பீஷ்மர் இது விஷயமாக வசிஷ்டர் மற்றும் பிரம்மாவிற்கு இடையில் நடந்த உரையாடலை எடுத்துக்காட்டினார். வசிஷ்டர் லோக பிதாமகர் பிரம்மாவிடம் “பிரபோ! தெய்வம், புருஷார்த்தம் இரண்டிலும் எது சிறந்தது? என்று கேட்டார். அப்போது தேவாதி தேவர் பிரம்மா இனிய குரலில் வசிஷ்டருக்குப் பதில் அளித்தார்.

“வசிஷ்டரே! விதையிலிருந்து முளையும், முளையிலிருந்து இலைகளும் தோன்றுகின்றன. பின் நாளங்களும், தண்டுகளும், கிளைகளும் தோன்றுகின்றன. அவற்றிலிருந்து மலரும், மலரிலிருந்து பழமும், பழத்திலிருந்து விதையும் தோன்றுகின்றன. விதை சில சமயம் முளைக்காமல் பலனின்றியும் போய்விடுகிறது. விதையின்றி எதுவும், மலரும் பழமும் உண்டாவதில்லை. விதையிலிருந்தே விதையும் தோன்றுகிறது; பழமும் தோன்றுகிறது. விவசாயி வயலில் எத்தகைய விதையை விதைக்கிறானோ, அதற்கேற்பவே பலன் பெறுகிறான். இதே போலப் புண்ணிய, பாவகர்மங்களுக்கான பலன் கிடைக்கிறது. விதை விதைக்காமல் பலன் கிடைக்காததைப்போல, தெய்வமும் புருஷார்த்தம் இன்றி வெற்றியடைவதில்லை.

புருஷார்த்தம் என்பது வயல்; தெய்வம் விதை என்று கூறப்படுகிறது. வயல் மற்றும் விதையின் சேர்க்கையால் தானியம் விளைவதைப் போல, மனிதன் தன்னுடைய நல்ல; அல்லது கெட்ட கர்மத்தின் பலனைத் தானே அனுபவிக்கிறான். இவ்விஷயம் இவ்வுலகில் நேருக்கு நேராகக் காணப்படுகிறது. சுப கர்மம் செய்வதால் சுகமும், பாவகர்மமும் செய்வதால் துயரமும் கிடைக்கிறது. செய்த கர்மம் எல்லா இடங்களிலும் பலன் அளிக்கிறது. செய்யாத கர்மத்திற்குப் பலன் எங்கும் பெறப்படுவதில்லை. புருஷார்த்தமுள்ள மனிதன் எல்லா இடங்களிலும் பாக்கியத்திற்கேற்பக் கௌரவம் பெறுகிறான். ஆனால் கர்மம் செய்யாதவன் மதிப்பிழந்து காயத்தின் மீது உப்பு தெளிப்பது போல் சகிக்க முடியாத துயரத்தை அனுபவிக்கிறான்.

மனிதனுக்கு தவத்தால் ரூபமும், சௌபாக்கியமும், செல்வமும் கிடைக்கிறது. அது போல கர்மத்திலிருந்து எல்லாமே கிடைக்கின்றன. ஆனால் பாக்யத்தை நம்பி, வீணாகச் செயல் இன்றி உட்கார்ந்திருப்பவனுக்கு எதுவும் கிடைப்பதில்லை. நக்சுத்திரம், தேவர்கள், நாக, யக்சுர்கள், சந்திர-சூரியர்கள், வாயு அனைவரும் புருஷார்த்தம் செய்தே மனித லோகத்தில் இருந்து தேவலோகத்திற்குச் சென்றுள்ளனர். புருஷார்த்தம் செய்யாதவர்கள், செல்வம், நண்பர்கள், உத்தமகுலம், மற்றும் கிடைத்தற்கரிய எதையும் பெறமுடியாது.

பிராமணன் தூய நடத்தையாலும், கூத்திரியன் பராக்கிரமத்தாலும் வைசியன் உத்தியோகத்தாலும், சூத்திரன் மூன்று வர்ணங்களின் சேவையாலும் செல்வத்தைப் பெறுகிறான். மூன்று லோகங்களிலும், தைத்யர்களையும், தேவர் அனைவரையும் சிருஷ்டித்த அதே விஷ்ணு பகவான் கடலில் இருந்து கொண்டு தவம் செய்கிறார். தன்னுடைய

கர்மங்களுக்குப் பலன் கிடைக்காவிட்டால், எல்லாக் கர்மமுமே பலனின்றிப் போய்விடும். எல்லோரும் பாக்கியத்தை நம்பிக் கர்மம் செய்வதை அலட்சியம் செய்து விடுவார்கள்.

மனிதனுக்குத் தகுந்த கர்மத்தைச் செய்யாமல், தெய்வத்தை மட்டுமே பின்பற்றுவான் விதியை நம்பி வீண் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறான். செய்த புருஷார்த்தமே தெய்வத்தைப் பின்பற்றச் செய்கிறது. ஆனால் புருஷார்த்தம் செய்யாமல் தெய்வம் யாருக்கும் எதுவும் செய்வதில்லை. தேவர்களிலும் இந்திர பதவி முதலியவை நிலையற்றவையாகவே காணப்படுகின்றன. புண்ணிய கர்மம் இன்றித் தெய்வம் எவ்வாறு நிலைக்கும்? அது எவ்வாறு மற்றவர்களை நிலைக்க வைக்கும்?

ரிஷிகளிலும், தேவர்களிலும் எப்போதும் கலகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தேவர்கள் ரிஷிகளின் தவத்தில் இடையூறு செய்கிறார்கள். ரிஷிகள் தம் தவபலத்தால் தேவர்களின் ஸ்தானம் பிறழ்ச் செய்கிறார்கள். என்றாலும் தெய்வம் இன்றி சொல்லினால் மட்டுமே சுக, துக்கம் கிடைக்காது. ஏன் எனில் கர்மத்தின் வேரில் தெய்வத்தின் பங்கு இருக்கிறது. தெய்வம் இன்றிப் புருஷார்த்தம் தோன்ற முடியாது. ஏன் எனில் லௌகிகத்திற்கு மூலகாரணம் தெய்வமாகும். தேவலோகத்திலும் தெய்வ வசமாகவே பல சுகசாதனங்கள் கிடைக்கின்றன.

ஆத்மாவே ஒருவனுக்கு நண்பன்; பகைவன்; தன்னுடைய கர்மத்திற்கும், கர்மம் செய்யாததற்கும் ஆத்மாவே சாக்ஷியாகும். சிறந்த புருஷார்த்தம் செய்வதால் முதலில் செய்த சாதாரண புருஷார்த்தம் செய்யாத கர்மத்தைப் போலாகிறது. சிறந்த கர்மமே பலனளிக்கிறது. இவ்வாறு புண்ணிய பாவ கர்மம் தன்னுடைய உண்மையான பலனை அளிக்க முடிவதில்லை. தேவர்களின் ஆதாரம் புண்ணியமேயாகும். புண்ணியத்தாலேயே அனைத்தும் கிடைக்கிறது.

13.1.8 புருஷார்த்தத்தின் மேன்மை

பழைய காலத்தில் யயாதி மன்னன் தன் புண்ணியம் கூடினமானதும் சொர்க்கத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்தார். ஆனால் அவருடைய பேரன் தன் புண்ணிய கர்மத்தால் அவரை மீண்டும் சொர்க்கம் சேரச் செய்தார். இதேபோல பழங்காலத்தில் ஐலன் என்று புகழ்பெற்ற ராஜரிஷி புருரவா பிராமணர்களின் ஆசிரவாதத்தால் சொர்க்க லோகத்தை அடைந்தார். அஸ்வமேதம் முதலிய யாகங்கள் செய்தபோதும் கோசலமன்னன் சௌதாசன் வசிஷ்ட மகரிஷியின் சாபத்தால் மனிதனை உண்ணும் அரக்கனாக நேர்ந்தது.

அஸ்வத்தாமா, பரசுராமர் இருவரும் ரிஷியின் புதல்வர்கள்; புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்தவர்கள் என்றாலும் அக்கர்மங்களின் சிறப்பால் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லவில்லை. 100 யாகங்களை அனுஷ்டித்த இந்திரன் போன்ற வசுமன்னன் ஒரே பொய் கூறிய காரணத்தால் ரஸாதலத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்.

விரோசன குமாரன் பலி தேவர்களால் கட்டப்பட்ட போதும் விஷ்ணுவின் புருஷார்த்தத்தால் அவர் பாதாளவாசியானார். ஜனமேஜய மன்னன் பிராமண பெண்களை வதம் செய்து, இந்திரனைச் சரணடைந்து, சொர்க்கம் செல்லத் தயாரானபோது தெய்வத்தால் தடுக்கப்பட்டார். பிரம்மரிஷி வைசம்பாயனர் அறியாமல் பிராமணனைக் கொன்று, பாலவத பாவத்திற்கு ஆளானார் என்றாலும், தெய்வம் அவர் சொர்க்கம் சென்றதைத் தடுக்கவில்லை. ராஜரிஷி ந்ருகன் பெரிய வள்ளல். யாகத்தில் பிராமணர்களுக்குக் கோதானம் செய்யும்போது ஒரு பசுவை இருமுறை தானம் அளித்த குற்றத்தால் பச்சோந்தியாகப் பிறவி எடுத்தார்.

ராஜரிஷி துந்துமாறன் யாகம் செய்து கிழவனாகிவிட்டார். ஆனாலும் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அளித்த வரத்தைத் தியாகம் செய்து கிரிவ்ரஜத்தில் தூங்கிவிட்டார். பலம் மிகுந்த திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அபகரித்துக் கொண்ட தம் ராஜ்யத்தைப் பாண்டவர்கள் தம் பாஹுபலத்தால் திரும்பப் பெற்றனர். தவத்திலும், நியமங்களிலும் இருந்து கடுமையான விரதங்களைக் கடைப்பிடித்த முனிவர்கள் தங்கள் புருஷார்த்தத்தாலேயே சாபம் அளிக்கும் சக்தியை பெறுகிறார்கள். தெய்வ பலத்தால் அல்ல.

உலகின் கிடைத்தற்கரிய சுகங்கள் அனைத்தும் ஒரு பாவிக்குக் கிடைத்துவிட்டாலும் அது அவனிடம் நிலைப்பதில்லை. விரைவில் அவனை விட்டுச் சென்று விடுகிறது. லோபத்திலும், மோகத்திலும் மூழ்கிய மனிதனைத் தெய்வம் கூட ஆபத்தில் இருந்து காப்பாற்ற முடியாது. சிறிய தீயும் காற்றின் உதவியால் மிகப்பெரிதாவது போல புருஷார்த்தத்தின் உதவியால் தெய்வத்தின் பலம் அதிகரித்து விடுகிறது. எண்ணெய் தீர்ந்ததும், விளக்கு அணைவதுபோல, கர்மம் அல்லது முயற்சி இல்லாத போது தெய்வமும் உதவுவதில்லை.

முயற்சியற்ற மனிதன் பெரும் செல்வம், போகங்கள், மற்றும் மனைவியைப் பெற்றாலும் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடிவதில்லை. ஆனால் எப்போதும் முயற்சியில் ஈடுபடும் தைரியசாலியான மனிதன் தேவர்களின் உதவியால் புதைத்து வைக்கப்பட்ட செல்வத்தைக் கூட அடைந்து விடுகிறான். தானம் செய்து வறியவன் ஆனவனிடம், அவனுடைய நல்ல

காரியத்தின் காரணமாகத் தேவர்களும் வருகின்றனர். அவனுடைய வீடு சிறந்த தேவலோகத்தைப் போலாகிறது. ஆனால் தானம் இல்லாத வீடு மிகுந்த செழிப்புடையதாக இருந்தாலும், தேவர்கள் அதனை மயானம் போலவே பார்க்கிறார்கள். இந்த உலகில் முயற்சியற்ற மனிதன் ஒருபோதும் வளர்ச்சியடைவதில்லை.

அவனைத் தீயவழியில் இருந்து விலக்கி நல்ல வழியில் ஈடுபடுத்தும் அளவு தெய்வத்திடம் சக்தியில்லை. சிஷ்யன் குருவிற்கு முன்னால் செல்வது போல தெய்வம் புருஷார்த்தத்தை முன்னிட்டு, தான் அதன் பின் செல்கிறது. சேர்த்து வைத்த புருஷார்த்தமே தெய்வம் விரும்பும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. வசிஷ்டரே! நான் எப்போதும் புருஷார்த்தத்தின் பலனைப் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து, இந்த விஷயங்களை உன்னிடம் கூறினேன். தெய்வத்தின் மேன்மையோடு, தொடங்கிய புருஷார்த்தத்தால், உத்தமவிதி, மற்றும் சாஸ்திரம் கூறும் நல்ல கர்மத்தாலேயே மனிதன் சொர்க்கத்தை அடைய முடியும்.” இவ்வாறு புருஷார்த்தம் (முயற்சி) தெய்வத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது என்பதை பிரம்மதேவன் வசிஷ்டருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

பிரம்ம பிதாமகரின் சொற்களை பீஷ்மர், யுதிஷ்டிரருக்கு அவருடைய வினாவிற்கான பதிலாகக் கூறினார்.

13.1.9 யுதிஷ்டிரர் சுபகர்மங்களின் பலனைப் பீஷ்மரிடம் கேட்டு அறிதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் எல்லா சுப கர்மங்களின் பலன்களைக் கூறுமாறு வேண்டினார். பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். “பாரதா! நீ என்னிடம் கேட்பது ரிஷிகளுக்கும் ரகசியமான விஷயமாகும். ஆனால் நான் உனக்குக் கூறுகிறேன். இறப்பிற்குப் பிறகு எந்த மனிதன் எந்த விரும்பிய கதியை அடைகிறான் என்பதையும் வருணிக்கிறேன். மனிதன் எந்தெந்த சரீரத்தால் (ஸ்தூல அல்லது சூக்ஷ்மமான) எந்தெந்த கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, அந்தந்த சரீரத்தால் அந்தக் கர்மங்களின் பலனை அனுபவிக்கிறான். எந்தெந்த நிலையில் அவன் எந்தெந்த சுப அல்லது அசுப கர்மங்களைச் செய்கிறானோ, ஒவ்வொரு ஜென்மத்தின் அந்தந்த நிலையில் அவன் அதன் பலனை அனுபவிக்கிறான்.

ஐம்புலன்களால் செய்யப்பட்ட கர்மம் ஒருபோதும் வீணாவதில்லை. அந்த ஐம்புலன்களும், ஆறாவதான மனமும் அந்த கர்மத்திற்குச் சாட்சியாகின்றன. ஆதலால் மனிதன் ஒரு விருந்தினன் வரும்போது அவனை ஒரு மகிழ்ச்சியான பார்வையோடு வரவேற்க வேண்டும். அவனது சேவையில் மனத்தை ஈடுபடுத்த வேண்டும். இனிய சொற்களால் அவனைத் திருப்தியுறச்

செய்ய வேண்டும். அவன் செல்லும்போது சிறிது தூரம் பின் சென்று விடையளிக்க வேண்டும். அவன் இருக்கும்வரை வரவேற்று உபசரிக்க வேண்டும். இந்த ஐந்து காரியங்களும் கிருகஸ்தனுக்கு ஐந்து வகை தக்ஷிணைகள் உடைய யாகம் என்று கூறப்படுகிறது.

களைப்புடன் இருக்கும் அறிமுகமற்ற வழிப்போக்கனுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அன்னம் அளிப்பவன் பெரும் புண்ணியத்தைப் பலனாகப் பெறுகிறான். மண் வேதியின் மீது சயனிக்கும் வானப்ரஸ்தி ஜன்மாந்தரத்தில் சிறந்த வீடும், படுக்கையும் கிடைக்கப்பெறுகிறான். மரஉரியும், துணியும் அணிபவனுக்கு அடுத்த பிறவியில் உத்தமமான வஸ்திரமும், அணிகலன்களும் பெறுகின்றான். யோகத்தை மேற்கொள்ளும் தவசி அடுத்த பிறவியில் நல்ல வாகனங்களும், சவாரிகளும் கிடைக்கப்பெறுகிறான். அக்னியை உபாசிக்கும் மன்னன் ஜன்மாந்தரத்தில் பௌருஷம் உடையவனாகிறான். ரசங்களைத் துறப்பதால் சௌபாக்கியமும், மாமிசத்தைத் துறந்து விடுவதால் பசுக்களும், புதல்வர்களும் கிடைக்கின்றன.

தலைகீழாகத் தொங்குதல், நீரில் வாசம் புரிதல், எப்போதும் தனியாக உறங்குதல் இவற்றைச் செய்யும் தவசி மனம் விரும்பும் கதியை அடைகிறான். விருந்தினனுக்குக் கால் அலம்ப நீரும், அமருவதற்கு ஆசனமும், ஒளிக்காக விளக்கும், உண்ண அன்னமும், தங்க வீடும் அளித்தல் ஆகிய அந்த வகையான விருந்துபசாரத்திற்காக இந்த ஐந்து பொருட்களையும் தானம் செய்வது பஞ்ச தக்ஷிணா என்று கூறப்படுகிறது.

ரணபூமியில் மரணமடையும் வீரன் சொர்க்கத்தை அடைகிறான். அவனுக்கு அக்ஷய உலகங்கள் கிடைக்கின்றன. மனிதன் தானத்தால் செல்வத்தைப் பெறுகிறான். மௌன விரதத்தால் மற்றவர்கள் தன் ஆணையைக் கடைப்பிடிக்கும் சக்தியைப் பெறுகிறான். தவத்தால் போகமும், பிரம்மச்சரிய பாலனத்தால் ஆயுளும் கிடைக்கின்றன. அகிம்சை ஆகிய தர்ம நடத்தையால் ரூபமும், ஐஸ்வர்யமும், ஆரோக்கியமும் பலனாகக் கிடைக்கின்றன. பழங்களையும், கிழங்குகளையும் உண்பவன் ராஜ்யத்தையும், இலைகளை மெல்பவன் சொர்க்கத்தையும் அடைகின்றனர்.

இறக்கும் வரை உபவாசம் மேற்கொள்பவன் எல்லா இடங்களிலும் சுகம் பெறுவார். மாமிசம் உண்பதில்லை என்ற தீக்ஷை எடுத்துக் கொண்டதும் பசு செல்வம் கிடைக்கிறது. புல்லைத் தின்று வாழ்பவன் சொர்க்கத்தை அடைகிறான். செல்வத்தால் பெறும் போகங்களைத் துறந்து, மூன்று காலமும் நீராடி வாயுவைப் பருகி இருப்பதால் யக்ஞத்தின் பலன் கிடைக்கிறது. சத்தியத்தால் சொர்க்கத்தையும், தீக்ஷையால்

உத்தமகுலத்தையும் மனிதன் பெறுகிறான். எப்போதும் நீரைக்குடித்து வாழ்கிறவன், அக்னிஹோத்ரம் செய்கிறவன், மந்திர சாதனையில் ஈடுபடுகிறவன் ஆகிய பிராமணன் ராஜ்யத்தைப் பெறுகிறான். உண்ணா நோன்பால் மனிதன் சொர்க்கத்தைப் பெறுகிறான்.

12 ஆண்டுகள் விரத தீக்ஷை எடுத்து, அன்னத்தைத் தியாகம் செய்து, தீர்த்தங்களில் நீராடுவன் போர்க்களத்தில் உயிர் துறக்கும் வீரனைக் காட்டிலும் சிறந்த உத்தம லோகத்தைப் பெறுகிறான். எல்லா வேதங்களையும் அத்யயனம் செய்பவன் அப்போதே துயரத்தில் இருந்து விடுபடுகிறான். தர்மத்தை மனத்தாலும் மீறாதவன் சொர்க்கத்தைப் பெறுகிறான். ஆசை என்பது தீயவர்களால் தியாகம் செய்ய முடியாதது; மனிதன் ஜீரணமானாலும் தான் ஜீரணமாகாதது; உயிரை அழிக்கும் நோயைப் போலக் கஷ்டம் அளிப்பது. இத்தகைய ஆசையைத் துறப்பதாலேயே மனிதனுக்குக் சுகம் கிடைக்கிறது.

பசுவின் கன்று, ஆயிரம் பசுக்களுக்கு இடையில் தன் தாயை அறிந்துகொள்வது போல, முன்பு செய்த கர்மமும் கர்த்தாவைப் புரிந்து கொண்டு அவனைப் பின்பற்றுகிறது. மலர்களும், பழங்களும் யாருடைய தூண்டுதலும் இன்றிச் சரியான சமயத்தில் பூக்கவும், பழுக்கவும் செய்வது போல முன்பு செய்த கர்மமும் சரியான சமயத்தில் பலன் அளிக்கிறது. மனிதன் முதுமையடைந்ததும் கேசம் உதிர்ந்துவிடுகிறது. பற்கள் உடைந்துவிடுகின்றன. காதுகள் கேட்பதில்லை. கண்களும் ஒளியிழக்கின்றன. ஆனால் அவன் ஆசை மட்டும் குறைவதில்லை.

மனிதன் தன் தந்தையை மகிழ்விப்பதால் பிரஜாபதி மகிழ்ச்சி அடைகிறார். அவன் தன் தாயைத் திருப்தி செய்யும்போது பூமிதேவி பூஜிக்கப்படுகிறாள். ஆசிரியரைத் திருப்தி செய்யும்போது பரமாத்மாவின் பூஜை நடைபெறுகிறது. எவன் இந்த மூன்றையும் மதிக்கிறானோ அவன் மூலம் எல்லா தர்மங்களும் மதிக்கப்படுகின்றன. இந்த மூன்றையும் அவமதிப்பவனின் யாகம் முதலிய அனைத்துக் காரியங்களும் பலனின்றிப் போகின்றன.

யுதிஷ்டிரா! வேதமந்திரங்களை வீணாக உச்சரிப்பதால் எந்தப்பாவம் கிடைக்கிறதோ, சோமயாகத்திற்குத் தக்ஷிணை அளிக்காமல் வீணாக்குவதால் என்ன குற்றம் உண்டாகிறதோ, விதிமீறி, மந்திரம் இன்றி அக்னியில் ஆஹுதி அளிக்கும்போது என்ன பாவம் உண்டாகிறதோ அந்தப்பாவம் அனைத்தும் பொய்கூறுவதாலேயே ஏற்படுகிறது. மன்னா! சுப-அசுப பலன் விஷயமாக வியாசமகரிஷி கூறிய விஷயங்களை உன்னிடம் கூறியுள்ளேன். இப்போது இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறாய்” என்றார் பீஷ்மர்.

13.1.10 பீஷ்மர் சிறந்த பிராமணர்களின் மகிமையைக் கூறுதல்

பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் கேட்கலானார்; “பாரதா! இவ்வுலகில் எந்தெந்த புருஷர்கள் பூஜிக்கவும், நமஸ்கரிக்கவும் தகுந்தவர்கள்? தாங்கள் யாரை வணங்குகிறீர்கள்? யாரை விரும்புகிறீர்கள்? மிகப்பெரிய ஆபத்துக் காலத்திலும் யாரை ஸ்மரணம் செய்யாமல் இருப்பதில்லை? இந்த மனித லோகம், பரலோகம் இவற்றில் நன்மை அளிப்பது எது? இவற்றைக் கூறியருளுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் பதிலுரைத்தார்; “யுதிஷ்டிரா! யாருக்கு பிரம்மம் ஆகிய வேதமே பரமதனமோ, ஆத்மஞானமே சொர்க்கமோ, வேதங்களை ஸ்வாத்யாயம் செய்வதே சிறந்த தவமோ அந்த பிராமணர்களை நான் விரும்புகிறேன். யாருடைய குலத்தில் குழந்தை முதல் கிழவர் வரை, பாட்டன் முப்பாட்டன் பரம்பரையிலிருந்து நடந்துவரும் தார்மீக காரிய பாரத்தைச் சமாளித்து, அதற்காக ஒருபோதும் மனத்தில் துயரம் கொள்ளாத மக்களை நான் விரும்புகிறேன்.

வினயத்தோடு வித்தையைப் பயில்பவர்களும், புலன்களைக் கட்டுப்படுத்துபவர்களும், இனிமையாகப் பேசுபவர்களும், சாஸ்திரஞானமும் நன்னடத்தையும் நிரம்பப் பெற்றவர்களும், அழிவற்ற பரமாத்மாவை அறிந்தவர்களும் சபைகளில் பேசும்போது, கம்பீரமான குரலில், மனத்தைக் கவரும் மங்களமான சொற்களைக் கூறுபவர்களுமான பிராமணர்களையே நான் விரும்புகிறேன். அந்த மகாத்மாக்களின் பேச்சைக் கேட்பதால் மன்னன் இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் சுகம் பெறுகிறான். அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்கும் ஸ்ரோத்தாக்கள் அறிவு நிரம்பியவர்களாகி சபைகளில் கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள். நான் அத்தகையவர்களையே விரும்புகிறேன்.

யுதிஷ்டிர மன்னா! பவித்ரமாகி, பிராமணர்களின் திருப்திக்காக, தூய, நல்ல, புனிதமான முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட அன்னத்தை அளிப்பவர்களையும் நான் விரும்புகிறேன். யுதிஷ்டிரா! போர் செய்வது எளிது. ஆனால் குற்றம் பார்க்காமல் தானமளிப்பது எளிதல்ல. உலகில் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான சூர வீரர்களில் தானம் செய்வதில் சூரன் ஆனவனையே எல்லோரையும் விடச்சிறந்தவனாகக் கருதுவார்கள். நான் நல்ல குலத்தில் பிறந்த தர்மாத்மா, தவசி, வித்வான் அல்லது எத்தகைய பிராமணனையும் விரும்புகிறேன்.

பாண்டுநந்தனா! இவ்வுலகில் எனக்கு உன்னைவிட அதிகப் பிரியமானவர்கள் யாருமில்லை. ஆனால் பிராமணர்கள் எனக்கு உன்னைவிட அதிகப் பிரியமானவர்கள். இந்த சத்திய பிரபாவத்தால் என் தந்தை சாந்தனு

மகாராஜா சென்றுள்ள அதே புண்ணிய லோகங்களுக்கு நான் செல்வேன். என் தந்தையும் எனக்குப் பிராமணர்களைக் காட்டிலும் அதிகப் பிரியமானவராக இருந்ததில்லை. பிதாமகன், மற்றும் பிரியமான நண்பர்களும் கூடப் பிராமணர்களைக் காட்டிலும் பிரியமானவர்கள் என்று நான் நினைத்ததில்லை. என் மூலம் பிராமணர்களுக்கு எந்த சிறந்த கர்மங்களிலும் ஒருபோதும் மிகச்சிறிய குற்றம் கூட உண்டானதில்லை.

பரந்தபா! நான் மனம், வாக்கு, செயலால் பிராமணர்களுக்குச் செய்துள்ள உபகாரத்தின் பிரபாவத்தால் இன்று இந்த நிலையிலும் எனக்குத் துன்பம் உண்டாகவில்லை. மக்கள் என்னைப் பிராமணபக்தன் என்று கூறுகிறார்கள். அந்தக் கூற்றால் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம் உண்டாகிறது. பிராமணர்களின் சேவையே புனித காரியங்கள் அனைத்திலும் மிகச் சிறந்ததாகும். பிராமண சேவையால் கிடைக்கும் புனிதமான நிர்மல லோகங்களை நான் இங்கிருந்தே பார்க்கிறேன்.

யுதிஷ்டிரா! பெண்களுக்குக் கணவனின் சேவையே உலகில் எல்லாவற்றிலும் பெரிய தர்மம். அதுபோல கூடித்திரியனுக்குப் பிராமண சேவையே சிறந்த தர்மம் ஆகும். பிராமணனே கூடித்திரியர்களின் தெய்வமும் பரமகதியும் ஆகும். நூறு வயதுடைய கூடித்திரியன், பத்து வயதுடைய பிராமணன் இருவரும் தந்தை மகன் போன்றவர். இவர்களில் பத்து வயது பிராமணனே தந்தை; நூறு வயது கூடித்திரியன் புதல்வனாவான்.

கணவன் இல்லாத பெண் மைத்துனைக் கணவனாக்கிக் கொள்வதுபோல, பூமி பிராமணன் கிடைக்காத போதுதான் கூடித்திரியனைத் தன்னுடைய தலைவனாக்கிக் கொள்கிறது. மன்னன் பிராமணர்களின் ஆணையால், புரோகிதனோடு ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பிராமணனைக் காப்பாற்றுவதாலேயே மன்னன் சொர்க்கத்தைப் பெறுகிறான். பிராமணன் கோபம் கொள்ளும் வகையில் நடந்து கொள்ளும் மன்னன் முடிவற்ற காலம் நரகத்தில் வீழ்கிறான்.

பிராமணர்களைப் புதல்வனைப் போலக் கருதிக் காப்பாற்ற வேண்டும். குருவைப் போலப் பாவித்து உபாசிக்க வேண்டும். தீயைப்போலக் கருதி அவர்களைப் பூஜித்துச் சேவை செய்ய வேண்டும். பிராமணிகளின் நன்மையில் ஈடுபடும் பிராமணர்களுக்கு எப்போதும் சேவை செய்ய வேண்டும். சினங்கொண்ட விஷப்பாம்பாகக் கருதி அவர்களிடம் பயம் கொள்ள வேண்டும். பிராமணப் பெண்களின் பாதுகாப்பைக் கவனத்தில் கொண்டு தாயைப் போல அவர்களை தூரத்தில் வைத்துப் பூஜிக்க வேண்டும்.

யுதிஷ்டிரா! பிராமணர்களுடைய தேஜஸிற்கும், தவத்திற்கும் எப்போதும் பயப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கெதிரில் தன் தவம் மற்றும் தேஜஸின் கர்வத்தைத் துறந்து விட வேண்டும்; பிராமணனுடைய தவமும், கூத்திரியனுடைய வீரமும் விரைவில் வெளிப்படுகிறது; என்றாலும் தபஸ்வியான பிராமணன் கோபம் கொண்டால், தேஜஸ்வியான கூத்திரியனை தன் தவத்தின் பிரபாவத்தால் வென்றுவிடமுடியும். சினமற்ற-பொறுமையுடைய பிராமணனின் முன் கூத்திரியர்களின் பெரும் தவமும் தேஜஸும் பஞ்சில்பட்ட தீப்போலாகிவிடும்.

பிராமணன், கூத்திரியன் இருவரும் ஒருவர் மீது மற்றவர் தேஜஸ் மற்றும் தவத்தினைப் பிரயோகம் செய்யும்போது முற்றிலும் அழிவு உண்டாவதில்லை. ஆனால் பொறுமையுள்ள பிராமணனால் குறைக்கப்பட்ட கூத்திரியனின் எஞ்சிய தேஜஸ், ஒரு தவம் மிகுந்த பிராமணன் மீது செலுத்தப்படும்போது, அப்பிராமணனால் முற்றிலும் அழிந்துவிடுகிறது. மாடு மேய்ப்பவன் கையில் தடியைக் கொண்டு பசுக்களைக் காப்பாற்றுவது போல் கூத்திரியன் எப்போதும் பிராமணர்களையும் வேதங்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும். தந்தை மகனைக் காப்பாற்றுவதுபோல் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். வாழ்க்கை நிர்வாகத்திற்காக அவர்களுடைய வீட்டில் என்ன இருக்கிறது? என்ன இல்லை என்னும் விஷயத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.” என்று பிராமணர்களின் மகிமை குறித்து பீஷ்மர் விவரித்தார்.

13.1.11 பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளிக்கச் சபதம் செய்து அதை மீறுவதால் ஏற்படும் குற்றம்

“பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளிப்பதாகச் சபதம் செய்து பின் தானம் அளிக்காதவனின் நிலை என்னவாகும்” என யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார். பீஷ்மர் பதிலளித்தார்.

“யுதிஷ்டிரா! ஒருவன் அதிகமோ, குறைவோ தானமளிப்பதாக வாக்களித்துப்பின் அதை மீறும்போது, அலியின் குழந்தைப்பேறு என்பது போல அவன் விரும்பிய அனைத்தும் நஷ்டமாகின்றன. பிறப்பிலிருந்து இறப்புவரை வாழ்நாள் முழுவதும் செய்த புண்ணிய கர்மங்களும், தவம், தானம் அனைத்தும் இந்த வாக்கு மீறும் பாவத்தால் அழிந்துவிடுகின்றன. வாக்கு மீறுபவனின் பாவம் கரிய காதுடைய ஆயிரம் குதிரைகளைத் தானம் அளிப்பதால் மட்டுமே தீரும் எனக் கூறுகிறார்கள். இது தொடர்பாக ஒரு நரிக்கும், வானரத்திற்கும் இடையே நடந்த உரையாடலை நீ கேள்.

முற்பிறவியின் நண்பர்களாக இருந்த இருவர் மறுபிறவியில் நரியாகவும் வானரமாகவும் பிறந்தனர். மயான பூமியில் நரி பிணத்தைத் தின்று கொண்டிருந்ததை ஒருநாள் வானரம் பார்த்தது. அது நரியிடம், “நீ முற்பிறவியில் என்ன பயங்கரமான பாவம் செய்தாயோ, இப்போது மயானத்தில் அருவருக்கத்தக்க, துர்நாற்றம் வீசும் பிணத்தைத் தின்கிறாய்” என்று கேட்டது. நரி வானரத்திற்குப் பதிலளித்தது. “சகோதரா! நான் பிராமணனுக்கு அளிப்பதாகச் சபதம் செய்து அதை அளிக்காமல் இருந்து விட்டதாலேயே இந்தப் பாவப்பிறவிக்கு வந்துள்ளேன். அதே பாவத்தால் பசி ஏற்படும்போது, நான் அருவருக்கத்தக்க இதனை உண்ண வேண்டியுள்ளது” என்றது. அதன்பின் நரி வானரத்திடம் “நீ என்ன பாவத்தின் காரணமாக வானரமானாய்?” என்று கேட்டது.

வானரம் நரியிடம், “நான் எப்போதும் பிராமணர்களின் பலனைத் திருடித் தின்றுவந்தேன். அந்தப் பாவத்தாலேயே வானரமானேன். ஆகவே, அறிவுடையவன் பிராமணனுடைய செல்வத்தைத் திருடக்கூடாது. அவர்களுடன் ஒருபோதும் சச்சரவு செய்யக்கூடாது. அவர்களுக்கு அளிப்பதாகச் சபதம் செய்ததை அவசியம் அளித்துவிட வேண்டும்” என்று கூறியது. யுதிஷ்டிரா! நான் இந்தக் கதையை ஒரு பிராமணனிடம் கேட்டேன். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒரு பிராமணனுக்குக் கூறியபோது அவர் வாயாலும் கேட்டேன்.

பிராமணனின் செல்வத்தை ஒருபோதும் திருடக்கூடாது. அவர்கள் குற்றம் செய்தாலும் மன்னித்து விடவேண்டும். அவர்கள் சிறுவனாக, ஏழையாக, தீனனாக இருந்தாலும் அவர்களை அவமதிக்கக் கூடாது. இதே உபதேசத்தை எனக்கு பிராமணர்கள் எப்போதும் கூறியுள்ளனர். பிரதிக்கொ செய்தால் அந்தப் பொருளைப் பிராமணனுக்கு அளித்துவிட வேண்டும். நம்பிக்கை அளிக்கப்பட்ட பிராமணன், கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னியைப் போலப் பிரகாசிக்கிறான். நம்பிக்கை பங்கப்படும்போது, சினம் கொண்ட பிராமணனால் பார்க்கப்படுபவன் அக்னியால் எரிக்கப்பட்ட விறகைப் போலாகி விடுகிறான்.

பாரதா! அதே பிராமணன் தனக்கு வாக்களிக்கப்பட்டதைப் பெற்றுத் திருப்தியடைந்து ஆசியளிக்கும்போது, ஒரு மன்னனின் ராஜ்யத்திற்கு மருத்துவனைப் போலாகிவிடுகிறான். அந்த மன்னனின் புதல்வன், பேரர், உறவினர், பசு, மந்திரி, நகரம் மற்றும் தேசத்திற்கு அமைதியளித்து அவர்களுக்கு மங்களங்களை அனுபவிக்கச் செய்கிறான். அவர்கள் அனைவரையும் போஷிக்கிறான். இந்தப் புவியில் பிராமணனுடைய உன்னதமான தேஜஸ் ஆயிரம் கிரணங்களுடைய சூரிய பகவானைப் போல்

பிரகாசிக்கிறது. எனவே, உத்தம பிறவியில் பிறக்க விரும்புவன் பிராமணனுக்கு அளிப்பதாகச் சபதம் செய்த பொருளை அவசியம் அளித்துவிட வேண்டும்.

பிராமணனுக்குத் தானம் அளிப்பதால், உத்தம சுவர்க்க லோகத்தை அடையமுடியும். ஏன் எனில் தானம் மிகப்பெரிய புண்ணிய காரியம். பிராமணனுக்குத் தானம் அளிப்பதால் தேவர்களும், பித்ருக்களும் திருப்தியடைகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு அவசியம் தானமளிக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் பெரும் தீர்த்தம் என்று கூறப்படுகிறார்கள். ஆகவே, எந்த சமயம் வீட்டிற்கு வந்தாலும் அவர்களை உபசரிக்காமல் அனுப்பக்கூடாது.

13.1.12 உரிமையற்றவர்களுக்கு உபதேசம் அளிப்பதால் ஏற்படும் குற்றம்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “நட்பின் காரணமாக ஒரு நீச ஜாதி மனிதனுக்கு உபதேசம் செய்வதால் ஒரு ராஜரிஷிக்குக் குற்றம் உண்டாகுமா? உண்டாகாதா? என்பதைக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார், “யுதிஷ்டிரா! இவ்விஷயத்தில் பழைய காலத்தில் ரிஷிகள் கூறியதை நான் அப்படியே கூறுகிறேன். எந்த நீச ஜாதி மனிதனுக்கும் உபதேசம் அளிக்கக் கூடாது. அவனுக்கு உபதேசம் அளிக்கும் ஆசாரியனுக்கும் பெரும் தோஷம் ஏற்படுகிறது. இது விஷயமாக ஒரு எடுத்துக்காட்டைக் கூறுகிறேன். கேள். இமயத்தின் அழகிய பிரதேசத்தில் பல பிராமணர்களில் ஆசிரமங்கள் அமைந்துள்ள இடத்தில் இது நிகழ்ந்தது.

பசுமையான மரங்களும், கொடிகளும் நிறைந்த, சித்தர்களும், சாரணர்களும் வாழ்ந்த அங்கு பல தபஸ்விகள் வாழ்ந்துவந்தனர். நியமமும், விரதமும் கொண்டு தபஸ்வியாக, தீக்ஷை பெற்று அளவோடு உண்டு புலன்களை வென்ற முனிவர்களின் அந்த ஆஸ்ரமம் ரம்யமாக இருந்தது. அங்கு எல்லாப்பக்கமும் வேதம் ஒதும் ஒலி எதிரொலித்தது. பல பாலகில்யர்களும், சன்யாசிகளும் அந்த ஆஸ்ரமத்தருகே வாழ்ந்து வந்தனர். அங்கு ஒரு இரக்கமுடைய சூத்திரன் வந்தான் அங்கிருந்த ரிஷிகள் அவனை வரவேற்றனர். தேவர்களுக்கு நிகரான தீக்ஷை பெற்ற தேஜஸ்வியான முனிவர்களைக் கண்டு அவன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

யுதிஷ்டிரா! அந்த சூத்திரன் தவம் செய்ய விருப்பம் கொண்டான். ஆகவே அந்த ஆஸ்ரமத்தில் குலபதியின் கால்களைப் பற்றிக்கொண்டான். அவரிடம் “பிராமணரே! நான் உங்கள் அருளால் தர்ம-ஞானத்தை அடைய

விரும்புகிறேன். ஆகவே தாங்கள் எனக்கு முறைப்படி சன்யாச தீக்ஷை அளியுங்கள். சாது சிரோமணியே! நான் எல்லா வர்ணத்திலும் தாழ்ந்த சூத்திர ஜாதியினன். இங்கேயே இருந்து சாதுக்களுக்குச் சேவை செய்ய விரும்புகிறேன். உங்களை அதற்காகச் சரணடைகிறேன்” என்று கூறினான்.

குலபதி அவனிடம், “இந்த ஆஸ்ரமத்தில் எந்த சூத்திரனும் துறவியின் அடையாளத்தோடு இருக்க முடியாது. நீ இங்கு இருக்க விரும்பினால் இப்படியே இருந்து சாதுக்களுக்குச் சேவை செய். சேவையின் மூலமே நீ உத்தம லோகங்களை அடைவாய் என்பதில் ஐயமில்லை” என்றார்.

முனிவரின் சொற்களைக் கேட்ட சூத்திரன் என்ன செய்வது என்று யோசித்தான். அவன் சந்நியாசியாகவே விரும்பினான். அவன் அந்த ஆஸ்ரமத்திலிருந்து விலகிச் சென்று ஒரு பர்ணசாலையை அமைத்துக் கொண்டான். அங்கு யாகத்திற்கு வேதியும், இருப்பதற்கு இடமும், தேவாலயமும் அமைத்து முனிவரைப்போல நியமத்துடன் வாழத் தொடங்கினான். மூன்று பொழுதுகளிலும் நீராடி, நியமங்களைப் பின்பற்றினான். ஆலயத்தில் பூஜை செய்தான் அக்னிக்கு ஆஹுதி அளித்தான். கனிகளை மட்டுமே உண்டு புலன்களை அடக்கி வைத்திருந்தான். அங்கு கிடைத்த அன்னம், பழம் ஆகியவற்றின் மூலம், ஒவ்வொரு நாளும் அங்கு வந்த அதிதிகளுக்கும் சேவைசெய்து நீண்டகாலம் வாழ்ந்து வந்தான்.

ஒருநாள் ஒரு முனிவர் சத்ஸங்கத்தை விரும்பி அவனுடைய ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தார். அவன் அவரை வரவேற்றுப் பூஜித்துத் திருப்தி செய்தான். கடும் விரதத்தைப் பாலனம் செய்யும் தர்மாத்மாவான அந்தரிஷி பலமுறை அந்த சூத்திரனுடைய ஆஸ்ரமத்திற்கு அவனைச் சந்திக்க வந்தார். ஒருநாள் சூத்திரன் அந்த முனிவரிடம், நான் பித்ருக்களுக்குச் சிராத்தம் செய்யப் போகிறேன்; தாங்கள் எனக்கு அருள்புரியுங்கள் என்று கேட்டான். காட்டு தர்ப்பம், அன்னம், ஓளஷதம், புனிதமான ஆசனம், தர்ப்பைப் பாய் ஆகியவற்றைக் கொண்டுவந்தான். அவற்றைத் தென்திசையில் கொண்டு சென்று பிராமணனுக்கு மேற்கு முகமாகப் பாயை விரித்தான்.

சாஸ்திரத்திற்கு எதிரான அவனது செயலைக் கண்டு, ரிஷி அவனிடம், “நீ இந்தக் குசப்பாயை முன்புறம் கிழக்கில் இருக்குமாறு விரித்து வடக்கு நோக்கி அமர்ந்துகொள் என்று கூறினார். அவனும் அவ்வாறே செய்தான். அறிவுடைய அந்த சூத்திரன் அனைத்து விதிகளையும் தபஸ்வியின் உபதேசப்படி சரியாகப் பின்பற்றி பித்ருகாரியத்தை முடித்தான். ரிஷி விடை பெற்றுச் சென்றுவிட்டார். அந்த சூத்திரன் தர்மமார்க்கத்திலேயே இருந்து நீண்டகாலம் தவம் செய்து மரணமடைந்தான். தன்னுடைய தவத்தின்

புண்ணியத்தால் ராஜ வம்சத்தின் தேஜஸ்வியான பாலகனாகத் தோன்றினான்.

அந்த ரிஷியும் கால தர்மமான மரணமடைந்து மறுபிறவியில் அதே ராஜ வம்சத்தின் புரோகித குலத்தில் தோன்றினார். அந்த சூத்திரனும், முனிவரும் கிரமப்படி எல்லாவகை வித்தைகளிலும் நிபுணரானார்கள். அந்த ரிஷி அதர்வ வேதத்தின் வித்வானானார். ஜோதிஷத்திலும் மிகச்சிறந்தவரானார். சாங்க்யத்திலும் விருப்பமுடையவரானார். அந்த ராஜ்யத்தின் மன்னன் பரலோகம் சென்றதும், அரசகுமாரன் மன்னனாக அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டான். அந்த ரிஷியும் மன்னனுக்குப் புரோகிதனாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார்.

ரிஷியைப் புரோகிதராக்கிய அந்த மன்னன் சுகமாக வாழ்ந்து தர்மப்படி மக்களைப் பரிபாலனம் செய்து வந்தான். புரோகிதர் ஒவ்வொரு நாளும் புண்ணியாஹவாசம் செய்யும் போதும், எப்போதும் தர்ம காரியத்தில் ஈடுபடும் போதும் ராஜா அவரைப் பார்த்துச் சிலசமயம் சிரிப்பார்; சில சமயம் முறுவலிப்பார். இவ்வாறு பலமுறை மன்னர் புரோகிதரைப் பரிகசித்தார். இதனைக்கண்டு மன்னன் தன்னைப் பரிகசிப்பதை உணர்ந்து கொண்ட புரோகிதர் பெரும் துயரம் அடைந்தார். ஒருநாள் மன்னரைத் தனிமையில் சந்தித்த புரோகிதன் மன்னன் மனம் மகிழும்படிப் பேசினார். பிறகு மன்னரிடம், “நான் உங்களிடம் ஒரு வரம் பெற விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

மன்னர், அவரிடம், “ஒன்றென்ன? நான் உங்களிடம் கொண்டுள்ள அன்பின் காரணமாக நூறு வரங்கள் அளிக்கமுடியும்” என்றார். புரோகிதர் நான் கேட்கும் வரத்தை அளிப்பதாகச் சபதம் உரையுங்கள். இதை மீறாமல் சத்தியமாக இருங்கள்; பொய் கூறவேண்டாம்” என்று உரைத்தார். மன்னனும் சரி என்றான். புரோகிதர் மன்னனிடம், “மகாராஜா! ஒவ்வொரு நாளும் புண்ணியாக வாச சமயத்திலும், தார்மீக காரியங்கள் செய்விக்கும்போதும், சாந்தி-ஹோம சந்தர்ப்பங்களிலும் தாங்கள் என்னைப் பார்த்து ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்? தாங்கள் சிரிப்பதால் நான் வெட்கமடைகிறேன். நீங்கள் சிரிப்பதில் ஒரு சிறப்புக்காரணம் இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதை அறிய என் மனம் பேராவல் கொள்கிறது. ஆகவே அதைக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

மன்னன் அவருக்குப் பதில் கூறினான்; “பிராமணரே! தாங்கள் இவ்வாறு கேட்டதால் சொல்லத்தகாத விஷயமானாலும் அவசியம் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே கவனத்தோடு கேளுங்கள் பிராமணரே! முற்பிறவியில் எனக்கு நடந்தவற்றைக் கேளுங்கள். எனக்கு முற்பிறவி விஷயம் நினைவில்

இருக்கிறது. முற்பிறவியில் நான் சூத்திரனாக இருந்தேன். பிறகு மிகப்பெரும் தவசியாகி விட்டேன். அப்போது தாங்கள் தீவிர தவம் செய்யும் மகரிஷியாக இருந்தீர்கள். அப்போது தாங்கள் என்னிடம் அன்பு கொண்டு, பித்ரு காரியத்தில் அவசியமான விதிகளை எனக்கு உபதேசித்தீர்கள்.

குசப்பாய் எவ்வாறு விரிக்கவேண்டும். ஹவ்ய. கவ்யம் எவ்வாறு சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற அனைத்து விஷயங்களையும் எனக்கு உபதேசம் செய்தீர்கள். இந்த கர்ம தோஷத்தின் காரணமாகவே நீங்கள் இந்தப் பிறவியில் புரோகிதராக நேர்ந்தது. காலத்தின் மாறுதலைப் பாருங்கள். நான் சூத்திரனில் இருந்து மன்னனாகி விட்டேன். எனக்கு உபதேசம் செய்த காரணத்தினாலேயே உங்களுக்கு இந்தப் பலன் கிடைத்துள்ளது.

பிரம்மன்! இந்தக் காரணத்தாலேயே நான் உங்களைப்பார்த்துச் சிரிக்கிறேன். உங்களை அவமதித்துக் கேலி செய்யவில்லை. ஏன் எனில் தாங்கள் என்னுடைய குரு. இப்போது நடந்துள்ள மாறுதலால் எனக்கு மிகவும் வருத்தம். இதனால் என் மனம் வருந்துகிறது. உங்களுடைய தீவிரமான தவம் எனக்கு உபதேசம் செய்ததாலேயே வீணாகிவிட்டது. ஆகவே, தாங்கள் புரோகிதர்களின் வேலையை விட்டு மறுபடி சம்சார சாகரத்திலிருந்து கரையேற முயற்சி செய்யுங்கள். பிராமணரே! இதன் பின் தாங்கள் மற்றொரு நீசப்பிறவியை அடையக்கூடாது. ஆகவே எவ்வளவு செல்வம் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் மேன்மைக்கான தூய்மையான முயற்சியில் ஈடுபடுங்கள்” என்றான்.

யுதிஷ்டிரா! புரோகிதரும் மன்னனிடமிருந்து விடைபெற்றார். மன்னன் அளித்த செல்வத்தால் பெரும் தானம் அளித்தார். தீர்த்தங்களுக்குச் சென்று பிராமணர்களுக்குக் கோதானம் செய்தார். பிறகு அதே ஆஸ்ரமத்திற்குச் சென்று மிகப்பெரும் தவம் செய்தார். பரம சித்திபெற்று, எல்லா சாதகர்களாலும் மதிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு சூத்திரனுக்கு உபதேசம் அளித்ததால் ரிஷி துன்பப்பட்டார்.

யுதிஷ்டிரா! ஆகவே பிராமணன் நீச வர்ண மனிதனுக்கு உபதேசம் செய்யக்கூடாது. பிராமணன் ஒருபோதும் சூத்திரனுக்கு உபதேசம் அளிக்கக்கூடாது. ஏன் எனில் உபதேசம் அளிக்கும் பிராமணனே சங்கடத்தில் ஆழ்கிறான் பிராமணன், கூடித்திரியன், வைசியன் மூன்று வர்ணங்களும் தவிஜாதி என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு உபதேசம் அளிக்கும் பிராமணன் பாவத்திற்குப் பங்காளியாவதில்லை. சத்புருஷர்கள் யாருக்கும் எந்த உபதேசமும் அளிக்கக்கூடாது. ஏன் எனில் தர்மத்தின் கதி சூட்சுமமானது.

மன்னா! அதனாலேயே ரிஷிகள் மௌன பாவத்தாலேயே மரியாதையோடு தீக்ஷ அளிக்கிறார்கள். உசிதமற்ற எந்த சொல்லும் வாயிலிருந்து வெளிவரக்கூடாது என்ற பயத்தால் அவர்கள் உபன்யாசம் செய்வதில்லை. தர்மாத்மாக்களும், குணவான்களும், சத்தியம், எளிமை முதலிய குணங்கள் நிரம்பியவர்களும் கூட சாஸ்திரத்திற்கு எதிரான சொல்லைக் கூறுவதால் தீயகர்மத்தைச் செய்தவர்களாகிறார்கள்.

பிராமணன் யாருக்கும் உபதேசம் செய்யக்கூடாது. உபதேசம் செய்யும்போது அவன் சிஷ்யனின் பாவத்தைத் தானே ஏற்றுக் கொள்ளுகிறான். ஆகவே தர்மத்தை விரும்பும் நல்லோர்கள் மிகவும் ஆலோசித்துப் பேச வேண்டும். யாராவது கேட்டால் மிகவும் ஆலோசித்தே சாஸ்திரத்தின் கொள்கைகளை மட்டும் கூறவேண்டும். தர்மம் கிடைக்கும்படியான உபதேசம் மட்டுமே அளிக்க வேண்டும். யுதிஷ்டிரா! உரிமையற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்வதால் பெரும் துயரம் உண்டாகிறது. ஆதலால் இங்கு யாருக்கும் உபதேசம் செய்யாதே,” என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.13 லக்ஷ்மி நிவாசம் செய்யும் ஆண், பெண் மற்றும் இடங்களின் வருணனை

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் தன் சந்தேகத்தைக் கேட்டார். “பாரதா! எத்தகைய ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் இடங்களில் லக்ஷ்மி வாசம் புரிகிறாள்” என்றார். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் இந்த ஐயத்தை நிவர்த்தி செய்தார். மகரிஷி ப்ருகுவின் புதல்வியும், மூவுலகத் தலைவன் நாராயணனின் மனைவியுமான லக்ஷ்மி தேவியிடம், ப்ரத்யும்னனின் தாயாரான ருக்மிணி தேவி, கருடக் கொடியோனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்பாக, இதே வினாவை விடுத்தாள். லக்ஷ்மி தேவியும் தான் வாசம்புரியும் உத்தமமான ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் தூய்மையான இடங்களை விவரித்தாள். அத்துடன் தான் வாசம்புரியாத இடங்கள் மற்றும் மனிதர்களின் லக்ஷணங்களையும் கூறினாள் என்றார்.

13.1.14 நன்றி கெட்டவனின் கதியும், பிராயச்சித்தமும், வத்ஸநாபனின் கதை

யுதிஷ்டிரர் பிதாமகரிடம், “பெற்றோரையும், பெரியவர்களையும் அவமதிக்கும் நன்றி கெட்டவர்களின் கதியையும், அதற்கான பிராயச்சித்தத்தையும் கூறுங்கள்” எனக்கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரரின் இந்த வினாவிற்கு பீஷ்மர் வத்ஸநாபன் என்ற மகரிஷியின் வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி விடையளித்தார்.

யுதிஷ்டிரா! நன்றி கெட்டவனுக்கு ஒரே கதி நரகத்தில் ஆழ்வதுதான் தாய், தந்தைக்கும், பெரியவர்களுக்கும் கீழ்ப்படியாதவர்கள் புழு-பூச்சி, கரையான், மரம் முதலிய பிறவிகளை எடுக்கிறார்கள். மனிதப் பிறவியில் மறுபடி பிறப்பது அவர்களுக்கு அரிதாகிவிடுகிறது. இது தொடர்பாக அறிஞர்கள் ஒரு பழைய வரலாற்றை எடுத்துரைக்கிறார்கள்; அதைக் கேள்.

வத்ஸநாபன் என்னும் ஒரு அறிவுள்ள மகரிஷி கடுமையான விரதங்களைக் கடைப்பிடித்துப் பெரும் தவத்தில் ஈடுபட்டார். அவரைச் சுற்றிக் கரையான் புற்று அமைத்துக் கொண்டது. புற்று உருவிலேயே அவர் பெரும் தவத்தைத் தொடர்ந்தார். அச்சமயம் ஒருநாள் இடி மின்னலுடன் கூடிய பெரும் மழை பொழிந்தது. இந்திரன் தொடர்ந்து ஒருவாரம் மழை பொழிந்தார். மகரிஷி வத்ஸநாபன் கண்களை மூடிக்கொண்டு மழையின் வேகத்தைச் சகித்துக் கொண்டார். மழையின் வேகத்தால் புற்று உடைந்து, கரைந்து, சிதறியது. புற்றின் சிகரம் கரைந்ததும், வத்ஸநாபன் மீது மழையின் அடி படலாயிற்று. அதைக் கண்ட தர்மராஜனின் இதயத்தில் கருணை தோன்றியது.

தவத்தில் ஈடுபட்ட தார்மிக பிரம்மரிஷியைப் பற்றிக் கவலை கொண்டார். அவருக்கே உரிய நல்ல எண்ணத்தின் காரணமாக பெரிய எருமையின் உருவம் தரித்து, வத்ஸநாபனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவரது நாற்புறமும் தன் நான்கு கால்களையும் ஊன்றிக் கொண்டு அவர் உடலை மறைத்தவாறு நின்றார். குளிர்ந்த காற்றோடு பொழிந்த மழை நின்றதும் எருமை உருத்தரித்த தர்மர் மெல்ல அந்த புற்றைவிட்டு நழுவி விட்டார். அந்தப் பெரும் மழையில் எருமை உருக்கொண்ட தர்மரால் வத்ஸநாபன் காப்பாற்றப்பட்டார்.

பிறகு தவம் கலைந்த மகரிஷி அங்கு பூமி நீரில் மூழ்கியிருப்பதையும், நீர் நிலைகள் நிரம்பி வழிவதையும் கண்டார். வியப்புடன் இந்தப் பெரும் மழையிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றியது யார் என யோசித்தார். அருகில் இருந்த எருமையைப் பார்த்தார். அதுவே தன்னைக் காப்பாற்றியது என்று உணர்ந்து கொண்டார். எருமையாகப் பிறந்தாலும் இது எத்தகைய தர்மவத்ஸலனாகக் காணப்படுகிறது என்று நினைத்தார்.

அவர், “நம்பிக்கைத் துரோகியும், நன்றி கெட்டவனுமான மனிதர்கள் நரகத்தை அடைகிறார்கள். தாய் தந்தையரைப் பாதுகாத்துப் போஷிக்காமல், குரு தகூழினை அளிக்காமல், நான் நன்றி கொன்றவனாகிவிட்டேன். இதற்குப் பிராயச்சித்தம் நானாக உயிரை விடுவதுதான். நன்றியற்ற என் வாழ்க்கையில் பிராயச்சித்தம் மேற்கொண்டாலும் பாவம் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும்.

ஆகவே நான் பிராயச்சித்தமாக என் உயிரை விட்டுவிடுவேன். மேருவின் சிகரத்திற்குச் சென்று, என் உடலைத் தியாகம் செய்வேன்” என்று முடிவு செய்தார்.

அதே சமயம், தர்மம் வந்து, வத்ஸநாபனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டது. அவரிடம், “வத்ஸநாபா! உன்னுடைய ஆயுள் பல நூறு வருஷங்கள் உடையது. பற்றில்லாத உன் ஆத்ம தியாக எண்ணத்தால் நான் மிகவும் திருப்தி அடைகிறேன். இதேபோல, எல்லா தர்மாத்மாக்களும் தாங்கள் செய்த கர்மத்தை ஆராய்கிறார்கள்! உலகில் எப்போதும் மனம் களங்கப்படாத மனிதன் யாரும் இல்லை. நிந்திக்கத்தக்க கர்மங்களில் இருந்து விலகி எல்லாவகையிலும் தர்மப்படி நடப்பவர்களே சக்தி உடையவர்கள். நீ உயிரை விரும் முடிவை விலக்கிவிடு. ஏன் எனில் நீ சனாதனமான ஆத்மா ஆவாய்” என்று கூறி அவரைத் தடுத்துவிட்டது.” என்று பீஷ்மர் வத்ஸநாபரின் கதையை எடுத்துக் கூறினார்.

13.1.15 பங்காஸ்வன் என்ற ராஜரிஷியின் வரலாறு

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “ஆண், பெண் சேர்க்கையில் விஷய சுகம் யாருக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கிறது? என்பதைக் கூறுங்கள்” என்றார். பீஷ்மர் பங்காஸ்வன் என்னும் ராஜரிஷியின் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறினார். இதே வினாவை இந்திரன் பங்காஸ்வனிடம் கேட்டபோது; ஆணாகவும், பெண்ணாகவும் இருந்து புதல்வர்களைப் பெற்ற பங்காஸ்வன், பெண் உருவிலேயே தான் அதிக விஷய சுகத்தை அனுபவித்ததாக விடையளித்ததை யுதிஷ்டிரருக்கு பீஷ்மர் விடையாக அளித்தார்.

13.1.16 மனம் வாக்கு, காயத்தால் உண்டாகும் பாவங்களைத் துறக்க உபதேசித்தல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம், “பிதாமகரே! உலக யாத்திரையை நன்கு நிர்வகிக்க விரும்பும் மனிதன் என்ன செய்ய வேண்டும்? உலகில் எத்தகைய இயல்போடு வாழ்வைக் கழிக்க வேண்டும்? என்று கேட்டார். பீஷ்மர் கூறலானார்.

மன்னா! சரீரத்தால் மூவகைக்கர்மங்களும், வாக்கால் நான்கு வகைக் கர்மங்களும், மனத்தால் மூன்று வகை கர்மங்களுமாக மொத்தம் பத்து வகைக் கர்மங்களைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும். மற்றவர்களின் உயிரை அழித்தல், திருடுதல், மாற்றான் மனைவியோடு சேருதல் ஆகிய மூன்றும் சரீரத்தால் உண்டாகும் பாவங்களாகும். தீய சொற்களைக் கூறுதல்,

கடுமையாகப் பேசுதல், கோள் சொல்லுதல், பொய் சொல்லுதல் ஆகிய நான்கும் வாக்கால் உண்டாகும் பாவங்களாகும். சரீரத்தாலும், வாக்காலும் பாவங்களைச் செய்ய மனத்தால் யோசிக்கவும் கூடாது.

மற்றவர்களுடைய செல்வத்தை அபகரிக்க யோசிக்காமை, பிராணிகளிடம் அன்பு கொள்ளுதல், கர்மபலன் நிச்சயம் கிடைக்கும் என்பதில் நம்பிக்கை வைத்தல் இவற்றை எப்போதும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஆனால் மனம், வாக்கு, காயத்தால் ஒருபோதும் அசுப கர்மங்களைச் செய்யக்கூடாது. ஏன் எனில் சுப-அசுப கர்மங்கள் அத்தகைய பலனையே ஒருவனுக்கு அளிக்கின்றன. தொடர்ந்து கருடன் விஷ்ணுபகவானின் வாகனமான வரலாற்றையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

கருடன் பகவான் நாராயணனைத்தரிசித்து அவரது வாக்கினாலேயே அவருடைய மகிமைகளைக் கூறக்கேட்டதையும், அந்த உத்தமமான, அற்புதமான பகவானின் விஷயங்களை ரிஷிகளுக்கு எடுத்துரைத்ததையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விரிவாக விவரித்தார். “யுதிஷ்டிரா! மனம் தன் வசத்தில் இல்லாத ஸ்தூலதர்சி புருஷர்கள் ஸ்ரீ ஹரியின் தத்துவஞானத்தை அறிதல் மிகவும் கடினமானது. தர்மங்களைக் கூறும் ஸ்ருதி இவ்வாறே உரைக்கிறது. இந்த வரலாற்றை பிரம்மா தேவர்களுக்குக் கூறினார். பகவான் நாராயணன் மற்றும் கருடனுக்கிடையே நடந்த இந்த நிகழ்வு தத்துவஞானிகளான வசக்களால் என் தாய் கங்கையிடம் கூறப்பட்டது. அவர்களே என்னிடமும் இதைக் கூறினார்கள். நான் இதை உனக்குக் கூறியுள்ளேன்.

அக்னி ஹோத்ரத்தில் ஈடுபட்டு, ஜப யக்ஞத்தில் முனைந்து, ஆசை என்னும் பந்தனத்தில் இருந்து விடுபட்டவர்களே அவிநாசியான பரமாத்ம சொரூபத்தை அறிய முடியும். யார் ஜபம் மற்றும் ஹோமத்தில் ஈடுபட்டு மனத்தில் விஷ்ணுபகவானை தியானம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் சிறந்த கதியை அடைகிறார்கள். பாரதா! உறுதியான அறிவுடைய மனிதர்கள் பரமாத்ம தத்துவத்தை அறிந்து சிறந்த கதியை அடையும்போது, அதுவே மோகூஷம் அல்லது மோகூஷ துவாரம் என்று கூறப்படுகிறது.” என்று விளக்கினார் பீஷ்மர்.

13.1.17 பீஷ்மரின் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் மகாதேவனின் மகிமையை விவரித்தல்

யுதிஷ்டிரர்! பீஷ்மரிடம், “ஐகதீஸ்வரன் சிவனின் பெயர்களைக்

கேட்டிருந்தால் எனக்குக் கூறுங்கள். விராட விஸ்வருபதாரி சராசர குருசங்கரனின் மகிமையை உள்ளவாறு வருணியுங்கள்” என்று கேட்டார். பீஷ்மர் அவரிடம், “மன்னா! நான் மகாதேவனின் குணங்களை வர்ணிப்பதில் திறமையற்றவன். அவிநாசி பரப்பிரம்மம், சதசத் சொருபரும் ஆகிய மகாதேவனின் குணங்களை வர்ணிப்பதில் எந்த மனிதன் திறமையுடையவன்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் மகேஸ்வரனைத் திருப்தி செய்துள்ளார். உலகிற்குக் காரணமான மகாத்மா சிவனின் ஐஸ்வர்யம் எத்தகையது என்பதைப் புதல்வனை வேண்டித் தவம் செய்த இந்த அச்சுதன் ஸ்ரீ ஹரி நேருக்கு நேர் கண்டுள்ளார்.

பாரதா! மஹாபாஹுவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே மகேஸ்வரனின் குணங்களையும், ஐஸ்வர்யத்தையும் வர்ணிப்பதில் திறமையுடையவர்.” என்ற பீஷ்மர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், தண்டிமுனிவர் மூலம் பிரம்மா உரைத்த சிவசஹஸ்ர நாமத்தை யுதிஷ்டிரருக்கு வருணியுங்கள்” என்று கூறினார். பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் புனிதமாகி ஆசமனம் செய்து, சிவனின் குணங்களை வர்ணிக்கலானார். ஜாம்பவதி, புதல்வனை விரும்பியதால் தான் தவம் மேற்கொள்ளுவதற்காக வியாக்ரபாதரின் புதல்வர் உபமன்யுவின் ஆஸ்ரமம் சென்றது; அங்கு உபமன்யு தனக்கு சிவபெருமானின் மகிமைகளை உரைத்தது; உபமன்யுவிடம் தீக்ஷ பெற்றுத் தவம் மேற்கொண்டு சிவனைத் தரிசித்து விரும்பிய வரம் பெற்றது; உபமன்யு முனிவர், தண்டிமூலம் பூவுலகத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்ட ‘ஸ்தவராஜம்’ என்ற சிவசஹஸ்ர நாமத்தை உரைத்தது என்ற அனைத்தையும் விவரித்தார்.

13.1.18 சிவ சஹஸ்ரநாமத்தின் மகிமை; முனிவர்கள் கூற்று

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய இந்த வரலாற்றையும், சிவசஹஸ்ர நாமத்தையும் கேட்டு அங்கு கூடியிருந்த முனிவர்கள், பகவான் சங்கரனின் அருளால் தாங்கள் விரும்பிய சித்தியை அடைந்த விஷயத்தை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினர். மகா யோகியான கிருஷ்ண த்வைபாயனர் வியாசர், யுதிஷ்டிரரிடம், “மகனே! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நீயும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படி. இதனால் உன்னிடம் மகேஸ்வரன் மகிழ்ச்சியடைவார். பழைய காலத்தில் நான் புதல்வனைப் பெறுவதற்காக மேருமலை மீது பெருந்தவம் புரிந்தேன். அப்போது பலமுறை இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்தேன். இதைப் படித்ததால் நான் மனம் விரும்பிய பலனைப் பெற்றேன்.

அதேபோல் நீயும் சங்கரனிடமிருந்து, எல்லா ஆசைகளின் பலனையும் பெறுவாயாக. பிறகு அங்கு சாங்க்ய ஆசாரியாரும், தேவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டவருமான கபிலருடன் நானும் பல பிறவிகள் பக்தியுடன்

சங்கரனை ஆராதித்தேன். இதனால் மகிழ்ந்த சங்கரன் எனக்கு சம்சார பயத்தை அழிக்கும் ஞானத்தை அளித்தார்” என்று கூறினார்.

பிறகு, இந்திரனுக்குப் பிரியமான ஆலம்ப கோத்திரத்து சாருசீர்ஷன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். இவர் ஆலம்பாயனன் என்ற பெயரில் பிரசித்தமானவர். “பார்த்தா! பழைய காலத்தில் கோகர்ண தீர்த்தத்திற்குச் சென்று நான் நூறு வருஷங்கள் தவம் செய்து, சங்கரனை மகிழ்வித்தேன்.

சிவனின் வரத்தால் நான் நூறு புதல்வர்களைப் பெற்றேன். அவர்கள் அயோநிஜர்; புலன்களை வென்றவர்கள்; தர்மம் அறிந்தவர்கள்; மிகவும் தேஜஸ்விகள். முதுமையற்றவர்கள், துயரம் இல்லாதவர்கள்; லக்ஷம் ஆண்டு ஆயுள் உடையவர்களாக இருந்தார்கள்” என்று சிவனைத் துதித்துத் தான் அடைந்த நன்மையைக் கூறினார்.

இதன்பின் வால்மீகி பகவான் யுதிஷ்டிரரிடம், சிவனருளால் தான் முனிவர்களின் சாபத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றதைக் கூறினார்; “பாரதா! ஒருசமயம் அக்னிஹோத்ரி முனிவர்களோடு என்னுடைய விவாதம் நடந்தது. அப்போது, அவர்கள் சினம் கொண்டு, “நீ பிரம்மஹத்தி செய்தவனாகு” என்று சாபம் இட்டனர். உடனே நான் அதர்மத்தால் பீடிக்கப்பட்டேன். நான் அமோக சக்தியுடைய சங்கரனைச் சரணடைந்து அந்த சாபத்திலிருந்து விமோசனம் பெற்றேன். ருத்ரன் எனக்கு மிகச் சிறந்த புகழ் கிடைக்கவும் வரமளித்தார்” என்று தன் அனுபவத்தைக் கூறினார்.

வால்மீகிக்குப் பிறகு, ஜமதக்னி முனிவரின் புதல்வர், பரசுராமர் முனிவர்களின் இடையில் சூரியனைப் போல் பிரகாசித்து, யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்; “மூத்த பாண்டவா! நான் தந்தைக்குச் சமமான மூத்த சகோதரர்களைக் கொன்று, பித்ருவதம், மற்றும் பிராமண வதம் ஆகிய பாவங்களைச் செய்தேன். இதனால் மிகவும் துன்பம் அடைந்த நான், மகாதேவனைச் சரணடைந்தேன். இந்த திவ்ய நாமங்களால் மகாதேவனைத் துதித்தேன். இதனால் அவர் என்னிடம் திருப்தியடைந்து எனக்குத் தன் பரசுவையும், திவ்யாஸ்திரங்களையும் அளித்தார். “உனக்குப் பாவம் உண்டாகாது. நீ போரில் வெல்ல முடியாதவன் ஆவாய். உன்னிடம் மரணம் நெருங்காது. நீ முதுமையும், மரணமும் அற்றவனாக இருப்பாய்” என்று வரமளித்தார்.” என்று சிவனின் அருளால் தான் பெற்ற நன்மையை பரசுராமர் எடுத்துரைத்தார்.

பிறகு விஸ்வாமித்திரரும், “மன்னா! நான் கூடித்திரியனாக இருந்தபோது, என் மனத்தில் பிராமணன் ஆகிவிட வேண்டும் என்ற உறுதியான சங்கல்பம்

ஏற்பட்டது. இந்த உத்தேசத்தோடு, உறுதியாக சங்கரனை ஆராதித்து அவர் அருளால் கிடைத்தற்கரிய பிராமணத் தன்மையைப் பெற்றுவிட்டேன்” என்று தன் அனுபவத்தைக் கூறினார்.

அவருக்குப் பின் அசித தேவலர், “குந்திமைந்தா! இந்திரனின் சாபத்தால் என்னுடைய தர்மம் நஷ்டமாகிவிட்டது. ஆனால் சிவபிரான் எனக்குத் தர்மத்தையும், மேலான புகழையும், நீண்ட ஆயுளையும் அளித்தார்” என்று சிவபிரானின் அருளால் தான் பெற்ற நன்மையைக் கூறினார்.

இதன்பின் இந்திரனின் நண்பரும், பிருகஸ்பதிக்குச் சமமானவருமான க்ருத்ஸமத முனிவர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! சாக்ஷஷ மனுவின் புதல்வர் வரிஷ்டன் எனப் பெயர் கொண்டவர். ஒரு சமயம் இந்திரனின் ஒரு யாகம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வரை நடைபெற்றது. அதில் நான் ரதந்தர சாமத்தைப் பாடம் சொன்னேன். நான் அந்த சாமத்தை உச்சரித்ததும் வரிஷ்டன் என்னிடம் கோபம் கொண்டார். நீ ரதந்தர சாமபாடத்தைச் சரியாகச் செய்யவில்லை. நீ செய்த பாவத்தால் இந்த யாகமே பலனின்றிப் போயிற்று” என்று கூறிக் கோபத்துடன் என்னைச் சபித்துவிட்டார்.

வரிஷ்டன் என்னைப்பார்த்து, ‘நீ 11800 வருஷங்கள், நீரும், காற்றும் இல்லாத, பசுக்கள் வாழாத, ருரு, சிங்கம் ஆகியவை வாழும், யாகங்களுக்கு உசிதமற்ற, மரங்கள் நிரம்பிய பெரிய காட்டில், அறிவிழந்து, துயரமுற்று எப்போதும் பயந்து, கஷ்டத்துடன் வாழும் கொடிய இயல்புடைய பசு ஆவாய்” எனச் சாபமளித்துவிட்டார். இவ்வாறு அவர் கூறியதுமே நான் கொடிய விலங்காகிவிட்டேன். நான் சிவபிரானைச் சரணடைந்தேன். தன்னைச் சரணடைந்த சேவகனான என்னிடம் யோகியான மகேஸ்வரன் மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

“முனிவரே! நீ மூப்பும், மரணமும், துயரமும் அற்றவனாவாய், நீ யஜமானன் புரோகிதன் இருவரின் யாகத்தை எப்போதும் வளர்ப்பாய்” என்று எனக்கு வரமளித்தார். எங்கும் வியாபித்த சங்கரன் எல்லோருக்கும் வரமளிக்கிறார். எல்லோரையும் நல்ல முறையில் போஷிக்கிறார். எப்போதும் அனைவரின் சுக-துக்கத்தையும் அமைக்கிறார். பகவான் சிவன் மனம், வாக்கு, செயலால் ஆராதிக்கத்தக்கவர். அவருடைய ஆராதனையின் பலனாக, இன்று பாண்டியத்தத்தில் எனக்குச் சமமானவர் யாரும் இல்லை என்ற சிறப்பைப் பெற்றுள்ளேன்” எனத் தனக்கு சிவன் அருள்புரிந்ததைக் கூறினார்.

இவ்வாறு க்ருத்ஸமத முனிவர் கூறியதும், அறிவாளிகளில் சிறந்தவரான

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; யுதிஷ்டிரா! நான் தங்கம் போன்ற கண்களையுடைய மகாதேவனை, என் தவத்தால் திருப்தி செய்தேன். அப்போது சிவன் என்னிடம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நீ என் அருளால் பிரியமானவற்றில் எல்லாம் அதிகப் பிரியமானவனாவாய். போரில் உனக்கு ஒருபோதும் தோல்வி உண்டாகாது. உனக்கு அக்னியை நிகர்த்த தாங்கமுடியாத தேஜஸ் கிடைக்கும் என்றார். மகாதேவன் எனக்கு இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான வரங்களை அளித்தார்.

பழைய காலத்தில், என்னுடைய முந்தைய அவதாரங்களில், மணிவந்தமலை மீது, நான் கோடிக்கணக்கான வருஷங்கள் சங்கரனை ஆராதித்தேன். இதனால் மகிழ்ந்த பகவான் சிவன் என்னிடம், விரும்பிய வரத்தைக் கேட்குமாறு கூறினார். அதைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த நான், தலைவணங்கித் “தங்களிடம் எப்போதும் என்னுடைய உறுதியான பக்தி இருக்க வேண்டும்” என்று கேட்டேன். அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று வரமளித்த சிவன் அங்கேயே மறைந்துவிட்டார்” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணரைத் தொடர்ந்து, ‘ஜைஷ்வய’ முனிவர், சிவன் தன்னிடம் மகிழ்ச்சியுற்று, அணிமா முதலிய எட்டு சித்திகளை அளித்ததைக் கூறினார். பின்னர் கர்க்கர் கூறினார்; “பாண்டவா! நான் சரஸ்வதி நதிக்கரையில் யாகம் செய்து சிவனை மகிழ்வித்தேன். இதனால் திருப்தியுற்ற சிவன் எனக்கு 64 கலைகளின் அற்புத ஞானத்தை அளித்தார். அத்துடன் என்னைப் போன்ற ஆயிரம் பிரம்மவாதி புதல்வர்களையும் புதல்வர்களுடன் எனக்கு 10 லக்ஷம் ஆண்டுகள் ஆயுளையும் அளித்தார்” என, சிவன் தனக்கு வரமளித்ததைக் கூறினார்.

பிறகு பராசர முனிவர் கூறலானார்; “மன்னா! பழைய காலத்தில் இங்கு நான் மகாதேவனை மகிழ்வித்து, மனத்திற்குள் அவரைத் தியானம் செய்தேன். அவர் அருளால், மகாதபஸ்வி, மகாதேஜஸ்வி, மகாயோகி, மகாயசஸ்வி, ஸ்ரீ சம்பன்னன், பிரம்மநிஷ்டனான வேத வியாசனைப் புதல்வனாகப் பெறுவதே என்னுடைய தவத்தின் நோக்கமாகும். என்னுடைய அந்த விருப்பத்தை அறிந்த சிவன், என்னிடம், “நீ விரும்பியவாறே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்னும் பெயருடைய புதல்வனை அடைவாய். சாவர்ணிக மன்வந்தர காலத்தில் உன்னுடைய இந்தப் புதல்வன் சப்தரிஷிகளின் பதவியில் நிலைபெறுவான்.

இந்த வைவஸ்வத மன்வந்தரத்தில், அவன் வேதங்களைக் கூறுபவனாகவும், கௌரவ வம்சத்தைத் தோற்றுவிப்பவனாகவும், வரலாற்றை அமைப்பவனாகவும் உலகின் நன்மையை விரும்புபவனாகவும்,

தேவராஜன் இந்திரனுக்குப் பிரியமான மகாமுனிவனும் ஆவான். பராசரா! உன்னுடைய அந்தப் புதல்வன் எப்போதும் அஜர-அமரனாவான்.” என்று வரமளித்தார். யுதிஷ்டிரா! இவ்வாறு கூறிய அவினாசி சிவன் அங்கேயே மறைந்துவிட்டார்” என்றார்.

பின்னர் மாண்டவ்ய முனிவர் கூறினார்: “மன்னா! நான் திருடன் இல்லாவிட்டாலும், திருட்டு சந்தேகத்தால் சூலத்தில் ஏற்றப்பட்டேன். அந்த நிலையிலேயே நான் மகாதேவனைத் துதித்தேன். அவர் என்னிடம், “பிராமணனே நீ சூலத்தில் இருந்து விடுபடுவாய். பத்துகோடி ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்வாய். இந்த சூலம் புதைந்ததால் உனக்கு உடலில் துன்பம் உண்டாகாது. நீ ஆதி, வியாதியில் இருந்து விடுதலையடைவாய்.

முனிவரே! உன்னுடைய இந்த சரீரம் தர்மத்தின் நான்காவது பாதமான சத்தியத்திலிருந்து தோன்றியது. ஆகவே, நீ உவமையற்ற சத்தியவாதியாவாய் போ: உன்னுடைய பிறவியைப் பயனுடையதாக்கிக்கொள். உனக்குத் தடை ஏதும் இன்றி எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடும் சௌபாக்யம் கிடைக்கும். நான் உனக்கு அக்ஷயமான ஒளிமிக்க சொர்க்கலோகத்தை அளிக்கிறேன்” என்று வரமளித்து மறைந்துவிட்டார்” என்று தானும் சிவனிடம் வரம் பெற்ற விவரத்தைக் கூறினார்.

பிறகு காலவமுனிவர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். “மன்னா! விசுவாமித்திரரின் ஆணையைப் பெற்று, நான் என் தந்தையை தரிசிப்பதற்காக வீட்டிற்கு வந்தேன். அங்கு என் தாய் வைதவ்யத்துடன் அழுது கொண்டிருந்தாள். வேத வித்தையைக் கற்ற, புலன்களை வென்ற உன்னை உன் தந்தை பார்க்க முடியவில்லையே” எனக் கண்ணீர் பெருக்கினாள். தாயின் பேச்சினால் தந்தையை தரிசிக்க முடியாமல் வருந்தினேன். மனத்தை அடக்கி மகாதேவனை ஆராதித்தேன். எனக்குத் தரிசனமளித்த மகாதேவன் என்னிடம், “குழந்தாய்! உன்தந்தை, தாய்நீழுவருமே மரணமற்றவர்களாவீர்கள். நீ விரைந்து உன் வீட்டிற்குச் செல். அங்கு உனக்குத் தந்தையின் தரிசனம் கிடைக்கும்” என்று வரமளித்தார்.

யுதிஷ்டிரா! சிவனின் ஆணைப்படி நான் மறுபடி வீட்டிற்கு வந்து யாகம் செய்து, யாகசாலையில் இருந்து தோன்றிய தந்தையைத் தரிசித்தேன். அந்த சமயம் அவர், சமித்து, குசம் முதலிய ஹவ்ய பதார்த்தங்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவற்றைத் தனியாக வைத்து, என்னை மார்போடு தழுவிக்கொண்டார். என்னை உச்சி முகர்ந்து, கண்ணீர் பெருக்கி, மகனே! நீ வித்வானாகி வீட்டிற்குத் திரும்பியது சௌபாக்யமான விஷயம்; உன்னைக் கண்ணாரக் கண்டுவிட்டேன்” என்று கூறினார்.

13.1.19 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் சிவனின் மகிமைகளையும் சிவ சகஸ்ர நாமத்தின் மேன்மையையும் கூறுதல்

வேத வியாச மகரிஷி, வால்மீகிமுனிவர், பராசரர், மாண்டவ்யர், காலவர் முதலிய பல்வேறு முனிவர்கள் சிவனின் அருளால் தாங்கள் பெற்ற வரங்களைப் பற்றி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியதைக் கேட்டு பாண்டுபுதல்வர் வியப்படைந்தார். அச்சமயம் அறிவாளிகளில் சிறந்த விஷ்ணு தேவராஜன் இந்திரனிடம் கூறுவதுபோல ஸ்ரீகிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார். மன்னா! சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் தேஜஸ்வியான உபமன்யு என்னிடம் கூறியதைக் கேள்.

“பாவம் செய்யும் மனிதன் சிவனைச் சரணடைவதில்லை. தூய்மையான உள்ளம் உடையவர்களே மகாதேவனைச் சரணடைகிறார்கள். பரமேஸ்வரன் சிவனின் பக்தன். வனவாசி முனிவர்களுக்குச் சமமானவர்களாவான். ருத்ரன் திருப்தியடைந்து விட்டால், பிரம்மபதம், விஷ்ணுபதம், தேவேந்திரபதவி அல்லது மூவுலகின் ஆதிபத்யம் அனைத்தையும் அளித்துவிடுகிறார்.” என்றார். யுதிஷ்டிரா! மனத்தால் சிவனைச் சரணடைபவன், பாவத்தை அழித்துத் தேவர்களோடு வாசம் புரிகிறான். அடிக்கடி குளத்தின் கரையைத் தோண்டி அதை அழித்து விடுபவனும் உலகனைத்தையும் தீயால் எரிப்பவனும் கூட மகாதேவனை ஆராதித்துப் பாவத்தை அடைவதில்லை. எல்லாப் பாவங்களையும் செய்த மனிதன் கூட சிவனைத் தியானம் செய்து தன் பாவங்கள் அனைத்தையும் அழித்து விடுகிறான்.

புழு, பூச்சி, பறவை, பசு எதுவாயினும் மகாதேவனைச் சரணடைந்தால் அவற்றிற்கு எதனிடமும் பயம் உண்டாவதில்லை. இதேபோல, இப்புவிடில் எந்த மனிதன் சிவபக்தனோ அவன் சம்சாரத்திற்கு அநீனமாவதில்லை என்பதே என்னுடைய தீர்மானமான கருத்தாகும்.

அஜமீட வம்சத்து தர்மராஜா! சூரிய, சந்திரன், வாயு, அக்னி, சொர்க்கம், பூமி, நீர், வசு, விஸ்வேதேவர், தாதா, அர்யமா, சுக்ரன், பிருகஸ்பதி, ருத்ரகணங்கள், சாத்யகணங்கள், வருணன், பிரம்மா, இந்திரன், ஓங்காரம், சத்தியம், வேதம், யாகம், தக்ஷிணை, வேதம் கூறும் பிராமணன், சோமரசம், யஜமானன், ஹவிஸ்யம், ரக்ஷை, தீக்ஷை, கட்டுப்பாடு, ஸ்வாஹா, வெளஷ்ட், பிராமணர்கள், பசு, சிறந்த தர்மம், காலச்சக்கரம், பலம், புகழ், தமம், அறிவாளிகளின் நிலை, சுப-அசுப கர்மங்கள் சப்தரிஷிகள், அறிவு, மனம், தரிசனம், ஸ்பரிசம், கர்மங்களின் சித்தி, எழுத்து, தேவகணங்கள், பிராமண சரீரம், ஒளிரும் கந்தம், தூபம், ரிஷிகள்

வாக்விருத்த, மனோவிருத்த பாவங்கள், சுத்தபாவம், நிர்மாண

காரியத்தில் ஈடுபடும் தேவர்கள், ஸ்பரிசத்தால் போஜனம் செய்பவர்கள், தரிசனத்தாலேயே ரசத்தைப் பருகுவவர்கள், நெய்யைப் பருகுவவர்கள், சங்கல்பத்தால் விரும்பிய பொருளைக் கண்முன் காண்பவர்கள், ஆகிய தேவர்களின் முக்கிய கணங்களும், பல்வேறு முக்கிய தேவர்களும், சுபர்ண, கந்தர்வ, பிசாச, தானவ, யக்ஷ, சாரண, நாகங்களும், ஸ்தூல, சூக்ஷ்ம, கோமள, அசூஷ்ம, சுக, துக்க, பரலோக துக்க, சாங்க்ய, யோக, மோக்ஷருபமான பரமபுருஷார்த்தம் இவை அனைத்துமே மகாதேவனிடமிருந்து தோன்றியவை என்பதை நீ அறிந்துகொள்.

புவியில் மகாதேவன் முன்பு செய்த சிருஷ்டியைக் காப்பாற்றுவவர்களும், உலகத்தின் ரக்ஷகனும், பல்வேறு பிராணிகளைச் சிருஷ்டிப்பவனும் ஆகிய தேவர்கள் அனைவரும் சிவனிடமிருந்தே தோன்றியவர்கள் ஆவார்கள். ரிஷிகளாலும், முனிவர்களாலும் தவத்தினால் தேடப்படும், நிலையான, வாக்குக்கு எட்டாத பரம சூக்ஷ்ம சொருபமான சதாசிவனை நமஸ்காரம் செய்து நான் வாழ்க்கையைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறேன். என் மூலம் துதிக்கப்படும் அவினாசியான பிரபு இன்று எனக்கு விரும்பிய வரம் அளிக்கட்டும்.

புலன்களை அடக்கி, புனிதமாகி இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பவனும், நியமத்தோடு ஒரு மாதம் வரை அகண்ட ரூபத்தில் இந்த பாடத்தை நடத்துபவனும் அஸ்வமேத யாகத்தின் பலனை அடைவான். பார்த்தா! இதைப் படிக்கும் பிராமணன் எல்லா வேதங்களையும் படித்த பலனை அடைகிறான். கூஷ்த்திரியன் பூமி முழுவதையும் வென்றுவிடுகிறான். வைசியன் வியாபாரத் திறமையும் பெரும் லாபமும் அடைகிறான். சூத்திரன் இகலோகத்தில் சுகமும், பரலோகத்தில் நற்கதியையும் அடைகிறான்.

எல்லாக் குற்றங்களையும் அழித்துப் புண்ணியத்தை உண்டாக்கும் இந்தப் புனிதமான ஸ்தவராஜ ஸ்துதியைப் படித்துச் சிவனைச் சிந்திப்பவர்கள் புகழ்மிக்கவர்களாகிறார்கள். பாரதா! மனித சரீரத்தில் எத்தனை ரோம கூபங்கள் உள்ளனவோ, அத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள் இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படிக்கும் மனிதன் சொர்க்க வாசத்தைப் பெறுகிறான்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிவசகஸ்ர நாமத்தின் மகிமையையும் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்து உரைத்தார்.

13.1.20 யுதிஷ்டிரர் சுகதர்ம விஷயம் குறித்துப் பீஷ்மரிடம் கேட்டறிதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “பாரதா! பெண்களுக்கு விவாக காலத்தில் சுகதர்ம விஷயம் கூறப்படுகிறது. அது எவ்வாறு கூறப்படுகிறது? மகரிஷிகள் பழைய காலத்தில் ஸ்த்ரீ-புருஷர்களின் சுகதர்ம விஷயத்தைக்

கூறியுள்ளனர். இது ஆர்ஷ தர்மமா, ப்ரஜாபத்யதர்மமா, அல்லது ஆசூர தர்மமா என்று என் மனத்தில் பெரும் ஐயம் தோன்றியுள்ளது. இந்த சகதர்ம விஷயம் விரோதமானது என்று கருதுகிறேன். இங்குள்ள சகதர்மம் மரணத்திற்குப் பிறகு எங்கிருக்கிறது?

பிதாமகரே! பதி பத்தினியில் ஒருவருடைய மரணம் முன்னால் உண்டாகிறது என்னும்போது, ஒரு மனிதனிடம் சகதர்மம் எங்கிருக்கிறது? அதைக் கூறுங்கள். பலவகை கர்ம மனிதர்கள், பலவகை தர்ம பலனோடு இருக்கும்போது பலவகை கர்ம வசத்தால் பல்வேறு இடங்களில் வாசம் புரிகிறார்கள். சுப-அசுப கர்மங்களின் பலனாக, சொர்க்கம், நரகம் முதலிய பல்வேறு நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள் என்னும்போது சகதர்மத்தை எவ்வாறு நிர்வாகம் செய்ய முடியும்?

தர்ம சூத்திரக்காரர்கள் பெண்கள் அசத்தியவாதிகள் என்று கூறுகின்றனர். அவ்வாறு இருக்கும்போது அவர்களை உடன் வைத்துக் கொண்டு சகதர்மத்தை எவ்வாறு அனுஷ்டானம் செய்ய முடியும்? வேதங்களும் பெண்கள் பொய் கூறுபவர்கள் என்று சொல்கிறது. அத்தகைய நிலையில் அவர்களுடைய அந்த அசத்தியமும் சகதர்மத்திற்கு உள்ளே வந்துவிடும். ஆனால் பொய் ஒருபோதும் தர்மமாகாது. ஆதலால் சகதர்மம் என்று கூறப்படுவதும் அசத்திய தர்மமாகிவிடும்.

கணவன், மனைவி ஒன்றாக இருந்து செய்யும் காரியங்களுக்கே உபசாரமாக தர்மம் என்று பெயர் அளிக்கப்படுகிறது. பாட்டனாரே? நான் இந்த விஷயத்தை எவ்வளவு ஆலோசித்தாலும் எனக்கு அறிய முடியாததாகத் தோன்றுகிறது. ஆகவே, தாங்கள் இது விஷயத்தில் ச்ருதியின் விதி ஏதேனும் இருக்குமானால் அனைத்தையும் எடுத்துக் கூறுங்கள்; என்னுடைய ஐயத்தை விலக்குங்கள். பேரறிஞரே! இந்த சகதர்மம் எப்போதிலிருந்து பரவியது? எந்த உருவில் முன்வந்தது? எவ்விதம் இதில் ஈடுபாடு உண்டாயிற்று என்னும் விஷயங்களை எனக்குக் கூறுங்கள் என்றார்.

பீஷ்மர் அஷ்டாவக்ர முனிவரின் வரலாற்றை மேற்கோளாகக் காட்டி பெண் சுதந்திரமாக இருக்கத் தகுந்தவள் அல்ல என்பதை விளக்கினார். இளம் பருவத்தில் தந்தையாலும், திருமணத்திற்குப் பின் கணவனின் பாதுகாப்பாலும் முதுமையில் புதல்வனாலும் பெண் காப்பாற்றப்படுகிறாள். காமத்தை விரும்பும் பெண்கள் தந்தையையும் நினைப்பதில்லை; தாயையும் நினைப்பதில்லை. குலத்தையும் கருதுவதில்லை. சகோதரர்களையும் யோசிப்பதில்லை. கணவன், புதல்வன், மைத்துனன் யாரையும் பொருட்படுத்துவதில்லை. தன்னுடைய ரதி சுகத்தை விரும்பி, இவர்கள்,

குல மரியாதையை, பெரிய நதிகள் கரைகளை உடைப்பதுபோல அழித்து விடுகிறார்கள். இதை அறிந்தே பிரம்மா, “ஆயிரக்கணக்கான பெண்களில் எங்காவது ஒரு பெண் மட்டுமே ரதி சுகத்தை விரும்பாதவளாக இருப்பாள். லக்ஷக்கணக்கான பெண்களில் யாராவது ஒருவளே பதிவிரதையாக இருப்பாள்” என்று கூறியுள்ளார். வடதிசையின் அதிஷ்டாத்ரி தேவியின் சொற்களாக இவற்றைப் பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.21 பல தர்ம சம்பந்தமான வினாக்களுக்குப் பீஷ்மர் விடையளித்தல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் மேலும் பல வினாக்களைக் கேட்டார்; “பிதாமகரே! புதல்வர்கள் மூலம் ஒருவனுக்கு எவ்வாறு உத்தாரம் உண்டாகிறது? புதல்வன் உண்டாகாதவரை புருஷனின் வாழ்க்கை ஏன் பயனற்றதாகக் கருதப்படுகிறது?” என்றார்.

பீஷ்மர் இதற்கு விடையாக பழைய காலத்தில் மார்க்கண்டேய மகரிஷி தேவரிஷி நாரதரிடம் கேட்ட ஐயங்களையும், நாரதர் அவருக்கு உரைத்த விளக்கங்களையும் மேற்கோளாகக் காட்டிப் பதிலளித்தார். முன்பு கங்கை, யமுனையின் நடுவில், போகவதியின் சங்கமத்தில் பர்வதர், நாரதர், அசிதர், தேவலர், ரைபியர், ஆரணையர் முதலிய முனிவர்கள் ஒன்று கூடினர். அவர்கள் இடத்தில் மார்க்கண்டேயர் வந்து சேர்ந்தார். அவர் முனிவர்களால் வரவேற்றுப் பூஜிக்கப்பட்டார். அவர், அந்த முனிவர்களிடம், “நான் மிகவும் முயற்சியுடன் சத்புருஷர்களின் இந்த சங்கத்தைப் பெற்றுள்ளேன். இங்கு தர்மம் மற்றும் நடத்தையின் நிர்ணயம் கிடைக்கும் என்பது என் நம்பிக்கை. சத்திய யுகத்தில் தர்மானுஷ்டானம் எளிதாக இருந்தது. அந்த யுகம் முடிந்ததும் தர்மத்தின் சொரூபம் மனிதனின் மோகத்தால் மறைக்கப்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு யுகத்தின் தர்ம சொரூபம் என்ன என்பதை நான் முனிவர்களாகிய உங்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்” என்றார்.

அப்போது, முனிவர்கள் அனைவரும், நாரதரிடம், “தத்துவம் அறிந்த தேவரிஷியே! மார்க்கண்டேயரின் ஐயத்தைத் தாங்கள் தீர்த்து வையுங்கள். ஏன் எனில் தர்ம-அதர்ம விஷயங்களில் ஏற்படும் ஐயங்களுக்கு விடை அளிப்பதில் தாங்களே வல்லவர் ஆவீர்” என்று கூறினார்கள். அந்த முனிவர்கள் கூறியபடி, நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு, அவருடைய ஐயங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதாக உறுதியளித்தார். தொடர்ந்து இருவருக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடல் பின் வருமாறு:

மார்க்கண்டேயர்: ஒவ்வொரு யுகம் கழிந்ததும், தர்மத்தின் மரியாதை அழிந்துவிடுகிறது. தர்மம் என்ற பாசாங்கில் அதர்மம் செய்யும்போது அந்த

தர்மத்தின் பலனை எவ்வாறு அடைய முடியும்?

நாரதர்: பிராமணரே! முன்பு சத்திய யுகத்தில் தர்மம் தன் நான்கு கால்களோடு எல்லோராலும் பாலனம் செய்யப்பட்டது. சமயத்திற்கேற்ப, பின் அதர்மம் உண்டாயிற்று. இரண்டாவதான த்ரேதா யுகத்தில் தர்மம் ஓரளவு களங்கப்பட்டது. அதன்பிறகு மூன்றாவது துவாபர யுகத்தில் தர்மத்தின் இரண்டு கால்களை அதர்மம் அழிந்துவிட்டது. துவாபரம் அழிந்ததும், தோன்றிய கலியுகத்தில் உலக நடத்தையும், தர்ம சொருபமும் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்.

நான்காவது யுகத்தின் பெயர் “நந்திக்” அப்போது தர்மத்தின் ஒரு காலே மீதம் இருக்கிறது. அப்போது மந்த அறிவும், அல்ப ஆயுளும் உள்ள மனிதர்கள் பிறக்கிறார்கள். உலகில் அவர்களுடைய பிராண சக்தி மிகவும் குறைந்து விடுகிறது. அவர்கள் செல்வம் இழந்து தர்மத்தையும், நல்ல நடத்தையையும் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

மார்க்கண்டேயர்: தர்மம் அழிந்து, அதர்மம் உலகில் பரவும்போது நான்கு வர்ணங்களுக்கும் குறிப்பிடப்பட்ட ஹவ்ய, கவ்யம் ஏன் அழிவதில்லை?

நாரதர்: வேத மந்திரத்தால் எப்போதும் புனிதமடைவதால் ஹவ்ய, கவ்யம் நஷ்டமாவதில்லை. அளிப்பவன் நியாயத்தோடு அவற்றைத் தானம் செய்தால் தேவர்களும் பித்ருக்களும் அவற்றை மதிப்போடு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். அவற்றைச் சாத்வீக பாவத்தோடு அளிப்பவன் இவ்வுலகில் தன் விருப்பங்கள் நிறைவேறப் பெறுகிறான். சொர்க்கத்திலும் மதிப்புப் பெறுகிறான்.

மார்க்கண்டேயர்: இங்குள்ள நான்கு வர்ண மக்களும், மந்திரம் இல்லாமல் அவமதிப்புடன் அளிக்கும் ஹவ்ய, கவ்ய தானம் எங்கு செல்கிறது?

நாரதர்: பிராமணர்கள் வேதமந்திரம் இன்றி அளிக்கும் தானம் அசுரர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. கூடித்திரியர்கள் அளிப்பதை ராக்ஷஸர்களும் வைசியர்கள் அளிக்கும் தானத்தைப் பிரேதங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றன. சூத்திரர்கள் அளிக்கும் அவமதிப்பான தானம் பூதங்களுக்கும் செல்கிறது.

மார்க்கண்டேயர்: நீச வண்ணத்தில் தோன்றி, நான்கு வர்ணங்களுக்கும் உபதேசம் செய்து, ஹவ்ய, கவ்ய தானம் அளிப்பவனின் தானம் எங்கு செல்கிறது.

நாரதர்: நீச வர்ணத்து மக்கள் செய்யும் ஹவ்ய, கவ்ய தானத்தைத் தேவர்களும் பித்ருக்களும் ஏற்பதில்லை. யாது தான, பிசாசு, பூத, ராக்ஷஸர்களுக்காகவே அந்த வ்ருத்தி சட்டம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பித்ருக்களும், தேவர்களும் அவற்றை ஏற்பதில்லை. கர்மத்திற்கு அதிகாரம் பெற்றவர்கள் முறைப்படி அளிக்கும் ஹவ்ய கவ்யத்தையே தேவர்களும், பித்ருக்களும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

மார்க்கண்டேயர்: நாரதரே! இப்போது, புதல்வர்கள், கன்னிகைகளின் விஷயத்திலும், அவர்களின் சமயோக விஷயத்திலும் எனக்குச் சில விஷயங்களைக் கூறுங்கள்.

நாரதர்: நான் உங்கள் கேள்விகளுக்கு வரிசையாக விடையளிக்கிறேன். கன்னிகை தோன்றியதும் அவளை ஒரு தகுதியான வரனிடம் ஒப்படைப்பது அவசியமாகும். சரியான சமயத்தில் கன்னிகாதானம் செய்யும் தந்தை தர்மத்தின் பலனைப் பெறுகிறான். கன்னியை உரிய சமயத்தில், தகுதியான வரனோடு விவாகம் செய்விக்காத உற்றார்-உறவினர் அவளுடைய ஒவ்வொரு மாதம் கழிந்ததும், கருச்சிதைவு செய்வதால் ஏற்படும் பாவத்தின் பலனைப் பெறுகிறார்கள். கன்னியைச் சுகபோகத்திலிருந்து தடுத்து வீட்டில் வைத்திருக்கும் சகோதரனும் கருச்சிதைவின் பாவத்திற்கு ஆளாகிறான்.

மார்க்கண்டேயர்: முனிவரே! எந்த காரணத்தால் கன்னிகைகள் மங்கள கர்மங்களில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்?

நாரதர்: கன்னிகைகளிடம் எப்போதும் லக்ஷ்மி வாசம் புரிகிறார். ஆதலால் ஒவ்வொரு கன்னிகையும் சோபை நிரம்பியவளாகவும், சுப கர்மத்திற்குத் தகுந்தவளாகவும், மங்கள கர்மங்களில் பூஜிக்கப்படுபவளாகவும் இருக்கிறாள். மகாலக்ஷ்மியின் சொருபமான கன்னிகை உலகனைத்திற்கும் மங்களம் செய்பவளாகிறாள். கன்னிகையை லக்ஷ்மியின் மிக உன்னதமான உருவம் என்று அறிய வேண்டும். அதனால் தேகதாரிகளுக்கு சுகமும், சந்தோஷமும் உண்டாகிறது. அவள் தன் நன்னடத்தையின் மூலம் உயர்ந்த குலங்களின் சரித்திரத்திற்குப் பொன் உரைக்கும் கல்லாகக் கருதப்படுகிறாள்.

தன் வர்ணத்துக் கன்னிகையை, திருமணம் செய்து வந்து, அவளைத் தன் பத்தினி என்ற இடத்தில் நிலைக்கச் செய்பவனின் அந்தப் பத்தினி ஹவ்ய, கவ்யமளிக்கும் புதல்வனைப் பெறுகிறாள். சாத்வீ ஸ்த்ரீ குலத்தை வளர்க்கிறாள். வீட்டில் மிகவும் செழிப்பின் ரூபமாக இருக்கிறாள். பத்தினிப் பெண் வீட்டின் லக்ஷ்மியாவாள்; ரதியாவாள்; உருக் கொண்ட கௌரவமாவாள்; சந்தான பரம்பரைக்கு ஆதாரமாவாள்.

மார்க்கண்டேயர்: பகவன்! மனிதர்களின் சரீரத்தில் என்னென்ன தீர்த்தங்கள் உள்ளன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

நாரதர்: அறிவாளிகள் மனிதனின் கையில் 5 தீர்த்தங்கள் உள்ளன என்று கூறுகிறார்கள். வேத தீர்த்தம், ரிஷி தீர்த்தம், பித்ரு தீர்த்தம், பிரம்ம தீர்த்தம், வைஷ்ணவ தீர்த்தம் என்பவை அவை, விரல்களின் நுனியில் தேவ தீர்த்தம் உள்ளது. மோதிர விரலிலும் இரண்டாவது விரலிலும் அவற்றின் மூல பாகத்தில் ரிஷி தீர்த்தம் உள்ளது. இது காரிய தீர்த்தம் என்றும், பிரஜாபத்ய தீர்த்தம் என்றும் கூறப்படுகிறது. கட்டை விரல் மற்றும் ஆள் காட்டி விரலின் நடுப்பகுதியில் பித்ரு தீர்த்தம் உள்ளது. கட்டை விரலின் மூலப் பகுதியில் பிரம்ம தீர்த்தம் உள்ளது. உள்ளங்கையின் மத்தியின் வைஷ்ணவ தீர்த்தம் உள்ளது.

கையில் வைஷ்ணவ தீர்த்தம் உள்ள பகுதி எல்லா தீர்த்தங்களிலும் முக்கியமானது எங்கு நீரை வைத்து ஆசமனம் செய்வதால் நான்கு வர்ணங்களின் குலமும் வளர்ச்சி அடைகிறதோ, தேவ-பித்ருக்களின் காரியத்தில் இக-பரலோகத்தில் விருத்தி உண்டாகிறதோ அது வைஷ்ணவ தீர்த்தமாகும்.

மார்க்கண்டேயர்: தர்மத்திற்கு அதிகாரியான மனிதர்களின் மனம் சில சமயம் தர்ம விஷயத்தில் ஐயம் கொள்கிறது. என்ன செய்தால் அவர்களுடைய தர்ம நடத்தையில் தடை ஏற்படாது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

நாரதர்: செல்வம், பெண் இருவரின் நிலையும் ஒரே மாதிரியானது. இருவரும் மனிதர்களை மங்கள பாதையில் செல்வதில் இருந்து தடுக்கிறார்கள். மோகமடையச் செய்கிறார்கள். ரதியால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியால் பெண்கள் மனத்தைக் கவர்கிறார்கள். செல்வம் போகங்கள் மூலம் தர்மத்தை அழித்து விடுகிறது. தர்மாத்மாவான வேதமறிந்த பிராமணனே, எல்லா ஹவ்ய கவ்யத்தையும் பெற அதிகாரியாவான். அத்தகையவனுக்கு அளிக்கப்பட்ட ஹவ்ய, கவ்யம் கொழுந்து விட்டெரியும் தீயில் அளித்த ஆஹுதிக்குச் சமமான பலனை அளிக்கிறது.

இவ்வாறு தன் ஐயங்கள் தீர்ப் பெற்ற மார்க்கண்டேயர் நாரதருக்கு மதிப்பளித்தார். தானும் நாரதரால் மதிக்கப் பெற்று, தன் ஆஸ்ரமம் திரும்பினார்.

இவ்விதம் நாரதர் மற்றும் மார்க்கண்டேயரின் உரையாடல் மூலம் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் ஐயங்களைத் தெளிவுபடுத்தினார். யுதிஷ்டிரர் மேலும்

பல வினாக்களை விடுத்தார். அவருடைய வினாக்களும், பீஷ்மரின் பதிலும் பின்வருமாறு.

யுதிஷ்டிரர்: பாரதா! பழைய கால பிராமணர்கள் யாரைத் தானமளிப்பதற்கு சிறந்த பாத்திரமாகக் கூறுகிறார்கள்? தண்டம், கமண்டலு முதலியவற்றைச் சின்னமாகக் கொண்ட பிரம்மச்சாரி பிராமணனையா? அல்லது சின்னங்கள் அற்ற குடும்பஸ்தனான பிராமணனையா?

பீஷ்மர்: பாண்டவா! வாழ்க்கைக்காக, தன் வர்ணாஸ்ரமத்திற்கு ஏற்ற வருத்தியைப் பின்பற்றும் சின்னம் தரிக்கும் அல்லது சின்னமல்லாத எந்த பிராமணனுக்கும் தானமளிப்பது உசிதம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஏன் எனில் தன் தர்மத்தை ஆஸ்ரயிக்கும் இருவருமே தபஸ்வி தானத்திற்குத் தகுந்த பாத்திரங்களாவர்.

யுதிஷ்டிரர்: பாட்டனாரே! உன்னதமான சிரத்தையினால் மட்டுமே புனிதமாகி பிராமணனுக்கு ஹவ்ய, கவ்ய தானமளிப்பவனுக்கு, வேறு வகையான புனிதம் இல்லாவிட்டால் எந்தக் குற்றம் ஏற்படுகிறது?

பீஷ்மர்: மனிதன் புலன்களை வெல்லாவிட்டாலும் சிரத்தை ஒன்றினாலேயே புனிதமாகிவிடுகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. சிரத்தையுடையவன் எல்லா இடங்களிலும் புனிதமாகிறான் என்னும்போது உன் போன்ற தர்மாத்மா பவித்ரமாவதில் என்ன ஐயம் உள்ளது?

யுதிஷ்டிரர்: பிதாமகரே! வேத காரியத்தில் ஒருபோதும் பிராமணனைப் பரீட்சிக்கக்கூடாது என்றும், சிராத்தத்தில் அவசியம் அவனைப் பரீகூழிக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவதற்கான காரணம் என்ன?

பீஷ்மர்: மகனே! யக்கும், ஹோமம் முதலிய தேவ காரியத்தின் வெற்றி பிராமணனுக்கு அதீனமானதல்ல. அது தெய்வத்தால்தான் சித்தியடைகிறது. தேவர்கள் அருளாலேயே யஜமானர்கள் யாகம் செய்கிறார்கள். ஆனால் மார்க்கண்டேயர் முன்பே, சிராத்தத்தில் எப்போதும் வேதமறிந்த பிராமணர்களையே அழைக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்.

யுதிஷ்டிரர்: அறிமுகமற்றவன், வித்வான், சம்பந்தி, தவசி, யாகம் செய்பவன் இவர்களில் யார் எந்த வகை குணங்களால் சிராத்தம் மற்றும் தானத்திற்கு உத்தமமான பாத்திரம் ஆக முடியும்?

பீஷ்மர்: நல்ல குலத்தில் தோன்றியவன் கர்மநிஷ்டன், வேத வித்வான் இரக்கம், வெட்கம், எளிமை உடையவன், சத்யவாதி ஆகிய பிராமணர்கள்

தானத்திற்கு உத்தம பாத்திரமாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவ்விஷயத்தில் பூமி, காஸ்யபர், அக்னி, மார்க்கண்டேயர் ஆகிய நான்கு தேஜஸ்விகளின் கருத்தையும் நீ தெரிந்து கொள்.

பெரும் கடலில் வீசிய மண் கட்டி கரைந்து விடுவதுபோல, யாஜனம், அத்யாபனம், தானம் ஏற்றல் என்னும் மூன்று தொழிலால் வாழ்க்கை நடத்தும் பிராமணனிடம் எல்லா தீய கர்மங்களும் லயமாகி விடுகின்றன என்று பூமி தேவி கூறியுள்ளாள். சீலமில்லாத பிராமணன், ஆறு அங்கங்களோடு வேதம், சாங்க்யம், புராண அறிவு பெற்றாலும், உத்தமகுலப் பிறப்பு கிடைத்தாலும் உத்தம கதியைப் பெற முடியாது என்று கஸ்யபர் கூறியுள்ளார்.

அத்யயனம் செய்து தன்னைப் பெரும் பண்டிதனாகக் கருதுபவன், வித்வத் தன்மையில் கர்வம் அடைபவன், தன் வித்தையின் பலத்தால் மற்றவர் புகழை அழிப்பவன் ஆகிய பிராமணன் தர்மத்திலிருந்து விலகி விடுகிறான். அவன் அழியும் உலகங்களையே பெறுகிறான் என்பது அக்னியின் கருத்தாகும். தராசின் ஒரு தட்டில் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகத்தையும், மற்றொரு தட்டில் சத்தியத்தையும் வைத்து நிறுத்தால் அஸ்வமேத யாகம் முழுவதும் சத்தியத்தின் பாதியளவிற்குக் கூடச் சமமாகாது என்று மார்க்கண்டேயர் கூறியுள்ளார்.

யுதிஷ்டிரர்: பிரம்மச்சரிய விரதத்தைப் பாலனம் செய்தால், அவர்களுக்கு சிராத்தத்தில் ஹவிஸ்ய அன்னத்தைப் போஜனம் செய்தால், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தானம் எப்படிப் பயனுடையதாகும்?

பீஷ்மர்: வேதத்தில் மிகச் சிறந்ததாகக் கூறப்படும் ஆதிஷ்டி விரதம் கடைப்பிடிக்கும் பிராமணன் சிராத்தத்தில் போஜனம் செய்தால் அவர்களுடைய விரதம் அழிந்துவிடுகிறது (ஆதிஷ்டி விரதம்-குருவால் குறிப்பிட்ட ஆண்டுகள் பிரம்மச்சரிய விரதம் கடைப்பிடிக்க ஆணையிடப்பட்டவர்கள் ஆதிஷ்டி எனப்படுவர்)

யுதிஷ்டிரர்: தர்மத்தின் சாதனமும், பலனும் பலவகையாகக் கூறப்படுகின்றன. எத்தகைய குணங்கள் பெற்றவன் தானபாத்திரமாகிறான்?

பீஷ்மர்: மன்னா! அஹிம்சை, சத்தியம், சினமின்மை, மென்மை, புலனடக்கம், எளிமை ஆகியவை தர்மத்தின் லக்ஷணங்களாகும். தர்மத்தைப் புகழ்ந்து கொண்டு அலைந்து, தான் தர்மப்படி நடக்காதவன் வெளி வேஷக்காரன். தர்மக் கலப்பைப் பரப்புவன்; அப்படிப்பட்டவனுக்கு தங்கம்,

ரத்தினம், பசு, குதிரை முதலியவற்றைத் தானமளிப்பவன். நரகத்தில் பத்து ஆண்டுகள் வரை மலத்தை உண்ணுகிறான். எந்த உயர்ந்த வர்ணத்து மக்கள் சமுதாயத்தில் வர்ணிப்பவர்கள் மேத, புல்கஸ, மற்றும் கீழ் ஜாதிக்காரர்களுக்குச் சமமானவர் என்று கருதப்படுகிறார்கள்.

பிரம்மச்சாரி பிராமணனுக்கு பலி, வைச்வேதேவ சம்பந்தமான அன்னத்தை அளிக்காத மூட மனிதன் அசுப உலகங்களையே அனுபவிக்கின்றனர்.

யுதிஷ்டிரர்: உத்தம பிரம்மச்சரியம் என்றால் என்ன? தர்மத்தின் மிகச் சிறந்த லக்ஷணம், மிக உத்தமமான புனிதத் தன்மை என்று எதைக் கூறுகிறார்கள்? இவற்றைக் கூறுங்கள்.

பீஷ்மர்: மது, மாமிசம் இவற்றைத் தியாகம் செய்தல், பிரம்மச்சரியத்தை விடச் சிறந்த உத்தம பிரம்மச்சரியமாகும். வேதம் கூறும் ஒழுங்கு முறையில் இருப்பதே எல்லாவற்றிலும் சிறந்த தர்மமாகும். மனத்தையும், புலன்களையும் கட்டுப்படுத்துவதே மிக உத்தமமான புனிதத் தன்மையாகும்.

யுதிஷ்டிரர்: பிதாமகரே! மனிதன் எந்த சமயத்தில் தர்மப்படி நடக்க வேண்டும்? பொருள் சம்பாதிக்கும்போதா? சுகபோகத்தில் ஈடுபடும்போதா என்பதைக் கூறுங்கள்.

பீஷ்மர்: மன்னா! காலையில் செல்வத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும். பிறகு தர்மத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும். அதன்பின் கர்மத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் காமத்தில் பற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. பிராமணர்களை மதிக்க வேண்டும். பெரியவர்களுக்குச் சேவையும், பூஜையும் செய்ய வேண்டும். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அனுகூலமாக இருக்க வேண்டும். பணிவுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அனைவரிடமும் இனிமையாகப் பேச வேண்டும். நியாய அதிகாரியாக இருந்து பொய்யான தீர்ப்பளித்தல், நீதிமன்றத்தில் பொய் கூறுதல், மன்னர்களிடம் மற்றவர்களைப் பற்றிக் கோள் சொல்லுதல் குருவிடம் கபடமாக நடந்து கொள்ளுதல் இவை பிரம்மஹத்தியைப் போன்ற பாவம் உடையவை.

மன்னர்களையும், பசுவையும் அடிக்கக்கூடாது. இத்தகைய தீய செயலைச் செய்பவன் கர்ப்பச் சிதைவிற்குச் சமமான பாவம் செய்தவனாகிறான். அக்னிஹோத்திரத்தை ஒருபோதும் தியாகம் செய்யக்கூடாது. வேதம் ஒதுதலை விடக்கூடாது. பிராமணனை நிந்திக்கக் கூடாது. இம்முன்று குற்றங்களும் பிரம்மஹத்திக்குச் சமமானவையாகும்.

யுதிஷ்டிரர்: பிதாமகரே! பிராமணர்களை சிறந்தவராக ஏன் கருத வேண்டும். யாருக்கு அளித்த தானம் பெரும் பலனை அளிக்கிறது? எத்தகைய பிராமணர்களுக்குப் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும்? என்பதைக் கூறுங்கள்.

பீஷ்மர்: சினமில்லாதவன், தர்மபராயணன், சத்யநிஷ்டன், புலனடக்கம் உடையவன் ஆகிய பிராமணர்களே சிறந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் தானம் அளிப்பதால் பெரும் பலன் கிடைக்கிறது. கர்வமற்றவர்கள், சகிப்புத் தன்மையுடையவர்கள். உறுதியான கருத்து உடையவர்கள், புலன்களை வென்றவர்கள், பிராணிகள் அனைத்திற்கும் நன்மை செய்பவர்கள், அனைவரிடமும் நட்புடன் இருப்பவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அளிக்கும் தானமும் பெரும் பலனளிப்பதாகும்.

லோபமற்றவன், புனிதமானவன், வித்வான், சங்கோஜி, உண்மை பேசுபவன், தன் கடமையைச் செய்பவனும் ஆகியவனுக்கு அளிக்கப்படும் தானம் பெரும் பலனுடையதாகிறது. எந்தச் சிறந்த பிராமணன் அங்கங்களோடு நான்கு வேதங்களையும் பயின்று பிராமணனுக்கு உசிதமான ஆறு கர்மங்களிலும் ஈடுபடுகிறானோ, அவனைத் தானத்திற்கு உரிய உத்தமமான பாத்திரம் என்று ரிஷிகள் கருதுகிறார்கள். இத்தகைய குணங்களையுடைய பிராமணர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தானம் பெரும் பலனளிப்பதாகும்.

குணவானான, தகுதியுடையவனுக்கு தானம் அளிப்பவன் ஆயிரம் மடங்கு பலனை அடைகிறான். சிறந்த அறிவு, சாஸ்திரங்களின் வித்வத் தன்மை, நன்னடத்தை, சீலம் முதலிய நல்ல குணங்கள் நிரம்பிய பிராமணன் தானம் ஏற்று, தானம் அளிப்பவன் குலம் முழுவதையும் உத்தாரம் செய்கிறான். ஆகவே, அத்தகைய குணமுடையவர்களுக்கே பசு, குதிரை, அன்னம், செல்வம் ஆகிய பொருட்களைத் தானம் அளிக்க வேண்டும்.

ஒரே உத்தம பிராமணன் சிராத்தம் செய்பவனின் குலம் முழுவதையும் கரையேற்ற முடியும். ஆகவே தானத்திற்கு நல்ல பாத்திரத்தைத் தேட வேண்டும். அவன் திருப்தி அடைந்ததும் தேவ, பித்ரு, ரிஷிகளும் திருப்தியடைகிறார்கள். நல்லவர்களால் மதிக்கப்படும் குணசாலி பிராமணன் தொலைவில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டாலும், அவனை அங்கிருந்து தன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து எல்லா வகையாலும் பூஜிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் வினாக்களுக்கு உரிய விடைகளை விளக்கி உரைத்தார்.

13.1.22 தேவ மற்றும் பித்ரு காரியங்களில் அழைக்கத் தகுந்தவர்கள்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “பிதாமகரே! தேவர்களும், ரிஷிகளும், தேவகாரியம் மற்றும் பித்ருகாரியம் ஆகியவற்றில் அமைத்துள்ள கர்மங்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்” என்றார். பீஷ்மரும் கூறலானார்.

13.1.22.1 அரக்கர்களின் பாகமாகக் கருதப்படும் தானம்

மன்னா! மனிதன் நீராடி, புனிதமாகி, மங்களமான செயல்களைச் செய்து முடித்து, முயற்சியுடனும், மதிப்புடனும் தானமளிக்க வேண்டும். காலையில் தெய்வ சம்பந்தமான தானமும், பிற்பகலில் பித்ரு சம்பந்தமான தானமும், நடுப்பகலில் மனித சம்பந்தமான தானமும் செய்ய வேண்டும். சமயமில்லாத சமயத்தில் செய்யப்படும் தானம் அரக்கர்களின் பாகமாகும். ஒரு உணவுப் பொருளை ஒருவன் தாண்டிவிட்டாலும், நக்கிவிட்டாலும் சண்டை, சச்சரவுடன் தயாரித்தாலும், ரஜஸ்வலையின் பார்வை பட்டுவிட்டாலும் அது அரக்கர்களின் உணவு என்றே கருத வேண்டும்.

விரதமில்லாத மனிதன் சாப்பிட்ட உணவு, ஒருவருக்காக அறிவிக்கப்பட்ட உணவு, நாயால் தீண்டப்பட்ட உணவு, கேசம் அல்லது புழு இருக்கும் உணவு, நாயால் பார்க்கப்பட்ட உணவு, அழுது கொண்டே தயாரிக்கப்பட்ட உணவு ஆகியவையும் அரக்கர்களின் பாகமாகும். எந்த அன்னத்திலிருந்து முதலில் சாப்பிட அனுமதிக்கப்படாதவன் சாப்பிடுகிறானோ, எதில் முதலில் பிரணவம் மற்றும் வேத மந்திரங்களுக்கு அதிகாரிகளாகாத சூத்திரர் முதலியவர் சாப்பிட்டு விட்டாரோ, ஆயுதம் தரித்தவன், தீய நடத்தை உடையவன் பயன்படுத்திய அன்னம் இவையும் அரக்கர்களின் பாகமாகக் கருதப்படுகிறது. மற்றவர்களால் எச்சில் செய்யப்பட்டது, மற்றவர்களால் உண்ணப்பட்டது, தேவர், பித்ருக்கள், அதிதி, சிறுவர் முதலியவருக்கு அளிக்காமல் பயன்படுத்தப்பட்ட அன்னமும், தேவகர்மம், மற்றும் பித்ரு காரியத்திலும் அரக்கர்களின் பாகமாகக் கருதப்படுகிறது.

மன்னா! மூன்று வர்ண மக்களும், வைதிக மந்திரங்கள் அதன் விதிமுறைகள் இன்றி சிராத்த அன்னத்தைப் பரிமாறினால் அதுவும் அரக்கர்களின் பாகமாகவே கருதப்படுகிறது. நெய் ஆஹுதி அளிக்காமல் பரிமாறப்படும் அன்னம், முதலில் தீய நடத்தை உடையவனுக்கு போஜனமாக அளிக்கப்பட்ட அன்னம், இவையும் அரக்கர்களின் பாகமாகவே கருதப்படுகிறது.

13.1.22.2 தானம் மற்றும் போஜனத்திற்கு அழைக்கத் தகுந்த பிராமணர்களின் குணங்கள்

மன்னா! தானம் மற்றும் போஜனத்திற்கு அழைக்கப்படத் தகுதியற்ற பிராமணர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள். பதிதன், ஜட உன்மத்தன் ஆகியோர் தேவ, பித்ரு காரியத்தில் மறுக்கப்பட்டவர்கள். உடலில் வெண் புள்ளிகள் கொண்டவன், குஷ்டரோகி, நபும்சகன், ராஜயக்ஷ்மாவால் பீடிக்கப்பட்டவன், ம்ருகி, குருடன் முதலியோர் சிராத்தத்திற்கு அழைப்பு பெற அதிகாரமற்றவர்கள். வைத்யன், கோவில் பூசாரி, வெளிவேஷக்காரன், சோமரஸம் விற்கும் பிராமணன் ஆகியோர் அழைக்கத் தகுந்தவர் அல்ல.

ஆடிப்பாடுபவர்கள், விளையாட்டினால் வேடிக்கை காட்டுபவர்கள், வீண்பேச்சு பேசுபவர்கள், குத்துச்சண்டை செய்பவர்கள் ஆகியோரும் மறுக்கப்பட்டவர்களேயாவர். சூத்திரர்களுக்கு யாகம் செய்விப்பவர்கள், அவர்களுக்குக் கல்வியளிப்பவர்கள், அவர்களிடம் இருந்து கல்வி பெறுபவர்கள், அவர்களுக்குத் தாசத்தன்மை செய்பவர்களும் அழைப்பு அளிக்கத் தகுந்தவர் அல்ல.

பாரதா! சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டு கற்பிப்பவனும், சம்பளம் கொடுத்துக் கற்பவனும் வேதத்தை விற்பவர்களாவார்கள். ஆகவே, அவர்களும் சிராத்தத்தில் சேரத் தகுதியற்றவர்கள். முதலில் பிராமண சமுதாயத்தின் தலைவனாக இருந்து பின்னால் சூத்திரப் பெண்ணை மணந்தவன், எல்லா வித்தைகளையும் அறிந்தவன் ஆனாலும், சிராத்தத்திற்கு அழைக்கத் தகுந்தவனல்ல. அக்னிஹோத்திரம் செய்யாதவன், பிணம் சுமப்பவன், திருடுகிறவன், பாவம் செய்து பதிதனானவன், ஆகியோரும் சிராத்த அழைப்பிற்கு உரியோரல்லர். மன்னா! முதலில் இருந்தே யாரைப் பற்றி எதுவும் தெரியாதோ, யார் கிராமத்தின் தலைவர்களோ, புத்ரிகா தர்மப்படி மணந்த பெண்ணிடம் தோன்றி பாட்டன் வீட்டில் வசிப்பவனாகிய பிராமணனும் சிராத்தத்திற்கு அழைக்கத் தகுந்தவன் அல்ல.

மன்னா! பொருளைப் பெருக்கிக் கொள்ள மக்களுக்கு வட்டிக்குக் கடன் தருபவன் மலிவான அன்னத்தை வாங்கி, அதிக விலைக்கு விற்பவன், பிராமணிகளை வாங்கி விற்கும் தொழில் செய்பவன் பெண்ணின் வருமானத்தில் சாப்பிடும் பிராமணன், வேசியின் கணவர்கள், காயத்ரி ஜபமும், சந்தியா வந்தனமும் இல்லாதவன் ஆகிய பிராமணர்களும் சிராத்தத்தில் அழைக்கத் தகுந்தவர்கள் அல்ல.

13.1.22.3 தானம் அளிப்பவர்கள், தானம் பெறுபவர்கள் ஆகியோரின் குணங்கள்

பாரதா! இப்போது தானம் அளிப்பவர்கள், தானம் பெறுபவர்கள் பற்றிக் கூறுகிறேன். சிராத்தத்தில் மறுக்கப்பட்டாலும் சிறப்பு குணங்கள் காரணமாக அருளோடு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களைப் பற்றிக் கேள். விரத பாலனம் செய்கிறவர்கள், கடமையில் ஈடுபட்டவர்கள், காயத்ரி மந்திரம் அறிந்தவர்கள் ஆகிய பிராமணர்கள் விவசாயம் செய்தாலும் கூட சிராத்தத்திற்கு அழைக்கலாம். போரில் கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் நல்ல குலத்துப் பிராமணனையும் சிராத்தத்தில் அழைக்கலாம். ஆனால் வியாபாரம் செய்பவனை ஒருபோதும் சிராத்தத்தில் சேர்க்கக்கூடாது.

மன்னா! கிராமத்தில் வாழும், அக்னிஹோத்ரியான, திருடு செய்யாத, விருந்துபசாரம் செய்கின்ற பிராமணனுக்கும் அழைப்பு அனுப்பலாம். மூன்று வேளையும் காயத்ரி மந்திர ஜபம் செய்பவன், பிசுக்கையேற்று வாழ்பவனும் சிராத்தத்தில் அழைப்பு பெற அதிகாரியாவான். எந்த பிராமணன் உன்னதமடைந்து அக்கணமே வீழ்ச்சியடைகிறானோ, வீழ்ச்சியடைந்து உன்னதமடைகிறானோ, எந்த ஜீவனையும் இம்சிப்பதில்லையோ அவனும் சிராத்தத்தில் அழைப்பு பெற அதிகாரியாவான். தற்பெருமை அற்றவன், வீண் தாக்க-விவாதம் செய்யாதவன் சம்பர்க்கம் ஸ்தாபிக்கத் தகுந்த வீட்டிலிருந்து பிசுக்கை எடுத்து வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்பவன் ஆகியோரும் சிராத்தத்தில் அழைப்புப் பெற அதிகாரியாவான்.

மன்னா! விரதமில்லாதவன், தூர்த்தன், திருடன், பிராணிகளை வாங்கி விற்பவன், வணிகத் தொழில் செய்பவனாக இருந்து, பின்னால் யாக அனுஷ்டானம் செய்து அதில் சோமரசம் பருகியவனும் சிராத்தத்தில் அழைப்புப் பெறும் தகுதியுடையவனாவான். முதலில் கடுமையான கர்மங்கள் மூலம் செல்வத்தைச் சம்பாதித்து, பின்னால் எல்லா வகையாலும் அதிதிகளுக்குச் சேவை செய்பவனும் சிராத்தத்தில் அழைக்கப்படக் கூடியவனாவான்.

வேதத்தை விற்றுக் கொண்டு வரப்பட்ட செல்வம், பெண் சம்பாத்தியத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட செல்வம், தீனத்தன்மையைக் காட்டிக் கேட்கப்பட்ட செல்வம் இவை சிராத்தத்தில் பிராமணர்களுக்கு அளிக்கத் தகுதியவற்றவை. சிராத்தம் முடிந்ததும் 'அஸ்து', ஸ்வதா முதலிய உசிதமான சொற்களைப் பிரயோகிக்காத பிராமணனுக்கு பசுவின் மீது பொய் சபதம் செய்த பாவம் ஏற்படுகிறது.

13.1.22.4 சிராத்தத்திற்கு உகந்த காலம்

யுதிஷ்டிரா! நல்ல தான பாத்திரமான பிராமணன், தயிர், நெய், அமாவாசை திதி, காட்டுக் கிழங்கு, பழச்சத்து ஆகியவை கிடைக்கும் காலமே சிராத்தத்திற்கேற்ற உத்தமமான காலமாகும். ஒரு நாளின் முதல் மூன்று முகூர்த்தம் காலை நேரம் ஆகும். அந்நேரத்தில் பிராமணர்கள் ஜபம், தானம், தனக்கு நன்மையளிக்கும் விரதம் முதலியவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். காலைக்குப் பின்னுள்ள மூன்று முகூர்த்தம் “சங்கவம்” என்றும் அதன்பின் வரும் மூன்று முகூர்த்தம் ‘மத்யானம்’ என்றும் கூறப்படுகிறது. சங்கவ காலத்தில் லௌகிக காரியங்களையும் நடுப்பகலில் ஸ்னானம், சந்தி முதலியவற்றைச் செய்வதும் உசிதமாகும்.

நடுப்பகலுக்குப் பின்வரும் மூன்று முகூர்த்த நேரம் பிற்பகலாகும். இது பித்ரு காரியங்களுக்கு உரியது. அதன் பிறகுள்ள மூன்று முகூர்த்தம் சாயங்காலம் ஆகும். இது பகலுக்கும் இரவுக்கும் இடைப்பட்ட நேரம்.

13.1.22.5 சிராத்தம் முடிந்ததும் உச்சரிக்க வேண்டியவை

பிராமணன் வீட்டில் சிராத்தம் நடந்து முடிந்ததும், “சுவதா சம்பத்யதாம்” என்னும் வாக்கிய உச்சாடனம் செய்யப்பட்டதும் பித்ருக்களுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. கூத்திரியர்களுடைய வீட்டில் சிராத்தத்தின் முடிவில் “பித்ர: ப்ரீயந்தாம்” என்னும் வாக்கியம் உச்சரிக்க வேண்டும். வைசியனின் வீட்டில் சிராத்த கர்மத்தின் முடிவில் “அகூய்ய மஸ்து” என்று கூற வேண்டும். சூத்திரனின் வீட்டில் சிராத்த முடிவில் “ஸ்வஸ்தி” என்னும் வாக்கியத்தை உச்சரிப்பது உசிதமாகும்.

13.1.22.6 தேவகாரியத்தில் கூறப்பட வேண்டியவை

பிராமணனுடைய வீட்டில் தேவகாரியம் நடக்கும்போது ஓங்காரத்தோடு புண்ணியாகவாசனம் செய்ய வேண்டும். கூத்திரியர்கள் வீட்டில் இதே வாக்கியம் ஓங்காரம் இன்றி உச்சரிக்க வேண்டும். வைசியர்களுடைய வீட்டில் தேவகாரியத்தில் “ப்ரீயந்தாம் தேவதா” என்னும் வாக்கியத்தை உச்சரிக்க வேண்டும்.

13.1.22.7 மூன்று வர்ணங்களின் சடங்குகள்; விதிமுறைகள்

பாரதா! மூன்று வர்ணங்களிலும் ஜாதகர்மம் முதலிய எல்லாச் சடங்குகளின் விதிமுறைகளும் உள்ளது. பிராமணன், கூத்திரியன், வைசியன் மூவரும் எல்லா சம்ஸ்காரங்களையும் வேத மந்திர உச்சாடனத்துடனேயே

செய்ய வேண்டும். உபநயன சமயத்தில் பிராமணன் முஞ்சப்புல்லின் மேகலையையும், கூடித்திரியன் பிரத்யஞ்சாவினுடையதையும், வைசியன் சணலையும் தரிக்க வேண்டும் என்பதே தர்மமாகும்.

பிராமணனுடைய தண்டம் புரமரத்தினுடையது. கூடித்திரியனுடையது அரசு தண்டம்; வைசியனுக்கு அத்திமரத்தின் தண்டமாகவும் இருக்க வேண்டும் இதுவே தர்மமாகும்.

13.1.22.8 தானம் அளிப்பவர், தானம் பெறுவோரின் தர்ம-அர்த்தம்

பிராமணன் பொய் சொல்வதால் ஏற்படும் அதர்மத்தைப்போல் பொய் சொல்லும் கூடித்திரியனுக்கு நான்கு மடங்கு அதர்மமும், வைசியனுக்கு எட்டு மடங்கும் உண்டாகிறது. ஒரு பிராமணன் முதலிலேயே சிராத்தத்திற்கு அழைப்பு அனுப்பியிருந்தானாகில், அழைக்கப்பட்ட பிராமணன் வேறு இடத்திற்குச் சென்று போஜனம் செய்யக்கூடாது. அவனுக்குப் பசு ஹிம்சையைப் போன்ற பாவம் உண்டாகிறது. கூடித்திரியன் அல்லது வைசியன் முதலில் அழைப்பு அனுப்பியிருக்கும்போது, அழைக்கப்பட்டவன் வேறு எங்கேனும் சென்று உணவு சாப்பிட்டால், சிறியவனாகக் கருதப்படுவதோடு, பசு ஹிம்சையின் பாதி பாகத்திற்குப் பங்காளியாகிறான்.

பிராமணன் முதலிய மூன்று வர்ணத்தவரில் வீட்டில் தேவயக்கும் அல்லது சிராத்த ஸ்னானம் செய்யாமல் போஜனம் ஏற்கும் பிராமணன் பசுவின் மீது பொய் சபதம் செய்த பாவத்தை அடைகிறான். தன் வீட்டில் அசுத்தமாக இருந்தும் தெரிந்தே பேராசையுடன் மற்ற பிராமணர்களின் வீட்டில் சிராத்த அன்னம் ஏற்கும் பிராமணனும் இத்தகைய பாவத்தை அடைகிறான். தீர்த்த யாத்திரை முதலிய வேறு காரணத்தைக் கூறித் தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கான செல்வத்தைக் கேட்பவன் குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காகப் பணம் கேட்கும் பிராமணனும் பசுவின் மீது சத்தியம் செய்த பாவத்தைப் பெறுகிறான்.

வேத விரதத்தைப் பாலனம் செய்யாத பிராமணனுக்குச் சிராத்தத்தில் மந்திர உச்சரிப்போடு அன்னம் அளிக்கும் பிராமணன், கூடித்திரியன் மற்றும் வைசியன் பசுவின் மீது சபதம் செய்து பாவத்தை ஏற்கிறான்.

13.1.22.9 யாருக்குத் தானம் அளிப்பதால் பெரும் பலன் கிடைக்கும் என்ற விஷயம்

யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மரிடம், “பிதாமகரே! தேவயக்கும், அல்லது சிராத்த கர்மத்தில் யாருக்கு தானம் அளிப்பது பெரும் பலனைத் தரும்” என்று கேட்டார்.

பீஷ்மர் கூறலானார்; “யுதிஷ்டிரா விவசாயி மழையை எதிர்பார்ப்பதுபோல எந்த வீட்டுப் பெண்கள் தன் சுவாமி சாப்பிட்டு மீதமான அன்னத்தை எதிர்பார்க்கிறானோ, அந்த ஏழை பிராமணனுக்கு அளிக்கப்படும் தானம் பெரும் பலனைத் தரும். சதாசார பராயணனோ, வாழ்க்கைச் சாதனம் அழிந்துவிட்டதோ, அதனால் உணவின்றிப் பலவீனமாகி யாசகம் கேட்டு வரும்போது, அவனுக்கு அளிக்கும் தானம் பெரும் பலனைத் தரும். நல்ல நடத்தையையே பலமாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள் அவசியம் நேரும்போது யாசித்தால், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தானம் பெரும் பலனை அளிக்கும். திருடன் மற்றும் பகைவனின் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு வந்த யாசகன் போஜனத்தை விரும்பும்போது அவனுக்கு அளிக்கப்படும் தானமும் பெரும் பலனை அளிப்பதாகும்.

சிறிதும் கபடமின்றி, ஏழ்மை காரணமாக அன்னம் அளிக்கப்பட்டதும் குழந்தைகள் தங்களுக்குக் கேட்கின்றனவோ, அத்தகைய ஏழை பிராமணனுக்கும், அவனுடைய குழந்தைகளுக்கும் அளிக்கப்படும் தானம் பெரும் பலனை அளிக்கும். விரதம், மற்றும் நியமத்தில் ஈடுபட்டு, வேத சாஸ்திரங்களின்படி நடக்கும் பிராமணர்கள் தங்கள் விரத முடிவிற்காக யாசிக்கும்போது அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் செல்வம் பெரும் பலனை அளிப்பதாகும்.

வெளி வேஷக்காரர்களின் தர்மத்தை விரும்பாதவர்கள், செல்வம் இல்லாதவர்கள் பலவீனமானவர்கள் இவர்களுக்கு அளிக்கும் தானம் பெரும் பலன் அளிக்கும். விருத பாரணன் குருதக்ஷிணை, யக்ஞதக்ஷிணை மற்றும் திருமணத்திற்காகச் செல்வத்தை யாசிக்கும்போது அளிக்கப்படும் தானம், தாய் தந்தை, மனைவி மக்கள் இவர்களைக் காப்பதற்காகவும், வியாதியிலிருந்து விடுபடுவதற்காகவும் யாசிப்பவனுக்கு அளிக்கப்படும் தானம் இவையும் பெரும் பலனை அளிக்கக்கூடியது.

எந்த வகை சாதனங்களும் இல்லாத பெண்களும், சிறுவர்களும், அன்னத்தை விரும்பும்போது அவர்களுக்கு அன்னம் அளிக்கும் தாதா சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறார்கள். பலம் மிகுந்த கொள்ளையர்கள் குற்றமற்ற மனிதர்களின் அனைத்தையும் பிடுங்கிக் கொள்ளும்போது அவர்கள் உண்ணுவதற்காக அளிக்கப்படும் அன்னம் பெரும் பலனை அளிக்கும். தபஸ்வி, தபோநிஷ்டர்கள் தவசிகளுக்காகப் பிச்சை எடுப்பவர்கள் ஆகிய யாசகர்கள் விரும்பிய தானம் அளிப்பதும் பெரும் பலனைத் தரும்.

13.1.22.10 மனிதன் சொர்க்கம் அல்லது நரகம் அடையக் காரணமான கர்மங்கள்

யாருக்கு தானமளிப்பதால் பெரும் பலன் கிடைக்கும் என்பதைக் கூறிய பீஷ்மர், எந்தக் கர்மங்களால் மனிதன் சொர்க்கம் அல்லது நரகத்தை அடைகிறான் என்பதையும் விவரிக்க முற்பட்டார்; “யுதிஷ்டிரா! குருவின் நன்மை மற்றவர்களைப் பயத்தில் இருந்து விடுவிப்பது இவற்றைத் தவிர வேறு காரணங்களுக்காகப் பொய் உரைப்பவர்கள், மற்றவருடைய மனைவியைத் திருடுபவர்கள், மாற்றான் மனைவியின் பதிவிரதத் தன்மையை அழிப்பவர்கள், தூதனாகி மாற்றான் மனைவியை மற்றவர்களோடு சேர்ப்பவன் ஆகியோர் நிச்சயம் நரகத்திற்குச் செல்கிறார்கள்.

மற்றவர்களுடைய செல்வத்தை அபகரிப்பவர்கள், நஷ்டம் செய்பவர்கள், மற்றவர்களைப் பற்றிக் கோள் சொல்பவர்கள், சபைகளையும், தண்ணீர்ப் பந்தல்களையும், பாலங்களையும், மற்றவர்களின் வீடுகளையும் அழிப்பவர்கள் நிச்சயம் நரகத்திற்குச் செல்கிறார்கள். அனாதைப் பெண்களையும், கிழவிகளையும், யுவதிகளையும், சிறுமிகளையும், பயந்த தபஸ்வினிகளையும் ஏமாற்றுபவர்கள் உறுதியாக நரகத்தை அடைகிறார்கள்.

பாரதா! மற்றவர் பிழைப்பைக் கெடுப்பவர்கள், வீட்டைப் பாழ்படுத்துபவர்கள், கணவன்-மனைவியைப் பிரிப்பவர்கள், நண்பர்களுக்குள் பகை ஏற்படுத்துபவர்கள். மற்றவர்களின் நம்பிக்கையைப் பங்கம் செய்பவர்கள், கோள் சொல்பவர்கள், குலம் மற்றும் தர்மத்தின் மரியாதையை அழிப்பவர்கள், மற்றவர்களின் பிழைப்பில் தான் காலம் கழிப்பவர்கள். நண்பர்கள் செய்த உபகாரத்தை மறப்பவர்கள் அவசியம் நரகத்தையே அடைகிறார்கள்.

வெளிவேஷம் போடுபவன், நிந்தனை செய்பவன், தர்ம நியாயங்களுக்கு விரோதியானவன், ஒருமுறை சந்நியாசம் பெற்று இல்லறம் திரும்புவன், எல்லோரிடமும் சமமாக நடந்து கொள்ளாதவன், லாபத்திலும், வளர்ச்சியிலும் சம மற்ற பார்வை உடையவன், நாணயத்தோடு அதைப் பங்கிடைத்தவன், ஆகியோரும் நரகத்தை அடைகிறார்கள். எந்த மனிதனையும் பரீட்சை செய்யும் சாமர்த்தியம் இல்லாதவன், தூதனாகப் பணிபுரிபவன், ஜீவ இம்சை செய்பவன் இவர்களும் நரகத்திற்குச் செல்கிறார்கள்.

சம்பளத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட உழைப்பாளி வேலைக்காரனுக்கு அளிப்பதாக நம்பிக்கை அளித்து, அதற்கான சமயத்தையும் குறிப்பிட்டு, அந்தச் சமயம் வரும் முன்பே பேத நீதி மூலம் அவனை யஜமானனிடமிருந்து

வெளியேற்றுபவர்கள் நரகம் செல்வது ஐயமின்றி உறுதியாகும். பித்ருக்கள் மற்றும் தேவர்களின் பூஜையைத் துறந்து, அக்னியில் ஆஹுதி அளிக்காமல் அதிதி, போஷிக்க வேண்டியவர்கள், மனைவி, மக்களுக்குப் போஜனம் அளிக்காமல் உண்பவர்களும் நரகம் சேருகிறார்கள்.

வேதத்தை விற்பவர்கள், வேதங்களை நிந்திப்பவர்கள், விற்பனைக்காக வேத மந்திரங்களை எழுதுபவர்கள், நான்கு ஆசிரமங்கள் மற்றும் வேதங்களின் மரியாதைக்கு வெளியே இருப்பவர்கள், வேத சாஸ்திரத்திற்கு எதிரான கர்மங்களால் பிழைப்பு நடத்துபவர்கள் ஆகியவர்களும் நரகத்தையே அடைகிறார்கள்.

மன்னா! கேசம், விஷம் மற்றும் பாலை விற்பவர்கள், பிராமணன், பசு, மற்றும் கன்னிகைக்கு நன்மை தரும் காரியங்களில் தடை செய்பவர்கள், ஆயுதங்களை விற்கும் பிராமணர்கள், வில் முதலிய ஆயுதங்களைச் செய்யும் பிராமணர்கள், இவர்கள் நிச்சயம் நரகத்தை அடைகிறார்கள். பாறையை வைத்தும், முட்களை விரித்தும், பள்ளம் தோண்டியும், பாதையைத் தடுப்பவர்கள் நிச்சயம் நரகம் செல்கிறார்கள்.

பாரதா! யார் ஆசிரியர்களையும், வேலைக்காரர்களையும், பக்தர்களையும் குற்றம் இன்றித் தியாகம் செய்கிறார்களோ, யார் வசப்படாத பசுக்களை அடக்கி, மூக்கணாங்கயிறு இட்டு, மரக் கூண்டுகளில் அடைக்கிறார்களோ, யார் மன்னனாக இருந்தும் மக்களைக் காப்பதில்லையோ, மக்களின் வருமானத்திலிருந்து ஆறில் ஒரு பங்க கொள்ளையடிக்கிறார்களோ, செல்வம் இருந்தும் தானம் அளிப்பதில்லையோ அவர்களும் நிச்சயம் நரகத்திற்குச் செல்கிறார்கள்.

அளிப்பதாகச் சபதம் செய்து அளிக்காதவர்கள், தரித்திரர்கள், விநயம் மிகுந்த ஏழை வேதியர்கள் மற்றும் பொறுமை மிகுந்தவர்களை நிந்திப்பவர்கள், பொறுமையும், புலனடக்கமும் கொண்டு நீண்ட காலம் உடன் இருக்கும் வித்வான்களைத் தன்னுடைய வேலை முடிந்ததும் தியாகம் செய்பவர்கள், குழந்தைகள், கிழவர்கள் சேவகர்களுக்கு அளிக்காமல் முதலில் போஜனம் செய்பவர்கள் அவசியம் நரகத்தை அடைகிறார்கள்.

பாரதா! இதுவரை நரகத்திற்குச் செல்லும் மனிதர்களை வருணித்தேன். இனி சொர்க்கம் செல்லும் மனிதர்களை உனக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன். கேள். மன்னா! தேவ பூஜையின் காரியங்கள் அனைத்திலும் பிராமணன் அவமானப்படுத்தப்பட்டால், அவமானம் செய்தவனின் புதல்வர்களும், பசுக்களும் அழிந்து விடுகின்றனர். தானம், தவம் மற்றும் சத்தியத்தின்

மூலம் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் சொர்க்கத்தை அடைகிறார்கள். குருவிற்குப் பணிவிடை செய்து, தவத்தின் மூலம் வேதம் பயின்று, தானம் பெறுவதில் விருப்பம் கொள்ளாதவர்களும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறார்கள்.

யாருடைய முயற்சியால், மனிதர்கள், பயம், பாவம், இடையூறு, ஏழ்மை மற்றும் வியாதியினால் தோன்றும் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுகிறார்களோ அவர்கள் சொர்க்கம் சேர்கிறார்கள். பொறுமை உடையவர், தீரர், தர்ம காரியத்தில் ஈடுபடுபவர், மங்களமயமான நடத்தை உடையவர் ஆகியவர்களும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறார்கள். மது, மாமிசம், பரஸ்திரீ ஆகியவற்றிலிருந்து விலகி இருப்பவர்கள். ஆஸ்ரமம், குளம், தேசம் மற்றும் நகரத்தை அமைப்பவர்களும் சொர்க்கத்தை அடைகிறார்கள். ஆடை, அணி, போஜனம், தண்ணீர், அன்னம் இவற்றைத் தானம் செய்பவர்களும் சொர்க்கம் செல்கிறார்கள்.

பாரதா! மற்றவர்களில் குடும்பத்து வளர்ச்சிக்கு உதவுபவர்கள், எல்லா வகை இம்சையிலிருந்தும் விலகி இருப்பவர்கள், எல்லாவற்றையும் சகித்துக் கொள்பவர்கள். எல்லோருக்கும் ஆதரவு அளிப்பவர்கள் ஆகிய மனிதர்களும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறார்கள். புலன்களை வென்று பெற்றோருக்குச் சேவை செய்பவர்கள். சகோதரர்களை நேசிப்பவர்கள், இவர்களும் சொர்க்கம் செல்கிறார்கள். செல்வந்தர்களாக, பலசாலிகளாக, வாலிபர்களாக இருந்தும் தைரியத்துடன் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்துபவர்களும் சொர்க்கத்தை அடைகிறார்கள்.

தவறு செய்தவர்களிடமும் கருணை காட்டுபவர்கள், மென்மையான இயல்புடையவர்களிடமும் அன்பு காட்டுபவர்கள், பிறருக்குச் சேவை செய்வதில் சுகம் காண்பவர்கள் ஆகிய மனிதர்களும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்குப் போஜனம் அளிப்பவர்கள், ஆயிரக்கணக்கானவரைக் காப்பாற்றுபவர்கள், ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்குத் தானம் அளிப்பவர்களும் சொர்க்கம் சேருகின்றனர். தங்கம், பசு, பல்லாக்கு மற்றும் சவாரியையும், திருமணப் பொருட்கள், துணி மற்றும் பணியாட்களையும் தானம் செய்பவர்கள் சொர்க்கம் செல்கின்றனர்.

மற்றவர்களுக்கு ஆஸ்ரமம், வீடு, தோட்டம், கிணறு, சத்திரம், தண்ணீர்ப் பந்தல், சுற்றுச்சுவர் அமைக்கும் மனிதர்கள் சொர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிடுகின்றனர். பாரதா! யாசகர்களுக்கு அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு வீடு, வயல், கிராமம் இவற்றை அளிப்பவர்களுக்குச் சொர்க்கம் கிடைக்கிறது. யுதிஷ்டிரா! தானே உற்பத்தி செய்து ரசம், விதை மற்றும் அன்னத்தைத் தானம் செய்பவர்களும் சொர்க்கத்தை அடைகின்றனர்.

எந்தக் குலத்தில் தோன்றியிருந்தாலும், பல புத்திரர்களும், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஆயுளையும் பெற்றிருக்கிறார்களோ, அவர்களும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்கின்றனர். இவையனைத்தும் பழைய காலத்தில் ரிஷிகள் மூலம் கூறப்பட்ட தான தர்மத்தின் மகிமைகளாகும்” என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.23 பிரம்மஹத்திக்குச் சமமான பாவங்கள்

பிராமண இம்சை இல்லாமலேயே மனிதனுக்கு ஏற்படும் பிரம்மஹத்திக்குச் சமமான பாவங்கள் எவை என யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலுரைத்தார்.

“ராஜேந்திரா! முன்பு நான் வசிஷ்டரின் நான்காவது தலைமுறையினரான வியாசரிடமிருந்து இந்த விஷயங்களைக் கேட்டறிந்தேன். அவற்றை உனக்குக் கூறுகிறேன். பிழைப்பு வீணான பிராமணனுக்குத் தானே பிசுஷ அளிப்பதாக அழைத்துப் பின் கொடுக்க மறுப்பது; நடுநிலையில் இருக்கும் வித்வான் பிராமணனின் பிழைப்பைப் பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்; தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பசுவை நீர் குடிப்பதிலிருந்து தடுப்பது; உத்தம கர்மங்களின் விதிமுறைகளைக் கூறும் ஸ்ருதிகள், மற்றும் ரிஷிகளால் இயற்றப்பட்ட சாஸ்திரங்கள் மீது அவற்றை அறியாமலேயே குற்றம் சாட்டுதல், அழகிய தன்னுடைய கன்னிகைக்கு அதிக வயதாகியும் உரிய வரனோடு விவாஹம் செய்து வைக்காதது, பிராமணர்களுக்குக் காரணமின்றியே சோகத்தைத் தருவது, குருடன், முடவன், மற்றும் ஊமை இவர்களின் சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அபகரிப்பது, ஆஸ்ரமம், வனம், கிராமம் அல்லது நகரத்தில் தீ வைப்பது ஆகியவை பிரம்மஹத்திக்குச் சமமான பாவங்களாகும்” என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.24 பீஷ்மர் பல்வேறு தீர்த்தங்களின் மகிமையைக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் மேலும் வேண்டிக் கேட்டார்; மகாஞானியான பரதர்ஷபா! தீர்த்தங்களின் தரிசனம், அவற்றில் செய்யப்படும் ஸ்நானம் மற்றும் அவற்றின் மகிமையைக் கேட்டல் ஆகியவை புகழுக்குரியதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகவே, நான் தீர்த்தங்களின் வருணையைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்புவிவில் உள்ள புனிதமான தீர்த்தங்களை நியமத்துடன் கேட்க விரும்புகிறேன். தாங்கள் அவற்றைக் கூறியருளுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளிக்கலானார்; “மகாதேஜஸ்வியான மன்னா! பழைய காலத்தில் அங்கிரா முனிவர் தன்னுடைய தபோவனத்தில் இருந்தபோது, கௌதம மகரிஷி அவரிடம் சென்று தீர்த்தங்களின் சம்பந்தமான விஷயங்களில் தனக்குள்ள ஐயத்தைக் கேட்டார். எந்தெந்த

தீர்த்தங்களில் நீராடுவதால் மரணத்திற்குப் பிறகு எந்த பலன் கிடைக்கிறது? அதனைக் கூறுங்கள் என்று கேட்டார். அப்போது அங்கிரா முனிவர் கௌதம மகரிஷியிடம் விவரித்த தீர்த்தங்களின் மகிமையை உன்னிடம் உரைக்கிறேன்; நீ கேள் என்றவாறு கூறலானார்.

சந்திரபாகா மற்றும் ஜீலம் நதி முதல் இமயம் வரை உள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள் (எண்ணிக்கையில் 93) மற்றும் அவற்றில் நீராடுவதாலும் அங்கு தவம் மேற்கொள்வதாலும், உபவாசம் இருப்பதாலும், வாசம் புரிவதாலும் மனிதன் பெறக்கூடிய நற்பலன்களைப் பற்றியும் பீஷ்மர் விவரித்தார். “யுதிஷ்டிரா! காம, க்ரோத, லோபங்களை வென்று தீர்த்தங்களில் நீராடிப் புண்ணியம் பெறுபவன், விரும்பும் எந்தப் பொருளும் கிடைக்கப் பெறுகிறான். தீர்த்தங்களைத் தரிசிக்கும் விருப்பம் உடையவன் உடலால் செல்ல முடியாவிட்டாலும், மனத்தால் தரிசனம் செய்து புண்ணியம் பெறுகிறான். தீர்த்தங்களை தரிசிப்பது மிகவும் புண்ணியம் அளிப்பது, சொர்க்கத்தை அடைவிக்கும் சாதனமாகிறது. வேதங்களின் மறைவான ரகசியமாகிறது.

ஒவ்வொரு தீர்த்தமும் புனிதமானது. நீராடத் தகுந்தது. தீர்த்தங்களின் இந்த மகிமைகளைத் தவிஜாதியினருக்கும், தன் நன்மையை விரும்புவருக்கும், நண்பர்களுக்கும், சிஷ்யர்களுக்கும் கூற வேண்டும். மகாதபஸ்வியான அங்கிரா இதை கௌதமருக்கு உபதேசித்தார். அங்கிரா இதன் ஞானத்தை கஸ்யபரிடமிருந்து பெற்றார். இது மகரிஷிகள் படிக்கத் தகுந்தது; புனிதமானவற்றில் மிகவும் புனிதமானது. கவனத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இதைப் படிப்பவன் எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து விடுபட்டுச் சொர்க்கத்தை அடைகிறான். அங்கிரா முனிவரின் இந்த ரகசியமான கருத்தைக் கேட்பவன் உத்தம குலத்தில் பிறவி பெறுகிறான். முற்பிறவி விஷயங்களையும் அறிந்தவனாகிறான்” என்று இந்த புண்ணிய தீர்த்தங்களின் வரலாற்றைக் கேட்பதால் பெறும் பலனையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

13.1.25 முனிவர்களின் வருகை; பாண்டவர்கள் அவர்களை வணங்குதல்

அறிவில் பிருகஸ்பதிக்கும், பொறுமையில் பிரம்மாவிற்கும், பராக்கிரமத்தில் இந்திரனுக்கும், தேஜஸில் சூரியனுக்கும் நிகரான பீஷ்மர், யுதிஷ்டிரரின் வினாக்களுக்கு விடை அளித்துக் கொண்டிருந்த சமயம், பல திவ்ய மகரிஷிகள் பீஷ்மரைக் காண்பதற்காக வந்தனர். அத்ரி, வசிஷ்டர், ப்ருகு, புலஸ்தியர், புலகர், க்ரது, அங்கிரா, கௌதமர், அகஸ்தியர், சுமதி, விஸ்வாமித்திரர், ஸ்தூலசிரா, சம்வர்த்த, பிரமதி, தம, பிருகஸ்பதி, சுக்ராசாரியார், வியாசர், ச்யவனர், காஸ்யபர், துருவர், துர்வாசர், ஜமதக்னி, மார்க்கண்டேயர், காவலர், பரத்வாஜர், ரைப்யர், யவக்ரீதர், த்ரிதர்,

ஸ்தூலாக்ஷர், ஷபலாக்ஷர், கண்வர், மேதாதிதி, க்ருஷர், நாரதர், பர்வதர், சுதன்வா, ஏகதர், நிதம்பு, புவனர், தெளம்யர், சதானந்தர், அக்ருதவ்ரணர், ஜமதக்னியின் புதல்வன் பரசுராமர் மற்றும் கசர்.

இந்த அனைத்து மகாத்மாக்களும் வீரப்படுக்கையில், காலனை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த பீஷ்மரைக் காண்பதற்காக வந்தனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் யுதிஷ்டிரர், சகோதரர்களுடன் வரிசையாக முறைப்படி பூஜை செய்தார். மகரிஷிகள் அனைவரும் சுகமாக அமர்ந்து பீஷ்மருடன் சம்பந்தமுடைய இனிமையான மனம் கவரும் கதைகளைக் கூறினர். பீஷ்மர் அந்த ரிஷி முனிகளின் பேச்சைக்கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பின்னர் அனைவரும் பீஷ்மரிடமும், பாண்டவர்களிடமும் அனுமதி பெற்று அங்கிருந்து மறைந்துவிட்டனர்.

முனிவர்கள் மறைந்ததும் பாண்டவர்கள் அனைவரும் அடிக்கடி அவர்களைத் துதித்து வணங்கினர். மகாத்மா ரிஷிகளால் மதிக்கப்பட்ட பிதாமகர் பீஷ்மரை, வேத மந்திரங்கள் அறிந்த பிராமணர்கள் உதிக்கும் சூரியனை ஜபிப்பதுபோல் வணங்கினர். அந்த ரிஷிகள் வருகையால் திசைகள் பிரகாசித்தன. அந்த மகரிஷிகளின் பெரும் சௌபாக்கியத்தை எண்ணி, பீஷ்மரோடு அவரைப் பற்றிப் பேசினார்கள். பிறகு பீஷ்மரின் கால்களில் தலை வைத்து வணங்கிய தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் மீண்டும் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார்.

13.1.26 ஸ்ரீ கங்கையின் மகாத்மியம்

“பாட்டனாரே! புண்ணியத்தின் பார்வையில், எந்த தேசம், எந்த ஆஸ்ரமம், எந்தெந்த நதிகள் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் சிறந்ததாகக் கருத்த தகுதியுடையன” என்று யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்கு ஒரு உஞ்சவ்ருத்தி பிராமணன் இதே வினாவைக் கேட்டபோது, இப்புவி முழுவதையும் வலம் வந்த சித்த புருஷன், அவனுக்குக் கூறிய பழைய வலாற்றையே மேற்கோளாகக் காட்டிப் பதிலுரைத்தார். எவற்றின் இடையிலிருந்து நதிகளில் உத்தமமான பாகீரதி கங்கா பெருகுகிறாளோ, அந்த தேசம், கிராமம், ஆஸ்ரமம் மற்றும் மலைகள் புண்ணியத்தின் பார்வையில் மிகச் சிறந்தவையாகும். கங்கையைப் பயன்படுத்துவதால் ஜீவன் எந்த உத்தம கதியை அடைகிறதோ, அதை அந்த ஜீவன் தவம், பிரம்மசரியம், யாகம் மற்றும் தியாகத்தாலும் அடைய முடியாது. எந்த தேகதாரிகளின் சரீரம் கங்கை நீரால் நனைந்ததோ, இறந்த பின் யாருடைய எலும்புகள் கங்கையில் போடப்படுகின்றனவோ, அவர்கள் ஒருபோதும் சொர்க்கத்தில் இருந்து கீழே விழுவதில்லை” என்றும், மிக விரிவாகவும் பீஷ்மர் கங்கையின் மகாத்மியத்தை யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கினார்.

“யுதிஷ்டிரா! தேஜஸ்வியான சித்த புருஷன் உஞ்சவ்ருத்தி பிராமணனிடம், ‘த்ரிபதகா’ என்னும் பெயர் பெற்ற கங்கையின் குணங்கள் அனைத்தையும் வருணித்த பின் ஆகாயத்தில் புகுந்துவிட்டான். அந்த பிராமணனும் சித்தனின் உபதேசப்படி கங்கையை அறிந்து, அவரை முறைப்படி உபாசித்து, கிடைத்தற்கரிய சித்தி பெற்றான். கௌந்தேயா! இதேபோல நீயும் பரா பக்தியுடன் எப்போதும் கங்கையை உபாசனை செய். இதனால் நீ உத்தம சித்தியை அடையலாம்” என்றார் பீஷ்மர். பாண்டவர்கள் அனைவரும் கங்கையின் இந்த துதியைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

13.1.27 பிராமணன் அல்லாதவன் பிராமணத் தன்மையை அடையும் உபாயம்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் மீண்டும் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார்; “தர்மாத்மாக்களில் சிறந்தவரே! தாங்கள் அறிவு, வித்தை, நன்னடத்தை, சீலம் இன்னும் எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவர். உங்கள் வயதும் எல்லோரையும் விட அதிகம். ஆகவே, நான் தங்களிடம் தர்மத்தைப் பற்றிக் கேட்கிறேன். எல்லா வகையான வினாக்களுக்கும் விடையளிக்கத் தகுந்தவர் வேறும் யாரும் கிடையாது. கூடித்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் ஆகியோர் பிராமணத் தன்மையைப் பெற விரும்பினால் அவன் தவம், பெரும் காரியங்கள், வேத அத்யயனம் முதலிய எந்த உபாயங்களால் அதைப் பெற முடியும்?” என வினவினார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார்; “யுதிஷ்டிரா! கூடித்திரியர் முதலிய மூன்று வர்ணங்களுக்கும் பிராமணத் தன்மையைப் பெறுவது மிகவும் கடினமாகும். ஏன் எனில் அது எல்லாப் பிராணிகளிலும் மிக உத்தமமான ஸ்தானமாகும். பல பிறவிகளில் பலமுறை பிறந்து, பிறந்து, எப்போதாவது சம்சாரி ஜீவன் பிராமணப் பிறவி எடுக்கிறது. இவ்விஷயத்தில், அறிந்தவர்கள் மதங்கர், கர்தமி (கழுதை)யின் உரையாடலை உதாரணமாக அளிக்கிறார்கள். அந்த மதங்கரின் வரலாற்றை நீ கேள்” என்று மதங்கரின் வரலாற்றை விவரிக்கலானார்.

பிராமணனின் மகனாகப் பிறந்த மதங்கன், தாயின் குற்றத்தால் பிராமணத் தன்மையற்றவன் என்பதை ஒரு கழுதை சொல்லக் கேட்டு அறிந்து, துயரம் கொண்டு, இந்திரனை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்து இறுதியில் உயிர் துறந்து பிராமணனுக்குரிய பிரம்மலோகத்தை அடைந்த வரலாற்றைப் பீஷ்மர் விளக்கினார்.

13.1.28 வீதஹவ்ய மன்னன் கூடித்திரியத் தன்மையிலிருந்து பிராமணத் தன்மை பெற்ற வரலாறு

“பிராமணன் குற்றமுடையவனாக இருந்து பிராமணத் தன்மை பெற்று வரலாற்றைக் கூறினீர்கள். மற்ற வர்ணத்தவர் இதே சரீரத்தோடு பிராமணத் தன்மை பெறுவது கடினம் என்று கூறுகிறீர்கள். பழைய காலத்தில் இதே சரீரத்துடன் விஸ்வாமித்திரர் பிராமணத் தன்மையைப் பெற்றதைக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். வீதஹவ்ய மன்னன் கூடித்திரியனிலிருந்து பிராமணனாகிவிட்டார் என்பதையும் கேள்விப்படுகிறேன். கங்கை மைந்தா! வீதஹவ்ய மன்னர் எந்த கர்மத்தால், எந்த வரம் அல்லது எந்த தவத்தால் பிராமணத்தன்மை பெற்றார் என்பதைக் கூறுங்கள்” என்று யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்.

பீஷ்மர் ராஜரிஷி வீதஹவ்யன் வரலாற்றை யுதிஷ்டிரருக்கு உரைத்தார். வீதஹவ்ய மன்னனின் புதல்வர்கள் காசி மன்னன் ஹர்யஸ்வனைக் கொன்று காசி நகரத்தை அழித்தனர். பின் ஹர்யஸ்வனுடைய புதல்வன் சுதேவன் காசி மன்னனானார். அவரும் வீதஹவ்யனின் குமாரர்களால் கொல்லப்பட்டார். அவரைத் தொடர்ந்து ‘திவோதாஸ்’ காசி மன்னரானார். அவர் அழகிய வாரணாசி நகரை உருவாக்கினார். வீதஹவ்யனின் குமாரர்கள் அவர் மீதும் போர் தொடுத்து நகரை அழித்தனர். தோல்வியடைந்த திவோதாஸ் பரத்வாஜ மகரிஷியைச் சரணடைந்தார். தன் குலமும் நகரமும் வீதஹவ்ய மன்னனின் புதல்வர்களால் ஹைஹயர்களால் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டதைக் கூறினார்.

திவோதாஸ் மன்னருக்கு ஆறுதல் அளித்த பரத்வாஜ மகரிஷி மன்னருக்காக புத்ரேஷ்டி யாகத்தைச் செய்வித்தார். அதன் பலனாக திவோதாஸ் மன்னருக்கு ‘ப்ரதர்தன்’ என்ற பெயர் பெற்ற மன்னன் தோன்றினான். பிறந்ததுமே, 13 வயதுடையவனாக ப்ரதர்தன் வளர்ந்துவிட்டான். அதேசமயம், எல்லா வேதங்களையும், தனுர் வேதத்தையும் கற்றுவிட்டான். திவோதாஸ் மன்னன் ப்ரதர்தனைக் கண்டு மிக மகிழ்ந்தார். அவனை யுவராஜனாக அபிஷேகம் செய்தார். பின்னர் வீதஹவ்யனின் புதல்வர்களை வதம் செய்ய அனுப்பினார். ப்ரதர்தன் தந்தையின் கட்டளைப்படி வீதஹவ்யனின் நகரை அடைந்து அவருடைய புதல்வர்களுடன் போரிட்டு அனைவரையும் கொன்றுவிட்டான்.

வீதஹவ்ய மன்னன் மட்டும் உயிர் பிழைத்துத் தப்பி ஓடி, ப்ருகு மகரிஷியின் ஆசிரமத்தில் தஞ்சமடைந்தார். ப்ருகு அவருக்கு அபயமளித்தார். வீதஹவ்யனைப் பின் தொடர்ந்து வந்த ப்ரதர்தன், ப்ருகுவின் ஆசிரமத்திற்கு வந்து வீதஹவ்யனை ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியேற்றுமாறு வேண்டினார்.

ப்ருகு மகரிஷியோ, இங்கு கூடித்திரியர் யாருமில்லை. அனைவரும் பிராமணர்களே என்று கூறினார். இதனைக் கேட்ட ப்ரதர்தன் ப்ருகு மகரிஷியை வணங்கி, என்னுடைய பராக்ரமத்தால் வீதஹ்வய மன்னன் தன் ஜாதியைத் துறக்கும்படிச் செய்துவிட்டேன்” என்று கூறித் திரும்பிவிட்டான்.

இவ்வாறு ப்ருகு மகரிஷி கூறியதால் வீதஹ்வயன் ப்ரம்மரிஷியாகவும், பிரம்மவாதியாகவும் ஆகிவிட்டார். வீதஹ்வயனின் புதல்வர் க்ருத்சமது; க்ருத்சமனின் சிறந்த ச்ருதி ரிக் வேதத்தில் உள்ளது. க்ருத்சமதுவின் புதல்வன் ‘சுவேதா’ என்னும் பிராமணன் சுவேதாவின் புதல்வன் வர்ச்சா; வர்ச்சாவின் புதல்வன் விஹ்வயன்; அவன் புதல்வன் விதத்யன். விதத்யனின் புதல்வன் சத்யன்; சத்யனின் புதல்வன் சந்த்; அவன் புதல்வன் மகரிஷி ச்ரவா. ச்ரவாவிற்கு தம என்னும் புதல்வனும், தமனுக்கு, பிரகாசன், பிரகாசனுக்கு வாகீந்த்ரன்; வாகீந்த்ரனின் புதல்வன் ப்ரமிதி, ப்ரமிதிக்கு க்ருதாசி என்னும் அப்சரஸிடம் ருரு என்னும் புதல்வனும் தோன்றினர். ருருவால், ப்ரமத்வராவின் கர்ப்பத்திலிருந்து சுனக பிரம்மரிஷி பிறந்தார். அவருடைய புதல்வர் சௌனக மகரிஷியாவார். இவ்வாறு கூடித்திரியனான வீதஹ்வயன் ப்ருகுவின் அருளால் பிராமணனாகிவிட்டார்.”

இவ்வாறு, வீதஹ்வய மன்னன் கூடித்திரியனிலிருந்து பிராமணனாகிய வரலாற்றைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

13.1.29 பூஜிக்கத் தகுந்த புருஷர்கள்; அவர்களின் உபசரிப்பு; அதனால் பெறும் லாபம்

யுதிஷ்டிரர், மூன்று உலகங்களிலும் பூஜைக்கு உரிய மனிதர்கள் எவர் எவர் என்பதைக் கூறுங்கள் எனக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நாரதரிடம், நீங்கள் யாரை வணங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டதையும், நாதர மகரிஷி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், தான் பூஜிப்பவர்களை அறிமுகம் செய்ததையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் விவரித்தார்.

13.1.30 சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதால் ஏற்படும் பெரும் பயன்கள்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “பிதாமகரே! தாங்கள் எல்லா சாஸ்திர ஞானத்திலும் நிபுணர். உங்களிடமிருந்து த்ரம் விஷயமான உபதேசத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். சரணடைந்த அண்டஜ, பிண்டஜ, ஸ்வேதஜ, உத்பிஜ என்னும் நால்வகைப் பிராணிகளையும் காப்பாற்றுபவர்களுக்கு உண்மையில் என்ன பலன் கிடைக்கிறது?” என்றார்.

பீஷ்மர் கூறலானார்; “யுதிஷ்டிரா! இந்த உன்னுடைய வினாவிற்குப் பதிலாக ஒரு வரலாற்றைக் கூறுகிறேன்; கேள். ஒரு சமயம் ஒரு பருந்து ஒரு அழகிய புறாவைத் தன் உணவாக்கிக் கொள்ள விரும்பித் துரத்தியது. புறா பயந்து உஷ்ணர மன்னரைச் சரணடைந்தது. மன்னர் தன் மடியில் விழுந்த புறாவிடம் பறவையே! நீ அமைதியாக இரு; பயப்படாதே’ என ஆறுதல் அளித்தார். “நான் உனக்கு அபயதானமளிக்கிறேன். இங்கு யாரும் உன்னை மனத்தாலும் பிடிக்க முடியாது. உன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் காசி ராஜ்யம் முழுவதையும், என் வாழ்க்கையையும் கூட தியாகம் செய்து விடுவேன். நீ கவலையற்று இரு; இனி உனக்குப் பயமில்லை” என்றார்.

இதற்குள் புறாவைத் துரத்திக் கொண்டு வந்த பருந்து அங்கு வந்து சேர்ந்தது. மன்னனிடம் கூறியது; “மன்னா! இது என் போஜனம். இறைவன் இதை என் போஜனமாகத் தீர்மானித்துள்ளார். தாங்கள் இதைக் காப்பாற்றாதீர்கள். இதை நான் பெரும் முயற்சியோடு பெற்றுள்ளேன். இது என் பசியை அழிப்பது. ஆகவே என்னுடைய இந்த ஆகாரத்தைத் தடை செய்யாதீர்கள். பசியின் தீ ஜ்வாலை என்னை எரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மன்னா! என் பசியை என்னால் அடக்க முடியாது. வெகு தூரத்திலிருந்து பின் தொடர்ந்து வந்துள்ளேன். இது என்னால் காயமடைந்துள்ளது. சிறிதளவு சுவாசமே இதற்கு மீதியுள்ளது. இத்தகைய நிலையில் தாங்கள் இதைக் காப்பாற்ற வேண்டாம்.

மன்னா! தன் தேசத்து மக்களைக் காப்பாற்றவே தாங்கள் மன்னனாக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். பசி, தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பறவைக்கு நீங்கள் சுவாமியல்ல. உங்களிடம் சக்தியிருந்தால் பகைவர், சேவகர், உறவினர், வாதி-பிரதிவாதி விவகாரங்கள், புலன்கள் ஆகியவற்றின் விஷயத்தில் உங்கள் பராக்ரமத்தைக் காட்டுங்கள். ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்கள் மீது உங்கள் பலத்தைக் காட்டாதீர்கள். தங்கள் ஆக்ஞையை மீறுபவர்களைத் தாக்கி அவர்களிடம் உங்கள் பெருமையைக் காட்டுங்கள். தர்மத்திற்காகப் புறாவைக் காப்பாற்ற நினைத்தால், பசியுள்ள பறவையாகிய என்னையும் தாங்கள் பார்க்க வேண்டும்” என்றது.

பருந்தின் பேச்சைக் கேட்டு ராஜரிஷி, உஷ்ணர மன்னர் மிகவும் வியப்படைந்தார். புறாவைக் காப்பாற்ற விரும்பிய அவர் பருந்திடம், “பருந்தே! உன் பசியைத் தீர்க்க, இன்று உன் உணவாக, எருமை, காளை, பன்றி அல்லது மானை அளிக்கிறேன். பறவையே! நான் சரணடைந்தவரைத் தியாகம் செய்ய மாட்டேன். இது என் விரதம். இந்தப் புறா பயத்தால் என் அங்கங்களைப் பற்றியிருப்பதைப் பார்” என்றார்.

பருந்து மன்னரிடம் கூறியது; “மகாராஜா! நான் பன்றியையோ, மாட்டையோ, வேறு பறவைகளின் மாமிசத்தையோ சாப்பிட மாட்டேன். மற்றவர்களுடைய ஆகாரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. தேவர்கள் எனக்காக நியமித்த உணவையே நான் பெற விரும்புகிறேன். பழைய காலத்திலிருந்து பருந்துகள் புறாவை சாப்பிடுகின்றன என்பதை மக்கள் அறிவார்கள். உஷ்னர மன்னர்! நீங்கள் அன்புடன் இந்தப் புறாவைக் காப்பாற்ற நினைத்தால் இதற்குச் சமமாக உங்களுடைய சரீரத்தின் தசையையே தராசில் நிறுத்து அளியுங்கள்” என்றது.

பருந்து இவ்வாறு கூறியதும், மன்னன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறினார். தன் உடல் மாமிசத்தை அறுத்துப் புறாவின் எடைக்குச் சமமாகத் தராசில் வைக்கலானார். அவரது அந்தப்புர ராணிகள் அழைத் தொடங்கினர். சேவகர்களும், மந்திரிகளும் ஆஹாகார ஒலி எழுப்பினர். இதனால் அங்கு பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. ஆகாயம் மேகங்களால் மறைந்தது.

உஷ்னருடைய சத்திய தர்மத்தின் பிரபாவத்தால் பூமி நடுங்கலாயிற்று. மன்னன் தன் மார்பு, கை, தொடைகளின் தசையை அறுத்துத் தராசை நிரப்பியபோதும் புறாவிற்கு அது சமமாகவில்லை. மன்னனின் உடலில் ரத்த தாரையுடன் எலும்புகள் மட்டுமே மீதமிருந்தது. அவர் தானே தராசில் ஏறி அமர்ந்துவிட்டார். பிறகு இந்திரன் முதலான தேவர்களும், மூவுலகப் பிராணிகளும் மன்னரிடம் வந்தனர்; தெய்வீக மலர் மாரி பொழிந்தது; துந்துபிகள் இசைத்தன; அப்சரஸ்கள் நடனமாடினர்.

இச்சமயம் தங்கத்தால் அமையப்பெற்ற திவ்ய விமானம் அங்கு தோன்றியது. உஷ்னர மன்னர் தன் புண்ணிய கர்மத்தின் பிரபாவத்தால் அதில் அமர்ந்து சனாதன திவ்ய லோகத்தை அடைந்தார். யுதிஷ்டிரா! நீயும் உன்னைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு உன்னுடைய அனைத்தையும் அளித்து விடு. தன்னுடைய பக்தன், பிரேமி மற்றும் தன்னைச் சரணடைந்தவனைக் காப்பாற்றுவவன், எல்லோரிடமும் இரக்கம் காட்டுபவன் பரலோகத்தில் சுகமடைகிறான். சத்திய பராக்ரமியும், தீருமான காசி மன்னன் உஷ்னர தன் புண்ணிய கர்மத்தால் மூவுலகங்களிலும் பிரசித்தி பெற்றார். பாரதா! வேறு யார் இவ்விதம் சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றினாலும் அவர்களும் இதே உத்தம கதியைப் பெறுவான். உஷ்னரின் இந்த சரித்திரத்தைக் கேட்டு வர்ணிப்பவரும் உலகில் புண்ணியாத்மாவாகிறான்” என்று பீஷ்மர் சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவவன் பெறும் பலனை வருணித்தார்.

13.1.31 பிராமணர்களின் மகிமைகள் பற்றிப் பீஷ்மர் விவரித்தல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம், “மன்னரின் எல்லாக் காரியங்களிலும் மிக அதிகமான மகிமை உடையது எது? எந்த கர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் மன்னன் இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் சுகமடைகிறான்?” என்று கேட்டார். பீஷ்மர், அவரிடம் அரசாட்சி செய்யும் மன்னனின் முதல் கடமை அவன் பிராமணர்களுக்கு சேவையும், பூஜையும் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கூறினார். பிராமணர்களின் அருள்பார்வை பெறாத கூடித்திரிய மன்னர்கள் பின்பு சூத்திரர்களாகி விட்டதையும் கூறிய பீஷ்மர், பிராமணர்கள் எவ்வாறு புகழ்ச்சிக்குரியவர்களாகிறார்கள் என்பதையும் விவரித்தார்.

பிராமணர்களின் சிறப்பு, மற்றும் மேன்மையைப் பூமி தேவி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறியவாறு, பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் எடுத்துரைத்தார். பிரம்மா, பிராமணர்களைப் புகழ்ந்து பாடிய பாடலின் விளக்கத்தையும் விவரித்தார். பிராமணர்களின் புகழ்ச்சி விஷயமாக இந்திரனுக்கும் சம்பாசுரனுக்குமிடையே நடந்த உரையாடலை எடுத்துக்காட்டிய பீஷ்மர் இந்திரன் பிராமணர்களைப் பூஜித்து, மகேந்திரபதவி பெற்றதையும் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

13.1.32 யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு பீஷ்மர் பெண்களின் தோஷங்களை வருணித்தல்

யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மரிடம், “பாரதா! நான் பெண்களின் இயல்பைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் பெண்களே வேராகக் கருதப்படுகின்றனர். அவர்கள் அற்ப புத்தி உடையவர்களாகவும் கூறப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றித் தங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள் எனக் கேட்டார். பீஷ்மர் இதுவிஷயமாக, தேவரிஷி நாரதருக்கும், ‘பஞ்சசூடா’ என்னும் அப்சரஸுக்கும் இடையிலான பழைய உரையாடலைக் கூறினார். பெண்களின் குற்றங்களைக் கூறிய ‘பஞ்சசூடா’, “யமராஜன், வாயு, மரணம், பாதாளம், படவாளம், கத்தியின் முனை, விஷம், சர்ப்பம், அக்னி ஆகிய அழிவிற்குக் காரணமான பொருட்கள் அனைத்தும் ஒரு பக்கமும், பெண்கள் தனியாக இன்னொரு பக்கமும் சமமானவர்கள் ஆவர் என்று கூறினாள். ஐம்பெரும் பூதங்களையும், உலகனைத்தையும், ஆண்-பெண்களையும் இறைவன் எங்கிருந்து படைத்தாரோ அங்கிருந்தே பெண்களுக்கே இந்தக் குற்றங்களும் படைக்கப்பட்டன என்று அந்த அப்சரஸ் கூறினாள்.” இவ்வாறு பஞ்சசூடா கூறியதைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குச் சொன்னார்.

13.1.33 பெண்களைக் காப்பது குறித்து யுதிஷ்டிரர் வினவுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் மேலும் கேட்டார்; “மன்னா! உலக மக்கள்

இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட மோகத்தால் மறைக்கப்பட்டுப் பெண்களிடம் பற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதேபோல் பெண்கள் ஆண்களிடம் பற்றுக் கொள்வதை நேருக்கு நேர் பார்க்க முடிகிறது. குருநந்தனா! ஆண்கள் ஏன் பெண்களிடம் செல்கிறார்கள்? பெண்கள் எந்தக் காரணத்தால் புருஷர்களிடம் பிரேமையும், விரக்தியும் கொள்கிறார்கள்? ஆண் யௌவனத்தால் உன்மத்தமான பெண்களை எவ்வாறு காப்பாற்றுகிறான்?

இந்தப் பெண்கள் ரமித்துக் கொண்டிருந்தாலும் இங்கு ஆண்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். இவர்கள் கைக்கு வந்த எந்த ஆணும் இவர்களிடம் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. பசுக்கள் புதுப்புது புல்லை மேய்வதுபோலப் பெண்கள் புதுப்புது ஆண்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். தம்பாசுரன், பலி, நமசி மற்றும் கும்பீனசி போன்றோரின் மாயைகள் அனைத்தையும் பெண்கள் அறிகிறார்கள். ஆண்கள் சிரிப்பதைக் கண்டு இவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். அவன் அழுவதைக் கண்டு இவர்களும் விம்மி விம்மி அழுகிறார்கள்

சந்தர்ப்பம் நேரும்போது, விருப்பமற்ற புருஷனைப் பிரியமான சொற்கள் மூலம் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். சுக்ராசாரியாரும், பிரகஸ்பதியும் அறிந்த நீதி சாஸ்திரத்தைக் காட்டிலும் பெண்களின் அறிவு சிறந்திருக்கிறது. அத்தகைய பெண்களை ஆண்கள் எவ்வாறு காப்பாற்ற முடியும்? யாருடைய பொய் உண்மையாகவும், உண்மை பொய்யாகவும் கூறப்பட்டுள்ளதோ அத்தகைய பெண்களை ஆண்கள் எவ்வாறு காப்பாற்ற முடியும்? பெண்களின் அறிவின் சாரத்தையே எடுத்துப் பிரகஸ்பதி முதலியோர் நீதி சாஸ்திரத்தை இயற்றினார்களோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ஆண்களால் மதிக்கப்பட்டாலும் பெண்கள் அவர்களுடைய மனத்தை மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆண்களால் திரஸ்கரிக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் மனத்தில் மாறுதலை உண்டாக்கிவிடுகிறார்கள். பெண்கள் மிகவும் தார்மீகர்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். என்றாலும், மதிக்கப்பட்டாலும், மதிக்கப்படாவிட்டாலும் ஆண்களின் மனத்தில் மாறுதல்களை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை யார் காப்பாற்ற முடியும்? இதுவே என் பெரும் ஐயம் யாராவது, முன்பு எப்போதாவது எந்தப் பெண்ணையாவது காப்பாற்றி இருந்தால் அந்தக் கதையை எனக்கு விளக்கமாகக் கூறுங்கள்” என்றார்.

13.1.34 ப்ருகு வம்சத்து விபுலன் குருபத்தினியைக் காப்பாற்றிய வரலாறு

யுதிஷ்டிரருக்குப் பீஷ்மர் பதிலளித்தார். “கௌரவா! பெண்கள்

சம்பந்தமாக நீ கூறுவதில் பொய் கிடையாது. பழைய காலத்தில் ப்ருகு வம்சத்து விபுலன் எவ்வாறு ஒரு பெண்ணைக் காப்பாற்றினார் என்பதைக் கேள். மகனே! பெண்களைக் காட்டிலும் பாவிகள் வேறு யாரும் கிடையாது. யௌவனத்தின் மதத்தால் பித்தம் கொண்ட பெண்கள் பெரும் தீக்கு சமம் ஆனவர்கள். அவர்கள் மயனால் படைக்கப்பட்ட மாயைகள். விஷம், பாம்பு, தீ போன்ற அழிவிற்குக் காரணமான பொருட்களுக்குச் சமமானவர்கள்.

பிரம்மரிஷி தேவசர்மா யாகத்திற்காகச் சென்றபோது, தன் மனைவி ருசியை தன் சீடனான விபுலனின் பாதுகாப்பில் விட்டுச் சென்றார். ருசி பேரழகி. அவளை நாடி இந்திரன் வந்தபோது, ருசியின் உடலில் விபுலன் தன் யோக பலத்தால் பிரவேசித்திருந்ததை அறிந்து அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார். ருசியின் உடலில் பிரவேசித்ததை தேவசர்மாவிடம், விபுலன் கூறவில்லை. ஆனால் தேவசர்மா அதனை அறிந்தும், விபுலனின் நோக்கம் தூய்மையானது என்பதால் அவனிடம் களங்கம் காணவில்லை. தன் மனைவியைக் காப்பாற்றுவதற்காக விபுலன் ருசியின் உடலில் பிரவேசித்தான் என்பதால் தேவசர்மா மகிழ்ச்சியே அடைந்தார்.

கௌந்தேயா! முன்பு கங்கைக் கரையில் கதை கூறும்போது மார்க்கண்டேய முனிவர் எனக்கு இந்தக் கதையைக் கூறியிருந்தார். ஆகவே நீ பெண்களை எப்போதும் காப்பாற்ற வேண்டும். பெண்களிடம் நல்ல-கெட்ட இரு விஷயங்களுமே பார்க்கப்படுகின்றன. பெண்கள் சாத்வியாகவும், பதிவிரதைகளாகவும் இருப்பார்களேயாகில் சௌபாக்யசாலிகளாகிறார்கள். உலகில் மதிப்பு பெறுகிறார்கள். உலகனைத்தின் தாயாகக் கருதப்படுகிறார்கள். தன் பதிவிரதத் தன்மையின் பிரபாவத்தால் காடு, மலைகளோடு உலகனைத்தையும் தரித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் தீய நடத்தை உள்ள பெண்கள் குலத்தை நாசம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் மனத்தில் எப்போதும் பாவமே வாசம் புரிகிறது.

பாரதா! அத்தகைய பெண்களை அவர்களின் உடலுடன் தோன்றிய தீய லக்ஷணங்களாலேயே அறிய முடிகிறது. தைரியமிக்க ஆண்களால் அத்தகைய பெண்கள் காக்கப்படுகிறார்கள். இல்லையென்றால் பெண்களைக் காப்பாற்றுவது இயலாததாகும். பெண்கள் தீவிர இயல்புடையவர்கள். சகிக்க முடியாத சக்தி உடையவர்கள். எந்த மனிதனும் அவர்களுக்குப் பிரியமானவன் அல்ல. அவளுக்கு ஒத்துழைப்பவனும் அந்த நேரத்திற்கு மட்டுமே பிரியமானவனாகிறான். பாண்டவா! பெண்கள் பிசாசுகளைப்போல மனிதனின் பிராணனை எடுப்பவர்கள்.

தீய நடத்தை காரணமாக ஒருவனை விட்டு மற்றொருவன் மீது பற்றுக்

கொள்கிறார்கள். எப்போதும் ஒரே புருஷனிடத்தில் இவர்களுடைய அன்பு இருப்பதில்லை. மனிதன் பெண்களிடம் சிறப்பாகப் பற்று கொள்ளக்கூடாது. வைராக்கியத்தோடு, தர்மத்தை ஆஸ்ரயித்து, ருது ஸ்நானத்திற்குப் பின் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு எதிராகப் பெண்களைப் பயன்படுத்துபவன் அழிந்துவிடுகிறான். விபுலன் ஒருவனே பெண்ணைக் காப்பாற்றினான். மூவுலகிலும் வாலிபப் பெண்ணை இவ்வாறு காப்பாற்றியவர் வேறு யாரும், எந்த ஆணும் கிடையாது.” எனப் பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.35 கன்னிகையின் திருமண சம்பந்தமான பல்வேறு கருத்துக்கள்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “பிதாமகரே! எல்லா தர்மங்களுக்கும், குடும்பத்து மக்களுக்கும், வீட்டிற்கும், தேவ, பித்ரு, அதிதிகளுக்கும் மூலமான கன்னியாதன விஷயத்தில் எனக்கு உபதேசமளியுங்கள். எத்தகைய மனிதனுக்கு கன்னிகையை அளிக்க வேண்டும் என்பதே எல்லா தர்மங்களிலும் சிறந்தது என்று சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார்; “மகனே! நல்லோர்கள் முதலில் வரனின் சீல சபாவம், நன்னடத்தை, வித்தை, குலம், மரியாதை, காரியம் ஆகியவற்றைப் பரீகூகிக் வேண்டும். பிறகு அனைத்து விஷயங்களிலும் அவன் குணவான் என்று தோன்றினால் அவனுக்குக் கன்னிகையை அளிக்க வேண்டும். யுதிஷ்டிரா! மணத்திற்குத் தகுந்த மணமகனை அழைத்து அவனுக்கு கன்னிகையைத் திருமணம் செய்வது பிராமணர்களின் தர்மம்; இது பிரம்ம விவாஹம் எனப்படும்.

செல்வம் முதலியவற்றின் மூலம் வரனின் பக்கத்தை அனுகூலமாக்கிக் கன்னியாதானம் அளிக்கப்படுவது சிஷ்ட பிராமணர், கூத்திரியர்களின் சனாதன தர்மம் என்று கூறப்படுகிறது. இது பிரஜாபத்ய விவாஹம் என்று கூறப்படுகிறது. கன்னிகையின் தாய்-தந்தையர் தாம் விரும்பிய வரனை விட்டு கன்னிகை விரும்புவனுடன் அவளைத் திருமணம் செய்து கொடுப்பது காந்தர்வ விவாஹம் ஆகும்.

கன்னிகையின் உற்றார்-உறவினர்களைப் பேராசையில் ஆழ்த்தி ஏராளமான செல்வம் அளித்துக் கன்னிகையை விலைக்கு வாங்குவது அசுரர்களின் தர்மம். இது ஆஸூர விவாகம் எனப்படும். உறவினர்களைக் கொன்று, அழுகின்ற பெண்ணைப் பலவந்தமாக அபகரித்துச் செல்லும் ராக்ஷஸர்கள் செய்வது ராக்ஷஸ விவாகம் என்று கூறப்படுகிறது.

இந்து ஐந்து வகை திருமணங்களில், பிராம்ம, பிரஜாபத்ய, காந்தர்வ என்னும் மூன்று விவாகங்கள் தர்மத்திற்கு அனுகூலமானவை. மற்றவை இரண்டும் பாவத்திற்குரியன. பிராமணன் பிராமணப் பெண், கூத்திரியப் பெண், சூத்திரப் பெண் ஆகிய மூன்று வர்ணத்திரை மனைவியாகப் பெறலாம். கூத்திரியர்கள் கூத்திரியப் பெண்ணையும், வைசியப் பெண்ணையும் மணக்கலாம். வைசியன் தன் இனப் பெண்ணை மட்டுமே மணம் செய்ய வேண்டும்.

பிராமணர்களுடைய பத்தினிகளில் பிராமணப் பெண் சிறந்தவளாகக் கருதப்படுவாள். கூத்திரியனுக்கு கூத்திரிய கன்னி ஏற்றவள். பிராமணன் சூத்திரப் பெண்ணிடமிருந்து வாரிசு உண்டாக்குவதை சிறந்த புருஷர்கள் விரும்புவதில்லை. சூத்திரப் பெண்ணிடமிருந்து புதல்வனைத் தோற்றுவிக்கும் பிராமணன் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டியவனாவான். 30 வயதுடைய ஆண் வயதுக்கு வராத பத்து வருடக் கன்னிகையை கன்னியாகவே அடைய வேண்டும். அல்லது 21 வயது ஆண் 7 வயது குமரியோடு திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பாரதா! தந்தையோ, சகோதரனோ இல்லாத கன்னிகையை ஒருபோதும் திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. ஏன் எனில் அவள் புத்திரிகா தர்மம் உடையவளாகக் கருதப்படுகிறாள். அவள் ருதுமதி ஆன பிறகு மூன்று ஆண்டுகள் வரை தன் திருமணத்திற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். நான்காவது ஆண்டு அவள் தானே யாரையாவது கணவனாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் அந்தப் பெண் அந்த ஆணோடு செய்து கொண்ட சம்பந்தமும், அவளிடம் தோன்றும் சந்தானமும் தாழ்ந்த வகுப்பினதாகக் கருதப்படாது. இதற்கு எதிராக நடந்து கொள்ளும் பெண் நிந்தைக்குரியவள் ஆவாள். தாயின் சபிண்டத்திற்கும், தந்தையின் கோத்திரத்திற்கும் உரியவள் அல்லாத பெண்ணையே திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். மனுதர்மம் இவ்வாறே கூறுகிறது.

யுதிஷ்டிரர் இன்னொரு ஐயத்தையும் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “பிதாமகரே! ஒரு மனிதன் திருமணத்தை நிச்சயித்து கன்னிகைக்கான மூல்யத்தை அளித்த பின் வேறு ஒருவன் மூல்யம் அளிப்பதாக வாக்களித்து திருமணத்தைத் தீர்மானிக்கிறான். மூன்றாவது மனிதன் அதே கன்னிகையைப் பலவந்தமாக எடுத்துச் செல்வதாகக் கூறுகிறான். நான்காவதாக ஒருவன் அவளுடைய உற்றார் உறவினருக்குப் பணப்பேராசை காட்டித் திருமணம் செய்து கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறான். ஐந்தாவதாக ஒருவன் அவளைக் கைப்பற்றி விட்டான் என்றால் தர்மப்படி அவள் யாருக்கு மனைவியாகக் கருதப்படுவாள்?” என்று கேட்டார். பீஷ்மர் அவரிடம் கூறலானார்;

“பாரதா! மனிதனின் நன்மையோடு தொடர்புள்ள எந்தக்கர்மமும் ஏற்பாட்டினால் செய்யப்படுகின்றன. சிந்தனையாளர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து குறிப்பிட்ட கன்னிகையைக் குறிப்பிட்ட மனிதனுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தால் அந்த ஏற்பாட்டின்படியே திருமணம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. பொய் சொல்லி இந்த ஏற்பாட்டை மாற்றுவவன் பாவத்திற்குப் பங்காளியாகிறான்.

மேற்கூறிய ஏற்பாட்டிற்கு எதிராக, கணவன், மனைவி, ரித்விஜ், ஆசாரியன், சிஷ்யன், உபாத்யாயன் ஆகிய யாராயினும் பொய் கூறுபவர்களேயானால், அவர்கள் தண்டனைக்கு உரியவர் ஆவார். ஆனால் மற்றவர்கள் இவர்களைத் தண்டனைக்குரியவர்களாகக் கருதுவதில்லை. காமமற்ற புருஷனோடு விருப்பமுள்ள கன்னிகையின் சம்பந்தம் உண்டாவது நல்லதல்ல என்றே மனு கூறுகிறார். ஆகவே, எல்லோருடைய சம்மதத்தோடும் தீர்மானிக்கப்பட்ட திருமணத்தைப் பொய்யாக்க முயற்சிப்பது அதர்மத்திற்கும் இகழ்ச்சிக்கும் காரணமாகும். அது தர்மத்தை அழிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

கன்னிகையின் உறவினர் தர்மப்படி பாணிக்கிரஹண முறையில் தானம் செய்தாலோ, மூல்யம் பெற்று அளித்தாலோ, அந்தக் கன்னிகையை தர்மப்படி திருமணம் செய்வதும், மூல்யம் அளித்து வாங்குவதும் ஒரு மனிதனுக்கு எந்தக் குற்றத்தையும் அளிக்காது. கன்னிகையின் குடும்பத்து மக்கள் அனுமதித்ததும், திருமண மந்திரம் மற்றும் ஹோமத்தைச் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த மந்திரங்கள் பலனளிக்கின்றன. தாய் தந்தை மூலம் தானம் அளிக்காமல் மந்திரங்கள் சொல்லப்பட்டால், அந்த மந்திரப் பிரயோகம் சித்தி பெறுவதில்லை. அந்தத் திருமணம் மந்திரம் மூலம் நடந்ததாகக் கருதப்படுவதில்லை.

பதி-பத்தினிகளின் பரஸ்பர மந்திர உச்சரிப்பு மூலம் நடக்கும் திருமணமே சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. அதற்கு உறவினர்களின் அனுமதி கிடைப்பது மேலும் உத்தமமானது. மனிதன் தர்ம சாஸ்திரப்படி நியாயமாக அடைந்த மனைவியைத் தன் பிராரப்த கர்மத்தின்படி கிடைத்த மனைவியாகக் கருதுகிறான்.

13.1.36 திருமணம் குறித்த யுதிஷ்டிரரின் இன்னொரு ஐயத்தைப் பீஷ்மர் விலக்குதல்

யுதிஷ்டிரன் இன்னொரு ஐயத்தைக் கேட்டார். “பிதாமகரே! ஒரு வரனுடன் ஒரு கன்னிகையின் விவாகம் தீர்மானிக்கப்பட்டு, மூல்யமும் பெறப்பட்ட பின், அந்த வரனைவிடச் சிறந்த தர்ம-அர்த்த-காமம் நிறைந்து

தகுதியான வரன் கிடைத்தால், முதலில் மூல்யம் பெற்றவனிடம் பொய் சொல்வதோ, அவனுக்குக் கன்னிகையைத் தர மறுப்பதோ, இரண்டுமே குற்றமாகிறது. உறவினர்களின் சம்மதத்துடன் மூல்யம் பெற்று, நிச்சயம் செய்த திருமணத்தை மாற்றுவது வாக்கு மீறும் குற்றமுடையாகிவிடுகிறது.

சிறந்த வரனைத் தடுப்பதால் கன்னிகையின் நன்மைக்கு எதிராகத் தீமை உண்டாக்கும் குற்றம் உண்டாகிறது. அத்தகைய நிலையில் கன்னிகையை அளிப்பவன் என்ன செய்ய வேண்டும்? எல்லாத் தர்மங்களிலும் இந்த கன்யாதான ரூபமான தர்மமே அதிகம் சிந்திக்கத் தகுந்ததாகிறது. இதில் நீங்கள் எங்களுக்கு வழிகாட்டுங்கள்” என்றார்.

13.1.37 பீஷ்மர் திருமண சம்பந்தமான விஷயங்களின் தீர்மானத்தைக் கூறுதல்

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கமளித்தார். “மன்னா! மூல்யம் அளித்து விடுவதாலேயே திருமணம் முடிவாகத் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. இதை அறிந்தே ஒருவன் மூல்யம் அளிக்கிறான். அதைப் பிறகு திரும்பக் கேட்பதில்லை. சிலசமயம் மூல்யம் பெற்றும், எதாவது காரணத்தினால் கன்யாதானம் அளிக்கப்படுவது இல்லை. கன்னிகையின் உறவினர்கள் ஒருவனிடம் விபரீதமான குணங்களைக் கண்டும் கூட மூல்யம் கேட்கிறார்கள். வரனை அழைத்து நீ மகளுக்கு அணிகலன் அணிவித்துத் திருமணம் செய்து கொள் என்று பெற்றோர் கூறும்போது, அவ்வாறே கன்னிகைக்கு அணிகலன் அணிவித்துத் திருமணம் செய்வதும் தர்மத்திற்கு ஏற்றதேயாகும்.

ஏன் எனில் கன்னிகைக்கு அணிகலன் அணிவித்துத் திருமணம் முடிப்பது மூல்யமும் அல்ல; விற்பனையும் அல்ல. கன்னிகைக்கு ஒரு பொருளை ஏற்றுத் தானம் அளிப்பது சனாதன தர்மமாகும். கன்னிகையின் பாணிக்ரஹண சடங்கு நடக்காதவரை கன்னிகையைக் கேட்கலாம். ஆனால் பாணிக்ரஹணம் நடைபெறும் முன் வரனும், கன்னிகையும் தங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். தகுதியற்ற வரனுக்குக் கன்னிகையை அளிக்கக்கூடாது என்பது மகரிஷிகளின் கருத்து. ஏன் எனில் தகுதியானவனுக்கு கன்னியாதனம் செய்வதே காம சம்பந்தமான சுகமும், தகுதியான சந்தானத்தின் உற்பத்திக்கும் காரணமாகிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

கன்னிகையின் விற்பனையிலும் வாங்குவதிலும் பல குற்றங்கள் உள்ளன. இதை நன்றாக ஆலோசித்த பின் நீயே உணர்வாய். மூல்யம் அளிப்பதால் மட்டுமே திருமணத்தின் நிச்சயம் நடைபெறுவதில்லை. முன்பும் அவ்வாறு நடந்ததில்லை. இது விஷயமாக நான் கூறுவதைக் கேள்.

நான் விசித்திர வீரனின் திருமணத்திற்காக மகதம், காசி மற்றும் கோசல சேதத்து வீரர்கள் அனைவரையும் தோற்கச் செய்து இரு கன்னிகைகளை அபகரித்துக் கொண்டு வந்தேன். அவர்களில் மூன்றாவது கன்னிகையான அம்பா தன் கையை சால்வராஜனின் கைகளில் அளித்திருந்தாள். அவள் சால்வராஜனைத் தன் கணவனாக மனத்தில் வரித்திருந்தாள். மற்ற இரு கன்னிகைகளுக்காகக் காசிராஜனுக்குச் சல்கம் கிடைத்துவிட்டது. ஆகவே என்னுடைய சித்தப்பாவான குருவம்சத்து வாஹ்லீகர் அங்கேயே, “எந்தக் கன்னிகைக்குப் பாணிக்ரஹணம் ஆகிவிட்டதோ அவளை விட்டுவிட்டு மற்ற இருவரையும் விசித்திர வீரியனுக்கு விவாஹம் செய்” என்று கூறினார்.

அவர் கூறியதில் எனக்கு ஐயம் இருந்தது. ஆகவே மற்றவர்களிடமும் இதுபற்றிக் கேட்டேன். என் சித்தப்பாவிற்கு இந்த விஷயத்தில் தர்மம் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற பலமான விருப்பம் இருந்தது. நான் ஆசாரத்தை அறிய விரும்பி அவரிடம், “தந்தையே! நான் இதுவிஷயத்தில் சரியாக அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். பரம்பரையாக வரும் ஆசாரம் என்பது என்ன? என்று கேட்டேன். நான் கேட்டதும் தர்மாத்மாக்களில் சிறந்த என் சித்தப்பா வாஹ்லீகர் இவ்வாறு கூறினார்; “மூல்யம் அளிப்பதாலேயே திருமணம் நிச்சயிக்கப்படும்; பாணிக்கிரஹணத்தால் அல்ல என்று நீ கருதினால், கன்னிகையின் தந்தை ஒரு வரனிடமிருந்து சல்கம் பெற்றுவிட்டாலும், வேறு ஒரு நல்ல குணமுடைய வரனை ஆஸ்ரயிக்கலாம் என்ற ஸ்ம்ருதியின் கூற்று வீணாகி விடும். அதாவது முதல் வரனை விட்டு, இரண்டாவது குணவானான வரனோடு தன் கன்னிகையை விவாஹம் செய்யலாம் என்பதாகும்.

சல்கத்தாலேயே திருமணம் தீர்மானமாகிறது. பாணிக்கிரஹணத்தால் அல்ல என்பதைத் தர்மம் அறிந்தவர்கள் சான்றாகக் கொள்வதில்லை. மக்கள் கன்னியாதானம் ஆகிவிட்டது என்றே கூறுகிறார்கள். ஆகவே சல்கத்தால் திருமணம் நிச்சயமாகிவிட்டது என்ற சொல்லுக்குச் சான்று இல்லை. கன்னிகையை விற்பதையும், சல்கத்தையும் ஆதரிப்பது தர்மம் அறிந்தவர்களின் செயல் அல்ல. அத்தகையவர்களுக்குக் கன்னிகையை அளிக்கக்கூடாது. விற்கப்படும் கன்னிகையையும் திருமணம் செய்யக்கூடாது. மனைவி என்பவள் எந்த வகையிலும் வாங்கவோ, விற்கவோ கூடிய பொருள் அல்ல. பேராசைக்காரர்களே தாசிகளை விற்கவும், வாங்கவும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பாவிகள். அத்தகையவர்களுக்கே மனைவியையும் விற்கவும், வாங்கவும் விருப்பம் உண்டாகிறது.

இது விஷயமாக முன்பு மக்கள் சத்தியவானிடம் கேட்டனர்;

“பேரறிஞரே! கன்னிகைக்கு ஒருவன் சல்கம் அளித்த பின் மரணமடைந்தால், அந்தப் பெண்ணை வேறு ஒருவன் பாணிக்கிரஹணம் செய்யலாமா? கூடாதா? என்ற தர்ம விஷயமான ஐயம் உள்ளது. அதைத் தாங்கள் விளக்குங்கள் என்று கேட்டனர். சத்யவான் அவர்களிடம், “உத்தம பாத்திரம் கிடைத்தால் அங்கேயே கன்னிகையை அளிக்க வேண்டும். இதற்கு எதிரான வேறு கருத்து இல்லை” என்றார்.

மூல்யம் அளித்தவன் உயிரோடு இருந்தாலும், தகுதியான வரன் கிடைத்தால் நல்லோர்கள் அவனுடனேயே கன்னிகையை விவாஹம் செய்கிறார்கள். ஒருவேளை சல்கம் அளித்தவன் இறந்துவிட்டால், அவனுடைய தம்பியை அந்தக் கன்னிகைக்கு வரன் ஆக்கலாம். அல்லது அடுத்த பிறவியிலும் அந்தக் கணவனையே பெற விரும்பித் தவ வாழ்க்கை மேற்கொள்ளலாம்.

சிலர் களங்கமற்ற கன்னிகையை ஏற்பது சிறந்தது எனக் கூறுகிறார்கள். மற்றவர்கள் இதனைச் சட்டவிரோதமானதாகக் கூறுகிறார்கள். முதலில் நடந்த திருமண மங்கள காரியங்கள், மந்திரப் பிரயோகங்கள் ஆன பின் வேறுபாடோ, தடையோ ஏற்பட்டு, அதாவது தகுதியற்ற வரனை விட்டு, தகுந்த வரனோடு கன்னிகைக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தால், கன்னிகையை அளிப்பவனுக்குப் பொய் பேசிய பாவம் மட்டுமே ஏற்படும்.

நீரால் சங்கல்பித்து தானம் அளிக்கப்படும்போது, அவளைக் கைப்பற்றியவனே அவளுடைய கணவனாகிறான். அவள் அவனுக்கே மனைவியாவாள். அறிந்தவர்கள் இதையே கன்னியாதானத்தின் முறையாகக் கூறுகிறார்கள். யார் அனுகூலமாக இருக்கிறானோ, தன் வம்சத்திற்கு ஏற்றவனோ, தாய்-தந்தை மற்றும் சகோதரன் மூலம் அளிக்கப்படுபவனோ, அக்னியின் முன்னால் அமர்ந்திருப்பவனோ, அத்தகைய பத்தினியையே பிராமணர்கள் அக்னியை வலம் வரச்செய்து, சாஸ்திர முறைப்படி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்” என்று திருமணம் தொடர்பான விஷயங்களைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கினார்.

13.1.38 யுதிஷ்டிரர் மேலும் ஐயம் கொள்ளுதல்; பீஷ்மரின் விளக்கம்

யுதிஷ்டிரர் மற்றும் ஒரு ஐயத்தைக் கேட்டார்; “பிதாமகரே! மூல்யம் பெறப்பட்ட பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை என்றால், மூல்யம் அளித்தவன் பரதேசம் சென்றுவிட்ட நிலையில், அவளது தந்தை என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதில் அளித்தார். “யுதிஷ்டிரா! வாரிசு அற்ற

செல்வந்தனிடமிருந்து கன்னிகைக்கு மூல்யம் பெறப்பட்டால், அவன் திரும்பும் வரை கன்னிகையைக் காப்பாற்ற வேண்டியது தந்தையின் கடமையாகும். வாங்கப்பட்ட மூல்யம் திருப்பி அளிக்கப்படாத வரை அந்தக் கன்னிகை மூல்யம் அளித்தவனுடையவளாகவே கருதப்படுகிறாள். தனக்கு மூல்யம் அளித்த கணவனுக்கு வாரிசைத் தோற்றுவிப்பதே அவளுக்கு நியாயமானது.

சாவித்திரி தந்தையிடம் அனுமதி பெற்றுத் தானே தேர்ந்தெடுத்த கணவனோடு சம்பந்தத்தை ஸ்தாபித்தாள். அவளுடைய அந்தச் செயலைத் தர்மம் அறிந்தவர்கள் புகழ்ந்தார்கள். ஆனால் சிலர் அதை ஏற்கவில்லை. சிறந்தவர்களின் நடத்தையே தர்மமாகக் கருதப்படுகிறது. இதை விதேஹ மன்னன் ஜனகரின் பேரன் க்ரது இவ்வாறு கூறியுள்ளார்; “தீய நடத்தையுள்ளவர்கள் பின்பற்றும் வழியைச் சாஸ்திரங்கள் எவ்வாறு ஆமோதிக்க முடியும்? இவ்விஷயத்தில் நல்லோர்களிடம் எவ்வாறு கேள்வி கேட்க முடியும்? குறை காண முடியும்?

பெண்கள் எப்போதும் கணவன், தந்தை அல்லது புதல்வர்களின் பாதுகாப்பிலேயே இருக்கிறார்கள். சுதந்திரமாக அல்ல. இது புராணமான தர்மம். இந்த தர்மத்தைக் கண்டனம் செய்வது அசுர தர்மமாகும். பழைய காலத்தில் முதியவர்கள் திருமண சந்தர்ப்பத்தில் ஒருபோதும் இந்த அசுர வழியை ஏற்றுக் கொண்டதாக நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. கணவன்-மனைவி, அல்லது ஆண் பெண்களின் சம்பந்தம் மிகவும் நெருக்கமானது. சூக்ஷ்மமானது. ரதி அவர்களுடைய சாதாரண தர்மமாகும்” என்று க்ரது கூறியுள்ளார்.

13.1.39 மகன், மகள், பேரன் ஆகியோர் செல்வத்திற்கு வாரிசு ஆகும் விதி

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “பாட்டனாரே! தந்தையைப் பொறுத்தவரை மகளும் மகனுக்குச் சமமானவள். மகள் இருக்கும்போது எந்தப் பிரமாணத்தால் ஆணை செல்வத்திற்கு அதிகாரியாகிறான்?” என வினவினார். பீஷ்மர் கூறினார்; மகனே! தன் ஆத்மாவிற்குச் சமமானவன். கன்னிகையும் புதல்வனுக்கு ஈடானவன். ஆகவே, ஆத்ம சொருபமான மகன் இருக்கும்போது, வேறு ஒருவன் அவனுடைய செல்வத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

தாய்க்கு வரதட்சிணையாகக் கிடைத்த செல்வத்தில் மகளுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. புதல்வன் இல்லாதவனுடைய செல்வத்தைப் பெறும்

உரிமை மகளின் மகனுக்கே உள்ளது. அவனே அந்தச் செல்வத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். மகளின் மகன் தன் தந்தைக்கும், தாய் வழிப்பாட்டனாருக்கும் பிண்டம் அளிக்கிறான். தர்மத்தின் பார்வையில், மகள் மற்றும் மகனில் வேறுபாடு கிடையாது வேறு வீட்டில் தோன்றிய கன்னிகை புத்திரனாகக் கருதப்பட்டு, ஸ்வீகாரம் செய்து கொள்ளப்பட்ட பின், அவளுக்குத் தோன்றும் அந்த மகன் தந்தையின் செல்வத்திற்கு அதிகாரியாகிறான். மற்றொருவரிடமிருந்து தத்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தத்துப் புத்திரனைக் காட்டிலும், தன் சொந்த மகனே சிறந்தவளாகக் கருதப்படுகிறான்.

விலை பெற்று விற்கப்படும் கன்னிகைகளிடமிருந்து தோன்றும் புதல்வர்கள் தன் தந்தைக்கு மட்டுமே வாரிசுதாரர்கள் ஆகிறார்கள். ஆசுர விவாஹத்தால் தோன்றும் புதல்வர்கள், பிறரிடம் குற்றம் காண்பவர்கள், பாவ நடத்தை உடையவர்கள், பிறர் செல்வத்தை அபகரிப்பவர்கள், போக்கிரிகள் ஆகியோர் தர்மத்திற்கு எதிராக நடந்து கொள்பவர்களாவர். இது விஷயமாக தர்மராஜன் யமன் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

“எந்த மனிதன் தன் புதல்வனை விற்றுச் செல்வம் பெற விரும்புகிறானோ, அல்லது கன்னிகையை விலைபெற்று விற்கிறானோ அந்த மூடன் கும்பிபாகம் முதலிய ஏழு நரகங்களையும் விடக் கீழ்த்தரமான கால சூத்திரம் என்னும் நரகத்தில் விழுந்து தன்னுடைய மல-மூத்திரத்தையும், வியர்வையையும் தானே உண்பவனாகிறான்” இதுவே யமனின் கூற்று.

சிலர் ஆசுர விவாகத்தில் ஒரு பசுவையும், ஒரு காளையையும் மூல்யமாகப் பெறுவது சட்டமாகும் எனக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதுவும் சரியானதல்ல. ஏன் எனில் விலை சிறிது பெறப்பட்டாலும், அதிகம் பெறப்பட்டாலும் அதனால் கன்னிகையின் விற்பனைதான் நடப்பதாகிறது. சில மனிதர்கள் அவ்வாறு நடந்து கொண்டாலும், அது சனாதன தர்மம் அல்ல. ஒரு குமரிக் கன்னிகையைப் பலவந்தமாகத் தன் வசப்படுத்தி எவன் அவளைப் பயன்படுத்துகிறானோ, அந்தப் பாவமுள்ளவன் இருள் நிறைந்த நரகத்தில் விழுகிறான். வேறு மனிதனையே விற்கக்கூடாது என்னும்போது, தன் வாரிசை விற்கும் விஷயத்தை என்னவென்று கூறுவது? அதர்மத்தின் மூலமாகச் சேர்த்த செல்வத்தால் செய்யப்படும் எந்த தர்மமும் பயனுடையதாகாது” என்று கூறினார் பீஷ்மர்.

13.1.40 பெண்களை ஆடையணிகளால் மரியாதை செய்யும் அவசியம்

பீஷ்மர் மேலும் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! தகூஷ்ராஜாபதியின் கருத்து இது. கன்னிகையின் உற்றார்-உறவினர் அவளுடைய ஆடை அணிகளுக்காகச்

செல்வம் பெற்று, தான் அதிலிருந்து சிறிதும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், அது கன்னிகையை விற்பது ஆகாது. அது அந்தக் கன்னிகைகளை மரியாதை செய்வது மட்டுமேயாகும். கன்னிகைக்குக் கிடைக்கும் செல்வம் முழுவதையும் கன்னிகைக்கே அர்ப்பணித்துவிட வேண்டும்.

நன்மைகளை விரும்பும் தந்தை, சகோதரன், மாமனார், மைத்துனன் ஆகியோர் புதிய மணமகளை ஆடையணிகளால் மரியாதை செய்து பூஜிப்பது உசிதமாகும். மன்னா! பெண்களின் விருப்பம் நிறைவேற்றப்படாவிடில், அவள் தன் கணவனை மகிழ்ச்சியை முடியாது. அப்போது அந்த மனிதனின் சந்தானம் பெருக முடியாது. ஆதலால் எப்போதும் பெண்ணை மதித்து நேசிக்க வேண்டும்; கொண்டாட வேண்டும்.

பெண்கள் மதிக்கப்படும் இடங்களில் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாசம் புரிகிறார்கள். அவர்கள் அவமதிக்கப்படும் இடத்தில் செய்யப்படும் செயல்கள் அனைத்தும் பலனின்றிப் போய்விடுகின்றன. எந்த குலத்துப் பெண்களும், மருமகள்களும் துக்கத்துடன் சோகத்தில் ஆழ்கிறார்களோ, அப்போது அந்தக்குலம் அழிந்துவிடும். அவர்கள் மனம் வருந்தி சாபம் அளிக்கும் வீடுகள் பாழடைந்துவிடுகின்றன.

பாரதா! ஸ்ரீ ஹீனமான அந்த வீடு சோபை பெறுவதுமில்லை; வளர்ச்சி பெறுவதும் இல்லை. மனு மன்னர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும்போது, பெண்களை ஆண்களின் கையில் ஒப்படைத்து, “மனிதர்களே! பெண்கள், அபலைகள், சிறிதளவு வஸ்திரத்தால் காரியத்தை முடிப்பவர்கள்; காரணம் இன்றி நன்மை செய்பவர்கள், சத்திய லோகத்தை வெல்லும் விருப்பம் உடையவர்கள்; பொறாமை உடையவர்கள்; மானம் விரும்புவவர்கள்; சினம் கொள்பவர்கள், ஆண்களிடம் நட்பு வைப்பவர்கள், வெகுளிகளாகவும் இருக்கிறார்கள்.

பெண்கள் கௌரவம் பெறத் தகுந்தவர்கள். ஆகவே நீங்கள் அவர்களுக்கு மதிப்பளியுங்கள். ஏன் எனில் பெண் இனமே தர்மத்தின் சித்திக்கு மூலகாரணமாகும். உங்களுடைய ரதிபோகம், சேவை, நமஸ்காரம், அனைத்தும் பெண்களுக்கு அதீனமாக இருக்கும். குழந்தைகளின் உற்பத்தி, தோன்றிய குழந்தைகளை வளர்த்தல், உலக வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சியான நிர்வாகம் இவையனைத்தும் பெண்களுக்கு அதீனம் என்று எண்ணுங்கள். நீங்கள் பெண்களுக்கு மரியாதை அளித்தால் உங்களுடைய காரியங்கள் அனைத்தும் வெற்றி பெறும்.

விதேகராஜன் ஜனகரின் புதல்வி, பெண்களின் கடமை பற்றிக்

கூறும்போது, “பெண்ணிற்கு ஒரு யாகம் முதலிய கர்மங்களோ, சிராத்தமோ, உபவாசமோ செய்வது அவசியமில்லை. தன் கணவனின் சேவையே அவளுடைய தர்மமாகும். அதனாலேயே பெண்கள் சொர்க்கலோகத்தையும் வென்று விடுகிறார்கள்” என்று கூறியுள்ளார்.

குமார பருவத்தில் பெண்களைத் தந்தை காப்பாற்றுகிறான். வாலிபத்தில் கணவன் அவளது ரக்ஷகன், முதுமையில் புதல்வர்கள் அவளைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். ஆகவே பெண் ஒருபோதும் சுதந்திரமாக இருக்கக்கூடாது. பெண்களே வீட்டின் லக்ஷ்மியாவா. மேன்மையான மனிதன் அவர்களை நன்கு கௌரவிக்க வேண்டும். தன் வசத்தில் வைத்து அவளைக் காப்பாற்றும்போது, பெண் லக்ஷ்மியின் சொரூபம் ஆகிவிடுகிறாள்” என்று பெண்களுக்கு மரியாதை அளிக்க வேண்டியதின் அவசியத்தைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

13.1.41 நான்கு வர்ணங்களின் தாயபாக வருணனை; இனக்கலப்பு சந்ததியினர்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் ஒரு ஐயத்தைக் கேட்டார். “பிதாமகரே! பிராமணனுக்கு நான்கு வர்ணத்தைச் சேர்ந்த மனைவிகளும் விதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் பிராமணன் மூலம் தோன்றிய புதல்வர்கள் யார் யார் தந்தையின் எந்தச் சொத்தைப் பெறும் அதிகாரம் பெற்றவர்கள். எந்தப் புதல்வனுக்கு தந்தையின் சொத்தில் எந்தப் பாகம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். பிராமணனுடைய நான்கு வர்ண மனைவியரின் புதல்வர்கள் பெறும் பங்கு, கூடித்திரியர்களின் மூன்று வர்ண மனைவியரின் புதல்வர்களின் சொத்துப் பங்கீடு, வைசியனின் இரண்டு வர்ண மனைவியரின் புதல்வர்களுக்கான சொத்தின் பங்கீடு, சூத்திரன் தன் வர்ண மனைவியின் மூலம் பெறும் புதல்வர்களுக்கு சொத்தைப் பங்கிடும் விதி இவற்றை விளக்கிக் கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் வர்ணக் கலப்பின் மூலம் தோன்றிய புதல்வர்களின் கர்மம் பற்றி கேட்டார். பீஷ்மர் வர்ணக் கலப்பின் மூலம் தோன்றிய அம்பஷ்டன், பாரசவன், உக்ரன், சூதன், வைதேஹகன், சண்டாளன், மாகதன், நிஷாதன், ஆயோகவன், ஆகிய ஒன்பது இனக்கலப்பு புருஷன் மற்ற இனக்கலப்புப் பெண்களோடு சேர்ந்து பெறும் புதல்வர்களின் இனப் பெயர்களையும், அவர்களது கர்மங்களையும் விரிவாக விளக்கிக் கூறினார்.

13.1.42 பலவகைப் புதல்வர்களின் விவரங்கள்

யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மரிடம், “ஜாதியின் சம்பந்தமாக தனித்தனியே எத்தகைய பெண்களிடமிருந்து எத்தகைய புதல்வர்கள் தோன்றுகிறார்கள். அவர்கள் யாருடையவர்கள் என்பதை விரிவாகக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். கணவனின் வீரியத்திலேயே, அவனுடைய மனைவிக்குத் தோன்றும் முதல் மூன்று வர்ண, அனந்தராஜ் அல்லது ஓளரஸ புதல்வன்; இரண்டாவது வர்ண நிருக்தஜன், மூன்றாவது வர்ண ‘ப்ரஸ்ருதஜன்’ மற்றும் நான்காவது வர்ண புருஷனின் மகன் (பெயர் கூறப்படவில்லை) இவர்கள் தவிர ‘தத்தகன்’ க்ரீதன், அத்யூடன், கானீனன் ஆகிய நான்கு வகை புதல்வர்கள், இவர்களுடன் ஆறு ‘அபத் வம்சஜ’ (அனுலோம) புதல்வர்கள் ஆறு “அபசத்” (பிரதிலோம) புதல்வர்கள். ஆக புதல்வர்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் இருபது ஆகும் எனக் கூறினார். மேலும் இந்தப் புதல்வர்கள் யாருடைய வர்ணத்தினராகக் கருதப்பட வேண்டும். எந்த வர்ணத்தின் சம்ஸ்காரங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதையும் விளக்கினார்.

13.1.43 பசுக்களின் மகிமை பற்றி ச்யவன மகரிஷி மூலம் விளக்கப்படுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “பிதாமகரே! யாருடனாவது இருக்கும்போது எவ்வாறு அவர்களுடன் சினேகம் உண்டாகிறது? பசுக்களின் மகிமை என்ன?” என்று கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்குச் ச்யவன முனிவர் நீருக்குள் மூழ்கித் தவம் மேற்கொண்டபோது நடந்த விஷயங்கள் மூலம் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தார்.

ஒருமுறை ப்ருகுவின் புதல்வன் ச்யவன மகரிஷி கங்கை, யமுனை சங்கமத்தில் நீருக்குள் மூழ்கி 12 ஆண்டுகள் தவம் இருந்தார். ஒருசமயம் பலம் வாய்ந்த மீனவர்கள் மீன்களைப் பிடிக்க விரும்பி பெரிய, புதிய வலைகளை அந்த சங்கமத்தில் விரித்தனர். அந்த வலையில் மீன்களோடு, ச்யவனரும் சிக்கி வெளியே இழுக்கப்பட்டுவிட்டார். வலைக்குள் சிக்கிய மீன்களோடு முனிவரும் இருப்பதைக் கண்ட மீனவர்கள் பயந்து நடுங்கி, மன்னரான நகுஷனிடம் விஷயத்தைத் தெரிவித்தனர். நகுஷ மன்னன் தன் புரோகிதர்களோடும், மந்திரிகளோடும் விரைந்து வந்து மகரிஷியைப் பணிந்து வணங்கிப் பூஜித்தார். முனிவருக்குத் தான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிடுமாறு வேண்டினார்.

மன்னரும் முனிவரின் விலையாக, ஆயிரம், லக்ஷம், ஒரு கோடி தங்க

நாணயங்கள் அளிக்க முன் வந்தார். முனிவரோ அவை தனக்கு ஏற்ற விலையல்ல என்று கூறிவிட்டார். மன்னர் தன்னுடைய பாதி அல்லது முழு ராஜ்யத்தையும் அளிக்க விரும்பியபோதும் முனிவர் ராஜ்யமும் தனக்குரிய விலையல்ல என்று மறுத்துவிட்டார். அப்போது நகுஷ மன்னனிடம் வந்த பசுவிடம் பிறந்த மகரிஷி ஒருவர் பிராமணனும் பசுவும் சமமானவர்கள். எனவே முனிவருக்கு ஈடாக ஒரு பசுவை அளிக்குமாறு மன்னரிடம் ஆலோசனை கூறினார்.

மன்னரும் அவ்வாறே ச்யவன மகரிஷியின் விலையாக ஒரு பசுவை அளித்தார். ச்யவனரும் அதனை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார். பசுவின் சிறப்புகளையும், அதன் மகிமைகளையும் நகுஷ மன்னனுக்கு எடுத்துரைத்தார். பின்னர் மீனவர்களுக்கும், மீன்களுக்கும் சொர்க்கம் சேரும் வரமளித்தார். நகுஷ மன்னனுக்கும் வரமளிக்க விரும்பிய முனிவரிடம் என்றும் தர்மத்தில் நிலைத்திருக்கும் வரத்தை மன்னன் விரும்பிப் பெற்றான்.

இவ்வாறு மீன்களுடன் ச்யவன மகரிஷி சினேகம் கொண்டதையும், அவர் தனக்குச் சமமாகப் பசுவை ஏற்றுக் கொண்டதையும், பசுக்களின் மகிமையை விவரித்ததையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கினார்.

13.1.4.4 யுதிஷ்டிரர் பரசுராமரிடம் கூடித்திரியத் தன்மையும், விசுவாமித்திரரிடம் பிராமணத் தன்மையும் வந்ததற்கான காரணத்தைக் கேட்டல்

யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் பீஷ்மரிடம் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார். “பிதாமகரே! என் மனத்தில் பெரும் கடல்போல் ஒரு ஐயம் உள்ளது. அதை விலக்குங்கள். சத்யபராக்ரமியான பரசுராமர் எவ்வாறு தோன்றினார். பிரம்மரிஷிகளின் இந்த வம்சம் கூடித்திரிய தர்மத்தை எவ்வாறு அடைந்தது? குஷிக மன்னரின் வம்சம் கூடித்திரிய வம்சமாகும். அதிலிருந்து பிராமண ஜாதி எவ்வாறு தோன்றியது? மகாத்மாவான பரசுராமர் மற்றும் விஸ்வாமித்திரரின் பெரும் பிரபாவம் அற்புதமானது.

குஷிக மன்னரும், ருசிக மகரிஷியும் தத்தம் வம்சத்தினைத் தொடங்கியவர்களாவர். குஷிகரின் புதல்வர் காதியையும், ருசிகரின் புதல்வர் ஐமதக்னியையும் தாண்டி அவர்களுடைய புதல்வர்களான விசுவாமித்திரர் மற்றும் பரசுராமரிடமே இந்த வேறு ஜாதித் தன்மையின் குற்றங்கள் ஏன் வந்தன? என்பதற்கான உண்மையான காரணத்தைக் கூறுங்கள்” என்று கேட்டார்.

13.1.45 பீஷ்மர் அளித்த விளக்கம்

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தார். ச்யவன மகரிஷி, பிரம்மா தன் குலம் கலப்புற்றுவிடும் என்று கூறியதைக் கேட்டது; அவர் குஷிக மன்னரின் குலத்தை அழிக்க விரும்பி அவரிடம் வந்து பல்வேறு கடுமையான செயல்களைச் செய்து குஷிகரின் சினத்தைத் தூண்ட முயற்சித்தது; குஷிகர் சினம் கொண்டால் தான் சாபமளித்து அவர் குலத்தை அழித்துவிடலாம் என்று எண்ணியது; அதனால் பல்வேறு முயற்சிகளால் குஷிகருக்கும் அவர் மனைவிக்கும் பெரும் துன்பமளித்தது. அதேசமயம் பிராமணத் தன்மை பெற விரும்பிய குஷிகர் ச்யவனரின் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் சகித்துக் கொண்டது. அதன் பயனாக ச்யவன மகரிஷி குஷிகரின் பேரன் பிராமணத் தன்மையடைவான் என வரம் அளித்தது. அதற்குப் பெண்கள் காரணமாவது ஆகியவற்றை விளக்கிக் கூறினார்.

13.1.46 யுதிஷ்டிரரின் மனக்கவலை; பீஷ்மர் தவம் மற்றும் தானத்தின் சிறப்பைக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கூறினார்; “பிதாமகரே! இந்த பூமியில் செல்வம் மிக்க மன்னர்கள் இல்லாமலிருப்பதால் நான் அதிகக் கவலை கொண்டு மூர்ச்சையுற்றது போலாகிறேன். நான் இந்தப் பூமியை வென்று நூற்றுக்கணக்கான தேசங்களின் அதிகாரியானபோதும் இதற்காகக் கோடிக்கணக்கான மனிதர்களைக் கொல்ல வேண்டியிருந்தது. இதனால் என் மனம் மிகவும் கவலை கொண்டுள்ளது. இந்த மன்னர்களைச் சார்ந்த பெண்களின் நிலை என்னவாகும்? அவர்கள் இன்று, தம் கணவன், புதல்வன், சகோதரன் அனைவரையும் நிரந்தரமாகப் பிரிந்து விட்டார்கள்.

நாங்கள் எங்கள் குடும்பத்து ஜனங்களைக் கொன்று நரகத்தில் தலைகுப்புற விழப் போகிறோம். நான் கடும் தவம் மேற்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது விஷயமாக உங்களுடைய உண்மையான உபதேசத்தினை ஏற்க விரும்புகிறேன்” என்று கேட்டார்.

பீஷ்மர் நன்கு ஆலோசித்து யுதிஷ்டிரருக்கு, மனிதன் இறந்த பிறகு எந்த கர்மத்தால் என்ன பலனைப் பெறுகிறான் என்று விளக்கமாகக் கூறினார். தவம், மற்றும் பிராமணர்களுக்கு அளிக்கும் தானத்தால் இந்தக் குற்றங்கள் மறைந்துவிடும் என்று எடுத்துரைத்தார். பிதாமகரின் சொற்களைக் கேட்டு, தர்மராஜன் மனம் மகிழ்ந்தார். வீரமார்க்கத்தில் விருப்பம் கொண்டார். தவத்தின் விருப்பத்தைத் துறந்தார். பாண்டவர்களிடமும் வீரமார்க்கத்தையே அனைவரும் ஏற்க வேண்டும் என்று கூறினார். பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் மகிழ்ச்சியுடன் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

13.1.47 தோட்டம் போடுதல், மற்றும் நீர் நிலை அமைத்தல் இவற்றால் பெறும் பலன்கள்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் நீர்நிலை அமைத்தல், தோட்டம் போடுதல் ஆகியவற்றால் பெறும் பலன்களை விளக்கக் கேட்டார். பீஷ்மரும், குளம், குட்டைகள் அமைப்பதால் அக்னி ஹோத்ரம் மற்றும் அஸ்வமேத யாகத்திற்கு இணையான பலன்களைப் பெற முடியும் என்பதையும், தண்ணீர் தானம் எல்லா தானங்களிலும் பெரியது என்பதையும் விவரித்தார். மேலும் மரம் நடுபவன் இவ்வுலகில் நிலைத்த புகழைப் பெறுகிறான் என்பதையும், இறந்த பிறகும் அவன் உத்தமமான பலன்களையே பெறுவான் என்பதையும், மரம் நடுபவனுக்கு அவை புதல்வன் உருவமானவை என்றும் விளக்கினார். ஆகவே மனிதன் குளம் வெட்ட வேண்டும்; மரம் நிறைந்த தோட்டங்கள் அமைக்க வேண்டும், பல யாகங்களைச் செய்ய வேண்டும். எப்போதும் உண்மை பேச வேண்டும் என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

13.1.48 பீஷ்மர் உத்தம தானம், உத்தம பிராமணர்களின் உபசரிப்பு குறித்து யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்தல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம், “யாகங்களில் அளிக்கப்படும் தகூழினையல்லாத தானங்கள் அனைத்திலும் எந்த தானம் சிறந்தது? எந்த தானத்தைப் புண்ணிய வள்ளல்கள் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பதைக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

பீஷ்மர் உத்தம தானங்களை விளக்கலானார்; “யுதிஷ்டிரா! எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபய தானமளித்தல், சங்கட சமயத்தில் அவற்றிற்கு அருள் புரிதல் யாசகனுக்கு அவன் விரும்பிய பொருளை அளித்தல், தாகமுடையவனுக்குத் தண்ணீர் அளித்தல் ஆகியவை உத்தம தானங்களாகும். சொர்ணதானம், கோதானம், பூமிதானம் என்னும் மூன்று பவித்ர தானங்கள் பாவியையும் கரை சேர்க்கின்றன. மற்றவர்களுக்குப் பிரியமான பொருட்களை தானம் அளிப்பவன் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் எல்லோருக்கும் பிரியமானவனாகிறான். பகைவன் ஆனாலும், தீனனாகி சரணடைந்து வீட்டிற்கு வந்தால் அவனிடத்தில் இரக்கம் கொள்பவனே மனிதர்களும் சிறந்தவன் ஆவான்.

கௌந்தேயா! குடும்ப நிர்வாகத்திற்கு மிகுந்த கஷ்டப்பட்டாலும் யாரிடமும் எதுவும் யாசிக்காமல், நற்செயல்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களைத் தேடி அழைத்து வந்து உதவி அளிக்க வேண்டும். தேவர்களிடமும், மனிதர்களிடமும் எந்தப் பொருளையும் விரும்பாத, எப்போதும் திருப்தியாக இருக்கும் பூஜைக்குரிய பிராமணர்களைத் தூதுவர்கள் மூலம் கண்டறிந்து

அவர்களுக்கு சுகமான வீட்டை அளித்துத் தினமும் உபசாரம் செய்ய வேண்டும்.

வித்வான், விரதமுடையவன், யாருடைய செல்வத்தையும் நம்பி இருக்காமல் வாழ்பவன், தன் ஸ்வாத்யாயத்தையும், தவத்தையும் ரகசியமாக வைப்பவன், தூயவனும், புலன்களை வென்றவனுமான பிராமணனுக்கு நீ எதைச் செய்தாலும் அது உனக்கு நன்மையையே அளிக்கும். அடக்கமுள்ள பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளிப்பதால் முறைப்படி செய்யப்பட்ட அக்னிஹோத்ரத்தின் பலன் கிடைக்கிறது. ஒருபோதும் சினம் கொள்ளாத பிராமணன், மனத்தில் எள்ளளவும் பேராசை இல்லாதவன், பிரியமான சொற்களைப் பேசுபவன் ஆகிய பிராமணர்கள் மன்னனுக்கு சிறந்த பூஜைக்குரியவர்கள் ஆவர்.

கூடித்திரியனின் தேஜஸ் பிராமணனுக்கு அருகில் சென்றதுமே அமைதியாகிவிடுகிறது. நான் மன்னன், பலவான், செல்வந்தன் என்று எண்ணிப் பிராமணர்களை அலட்சியம் செய்து தானே அன்னத்தையும், வஸ்திரத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளாதே. நீ ஸ்வதர்ம அனுஷ்டானத்துடன் பிராமணர்களை எப்போதும் பூஜிக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் விருப்பப்படி எவ்வாறு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் உன்னைப் புதல்வனைப்போல் கருதி அவர்கள் அன்பு காட்ட வேண்டும். அவர்கள் சுகமாகவும், ஆனந்தமாகவும் வசிப்பதற்குரிய முயற்சியை நீ எப்போதும் செய்ய வேண்டும்.

பிராமணர்களின் அருள் அக்ஷயமானது. அவர்கள் காரணம் இன்றியே அனைவருக்கும் நன்மை செய்பவர்கள். சிறியவற்றிலேயே திருப்தி அடைபவர்கள். அந்த பிராமணர்களுக்கு உன்னைத் தவிர வேறு யார் பிழைப்பு அளிக்க முடியும்? பிராமணன் எப்போதும் நம்முடைய ஆஸ்ரயமாவான். நமக்கு அவர்களைத் தவிர வேறு உதவி கிடையாது. பிராமணன் கூடித்திரியர்கள் மூலம் கௌரவிக்கப்படாமல், கூடித்திரியர்களை விட்டு விலகிவிட்டால் கூடித்திரியர்கள், வேதம், யாகம், உத்தமலோகம் மற்றும் பிழைப்பில் இருந்தே பிறழ்ந்து விடுவார்கள். பழைய காலத்தில் கூடித்திரியர்கள் பிராமணர்களுக்கும், வைசியர் கூடித்திரியர்களுக்கும், சூத்திரர்கள் வைசியருக்கும் சேவை செய்தனர் என்று நான் கேள்விப்பட்டுள்ளேன்.

பிராமணர்கள் அக்னியைப் போன்ற தேஜஸ் உடையவர்கள். ஆகவே சூத்திரர்கள் தொலைவிலிருந்தே அவர்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். பிராமணர்கள் இயல்பாகவே மென்மையானவர்கள். சத்தியத்தையும்

தர்மத்தையும் கடைப்பிடிப்பவர்கள். ஆனால் சினம் கொண்டால் விஷப்பாம்பைபோலப் பயங்கரமானவர்கள். ஆகவே நீ எப்போதும் பிராமணர்களுக்கு சேவை செய்து கொண்டிரு. சிறியவர், பெரியவர், பெரியவர்களுக்கு எல்லாம் பெரியவர், தம் தேஜஸாலும், பலத்தாலும் தகிக்கும் கூடித்திரியர்கள் அனைவரின் தேஜஸும், தவமும் பிராமணர்களுக்கு அருகில் சென்றதுமே அமைதியாகிவிடுகின்றன.

யுதிஷ்டிரா! எனக்கு பிராமணர்கள் எவ்வளவு பிரியமானவர்களோ, அவ்வளவு என் தந்தை, நீ, பிதாமகர், இந்த உடல், உயிர் எதுவும் பிரியமானது அல்ல. இப்புவியின் எனக்கு உன்னைவிடப் பிரியமானவன் வேறு யாரும் இல்லை. ஆனால் பிராமணர்கள் எனக்கு உன்னை விடப் பிரியமானவர்கள்.

பாண்டவா! நான் உண்மையான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த சத்தியத்தின் பிரபாவத்தால் நான் என் தந்தை சாந்தனு சென்றுள்ள அந்த உலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த சத்தியத்தின் பிரபாவத்தாலேயே நான் பிராமணர்களும், பிரம்மாவின் பிரதானமும் உள்ள சத்புருஷர்களின் புனிதமான லோகங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் நீண்ட காலம் வாழ, விரைவில் அந்த உலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும். பார்த்திபா! பிராமணர்களுக்கு நான் செய்தவற்றின் பலனாகவே இத்தகைய புண்ணியலோகத்தைத் தரிசித்துத் திருப்தியடைந்துள்ளேன். நான் வேறு எந்த புண்ணியமும் செய்யவில்லை என்பதற்காகச் சிறிதும் வருத்தப்படவில்லை” என்று பீஷ்மர் கூறி முடித்தார்.

13.1.49 யாருக்கு தானமளிப்பதால் சிறந்த பலன் கிடைக்கும் என்பது

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “பிதாமகரே! உத்தம நடத்தை, வித்தை மற்றும் குலத்தில் சமமாகக் காணப்படும் இரு பிராமணர்களில் ஒருவன் யாசகன், ஒருவன் யாசிக்காதவன் என்றால் யாருக்குத் தானம் அளிப்பதால் சிறந்த பலன் கிடைக்கிறது?” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குக் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! யாசகம் கேட்பவனைக் காட்டிலும் யாசிக்காதவனுக்கு அளிக்கப்படும் தானமே சிறந்ததும் நன்மையளிப்பதுமாகும். தைரியத்தோடு மக்களைக் காப்பாற்றும் கூடித்திரியனும், யாசிக்காததில் உறுதி வைக்கும் பிராமணனும் சிறந்தவர்கள். கஷ்டப்பட்டாலும் யாசிக்காத பிராமணர்களைப் பல உபாயங்களால் தன்னிடம் அழைத்துத் தானம் அளிக்க வேண்டும். தவத்தால் பிரகாசிக்கும் அந்தப் பிராமணர்கள் பூஜிக்கப்படாவிட்டால், விரும்பினால் புவி

முழுவதையும் எரித்துச் சாம்பலாக்க முடியும். அத்தகைய பிராமணர்கள் எப்போதும் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

வேத வித்வானான, விரததாரி பிராமணனுக்கு தானமளிப்பதால், முறைப்படி அக்னிஹோத்ரம் செய்யும் பலன் கிடைத்துவிடுகிறது. வித்தை மற்றும் வேத விரதத்தில் ஈடுபட்ட, யாருடைய நிழலிலும் வாழ்க்கை நடத்தாத, ரகசியமான தவமும், ஸ்வாத்யாயமும் உடைய பிராமணர்களை உன்னிடம் அழைத்து அவர்களுக்கு அவசியமான பொருட்களையும், பணியாட்களையும், பயன்படும் பொருட்களையும், மனம் விரும்பும் வீட்டையும் அமைத்துக்கொடு. அந்த தர்மம் அறிந்த, சூக்ஷ்ம தர்சி பிராமணர்கள் சிரத்தையுடைய உனது தானத்தைக் கடமை அறிவோடு செய்ததாகக் கருதி அவசியம் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

நியமத்தோடு பிரம்மசரிய விரதபாலனம் செய்யும் பிராமணர்கள் காலையில் வீட்டில் போஜனம் செய்தால் மூன்று அக்னிகளையும் திருப்தி செய்து விடுகிறார்கள். பிற்பகல் நேரத்தில் நீ பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்து அவர்களுக்கு பசு, தங்கம், ஆடை முதலியவற்றை அளித்தால் உன்னிடம் இந்திரன் மகிழ்ச்சியடைவார். மூன்றாவது சமயம் நீ தேவ, பித்ரு மற்றும் பிராமண உத்தேசத்தோடு செய்யும் தானம் விஸ்வே தேவர்களைத் திருப்தி செய்கிறது.

எல்லாப் பிராணிகளிடமும் அகிம்சையுடன் இருப்பது, அனைவருக்கும் உரிய பகுதியை அர்ப்பணம் செய்வது, புலனடக்கம், தியாகம், தைரியம் சத்தியம் இந்த குணங்கள் அனைத்தும் உனக்கு யாகத்தின் முடிவில் செய்யப்படும் அவப்ருதஸ்நானத்தின் பலனை அளிக்கும். இவ்வாறு உன்னுடைய சிரத்தையில் புனிதமும், தசூகிணையும் உடைய யாகம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. எல்லாவற்றிலும் சிறந்த இந்த யாகத்தை எப்போதும் நீ தொடர வேண்டும்” என்றார்.

13.1.50 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் வேறு சில ஜயங்களைப் போக்குதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம், தானம் மற்றும் யாகம் இவ்விரண்டில் எது மரணத்திற்குப் பின் பெரும் பலனளிக்கும் என்றும் எந்த பிராமணனுக்கு எப்போது தானமளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். பீஷ்மர் யாகம், தானம் இரண்டையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கூறி அதற்கான காரணங்களை விளக்கினார். பிராமணர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய தானம், மற்றும் பெரும் தசூகிணைகளை உடைய யாகம் இரண்டும் மன்னனுக்கு உரிய தர்மங்கள் என்பதையும் விவரித்தார். மக்களின் பாவத்தில் நாளில்

ஒரு பங்கும், மக்கள் செய்யும் புண்ணியத்தில் நாலில் ஒன்று பங்கும் மன்னனைச் சேருகின்றன. எனவே மன்னன் தன்னுடைய பிரஜைகள் அனைவரையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துரைத்தார்.

யுதிஷ்டிரர் எல்லா தானங்களிலும் மிக உத்தமமானது எது என்ற வினாவையும் எழுப்பினார். எல்லா தானங்களிலும் சிறந்தது பூமிதானம் என்பதை பீஷ்மர் உரிய காரணங்களுடன் விளக்கினார். மேலும் பூமிதானத்தின் சிறப்பை இந்திரன் ப்ருகஸ்பதிக்குக் கூறியதை மேற்கோளாகவும் எடுத்துக் காட்டினார்.

மன்னன் எந்தெந்த பொருட்களைத் தானம் செய்ய வேண்டும் என்று யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். அதற்கு தேவரிஷி நாரதர் தன்னிடம் கூறியவாறு அன்னதானமே சிறந்தது; நாய்க்கு அல்லது சண்டாளனுக்கு அளிக்கப்படும் அன்னதானம் கூட வீணாவதில்லை. தகுதியுள்ள பிராமணர்களுக்கு எப்போதும் அன்னத்தைத் தானம் அளிக்க வேண்டும். அன்னதாதாக்கள் சொர்க்கத்தில் பிரகாசிக்கின்றனர். எனவே நீயும் அன்னதானம் செய் எனப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்தார்.

மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் கேட்டதற்கிணங்க, பல்வேறு நகூத்திரங்களின் யோகத்தில் தானம் செய்யப்பட வேண்டிய பொருட்கள்; சுவர்ணம், நீர், பல்வேறு பொருட்கள், செருப்பு, வண்டி, எள், பூமி, பசு, அன்னம் மற்றும் நீர் தானத்தின் சிறப்பினைப் பீஷ்மர் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். தீபம், அன்னம், வஸ்திரம், எள், ரத்தினங்கள் இவற்றின் தானங்களால் பெறும் பலன்களை, யமராஜனுக்கும், பிராமணனுக்கும் நடந்த உரையாடல் மூலம் பீஷ்மர் விவரித்தார்.

கோதானத்தின் மகிமை, பசு, பூமி, சரஸ்வதி ஆகிய மூன்றின் சமமான தன்மை, பசுக்களிடம் நடந்து கொள்ளும் முறை, கோதானம் பெறத் தகுதியுடையவனின் குணங்கள்; கோதானம் பெறத் தகுதியற்றவன், பிராமணர்களையும் அவர்களின் பெண்கள் மற்றும் செல்வத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டியதின் அவசியம், அவர்களைக் காப்பாற்றாதவர்கள் யமராஜனால் வதைக்கப்பட்டு நரகத்தில் கிடந்து துன்புறுதல் ஆகிய அனைத்தையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். பிராமணர்களும், பசுக்களும் பாதுகாக்கப்பட்டால் புண்ணியமும், கொல்லப்பட்டால் பாவமும் உண்டாவதை உரைத்தார்.

13.1.51 நாசிகேதனின் வரலாறு மூலம் கோதான மகிமை கூறப்படுதல்

யுதிஷ்டிரர் பசுக்களின் தானத்தால் கிடைக்கும் பலன்கள் பற்றிக்

சுறுமாறு பீஷ்மரிடம் கேட்டார். பீஷ்மர் உத்தாலக மகரிஷியின் புதல்வன் நாசிகேதன் யமராஜனிடம் சென்று அங்கு திவ்ய லோகங்களைத் தரிசித்தது; யமராஜன் கோதானத்தின் சிறப்பை நாசிகேதனுக்கு விளக்கியது; கோதானம் செய்யுமாறு நாசிகேதனுக்கு உபதேசித்தது; கோதானம் செய்யும்போது பின்பற்றப்பட வேண்டிய விதிமுறைகள்; கோதானம் பெறுவதற்குரிய பாத்திரங்கள். ‘கோ’ என்ற சொல் பசுவையும், சூரிய கிரணங்களையும் குறிப்பது; குருவிற்குக் கோதானம் செய்வது, பற்றிய விஷயங்கள் அனைத்தையும் நாசிகேதனுக்கு யமராஜன் உபதேசித்தவாறு யுதிஷ்டிரருக்கு வர்ணித்தார்.

13.1.52 பசுக்களின் உலகம் மற்றும் கோதானம் விஷயமாக யுதிஷ்டிரர் வினவுதல்; பீஷ்மர் விளக்கம்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கூறினார். “தாங்கள் நாசிகேதன் செய்த கோதானம் பற்றியும் பசுக்களின் மகிமையையும் வர்ணித்தீர்கள். ந்ருக மன்னன் தெரியாமல் செய்த குற்றத்திற்காகப் பெரும் துயரத்தை அனுபவித்து, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால் உத்தாரம் செய்யப்பட்டார். எனக்கு கோலோகம் சம்பந்தமாக ஐயம் உள்ளது. கோலோகம் செல்லும் மனிதர்கள் எந்த உலகில் வாசம் புரிகிறார்கள் என்பதனை உண்மையாக வர்ணிக்க வேண்டுகிறேன் என்றார்.

யுதிஷ்டிரரின் இந்த வினாவிற்கு பீஷ்மர் இதே விஷயத்தை இந்திரன் பிரம்மாவிடம் கேட்டதையும், இந்திரனுக்கு பிரம்மா அளித்த பதிலையும் மேற்கோளாகக் காட்டி உபதேசம் செய்தார். கோலோகங்களின் மகிமைகள் கோதானம் செய்பவர்கள் பெறும் பலன்கள், பசுக்களை வணங்குபவன் அடையும் நன்மைகள், பசுக்கள் உத்தமமான பாத்திரத்திற்கே தானம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற விதி, உத்தம பாத்திரங்களின் குணங்கள், பசு தானம் செய்யும் முறை, காளையைத் தானம் செய்பவன் பெறும் பலன்கள், காட்டில் பசுக்களைக் காப்பாற்றுபவன் பெறும் நன்மை ஆகியவற்றை பிரம்மா இந்திரனுக்குக் கூறியவாறே பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

மேலும் பசுவைத் திருடித் தானம் அளித்தல், கோமாமிசம் உண்பவன், பசுவைக் கொல்பவன், பசுவை வதம் செய்பவன் ஆகியோர் நீண்டகாலம் நரகத்தில் வீழ்வதையும், தங்கத்தை தானமாக அளிப்பதன் பலனையும், தங்கதானம் எல்லாவற்றிலும் உத்தமமானது என்பதையும் பிரம்மா இந்திரனுக்குக் கூறியவாறே பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

“யுதிஷ்டிரா! இந்த உபதேசம் பிரம்மாவால் இந்திரனுக்கு அளிக்கப்பட்டது. இந்திரன் தசரத மன்னருக்கும், தசரதர் தன் புதல்வன்

ராமச்சந்திரனுக்கும் அளித்தார். ராமச்சந்திரன் தன் பிரியமான, புகழுடைய சகோதரன் லக்ஷ்மணனுக்கு உபதேசித்தார். லக்ஷ்மணன் வனவாச சமயத்தில் முனிவர்களிடம் இதைக் கூறினார். இவ்விதம் பரம்பரையாக இந்த அரிய உபதேசத்தை ரிஷிகளும், தர்மாத்மாக்களான மன்னர்களும் பெற்றனர். என் ஆசிரியர் பரசுராமர் இதனை எனக்கு உபதேசித்து அருளினார்.” என்றார்.

தன் மண்டலியில் அமர்ந்து ஒவ்வொரு நாளும் இந்த உபதேசத்தைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறும் பிராமணன், யாகத்திலும், கோதான சமயத்திலும் இதைப்பற்றிப் பேசுபவர்கள் அகூடிய லோகங்களைப் பெறுகிறார்கள்.

13.1.53 யுதிஷ்டிரர் மேலும் பல்வேறு ஐயங்களைக் கேட்பது

யுதிஷ்டிரர் மேலும் கேட்டார். “பிதாமகரே! தாங்கள் தர்மத்தை உபதேசித்து என்னிடம் உறுதியான நம்பிக்கையை உண்டாக்கிவிட்டீர்கள். பிதாமகரே! இப்போது என்னுடைய மற்ற ஐயங்களையும் கேட்கிறேன். “ஒளிமிக்கவரே! விரதங்களுக்கு என்ன பலன்? நியமங்களின் பாலனம் மற்றும் ஸ்வாத்யாயத்திற்கு என்ன பலன்? தானம் அளிப்பது, வேதங்களைத் தரிப்பது, மற்றும் வேதங்களைக் கற்பிப்பதற்கு என்ன பலன் ஏற்படுகிறது?

பாட்டனாரே! உலகில் தானம் பெறாதவனுக்கு என்ன பலன் கிடைக்கிறது? வேதங்களின் ஞானத்தை அளிப்பவனுக்கு கிடைக்கும் பலன் என்ன? தம்முடைய கடமையை நிறைவேற்றும் சூரவீரர் எந்த பலனைப் பெறுகிறார்? தூய நடத்தையும், பிரம்மச்சரிய பாலனமும் எத்தகைய பலனை அளிக்கின்றன? தாய் தந்தை சேவையாலும், ஆசாரியார் மற்றும் குருவின் சேவையாலும், பிராணிகளுக்கு அருள் செய்வதாலும், இரக்கம் காட்டுவதாலும் எத்தகைய பலன் கிடைக்கிறது? இவையனைத்தையும் நான் உள்ளபடி கேட்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

13.1.54 விரதம், நியமம், தமம், சத்தியம், சூரவீரர்கள் மற்றும் பல தர்மங்கள் பற்றிப் பீஷ்மர் கூறுதல்

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளிக்கலானார்; “யுதிஷ்டிரா! சாஸ்திரம் கூறிய முறைப்படி ஒரு விரதத்தைத் தொடங்கி அதை அகண்ட முறையில் நிறைவேற்றுவான் சனாதன லோகங்களைப் பெறுகிறான். உலகில் நியமங்களைப் பாலனம் செய்வதன் பலன் நேருக்கு நேர் காணப்படுகிறது. நீயும் நியமங்கள் மற்றும் யாகங்களின் பலனை அடைந்துள்ளாய். வேதங்களை ஸ்வாத்யாயம் செய்யும் த்விஜன் இக-பரலோகங்களில் எப்போதும் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்.

புலனடக்கத்தின் பலனைக் கேள். புலன்களை வென்றவன் எல்லா இடங்களிலும் சுகமாகவும், சந்தோஷமாகவும் இருக்கிறான். அவர்கள் விரும்பும் இடத்திற்குச் செல்கிறார்கள்; விரும்பும் பொருளைப் பெற்று விடுகிறார்கள்; பகைவர்கள் அனைவரையும் ஐயமின்றி வென்று விடுகிறார்கள். புலனடக்கமுள்ளவன் தன் தவம், பராக்கிரமம், தானம், பலவகை யாகம் ஆகியவற்றால் சொர்க்கலோகத்தில் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். புலன்களை அடைப்பவன் பொறுமைசாலியாக இருக்கிறான்.

தானத்தை விடப் புலனடக்கத்தின் இடம் உயர்ந்ததாகும். தானம் செய்பவன், பிராமணனுக்குச் சிறிது தானம் அளிக்கும்போது சிலசமயம் கோபமும் அடைகிறான். ஆனால் புலன்களை வென்றவன் ஒருபோதும் சினம் கொள்வதில்லை. ஆதலால் தமமே (புலனடக்கம்) தானத்தை விடச் சிறந்ததாகும் தானமளிப்பவன் கோபமின்றித் தானம் செய்தால் சனாதன லோகங்களை அடைகிறான். தானம் வரும்போது சினம் கொள்ளுதல் தானத்தின் பலனை அழித்துவிடுகிறது. ஆகவே சினத்தை அடக்குவதுதான் தமம் என்னும் குணம் தானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

எல்லா உலகங்களிலும் வாசம் புரியும் ரிஷிகளின் சொர்க்கங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான மறைவான இடங்கள் உள்ளன. அவற்றில் தமத்தின் பாலனத்தின் மூலம் பெரிய லோகங்களை விரும்பும் மகரிஷிகளும், தேவர்களும் இவ்வுலகத்திலிருந்து செல்கிறார்கள். ஆகவே, தமம் தானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததாகும். சிஷ்யர்களுக்கு வேதம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர், கஷ்டத்தைச் சகிப்பதால் ஆஸ்ரய பலனுக்குப் பங்காளியாகிறார். அக்னியில் முறைப்படி ஹவனம் செய்து பிராமணன் பிரம்மலோகத்தில் நிலைபெறுகிறான். வேத அத்யயனம் செய்து, சீடர்களுக்கு வித்யாதானம் அளிப்பவனும், குருவின் காரியங்களைப் புகழ்பவனும் சொர்க்கலோகத்தில் நிலைபெறுகிறான்.

வேத அத்யயனம், யாகம் மற்றும் தான காரியத்தில் ஈடுபடுபவன், போரில் மற்றவர்களைக் காக்கும் கூத்திரியன் ஆகியோர் சொர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்றனர். தன் கர்மத்தில் ஈடுபட்ட வைசியன் தானம் செய்து பெரும் பதவியை அடைகிறான். தன் கர்மத்தில் ஈடுபட்ட சூத்திரன் சேவையாலேயே சொர்க்கத்தைப் பெறுகிறான்.

சூர வீரர்களுக்குப் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. சிலர் யாக சூரர்கள், சிலர் புலனடக்கத்தில் சூரராக இருப்பதால் தமசூரர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இதுபோலப் பலர் சத்யசூரர், யுத்தசூரர், தானசூரர்,

புத்திகுரர், கூடமகுரர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். பலர் சாங்க்ய குரர், யோககுரர், வனவாச குரர், க்ருஹவாச குரர், தியாக குரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பலர் எளிமையாக இருப்பதால் குரவீரர்கள். பலர் மனத்தை அடக்குவதில் குரவீரர்கள்.

பல்வேறு நியமங்கள் மூலம் தன் வீரத்தை வெளியிடுபவர்களும், இன்னும் பல குரர்களும் உள்ளனர். பலர் வேத அத்யயன குரர், அத்யாபன குரர், குருசிஸ்ருஷா குரர், பித்ருசேவா குரர், மாத்ருசேவா குரர், பிசுஷா குரர், சிலர் வனவாசத்திலும், சிலர் இல்லறத்திலும் சிலர் அதிதி சேவையிலும் குரவீரர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் தன் கர்ம பலன்கள் மூலம் சம்பாதித்த உத்தம உலகங்களுக்குச் செல்கிறார்கள்.

சத்தியம் அனைத்திலும் சிறந்தது. எல்லா வேதங்களிலும் தரிப்பது, எல்லா தீர்த்தங்களிலும் நீராடுவது ஆகியவற்றால் பெறும் புண்ணியம் எப்போதும் உண்மை பேசும் மனிதனின் புண்ணியத்திற்குச் சமமானதா இல்லையா என்பது சந்தேகம். இவற்றைவிடச் சத்தியம் சிறந்ததாகும். தராசின் ஒரு தட்டில் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகத்தின் புண்ணியத்தையும், மற்றொன்றில் சத்தியம் மட்டுமே வைக்கப்படுமானால் ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகங்களைக் காட்டிலும் சத்தியத்தின் தட்டு கனமானதாக இருக்கும்.

சத்தியத்தின் பிரபாவத்தால் சூரியன் வெப்பமளிக்கிறார். சத்தியத்தால் அக்னி பிரகாசிக்கிறது. ஏன் எனில் எல்லாமே சத்தியத்திலேயே நிலைத்துள்ளன. தேவர்களும், பித்ருக்களும், பிராமணர்களும் சத்தியத்தாலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். சத்தியமே சிறந்த தர்மம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே சத்தியத்தை ஒருபோதும் மீறக்கூடாது. ரிஷிகள் சத்திய பராக்கிரமியாக, சத்திய பிரதிக்ஞராக இருக்கிறார்கள். சத்தியம் எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தது. பாரதா! உண்மை பேசும் மனிதர்கள் சொர்க்கலோகத்தில் ஆனந்தம் அடைகிறார்கள். ஆனால் புலனடக்கம் என்னும் தமம் சத்தியத்தின் பலனை அடையக் காரணமாகிறது. மனத்தை அடக்கி வினயமுள்ளவனாகும் மனிதன் நிச்சயம் சொர்க்கலோகத்தில் மதிக்கப்படுகிறான்.

யுதிஷ்டிரா! பிரம்மச்சரியத்தின் குணங்களைக் கேள். பிறந்தது முதல் மரணம் வரை பிரம்மச்சாரியாக இருப்பவனுக்கு அடைய முடியாத பொருள் எதுவும் கிடையாது. பிரம்மலோகத்தில் எப்போதும் உண்மை பேசிப் புலனை அடக்கிய நைஷ்டிக பிரம்மச்சாரியான ரிஷிகளே கோடிக்கணக்கில் வாசம் புரிகிறார்கள். பிராமணன் சிறப்பாகப் பிரம்மச்சரியத்தைப் பாலனம் செய்தால் அது பாவம் அனைத்தையும் எரித்து விடுகிறது. ஏன் எனில் பிரம்மச்சாரியான

பிராமணன் அக்னி சொருபமாகக் கூறப்படுகிறான்.

தபஸ்வி பிராமணர்களின் விஷயம் நேருக்கு நேர் காணப்படுகிறது. ஏன் எனில் அந்த தபஸ்வி தாக்கினால் இந்திரனும் பயப்படுகிறான். பிரம்மச்சரியத்தின் அந்தப்பலன் இங்கு ரிஷிகளிடம் காணப்படுகிறது.

இனி தாய்-தந்தையரின் பூஜையால் பெறும் தர்மத்தை நீ கேட்டுக்கொள். மன்னா! தாய்-தந்தை, மூத்த சகோதரன், குரு மற்றும் ஆசாரியாருக்கு சேவை செய்பவன், அவர்களிடம் குற்றம் காணாதவன் சொர்க்கத்தில் எல்லோராலும் மதிக்கப்படும் இடத்தைப் பெறுகிறான். குருசேவையின் பிரபாவத்தால் அவன் ஒருபோதும் நரகத்தை அடைவதில்லை என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசம் செய்தார்.

13.1.55 கோதான முறை, பசுக்களின் விலை மதிப்பு, பசுக்களிடம் பிரார்த்தனை செய்தல் முதலியன

யுதிஷ்டிரர் கோதானத்தின் உத்தமமான முறையைக் கூறுமாறு பீஷ்மரிடம் மீண்டும் கேட்டார். பழைய காலத்தில் கோதானம் பற்றிய ஐயங்களை மாந்தாதா மன்னர் பிருகஸ்பதியிடம் கேட்டு அறிந்து கொண்டவற்றைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசமாக அளித்தார்.

கோதானம் செய்யும் மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விரதம், கோதானத்தின்போது உச்சரிக்கப்பட வேண்டிய மந்திரங்கள்; தானம் அளிப்பவன் கூற வேண்டிய பாதி ஸ்லோகம்; தானம் பெறுபவன் கூறவேண்டிய இன்னொரு பாதி ஸ்லோகம்; பசுக்களின் விலை, வஸ்திரம், அல்லது தங்கம் இவற்றைத் தானம் செய்வது; அந்த தானம் வரிசையாக ஊர்த்வாஸ்யா, பவிதவ்யா மற்றும் வைஷ்ணவி என்ற பெயர்களால் கூறப்படுதல், இவற்றைத் தானம் அளிப்பவன் பெறும் பலன்கள், பசுவைத் தானம் அளித்த பிறகு மனிதன் பின்பற்ற வேண்டிய அனுஷ்டானங்கள், காளையைத் தானம் அளிப்பதால் பெறும் பலன்கள், இவற்றை பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்தார்.

கோதான விரத முறையின் ரகசிய உபதேசத்தைப் பெறத் தகுதியற்றவர்கள் பிருகஸ்பதியின் உபதேசத்தைக் கேட்டு, கோதானம் அளித்து உத்தம உலகங்களை அடைந்த புண்ணியாத்மா மன்னர்களின் பெயர்கள் முதலியவற்றையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். மேலும் யுதிஷ்டிரா! நீயும் என்னால் கூறப்பட்ட ப்ருகஸ்பதியின் உபதேசத்தைத் தரித்து, கௌரவ ராஜ்யத்தில் அதிகாரம் பெற்று உத்தமமான

பிராமணர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் புனிதமான பசுக்களைத் தானம் செய்” என்றும் கூறினார்.

13.1.56 யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் கோதானத்தின் உத்தம குணங்களைக் கூற வேண்டுதல்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் சாந்தனு குமாரர் பீஷ்மரிடம் கோதானத்தின் விஸ்தாரமான விதிகளையும், அது தொடர்பான தர்ம விஷயங்களையும் உபதேசிக்குமாறு வினயத்துடன் கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்கு மேலும் விவரித்தார்.

“மகனே! வாத்ஸஸ்ய பாவத்துடன் குணம் மிகுந்த இளம் பசுவை ஆடையால் போர்த்தித் தானம் செய்ய வேண்டும். பிராமணனுக்கு அத்தகைய பசுவைத் தானம் செய்தவன் எல்லா வகையான பாவங்களில் இருந்தும் விடுபடுகிறான். “அசுர்ய” என்ற பெயருடைய இருண்ட நரகத்தில் கோதானம் செய்பவன் செல்ல நேருவதில்லை. புல் சாப்பிடுவதும், நீர் அருந்துவதும் நின்றுவிட்ட, பால் இல்லாத, முதுமையாலும் வியாதியாலும் தாக்கப்பட்ட, நீரற்ற குளம்போல வீணான பசுவைத் தானம் செய்பவன் பிராமணனை வீண் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்துவதுடன் தானும் கோரமான நரகத்தில் வீழ்கிறான்.

கோபமுடையதும், துஷ்டையானதும், வியாதியால் மெலிந்துபோனதும், விலை கொடுக்கப்பட்டதுமான பசுவைத் தானம் செய்தல் உசிதமல்ல. இத்தகைய பசுக்களைத் தானம் கொடுத்துப் பிராமணனை வீண் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்துபவனுக்குப் பலமற்ற, பயனற்ற லோகங்களே கிடைக்கின்றன. புஷ்டியான நல்ல லட்சணங்களுடைய, இளமையான, உத்தம குணமுடைய பசுவை அனைவரும் புகழ்கிறார்கள். நதிகளில் கங்கை சிறந்தது என்பது போலப் பசுக்களில் கபிலா இனம் உத்தமமானதாகக் கருதப்படுகிறது” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் “எந்த வண்ணமுடைய பசு தானம் செய்யப்படலாம்? ஏன் கபிலா பசுவின் தானம் அதிகம் புகழப்படுகிறது? நான் கபிலாவின் பிரபாவத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்” எனக் கூறினார்.

13.1.57 பீஷ்மர் வசிஷ்ட மகரிஷி சௌதாச மன்னனுக்கு அளித்த கோதான உபதேசத்தை விவரித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் வினாவிற்குப் பீஷ்மர் வசிஷ்ட மகரிஷி சௌதாச மன்னனுக்குக் கூறிய கோதான விஷயத்தை விவரித்தார்.

பெயரைக் கூறிய அளவிலேயே மனிதனுக்கு உத்தம புண்ணியம் கிடைக்கும் புனிதப் பொருள் எது என்று சௌதாச மன்னர் வசிஷ்டரிடம் கேட்டார். வசிஷ்டர் அவருக்குப் பசுக்களின் மகிமையையும், கபிலா பசுக்களின் தானப் பலனையும், பசுக்களை வணங்க வேண்டுவதின் முக்கியத்துவத்தையும் கூறினார். மேலும் கபிலா, சிவப்பு, கிருஷ்ண வண்ணம், புகை வண்ணம், பலவகை வண்ணங்களுடைய பசுக்களைத் தானம் செய்பவன் செல்லும் பிரம்மலோகம், சூரியலோகம் முதலிய பல்வேறு உலகங்களையும் கூறினார். மேலும் பசுக்களின் சிறப்பையும், கோதானத்தின் மகிமையையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அவை அனைத்தையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

13.1.58 புனிதமானவற்றுள் புனிதமானது; கோலோக வருணனை

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம், “பிதாமகரே! உலகில் எந்தப் பொருள் புனிதமானவற்றிலும் புனிதமானது, எது பவித்ரமானது, பரம பாவனமானது என்பதை எனக்குக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார்; “மன்னா! பசுக்கள் பெரும் பிரயோஜனத்தைச் சிந்திப்பவை; மிகப் புனிதமானவை; மனிதர்களைக் கரையேற்றுப்பவை. தன் பாலாலும், நெய்யாலும் மக்களின் உயிரைக் காப்பாற்றுப்பவை. பாரதா! பசுக்களைக் காட்டிலும் மிகப் புனிதமான பொருள் வேறு கிடையாது. அவை புண்ணியத்தைத் தோற்றுவிப்பவை; உண்டாக்குப்பவை; பவித்ரமானவை. மூவுலகங்களிலும் எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தவையாகும். பசுக்கள் தேவர்களைக் காட்டிலும் மேலே உள்ள உலகத்தில் வாசம் புரிகின்றன. பசு தானம் செய்பவர்கள் தன்னைத்தானே கரையேற்றிக் கொள்வர், சொர்க்கத்தை அடைவர்.

யுவநாஸ்வனின் புதல்வர் மாந்தாதா, மன்னன் நகுஷன், யயாதி ஆகியோர் எப்போதும் லக்ஷக்கணக்கான பசுவைத்தானம் செய்து வந்தனர். அதனால் தேவர்களும் பெறுவதற்குரிய உத்தம லோகங்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர். பாரதா! இதுவிஷயமாக பேரறிஞரான சுகதேவர் பல ஐயங்களைத் தன் தந்தை கிருஷ்ணத்வைபாயன வியாசரை வணங்கிக் கேட்டார். தர்மமறிந்த வியாசர் அவருக்குப் பல விஷயங்களை எடுத்துரைத்தார்.

‘பசுக்கள் பிரம்மனை நோக்கித் தவம் இருந்து வரம் பெற்றது. கோலோகத்தின் சிறப்பு. கோலோக வருணனை, பசுக்களைப் பூஜித்து சேவை செய்யும் விதிகள், கோமதி மந்திர ஐபமுறை, அதனால் பசுக்கள்

வரம் அளித்து மனிதன் பெறும் பலன்கள், கோமதி வித்தை யாகத்திற்கு இணையானது ஆகிய விஷயங்களை வியாசர் சுகதேவருக்கு விவரித்தார். வியாசர் இவ்வாறு கூறியதும் தேஜஸ்வியான சுகதேவர் ஒவ்வொரு நாளும் பசுக்களைப் பூஜித்து சேவை செய்தார். யுதிஷ்டிரா! நீயும் பசுக்களுக்கு சேவையும், பூஜையும் செய்” என்று கூறினார்.

13.1.59 பசுவின் சாணத்தில் லக்ஷ்மியின் வாசம்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “பாட்டனாரே! பசுக்களின் சாணத்தில் லக்ஷ்மியின் வாசம் உள்ளது என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் என் ஐயத்தைப் போக்குங்கள்” என்றார். பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் பசவிற்கும், லக்ஷ்மிக்கும் இடையே நடந்த பழைய உரையாடலை யுதிஷ்டிரருக்கு வருணித்தார்.

13.1.60 லக்ஷ்மிக்கும் பசுக்களுக்கும் நடந்த உரையாடல்

ஒருசமயம் லக்ஷ்மி அழகிய உருவம் தரித்துப் பசுக்களின் கூட்டத்தில் பிரவேசித்தார். அவருடைய அழகிய உருவத்தைக் கண்டு பசுக்கள் மிகவும் வியப்படைந்தன. அவை லக்ஷ்மியிடம், “தேவி நீ யார்? எங்கிருந்து வந்துள்ளாய்? புவியில் உன் அழகிற்கு ஈடே இல்லை. உன்னுடைய பேரழகைக் கண்டு நாங்கள் மிகவும் வியப்படைகிறோம். நீ யார்? எங்கு செல்லப் போகிறாய்? என்ற எல்லா விஷயங்களையும் எங்களிடம் கூறு” எனக் கேட்டன.

லக்ஷ்மி பசுக்களுக்குப் பதிலளித்தார்; “பசுக்களே! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நான் இவ்வுலகில் லக்ஷ்மி என்ற பெயரில் புகழ் பெற்றவள். உலகம் முழுவதும் என்னை விரும்புகிறது. நான் அரக்கர்களை விட்டு விலகிவிட்டேன்; அதனால் அவர்கள் நிரந்தரமாக அழிந்து விட்டார்கள். என் ஆதாரத்தில் இருப்பதால் இந்திரன், சூரிய-சந்திரன், விஷ்ணு, நீரின் தலைவன் வருணன் அக்னி முதலிய தேவர்கள் எப்போதும் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். தேவர்களும், ரிஷிகளும் என்னுடைய அருளைப் பெற்றே சித்தியடைகிறார்கள்.

பசுக்களே! யாருடைய சரீரத்தில் நான் பிரவேசிப்பதில்லையோ, அவர்கள் முற்றிலும் அழிந்து விடுகிறார்கள். தர்மம், அர்த்தம், காமம் ஆகியன என் உதவியைப் பெற்றே சுகமளிக்கின்றன. ஆகவே, என்னைப் பிரபாவம் மிகுந்தவள் எனக் கருதுங்கள். நான் உங்கள் அனைவரின் உள்ளும் எப்போதும் வாசம்புரிய விரும்புகிறேன். இதற்காகவே உங்களிடம் வந்து பிரார்த்தனை செய்கிறேன். என்னுடைய ஆஸ்ரயத்தைப் பெற்று

நீங்களும் செழுமை உடையவர்களாகுங்கள்” என்றார்.

பசுக்கள் அவரிடம் கூறின; “தேவி நீ சஞ்சலமானவன்; எங்கும் நிலையாக இருப்பதில்லை. இத்துடன் பலரிடம் உன்னுடைய ஒரே மாதிரியான சம்பந்தம் உள்ளது. ஆகவே, நாங்கள் உன்னை விரும்பவில்லை.

உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நீ ஆனந்தமாக இருக்குமிடத்திற்குச் செல். நாங்கள் தானாகவே அழகாகவும், புஷ்டியாகவும் உள்ளோம். எங்களுக்கு உன்னால் என்ன பயன்? நீ விரும்பிய இடத்திற்குச் செல்; நீ தரிசனம் அளித்தாலேயே நாங்கள் கிருதார்த்தர்களாகிவிட்டோம்” என்றன.

லக்ஷ்மி அவற்றிடம் கூறினார்; “பசுக்களே! இதென்ன பேச்சு? நான் சதிசாத்தி; கிடைத்தற்கரியவன்; ஆனாலும் நீங்கள் இப்போது ஏன் என்னை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை? உத்தம விரதங்களுடைய பசுக்களே! உலகில் அழைக்காமல் யார் வீட்டிற்காவது சென்றால் அவமதிப்பு ஏற்படுகிறது என்ற உலக வழக்கு சரிதான்போலும். தேவர், தானவர், கந்தர்வர், பிசாசு, நாகர், ராக்ஷஸ், மனிதர் அனைவரும் தீவிரமாகத் தவம் செய்தே என் சௌபாக்யத்தைப் பெறுகின்றனர். உங்களுடைய பிரபாவத்தாலேயே நானாக உங்களிடம் வந்தேன். என்னை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; நான் அவமதிக்கத் தகுந்தவன் அல்ல” என்றார்.

பசுக்கள் லக்ஷ்மியிடம், “தேவி! நாங்கள் உன்னை அவமதிக்கவில்லை; உன்னைத் துறக்க மட்டுமே நினைக்கிறோம். அதுவும் நீ சஞ்சலமானவன் என்பதால்தான். நீ எங்குமே நிலையாக இருப்பதில்லை. இதுபற்றி அதிகம் பேச வேண்டியதில்லை. ஆகவே நீ விரும்பும் இடத்திற்குச் செல். நாங்கள் இயல்பாகவே புஷ்டியான சரீரம் பெற்றுள்ளதால் உன்னால் எங்களுக்கு என்ன பயன்?” என்று மீண்டும் கூறின.

லக்ஷ்மி பசுக்களிடம் வேண்டினார்; “பசுக்களே! நீங்கள் என்னைத் துறந்துவிட்டால் நான் உலகனைத்திற்கும் அவமதிக்கத் தகுந்தவளாக ஆகிவிடுவேன். எனக்கு அருள் செய்யுங்கள். நீங்கள் பெரும் சௌபாக்யசாலிகள். அனைவருக்கும் சரணளிப்பவர்கள். நான் உங்களுடைய பக்தை. என்னிடம் குற்றம் ஏதுமில்லை. ஆகவே என்னைக் காப்பாற்றி ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். நான் உங்களிடம் மதிப்பை விரும்புகிறேன். உங்களுடைய ஏதேனும் அங்கத்தில், கீழேயுள்ள அருவருக்கத்தக்க அங்கத்தில் இடம் கிடைத்தாலும் நான் அங்கு வாழ விரும்புகிறேன். எனக்கு அனுமதியளியுங்கள். உங்கள் சரீரத்தில் நான் எங்கு வாசம்புரிவது என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுங்கள்” என்றார்.

லக்ஷ்மி இவ்வாறு வேண்டியதும், கருணையும், வாத்ஸல்யமும் நிரம்பிய பசுக்கள் ஒன்றுகூடி ஆலோசித்தன. அவை லக்ஷ்மியிடம், “நீ எங்களுடைய சாணத்திலும், மூத்திரத்திலும் வாசம் செய். எங்களுடைய இந்த இரண்டு பொருட்களும் மிகப் புனிதமானவையாகும்” என்று கூறின. லக்ஷ்மி மகிழ்ச்சியுடன் பசுக்களின் அருளை ஏற்றுக் கொண்டார். பசுக்களின் சாணத்திலும் மூத்திரத்திலும் வாசம் புரிவேன்” எனக்கூறி மறைந்தார். யுதிஷ்டிரா நீ கேட்டவாறு லக்ஷ்மி சாணத்தில் வாசம்புரிவது இவ்வாறே நடந்தது” என்றார்.

13.1.61 பிரம்மா-இந்திரன் உரையாடல் மூலம் கோதான மகிமை

தொடர்ந்து கோலோகத்தின் சிறப்பை இந்திரனுக்கும் பிரம்மாவிற்கும் நடந்த உரையாடல் மூலம் பீஷ்மர் எடுத்துக் கூறினார்.

“யுதிஷ்டிரா! யார் யாகத்தில் மீதமான அன்னத்தைப் போஜனமும், கோதானமும் செய்கிறார்களோ அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அன்னதானப் பலனும், யாகம் செய்த பலனும் பெறுகிறார்கள். தயிரும் பசுவின் நெய்யுமின்றி யாகம் நடைபெறுவதில்லை. அதனாலேயே யாகத்தின் யாகத்தன்மை பலனடைகிறது. பசுக்கள் அதனாலேயே யாகத்தின் மூலமாகக் கூறப்படுகின்றன. எல்லா வகை தானங்களிலும் கோதானமே உத்தமமாகக் கருதப்படுவதால் பசுக்கள் சிறந்ததாகவும், புனிதமானதாகவும் உள்ளன.

மனிதன் தன் சரீரத்தின் புஷ்டிக்காகவும், இடையூறுகளை விலக்குவதற்காகவும் பசுக்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பசுக்களின் பால், தயிர் மற்றும் நெய் அனைத்தும் பாவங்களில் இருந்து விடுவிப்பவை. அவை இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஒளிமயமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றைவிடச் சிறந்த வேறு பொருள் இல்லை. இதுவிஷயமாகப் பழைய காலத்தில் இந்திரனுக்கும் பிரம்மாவிற்கும் இடையில் நடந்த பழைய இதிகாசத்தை நீ தெரிந்து கொள்.

இந்திரன் பிரம்மாவிடம் “கோலோகம் எல்லா தேவருலகங்களுக்கும் லோக பாலகர்களுக்கும் மேலே ஏன் இருக்கிறது? அவை என்ன தவத்தைச் செய்தன?” என்று கேட்டார். பிரம்மா, அவரிடம் பசுக்கள் யக்ஞ ரூபம் என்றும் அவற்றின் பால், தயிர், நெய் இன்றி யாக காரியம் நிறைவேறுவதில்லை என்றும் அவை மிகவும் புனிதமானவை; காளைகள் களைத்திருந்தாலும் பலவகை பாரத்தைச் சுமக்கின்றன; தம் கர்மத்தால் ரிஷிகளையும் மனிதர்களையும் பராமரிக்கின்றன; எப்போதும் நல்ல காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளன; அதனாலேயே பசுக்கள் நம் அனைவருக்கும் மேலே உள்ள

இடத்தில் வசிக்கின்றன என்றும் கூறினார்.

பிறகு பிரம்மா, சுரபி, 11 ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடும் தவம் புரிந்து, பிரம்மாவிடம் அமரத் தன்மையையும், மூவுலகங்களுக்கு மேல் வாசம்புரியும் வரத்தையும் பெற்றதைக் கூறினார். சுரபியின் லோகத்தின் சிறப்பையும் இந்திரனிடம் கூறிய பிரம்மா, பசுக்களை ஒருபோதும் திரஸ்காரம் செய்யக்கூடாது என்றும் கட்டளையிட்டார்.

இவ்வாறு பசுக்களின் உத்தமமான மகிமையைக் கூறிய பீஷ்மர், இந்தப் பசுக்களைப் பற்றிய கீர்த்தனை எல்லாப் பாவங்களில் இருந்தும் விடுதலை அளிக்கக்கூடியது; யார் ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன், யாகத்திலும், சிராத்தத்தைச் செய்யும்போதும் பிராமணர்களிடம் இந்த வரலாற்றைக் கூறுகிறானோ அவன் அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேறப் பெறுகிறான்” என்றார்.

13.1.62 யுதிஷ்டிரர் சுவர்ணம் என்பது என்ன? அது எவ்வாறு தோன்றியது எனக் கேட்டல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கூறினார்; “பிதாமகரே! தாங்கள் எல்லா மனிதர்களுக்காகவும், சிறப்பாக தர்மத்தை விரும்பும் மன்னர்களுக்காகவும் மிகவும் உத்தமமான கோதானத்தை வருணித்தீர்கள். ராஜ்யம் எப்போதும் துக்க ரூபமானது; தன் மனத்தை வசப்படுத்தாதவர்கள் ராஜ்யத்தைப் பாதுகாப்பது மிகவும் கடினம். எனவே பொதுவாக மன்னர்கள் சுபகதியைப் பெறுவதில்லை. அவர்களில் நியமத்தோடு பூமியைத் தானம் அளிப்பவர்களே புனிதமடைகிறார்கள்.

தாங்கள் என்னிடம் எல்லா தர்மத்தையும் விரிவாகக் கூறினீர்கள். ந்ருக மன்னன் கோதானம் அளித்ததையும், நாசிகேத ரிஷி பசுக்களைப் பூஜித்ததையும் தானமளித்ததையும் கூறினீர்கள். அவ்வாறு தானமளிக்க எனக்குக் கட்டளையிட்டீர்கள். வேதங்களும், உபநிஷதங்களும் கூட ஒவ்வொரு காரியத்திலும் தகூழினையைப் பற்றிக் கூறியுள்ளன. எல்லா யாகங்களிலும் பூமி, பசு, சுவர்ணம் ஆகியவை தகூழினையாக அளிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் தங்கம் எல்லாவற்றிலும் உத்தமமான தகூழினை என ஸ்ருதி கூறுகிறது.

பாட்டனாரே! அதைப்பற்றி நான் ஐயமின்றி அறிய விரும்புகிறேன். சுவர்ணம் என்பது என்ன? எப்போது எவ்வாறு இது தோன்றியது? அதன் உபாதானம் எது? இதனுடைய தேவதை யார்? இதனுடைய தானத்தின் பலன் என்ன? தங்கம் ஏன் உத்தமமானதாகக் கூறப்படுகிறது? சொர்ணதானம்

ஏன் உயர்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது? யக்ஞ காரியங்களில் தகூழிணைக்கு தங்கம் அளிப்பவன் ஏன் புகழப்படுகிறான். அது பூமியையும், பசுவையும் விட சிரேஷ்டமானதும் ஏன்? இவற்றைக் கூறியருளுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

13.1.63 பீஷ்மர் தன் அனுபவத்தில் நடந்த விஷயங்கள் மூலம் தங்கத்தின் சிறப்பைக் கூறுதல்

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “மன்னா! நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். தங்கம் தோன்றிய காரணம் மிகவும் விரிவானது. என் அனுபவத்தின்படி உனக்கு அனைத்தையும் கூறுகிறேன்.

யுதிஷ்டிரா! என் தேஜஸ்வியான தந்தை சாந்தனு மன்னர் அமரரானதும் அவருக்கு சிராத்தம் அளிப்பதற்காக நான் ஹரித்வார் தீர்த்தத்திற்குச் சென்றேன். அங்கு சிராத்த கர்மத்தைத் தொடங்கியதும் என் தாய் கங்கை எனக்கு மிகவும் உதவி செய்தார். என் முன் பல சித்த மகரிஷிகளை அமரச் செய்து, ஜலதானம் முதலிய எல்லாக் காரியங்களையும் தொடங்கினேன். அஸ்திர விதிப்படி பிண்டதானத்திற்கு முன்புள்ள எல்லாக் காரியங்களையும் முடித்து முறைப்படி பிண்டதானம் அளிக்கத் தொடங்கினேன். அப்போது பிண்ட தானத்திற்காக விரிக்கப்பட்டிருந்த குசத்தைப் பிளந்து கொண்டு ஒரு அழகிய கை வெளிப்பட்டது.

அதன் புஜத்தில் தோள்வளை முதலிய அணிகலன்கள் பொலிவுற்றன. அந்தக்கை பிண்டத்தைப் பெற மேலே எழும்பியதும் நான் மிகவும் மகிழ்ந்தேன். பாரதா! சாக்ஷாத் என் தந்தையே பிண்டதானத்தைப் பெற வந்திருந்தார். ஆனால் நான் சாஸ்திர ஞானத்தை யோசித்தேன். மனிதனின் கையில் பிண்டம் அளிக்க வேதம் அனுமதிக்கும் சட்டமில்லை என்பது நினைவிற்கு வந்தது. பிதா நேருக்கு நேர் தோன்றி ஒருபோதும் புதல்வன் கையில் இருந்து பிண்டத்தை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. குசங்களின் மீதே பிண்டதானம் செய்ய வேண்டும் என்பது சாஸ்திரத்தின் கட்டளையாகும்.

யுதிஷ்டிரா! அதை யோசித்த நான் தந்தையின் கையில் பிண்டம் அளிக்கவில்லை. சாஸ்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கருதி, பிண்டதான சம்பந்தமான அதன் சூக்ஷ்ம விதியைக் கவனத்தில் கொண்டு குசங்களின் மீதே எல்லாப் பிண்டங்களையும் தானம் செய்தேன். நான் சாஸ்திரத்தைப் பின்பற்றியே அனைத்தையும் செய்தேன் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு என் தந்தையின் கை மறைந்துவிட்டது.

பிறகு கனவில் பித்ருக்கள் எனக்குத் தரிசனம் அளித்தனர். என்னிடம், மகிழ்ச்சியுடன், “பரதசிரேஷ்டா! உன்னுடைய இந்த சாஸ்திர ஞானத்தால்

நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஏன் எனில் தர்ம விஷயத்தில் உனக்கு மோகம் உண்டாகவில்லை. பார்த்திபா! நீ இங்கு சாஸ்திரத்தைப் பிரமாணமாகக் கருதி ஆத்மா, தர்மம், சாஸ்திரம், வேதம், பித்ருகணங்கள், ரிஷி கணங்கள், குரு, பிரஜாபதி, பிரம்மா ஆகிய அனைவரின் கௌரவத்தையும் பெருக்கியுள்ளாய். தர்மத்தில் நிலைத்துள்ளவர்களுக்கு முன் மாதிரியாகத் திகழ்ந்து தர்மத்திலிருந்து பிறழாமல் செய்துள்ளாய்.

இந்தக் காரியம் அனைத்தையும் நீ உத்தமமாகச் செய்துள்ளாய். ஆனால் இப்போது கூறும்படி, பூமிதானம், கோதானம் இவற்றுடன் சிறிது தங்கத்தையும் தானம் செய். இவ்வாறு தங்க தானம் செய்வதால் நாங்களும் எங்களுடைய பிதாமகர்களும் புனிதமாவோம். ஏன் எனில் தங்கம் எல்லாவற்றையும் விடப் புனிதமானது. சுவர்ணதானம் செய்பவர்கள் தங்களுடைய முன்னும், பின்னுமான பத்துப் பத்து தலைமுறைகளை உத்தாரம் செய்கிறார்கள்” என்று கூறினர். பிறகு என் உறக்கம் கலைந்தது. அந்தக் கனவை நினைத்து மிகுந்த விருப்பத்துடன் சுவர்ணதானம் செய்யத் தீர்மானித்தேன்” என்றார்.

13.1.64 பரசுராமர், வசிஷ்டர் உரையாடல் மூலமாக சுவர்ண தானச் சிறப்பு

பீஷ்மர் மேலும் கூறினார்; பரசுராமர் 21 தலைமுறை கூடித்திரியர்களை அழித்ததால் ஏற்பட்ட பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ள ரிஷிகளிடம் ஆலோசனை கேட்டது. வசிஷ்டர் சுவர்ண தானத்தைச் செய்யக் கூறியது; சொர்ணத்தின் மகிமையை விவரித்தது. பார்வதி தேவி தேவர்கள் சந்தானமின்றிப் போக வேண்டும் எனச் சாபமளித்தது. அக்னி மறைந்திருந்தது; தேவர்கள் அக்னியைத் தேடி சமி மரத்தில் கண்டுபிடித்தது. சமி அக்னியின் புனித ஸ்தானமானது; அக்னி கங்கையிடம் சென்று தன் தேஜஸை அளித்தது; அதேசமயம் சங்கரனின் ஸ்கலிதமான வீரியத்தைக் கங்கை கர்ப்பமாக ஏற்றிருந்தது. சங்கரன் மற்றும் அக்னி இருவரின் தேஜஸையும் தாங்க இயலாத கங்கை அவற்றை மேருவின் சிகரத்தில் வெளிப்படுத்தியது.

அக்னியின் தேஜஸ் சொர்ணமாகவும், சிவனின் தேஜஸ் கார்த்திகேயனாகவும் உருப்பெற்றது; பிரம்மாவின் பிரம்மதரிசனம் பற்றி விவரித்தது. சங்கரனின் யாகத்தில், பிரம்மாவின் வீரியத்தால் அக்னியில் இருந்து தோன்றிய ப்ருகு சங்கரனுக்கும், கவி பிரம்மாவிற்கும், அங்கிரா அக்னிக்கும் புதல்வர்களானது; இந்த மூன்று பிரஜாபதிகளிடமிருந்தே உலகத்தின் பிரஜைகள் அனைவரும் உற்பத்தியானது; பழைய காலத்தில் சிருஷ்டி இவ்வாறே தொடங்கப்பட்டது.

சுவர்ணம் அக்னியின் சந்தானம்; அக்னி இல்லாதபோது அந்த இடத்தில் சுவர்ணம் பயன்படுத்தப்படுவது; சுவர்ண தானத்தின் பலன்கள், சுவர்ண தானம் செய்பவன் அடையும் பலன்கள்; கார்த்திகேயன் வளர்ந்த பிறகு தேவசேனாதிபதியானது, தாரகாசுரனை அழித்தது” முதலிய அனைத்து விஷயங்களையும் வசிஷ்டர் பரசுராமருக்கு உரைத்தவாறே பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

“யுதிஷ்டிரா! வசிஷ்டர் இவ்வாறு கூறியதும் பரசுராமர் பிராமணர்களுக்கு சுவர்ண தானமளித்தார். இதனால் அவர் தனது எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைந்தார். மன்னா! நான் உனக்கு சுவர்ணத்தின் உற்பத்தியையும், அதன் தானத்தின் பலனையும் கூறியுள்ளேன். ஆகவே நீயும் பிராமணர்களுக்கு ஏராளமான சுவர்ண தானம் செய். அதனால் நீ பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவாய்” எனப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு சுவர்ணத்தின் தோற்றத்தைப் பற்றியும் அதன் தான மகிமையையும் எடுத்துக் கூறினார்.

13.1.65 கார்த்திகேயன் தேவசேனாதிபதியானது; தாரகாசுர வதம் பற்றிப் பீஷ்மர் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் மேலும் கேட்டார்; “பிதாமகரே! சொர்ண தானத்தின் பலன் பற்றி நீங்கள் விரிவாகக் கூறினீர்கள். சொர்ணத்தின் உற்பத்திக்கான காரணத்தையும் கூறினீர்கள். இப்போது தாரகாசுரன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான் என்பதையும் கூறுங்கள்” என்றார்.

கங்கை துறந்த கர்ப்பத்தைக் கிருத்திகைப் பெண்கள் ஏற்று உரிய சமயத்தில் குமாரனைத் தோற்றுவித்தது; ஒரே உருவைப் பெற்ற அப்பாலகர் 12 திருக்கைகள், 12 திருக்கண்கள் ஆறுமுகங்களுடன் தோற்றம் அளித்தது கார்த்திகேயன் என்னும் பெயரில் பிரசித்தமான அக்குமாரனை முப்பத்து மூன்று தேவர்களும், பத்து திசைகளும், திக்பாலகர்களும், ருத்ரர், விஷ்ணு, வருணன், வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், யமன், பூஷா, அர்யமா உள்ளிட்ட அனைத்துத் தேவர்களும் காண்பதற்காகத் திரண்டு வந்தது; கார்த்திகேயனுக்கு அனைவரும் பரிசளித்தது; தேவர்கள் குமாரனை பூஜித்து, சேனாபதி பதவியில் அபிஷேகம் செய்தது; குஹன், வளர்ந்த பின் தாரகாசுரனை வதம் செய்தது ஆகிய அனைத்து விஷயங்களையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார். மேலும் அவர் கூறினார்;

“யுதிஷ்டிரா! தங்கம் கார்த்திகேயனுடைய தோன்றியது, அது அக்னியின் உன்னதமான தேஜஸாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே அது மங்களமயமான, அக்ஷயமான, உத்தம ரத்தினமாகும். மன்னா! இந்த வரலாறு பழைய

காலத்தில் பரசுராமருக்கு வசிஷ்டர் கூறியதாகும். தங்கத்தின் உற்பத்தியையும், மகிமையையும் வசிஷ்டரே கூறியுள்ளார். ஆகவே நீ தங்க தானத்திற்கான முயற்சியை செய். ஏன் எனில் பரசுராமர் தங்கத்தைத் தானம் செய்து பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டார். மற்றவர்களுக்கு முற்றிலும் அரிதான பெரிய ஸ்தானத்தைப் பெற்றார்” என்றார்.

13.1.66 பீஷ்மர் சிராத்தம் பற்றிய பலவேறு விஷயங்களையும், விதிகளையும் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் “பித்ருக்களுக்கு அளிக்கப்படும் எந்தப் பொருளின் தானத்தால் அதிக நாட்கள், அளவற்ற காலம் திருப்தியாக இருக்கிறார்கள்” எனக் கேட்டார். சிராத்தம் அளிக்கப்படும் திதிகளைப் பற்றியும், அதன் விதிகளையும், சிராத்தமாக அளிக்கப்படும் பொருட்களைப் பற்றியும், சிராத்தத்தில் எள் பெறும் முக்கிய பங்கு பற்றியும், கயா கூஷத்திரத்தில் சிராத்தம் செய்யப்படுவதன் சிறப்பு பற்றியும் பீஷ்மர் அவருக்கு எடுத்துரைத்தார். அத்துடன் அனைத்து நகூத்திரங்களிலும் சிராத்தம் செய்வதன் பலன்; திருவாதிரை நகூத்திரம் சிராத்தம் செய்வதற்குரியதல்ல என்பதையும் கூறினார்.

13.1.67 சிராத்த தானம் பெறுவதற்குத் தகுந்த, தகுதியற்ற பிராமணர்கள் பற்றிய விளக்கம்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் எத்தகைய பிராமணனுக்கு சிராத்த தானம் அளிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுமாறு கேட்டார். பீஷ்மரும் அவருக்குப் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார்.

“தான-தர்ம நியதிகளை அறிந்த கூஷத்திரியன் தேவ சம்பந்தமான காரியங்களில் பிராமணனைப் பரீகூஷ செய்ய வேண்டாம். ஆனால் பித்ரு காரியத்தில் அவர்களுடைய பரீகூஷ நியாயமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். சூதாடி, கருச்சிதைவாளன், ராஜயகூஷமா நோயாளி முதலிய குற்றங்களை உடைய பிராமணர்கள் சிராத்தத்தில் பங்கேற்கத் தகுதியற்றவர்கள். இவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சிராத்த அன்னம் பித்ருக்களுக்குப் பலனளிப்பதில்லை. இகலோகத்திலும், பரலோகத்திலும் வீணாகிவிடுகிறது. வரிசையில் அமரத்தக்க பிராமணர்கள், சிராத்தம் செய்யக்கூடிய இடம், அங்கு எள்ளின் பயன்பாடு, சிராத்த தான வரிசையில் அமரத்தக்க உத்தம பிராமணர்களின் தகுதிகள், பங்குதி பாவனர்கள் வரிசையாகப் புனிதமாக்குபவர்கள் என்று அவர்கள் அழைக்கப்படுவதற்கான காரணங்கள், சிராத்த போஜனத்தில் நண்பர்கள் இடம் பெறக்கூடாது என்பது; ஞான

நிஷ்டர்களான ரிஷிகளுக்கே சிராத்த அன்னம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது; லக்ஷம் முட்டாள்களை விட ஒரு சத்பாத்திர பிராமணனுக்கு சிராத்த போஜனம் செய்விப்பது உத்தமமானது” என சிராத்தத்தில் தானம் பெறுபவர்கள் மற்றும் அதன் பலன் குறித்து விரிவாக எடுத்துரைத்தார்.

13.1.68 சிராத்தம் தொடங்கப்பட்ட காலம்; முதன் முதலில் அதனைத் தொடங்கிய ரிஷி பற்றிய செய்திகள்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “பாட்டனாரே! சிராத்தம் எப்போது பிரசித்தியடைந்தது; முதன் முதல் எந்த மகரிஷி அதனைச் சங்கல்பித்தார்? அதனைப் பிரசாரம் செய்தார்? சிராத்தத்தின் சொருபம் என்ன? எந்த முனிவர் இதை வெளிப்படுத்தினார்? சிராத்தத்தில் எந்தெந்த காரியங்கள் செய்யத்தக்கவை? எந்தெந்த பழங்கள், கிழங்குகள் மற்றும் எந்தெந்த அன்னம் தியாகம் செய்யத்தக்கவை? என்பதை எனக்குக் கூறுங்கள் என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குக் கூறினார், “அத்ரியின் வம்சத்தில் தோன்றிய தத்தாத்ரேயரின் புதல்வர் நிமி; நிமியின் புதல்வன் ஸ்ரீ மான் ஆயிரம் ஆண்டுக்காலம் கடும்பவம் புரிந்து பின் காலதர்மத்தால் மரணமடைந்தார். நிமி மிகவும் சோகம் கொண்டபோதும் தன் புதல்வனுக்காக அமாவாசையன்று ஏழு பிராமணர்களை அழைத்து, அவர்களை பூஜித்தார். குசத்தால் ஆசனம் அமைத்து அவர்களை அமர்த்தி அவர்களுக்கு உப்பில்லாத பொருளைப் பரிமாறினார். பிறகு குசத்தின் முனை தென்திசையில் இருக்குமாறு அப்பிராமணர்களில் காலடியில் அவற்றை விரித்து, அதன்மீது தன்னுடைய புதல்வனின் பெயரையும் கோத்திரத்தையும் கூறிப் பிண்டதானம் அளித்தார்.

பிறகு தான் தர்மத்திற்கு எதிராகக் குற்றம் செய்து விட்டோமோ என நிமி பச்சாதாபம் கொண்டார். பிராமணர்கள் தனக்கு சாபம் அளித்துவிடுவார்கள் என நினைத்துக் கவலையுடன் தம் வம்சத்தைத் தொடங்கிய அத்ரி மகரிஷியை நினைத்தார். நிமி நினைத்ததும், அவர் முன் தோன்றிய அத்ரி மகரிஷி நிமிக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பிரம்மா செய்துள்ள தர்மத்தையே நிமி செய்ததாகத் தெரிவித்தார். பிறகு சிராத்தம் செய்யப்பட வேண்டிய உத்தமமான முறையை வரிசைப்படி நிமிக்கு அத்ரி விளக்கினார். பிறகு பித்ருக்களை சிராத்தத்திற்கு அதிகாரியாக பிரம்மா கூறியதையும் அவ்வாறு அதிகாரம் பெற்ற விஸ்வேதேவர்களின் பெயர்களையும் நிமிக்குக் கூறினார். மேலும் சிராத்தத்தில் விலக்கப்பட வேண்டிய அன்னம் முதலிய பொருட்கள் பிண்டதான சமயத்தில் அந்த இடத்திலிருந்து விலக்கப்பட வேண்டிய சண்டாளன், பதிதன் முதலியவர்களைப் பற்றியும் கூறினார். இவ்வாறு தன் வம்சத்தில் தோன்றிய நிமிக்கு அந்த மகரிஷி சிராத்த விதிகளை

உபதேசித்தார்” எனப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் பதிலளித்தார். நிமியே முதன் முதலில் சிராத்த காரியத்தைப் பூமியில் தொடங்கியவர் என்பதைப் பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.69 கிருகஸ்தனின் தர்மங்கள் பற்றிப் பீஷ்மர் உரைத்தவை

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் “விரததாரியான பிராமணன், இன்னொரு பிராமணனின் விருப்பப்படி அவன் வீட்டு சிராத்த அன்னத்தைப் போஜனமாக ஏற்றுக் கொள்வது பற்றித் தங்கள் கருத்து என்ன? எனக் கேட்டார். பீஷ்மர் “வேதம் கூறும் விரதத்தைப் பாலனம் செய்யாதவர்கள் பிராமணனின் வீட்டில் சிராத்த போஜனம் செய்யலாம். ஆனால் வைதிக விரதத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் யாருடைய வேண்டுகோளுக்காகவாவது சிராத்த அன்னத்தை ஏற்றால் அவர்களுடைய விரதம் பங்கமாகிவிடும்” எனப் பதில் அளித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “சாதாரண மக்கள் உபவாசத்தையே தவம் என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையில் உபவாசமே தவமா? அல்லது அதற்கு வேறு வடிவம் உண்டா எனக் கூறுங்கள்” என்றார். அவருக்குப் பீஷ்மர் பதிலளித்தார். “மன்னா! 15 நாளோ, ஒரு மாதமோ உபவாசம் இருந்து அதைத் தவம் என்று கருதுவது வீணானது. அவர்கள் உண்மையில் தங்கள் உடலுக்குக் கஷ்டமளிக்கிறார்கள். உண்மையில் உபவாசம் செய்வது தவம் அல்ல; தர்மமும் அல்ல. தியாகத்தைச் சம்பாதிப்பதே எல்லாவற்றையும் விட உத்தமமான தவம் ஆகும்.

பிராமணன் எப்போதும் பிரம்மச்சாரி, உபவாசி, முனி, மற்றும் வேதங்களை ஸ்வாத்யாயம் செய்பவனாக இருக்க வேண்டும். தர்மத்தைப் பாலனம் செய்யும் விருப்பத்துடன் மனைவி மற்றும் குடும்பத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; சுகபோகத்திற்காக அல்ல. ஒருபோதும் மாமிசம் சாப்பிடக்கூடாது. புனித பாவத்துடன் வேதபாடம் செய்ய வேண்டும். எப்போதும் உண்மையே பேச வேண்டும் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அம்ருதாஸி, விகசாஸி மற்றும் அதிதிப் பிரியனாகவும், எப்போதும் புனிதமாகவும் இருக்க வேண்டும்” என்றார்.

“பிராமணன் எவ்வாறு எப்போதும் உபவாசியாகவும், பிரம்மச்சாரியாகவும் இருப்பது? எவ்வாறு விகசாஸியாகவும், அதிதிப் பிரியனாகவும் முடியும்? என்று யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். பீஷ்மர் விடையிறுத்தார்; “யுதிஷ்டிரா! யார் காலையும் மாலையும் மட்டும் போஜனம் செய்து இடையில் ஒன்றும் உண்பதில்லையோ, அவன் உபவாசியாகக்

கருதப்படுகிறான். ருதுகாலத்தில் மட்டும் தர்மபத்தினியுடன் சகவாசம் செய்பவன் பிரம்மசாரியாகவும், எப்போதும் தானம் அளிப்பவன் சத்யவாதியாகவும் கருதப்படுகிறான். மாமிசம் உண்ணாதவன் ‘அமாம்சாஸி’ ஆகிறான். எப்போதும் தானம் அளிப்பவன் புனிதனமாகவும், பகலில் தூங்காதவன் எப்போதும் விழித்திருப்பவனாகவும் கருதப்படுகிறான்.

எப்போதும் போஷிக்கத் தகுந்தவர்களுக்கும், அதிதிகளுக்கும் போஜனம் அளித்த பின் உணவு உண்பவன் அம்ருதபோஜனம் செய்பவன் ‘அம்ருதாஸி’ எனக் கூறப்படுகிறான். அந்த விரதத்தின் மூலம் அவன் சொர்க்கத்தை வென்றுவிடுகிறான். தேவர், பித்ருக்கள், ஆஸ்ரிதர்கள் ஆகியோருக்கு அன்மமளித்து மீதமானதைத் தான் போஜனம் செய்பவன் ‘விகசாஸி’ எனப்படுகிறான். அவன் பிரம்மலோகத்தில் அக்ஷய லோகங்களைப் பெறுகிறான் தேவர்கள் அதிதிகள், பித்ருக்களுக்கு அன்னத்தின் பாகத்தை அளித்துத் தானும் உண்பவன் இவ்வுலகில் புதல்வர், பேரரேடு ஆனந்தமாக இருந்து, மரணத்திற்குப் பின் உத்தம கதியைப் பெறுகிறார்கள்” எனப் பீஷ்மர் அவருக்கு விளக்கிக் கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும், “பிராமணர்களுக்கு மக்கள் பலவகைப் பொருட்களைத் தானம் அளிக்கிறார்கள். தானம் அளிப்பவன், தானம் பெறுபவன் இருவரிடமும் என்ன சிறப்புத் தன்மை உள்ளது” எனக் கேட்டார். பீஷ்மர் பதிலுரைத்தார். “உத்தம குணமும், நடத்தையும் உள்ள சாதுவிடமிருந்து தானம் பெறுவது சிறிய குற்றமாகும். ஆனால் தீய குணமும், தீய நடத்தையும் உள்ளவனிடம் இருந்து தானம் பெறுபவன் பாவத்தில் மூழ்குகிறான்.” என்று கூறிய பீஷ்மர் இது தொடர்பாக ‘வ்ருஷாதர்பி’ மன்னருக்கும், சப்தரிஷிகளுக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலான பழைய இதிகாசத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறினார்.

13.1.70 சப்தரிஷிகள் வ்ருஷாதர்பியால் கொல்லப்பட்ட இருந்ததும், இந்திரனால் காப்பாற்றப்பட்டதும்

பீஷ்மர் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! பழைய காலத்தில் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது அத்ரி, வசிஷ்டர், கச்யபர், பரத்வாஜர், கௌதமர், விஸ்வாமித்திரர், ஜமதக்னி என்ற சப்தரிஷிகளும் பிரம்மலோகத்தை அடையும் முயற்சியில் கடும் தவத்தில் ஈடுபட்டனர். அருந்ததி தேவியும் இவர்களுடன் இருந்தாள். வ்ருஷாதர்பி என்ற மன்னன் இவர்கள் பசியால், இறந்த ராஜகுமாரனின் உடலைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது அவர்கள் விரும்பிய எந்த உத்தமப் பொருட்களையும், பசுக்களையும், காளைகளையும் தானமளிக்க விரும்பினான். ஆனால் மன்னன் அளிக்கும் தானத்தைப்

பெற்றால் தங்களுடைய தவம் வீணாகிவிடும் என்று ரிஷிகள் அதனை மறுத்துவிட்டனர்.

எப்படியாவது ரிஷிகளுக்குத் தானம் அளித்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணிய மன்னன் அத்திப் பழங்களுக்குள் தங்க நாணயங்களை வைத்துப் பணியாட்கள் மூலம் அவற்றை ரிஷிகளுக்கு அளிக்க முற்பட்டான். தங்கள் ஞான சக்தியால் அதனை அறிந்த ரிஷிகள் அவற்றையும் பெற மறுத்து, ஆசையால் ஏற்படும் பாவங்களைப் பற்றிக் கூறினர். ரிஷிகள் தான் அளித்த பழங்களையும், தங்க நாணயங்களையும் பெற மறுத்துவிட்டதால் வருஷா தர்பிமிகவும் கோபம் கொண்டான். ரிஷிகள்தன்னை அவமானப்படுத்திவிட்டனர் எனக் கருதிப் பழிவாங்க நினைத்தான்.

அம்மன்னன் கடுமையான நியமங்களைக் கடைப்பிடித்து ஆஹவனீய அக்னியில் ஆபிசாரக மந்திரம் கூறி ஆஹுதி அளித்துக் கொடிய பிசாசு ஒன்றைத் தோற்றுவித்தான். 'யாதுதானி' என்று அதற்குப் பெயரிட்டு சப்த ரிஷிகளையும் அவர்களுடைய பெயர்களின் தாத்பர்யத்தைக் கேட்டறிந்து அவர்களைக் கொன்றுவிடு எனக் கட்டளையிட்டான். யாது தானியும் ரிஷிகள் இருந்த காட்டிற்குச் சென்று ஓர் அழகிய குளத்தினைக் காவல் காத்தது. பசியால் வருந்திய ரிஷிகள் அந்தக் குளத்திலுள்ள தாமரைத் தண்டினை உணவாகப் பெற எண்ணி யாது தானியிடம் அனுமதி கேட்டனர்.

யாதுதானி அவர்களுடைய பெயரையும் அவற்றின் பொருளையும் கேட்டு அறிந்தபோதும் அவற்றை நினைவில் கொள்ள முடியாமல் தாமரைத் தண்டைப் பறிக்க ரிஷிகளை அனுமதித்துவிட்டான், இதே நேரம் ரிஷிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக, இந்திரன் 'சனசகன்' என்ற பெயருடன் ஒரு சந்யாசி வேடம் பூண்டு ஒரு நாயுடன் ரிஷிகளிடம் வந்தார். யாதுதானி அவரிடமும் பெயரைக் கூறுமாறு கேட்டான். இந்திரன் கூறிய பெயரை மீண்டும் கூறுமாறு அவன் கேட்க, அந்தக் குற்றத்திற்காக அவளைத் திரிதண்டத்தால் அடித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டார்.

பிறகு தாமரைத் தண்டுகளை முனிவர்கள் சேகரித்து வைத்திருந்ததை இந்திரன் மறைத்துவிட்டார். ரிஷிகள் தாமரைத் தண்டுகளைத் திருடியவனுக்கு சாபம் அளித்தனர். சனசகன் என்ற பெயரிலிருந்தே இந்திரனோ திருடியவனுக்கு வரமளித்தார். இதனால் அவரை தாமரைத் தண்டுகளை எடுத்தவர் என்பதை ரிஷிகள் அறிந்து கொண்டனர். இந்திரன் வருஷா தர்பி மன்னன் யாதுதானி மூலம் ரிஷிகளைக் கொல்ல முயன்றதையும், தான் இதை அறிந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அங்கு வந்ததையும் கூறினார். பேராசையைத் துறந்த, மன்னன் அளித்த சிறந்த தானத்தைப்

பெற மறுத்ததால் ரிஷிகளுக்கு உத்தம லோகங்கள் கிடைத்துள்ளதைக் கூறினார். பிறகு இந்திரனுடன் ரிஷிகளும் மகிழ்ச்சியுடன் சொர்க்கலோகம் அடைந்தனர்.”

இவ்வாறு சப்த ரிஷிகள் மிகவும் பசியுடன் இருந்தபோதும், மன்னன் மூலம் பலவகை போகங்கள் அளிப்பதாக பேராசை காட்டப்பட்டும் அவர்கள் ஆசைப்படவில்லை. இதனாலேயே அவர்கள் சொர்க்கம் கிடைக்கப் பெற்றனர். மன்னா! அதனால் மனிதன் எல்லா நிலையிலும் பேராசையைத் துறக்க வேண்டும். அதுவே எல்லாவற்றிலும் மிகப்பெரிய தவமாகும்” என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்தார்.

13.1.71 பீஷ்மர் பிரம்மரிஷிகள் மற்றும் ராஜரிஷிகளின் தர்மோபதேசத்தை வர்ணித்தல்

இதேவிஷயம் தொடர்பாக ஒரு பழைய இதிகாசத்தைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். சுக்கிரர், அங்கிரா, அகஸ்தியர், நாரதர் முதலான பிரம்மரிஷிகளும், திலீபன், சிபி, நகுஷன், அம்பரீஷன், யயாதி முதலிய ராஜரிஷிகளும் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டதையும், பிரம்மசர தீர்த்தத்தில் அவர்கள் தாமரைகளைப் பறித்ததையும், அகஸ்தியர் பறித்த தாமரைகள் காணாமல் போனதையும், அகஸ்தியர் மற்ற ரிஷிகள் மீது ஐயம் கொண்டதையும், ரிஷிகள் தங்கள் மீது களங்கம் சுமத்தப்பட்டதால், தங்கள் தூய்மைக்கான மிகக் கடுமையான சபதம் செய்ததையும், இறுதியில் இந்திரன் தானே அகஸ்தியரின் தாமரைகளை மறைத்து வைத்ததையும், ரிஷிகளில் வாயால் சனாதன தர்ம விஷயத்தைக் கேட்பதற்காகவே அவ்வாறு செய்ததாகக் கூறியதையும் பீஷ்மர் விவரித்தார். இதன் வாயிலாக பாவங்கள் அளிக்கக்கூடிய அதர்ம நடத்தை எவை என்பது விளக்கப்படுகிறது.

13.1.72 குடை மற்றும் செருப்பு தானம் தொடங்கப்பட்ட வரலாறு

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார். “சிராத்த கர்மங்களில் தானம் அளிக்கப்படும் குடை மற்றும் செருப்பின் தானம் என்னும் வழக்கம் யாரால் தொடங்கப்பட்டது? இவை எவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பட்டன? எதற்காக இவை தானமளிக்கப்படுகின்றன?” என்றார்.

பீஷ்மர் இவை எவ்வாறு தோன்றின என்பதை விவரித்தார். “ஐமதக்னி முனிவர் தன் பத்தினி ரேணுகா சூரியனின் தேஜஸால் துன்புற்றபோது சூரியனை அழிப்பதற்காக வில்லேந்தி நின்றதையும், அவர் முன் பிராமண உருவில் தோன்றிய சூரியன், சூரியனாலேயே மழை பொழிவதையும், மழை பொழிவதால் அன்னம் உற்பத்தியாகி, உலகம் உயிர் வாழ்வதையும் எடுத்துக்

கூறினார். மேலும் சூரிய பகவானே குடையையும், செருப்பையும் தோற்றுவித்து ஐமதக்னி முனிவருக்கு அளித்ததையும், சூரிய பகவானே குடைபிடிப்பது, செருப்பு அணிந்து கொள்வது ஆகிய வழக்கத்தைத் தோற்றுவித்ததையும், இந்தப் பொருட்கள் புண்ணிய சந்தர்ப்பங்களில் தானமளிக்கப்படும்போது உத்தம பலனளிக்கும் எனக் கூறியதையும் பீஷ்மர் விவரித்தார்.

13.1.73 குடை, செருப்பு இவற்றைத் தானமளிக்குமாறு பீஷ்மர் கூறுதல்

பீஷ்மர் மேலும் கூறினார், “யுதிஷ்டிரா! இவற்றின் தானம் மூன்று உலகங்களிலும் புனிதமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, நீ பிராமணர்களுக்கு உத்தமமான குடைகளும், செருப்புகளும் அளித்துக் கொண்டிரு. அவற்றின் தானத்தால் ஐயமின்றிப் பெரும் தர்மம் உண்டாகிறது. பிராமணனுக்கு 100 கம்பிகள் உடைய அழகிய குடையைத் தானமளிப்பவன் பரலோகத்தில் சுகமடைகிறான். தேவர்களாலும், அப்சரஸ்களாலும் கௌரவிக்கப்படுகிறான். கடுமையான விரதமுடைய, கால்கள் எரிகின்ற ஸ்னாதக பிராமணனுக்கு செருப்பு தானமளிப்பவன் சரீரத்தைத் துறந்தபின் தேவர்களும் வணங்கும் கோலோகத்தில் மகிழ்ச்சியோடு வாசம்புரிகிறான்” என்று தானத்தால் பெறும் பலனையும் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

மேலும் சூத்திரர்கள் எவ்வாறு சேவையின் மூலம் பரமகதி பெற முடியும் என்பதையும், தூய்மை செய்து கொள்ளும் முறையையும், சூத்திரன் சந்நியாசிகளுக்கு சேவையாற்றும் விதிகளையும், சந்நியாசியின் தர்மத்தையும், பரமகதி அடைவதற்கான வழிகளையும், பராசரர் சிஷ்யர்களுக்கு விவரித்தவாறு பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கி அருளினார்.

13.1.74 எல்லோருடைய பூஜைக்கும் வந்தனத்திற்கும் உரியவர்கள்

தேவர்களும் தலை வணங்கக்கூடிய மகாத்மாக்களான ரிஷிகளைப் பற்றி யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார். பீஷ்மர் பழைய காலத்தில் இந்திரனுக்கும் மாதலிக்கும் நடந்த உரையாடலை மேற்கோள் காட்டி அவருக்குப் பதிலளித்தார். “யுதிஷ்டிரா! இது விஷயமாக பழமையான விஷயங்களைக் கூறும் ஞானிகளான பிராமணர்கள் கூறும் இதிகாசத்தைக் கேள். இந்திரன் விருத்தாசுரனை வதம் செய்து திரும்பியபோது மகரிஷிகள் இந்திரனைத் துதி செய்தனர். அப்போது மாதலி கைகுவித்து, அவரிடம் கேட்டார்;

“பகவன்! தாங்கள் தேவர்களுக்குத் தலைவர் ஆவீர். நீங்கள் இவ்வுலகில் யாருக்குத் தலை வணங்குகிறீர்களோ, அந்த மகாத்மாக்களைப்

பற்றி எனக்குக் கூறுங்கள்” என்றார். இந்திரன் அவருக்குப் பதிலளித்தார். “மாதலி! யார் தர்ம, அர்த்த, காமத்தைச் சிந்தித்து ஒருபோதும் அதர்மத்தில் ஈடுபடுவதில்லையோ அவர்களை நான் நாள்தோறும் வணங்குகிறேன். ரூபமும், குணமும் நிறைந்து, யுவதிகளால் விரும்பப்பட்டும் காமபோகத்திலிருந்து விலகி இருக்கிறார்களோ, அவர்களின் பாதங்களில் நான் பணிகிறேன்.

தனக்குக் கிடைத்த போகங்களில் திருப்தியடைந்து, மற்றவர்களிடம் எதுவும் விரும்பாதவரும், இனிய சொற்களைப் பேசுவரும், உபன்யாசம் செய்வதில் தேர்ந்தவரும், அகங்காரம், ஆசைகளைத் துறந்தவரும், அனைவரிடமிருந்தும் அர்க்கியம் பெறத் தகுதியுடையவர்களும் ஆகியோரை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். செல்வம், வித்தை, ஐஸ்வர்யம் போன்றவற்றால் சஞ்சலப்படாத அறிவுடையவரை, விவேகத்தால் அறிவை வசப்படுத்துபவரைத் தினமும் நான் பூஜை செய்கிறேன்.

அன்பான மனைவியுடன் இருப்பவர்கள், புனிதமான நடத்தையும், கருத்தும் உடையவர்கள், தினமும் அக்னி ஹோத்ரம் செய்பவர்கள், பசு முதலிய விலங்குகளை நன்கு போஷிப்பவர்கள் அவர்களை நான் வணங்குகிறேன். யாருடைய அர்த்தமும், காமமும் தர்மத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறதோ, அவர்களை நான் வணங்குகிறேன். தர்மத்திற்குக் காரணமான செல்வத்தை விரும்பும் பிராமணர்களையும், பசுக்களையும் பதிவிரதையான பெண்களையும் நான் எப்போதும் வணங்குகிறேன்.

மாதலி! வாழ்க்கையின் தொடக்கத்தில் மனித போகங்களை அனுபவித்து பின் தவத்தின் மூலம் சொர்க்கத்தை அடைபவர்களையும், போகங்களில் இருந்து விலகி, எங்கும் பற்றின்றி, எப்போதும் தர்மத்தில் ஈடுபட்டுள்ள புலன்களை வசப்படுத்தும், மலைபோல அசையாத, இனிய சந்நியாசிகளை நான் வணங்குகிறேன். ஞானத்தின் காரணமாகத் தூய்மையான வித்தையுடையவர்களையும், பிரசித்தி பெற்ற தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களையும், மற்றவர்களால் புகழப்படும் தூய நடத்தை உடையவர்களையும் நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்” என்று இந்திரன் கூறினார். இவ்வாறு தேவர்களாலும் வணங்கப்படக் கூடியவர்களை இந்திரன் வாக்கினால் நீ அறிந்து கொள் என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.75 குளம் வெட்டுவது, மரங்கள் நடுவது ஆகியவற்றின் சிறப்புக்களும், இல்லை தர்ம உபதேசமும்

யுதிஷ்டிரர், குளங்கள் அமைப்பதாலும், மரங்கள் வைப்பதாலும்

ஏற்படும் புண்ணியமான பலன்களைக் கூறுமாறு பீஷ்மரிம் கேட்டார்; குளம், தர்ம, அர்த்த, காமத்தின் பலன்களை அளிப்பதையும், குளம் என்பது தேசத்தின் புண்ணிய சொரூபம் என்பதையும், மரங்கள் மனிதர்களுக்குப் புதல்வர்களைப் போன்றவை என்பதையும், மனிதன் மரங்களை நட்டுப் புதல்வர்களைப்போலக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதையும் பீஷ்மர் பாண்டு புதல்வனுக்கு உபதேசித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் பிதாமகர் பீஷ்மரிடம், இல்லறத்தின் தர்மங்கள் அனைத்தையும் உபதேசம் செய்யுமாறு வேண்டினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இதே விஷயமாகப் பூமி தேவியிடம் வினா எழுப்பியதையும், அவருக்குப் பூமி தேவி இல்லற தர்மத்தை உபதேசித்ததையும் மேற்கோளாகக் காட்டிப் பீஷ்மர் பதிலளித்தார். இல்லறத்தான் எப்போதும் தேவர், பித்ருக்கள், அதிதிகளைப் பூஜித்து உபசரிக்க வேண்டும். அக்னி, சோமன், விஸ்வேதேவர்கள், தன்வந்திரி மற்றும் பிரஜாபதிக்கும் ஆஹுதி அளித்து, தெந்திசையில் வருணனுக்கும், வடக்கில் சோமனுக்கும், வாஸ்துவின் நடுப்பகுதியில் பிரஜாபதிக்கும், ஈசான திசையில் தன்வந்திரிக்கும், கிழக்கு திசையில் இந்திரனுக்கும் பலி சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பலி அளிக்கும் முறை, சிராத்த அன்னம் அளித்தல், அதிதி என்பவன் யார்? என்பதன் விளக்கம், வைஸ்வேதேவம் என்பதன் விளக்கம் இவற்றையும் பூமி தேவி கூறியவாறு பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

13.1.76 பீஷ்மர் மலர், தூப, தீப, பலிதானம் பற்றி உபதேசித்தல்

யுதிஷ்டிரர் “தீப தானம் என்னும் கர்மம் எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது? இது எவ்வாறு தோன்றியது? இதன் பலன் என்ன? என்பதைக் கூறுங்கள்” எனப் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்.

பீஷ்மர், இது விஷயமாக, பிரஜாபதி மனுவும், சுவர்ணனும் உரையாடிய பழைய இதிகாசத்தை எடுத்துரைத்தார். தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகர்கள், யக்ஷர்கள் இவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படக் கூடிய மலர்கள், மலர்களின் தானத்தால் பெறும் பயன்கள்; தூபங்களின் வகைகள், அவற்றின் விளக்கம், தீபதானத்தின் சிறப்பு, தீபதானம் செய்யப்பட வேண்டிய இடங்கள், தீபதானத்தின் பலன், பலி சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டியவர்கள், தேவர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், நாகர்கள், பூதங்கள் இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய பலி அன்னம், கிருகஸ்தன் அதிஷ்டாத்ரி தேவிகளுக்கு உணவின் முதல் பகுதியை அளிக்க வேண்டும் என்பது, முதலிய விஷயங்களை யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

இந்த தான விஷயங்கள் அனைத்தும், பலி மன்னனுக்கு சுக்ராசாரியார்

கூறியதாகும். பிறகு மனு தபஸ்வியான சுவர்ணனுக்கும், சுவர்ணன் நாரதருக்கும் உபதேசித்தார். நாரதர் பீஷ்மருக்கு உபதேசித்ததைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்து அருளினார்.

13.1.77 கிருகஸ்தன் பலி சமர்ப்பிக்க வேண்டிய காரணம்

பலி தானத்தின் சிறப்பினையும், அதன் பலனையும் கூறுமாறு யுதிஷ்டிரர் பிதாமகரிடம் கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்கு நகுஷ மன்னனின் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறினார். “யுதிஷ்டிரா! ராஜரிஷி நகுஷன் மிகப்பெரும் தவசி. தன்னுடைய புண்ணிய கர்மத்தின் பலனால் சொர்க்கத்தில் தேவராஜ பதவியை அடைந்தார். மன்னா! சொர்க்கத்தில் நகுஷனின் மானச செயல்கள் மூலம் முறைப்படி எல்லா தேவர்களுக்கும் முறைப்படி பூஜைகள் நடைபெற்றன. அக்னிஹோத்ரம், சமிதா, குசா, மலர், அன்னம், பொரி, தூப தீபதானம் இவையனைத்தும் நகுஷனின் வீட்டில் நடைபெற்றன.

பிறகு நகுஷன் அகங்கார வசப்பட்டு ரிஷிகளைக் கொடுமை செய்தார். அவர் தன் தேரை இழுக்க, முறை வைத்து ரிஷிகளைப் பயன்படுத்தினார். நகுஷனின் முன் நேராகப் பார்ப்பவர் நகுஷனின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுவிடுவார் என்ற வரத்தை அவர் பிரம்மாவிடம் பெற்றிருந்தார். நகுஷனை வீழ்த்த எண்ணிய ப்ருகு அகஸ்தியரின் சடையில் மறைந்து கொண்டார். அகஸ்தியரைத் தன் தேரில் பூட்டிய நகுஷன், முனிவரின் சடையில் காலால் உதைத்தபோது அவரது காலால் சடைக்குள் மறைத்திருந்த ப்ருகு தாக்கப்பட்டார். நகுஷனை நேருக்கு நேர் பார்க்காத ப்ருகு, அவரை சர்ப்பமாகிப் பூமியில் வீழ்வாய் எனச் சாபமளித்து வீழ்த்திவிட்டார். உன் மூலம் நகுஷன் சாப விமோசனம் பெறுவார் எனப் ப்ருகு கூறியிருந்தபடி நகுஷன் சாபவிமோசனம் பெற்று சொர்க்கம் திரும்பிவிட்டார்” என நகுஷன் இந்திரபதவி பெற்றதற்கான காரணத்தையும், அவர் அகங்காரத்தால் வீழ்ந்த வரலாற்றையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

“கிருகஸ்தன் மாலை நேரத்தில் அவசியம் தீபதானம் செய்ய வேண்டும். பலிகர்மம் செய்வதால் கிருகஸ்தனுக்கு உண்டாகும் திருப்தியை விட நூறு மடங்கு தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். எனவே, சிறந்த புருஷர்கள் தனக்கு நன்மை வேண்டி, தேவர்களுக்கு நமஸ்காரத்தோடு தூபதானமும் தீபதானமும் செய்கிறார்கள். வித்வான்கள், நீராடி தேவர் முதலியவர்களுக்கு நமஸ்காரத்துடன் தர்ப்பணம் முதலியவற்றைச் செய்கிறார்கள். அதனால் தேவர்களும், பாக்யவான்களான பித்ருக்களும், தவச்செல்வர்களான ரிஷிகளும் திருப்தியடைகின்றனர்.” கிருகஸ்தனின் நடத்தை விதிகளையும், தான மகிமையையும் பீஷ்மர் இவ்வாறு கூறினார்.

13.1.78 பிராமணர்களுடைய செல்வத்தை அபகரிப்பதால் ஏற்படும் குற்றங்கள்

“முட்டாள்களும், மந்த புத்தி உடையவனுமான மனிதன் கொடுமையாகப் பிராமணர்களின் செல்வத்தை அபகரிக்கும்போது, எந்த லோகத்தை அடைகிறார்கள்?” என யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்.

பிதாமகர் அவருக்கு ஒரு கூத்திரியனுக்கும் சண்டாளனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற உரையாடலை எடுத்துக் கூறினார். பிராமணனின் பசுவை அபகரித்துக் கொண்டு வந்தவன், தன் மனைவியுடனும், புதல்வர்கள், பேரர்களுடனும் அழிந்ததையும், பிரம்மசாரியாக, பிச்சை எடுத்து உண்ட அன்னம் குற்றமுடையது ஆனதால் முற்பிறவியில் சிறந்த பிராமணனாக வாழ்ந்த தான் சண்டாளனாக ஆகிவிட்டதையும் பிராமணன் கூற்றாக விவரித்தார். சண்டாளப் பிறவியிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உபாயமாக, பிராமணனைக் காப்பாற்றுவதற்காக உயிர்த் தியாகம் செய்வதே வழி என கூத்திரிய மன்னன் சண்டாளனுக்குக் கூறிதையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

13.1.79 வெவ்வேறு கர்மங்களுக்கேற்ப புண்ணியாத்மாக்கள் வெவ்வேறு உலகம் அடைதல் பற்றிப் பீஷ்மர் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் கேட்டார்; “பிதாமகரே! எல்லாப் புண்ணியாத்மாக்களும் ஒரே மாதிரியான புண்ணிய லோகங்களுக்குச் செல்கிறார்களா? அல்லது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லோகங்களில் வேறுபாடு உள்ளதா?” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். “கௌந்தேயா! மனிதன் தன் கர்மத்திற்கேற்ப வெவ்வேறு உலகம் செல்கிறான். புண்ணிய கர்மம் செய்பவன் புண்ணிய லோகங்களுக்கும், பாவி பாவமயமான உலகங்களுக்கும் செல்கிறான். இதுபற்றி இந்திரனுக்கும், கௌதம முனிவருக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலில் கூறப்படுகிறது. ஒருசமயம் இந்திரன் திருதராஷ்டிர மன்னர் உருவில் வந்து கௌதமர் தன் புதல்வனைப்போல் வளர்த்து வந்த வெள்ளை யானைக் குட்டியை அபகரித்துக் கொண்டார். அப்போது திருதராஷ்டிரர் உருவிலிருந்த இந்திரனிடம் கௌதமன் தன் யானைக் குட்டியைத் திருப்பித் தருமாறு கேட்டார்.

அப்போது இருவருக்குமிடையில் நடந்த உரையாடலில் யமனுலகம், குபேர உலகம், கின்னர உலகம், நந்தனவனம், உத்தர குரு, சோம உலகம்,

சூரிய லோகம், வருண லோகம், இந்திரலோகம், பிரஜாபதியின் உலகம், கோலோகம், பிரம்மலோகம் ஆகிய உத்தம உலகங்களின் சிறப்பும், அவ்வுலகப் ப்ராப்தி பெறும் மகாத்மாக்களின் நற்குண, புண்ணிய கர்மங்களும் விளக்கிக் கூறப்பட்டன” என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் வினாவிற்கு விடையளித்தார்.

13.1.80 யாகம், தவம், தானம் இவற்றை விட உபவாசம் சிறந்தது என்பது

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “பிதாமகரே! தாங்கள் பலவகை தானம், அமைதி, சத்தியம், அகிம்சை முதலியவற்றை விவரித்தீர்கள். உங்களுடைய கருத்துப்படி தவத்தைக் காட்டிலும் உன்னதமான ஒரு சாதனம் இருக்குமானால் அதை விளக்கிக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார்; “பாரதா! பகீரதன் தேவலோகம், கோலோகம், ரிஷிலோகம் அனைத்தையும் தாண்டிப் பிரம்மலோகம் சென்றடைந்தார். பிரம்மா அவரிடம், இந்த உலகிற்கு வருவது மிகவும் கடினமாயிற்றே, நீ எவ்வாறு வந்தாய் என்று கேட்டார். பகீரதன், பிரம்மனிடம் தான் அளித்த மிகப்பெரிய தானங்களையும், அனுஷ்டித்த பற்பல யாகங்களையும், அவற்றில் கொடுக்கப்பட்ட தக்ஷிணைகளையும் விரிவாகக் கூறினார். பிறகு இந்த தானங்கள் மற்றும் யாகங்களின் புண்ணியப் பலனால், தான் இந்த லோகம் வரவில்லை என்றும், தவத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த உபவாச விரதத்தின் பலனாலேயே இங்கு வந்தேன் என்றும் தெரிவித்தார். மேலும் இந்திரன் முன்பு உபவாசத்தை அனுஷ்டித்து அதை ரகசியமாக வைத்திருந்ததையும், சக்ராசாரியார் தவத்தின் ஞானத்தால் அதை அறிந்ததையும் அதன்பின் உபவாசத்தின் புகழ் எல்லா இடங்களிலும் பரவியதையும், தானும் உபவாசத்தைப் பின்பற்றிப் பிரம்மலோகம் வந்ததையும் பகீரதன் பிரம்மனிடம் கூறினார். பிரம்மாவும் பகீரத மன்னனை சிறப்பாக உபசரித்தார்.

யுதிஷ்டிரா! நீயும் உபவாசம் இருந்து எப்போதும் பிராமணர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். ஏன் எனில் பிராமணர்களின் ஆசீர்வாதத்தால் இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறுகின்றன. அன்னம், வஸ்திரம், பசு, அழகிய வீடுகள் அளித்தும், நன்மை தரும் தேவர்களை ஆராதித்தும் பிராமணர்களைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும். நீ லோபத்தை விட்டு இந்த மிக ரகசியமான தர்மப்படி நடந்து கொள்” என்று தவத்தைக் காட்டிலும் மேலானது உபவாசம் என்பதைப் பீஷ்மர் உபதேசம் செய்தார்.

13.1.81 ஆயுளைக் குறைப்பதும், அதிகரிப்பதுமான அசுப, சுப காமங்கள், கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தின் கடமைகள்

யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார்; “பிதாமகரே! மனிதனின் ஆயுள் 100 வருடம் என்று கூறப்படுகிறது. அவன் நூற்றுக்கணக்கான சக்திகளைப் பெற்றே ஜன்மம் தரிக்கிறான் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. ஆனால் எத்தனையோ மனிதர்கள் சிறு பருவத்தில் மரணமடைகிறார்கள். ஏன் அவ்வாறு ஆகிறது?

மனிதன் எந்த உபாயத்தால் நீண்ட ஆயுள் பெறுகிறான்? எந்த காரணத்தால் அவனுடைய ஆயுள் குறைகிறது? என்ன செய்து அவன் புகழ் பெறுகிறான்? என்ன செய்து செல்வம் பெறுகிறான்? மனிதன் மனம், வாக்கு, காயத்தால் தவம், பிரம்மசரியம், ஜபம், ஹோமம், ஔஷதம் ஆகியவற்றில் எதை ஆஸ்ரயிக்க வேண்டும் என்பதை எனக்குக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலுரைத்தார். நன்னடத்தையாலேயே ஆயுள் அதிகரிக்கிறது. சிறந்த புருஷர்களின் நடத்தையே நன்னடத்தையின் லக்ஷணம்; உறங்கும் நேரம், விழிக்கும் நேரம், அன்றாடக் கடமைகளைச் செய்யும் முறை, உணவருந்துதலுக்குரிய விதிகள், தூய்மை செய்து கொள்ளும் விதிகள், திருமணம் செய்து கொள்ளத் தகுதியான கன்னிகை பற்றிய செய்திகள், முதலிய பல்வேறு செய்திகளை விரிவாக எடுத்துரைத்தார். மேலும் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! நீ யானை, குதிரை சவாரி மற்றும் தேரோட்டும் கலையில் நிபுணத் தன்மை பெறுவதற்கு முயற்சி செய். முயற்சி செய்பவனே மேன்மையடைகிறான்.

மக்களைக் காப்பதில் ஈடுபடும் மன்னன் ஒருபோதும் நஷ்டமடைவதில்லை. பாரதா! நீ தர்க்க சாஸ்திரம், சப்த சாஸ்திரம் இரண்டிலும் ஞானம் பெற வேண்டும். காந்தர்வ சாஸ்திரத்தையும், எல்லாக் கலைகளின் ஞானத்தையும் அவசியம் பெற வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் புராண, இதிகாசம், உபாக்கியானம் மற்றும் மகாத்மாக்களின் சரித்திரத்தைக் கேட்க வேண்டும். மதிக்கத்தக்கவரை மதிக்க வேண்டும். நிந்தைக்குரியவரை நிந்திக்க வேண்டும். பிராமணர்களுக்காகவும் பசுக்களுக்காகவும் போரிட வேண்டும். அவர்களைக் காப்பாற்ற அவசியமானால் உயிரையும் தியாகம் செய்யலாம்.

ரஜஸ்வலையான மனைவியிடமிருந்து விலகியிருக்க வேண்டும். நான்காவது நாள் அவள் ஸ்னானம் செய்த பின்பே அவளிடம் செல்லலாம். சம இரவில் கர்ப்பதானம் அளிப்பதால் புதல்வனும், சமமற்ற இரவில்

கர்ப்பதானம் அளிப்பதால் புதல்வியும் தோன்றுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள். உற்றார்-உறவினர்கள், சம்பந்தி, நண்பர்கள், வித்வான்கள் அனைவரையும் மதிக்க வேண்டும். சக்திக்கேற்ப, தகஷிணைகள் நிரம்பிய பல்வேறு யாகங்களைச் செய்ய வேண்டும். குடும்ப வாழ்க்கையின் தவணைக்காலம் முடிந்த பின் வானப்பிரஸ்த நியமங்களைப் பின்பற்றிக் காட்டில் வாசம்புரிய வேண்டும்.

யுதிஷ்டிரா! இவ்வாறு ஆயுளை விருத்தி செய்யும் நியமங்களை உனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். மீதமுள்ள நியமங்களை நீ மூன்று வேத ஞானங்களிலும் சிறந்த பிராமணர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள். நன்னடத்தையே நன்மையைத் தோற்றுவிக்கிறது; நன்னடத்தையால் ஆயுள் வளர்கிறது. புகழ் அதிகரிக்கிறது. தீய லக்ஷணங்கள் அழிகின்றன. எல்லா ஆகமங்களும் நன்னடத்தையே சிறந்தது எனக் கூறுகின்றன. நன்னடத்தையால் தர்மத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறது. மக்களிடம் இரக்கம் கொண்டே பழைய காலத்தில் பிரம்மா சதாசார (நன்னடத்தை) தர்மத்தை உபதேசித்தார். இது புகழையும், ஆயுளையும் அளித்து, சொக்க பிராப்தியையும் அளிக்கக்கூடியது” என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.82 சகோதரர்களின் பரஸ்பர நடத்தையும், தாய், தந்தை, ஆசாரியரை மதித்தலும்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் கேட்டார். “முத்த சகோதரன் தன் தம்பிகளிடமும் இளையவர்கள் முத்த சகோதரனிடமும் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று கேட்டார். பீஷ்மர், முத்த சகோதரன் தந்தைக் கிணையானவன் என்றும், ஆசாரியார், தந்தை மற்றும் தாய் இவர்களின் சிறப்பையும் விவரித்தார். முத்த சகோதரியும், முத்த சகோதரனின் மனைவியும், சிறுபருவம் முதல் பாலூட்டி வளர்த்த வளர்ப்புத் தாயும் தாய்க்குச் சமமானவர்கள் என்றும் கூறினார்.

13.1.83 மாசு, பக்ஷ. தீதிகளில் உபவாசம் இருப்பதால் பெறும் பலன்கள்

யுதிஷ்டிரர் கூறினார்; “பிதாமகரே! எல்லா வர்ண மக்களும், மிலேச்சர்களும் கூட உபவாசம் இருக்கின்றனர். இதற்கு என்ன காரணம் என்பது புரியவில்லை. பிராமணனும், கூடித்திரியனும் நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கேள்விப்பட்டுள்ளேன். ஆனால் உபவாசத்தால் அடையும் சித்தி என்ன என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே நியமங்களையும், உபவாச விதிகளையும் எங்களுக்குக் கூறி அருளுங்கள். உபவாசம் செய்து மனிதன் எந்தப் பலனை அடைகிறான்? எந்த வகையில்

தர்மத்தைப் பெறுகிறான்? சுபமும், தனமும் கிடைக்கும் தர்மத்தை எனக்குக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். மனிதன் பஞ்சமி, சஷ்டி, பௌர்ணமியன்று ஒருவேளை போஜனம் செய்து உபவாசம் இருத்தல், பஞ்சமி, சஷ்டி, அஷ்டமி, கிருஷ்ணபக்ஷத்து சதுர்த்தசியன்று உபவாசம் இருந்து பிராமணர்களுக்கு போஜனம் அளித்தல் இவற்றால் செல்வமும், சந்தானமும் எல்லா நன்மையும் கிடைக்கப் பெறுகிறான். மேலும் மார்கழி தொடங்கி தைமாதம் முடிய ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒருவேளை போஜனம் செய்து ஒருவேளை உபவாசம் இருப்பதால் பெறும் மாத உபவாசம் பலன்களையும் கூறினார். இந்த உபவாசங்களை 12 ஆண்டுகள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதையும் சொன்னார்.

ஒரு பக்ஷம் அதாவது 15 நாட்கள் இந்த உபவாசத்தை மேற்கொள்பவன், ஓராண்டு முழுவதும் ஒரு வேளை மட்டும் போஜனம் செய்பவன், மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை போஜனம் செய்து ஓராண்டு உபவாசம் இருப்பவன், 4 நாட்களுக்கு ஒருமுறை போஜனம் செய்து ஓராண்டு உபவாசம் இருப்பவன்; ஒரு மாதம் ஒருமுறை நீர் மட்டுமே பருகி உபவாசம் இருப்பவன் ஆகியோர் பெறும் பலன்கள், அக்னிஷ்டோம, வாஜபேய, விஸ்வஜித் யாகத்தின் பலன்களைப் பெறுதல் முதலியவற்றை விவரித்தார். ஒரு மாதத்தை விட அதிகமாக உபவாசம் இருப்பதற்குச் சாஸ்திர விதி இல்லை என்பதையும் எடுத்துரைத்தார்.

வேதத்தை விடச் சிறந்த ஒரு சாஸ்திரம் கிடையாது; தாய்க்கு ஈடான ஒரு குரு கிடையாது; தர்மத்தை விடச் சிறந்த உன்னதமான லாபமும் உபவாசத்தை விடச் சிறந்த தவமும் கிடையாது என்று கூறினார். மேலும் விஸ்வாமித்திரர் உபவாசத்தின் பலனாலேயே பிராமணத் தன்மை பெற்றதையும், வசிஷ்டர், கௌதமர் முதலிய மகரிஷிகள் உபவாசத்தாலேயே திவ்ய லோகங்களைப் பெற்றனர் என்பதையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

13.1.84 ஏழைகளுக்கு யாகத்திற்கு ஈடான பலனளிக்கும் உபவாச விரதங்கள்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் தன் ஐயத்தைக் கேட்டார்; “பிதாமகரே! செல்வம் இல்லாதவர்கள் யாகங்களைச் செய்து அதன் பலனை அடைய முடியாது. ஆகவே அத்தகையவர்கள் எந்த கர்மத்தை அனுஷ்டித்து மிகப்பெரிய யாகங்களின் பலனைப் பெற முடியும் என்று கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்கு அங்கிரா முனிவர் கூறிய உபவாச முறை யாகங்களுக்கு இணையான பலனளிக்கக்கூடியது என்பதை உரைத்தார். மேலும் ஒரு மாதத்தின் ஒருநாள் தொடங்கி 31 நாட்களும் ஒருவேளை போஜனம் செய்பவர்கள், இரண்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறை, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு நாட்களுக்கு ஒருமுறை என வரிசையாக 31 நாட்களுக்கு ஒருமுறை ஒருவேளை போஜனம் செய்து உபவாசம் இருப்பவர்கள் எந்த எந்த யாகத்தின் பலனைப் பெறுகிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் அடையும் உத்தம லோகங்களையும், அங்கு அவர்கள் பெறும் சுகங்களையும், அவற்றின் கால அளவையும் விரிவாக விளக்கி உரைத்தார்.

13.1.85 மானஸ மற்றும் பவித்திர தீர்த்தங்களின் மகிமை

பீஷ்மரிடம் பாண்டு புதல்வன் மேலும் கேட்டார்; “பிதாமகரே! எது எல்லா தீர்த்தங்களிலும் சிறந்தது? எங்கு செல்வதால் சிறந்த தூய்மை உண்டாகிறது? என்பதை எனக்கு விளக்குங்கள்” என்றார். பீஷ்மர் அவருக்கு விடையறுத்தார்.

“மானஸ தீர்த்தம் மிக உத்தமமானது. அது தைரியம் என்னும் குண்டத்தில் சத்யம் என்னும் நீர் நிரம்பியது. பகவான் நாராயணன் அல்லது சிவனிடம் உண்டாகும் பக்தியும் உத்தம தீர்த்தமாகவே கருதப்படுகிறது. தூய ஞானமே உடல் தூய்மைக்கான சிறப்பு சாதனமாகும். தூய்மை என்பது, ஆசாரத்தூய்மை, மனத்தூய்மை, தீர்த்த தூய்மை, ஞானத்தூய்மை என நான்கு வகைப்படும். இவற்றில் ஞானத்தால் கிடைக்கும் தூய்மையே எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பிரம்மஞானம் என்னும் நீரின் மூலம் மானச தீர்த்தத்தில் நீராடும் அந்த ஸ்நானமே தத்துவ தரிசியான ஞானியின் ஸ்நானம் என்று கருதப்படுகிறது.

உலகில் பல்வேறு இடங்கள் புனிதமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. சாது புருஷர்களின் வாசத்தாலும், பூமி மற்றும் நீரின் சொந்த தேஜஸாலும் இவை மிகவும் புனிதமானதாகக் கருதப்படுகின்றன. செயலற்ற பலம், பலமற்ற செயல் இவற்றால் இவ்வுலகில் காரியம் சித்திக்க இயலாது. அதுபோல உடல் தூய்மை மற்றும் தீர்த்தத் தூய்மையால் புனிதமாகி பரமாத்மாவை அடையும் சித்தி பெறுகிறான்” என்று பிதாமகர் கூறினார்.

13.1.86 ஒவ்வொரு மாதமும் துவாதசி உபவாசம், மற்றும் பகவான் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதன் சிறப்பு மகிமை

யுதிஷ்டிரர் கேட்டார்; “எல்லா உபவாசங்களிலும், சிறந்த பெரும் பலனை ஐயமின்றி அளிக்கக்கூடியது எது? என்பதனைக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்கு ஸ்வயம்பூவான விஷ்ணு பகவான் கூறிய துவாத்சி திதி விரத பலன்களை எடுத்துரைத்தார். “மார்கழி மாதம் தொடங்கி, வரிசையாகக் கார்த்திகை மாதம் வரை முறையே கேசவனைப் பூஜித்து, அசுவமேத யாகப் பலனையும், நாராயணனைப் பூஜித்து வாஜபேய யாகப் பலனையும், மாதவனைப் பூஜித்து ராஜசூய யாகப் பலனையும், கோவிந்த நாமத்தால் அதிராத்ர யாகப் பலனையும், விஷ்ணுவைத் துதித்து புண்டரீக யாகப் பலனையும் பெறுகிறான்.

வைகாசியில் மதுகுதனனைப் பூஜித்து அக்னிஷ்டோம யாகப் பலனையும், ஆனியில் த்ரிவிக்ரமனைப் பூஜித்து கோமேதக யாகப் பலனையும், ஆடி மாத துவாத்சியில் வாமனனைப் பூஜித்து நரமேத யாகப் பலனையும், ஆவணி மாதம் ஸ்ரீதரனை ஆராதித்து பஞ்சமகா யாகங்களின் பலன்களையும், புரட்டாசியில் ஹ்ருஷிகேசனைப் பூஜித்து ஸௌத்ரமணி யாகப் பலனையும், ஐப்பசி துவாத்சியில் பத்மநாபனைப் பூஜித்துக் கோதான புண்ணியப் பலனையும், கார்த்திகை துவாத்சியில் தாமோதரனைப் பூஜித்து கோயக்ஞ பலனையும் அடைகின்றனர்.

விரதம் முடிந்ததும் பிராமணர்களுக்குப் போஜனம் அளிக்க வேண்டும். அல்லது நெய்தானம் செய்ய வேண்டும். இந்த உபவாசத்தை விடச் சிறந்த வேறு ஒரு உபவாசம் கிடையாது” என்று பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார்.

13.1.87 மார்கழி மாத சந்திர விரதத்தால் அழகும் விரும்பத் தகும் தன்மையையும் பெறுதல்

“மனிதர்களுக்கு எவ்வாறு அழகிய உருவம் கிடைக்கிறது? அனைவராலும் விரும்பப்படும் தன்மை எவ்வாறு வருகிறது?” என்று யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார். “மார்கழி மாதம் சக்லபக்ஷ பிரதமையன்று மூல நக்ஷத்திரத்தோடு சந்திரனின் யோகம் இருக்கும்போது சந்திர விரதத்தைத் தொடங்கி மூலம் பாதங்களாக பாவனை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு நக்ஷத்திரத்தையும் சந்திரனின் ஒவ்வொரு அங்கமாக பாவித்து, சந்திரனைப் பூஜிக்க வேண்டும். தினமும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். விரத முடிவில் பிராமணனுக்கு நெய்தானம் செய்ய வேண்டும். இதனால் மனிதன் பெளர்ணமி சந்திரனைப்போல அழகுடனும், ஞானத்துடனும் திகழ்வான்” எனப் பீஷ்மர் பதிலளித்தார்.

13.1.88 யுதிஷ்டிரரின் ஐயத்தைப் பிரகஸ்பதி தெளிவுடுத்துதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் மீண்டும் கேட்டார்; “பேரறிஞரே! பூமியில் வாழும் மனிதர்கள் எந்த நடத்தையால் உத்தம சொர்க்கத்தை அடைகிறார்கள்?

எத்தகைய நடத்தையால் நரகத்திற்குச் செல்கிறார்கள்? அவர்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்லும்போது தம் சரீரத்தைத் துறந்து விடுகிறார்கள். அப்போது அவர்களுக்குப் பின்னால் யார் போவது?” என்றார்.

பீஷ்மர் அவரிடம், குழந்தாய்! அறிவிற சிறந்த பிருகஸ்பதி இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார். இந்த மகா பாக்யவானிடமிருந்து சனாதனமான அந்த ரகசியத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள். ஏன் எனில் வேறு யாரும் இந்த விஷயத்தை எடுத்துக் கூற இயலாது” என்றார். இவ்வாறு அவர் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே பிருகஸ்பதி அங்கு எழுந்தருளினார். அவரைக் கண்டதும், திருதராஷ்டிரரை முன்னிட்டு யுதிஷ்டிரர் எழுந்து நின்றார். பிறகு அனைவரும் பிருகஸ்பதியை வணங்கிப் பூஜை செய்தனர். பிறகு யுதிஷ்டிரர் பிருகஸ்பதியிடம் தன்னுடைய ஐயத்தை முன் வைத்தார்.

யுதிஷ்டிரர் பிருகஸ்பதியிடம் கேட்டார். “பகவன்! தாங்கள் எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்தவர். சாஸ்திரங்களில் வித்வான். தந்தை, தாய், புதல்வன், குரு, சகோதரர்கள், நண்பன் முதலியவர்களில் மனிதர்களுடைய உண்மையான துணைவன் யார்? ஜீவன் சரீரத்தைத் துறந்துவிட்டுச் செல்லும்போது, ஜீவனுடன் பரலோகத்திற்கு யார் செல்கிறார்கள்?” என்றார்.

பிருகஸ்பதி, கூறினார்; மன்னா! ஜீவன் தனியாகவே பிறக்கிறது. தனியாகவே இறக்கிறது. தனியாகவே துயரங்களைக் கடக்கிறது; தனியாகவே துர்கதியை அனுபவிக்கிறது. தாய், தந்தை புதல்வன், குரு யாரும் அவனுக்கு உதவியாளர்கள் அல்ல. அவர்கள் அவனுடைய இறந்த சரீரத்தை கட்டை, மற்றும் மண்ணைப்போல வீசிவிட்டுச் சிறிது நேரம் அழுதுவிட்டு, அவனுடைய சரீரத்தை விட்டு விட்டுச் சென்றுவிடுகிறார்கள். ஆனால் தர்மம் ஒன்று மட்டுமே மனிதனை அவனுடைய ஜீவனைப் பின் தொடர்ந்து செல்கிறது. மனிதன் வாழ்க்கையின் பலன்களான தர்ம, அர்த்த, காமம் மூன்றையும் அதர்மத்தைத் துறந்து பெற வேண்டும்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், பிருகஸ்பதியிடம், “மனிதனின் ஸ்தூல சரீரம் இங்கேயே கிடக்கிறது. சூக்ஷ்ம சரீரம் கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. அத்தகைய நிலையில் தர்மம் எவ்வாறு அதன்பின் செல்கிறது?” என்று கேட்டார். பிருகஸ்பதி அவருக்குப் பதிலுரைத்தார். “தர்மராஜா! பூமி, நீர், அக்னி, வாயு, ஆகாயம், மனம், யமம், அறிவு, ஆத்மா இவை அனைத்தும் மனிதர்களின் தர்மத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவை மனிதனின் எல்லா செயல்களுக்கும் சாட்சியாகும். இவற்றோடு, தர்மமும் ஜீவனைப் பின்பற்றுகிறது” என்றார்.

தொடர்ந்து யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு, சரீரத்தில் வீரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாவதையும், அது ஆண்-பெண் சேர்க்கையின்போது காப்பமாக உருத்தரிப்பதையும், ஐம்பூதங்களுடன் சேர்ந்து சரீர ரூபத்தில் மாறுவதையும் பிருகஸ்பதி விளக்கினார். மேலும் சரீரத்திலிருந்து விடுபடும் ஜீவன் மீண்டும் பிறவி எடுக்கும் வரை, சூக்ஷ்ம சரீரத்தில் இருந்து தன் தீய கர்மங்களின் காரணமாக யமதூதர்களால் பலவகைத் துன்பங்களை அடைகிறது என்று எடுத்துரைத்தார்.

பாவம் செய்யும் ஜீவன் மரணத்திற்குப் பிறகு யமராஜனின் பயங்கர உலகத்திற்குச் செல்கிறது என்பதையும், யமலோகத்தில் உள்ள பிரம்மலோகம் போன்ற திவ்ய உலகங்களுக்குப் புண்ணியாத்மாக்கள் செல்லுகின்றன என்பதையும் பிருகஸ்பதி விளக்கிக் கூறினார். பாவம் செய்த பிராமணன், குற்றம் இழைக்கும் சிஷ்யன், தாய் தந்தையரை நிந்திக்கும் புதல்வன், மற்றவரின் பொருளை அபகரிப்பவன், பிறரிடம் குற்றம் காண்பவன், தானியங்களைத் திருடுபவன், மாற்றான் மனைவியைச் சேருபவன், மூத்த சகோதரனை அவமதிப்பவன், நன்றி கெட்டவன் முதலிய பல்வேறு பாவச் செயலில் ஈடுபட்ட மனிதனின் ஜீவன் அடையும் தாழ்ந்த பிறவிகளைப் பற்றியும் பிருகஸ்பதி விரிவாகக் கூறினார்.

மேலும் பல்வேறு பொருட்களைத் திருடுபவன், குற்றமற்றவனைக் கொல்பவன், பெண்ணைக் கொலை செய்பவன், அடமானப் பொருளை அபகரிப்பவன் ஆகியோர் பிறக்கும் விலங்கு, பறவைப் பிறவிகளையும் விவரித்த பிருகஸ்பதி, இந்த விஷயங்களைப் பழைய காலத்தில் பிரம்மா ரிஷிகளுக்குக் கூறியபோது தான் தெரிந்து கொண்டதையும் கூறினார். ‘எனவே எப்போதும் தர்மத்தில் உன் மனத்தை ஈடுபடுத்தி’ என்று யுதிஷ்டிரருக்கு ஆணையிட்டார்.

13.1.89 யுதிஷ்டிரர் பாவ கர்மத்திலிருந்து விடுபடும் வழியைப் பிருகஸ்பதியிடம் கேட்டறிதல்

யுதிஷ்டிரர் மேலும் தன் ஐயத்தைப் பிருகஸ்பதியிடம் கேட்டார். “பிரம்மன்! அதர்மத்தின் கதியை நீங்கள் கூறினீர்கள். இப்போது மனிதன் பாவ கர்மத்தைச் செய்து எவ்வாறு அதிலிருந்து விலகுவது? எதனால் அவன் உத்தம கதியைப் பெற முடியும் என்பதைக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பிருகஸ்பதி அவருக்குப் பதிலளித்தார். “அறியாமை காரணமாக அதர்மமான செயலில் ஈடுபட்டு, பிறகு அதற்காகப் பச்சாதாப்பப்படுபவன், மனத்தை வசப்படுத்தி மறுபடி ஒருபோதும் பாவச் செயலில் ஈடுபடக்கூடாது.

தர்மம் அறிந்த மனிதன் தன் பாவச் செயலைத் தர்மமறிந்த பிராமணர்களிடம் கூறி அந்தப் பாவத்தால் உண்டாகும் நிந்தையிலிருந்து விடுபடலாம். அத்துடன் பலவகை தானங்களை வேதமறிந்த பிராமணனுக்கு அளித்து உத்தம கதியை அடையலாம். பூமி தானம் செய்வதாலும், புராணங்களைப் படிப்பதாலும் பாவங்களிலிருந்து மனிதன் விடுபடுகிறான். லக்ஷம் முறை காயத்ரி ஜபம் செய்வதாலும், வேதப்பொருளை எடுத்துரைப்பதாலும், ஆயிரம் பசுக்களைத் திருப்தி செய்வதாலும், எல்லாப் பொருட்களையும் தியாகம் செய்வதாலும் த்விஜன் பாவத்திலிருந்து நீங்கி முக்தி அடைகிறான்.

கூடித்திரியன், நியாயப்படி மக்களைக் காப்பாற்றி, தன் வீரத்தால் பெற்ற அன்னத்தை தேவமறிந்த பிராமணர்களுக்கு அளிப்பதனாலும், வைசியன் தன் விவசாய வருமானத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு மன்னனுக்கு அளித்து, மீதமானதில் பிராமணர்களுக்குத் தானமளிப்பதாலும், சூத்திரன் கடுமையான உழைப்பினால் சம்பாதித்த அன்னத்தைப் பிராமணனுக்குத் தானம் செய்வதாலும் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகின்றனர். உலகில் அன்னம் பலத்தை அதிகரிக்கிறது. ஆகவே அன்னதானம் செய்து மனிதர்கள் பலமுடையவர்கள் ஆகிறார்கள். அன்னதானம் செய்பவன் உயிர் தானம் செய்பவனாகிறான். அன்னதானத்தில் ஈடுபட்டவன், சுகத்தை அனுபவிக்கிறான். புகழும், அழகும், செல்வமும் உடையவனாகிறான். அன்னதானம் எல்லா வகை தான தர்மங்களின் வேராகும்” எனப் பிருகஸ்பதி பலவகை தானங்களின் மூலம், சிறப்பாக அன்னதானத்தின் மூலம் பாவங்களில் இருந்து விடுபடலாம் என்பதை யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கினார்.

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும், “அகிம்சை, வேதம் கூறும் கர்மம், தியானம், புலனடக்கம், தவம், குரு சேவை என்ற இவற்றில் எது மனிதனுக்கு நன்மையளிப்பது” எனக் கேட்டார். பிருகஸ்பதி அவருக்கு விடையளித்தார். “பாரதா! இந்த ஆறு வகை கர்மங்களுமே தர்மத்தைத் தோற்றுவிப்பன என்றாலும் இவை அனைத்தும் வெவ்வேறு காரணங்களால் தோன்றியவையாகும். அகிம்சையோடு தர்மத்தைப் பாலனம் செய்பவனே மோகம், மதம், அசூயை என்னும் மூன்று குற்றங்களையும் விலக்கி, காமக்ரோதத்தை எப்போதும் அடக்கி, சித்தி பெற்று விடுகிறான்.

எல்லா உயிர்களையும், தனக்குச் சமமாகக் கருதி, யாரையும் துன்புறுத்தாமல் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவன் மரணத்திற்குப் பின் சுகம் பெறுகிறான். கேட்டால் கொடுப்பதாலும், பிடிக்காததைச் செய்வதாலும் மனிதனுக்கு உண்டாகும் மகிழ்ச்சி மற்றும் துயரமும் ஆன அனுபவம் மற்றவர்களுக்கும் உண்டு என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு மனிதன் மற்றவர்களைத் தாக்கும்போது, சந்தர்ப்பம், நேரும்போது

மற்றவர்களும் அவனைத் தாக்குபவர்கள். அதனால் இதனை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு யாரையும் துன்புறுத்தக்கூடாது. எனவே அகிம்சையே சிறந்த தர்மம் ஆகும்” எனப் பிருகஸ்பதி யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசமளித்துச் சொர்க்கத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார்.

13.1.90 ஹிம்சை செய்தல் மற்றும் மாமிசம் உண்பதன் நிந்தை

யுதிஷ்டிர மன்னர் அம்புப் படுக்கையில் இருந்த பீஷ்ம பிதாமகரிடம் மீண்டும் வினா விடுத்தார். “பேரறிஞரே! தேவர்கள், ரிஷிகள் மற்றும் பிராமணர்கள் எப்போது அஹிம்சா தர்மத்தைப் புகழ்கிறார்கள். மனம், வாக்கு, செயலால் இம்சை செய்யும் மனிதன் எவ்வாறு அவற்றிலிருந்து விடுபட முடியும்?” எனக் கேட்டார்.

பீஷ்மர் அவருக்கு விடையிறுத்தார். “அகிம்சை தர்மம் நான்கு உபாயங்களால் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மனம், வாக்கு, செயல் இவற்றாலும் மாமிசம் உண்ணாததாலும் அகிம்சா தர்மம் முழுமையடைகிறது. மாமிசம் உண்பவன் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது; 100 ஆண்டுகள் மாதம் தோறும் அஸ்வமேத யாகம் செய்பவன் பெறும் பலனை மாமிசம் உண்ணாதவன் பெறுகிறான். மாமிசம் உண்ணாமை சப்தரிஷிகள், பாலகிலயர்கள், மற்றும் சூரியக் கதிர்களைப் பருகி வாழும் பல்வேறு மகரிஷிகளாலும் புகழப்படுகிறது. ஸ்வாயம்பு மனுவும் நாரதரும் மாமிசம் உண்ணாதவனையே புகழ்ந்துரைக்கிறார்கள். முதலில் மாமிசம் உண்டு கொண்டிருந்து, பின்னர் அதனை முற்றிலும் துறப்பவன் பெறும் புண்ணியம் வேதங்களாலும், யாகங்களாலும் அளிக்க முடியாததாகும்.

மாமிசம் உண்பவன் இல்லை எனில் விலங்குகளைக் கொல்பவனும் இருக்கமாட்டான். ஏன் எனில் உண்பவர்களுக்காகவே விலங்குகள் கொல்லப்படுகின்றன. வாங்குபவன் செல்வத்தின் மூலமும், உண்பவன் பயன்படுத்துவதன் மூலமும் கொல்பவன் வதத்தின் மூலமும் இவ்வாறு மூன்று வகையாகப் பிராணிகளின் வதம் நிகழ்கிறது. கொல்வதற்காகப் பசுவைக் கொண்டு வருபவன், அதை அனுமதிப்பவன், வதம் செய்பவன், வாங்குபவன், விற்பவன், சமைப்பவன், சாப்பிடுபவன் அனைவருமே மாமிசம் உண்பவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

சேதிராஜன் வசு, மாமிசம் உண்ணத் தகுந்தது என்று கூறியதாலேயே வானத்திலிருந்து பூமிக்கும், பூமியிலிருந்து பாதாளத்திற்கும் வீழ்ந்துவிட்டார். இவ்வாறு அகிம்சையின் சிறப்பை விவரித்த பீஷ்மர், வருடத்தில் நான்கு மாதம் மாமிசம் உண்ணாததாலும், ஒரு மாதம் மாமிசத்தைத் துறப்பதாலும்,

ஐப்பசி மாதத்தின் இருபகூங்கள் அல்லது ஒரு பகூத்தில் மாமிசத்தை விலக்குவதாலும் பெறும் நன்மைகளைக் கூறினார்.

அத்துடன் மாமிசம் உண்பதை விலக்கிப் பெரும் தத்துவ ஞானம் பெற்ற பகழ்மிக்க மன்னர்களின் பெயர்களையும் எடுத்துரைத்தார். மேலும் இதனைக் கேட்பதாலும் படிப்பதாலும் பெறும் பலன்களையும் கூறினார். மேலும் அகிம்சா தர்மத்தைப் பாலனம் செய்வதால் ஏற்படும் பலன்களையும் விரித்துரைத்தார்.

13.1.91 பீஷ்மர் வியாசரின் அருளால் ஒரு புழு பிராமணனாகி பிரம்மலோகம் அடைந்ததை வருணித்தல்

யுதிஷ்டிரா! “பிதாமகரே! உயிரைத் தியாகம் செய்வது மிகக் கடினமான காரியம். பிராணி மேன்மை அல்லது வீழ்ச்சி, சுபம் அல்லது அசுபம் ஆகிய எந்த நிலையிலும் இறக்க விரும்புவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

பீஷ்மர் பதிலுரைத்தார்; “பார்த்திபா! இவ்வுலகில் வந்த பிராணி மேன்மையோ, வீழ்ச்சியோ எந்த நிலையிலும் சுகத்தைக் கருதுகின்றன. ஜீவன் எல்லாப் பிறவிகளிலும் சுகத்தை அனுபவிக்கின்றன. அதனாலேயே உயிர் வாழ விரும்புகின்றன” என்றார். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக முற்பிறவியின் தீயகர்மத்தின் பலனாக புழுவாகப் பிறந்த ஒரு ஜீவன் அந்த தாழ்ந்த பிறவியிலும் சுகத்தை அனுபவிப்பதாக வியாச மகரிஷியிடம் கூறியதையும், அவருடைய அருளால் அப்பிறவியில் உயிர்துறந்து, பன்றி, மான், பறவை, சண்டாளன், சூத்திரன், வைசியன் மற்றும் கூத்திரியனாகப் பிறந்து, கூத்திரிய தர்மப்படி மக்களைக் காப்பாற்றிப் பின் பிராமணனாகப் பிறவி எடுத்து யாகங்களைச் செய்து, புண்ணியத்தின் பலனாக சனாதன பிரம்மலோகத்தை அடைந்த வரலாற்றை விவரித்தார்.

13.1.92 வியாசர்-மைத்ரேயர் இவர்களுக்கிடையே நடந்த உரையாடலின் மூலம் தானம்-தவம் இவற்றின் சிறப்பைக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம், வித்தை, தவம், தானம் இவற்றில் சிறந்தது எது எனக் கூறுமாறு கேட்டார். பீஷ்மர் வியாசர் மற்றும் மைத்ரேயர் இவர்களுக்கிடையே நடந்த உரையாடலை யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலாக எடுத்துக் கூறினார்.

ஒருசமயம் வியாசர் மறைவாக சஞ்சரித்து, வாரணாசி கோத்திரத்தில் ரிஷிகளுக்கிடையே அமர்ந்திருந்த மைத்ரேய மகரிஷியிடம் சென்றார்.

வியாசரைப் புரிந்து கொண்ட மைத்ரேயர் அவரை வரவேற்று, உத்தம அன்னம் அளித்து உபசரித்தார். அவரது பூஜையாலும், உபசரிப்பாலும் மகிழ்ந்த வியாசர் சிரித்தார். மைத்ரேயர் வியாசரிடம் அவருடைய மகிழ்ச்சிக்கான காரணத்தைக் கேட்டார். வியாசர் தான் ‘அதிச்சந்தம்’ “அதிவாதம்” என்னும் இரண்டு வழிகளாலும் உபசரிக்கப்பட்டுள்ளதால் மகிழ்ச்சியடைந்ததாகக் கூறினர். (அதிதிக்கு மிகவும் கௌரவம் அளித்து அவனுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப மரியாதை செய்வது அதிச்சந்தம்; சொல்லினால் அதிதியை கௌரவப்படுத்துவது அதிவாதம்) பசியும், தாகமும் கொண்ட தனக்கு அன்னமும் நீரும் அளித்து உபசரித்த மைத்ரேயரின் தானத்தின் சிறப்பினைப் புகழ்ந்துரைத்தார்.

மைத்ரேயர் வியாசரிடம் தானம் சிறந்தது என்றாலும் தானம் உத்தம பாத்திரத்திற்கு அளிக்கப்படுவதே சிறப்பு என்றும், வியாச மகரிஷிக்குத் தான் அன்னம் அளித்து அவரது தரிசனத்தைப் பெற்றதால் தான் பெரும் பாக்கியம் அடைந்ததாகவும் பதிலளித்தார். வியாசர் தானம், தவம், வித்தை இவற்றால் மனிதன் பெரும் பதவியை அடைவதையும், தவத்தால் பல்வேறு பாவங்களையும் விலக்கிக் கொள்வதையும் விளக்கினார். வியாசர் மைத்ரேயரிடம் விரததாரியாக, குடும்பஸ்தனுக்குரிய கடமையை நிறைவேற்றி விஷ்ணு பகவானை ஆராதித்து நன்மையடையுமாறு உபதேசமளித்து விடைபெற்றார். இவ்வாறு தானம் அளிப்பவன் தானம் பெறும் உத்தம பாத்திரம் இருவரும் சமமான பலனைப் பெறுவதைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கினார்.

தொடர்ந்து யுதிஷ்டிரர் பதிவிரதையான பெண்களின் நன்னடத்தையைப் பற்றிக் கூறுமாறு பீஷ்மரிடம் வேண்டினார். பீஷ்மர், சாண்டிலிதேவி மற்றும் கேகய ராஜனின் புதல்வி சுமனா இவர்களுக்கிடையேயான உரையாடலை விவரித்தார். சாண்டிலிதேவி தான் பின்பற்றும் பதிவிரதா தர்மத்தை சுமனாவுக்கு விளக்கிக் கூறியதை பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

13.1.93 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பகவான் நாராயணனை ஆராதிக்க ஆணையிடுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம், மகாத்மாக்கள் அனுஷ்டித்த தர்மத்தையும், சாஸ்திரங்கள் அனைத்தின் சாரத்தையும் கூறியருளுங்கள் எனக் கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்கு மிகவும் ரகசியமான, சம்சார பந்தத்திலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய, யுதிஷ்டிரர் கேட்டு அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயத்தை புண்டரீகன் என்னும் அந்தணனின் கதையின் மூலம் விளக்கினார். புண்டரீகன் என்னும் பிராமணன் நாரத மகரிஷியிடம் தனக்கு நன்மை தரும்

சாதனத்தைப் பற்றிக் கேட்டதையும், நாரதர் தான் பிரம்மாவிடமிருந்து கேட்டறிந்த பகவான் நாராயணனின் அப்பெயரைப் பெற்றதற்கான காரணம்; எல்லா சாஸ்திரங்களும் நாராயணனைப் புகழ்வது; புண்டரீகன் நாரதரின் உபதேசப்படி நாராயணனை ஆராதித்து அவரது தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்று பகவானுடனேயே அவருடைய தாமத்திற்குச் சென்றது ஆகிய அனைத்தையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கி உரைத்தார்.

மேலும், “யுதிஷ்டிரா! நீயும் பகவானுடைய பக்தனாகி, அவரைச் சரணடைந்து, முறைப்படி பூஜை செய்; அவரது பஜனத்திலேயே ஈடுபடு; தியானம் செய்யத் தகுந்தவரும், முதலும் முடிவும் இல்லாதவரும், சகுண-நிற்குணமும், அனைவரின் ஆதிகாரனரும், ஸ்தூல, சூக்ஷ்மமானவரும், உவமையற்றவரும், மூவுலகின் குருவுமான விஷ்ணுவைச் சரணடைந்துவிடு” எனப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

13.1.94 சாமந்தியின் சிறப்பு

யுதிஷ்டிரர் மேலும் கேட்டார்; “பாரதா! சாமம், தானம் இரண்டில் எது சிறந்தது? எது உன்னதமானது என்று கூறுங்கள்” என்றார். பீஷ்மர், “சிலர் சாமத்தாலும், சிலர் தானத்தாலும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். ஆகவே மனிதனின் இயல்பை அறிந்து இரண்டில் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நீ சாமந்தியின் குணங்களைத் தெரிந்து கொள். இதன் சிறப்பு ஒரு பழைய இதிகாசத்தின் மூலம் கூறப்படுகிறது. முன்பு ஒரு பிராமணன் ஒரு காட்டில், ஒரு கொடிய அரக்கனின் பிடியில் சிக்கி, சாமந்தியைப் பிரயோகித்து அவனிடமிருந்து விடுபட்டான். அரக்கன் கேட்ட வினாவிற்குப் பதிலாக, அரக்கன் மிக நல்லவன், குணவான், உத்தம அறிவுடையவன் என்றெல்லாம் பலவகையாக அவனைப் புகழ்ந்து கூறிப் பிராமணன் அவனிடமிருந்து விடுபட்டான். நீயும் சமயத்திற்கேற்றவாறு சாமந்தியைப் பயன்படுத்து” என்று பீஷ்மர் கூறினார்.

13.1.95 சிராத்த விஷயம், பாவத்திலிருந்து விடுபடும் விஷயம், தர்ம விஷயம், தான விஷயம் இவற்றின் ஐயங்கள் தெளிவுபடுத்தப்படுதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “பிதாமகரே! மனிதப்பிறவியும், கிடைத்தற்கரிய உடலும் பெற்ற ஏழை மனிதன் என்ன செய்ய வேண்டும்? எந்த தானம் சிறந்தது? அது எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும்? இவற்றுடன் மதிக்கத்தக்க, பூஜிக்கத்தக்க ரகசிய விஷயங்களைக் கூறுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் இந்த விஷயங்களின் தொடர்பாக தான் வியாச மகரிஷியிடம்

அறிந்து கொண்ட தர்ம ரகசியங்களை விளக்கினார். “யமராஜன் யோகமுடையவராக ஆகி, பெரும் தவம் செய்து இந்த தேவரகசியத்தைப் பெற்றார். யமராஜனிடமிருந்து தேவர்களும், பித்ருக்களும், ரிஷிகளும், பிரமத கணங்களும், லக்ஷ்மியும், சித்ரகுப்தனும், திக்கஜங்களும் அறிந்து மகிழ்ச்சி கொண்டனர். இந்த விஷயங்களுக்குள்ள தர்மத்தை அறிந்து இதன்படி நடந்து கொள்பவன் அவன் குற்றமுடையவனாக இருந்தாலும், அதிலிருந்து விடுபட்டு நற்குணங்கள் நிறையப் பெறுகிறான்.

ஒரு வாணியன் பத்து கசாப்புக் கடைக்காரர்களுக்குச் சமமானவன். ஒரு கள் இறக்குபவன் பத்து வாணியனுக்கச் சமமானவன். பத்துகள் இறக்குபவனுக்குச் சமமானவன் ஒரு வேசி. பத்து வேசிகளுக்குச் சமமானவன் ஒரு மன்னன். மன்னன் இவர்கள் அனைவரைக் காட்டிலும் அதிகக் குற்றமுடையவனாகக் கூறப்படுகிறான்.

பித்ருக்களின் சிராத்த விஷயமான ரகசியங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதும், தேவர்களின் ரகசியத்தை விளக்குவதும், பெரும் பலனளிக்கும் ரிஷி தர்மம், பெரிய யாகங்கள் மற்றும் பெரிய தானங்களின் பலன்கள் விளக்கப்படும் சாஸ்திரங்களை எப்போதும் படிக்கும், அதன் தத்துவத்தை அறிந்த, மற்றவர்களுக்கு அதன் பலன்களை விளக்கிக் கூறும் சிறந்த மனிதன் சாக்ஷாத் நாராயண சொருபமாகி விடுகிறான்.

அதிதிகளுக்குப் பூஜை செய்பவன் கோதானம், தீர்த்த ஸ்நானம், யக்ஞ அனுஷ்டானம் ஆகியவற்றின் பலனை அடைகிறான். சிரத்தையோடு தர்ம சாஸ்திரத்தைக் கேட்டுத் தூய இதயத்தைப் பெறுகிறவர்கள் புண்ணிய லோகத்தை அடைந்துவிடுகிறார்கள். தூய உள்ளமுடையவன் சாஸ்திரங்களைக் கேட்பதால் பழைய பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். எதிர்காலத்தில் பாவங்களால் பற்றப்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் தர்ம அனுஷ்டானம் செய்து இறந்த பிறகு உத்தம லோகத்தைப் பெறுகிறான்.” என்று கூறினார்.

மேலும் பீஷ்மர் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா இதைத் தெரிந்துகொள். ஒருமுறை தேவதூதன் ஒருவன் இந்திரனிடம், சிராத்த பிண்டங்கள் அளிக்கப்படும் முறையையும், அந்த மூன்ற சிராத்த பிண்டங்கள் எங்கு, யாரை அடைந்து, என்ன பலன் தருகின்றன என்பதையும் கேட்டறிந்து கொண்டான். இந்திரனிடமே ‘வித்யுத்பிரபன்’ என்னும் மகரிஷி, பசு, பசுடிகள், புழுக்கள், எறும்புகள் இவற்றை இம்சிப்பவன் அந்தப் பாவத்திலிருந்து விடுபடும் வழியை கேட்டறிந்தார். இந்திரன் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடுவதால் இந்தப் பாவங்கள் நீங்கப் பெறும் என்று கூறினார். அப்போது

‘வித்யுத்பிரபன்’ எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடும் மற்ற சில உபாயங்களையும் விளக்கினார்.

பிறகு, இந்திரன் தன் குருவான பிருகஸ்பதியிடம் தர்மத்தைப் பின்பற்றும்போது ஏற்படும் குற்றங்களைக் கேட்டறிந்து கொண்டார். தேவர்களும் ரிஷிகளும் பித்ருக்களிடம், பித்ருக்கள் மகிழ்ச்சியடையக் கூடிய எந்த கர்மத்தை மனிதன் செய்ய வேண்டும்? எவ்வாறு பித்ருக்களின் கடனிலிருந்து விடுபட முடியும்? என்ற விஷயங்களையும் கேட்டறிந்து கொண்டனர். சிராத்தத்தின்போது, காளை தானம் செய்வது, தீபதானம் செய்வது, எள் கலந்த நீரை அளிப்பது இவற்றால் சிராத்தம் செய்பவனின் வம்சமும் குலமும் விருத்தியடைகிறது” இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

13.1.96 விஷ்ணு, பலதேவர், அக்னி, பிரம்மா முதலிய தேவர்கள், ரிஷிகள் எடுத்துக்கூறிய தர்ம ரகசியம்

பீஷ்மர் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! பழைய காலத்தில் நடந்த விஷயம். ஒருமுறை இந்திரன் பகவான் விஷ்ணுவிடம் அவர் எந்த கர்மத்தால் மகிழ்ச்சியடைகிறார்? எவ்வாறு அவரைத் திருப்தி செய்வது என்று கேட்டார். அப்போது பகவான் விஷ்ணு இந்திரனுக்குக் கூறியவை, தர்மம் தொடர்பாக, பலதேவர், தேவர்கள், தர்மம், அக்னி, விஸ்வாமித்திரர், பசுக்கள், பிரம்மா, லக்ஷ்மி தேவி, அங்கிரா, கார்க்யர், தெளமயர், ஜமதக்னி, லோமஷ முதலிய முனிவர்கள், வாயு பகவான், அருந்ததி, யமராஜன், பிரமத கணங்கள் (நிஷாதரர்கள்) திக்கஜங்கள், மகாதேவன், ஸ்கந்ததேவன் ஆகியோர் கூறியவற்றை நீ அறிந்து கொள். இந்த தர்ம ரகசியத்தை வியாச பகவானிடமிருந்து நான் அறிந்து கொண்டேன்.

இவை அனைத்தும் தேவர்கள் கூறியவையாகும். ஒருபுறம் ரத்தினங்கள் நிரம்பிய உலகமும், மறுபுறம் இந்த உத்தமமான ஞானமும் கிடைக்கும் என்றால் பூமியை விட்டு விட்டு இந்த சிறந்த ஞானத்தையே கேட்டுப் பயன் அடைய வேண்டும். தர்மம் அறிந்தவர்கள் அதையே செய்வார்கள். இந்த தர்ம விஷயங்களை சிரத்தையில்லாதவனுக்கும், நாஸ்திகனுக்கும், இரக்கமற்றவனுக்கும், அதர்மனுக்கும், யுக்தியுடன் வாதம் செய்பவனுக்கும், குருத்துரோகிக்கும், தேகாபிமானம் உடையவனுக்கும் உபதேசிக்கக்கூடாது” என்று உபதேசித்தார்.

13.1.97 ஏற்கத் தகுந்த அன்னம்; ஏற்கத் தகான அன்னம் பற்றிய விளக்கம்

யுதிஷ்டிரர் தன் பிதாமகரிடம், “நால் வருணத்தவரும் யார் யார்

வீட்டில் போஜனம் செய்யலாம்? எங்கு போஜனம் செய்யக்கூடாது? என்று கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார். பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார்; “பிராமணன் கூடித்திரியன் மற்றும் வைசியன் வீட்டிலும், கூடித்திரியன் பிராமண, கூடித்திரிய, வைசியர்கள் வீட்டிலும் உண்ணலாம்; சூத்திரன் வீட்டில் உண்ணுவது மறுக்கப்படுகிறது. வைசியர்களிலும் தினமும் அக்னிஹோத்ரம் செய்து புனிதமாக இருந்து சாதுர்மாஸ்ய விரதம் செய்பவர்கள் வீட்டிலேயே பிராமணனும் கூடித்திரியனும் போஜனம் ஏற்கலாம். வைத்தியன், வேசியான பெண், கலைஞன், வித்தையை விற்று வாழும் பிராமணன், கோவதம், பிராமண வதம், மது அருந்துபவன் இவர்களைப்போல களங்கப்பட்டவர்களின் வீட்டு அன்னம் ஏற்கத் தகுந்தது அல்ல” என்று கூறினார்.

13.1.98 தானம் பெறுவது; உசிதமற்ற போஜனம் இவற்றிற்கான பிராயச்சித்தம்

இந்த போஜன விஷயத்தில் தனக்கேற்பட்ட ஐயத்தை யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் கேட்டார்; “பிதாமகரே! பொதுவாக, பிராமணனே ஹவ்ய கவ்யத்தைப் பெற வேண்டியுள்ளதால் அவர்கள் பலவகை அன்னத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் உண்டாகிறது. இதனால் அடையும் பாவத்திற்கான பிராயச்சித்தம் என்ன என்பதைக் கூறுங்கள்” என்றார். பீஷ்மரும் அவருக்குப் பதிலளித்தார்.

காயத்ரி மந்திரஜபம், உபவாசம் இருத்தல், ஸ்நானம் செய்தல், ரைவத சியாம சாந்தி ஹோமம் செய்வது ஆகிய பிராயச்சித்தங்களை, சமயத்திற்கேற்றவாறு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைத்தார்.

13.1.99 எத்தகைய தானம் மற்றும் தவத்தால் சொர்க்கம் அடைய முடியும் என்பது

யுதிஷ்டிரர் மேலும் கேட்டார்; “பாரதா! தானத்தாலும், தவத்தாலுமே மனிதன் சொர்க்கம் அடைய முடியும் என்றால், அவற்றில் எத்தகைய தானமும் தவமும் சிறந்தது என்பதைக் கூறியருளுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

சிபி தன் மகனைப் பிராமணர்களுக்காகப் பலி கொடுத்தும், ரந்தி தேவன் வசிஷ்ட முனிவருக்கு அர்க்ய தானம் அளித்தும், அம்பரீஷ மன்னன் பிராமணனுக்கு தன் ராஜ்யம் முழுவதையும் அளித்தும், நிமி மன்னன் அகஸ்திய முனிவருக்கு, தன் புதல்வியையும் ராஜ்யத்தையும் தானம் செய்தும், வசிஷ்ட முனிவர் மழையற்றுப்போன சமயம் பூமியில் பிராணிகளுக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளித்தும் சொர்க்கம் அடைந்ததைப் பீஷ்மர் விவரித்தார். இதேபோல எந்தெந்த மன்னர்கள் எந்தெந்த உத்தமமான

தானங்கள் மூலம் சொர்க்கம் அடைந்தனர் என்பதை விளக்கிய பீஷ்மர், மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு தானங்கள் ஐந்து வகைப்படும் என்பதையும், அவற்றின் விளக்கத்தையும் எடுத்துரைத்தார்.

13.1.100 மேலும் பல அற்புதமான விஷயங்களைக் கூறுமாறு யுதிஷ்டிரர் வேண்டுகூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பீஷ்மரிடம் வேண்டினார்; “பிதாமகரே! தாங்கள் எங்கள் சிறந்த குலத்தில், எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிந்த சிறந்த வித்வான்; பல ஆகமங்களின் ஞானம் நிரம்பியவர்; நான் தர்ம அர்த்தமுடைய, எதிர்காலத்தில் சுகமளிக்கும், உலகத்திற்கு அற்புதமான விஷயத்தின் வர்ணனையைத் தங்கள் வாயால் கேட்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய உற்றார் உறவினருக்கு இது கிடைக்க அரிதான சந்தர்ப்பமாகும். எங்களுக்குத் தங்களைத் தவிர தர்மோபதேசம் செய்யக்கூடிய வேறு ஒருவர் கிடைக்க மாட்டார்.

உங்களுக்கு சகோதரர்களாகிய எங்கள் மீது அனுகூலம் இருக்குமானால், உங்களிடம் நான் கேட்கும் வினாக்களுக்கு பதில் அளிக்க வேண்டும். எல்லோராலும் மதிக்கப்படும் இந்த ஸ்ரீ மான் நாராயண ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகவும் மரியாதையோடும், பணிவோடும் உங்களுக்கு சேவை செய்கிறார். இவருக்கும், இந்த மன்னர்களுக்கும் முன்னால், எனக்கும் என்னுடைய சகோதரர்களுக்கும் நாங்கள் விரும்பியதைச் செய்வதற்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களை அன்புடன் வர்ணியுங்கள்” எனப் பணிவுடன் வேண்டினார்.

13.1.101 பீஷ்மர் பழைய காலத்தில் நடந்த, தான் கேள்விப்பட்டிருந்த அற்புதமான விஷயங்களை வருணித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் இந்த சொற்களைக் கேட்டு, அவரிடம் அன்பு நிறைந்தவரான பீஷ்மர் பின்வரும் நீண்ட, பெரிய, அற்புதமான விஷயங்களைக் கூறினார். “மகனே! நான் உனக்கு ஒரு மனம் கவரும் கதையை கூறப் போகிறேன். பழைய காலத்தில் பகவான் நாராயணன் மற்றும் மகாதேவனின் பிரபாவத்தைக் கேட்டிருந்தேன். அந்த விஷயங்களையும், பார்வதியின் ஐயங்களைப் போக்கி, சிவபிரான்-பார்வதி தேவி இவர்களுக்கிடையே நடந்த உரையாடலையும் உனக்கு விவரிக்கிறேன். கேள்.

இது முன்பு நடந்த விஷயம்; தர்மாத்மாவான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

12 ஆண்டுகள் விரத தீக்ஷை எடுத்துக் கொண்டு கடும் தவம் மேற்கொண்டிருந்தார். அப்போது அவரைத் தரிசிப்பதற்காக நாரதர், பர்வதர் போன்ற ரிஷிகள் வந்திருந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணத் வைபாயன வியாசர், ஜபம் செய்பவர்களில் சிறந்த தெளம்யர், தேவலர், காஸ்யபர், ஹஸ்தி காஸ்யபர் உள்ளிட்ட பல தீக்ஷையும், புலனடக்கமும் நிரம்பிய மகரிஷிகளும், தேவர்களுக்கு ஈடான தவசிகளும் சித்தி பெற்ற சிஷ்யர்களோடு அங்கு வந்திருந்தனர்.

தேவகி மைந்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அந்த மகரிஷிகள் அனைவரையும் தன் குலத்திற்கேற்ப உபசாரம் செய்து விருந்துபசரித்தார்; பூஜித்தார். பிறகு அந்த ராஜரிஷிகள், தேவர்கள், தவசியான முனிவர்கள் அனைவரும் அந்த பூஜை, உபசாரத்தாலும் மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாய், நல்ல ஆசனங்களில் அமர்ந்தவாறு தங்களுக்குள் இனிய கதைகளைப் பேசிக் கொண்டிருந்தன. அச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் முகத் தாமரையிலிருந்து நாராயணனின் தேஜஸ் அக்னி வடிவில் வெளிப்பட்டது.

அந்த அக்னி, அவர் இருந்த மலையை மரம், செடி, கொடிகள், பறவைகள், விலங்குகளுடன் எரிக்கலாயிற்று. ஜீவ-ஐந்துக்கள் அவலக்குரல் எழுப்பின. அந்த மலைச்சிகரம் முழுவதையும், எரித்துச் சாம்பலாக்கிய அந்த அக்னி மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வந்து, சிஷ்யன் குருவின் பாத கமலங்களை ஸ்பரிசிப்பதுபோல அவருடைய திருவடிகளை ஸ்பரிசித்து அதில் லயமாகிவிட்டது. பகைவரை அழிக்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அந்த மலை சாம்பலானதைக் கண்டு, தன் அழகிய பார்வையை ஓடவிட்டு, மறுபடியும் முன்பிருந்ததைப்போல அதனைப் பசுமையாக்கிவிட்டார்; பறவை, விலங்குகளின் வாழ்விடமாக்கிவிட்டார்.

இந்த அற்புதமான, சிந்திக்க இயலாத நிகழ்ச்சியைக் கண்டு ரிஷிகள் வியப்படைந்தனர்; மெய் சிலிர்த்தனர். அவர்களுடைய கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் தளம்பியது. அந்த ரிஷிகள் வியப்படைந்ததைக் கண்ட பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்களிடம், “மகரிஷிகளே! ரிஷிகளின் சமுதாயம் பற்றும், பாசமும் இல்லாதது; சாஸ்திர ஞானங்களும் நிரம்பியது; இருந்தாலும் உங்களுக்கு ஏன் வியப்பு உண்டானது” என்று கேட்டார்.

அப்போது ரிஷிகள் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “பகவன்! நீங்களே உலகை அமைக்கிறீர்கள்; நீங்களே இதனைச் சம்ஹாரம் செய்கிறீர்கள். இவ்வுலகில் உள்ள சராசர பிராணிகள் அனைத்திற்கும் தாய், தந்தை மற்றும் உற்பத்தி ஸ்தானமும் ஆவீர்கள். தங்களுடைய முகத்திலிருந்து அக்னி தோன்றியது எங்களை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. தாங்கள் இதன் காரணத்தைக்

கூறி எங்கள் ஐயத்தையும், வியப்பையும் விலக்க வேண்டும். நாங்கள் பார்த்த இந்த வியப்பிற்குரிய விஷயத்தை எங்களுக்கு விளக்குங்கள்” என்று வேண்டினர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவர்களுக்குப் பதில் அளித்தார்; “முனிவர்களே! என்னுடைய முகத்திலிருந்து என்னுடைய வைஷ்ணவ தேஜஸ் தோன்றி இந்த மலையைத் தகித்துவிட்டது. நான் விரதம் மேற்கொண்டு தவத்தில் ஈடுபட்டு இருந்தேன். தவசிகள் அந்த விரதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டதால் என்னுடைய தேஜஸே அக்னிருபமாகத் தோன்றியது. ஆகவே, நீங்கள் அதனிடம் கவலைப்பட வேண்டாம்.

நான் தவம் மேற்கொண்டு, எனக்குச் சமமான வீரியம் உடைய புதல்வனைப் பெறும் விருப்பத்துடன் இந்த மலைக்கு வந்துள்ளேன். என்னுடைய உடலில் இருந்த பிராணன் அக்னி வடிவில் வெளிப்பட்டு, வரமளிக்கும் பிதாமகரான பிரம்மாவைத் தரிசிப்பதற்காக அவருடைய உலகத்திற்குச் சென்றது. அந்தப் பிரம்மா, என் உயிரிடம், “சாக்ஷாத் சங்கரன் தன் தேஜஸின் பாதிப்பகுதியுடன் உங்களுக்குப் புத்திரனாவார்” என்ற செய்தியை அளித்துள்ளார்.

அந்த அக்னி ரூப பிராணன் என்னிடம் திரும்பி வந்து, என் திருவடிகளில் வணங்கி, அமைதியாகித் தன் பழைய நிலையை அடைந்துவிட்டது. தபோதனர்களே! நான் பகவான் விஷ்ணுவின் ரகசியத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளேன். நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்.

முனிவர்களே! நீங்கள் தூரதர்சிகள்; எல்லா இடங்களிலும் சஞ்சரிப்பவர்கள். ஒளி மிக்கவர்கள். ஆகவே, நீங்கள் இந்தப் புவியிலோ, சொர்க்கத்திலோ ஒரு பெரிய வியப்பிற்குரிய விஷயத்தைப் பார்த்தோ, கேட்டோ இருந்தால் அதை எனக்குக் கூறுங்கள்.” என்றார். இதனைக் கேட்ட ரிஷிகள் அனைவரும் மதுசூதனைத் துதித்து, நாரத மகரிஷியைப் பகவானுக்குப் பதிலளிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். நாரத மகரிஷியும் இமயமலை மீது சிவபிரான், மற்றும் பார்வதிதேவி சம்பந்தமான அற்புத விஷயத்தை விவரிக்கலானார்.

நாரத மகரிஷி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் ரிஷிகளின் சமுதாயத்திற்கிடையே இமய மலையில் தேவாதி தேவன் சங்கரன் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தபோது நடந்த அற்புதமான விஷயத்தை விவரித்தார். பூத கணங்களின் சபையில் வீற்றிருந்த சிவனிடம் எல்லா தீர்த்தங்களின் நீரால் நிரம்பப்பெற்ற தங்கக் கலசங்களுடன் பார்வதி புனித நதிகள்

பின்தொடர வந்தது; அவர் விளையாட்டாக சிவபிரானின் கண்களைப் பொத்தியது; அவருடைய கண்கள் மறைக்கப்பட்டதும் உலகம் முழுவதும் இருள்மயமானது; உடனே அவருடைய நெற்றியிலிருந்து பிரகாசமான ஜ்வாலையுடன் மூன்றாவது கண் தோன்றியது; அதன் ஜ்வாலை அந்த மலையை எரித்துக் கடைந்தது. ஒரு நொடியில் இமயம் எரிந்து சாம்பலானது.

இதனைக் கண்டு கிரிராஜகுமாரி உமா கைகளைக் குவித்துச் சிவனைச் சரணடைந்தது; தன் தந்தையாகிய இமவானின் நிலையைக் காண இயலாமல் அவர் வருந்தியதைக் கண்டு, பகவான் சங்கரன் இமயமலையை மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தது; அவர் பார்வை பட்டதுமே ஒரு நொடியில் இமயமலை முன்பிருந்த செழிப்பினைத் திரும்பப் பெற்றது; இதனைக் கண்ட உமா அவரிடம் இதற்கான காரணத்தைக் கேட்டது; பகவான் சிவன் அவரிடம் விஷ்ணு பகவானைப் போலவே தானும் உலகத்தின் சுப-அசுபங்களுக்குக் காரணமாவேன்; என் கண்கள் உன்னால் மூடப்பட்டதால் உலகம் அக்கணமே இருளாகிவிட்டது. இச்சமயம் உலகைக் காப்பதற்காக என்னுடைய மூன்றாவது கண்ணைச் சிருஷ்டித்தேன். பிறகு உன் மகிழ்ச்சிக்காக இமயத்தை மீண்டும் செழிப்பாக்கினேன் என்று கூறியது; ஆகிய வியத்தகு நிகழ்ச்சிகளை விவரித்தார்.

அதன்பிறகு, சிவன்-பார்வதிக்கிடையே நடைபெற்ற தர்ம சம்பந்தமான உரையாடல் முழுவதையும் நாரதர் விவரித்தார். (நாரதர் மூலம் விவரிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் அனுசாஸன பர்வம் அத் 141 முதல் 148 வரை விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் அனுசாஸன பர்வம் - பொது செய்திகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் தனித்தனி சிறு அத்தியாயங்களாக, எளிதாகப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் கூறப்பட்டுள்ளன.) “உமாதேவி - சிவபிரான் இடையிலான பல்வேறு விஷயங்களின் உரையாடல் முடிந்ததும் வானில் பெரிய இடியுடன் கூடிய மேகங்களின் கம்பீர கர்ஜனை கேட்டது. மேகங்கள் சூழ்ந்து ஆகாயம் முழுவதும் நீலமாகிவிட்டது. மழைக்காலத்தைப் போல மேகக் கூட்டங்கள் நிர்மலமான நீரைப் பொழிந்தன. இருள் பரவிவிட்டது. திசைகள் தெரியவில்லை.

அச்சமயம் அங்கு சிவபிரானும், பூத சமுதாயமும் தென்படவில்லை. பிறகு ஒரே கணத்தில் ஆகாயம் முழுவதும் தெளிவாகிவிட்டது. எங்கும் மேகங்கள் இல்லை. அங்கு வந்தவர்கள் அனைவரும் வந்ததுபோலவே திரும்பிவிட்டனர். இந்த அற்புதமான சிந்திக்க இயலாத நிகழ்ச்சியைக் கண்டு நாங்கள் அனைவரும் வியப்படைந்துவிட்டோம்” என நாரதமகரிஷி கூறி முடித்தார்.

13.1.102 நாரதர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் புகழ்ந்து வணங்குதல்

தொடர்ந்து அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சொல்லலானார்; “தேவகி மைந்தா! பகவான் சங்கரனும், பார்வதி தேவியும் உங்களைப்பற்றி உரையாடியதைக்கேட்டு, நாங்கள் அனைவரும் அந்த ப்ரம்மபூதமான சனாதன புருஷன் தாங்கள்தான் என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தோம். அதற்காகவே இமயத்தின் உச்சியில் மகாதேவன் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்தார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுடைய தேஜஸால் இன்று நிகழ்ந்த மற்றொரு அற்புதமான சம்பவத்தைக் க்ணடு நாங்கள் வியப்படைந்துள்ளோம். எங்களுக்குப் பழைய காலத்தில் சங்கரன் கூறிய அந்த விஷயங்கள் மறுபடியும் நினைவிற்கு வருகின்றன. பிரபோ! ஜனார்த்தனா! நான் தங்கள் முன் ஜடாதாரி கிரீசனின் மகிமையைக் கூறினேன்” என்றார்.

இவ்வாறு நாரதர் கூறியதும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகரிஷிகள் அனைவருக்கும் சிறப்பாக மரியாதை செய்தார். மகரிஷிகள் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு கூறினர்; “மதுகுதனா! தாங்கள் எப்போதும் எங்களுக்கு அடிக்கடி தரிசனம் அளித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். பிரபோ! எங்களுக்கு உங்களைத் தரிசிப்பதில் உள்ள ஆனந்தம் சொர்க்கத்தில் கூட கிடையாது. சிவபிரான் கூறியது முற்றிலும் சத்தியமானது.

பரந்தபா! இந்த ரகசியம் அனைத்தையும் தங்களிடம் கூறினோம். தாங்கள் அர்த்த தத்துவத்தை அறிந்தவர். உங்கள் மூலம் நாங்கள் அதை அறிந்தோம். ஆனால், தாங்களே எங்களிடம் கேட்டதால் உங்களுடைய சந்தோஷத்திற்காக இந்த மிகவும் ரகசியமான விஷயத்தை வர்ணித்தோம். மூன்று உலகங்களிலும் உங்களுக்குத் தெரியாத விஷயம் எதுவும் கிடையாது. பிரபோ! உங்களுடைய இந்த மானிடப் பிறவியாகிய அவதாரத்திற்கு ரகசியமான காரணம் இருக்கிறது. அவை அனைத்தும் உங்களுக்குத் தெரியாது அல்ல. ரகசியமான இந்த விஷயத்தை மனத்திற்குள் மறைத்து வைக்கும் திறமையற்றவர்களாக நாங்கள் இருக்கிறோம்.

பகவன்! இதனாலேயே தங்கள் முன் நாங்கள் எங்களுடைய அற்பத்தனத்தால் பிரலாபம் செய்கிறோம்; சிறிய வாயால் பெரிய விஷயத்தைக் கூறுகிறோம். தேவா! புவியிலோ, சுவர்க்கத்திலோ தாங்கள் அறியாத எந்த வியப்பான விஷயமும் கிடையாது. உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா இப்போது எங்களுக்கு விடை தாருங்கள்.

உங்களுக்கு உத்தமமான அறிவும் புஷ்டியும் கிடைக்கட்டும். உங்களுக்கு உங்களைப் போன்ற அல்லது உங்களை விடச் சிறந்த புதல்வன் கிடைக்கட்டும். அவன் பெரும் பிரபாவத்துடன், ஒளியுடனும், புகழை அதிகரிப்பவனாகவும், எல்லாம் வல்லவனாகவும் இருக்கட்டும்.” என்று கூறிய ரிஷிகள் அனைவரும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கி வலம் வந்து சென்றுவிட்டனர்.

13.1.103 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்

நாரத மகரிஷி பழைய காலத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் கூறிய மேலே சொல்லப்பட்டவற்றை பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்த பின் மேலும் கூறலானார். “யுதிஷ்டிரா! அந்த மகரிஷிகள் யதுகுல ரத்தினமான புருஷோத்தமனை வணங்கிச் சென்றுவிட்டனர். பெரும் காந்தியுடைய ஸ்ரீ மன் நாராயணன் தன் விரதத்தை முறைப்படி முடித்துவிட்டு மறுபடி துவாரகாபுரிக்குச் சென்றுவிட்டார். பத்து மாதங்கள் கழிந்த பின் பகவானுக்கு ருக்மிணி தேவியின் கர்ப்பத்தில் ஒரு அற்புதமான மனம் கவரும் சூர வீரனான புதல்வன் இவரது வம்சத்தை வளர்க்கப் பிறந்தான்.

மன்னா! பிராணிகள் அனைத்தின் மனத்திலும், தேவ-அசுரர்களின் உள்ளத்திலும் எப்போதும் நிறைந்துள்ளவனுமான காமதேவன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வம்சத்தை வளரச் செய்தார். நான்கு புஜங்களையுடைய புருஷ சிங்கம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களாகிய உங்களிடம் அன்பு கொண்டுள்ளார். நீங்களும் இவரைச் சரணடைந்துள்ளீர்கள்.

த்ரிவிக்ரம விஷ்ணு தேவனான இவர் இருக்கும் இடத்திலேயே கீர்த்தி, லக்ஷ்மி, தைரியம் மற்றும் ஸ்வர்க்கத்தின் வழியும் உள்ளது. இந்திரன் முதலிய 33 தேவர்களும் இவருடைய சொருபங்களே ஆவர். இதில் வேறு விதமாக யோசிக்கக்கூடாது. இவரே பிராணிகளுக்கு ஆசிரயம் அளிக்கும் ஆதி தேவ மகாதேவனாவார். இவர் முதலும் முடிவும் அற்றவர். அவ்யக்தரூபர். மகாதேஜஸ்வி. மகாத்மா மதுகுதனன் தேவர்களின் காரியத்தை வெற்றி பெறச் செய்வதற்காகவே யதுகுலத்தில் அவதரித்துள்ளார். இந்த மாதவன் அறிய இயலாத தத்துவத்தைக் கூறுபவர்; செய்பவராவார்.

பார்த்தா! உன்னுடைய வெற்றியும், உவமையற்ற புகழும், பூ மண்டல ராஜ்யமும் நாராயணனை ஆசிரயித்ததாலேயே உனக்குக் கிடைத்துள்ளன. சிந்திக்க இயலாத ஸ்வரூபம் உடைய நாராயணனே உன்னைக் காப்பவர்; உனக்குச் சிறந்த கதியுமாவார். நீ ஹோதாவாக (யாகம் செய்பவன்) ஆகி பிரளய கால அக்னியைப்போல தேஜஸ்வி ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்னும் “சருவா

(மரத்தாலான நெய் ஆஹுதி அளிக்கும் கரண்டி) மூலம் போர் என்னும் தீயில் மன்னர்கள் அனைவரையும் ஆஹுதியாக அளித்துவிட்டாய்.

இன்று துரியோதனன் புதல்வர்கள், சகோதரர்கள் மற்றும் உறவினருடன் சோகத்திற்குரிய விஷயமாகிவிட்டான். அந்த முட்டாள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும் அர்ஜுனனோடும் போரைத் தீர்மானித்துவிட்டான். எத்தனையோ பேருரு படைத்த மகாபலசாலி தைத்யர்களும், தானவர்களும் காட்டுத் தீயில் விழுந்த வீட்டில் பூச்சியைப்போல ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சக்கரத் தீயில் ஸ்வாஹா ஆகிவிட்டனர். தைரியம், பலம், சக்தி முதலியவற்றால் ஹீனனான மனிதன் போரில் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை எதிர்க்க முடியாது.

அர்ஜுனனும் யோக சக்தி நிரம்பியவர். யுக முடிவு காலத் தீயைப்போல தேஜஸ்வியானவர். இடது கையால் பாணம் செலுத்துபவர். போர்க்களத்தில், அனைவருக்கும் முன் இருப்பவர். இவர் தனது வீரத்தால் துரியோதனனின் சேனை முழுவதையும் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டார். காளைக் கொடியோனான சிவசங்கரன் முன்பு இமயத்தின் சிகரத்தில் முனிவர்களிடம் கூறிய பழமையான ரகசியத்தை இப்போது நான் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

மன்னா! அர்ஜுனனிடம் புஷ்டியுடன், தேஜஸ், ஒளி, பராக்கிரமம், செல்வாக்கு, பண்பு, உத்தமகுலப்பிறப்பு ஆகியவை உள்ளன. இவை அனைத்தும் அர்ஜுனனிடம் இருப்பதுபோல மூன்று மடங்கு அதிகமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உள்ளது. உலகில் யார் என்னுடைய இந்த சொல்லை இல்லை என்று நிரூபிக்க முடியும்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிரபாவத்தைக் கேள். எங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கு எல்லாவற்றிலும் சிறந்த புஷ்டி உள்ளது. நாம், இவ்வுலகில் மந்தமான அறிவும், பரதந்திரமும், கவலையும் உள்ள மனிதர்கள் ஆவோம். நாம் தெரிந்தே மரணத்தின் உறுதியான பாதையில் கால் வைத்துள்ளோம்.

யுதிஷ்டிரா! நீ மிகவும் கபடமற்றவன். அதனாலேயே நீ முதலிலேயே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சரணடைந்துள்ளாய். தன்னுடைய சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக மன்னனுக்குரிய நடத்தையை நீ ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மன்னா! நீ இந்த உலகில் தன்னைத்தானே கொலை செய்து கொள்வதையே அதிகப் பெருமையாகக் கருதுகிறாய். நீ செய்த சபதத்தை மீறி அதனை அழிப்பது உனக்கு ஏற்றதல்ல. இந்த மன்னர்கள் அனைவரும் போர் முனையில் காலன் மூலம் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். நாமும் காலத்தாலேயே அடிக்கப்பட்டுள்ளோம். ஏன் எனில் காலமே பரமேஸ்வரனாகும்.

யார் காலத்தின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து கொள்கிறானோ, அவன் காலனால் அடிக்கப்பட்டாலும் துயரப்படுவதில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே சிவந்த கண்களையுடைய தண்டம் ஏந்திய சனாதனமான காலன் ஆவார்.

ஆகவே, குந்தி மைந்தா! நீ சகோதரர்களுக்காகவும், உற்றார் உறவினர்களுக்காகவும் துயரப்படக்கூடாது. கௌரவ குலத்தின் ஆனந்தத்தை அதிகரிக்கும் யுதிஷ்டிரா! நீ எப்போதும் சினமின்றி அமைதியாக இரு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெருமையை நான் கேட்டவாறே உனக்குக் கூறியுள்ளேன். இவருடைய மகிமையை அறிந்து கொள்ள இதுவே போதுமானது. நல்லோர்களுக்குக் கோடி காட்டுவதே செய்யப்படுகிறது.

யுதிஷ்டிரா! நாரதர் மற்றும் வியாசரின் சொற்களைக் கேட்டு, நான் உனக்கு பூஜிக்கத்தக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய, மகரிஷிகளுடைய பிரபாவத்தை வருணித்துவிட்டேன். பாரதா! மலையரசன் புதல்வியான உமாவிிற்கும் மகேஸ்வரனுக்கும் நடந்த உரையாடலையும் உனக்கு விவரித்துவிட்டேன். யார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய இந்த பிரபாவத்தைக் கூறுபவனோ, நினைவில் வைப்பானோ, அவனுக்குச் சிறந்த நன்மை உண்டாகும்.

அவனுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறும். அவன் மரணத்திற்குப் பின் சுவர்க்கத்தை அடைகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே, நன்மையை விரும்பும் தூய்மையானவன். ஜனார்த்தனனைச் சரணடைய வேண்டும் மன்னா! அழிவற்றவரான இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பிராமணர்கள் துதித்துள்ளனர். குருகுல திலகமே! சிவபிரான் மூலம் எடுத்து விளக்கப்பட்ட தர்மம் சம்பந்தமான குணங்களை நீ இரவும் பகலும் உன் இதயத்தில் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த தர்மங்களைப் பின்பற்றி நியாயத்திற்கு ஏற்றவாறு தண்டனை அளித்து, மக்களைக் காப்பதில் திறமையோடு ஈடுபட்டால், உனக்கு சுவர்க்கலோகம் கிடைக்கும்.

மன்னா! நீ தர்மத்தோடு எப்போதும் மக்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு இரு. மக்களைக் காப்பதற்காக உபயோகப்படும் உசிதமான தண்டனையே தர்மம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பார்வதிக்கும் மகேஸ்வரனுக்கும் இடையில் நடந்த தர்ம சம்பந்தமான உரையாடலைக் கேட்டும்; கேட்க விரும்பியும் தூய உள்ளத்தோடு சிவபிரானைத் துதி செய். நிந்தையற்ற மகாத்மாவான தேவரிஷி நாரதர் கூறிய செய்தி ‘மகாதேவனுக்குப் பூஜை செய்ய வேண்டும்’ என்பதுதான். ஆகவே நீயும் மகாதேவனைப் பூஜித்து வா.

கௌந்தேயா! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடையதும், சிவனுடையதுமான

இந்த அற்புதமான விஷயங்கள் பழைய காலத்தில் புண்ணியமான இமயமலையின் மீது நிகழ்ந்ததாகும். சனாதனரான இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காண்டீவதாரி அர்ஜுனனுடன் நர-நாராயண சொரூபத்தில் பத்ரிகாச்ரமத்தில் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் பெரும் தவம் புரிந்தார். பார்த்திபா! தாமரைக் கண்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் சத்யயுகம் முதலிய மூன்று யுகங்களிலும் வெளிப்படையாக இருந்ததால் “த்ரியுகர்” என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

தேவரிஷி நாரதரும் வியாசரும் இவ்விருவரின் ஸ்வரூபத்தை அறிமுகம் செய்துள்ளனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிறு வயதிலேயே தன் உற்றார் உறவினரைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கம்சனை வதம் செய்து விட்டவராவார். யுதிஷ்டிரா! சனாதன புருஷனான இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சரித்திரத்திற்கு எல்லையோ அல்லது எண்ணிக்கையோ கூறமுடியாது. உனக்கு நிச்சயம் மிகுந்த நன்மையே உண்டாகும். ஏன் எனில் இந்த ஆண் சிங்கமான ஜனார்த்தனன் உன்னுடைய நண்பனாவார். தீய அறிவுடைய துரியோதனன் பரலோகத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் என்றாலும் நான் அவனுக்காக மிகவும் துயரப்படுகிறேன். ஏன் எனில் அவனாலேயே, யானை, குதிரை முதலிய வாகனங்களோடு பூமி முழுவதும் நாசமாகிவிட்டது. துரியோதனன், துச்சாதனன், கர்ணன், சகுனி ஆகிய நான்கு பேரின் குற்றத்தாலேயே கௌரவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர்.”

இவ்வாறு பீஷ்ம பிதாமகர் கூறி முடித்ததும், வீரர்களின் நடுவில் அமர்ந்திருந்த குருகுல யுதிஷ்டிரர் மௌனமானார். பீஷ்மரின் பேச்சைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரர் முதலிய மன்னர்களுக்கு மிகவும் ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு மானசீக பூஜை செய்து, அவரைக் கைகுவித்து வணங்கினர். நாரதர் முதலிய மகரிஷிகளும் பீஷ்மரின் சொற்களைக் கேட்டு அவரைப் புகழ்ந்தனர்; மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

இவ்வாறு யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர் அனைவருடனும் பீஷ்மரின் புனிதமான, வியப்புண்டாக்கும் அனுசாஸனம் (கட்டளை) முழுவதையும் கேட்டார். பிறகு பீஷ்மர் ஓய்வு எடுத்த பின் யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் வினா விடுக்கலானார்.

13.1.104 ஜபிக்கத்தகுந்த மந்திரங்கள்

யுதிஷ்டிரர் கேட்டார்; “பிதாமகரே! தாங்கள் பெரிய ஞானி. எல்லா சாஸ்திரங்களின் சிறப்பையும் அறிந்தவர். ஒவ்வொரு நாளும் எந்த

மந்திரத்தை ஜபிப்பதால் தர்மத்தின் பலன் கிடைக்கும்? யாத்திரை, கிருஹப்பிரவேசம் அல்லது ஒரு கர்மத்தைத் தொடங்கும்போதும், தேவயக்ஞம் மற்றும் சிராத்தத்திலும் எந்த மந்திர ஜபத்தினால் அந்த கர்மம் நிறைவேறுகிறது? சாந்தி, புஷ்டி, ரக்ஷை, பகைவரின் அழிவு, பயநிவாரணம் ஆகியவற்றிற்கு ஜபிக்கத் தகுந்த மந்திரம் எது? என்பதைக் கூறியருளுங்கள்” என்றார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலுரைத்தார். மன்னா! சாவித்ரி தேவி படைத்த ஒரு திவ்ய மந்திரம் உள்ளது. அது வேத வியாசரால் கூறப்பட்டது. இது அக்கணமே பாவத்திலிருந்து விடுவிக்க வல்லது. இரவும், பகலும் இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்பவன் பாவத்தால் பற்றப்படுவதில்லை. இதைக் கேட்பவன் நீண்ட ஆயுள் உடையவனாகிறான். விருப்பம் நிறைவேறப் பெறுகிறான். இகலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஆனந்தம் அடைகிறான்.

மன்னா! பழைய காலத்தில் கூடித்திரிய தர்மத்தைக் காப்பாற்றிய, எப்போதும் சத்திய விரத நடத்தையில் நாட்டம் கொண்ட கூடித்திரிய சிரோமணிகளும் இந்த மந்திரத்தை எப்போதும் ஜபம் செய்து வந்ததனர். அந்த மந்திரம் பின்வருமாறு: “பெரும் விரததாரியான வசிஷ்டருக்கு நமஸ்காரம்; வேத நிதியான பராசரருக்கு நமஸ்காரம். பெரும் சர்ப்பரூபமுடைய அனந்தனுக்கு நமஸ்காரம். அக்ஷய சித்த கணத்திற்கு நமஸ்காரம். ரிஷிகளுக்கு நமஸ்காரம். பராத்பர, தேவ தேவ, வரதாதா பரமேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். ஆயிரம் தலையுடைய சிவனுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான பெயர்களைத் தரிக்கும் ஜனார்த்தனனுக்கு நமஸ்காரம்”.

அஜைகபாத, அஹிர்புந்த்ய, பிணாகி, அபராஜித, ருத, பித்ரு ரூப, த்ரயம்பக, மஹேஸ்வர, வருஷாகபி, சம்பு, ஹவன, ஈஸ்வரர் என்னும் 11 ருத்திரர்கள் மூவுலகிற்கும் ஸ்வாமியாகப் புகழ் பெற்றவர்கள். வேதத்தின் “சதருத்ரிய” ப்ரகரணத்தில் ருத்ரனுக்கு நூற்றுக்கணக்கான பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அம்ச, பக, மித்ர, கலேஸ்வர, வருண, தாதா, அர்யமா, ஜயந்த, பாஸ்கர, த்வஷ்டா, பூஷா, இந்த்ர, விஷ்ணு ஆகியோர் 12 ஆதித்யர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் கஸ்யபரின் புதல்வர்கள் ஆவர்.

தர, த்ருவ, ஸோம, ஸாவித்ர, அனில, அனல, ப்ரத்யுஷ, ப்ரபாஸ என்பவர்கள் எட்டு வசக்களாவர். நாஸத்ய, தஸ்ர என்னும் இருவரும் அசுவினி, குமாரர்கள் என்ற பெயரில் பிரசித்தமானவர்கள். இவர்கள் சூரிய பகவானின் வீரியத்திலிருந்து தோன்றியவர்கள். இவர்கள் குதிரை வடிவம் தரித்த ஸக்ஞா தேவியின் முக்கிலிருந்து தோன்றியவர்கள். இவர்கள்

அனைவரும் முப்பத்து மூன்று தேவர்களாவர். இவர்கள் எல்லா பூதங்களின் சுவாமிகளாவர்.

இனி புவியின் காரியத்தின் பார்வை வைக்கும், யாகம், தானம், நற்செயல்களை அறிபவர்களான தேவர்களை அறிமுகம் செய்கிறேன். இந்த தேவ கணங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருந்து பிராணிகள் அனைவரின் சுப-அசுப கர்மங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மரணம், காலன், விச்வேதேவர்கள், உருவமுடைய பித்ரு கணங்கள் என்பவர்களாவர்.

இவர்களைத் தவிர, தவசிகளான முனிவர்கள், தவத்தில் ஈடுபட்ட சித்த மகரிஷிகளும் கூட உலகனைத்தின் நன்மையைச் செய்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் தங்கள் நாம சங்கீர்த்தனம் செய்பவர்களுக்கு சுபமான பலன்களை அளிக்கின்றனர். பிரம்மா படைத்த உலகங்கள் அனைத்திலும் இவர்கள் தம் திவ்யமான தேஜஸுடன் வாசம் புரிகின்றனர். தூய நோக்கத்துடன் எல்லோருடைய கர்மங்களையும் கண்காணிக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரின் உயிருக்கும் சுவாமிகளாவர். எப்போதும், தூய இதயத்தோடு இவர்களைக் கீர்த்தனம் செய்பவன் ஏராளமான தர்ம, அர்த்த, காம பலன்களைப் பெறுகிறான். பிரம்மா படைத்த உத்தம உலகங்களுக்குச் செல்லுகிறான்.

13.1.105 துதிக்கப்பட வேண்டிய பிற தெய்வங்கள்

முப்பத்து மூன்று தேவர்களையும், காலன் முதலியவர்களையும் கூறிய பீஷ்மர் துதிக்கப்பட வேண்டிய பிற தெய்வங்களின் பெயர்களையும் கூறலானார்; “யுதிஷ்டிரா! இதேபோல நந்தீஸ்வரர், மஹாகாயர், க்ராமணி, விநாயகர், வருஷபத்வஜர். உலகனைத்தின் சுவாமியான கணேசர், செளம்யகணங்கள், ருத்ர கணங்கள், யோக கணங்கள், பூத கணங்கள், நக்ஷத்திரங்கள், நதிகள், ஆகாயம், கருடன், புவியின் தவசித்தர்களான மஹாத்மாக்கள், ஸ்தாவர ஜங்கமம், இமயம், மற்ற மலைகள், 4 கடல்கள், சிவனுக்கு ஈடான அவரது கணங்கள், விஷ்ணு, ஜிஷ்ணு, கந்தன், அம்பிகை அனைவரின் பெயர்களையும் தூய உள்ளத்துடன் கீர்த்தனம் செய்பவனின் பாவங்கள் அழிந்துவிடுகின்றன.

13.1.106 நான்கு திசைகளிலும் வாழும் மகரிஷிகள் மற்றும் திவ்யமான முனிவர்கள்

மன்னா! வணங்கப்பட வேண்டிய சிறந்த மகரிஷிகளின் பெயர்களைக் கேள். யவக்ரீதர், ரைப்யர், அர்வாவஸு, பராவஸு, கக்ஷிவான், கண்வரிஷி

பர்ஹிஷத் ஆகிய ரிஷிகள் பிரம்ம தேஜஸ் உடையவர்கள். ருத்ரனுக்கும், அக்னிக்கும் வசுக்களுக்கும் ஈடானவர்கள். மகேந்திரனின் குருவான இந்த ஏழு மகரிஷிகளும் கிழக்கு திசையில் வசிக்கிறார்கள். இவர்களின் நாமங்களைக் கீர்த்தனம் செய்பவன் இந்திரலோகத்தில் நிலைபெறுகிறான்.

உன் முசு, ப்ரமுசு, ஸ்வஸ்த்யத்ரேயர், த்ருடவ்யர், ஊர்த்வபாஹு, த்ருண ஸோமாங்கிரா, அகஸ்தியர் ஆகிய எழுவரும் யமதர்மராஜரின் யாகம் செய்யும் ரித்விஜர்களாவர்; இவர்கள் தென்திசையில் வாசம் செய்பவர்கள். த்ருடேயு, ருதேயு, புகழ் மிக்க பரிவ்யாதர், ஏகதர், த்விதர், த்ரிதர், அத்ரியின் புதல்வர் ஸாரஸ்வத முனிவர் ஆகிய எழுவரும் வருணனின் ரித்விஜர்கள். மேற்கு திசையில் இவர்களின் வாசம் உள்ளது.

அத்ரி முனிவர், வசிஷ்ட பகவான், கச்யபர், பரத்வாஜர், கௌதமர், குசிக வம்ச விஸ்வமித்ரர், ருசீக நந்தன் ஜமதக்னி ஆகிய எழுவரும் வடதிசையில் வசிப்பவர்கள்; குபேரனுடைய ரித்விஜர்கள். இவர்கள் உலகை உண்டாக்குபவர்கள். மேற்குறிய மகரிஷிகளின் பெயர்கள் கூறப்படும்போது, அவர்கள் மனிதர்களின் புகழை வளர்த்து நன்மை செய்கிறார்கள்.

தர்மம், காலன், வசு, வாசுகி, அனந்தன், கபிலன் ஆகிய புவியைத் தாங்குபவர்களின் பெயர்களும் கூறப்பட வேண்டியவையாகும். இவர்களைத் தவிர ஏழு மகரிஷிகள் எல்லா திசைகளிலும் வாழ்கிறார்கள். பரசுராமர், வியாசர், துரோணரின் மகன் அஸ்வத்தாமா, லோமஷ ஆகிய திவ்யமான முனிவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏழு ஏழு முனிவர்களுக்குச் சமமானவர்கள். இந்த முனிவர்கள் அனைவரும் உலகில் அமைதியையும், நன்மையையும் விஸ்தரிப்பவர்கள் திசைகளின் பாலகர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் வாழும் திசை நோக்கித் திரும்பி அவர்களைச் சரணடைய வேண்டும். யுதிஷ்டிரா! இதுவரை பூதங்களைப் படைப்பவர்களையும், லோகபாவனர்களையும் கூறினேன்.

இனி, புலன்களை வென்ற தவசிகள் பற்றியும் மேலும் வணங்கத் தக்கவர்களையும் நீ தெரிந்து கொள்; ஸம்வர்த்த, மேரு சாவர்ணி, தர்மாத்மா வான மார்க்கண்டேயர், சாங்க்ய, யோக, நாரதர், துர்வாச மகரிஷி எழுவரும் மிகுந்த தவசிகள், மூவுலகிலும் பிரசித்தமானவர்கள். இன்னும் பல ருத்திரனுக்கு இணையான பிரபாவசாலிகளைக் கீர்த்தனம் செய்வதால், பிரம்மலோகத்தை அடைய முடியும் இவர்களைக் கீர்த்தனம் செய்தால், புதல்வனும், செல்வமும், கிடைக்கின்றன. தர்ம அர்த்த காமங்கள் நிறைவேறுகின்றன. பூமியைப் புதல்வியாகக் கருதும் ப்ருது, பிரஜாபதியும், சார்வபௌம சாம்ராட்டும் ஆவார்; உலகம் முழுவதையும் ஒரு குடையின்

கீழ் ஆண்டவர். அவரையும் கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும்.

சூரிய வம்சத்தில் தோன்றிய, இலா மற்றும் புதனின் புதல்வனான புருரவாவைக் கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும். சத்ய யுகத்தில் கவாமய யாகம் அனுஷ்டித்த, வீரனான பரதனின் பெயரைக் கூற வேண்டும். தவமும், சுபலக்ஷணங்கள் நிரம்பிய, உலகம் பூஜிப்பவருமான தேஜஸ்வி ரந்தி தேவனையும் கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும். மகா தேஜஸ்வி ராஜரிஷி சுவேதரையும், கங்கை நீரால் நனைத்து, சகர புதல்வர்களை உத்தாரம் செய்த பகீரத மன்னரையும் கீர்த்தனமும், ஸ்மரணமும் செய்ய வேண்டும்.

தேவர்களையும், ரிஷிகளையும் புவியை ஆளும் மன்னர்களையும் கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும். இவர்களை அடிக்கடி கீர்த்தனம் செய்வதால் பிணிகள் நாசமாகின்றன. எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் புஷ்டி கிடைக்கிறது. பாரதா! மனிதன் ஒவ்வொரு நாளும் காலையும், மாலையும் தூய உள்ளத்தோடு பகவானின் கீர்த்தனத்துடன் மேலே குறிப்பிட்ட தேவர்களையும், ரிஷிகளையும், மன்னர்களையும் நினைவு கூற வேண்டும். தேவர் முதலியவர்கள் உலகத்தைக் காப்பாற்றுகிறார்கள், மழை பொழிகிறார்கள்; ஒளியும், காற்றும் அளித்து மக்களைச் சிருஷ்டி செய்கிறார்கள்.

தடைகளின் மன்னனான விநாயகர், சிறந்தவர், திறமைமிக்கவர், பொறுமை உடையவர் மற்றும் புலன்களை வென்றவராவார். இந்த மகாத்மாக்கள் எல்லா பாவ புண்ணியங்களுக்கும் சாக்ஷியாவர். இவர்களின் பெயரைக் கூறுவதால், இவர்கள் மனிதர்களின் அமங்கலத்தை அழித்து விடுகிறார்கள். இனி, இந்த மஹாத்மாக்களை வணங்குவதால் கிடைக்கும் பலன்களைத் தெரிந்து கொள்.

13.1.107 தேவர்களையும் மகரிஷிகளையும் துதிப்பதால் ஏற்படும் பலன்கள்

யுதிஷ்டிரா! காலையில் எழுந்து இவர்களுடைய பெயர்களையும், குணங்களையும் உச்சரிப்பவன் சுகபோகங்களைப் பெறுகிறான். அவன் வீட்டில் தீ மற்றும் திருடர் பயம் இருப்பதில்லை. அவனுடைய வழியில் தடை ஏற்படுவதில்லை. அவனுக்குத் தீய கனவுகள் வருவதில்லை. அவன் பாவங்களில் இருந்து விடுதலை பெறுகிறான். தீகையின்போது நியமத்துடன் இந்த நாமங்களைப் படிக்கும் த்விஜன், நியாயவானாகவும், ஆத்ம நிஷ்டனாகவும், பொறுமை உடையவனாகவும், புலன்களை வென்றவனாகவும், குற்றமற்றவனாகவும் திகழ்கிறான். வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவன் இந்த நாமங்களை உச்சரிப்பதால் வியாதியற்றவனாகிறான். தன் வீட்டிற்குள் இந்த

நாமங்களைக் கூறுபவனின் குலம் நன்மையடைகிறது. வயலில் இந்த பெயர்களை உச்சரித்தால் பயிர் நன்கு விளைகிறது. கிராமத்தில் இவற்றைக் கூறுபவன், யாத்திரை செய்யும்போது அவனது யாத்திரை நலமாக நடந்து முடிகிறது.

தன்னுடைய மனைவி, மக்களுடைய நன்மைக்காகவும், செல்வம், விதை மற்றும் ஔஷதிகளின் பாதுகாப்பிற்காகவும் இந்த நாமங்களை உச்சரிக்க வேண்டும். போர்க்காலத்தில் இந்த நாமங்களைப் படிக்கும் கூடித்திரியனின் பகைவர்கள் ஓடிவிடுகின்றனர். தேவயக்ஞங்களிலும், சிராத்தத்திலும் இதனைக் கூறுபவர்களின் ஹவ்ய, கவ்யத்தைத் தேவர்களும், பித்ருக்களும் மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அவன் வீட்டில் வியாதியினாலோ, யானையினாலோ, திருடனாலோ தடை ஏற்படுவதில்லை. துயரம் குறைகிறது; பாவமும் அழிந்துவிடுகிறது.

13.1.108 காயத்ரி ஜபத்தின் மகிமை

யுதிஷ்டிரா! நீ இப்போது காயத்ரி மந்திரத்தின் சிறப்பினைக் கேள்; கப்பலிலோ அல்லது வேறு வாகனங்களிலோ அமர்ந்து வெளிநாட்டிற்கோ, அல்லது அரசனின் சபைக்கோ செல்லும்போது, மனத்திற்குள் காயத்ரி மந்திர ஜபம் செய்பவன் பெரும் சித்தியை அடைகிறான். காயத்ரி ஜபம் செய்யும் த்விஜன் மன்னன், பிசாசு, அரக்கர், தீ, நீர், காற்று, பாம்பு ஆகியவற்றால் பயம் கொள்வதில்லை. உத்தமமான காயத்ரி மந்திரஜபம் செய்பவன், நான்கு வர்ணங்களிலும், முக்கியமாக நான்கு ஆசிரமங்களிலும் அமைதியை ஸ்தாபிக்கிறான்.

காயத்ரி ஜபம் செய்யப்படும் வீட்டு மரக்கதவுகளில் தீப்பற்றுவதில்லை; சிறுவர் மரணம் நிகழ்வதில்லை; பாம்பு வருவதில்லை. காயத்ரி மந்திரத்தைக் கேட்பதால் அந்த வீட்டில் உள்ளோர் ஒருபோதும் துயரமடைவதில்லை. பசுக்களின் மத்தியில் காயத்ரி மந்திரம் ஜபிப்பவன் மீது பசுக்களின் வாத்தஸல்யம் அதிகமாகிறது. வெளியில் செல்லும்போதோ, பரதேசத்திலோ, எல்லா நிலையிலும் மனிதன் காயத்ரி மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். எப்போதும் தூய உள்ளத்துடன் இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். ஹோமம் செய்யும் ரிஷிகளுக்கு இது மிகவும் ரகசியமான மந்திரமாகும். இது சித்தி பெற்ற மகரிஷி வியாசர் கூற்று.

பழைய காலத்தில் இந்திரனுக்கு இது உபதேசிக்கப்பட்டது. அதே மந்திரம் உனக்கும் கூறப்பட்டது. யுதிஷ்டிரா! காயத்ரி மந்திரம் சத்ய, சனாதன, பிரம்ம ரூபமானது; எல்லா பூதங்களின் இதயம்; சனாதன

ச்ருதியாகும்; சந்திர, சூரிய, ரகு, மற்றும் குரு வம்சத்தில் தோன்றிய மன்னர்கள் அனைவரும் புனிதமான சிந்தனையுடன் ஒவ்வொரு நாளும் காயத்ரி மந்திரத்தை ஜபித்து வந்துள்ளனர். காயத்ரி உலகத்தில் பிராணிகளின் சிறந்த கதியாகும்.

மன்னா! ஒவ்வொரு நாளும் சப்தரிஷிகளையும், துருவனையும் நினைவு கூறுவதால் எல்லா சங்கடங்களில் இருந்தும் விடுதலை கிடைக்கிறது. அவர்களின் கிர்த்தனம் எப்போதும் அசுபமாகிய பாவ பந்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கிறது காச்யபர், கௌதமர், ப்ருகு, அங்கிரா, அத்ரி, சுக்ரர், அகஸ்தியர், பிருகஸ்பதி முதலிய முதிய பிரம்மரிஷிகள் எப்போதும் காயத்ரி மந்திரத்தைச் சேவிக்கின்றனர். பரத்வாஜ மகரிஷியிடமிருந்து நன்கு மனனம் செய்யப்பட்ட காயத்ரி மந்திரத்தை ருசீகரின் புதல்வர்கள் அவரிடமிருந்து பெற்றனர். இந்திரனும், வசுக்களும் வசிஷ்டரிடமிருந்து காயத்ரி மந்திரத்தைப் பெற்று அதன் பிரபாவத்தால் தானவர்கள் அனைவரையும் வென்றனர்.

எந்த மனிதன் வித்வானான பிராமணனுக்கு 100 பசுக்களின் கொம்புகளைத் தங்கத்தால் மூடித் தானமளிக்கிறானோ, திவ்ய மகாபாரதக் கதையை மட்டும் யார் ஒவ்வொரு நாளும் உபன்யாசம் செய்கிறானோ, அவ்விருவரும் ஒரே மாதிரியான புண்ணியத்தைப் பெறுகின்றனர். ப்ருகுவின் பெயரைக் கூறுவதால் தர்மம் அதிகரிக்கிறது. வசிஷ்ட முனிவரை வணங்குவதால் வீரியம் அதிகரிக்கிறது. ராஜா ரகுவை வணங்கும் கூஷத்திரியன் போரில் வெற்றி பெறுகிறான். அசுவினி குமாரர்களை வணங்குபவனுக்கு வியாதி உண்டாவதில்லை.

மன்னா! சனாதன பிரம்மரூபமான காயத்ரியின் மகிமையை நான் உனக்குக் கூறினேன். நீ இன்னும் எதையும் கேட்க விரும்பினால் அதையும் கூறுகிறேன்” என முடித்தார் பிதாமகர்.

13.1.109 பிராமணர்களின் மகிமை

யுதிஷ்டிரர், பூஜைக்கு உரிய மனிதன், வணங்க வேண்டியவர்கள் பற்றியும், யாருடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்வது என்பது பற்றியும் கூறுமாறு பீஷ்மரிடம் வேண்டினார். பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலளித்தார்.

யுதிஷ்டிரா! பிராமணர்களை அவமதிப்பது தேவர்களுக்கும் துயரமளிப்பதாகும். ஆனால், பிராமணர்களை வணங்கி அவர்களிடம் பணிவோடு நடந்து கொள்ளப்பட்டால் ஒருபோதும் எந்த நஷ்டமும் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே, பிராமணர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும்; அவர்களை வணங்க வேண்டும். தகுதியுள்ள மகன் தன் தந்தையிடம் நடந்து

கொள்வதுபோல அவர்களிடம் நடந்து கொள்ள வேண்டும். சிறந்த அறிவுள்ள பிராமணர்கள் எல்லா உலகங்களையும் தரிக்கும் வல்லமை உடையவர்கள். பிராமணர்கள் உலகனைத்தின் தர்ம மரியாதையைப் பாதுகாக்கும் சேதுவிற்குச் சமமானவர்கள். அவர்கள் செல்வத்தைத் தியாகம் செய்து மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். வாக்கைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள்.

பூதங்கள் அனைத்திற்கும் ரமணீயமானவர்கள். உத்தம நிதியுடையவர்கள் விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள்; லோக நாயகர்கள்; சாஸ்திரங்களை அமைத்தவர்கள்; புகழ் உடையவர்கள். தவமே பிராமணர்களின் செல்வமாகிறது. தர்மத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமானவர்கள். சூக்ஷ்மத்தை அறிந்தவர்கள்; தர்மம் அறிந்தவர்கள்; புண்ணிய கர்மங்களின் மூலம் தர்மத்திலேயே நிலைப்பவர்கள். அவர்களை ஆச்ரயித்தே நான்கு வகையான மக்கள் அனைவரும் உயிர் தரிக்கின்றனர். பிராமணர்களே அனைவருக்கும் வழிகாட்டி; தலைவன்; மற்றும் சனாதனமான யாக நிர்வாகிகள் ஆவர். முன்னோர்களால் நடத்திய பெரும் தர்ம மரியாதையின் பாரத்தை எப்போதும் சுமப்பவர்கள் ஆவர்.

நல்ல காளைகள் பாரம் சுமக்கத் தளர்ச்சி காட்டாததுபோல, அவர்கள் தர்மத்தின் பாரத்தைச் சுமப்பதில் கஷ்டத்தை அனுபவிப்பதில்லை. அவர்களே தேவர்-பித்ருக்கள் மற்றும் அதிதிகளின் முகமும் ஹவ்ய, கவ்யத்தின் முதல் போஜனத்திற்கு அதிகாரிகளும் ஆவர். பிராமணர்கள் போஜனம் மட்டும் செய்து, மூவுலகங்களையும் பயத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறார்கள். உலகம் முழுவதிற்கும் அவர்கள் விளக்கைப் போலப் பிரகாசமானவர்கள்; கண்ணுடையவர்களுக்கும் கண்ணானவர்கள். பிராமணர்கள், அனைவருக்கும் பாடம் சொல்பவர்கள். வேதமே அவர்களுடைய செல்வம்; சாஸ்திர ஞானத்தில் தேர்ந்தவர்கள்; மோக்ஷ தரிசிகள்; எல்லா பூதங்களின் கதியையும் அறிந்தவர்கள்; அத்யாத்ம தத்துவத்தைச் சிந்திப்பவர்களாவர்.

பிராமணர் முதல், நடு, இறுதியை அறிந்தவர்கள்; ஐயமற்றவர்கள்; கடந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் அறிந்தவர்கள்; எல்லாத் தளைகளில் இருந்தும் விடுபட்டவர்கள்; பாவமற்றவர்கள் ஆவர். அவர்களிடம் இருமைகள் செல்வாக்கு செல்வதில்லை. ஞானி மகாத்மாக்கள் எப்போதும் அவர்களுக்கு மரியாதை செய்கிறார்கள். அவர்கள் சந்தனம் மற்றும் மலச்சேறு; போஜனம் மற்றும் உபவாசத்திலும் சமமான பார்வை உடையவர்கள். அவர்கள் சாதாரண ஆடை, பட்டாடை, மான்தோல் அனைத்தையும் சமமாகக் கருதுபவர்களாவர்.

வெகு நாட்கள் அவர்களால் சாப்பிடாமல் இருக்க முடியும். தங்கள் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி ஸ்வாத்யாயம் செய்பவர்கள்; உடலை உலர்த்த முடிந்தவர்கள். பிராமணர்கள் தங்கள் தவபலத்தால் தேவரல்லாதவரைத் தேவர்களாகச் செய்ய முடியும். சினம் கொண்டால் தேவர்களையும் தெய்வீகத் தன்மையில் இருந்து விலக்கி விடுவார்கள். அவர்களால் வெவ்வேறு உலகங்களையும், வெவ்வேறு லோக பாலகர்களையும் அமைக்க முடியும்.

அந்த மகாத்மாக்களின் சாபத்தால் கடல் நீர் குடிக்க முடியாததாக மாறிவிட்டது. அவர்களுடைய சினத் தீ தண்டகாரணயத்தில் இன்று வரை அமைதியாகவில்லை. அவர்கள் தேவர்களுக்கும் தேவர்; காரணத்திற்குக் காரணம்; பிரமாணத்திற்குப் பிரமாணம் ஆனவர்கள். புத்திசாலியான எந்த மனிதன் பிராமணர்களுக்கு அவமானம் செய்வான்? பிராமணர்களில் கிழவனோ, சிறுவனோ அனைவரும் மதிக்கத்தக்கவராவர். பிராமணர்கள் தங்களுக்குள் தவம் மற்றும் வித்தையின் மிகுதியைக் கண்டு ஒருவர் மற்றவருக்கு மதிப்பளிக்கின்றனர். வித்தையில்லாத பிராமணன் கூட தேவர்களுக்குச் சமமானவனாக, மிகப் புனிதமான பாத்திரமாகக் கருதப்படுகிறான், என்றால் வித்வானைப் பற்றிக் கூற என்ன இருக்கிறது? அவன் பெரும் தேவனுக்குச் சமமானவன்; பெரும் கடல் போன்ற நற்குணங்கள் நிரம்பியவன்; வித்வானோ, இல்லையோ, பிராமணன் இந்தப் புவியின் பெரும் தேவனும் ஆவான்.

அக்னி பஞ்சபூத சம்ஸ்காரத்துடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டாலும் அது பெரும் தேவன் என்பதைப் போலவே பிராமணனும் ஆவான். அக்னி மயான பூமியில் இருந்தாலும் களங்கப்படுவதில்லை. முறைப்படி ஹவிஸ்யத்தால் நடத்தி முடித்த யாகத்திலும், வீட்டிலும் கூட சோபையுடன் திகழ்வதைப்போல, பிராமணன் விருப்பமற்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவன் முற்றிலும் கௌரவத்திற்குரியவனேயாவான்; அவனே சிறந்த தேவன் என்பதை அறிந்து கொள்” இவ்வாறு பிராமணனே பூஜைக்குரியவன் என்பதைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்து விளக்கினார்.

13.1.110 பீஷ்மர் கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் பற்றிய விஷயங்களைக் கூறுதல்

மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் கேட்டார்; “மன்னா! தாங்கள் எந்த பலனைப் பார்த்து பிராமணர்களின் பூஜையில் ஈடுபட்டீர்கள்? எந்தக் கர்மத்தின் தோற்றத்திற்காக, தாங்கள் பிராமணரைப் பூஜையும், அர்ச்சனையும் செய்கிறீர்கள்?” என்று வினவினார்.

பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரின் வினாவிற்குப் பதிலாக, கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் தத்தாத்ரேய முனிவரை ஆராதித்து அவரிடம் வரம் பெற்ற வரலாற்றையும், அந்த வரங்களின் பலனாக அவன் கர்வம் கொண்ட நிலையில் கூடித்திரியன் பிராமணனை விடச் சிறந்தவன் என்று கூறியதையும், பிறகு வாயு பகவான் கார்த்தவீரியனுக்கு பல உத்தம பிராமணர்களின் பெருமைகளை எடுத்துரைத்து அவனை நல்வழிப்படுத்தியதையும் விவரித்தார்.

கஸ்யப முனிவர் பூமியைத் தாங்கியது; அங்கிரா கடல் நீரைப் பருகியது, கௌதம மகரிஷி இந்திரனுக்குச் சாபம் அளித்தது; சகரரின் புதல்வர்கள் கபில முனிவரின் சாபத்தால் சாம்பலாகியது; உதத்ய முனிவர் கடலை வற்றச் செய்து, வருணனிடமிருந்து தன் மனைவியை மீட்டது; அகஸ்திய முனிவர் தன்னைச் சரணடைந்த தேவர்களைக் காப்பாற்ற தன் தேஜஸால் தானவர்களைத் தகித்தது, வசிஷ்டர் ‘காலி’ என்னும் தானவர்களிடமிருந்து தேவர்களைக் காப்பாற்றியது; கங்கையை மானசரோவருக்குக் கொண்டு வந்தது; அத்ரி, தேவர்களின் உதவிக்காக சோமனின் உருவம் தரித்து, உலகின் இருளைப் போக்கியது, ச்யவன முனிவர் அசவினி குமாரர்களுக்கு, இந்திரனிடமிருந்து சோமரசம் பருகும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது, பிராமணர்கள் ‘கப’ என்னும் தானவர்களிடமிருந்து தேவர்களைக் காப்பாற்றியது ஆகிய விஷயங்களைப் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கி அருளினார்.

இத்தகைய பலன்களைப் பார்த்தே தான் பிராமணர்களுக்குப் பூஜையும், அர்ச்சனையும் செய்து வந்ததைப் பிதாமகர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலாகக் கூறினார்.

13.1.111 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமையைக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் மறுபடியும் பீஷ்மரிடம் வினா விடுத்தார்; “பிதாமகரே! தாங்கள் எப்போதும் விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் பிராமணர்களைப் பூஜை செய்து வந்தீர்கள். எந்த லாபத்திற்காக அவர்களைப் பூஜித்தீர்கள்? பிராமணர்களின் பூஜையால் எதிர்காலத்தில் கிடைக்கும் எந்தப் பலனைப் பார்த்து அவர்களை ஆராதித்தீர்கள்; இதை எனக்குக் கூறியருளுங்கள்” என்று கேட்டார்.

பீஷ்மர் அவருக்குப் பதிலிறுத்தார். “யுதிஷ்டிரா! இதோ, பெரும் விரததாரியும், சிறந்த அறிவுள்ளவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பிராமண பூஜையால் உண்டாகும் லாபத்தைப் பிரத்யக்ஷமாக அனுபவித்தார். ஆகவே, அவரே

உனக்கு இந்த விஷயங்களைக் கூறுவார். இன்று என் பலம், ஐம்புலன்கள், ஞானம் அனைத்தும் ஒன்றாகிவிட்டன; என் சரீரம் விடுபட இன்னும் அதிக காலமில்லை என்று தோன்றுகிறது.

பார்த்தா! புராணங்களில், பிராமணர், கூடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்களுக்குத் தனித்தனி கர்மங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. எல்லா வர்ணத்தைச் சேர்ந்தவரும் எந்தெந்த தர்மத்தை உபாசிக்கிறார்களோ, அவை அனைத்தையும் நான் உன்னிடம் கூறிவிட்டேன். இனி மீதமிருப்பவற்றிற்கு, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமிருந்து பயிற்சி பெற்றுக் கொள். இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஸ்வரூபத்தையும், பலத்தையும் நான் நன்கு அறிவேன்.

கௌரவ இந்திரா! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அப்ரமேயர். ஆகவே, உன் மனத்திலுள்ள ஐயங்களுக்கு இவரே தர்மோபதேசம் அளிப்பார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரே இந்தப் புவியையும், ஆகாயத்தையும், சுவர்க்கத்தையும் படைத்தார். இவரது உடலில் இருந்து ப்ருத்வி தோன்றியது. இவரே பயங்கரமான பலமுடைய வாரஹ உருவில் தோன்றினார். இவரே மலைகளையும் திசைகளையும் தோற்றுவித்தார். “இவ்வாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மகிமைகளைச் சொல்லத் தொடங்கிய பீஷ்மர், மிக விரிவாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய பராக்கிரமச் செயல்களையும், அற்புதச் செயல்களையும் விவரித்தார். இவரே பரம புருஷரான அவினாசி நாராயணன் என்பதையும் உறுதிபடக் கூறினார். பீஷ்மர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரரும் தன்னுடைய ஐயங்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானிடம் கேட்கலானார்.

13.1.112 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூர்வாசர் மூலம் தனக்கு நிகழ்ந்தவற்றை விளக்குதல்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரின் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பிராமணர்களைப் பூஜை செய்வதால் கிடைக்கும் பலன்களைக் கூறுமாறு கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். “யுதிஷ்டிரா! ஒரு பிராமணன் மூலம் சினம் கொண்ட என் புதல்வன் ப்ரத்யும்னன், என்னிடம் பிராமணர்களைப் பூஜை செய்வதால் இவ்வுலகில் என்ன பலன் கிடைக்கிறது என்ற இதே வினாவைக் கேட்டான். நான் அவனுக்கு அளித்த பதிலை உனக்கு விவரிக்கிறேன்; கேள்.

பிராமணர்களுக்கு மன்னன் சந்திரன் என்பதால், இவர்கள் இக-பரலோகத்தில் சுக-துக்கம் அளிப்பதில் திறமையுடையவர்களாவர். தர்மார்த்தங்களின் சித்திக்காகவும், மோகூஷம், புகழ், ஆரோக்கியம், செல்வம் இவற்றைப் பெறுவதற்காகவும், தேவ-பித்ரு பூஜையில் நாம் பிராமணர்களைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும்.

முன்பு ஒருமுறை துவாரகையில் துர்வாசா என்னும் கந்தல் அணிந்த மீசை, தாடி வைத்த, ஒல்லியான, மிக உயரமான பிராமணன் கையில் வில்வத்தடியை ஏந்தி வந்தான். அவன் தன்னைத் தங்க வைப்பவன் தனக்குச் சினம் உண்டாக்கக்கூடாது என எச்சரித்தான். அதனால் யாரும் மரியாதையுடன் அவனை ஏற்க முன்வரவில்லை. நான் என் மாளிகையில் துர்வாசாவைத் தங்க வைத்தேன். அவர் சில ஆயிரம் பேரின் உணவைத் தானே உண்டார். சிலசமயம் மிகக் குறைந்த உணவை ஏற்றார். திடீரென்று சிரித்தார். திடீர் என்று அழுதார். ஒருநாள் தங்கியிருந்த இடத்தின் படுக்கை, விரிப்புகள் மற்றும் அங்கிருந்த கன்னிகைகளையும் எரித்துவிட்டார். திடீரென்று வெளியேறிவிடுவார்; திடீரென்று திரும்பி விடுவார்.

பிறகு என்னிடம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் சீக்கிரம் பாயசம் சாப்பிட விரும்புகிறேன் என்றார். அவர் இயல்பை அறிந்திருந்ததால் முன்னெச்சரிக்கையுடன் தயாரித்து வைக்கப்பட்ட பலவகை உணவுப் பொருட்களில் சூடான பாயசத்தை நான் அவருக்கு அளித்தேன். அதில் சிறிதளவு உண்ட பின் எச்சிலான மீதியை என் உடல் முழுவதும் பூசிக்கொள்ள ஆணையிட்டார். நான் அவ்வாறே செய்தேன். என்னைக் கண்டு சிரித்தபடி நின்ற ருக்மணியிடமும் உடல் முழுவதும் பாயசம் பூசிக் கொள்ளக் கட்டளையிட்டார். ருக்மணியும் அவ்வாறே செய்தாள்.

பிறகு மகாராணியாகிய ருக்மணியைத் தேரில் பூட்டிச் சாட்டையுடன் தேரிலேறி ராஜவீதியில் வந்தார். மக்கள் இதைப்பார்த்து சினம் கொண்டனர். ருக்மணி தேரை இழுக்க முடியாமல் தடுமாறி விழுந்தாள். தேரிலிருந்து குதித்த துர்வாசா, வழியில்லாதபோதும் தென்திசை நோக்கி ஓடினார். நான் அவர் பின்னாலேயே ஓடி அவரை அமைதிப்படுத்த முயன்றேன். அவர் என்னிடம் மகிழ்ச்சியுடன், “நீ சினத்தை வென்றுவிட்டாய். உன் விருப்பங்கள் நிறைவேறும் மூவுலகிலும் நீ கீர்த்தியுடன், பிரதானமானவனாக, பிரியமானவனாக இருப்பாய் என வரமளித்தார். உன் உடலில் பாயசம் பூசியதால் உனக்கு அடிபடாது; மரண பயம் இருக்காது. நான் எரித்த பொருட்கள் புதுப்பொலிவுடன் உனக்குக் கிடைக்கும் என்று கூறினார். மேலும் ருக்மணிக்கும் வரமளித்தார். பிராமணர்களிடம் எப்போதும் இப்படியே நடந்துகொள் என்று கூறி உடனே அவர் மறைந்துவிட்டார்.

அதன்பிறகு ‘எந்த பிராமணன் என்னிடம் எதைக் கூறினாலும் அவை அனைத்தையும் நான் நிறைவேற்றுவேன்’ என்று நான் சபதமேற்றுக் கொண்டேன். மாளிகைக்குத் திரும்பியபோது துர்வாசா எரித்த பொருட்கள் அனைத்தும் புதிதாக வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டேன். மிக

வியப்படைந்தேன். அப்போதிலிருந்து நான் மனத்திற்குள் த்விஜர்களை எப்போதும் பூஜித்து வந்தேன்.

யுதிஷ்டிரா! ப்ரத்யும்னனிடம் கூறிய துர்வாசாவின் பெருமை முழுவதையும் உங்களிடமும் கூறிவிட்டேன். கௌந்தேயா! இதேபோல நீங்களும் எப்போதும் இனிமையான சொற்களைப் பேசியும், பலவகை தானம் அளித்தும் பாக்கியசாலிகளான பிராமணர்களை எப்போதும் பூஜை செய்து கொண்டிருங்கள். இவ்வாறு பிராமணரின் பிரசாதத்தால் எனக்கு உத்தமமான பலன் கிடைத்தது. பீஷ்மர் என் விஷயமாகக் கூறுவது அனைத்தும் சத்தியமானவையாகும்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

13.1.113 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சங்கர பகவானின் மகிமைகளை வருணித்தல்

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “மதுகுதனா! சிவபிரானின் சௌபாக்கியத்தையும், அவருடைய பெயர்களையும் உள்ளவாறு அறிய விரும்புகிறேன். அவற்றை எனக்கு விரிவாகக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு விளக்கலானார்.

“மன்னா! நான் தினமும் காலையில் கைகுவித்து வணங்கி, பிரஜாபதி தவம் செய்து இயற்றிய “சதருத்ரியத்தை” ஜபம் செய்கிறேன். மூவுலகிலும் மகாதேவனை விடச் சிறந்த வேறொரு தேவன் கிடையாது. அவர் சினம் கொண்டால் தேவாசரரும், கந்தர்வ, நாகரும், யாரும் அவர் முன் நிற்க முடியாது. முன்பு தக்ஷப்பிரஜாபதி சிவனுக்குப் பாகம் அளிக்காமல் யாகம் தொடங்கியபோது தன் அம்புகளால் யாகத்தைப் பிளந்துவிட்டார். பகதேவனின் கண்களைப் பறித்துவிட்டார்; பூஷா தேவனின் பற்களை உடைத்துவிட்டார். பிறகு தேவர்கள் மகேஸ்வரனைச் சரணடைந்து யாகத்தில் அவருக்கான பாகத்தை அளித்ததும் சிவபிரான் திருப்தியடைந்தார். யாகத்தில் தான் அழித்த ஒவ்வொரு பொருளையும் பழையபடி உயிர்ப்பித்து விட்டார்.

பழைய காலத்தில் தேவர்களுக்குத் துன்பமிழைத்த மூன்று அசுரர்களின் மூன்று புரங்களையும் முற்றிலும் அழித்துவிட்டார். அந்த புரங்கள் இரும்பு, வெள்ளி மற்றும் தங்கத்தாலானவையாகும். ருத்ரன் பகவான் விஷ்ணுவைப் பாணமாகவும் அக்னியை அந்த பாணத்தின் முனையாகவும் வைவஸ்த யமனைச் சிறகாகவும், வேதங்களை வில்லாகவும், காயத்திரியை நாணாகவும், பிரம்மாவைத் தன் தேரின் சாரதியாகவும் அமைத்து மூன்று பர்வமும், மூன்று சல்யமும் உள்ள அந்த தன் பாணத்தின் மூலம் முப்புரங்களையும், தைத்யர்களுடன் ஒரு சேர அழித்துவிட்டார்.

பிறகு அவர் ஐந்து சிகையுடைய சிறுவனின் உருவில் தோன்றி உமாதேவியின் மடியில் அமர்ந்தார். அகுவை கொண்ட இந்திரன் அந்த சிறுவனை அடிக்க விரும்பி வஜ்ரத்துடன் கையை உயர்த்தியபோது, அவரது கையை ஸ்தம்பிக்கச் செய்துவிட்டார். பிறகு பிரம்மா தியானத்தின் மூலம் உமாபதியைப் புரிந்து கொண்டார். தேவர்களும், பிரம்மாவும் உமாதேவியையும், ருத்ரனையும் வணங்கி மகிழ்வித்த பின் இந்திரனின் கை பழையபடி ஆயிற்று.

பராக்ரமி அதே மகாதேவனே துர்வாசா என்னும் பெயரில் துவாரகாபுரியில், என்னுடைய மாளிகையில் நீண்டகாலம் தங்கி இருந்தார். எனக்கு எதிராகப் பல குற்றங்களைச் செய்தார். அவை சகிக்க முடியாத போதிலும் நான் அவற்றைப் பொறுத்துக் கொண்டேன். அவரே ருத்ரன், அவரே அக்னி, அவரே ஸர்வஸ்ரூபர்; அனைவரையும் வெல்பவராவார்.

அவரே இந்திரன், வாயு, அசுவினி குமாரர், மின்னல், சந்திரன், ஈசானன், சூரியன், வருணன், அந்தகன், மரணம் முதலிய அனைத்துமாவார். அவரே இரவு, பகல், மாசம், பகூஷம், ருது, சந்தி, ஆண்டு முதலிய அனைத்தும் ஆவார். அவரே தாதா-விதாதா; விசுவகர்மாவும் ஆவார். நகூஷத்திரம், திசை, கிரகம் அனைத்துமாவார். விசுவரூபர்; அப்ரமேயர்; ஆறு ஐஸ்வர்யம் உடையவர். ஒன்று, இரண்டு, நூறு, ஆயிரம் லக்ஷக்கணக்கான உருவங்கள் கொண்டவர்.

அவருடைய ஒரு ரூபம் கோரமானது; மற்றொன்று சிவமானது. சிவமூர்த்தி பிரம்மசரியத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறது. கோரமான உருவம் உலகை சம்ஹாரம் செய்கிறது. மகேஸ்வரன், ருத்ரன், மகாதேவன், துர்ஜடி, சிவன், ஸ்தாணு, பஹுரூபர், விசுவரூபர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஒளிமிகுந்த அவருடைய கண்கள் முடிவில்லாதவை. ஆகவே, ஸ்வரஸ்ராகூஷன், 'ஆயுதாகூஷன்' 'ஸர்வதோண்கூழிமய' என்று அழைக்கப்படுகிறார். பசுபதி என்று கருப்படுகிறார்.

லிங்கத்தையோ, சங்கரனின் திருமேனியையோ பூஜிப்பவன் மிகப்பெரும் செல்வத்தைப் பெறுகிறான். இதே சங்கரன் மயான பூமியில் வாசம் புரிகிறார். அவரே பிராணன், அபானன் உருவில் சரீரத்திற்குள் வாசம் புரிகிறார். வேதத்தின் சதருத்ரியப்ரகரணத்தில் அவருடைய நூற்றுக்கணக்கான உத்தம நாமங்கள் உள்ளன. வியாச மகரிஷியும் சிவனின் ஸ்தவத்தைக் கூறியுள்ளார்.

சரணமடைந்தவர்களுக்கு ஆயுள், ஆரோக்கியம், ஐஸ்வர்யம், செல்வம் அனைத்தையும் அளித்து, மறுபடி அவரே அவற்றைப் பிடுங்கிக்

கொள்கிறார். எல்லா ஆசைகளுக்கும் தலைவனாக இருப்பதால் அவர் ஈஸ்வரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். பெரிய உலகங்களின் ஈஸ்வரன் ஆனதால் மகேஸ்வரன் என்ற பெயர் பெற்றார். ஏராளமான, பலவகையான உருவங்களில் அவரே இந்த உலகம் முழுவதிலும் வியாபித்துள்ளார். அந்த மகாதேவனின் வாயே, கடலில் உள்ள ‘படவானல்’ என்னும் தீயாகும்,” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு சிவனின் சௌபாக்கியத்தையும், பெயர்களையும் எடுத்துக் கூறினார்.

13.1.114 மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் தன் ஐயங்களைக் கேட்டுத் தெளிதல்

தேவகி மைந்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு உபதேசம் பெற்ற யுதிஷ்டிரர் சாந்தனு மைந்தனிடம் மீண்டும் வினா விடுத்தார். அவருடைய வினாக்களும், பீஷ்மரின் விடைகளும் பின்வருமாறு:

யுதிஷ்டிரர்: பிதாமகரே! தார்மிக விஷயத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு பிரத்யக்ஷ பிரமாணம் (நேருக்கு நேராகப் பார்க்கும் சான்று) அல்லது ஆகமம் இவற்றில் எந்தப் பிரமாணம் சித்தாந்தத்தை (கொள்கை) நிர்ணயம் செய்யும் காரணமாகிறது?

பீஷ்மர்: புத்திசாலி யுதிஷ்டிரா! இந்த விஷயத்தில் எங்கும் எந்த ஐயமும் கிடையாது என நான் கருதுகிறேன். தர்மத்தின் விஷயத்தில் ஐயத்தை எழுப்புவது சுலபமாகும். ஆனால் அதை நிர்ணயிப்பது மிகவும் கடினமாகும். பிரத்யக்ஷம், ஆகமம் இரண்டிலுமே சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. தர்க்கம் செய்பவர்கள் ப்ரத்யக்ஷம் ஒன்றையே பார்த்து, பரோக்ஷமான (கண் எதிரில் இல்லாததை) இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அது ஏற்க இயலாது; பொருந்தாது. ஏன் எனில் வானத்தின் நீல வண்ணம் பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிந்தாலும் அது பொய் என்பது போன்றதே இவர்களுடைய கருத்து.

பிரம்மம் ஒன்றே உலகிற்குக் காரணம் என்பதற்கு நான் பதில் கூறுகிறேன். மனிதன் சோம்பலை விட்டு, நீண்டகாலம் யோசனையைப் பயின்று தத்துவத்தை அறிவதற்கு எப்போதும் முயற்சிக்க வேண்டும். பலவகை உபாயத்தால் வாழ்வை நிர்வாகம் செய்து, முயற்சியோடு இருப்பவனே தத்துவத்தைத் தரிசிக்க முடியும். எல்லா தர்க்கங்களும் முடிந்துவிடும்போதே உத்தம ஞானம் கிடைக்கிறது. வீண் தர்க்கத்தால் உண்டாகும் ஞானம் ஞானமல்ல; வேதத்தின் மூலம் எடுத்து விளக்கப்படாத ஞானத்தை விட்டுவிடுவதே உசிதமானதாகும்.

யுதிஷ்டிரர்: பிதாமகரே! பிரத்யக்ஷப் பிரமாணம் (நேருக்கு நேரான சான்று) உலகில் பிரசித்தமானது. அனுமானம், ஆகமம், பலவகை சிஷ்டாசாரங்களுள் எது பிரபலமானது என்பதைக் கூறுங்கள்.

பீஷ்மர்: மகனே! பலமுடையவன். தீய நடத்தையோடு தர்மத்திற்கு எதிராகச் செய்யும் பாதுகாப்பும் சில சமயங்களில் பங்கமாகிவிடுகிறது. பிறகு அதர்மமே முன்னால் வருகிறது. தீய நடத்தையுள்ள அந்த மனிதர்கள் சிஷ்டாசாரத்தின் மரியாதையை மீறி விடுகிறார்கள். நல்ல நடத்தை இல்லாத வேத-சாஸ்திரங்களை விட்டுவிடும் மந்த அறிவுடைய தர்ம துரோகிகள் நல்லோர் மூலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தர்மத்தையும், ஆசாரத்தின் மரியாதையையும் அழித்துவிடுகிறார்கள். இவ்வாறு பிரத்யக்ஷம், அனுமானம், சிஷ்டாசாரம் ஆகிய மூன்றுமே சந்தேகத்திற்கு உரியதாகிவிடுகிறது.

அச்சமயங்களில், சாது சங்கத்திற்காக எப்போதும் ஆவலுடன் இருக்கும். ஆகம, பிரமாணத்தையே சிறந்ததாகக் கருதும் அறிவுடைய, லோப-மோகத்தை விலக்கி தர்மத்தையே உத்தமமாகக் கருதும் மகாபுருஷர்களின் சேவையில் ஈடுபடு; அவர்களிடம் உன் ஐயங்களைக் கேள். அத்தகைய சாதுக்களின் நன்னடத்தை, யக்கும், ஸ்வாத்யாயம் போன்றவற்றை அவர்கள் அனுஷ்டிக்கும்போது எந்த இடையூறும் ஏற்படுவதில்லை. அவர்களிடம் ஆசாரம், அதைக்கூறும் வேத சாஸ்திரம், தர்மம் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாக உள்ளன.

யுதிஷ்டிரர்: பாட்டனாரே! என் அறிவு சந்தேகம் என்னும் பெரும் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் இதைக் கடக்க விரும்புகிறேன். பிரத்யக்ஷம், ஆகமம், சிஷ்டாசாரம் ஆகிய மூன்றுமே தர்மத்தின் பிரமாணம் என்கிறீர்கள். இவை தனித்தனியாகவே உள்ளன. தர்மம் என்பது ஒன்று என்றால், தனித்தனியான இந்த மூன்றும் எவ்வாறு தர்மமாக முடியும்?

பீஷ்மர்: மன்னா! பலம் மிகுந்த தீயவர்களால் நஷ்டப்படுத்தப்பட்ட தர்மத்தை, பிரமாண பேதத்தால் நீ முன்றாகக் கருதுவது சரியல்ல. உண்மையில் தர்மம் ஒன்றுதான். அதுமூன்றுவகையாக ஆலோசிக்கப்படுகிறது. மூன்று சான்றுகளாலும் ஆராயப்படுகிறது.

தர்மம் ஒன்றுதான் என்பதைத் தீர்மானமாக அறிந்து கொள். மூன்று பிரமாணங்களாலும் ஒரே தர்மத்தின் தரிசனம் உண்டாகிறது. இந்த மூன்று சான்றுகளும் வெவ்வேறு தர்மத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றன என்பதை நான் ஏற்கவில்லை. மேலே கூறிய மூன்று பிரமாணங்கள் (சான்று) மூலம் கூறப்பட்ட தர்மமயமான வழியிலேயே சென்று கொண்டிரு. தர்க்கத்தினால்

தர்மத்தை அறிய விரும்புவது ஒருபோதும் உசிதமாகாது, நான் கூறுவதில் ஒருபோதும் சந்தேகம் கொள்ளாதே. நான் கூறுவதை எல்லாம் குருடனையும், ஊமையையும் போல ஐயமின்றி ஏற்றுக் கொண்டு அதன்படி நடந்து கொள். அஜாதசத்ரு! அகிம்சை, சத்தியம், சினமின்மை, தானம் இவை நான்கையும் ஒருபோதும் விடாதே. இது சனாதன தர்மம் ஆகும். உன்னுடைய தந்தை, பாட்டனார் முதலியவர்கள் பிராமணர்களிடம் நடந்து கொண்ட முறையையே நீயும் பின்பற்ற வேண்டும். ஏன் எனில் பிராமணர்கள் தர்மத்தை உபதேசிப்பவர்கள் ஆவர்.

பிரமாணத்தையே சான்றில்லாததாகச் செய்யும் முட்டாளின் பேச்சை நன்றாகக் கொள்ளக்கூடாது. ஏன் எனில் அவன் விவாதம் மட்டுமே செய்பவனாவான். நீ பிராமணர்களுக்குச் சிறந்த மரியாதையும் உபசாரமும் அளித்து அவர்கள் சேவையில் தொடர்ந்து ஈடுபடு. இந்த உலகம் முழுவதும் பிராமணர்களின் ஆதாரத்திலேயே நிலைத்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்.

யுதிஷ்டிரர்: பிதாமகரே! தர்மத்தை நிந்திப்பவர்கள், தர்மப்படி நடப்பவர்கள், இவர்கள் எந்த உலகத்திற்குச் செல்கிறார்கள்?

பீஷ்மர்: ரஜோகுணம், தமோகுணம் இவற்றால் களங்கப்பட்ட உள்ளத்துடன் தர்மத்திற்குத் துரோகம் செய்பவர்கள் நரகலோகத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள். சத்தியத்தையும், எளிமையையும் கடைப்பிடித்து எப்போதும் தர்மத்தைப் பாலனம் செய்பவர்கள் சுவர்க்கலோக சுகத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆசாரியாருக்கு சேவை செய்வதால் மனிதனுக்கு தர்மமே கிடைக்கிறது. உடலை வருத்தியாவது தர்மப்படி நடந்து, லோபத்தையும், துவேஷத்தையும் விட்டுவிடுபவன் சுகம் அடைகிறான். சிந்தனையாளர்கள் தர்மத்தைப் பிரம்மாவின் மூத்த புதல்வனாகக் கூறுகிறார்கள். பழத்தை உண்பவன் பழுத்த பழத்தையே விரும்புவதுபோல தர்மநிஷ்டை உடையவர்கள் தர்மத்தையே உபாசிக்கிறார்கள்.

யுதிஷ்டிரர்: பிதாமகரே! அசாதுக்களின் ரூபம் எவ்வாறு இருக்கிறது? சாதுக்கள் எத்தகைய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள்? சாது-அசாது என்பவர்கள் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள்? என்பதைக் கூறுங்கள்.

பீஷ்மர்: யுதிஷ்டிரா! அசாது அல்லது துஷ்டபுருஷர்கள் தீய நடத்தை உடையவர்கள்; பிடிவாதமானவர்கள்; கொடும் சொல்லைப் பேசுபவர்கள். சாதுக்கள் சீல இயல்புடையவர்கள்.

இப்போது சாது புருஷர்களின் சிஷ்டாசர லக்ஷணங்களைக் கேள். தர்மாத்மாவானவன் தெருவில், பசுக்களின் இடையில், வயலிலுள்ள தானியங்களில் மல-முத்திரம் விடக்கூடாது. தேவர், பிதூரர், பூதங்கள், அதிதி, குடும்பஸ்தன் ஆகிய ஐந்து பேருக்கும் உணவளித்து மீதமான அன்னத்தையே உண்ண வேண்டும். அவர்கள் சாப்பிடும்போது பேசுவதில்லை; ஈர்க்கையுடன் படுப்பதில்லை. சாது புருஷர்கள் என்பவர்கள் அக்னி, காலை, தேவர், மாட்டுத் தொழுவம், நாற்சந்தி, பிராமணன், தார்மிகன் மற்றும் முதியவர்களை வலம் செய்து செல்ல வேண்டும்.

பெரியவர், பாரம் சுமப்பவர், பெண்கள், பிராமணன், செல்வந்தன், மன்னன் எதிரில் வரும்போது அவர்களுக்கு வழிவிட வேண்டும். அதிதிகளையும், சேவகரையும், தன் மக்களையும், சரணடைந்தோரையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும்; வரவேற்க வேண்டும். காலை, மாலை இரண்டு வேளையே போஜனம் செய்ய வேண்டும். இந்த நியமத்தைப் பின்பற்றுவதால் உபவாசத்தின் பலன் கிடைக்கிறது. ருது காலமின்றி மற்ற சமயம் பெண்ணருகே செல்லாதவன் பிரம்மசாரிக்கு இணையானவன் ஆவான். அம்ருதம், பிராமணன், பசு ஆகியவை ஒரே இடத்திலிருந்து தோன்றியவை. ஆகவே பசுவையும், பிராமணனையும் எப்போதும் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

தன் தேசத்திலோ, அயல் தேசத்திலோ எந்த அதிதியையும் பசியுடன் இருக்கவிடக்கூடாது. குரு எந்தப் பணிக்குக் கட்டளையிட்டாலும் அதை வெற்றியுடன் முடித்து அவருக்கு அதனைத் தெரிவிக்க வேண்டும். குரு வந்ததும் அவரை வணங்க வேண்டும். முறைப்படி பூஜித்து அமர ஆசனம் அளிக்க வேண்டும். குருவைப் பூஜிப்பதால் மனிதனின் புகழும், ஆயுளும், ஸ்ரீ யும் விருத்தியடைகின்றன. முதியவரை ஒருபோதும் திரஸ்கரிக்கக்கூடாது. அவர்களை எந்த வேலைக்கும் அனுப்பக்கூடாது. அவர்கள் நிற்கும்போது தான் அமரக்கூடாது. அவ்வாறு செய்வதால் அந்த மனிதனின் ஆயுளும் கூடிணமாகிறது.

பெண்ணையோ, ஆணையோ நிர்வாணமாகப் பார்க்கக்கூடாது. போஜனமும் சேர்க்கையும் எப்போதும் தனிமையான இடத்திலேயே நடைபெற வேண்டும். தீர்த்தங்களில் உத்தமமான தீர்த்தமாகக் கருதப்படுவது குருஜனங்களாவர். புனிதமானவற்றுள் அதிகப் புனிதமானது இதயமாகும். தரிசனங்களில் (ஞானம்) பரமார்த்த தத்துவ ஞானமே எல்லாவற்றிலும் உத்தமமானது. சந்தோஷம், திருப்தியே எல்லாவற்றிலும் உத்தமமான சுகமாகும். காலையும், மாலையும் முதியவர்கள் கூறிய விஷயங்களை நன்றாகக் கேட்க வேண்டும். முதியவர்களின் சேவையால் மனிதனுக்கு சாஸ்திர ஞானம் கிடைக்கிறது.

ஸ்வாத்யாயம் மற்றும் போஜன சமயத்தில் வலது கையை உயர்த்த வேண்டும். மனம், வாக்கு, புலன்களை எப்போதும் தன் வசத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் செய்யப்பட்ட அல்வா, பாயசம், கிச்சடி இவற்றின் மூலம் தேவருக்கும், பித்ருக்களுக்கும் “அஷ்டகா” சிராத்தம் செய்ய வேண்டும். நவக்கிரகங்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். கூலவரம் செய்து கொள்ளும்போது மங்களமான சொற்களை உச்சரிக்க வேண்டும். தும்முபவர்களுக்கு ஆசி கூற வேண்டும். பிணியாளன் நீண்ட ஆயுள் பெற விரும்பி வாழ்த்த வேண்டும்.

மிகப்பெரிய சங்கடமான சமயத்திலும் சிறந்தவர்களை ‘நீ’ என்று அழைக்கக்கூடாது ஒருவனை நீ என்று அழைப்பதும், வதம் செய்வதும் ஒன்றுதான் என்று சிந்தனையாளர்கள் கூறுகின்றனர். தனக்குச் சமமானவன், தன்னை விடச் சிறியவன் அல்லது சிஷ்யனை நீ என்று கூறலாம். பாவம் செய்பவனின் இதயமே அவனுடைய பாவத்தை வெளிப்படுத்திவிடுகிறது. துஷ்டர்கள் தெரிந்தே பாவ காரியத்தைச் செய்தாலும் அதனை மற்றவர்களிடமிருந்து மறைக்க முயலுகிறார்கள்.

ஆனால் மகாத்மாக்களுக்கு முன்னால் தான் செய்த பாவத்தை மறைத்து வைப்பதால் அவர்கள் நஷ்டமடைகிறார்கள். “நான் பாவம் செய்யும்போது, மனிதர்களும் பார்ப்பதில்லை, தேவர்களும் பார்ப்பதில்லை என்று நினைத்து பாவத்தால் மறைக்கப்பட்ட பாவாத்மா, பாவப் பிறிவியிலேயே பிறக்கிறான். வட்டி வாங்குபவன் நாள் அதிகமாகும்போது வட்டி கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பதுபோல, பாவம் அதிகரிக்கிறது. ஆனால் பாவத்தைத் தர்மத்தால் அழுத்திவிட்டால் அது தர்மத்தை வளர்க்கிறது.

சிறிய உப்புத்துண்டு நீரில் போடப்பட்டால் உடனே கரைந்து விடுவதுபோல பிராயச்சித்தம் செய்வதால் அக்கணமே பாவம் அழிந்துவிடுகிறது. ஆகவே, தன் பாவத்தை மறைக்கக்கூடாது. மறைக்கப்பட்ட பாவம் அதிகமாகிவிடுகிறது. பாவம் உண்டாகிவிட்டால், அதை சாதுக்களிடம் கூறி சாந்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். மனிதன் ஆசையுடன் சேர்த்து வைத்த செல்வத்தைக் காலமே பயன்படுத்துகிறது. மனிதனின் உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்ததும் அந்த செல்வத்தை மற்றவர்கள் அடைந்துவிடுகிறார்கள். நல்லோர்கள் தர்மத்தை எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இதயம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆகவே, அனைவரும் தர்மத்தையே ஆசிரயிக்க வேண்டும்.

மனிதன் தனிமையாகவே தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். வெளிப்பகட்டிற்காகத் தர்மத்தை செய்யக்கூடாது. தர்மத்தைப் பிழைப்புக்கான சாதனமாகச் செய்பவன், அதன் பெயரால் வாழ்க்கை நடத்துபவன் தர்மத்தின்

வியாபாரிகளாகவே கருதப்படுவார்கள். பொய்யான ஆடம்பரத்தை விட்டு, தேவர்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். கபடத்தை விட்டு, குருஜனங்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். பரலோக யாத்திரைக்காக தானம் என்னும் நிதியைச் சேகரிக்க வேண்டும். பரலோக லாபத்திற்காக மனதார, தாராளமாக தானம் செய்ய வேண்டும்.

13.1.115 யுதிஷ்டிரர் வித்தை, அறிவு, பலம் இவற்றை விட பாக்கியமே முக்கியமானது என்பதும் பீஷ்மரின் பதிலும்

சாது புருஷர்களின் சிஷ்டாசார லக்ஷணங்களைப் பீஷ்மர் கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் மற்றும் ஒரு ஐயத்தை எழுப்பினார்; “பிதாமகரே! பாக்கியம் இல்லாத மனிதன் பலவானாக இருந்தாலும் அவனுக்குச் செல்வம் கிடைப்பதில்லை. பாக்கியவான் சிறுவனாகவோ, பலமற்றவனாகவோ இருந்தாலும் பெரும் செல்வத்தைப் பெற்று விடுகிறான். சமயம் ஏற்படும் வரை எவ்வளவு முயன்றாலும் செல்வம் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் லாபம் பெறும் நேரம் வந்துவிட்டால் மனிதன் முயற்சியில்லாமலேயே மிகப்பெரும் செல்வத்தைப் பெற்று விடுகிறான். செல்வத்தைப் பெறுவதற்காக முயற்சி இல்லாமலேயே சிலருடைய செல்வம் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறது. செல்வத்தைப் பெறுவதற்காக முயன்றாலும் அதை அடைய முடியாதவர்களையும் பார்க்கிறோம்.

விதிவசமாக ஒருவன் உழைத்தாலும் செல்வத்தைப் பெறுவதில்லை. ஒருவன் நூற்றுக்கணக்கான உபாயங்களால் செல்வத்தைத் தேடிக் கொண்டே இருக்கிறான் ஒருவன் தீயவழியில் சென்றே பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றுவிடுகிறான். தீய செயலைச் செய்தும் பலபேர் தரித்திரராக உள்ளனர். பலர் தர்மத்திற்கு அனுகூலமாக நடந்து செல்வந்தராகி விடுகின்றனர். சிலர் ஏழையாகவே இருந்து விடுகின்றனர்.

சிலர் நீதி சாஸ்திரங்களை அறிந்தும் நீதியோடு இருப்பதில்லை. சிலர் நீதியைப் பற்றி அறியாமலேயே மந்திரி பதவியைப் பெற்றுவிடுகின்றனர். இதற்கு என்ன காரணம்? சிலசமயம் கற்றவன், முட்டாள் இருவரும் ஒரே மாதிரியான செல்வந்தர்களாக இருக்கின்றனர். சிலசமயம் தீய அறிவுடையவன் செல்வந்தனாகிவிடுகிறான். வித்தையைப் பயின்றவன் ஒருவன் நிச்சயமாக சுகம் அடைந்துவிட்டால், கற்றறிந்தவன் வாழ்க்கை பிழைப்பிற்காக ஒரு முட்டாள் செல்வந்தனிடம் ஆசிரயம் பெற நேராது.

நீர் அருந்துவதால் மனிதனின் தாகம் தணிந்துவிடுகிறது. அதுபோல வித்தையால் விரும்பிய பொருட்கள் கிடைத்தால், யாரும் வித்தையை

ஒதுக்கமாட்டார்கள். மரண சமயம் வராதவன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டாலும் இறப்பதில்லை. ஆனால் காலன் யாரிடம் வந்துவிட்டானோ, அவன் துரும்பின் முனைப்பகுதியால் தீண்டப் பெற்றாலும் உயிரை விட்டு விடுகிறான். இதற்கான காரணத்தை எனக்கு தெளிவுபடுத்துங்கள்.

பீஷ்மர் குந்தி புதல்வனுக்குப் பதிலுரைத்தார்; “மகனே! பலவகை முயற்சியாலும், கடின உழைப்பாலும் மனிதன் செல்வம் பெற முடியாவிட்டால், அவன் கடும் தவம் செய்ய வேண்டும். ஏன் எனில் விதை விதைக்காமல் பயிர் விளைவதில்லை. மனிதன் தானம் செய்வதால், தான் பயன்படுத்தும் அனுபவிக்கும் பொருட்களை அடைகிறான் என்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். பெரியவர்களின் சேவையால் அவனுக்கு உத்தமமான அறிவு கிடைக்கிறது. அஹிம்சை தர்மத்தைப் பாலனம் செய்வதால் அவன் நீண்ட ஆயுளோடு வாழ்பவனாகிறான். ஆகவே மனிதன் தானாகவே தானம் செய்ய வேண்டும். மற்றவர்களிடம் யாசிக்கக்கூடாது.

தர்மாத்மாக்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். உத்தமமான சொற்களைப் பேச வேண்டும். எல்லோருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும். அமைதியாக இருக்க வேண்டும். எந்தப்பிராணியையும் இம்சிக்கக்கூடாது. புழு, பூச்சி, எறும்பு முதலிய ஜீவன்கள் அந்தந்தப் பிறவியில் தோன்றி, சுக-துக்கத்தை அடைவதற்கு, தான் செய்த கர்மமே காரணமாகும். இதை யோசித்துத் தர்மத்தில் நிலைத்து, உறுதியாக நீ இரு” என்று அறிவுரை கூறினார்.

13.1.116 பீஷ்மர் சுப-அசுப கர்மங்களே சுக-துக்கம் அடைவதற்கான காரணம் எனக்கூறித் தர்மானுஷ்டானத்தை வலியுறுத்துதல்

பீஷ்மர் மேலும் கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! மனிதன் எந்த சுப-அசுப காரியத்தைச் செய்தாலும், செய்வித்தாலும் அவற்றில் சுபகாரியத்தையே மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு எனக்கு சுப-பலன் கிடைக்கும் என்று ஆறுதல் அடைய வேண்டும். ஆனால் அசுப காரியம் செய்தால், அவனுக்கு எந்த நல்ல பலனும் கிடைக்கும் என நினைக்கக்கூடாது, காலமே எப்போதும் நிக்ரஹ அனுக்ரஹத்தைச் செய்தவாறு, பிராணிகளின் அறிவில் புகுந்து, தர்ம-அதர்ம பலன்களை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தர்மத்தின் பலனைக் கண்டு, மனிதன் தர்மத்தின் சிறப்பைத் தீர்மானித்து விடும்போது, அவனுக்கு தர்மத்திடம் நம்பிக்கை அதிகரிக்கிறது. அதனால் அவன் தர்மத்தில் ஈடுபடுகிறான். ஒரு மனிதனின் அறிவு தர்மத்தில் உறுதியாகாத வரை, அவன் அதனிடம் நம்பிக்கை கொள்வதில்லை.

அறிவுடைய பிராணிகளின் அடையாளம் என்பது அவை தர்மத்தின் பலனில் நம்பிக்கை கொண்டு அதன்படி நடக்கத் தொடங்குவதேயாகும். கடமை-கடமையில்லாதது என்னும் இரண்டின் அறிவுடையவன் பிரதிகூலமான பிராரப்தம் (விதி) கொண்டிருந்தாலும், அவன் தர்மப்படியே நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

இணையற்ற ஐஸ்வர்யத்தைப் பெற்றவர்கள் ரஜோகுணமுடையவராக இருந்து, மறுபடியும் பிறப்பு-இறப்பு என்னும் சுழலில் அகப்படக்கூடாது என்று யோசித்துத் தர்மத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இவ்வாறு தன் முயற்சியாலேயே ஆத்மா பெரும் பதவியைப் பெறுமாறு செய்கிறார்கள். காலம் எந்த வகையிலும் தர்மத்தை அதர்மமாகச் செய்விக்க முடியாது. ஆகவே தர்மப்படி நடப்பவர்களை தூய ஆத்மாவாகவே கருத வேண்டும்.

தர்மத்தின் ஸ்வரூபம் கொழுந்துவிட்டெரியும் தீயைப்போல் தேஜஸ்வியானது. காலமே அதனைக் காப்பாற்றுகிறது. ஆகவே, அதர்மம் அதிகம் பரவி, தர்மத்தைத் தீண்டுமளவு சக்தி உடையதல்ல. தூய்மை, பாவமின்மை என்னும் இரண்டுமே தர்மத்தின் காரியங்களாகும். தர்மம் வெற்றியைத் தருவது; மூவுலகிலும் ஒளியைப் பரவச் செய்வது. தர்மமே இவ்வுலகின் பாதுகாப்பிற்குக் காரணமாகும் ஒருவன் எவ்வளவு புத்திசாலியாக இருந்தாலும், அவன் ஒரு மனிதனின் கையைப் பற்றி, அவனைப் பலவந்தமாக தர்மத்தில் ஈடுபடுத்த முடியாது. ஆனால் நியாயப்படி தர்மமயமான, உலக பயத்தின் காரணமாக அவனிடம் தர்மத்தைப் பற்றிக் கூறமுடியும். சூத்திரன், தனக்கு பிரம்மசரியம் முதலிய நான்கு ஆசிரமங்களையும் பயன்படுத்த தனக்கு அதிகாரமில்லை என்று கருதுகிறான். ஆனால் சாதாரண த்விஜர்கள் தனக்குள் கபடமான எண்ணத்திற்கு இடமளிப்பதில்லை.

யுதிஷ்டிரா! பிராமணன், கூத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் ஆகிய நான்கு வர்ணத்தினரின் சரீரமும் ஐம்பெரும் பூதங்களாலேயே அமைந்துள்ளன. எல்லோருடைய ஆத்மாவும் ஒரே மாதிரியானது. ஆனால் அவர்களுடைய லௌகிக தர்மத்திலும், சிறப்பு தர்மத்திலும் வேறுபாடு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு, அனைவரும் தத்தம் வர்ணத்திற்குரிய கர்மங்களை, தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து மறுபடி ஒரே தன்மையை அடையட்டும் என்பதுதான் நோக்கமாகும். சாஸ்திரங்கள் இதனை விரிவாக வருணிக்கின்றன; விளக்குகின்றன.

தர்மம் நித்யமானது என்றால், அதன் மூலம் சுவர்க்கம் முதலிய நிலையற்ற உலகங்கள் எவ்வாறு கிடைக்கின்றன? கிடைத்தாலும் அது

எவ்வாறு நிலையாக இருக்கும்? என்று நீ கருதலாம். அதற்கு தர்மத்தின் சங்கல்பம் நிலையானது என்பதே விடையாகும். அதாவது, நிலையற்ற ஆசைகளை விட்டுவிட்டு, பலனை எதிர்பாராமல், தர்மத்தை அனுஷ்டானம் செய்தால், அந்த தர்மத்தின் பலனாக சனாதன லோகம் கிடைக்கிறது.

எல்லா மனிதர்களுடைய உடலும் ஒரே மாதிரியானவை; எல்லோருடைய ஆத்மாவும் சமமானதே. ஆனால் தர்மத்தின் சங்கல்பமே இங்கு வேறுபடுகிறது தர்மம் தானே குருவாகிறது. அதாவது தர்மம், தர்மத்தின் பலத்தால் ஒரு மனிதனிடம் தானே உதயமாகிறது. அத்தகைய நிலையில், எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் தனித்தனி தர்மம் கூறப்படுவது குற்றமுடையது ஆகாது. கோணல் பிறவிகளுடைய பசு-பகூழி முதலிய பிறவிகளுக்கும் இந்த உலகமே குருவாகும்.

**13.1.117 யுதிஷ்டிரர் மனிதனின் நன்மைக்கான வழியைக் கேட்பது;
பீஷ்மர் நாள்தோறும் மனிதன் கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டிய
தேவரிஷிகளைப் பற்றிக் கூறுவது**

யுதிஷ்டிரர் அம்புப் படுக்கையில் இருந்த பீஷ்மரிடம் தன் பாவத்தை நசிக்கக்கூடிய விஷயத்தைக் கேட்டார்; “பிதாமகரே! இவ்வுலகில் மனிதரின் நன்மைக்கு உபாயம் என்ன? என்ன செய்வதால் அவன் சுகமடைகிறான்? எந்த கர்மானுஷ்டானத்தால் அவனுடைய பாவம் விலகுகிறது? அல்லது, எந்தக் காரியம் பாவத்தை அழிக்கவல்லது? என வினவினார்.

சாந்தனு மைந்தன் யுதிஷ்டிரரின் ஆவலை அறிந்து, தேவ வம்சத்து வர்ணனையைக் கூறலானார். “மகனே! மூன்று சந்திகளிலும் தேவ வம்சமும், ரிஷி வம்சமும் கூறப்படும்போது, மனிதன் இரவிலும், பகலிலும், காலையிலும் மாலையிலும் அறிந்தோ, அறியாமலோ செய்யும் பாவங்களில் இருந்து விடுதலையடைந்து புனிதமாகிறான். தேவ-ரிஷி வம்சத்தைக் கீர்த்தனம் செய்யும் மனிதன் ஒருபோதும் குருடு-செவிடு ஆகாமல், மங்களமுடையவனாகிறான். அவன் எப்போதும், பசு-பகூழியாகப் பிறப்பதில்லை; நரகத்தை அடைவதில்லை; கலப்பினப் பிறவி எடுப்பதில்லை. துயரத்தால் பயமடைவதில்லை. மரண சமயத்தில் கவலைப்படுவதும் இல்லை.

யுதிஷ்டிரா! தேவர், ரிஷி வம்சத்தின் பெயர் வரிசைகளை இப்போது நீ தெரிந்து கொள். எல்லாப் பூதங்களும் வணங்கும் தேவாசுரகுரு சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டவர்; குறிப்பிட முடியாதவர்; எல்லோருடைய பிராண ஸ்வரூபர்; ஸ்வயம்பூ; ஐகதீச்வரர் பிதாமகர் பிரம்மா ஆவார்.

அவரது பத்தினி சரஸ்வதி தேவி, வேதங்களின் உற்பத்தி ஸ்தானமான ஜகத் கர்த்தா நாராயணன், முக்கண்ணனாகிய உமாபதி மகேஸ்வரன், தேவசேனாதிபதி ஸ்கந்தன், விசாகன், அக்னி, வாயு, ஒளி தரும் சந்திர சூரியர்கள், சசிபதி இந்திரன்;

யமராஜன் அவரது பத்தினி துமோர்ணா, வருணன் அவரது மனைவி கௌரி, குபேரன் அவருடைய மனைவி ருத்தி, அழகிய சுரபி தேவியான பசு, விசுவா மகரிஷி, சங்கல்பம், கடல், கங்கை முதலிய நதிகள், மருத் கணங்கள், தவசித்தி பெற்ற பாலகில்ய ரிஷிகள், ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயன வியாசர், நாரதர், பர்வதர், விஸ்வாவசு, ஹாஹா, ஹுஹு, தும்புரு, சித்ரசேனன் ஆகிய கந்தர்வர்கள், திவ்யமான தேவதூதர்கள், மற்றும் தேவ கன்னிகைகள்;

ஊர்வசி, மேனகா, ரம்பை, மிசர்கேசி; அலம்புஷா, விச்வாசி, த்ருதாசி, பஞ்சசூடா, திலோத்தமா முதலிய திவ்ய அப்சரஸுகள்; 12 ஆதித்யர்கள், 11 ருத்ரர்கள், 8 வசுக்கள் இரண்டு அக்னி குமாரர்கள், பித்ருக்கள், தர்மம், சாஸ்திர ஞானம், தவம், தீக்ஷை, விவசாயம், பிதாமகர், இரவு-பகல், மரீசி நந்தன் கச்யபர், சுக்கிரர், பிருகஸ்பதி, மங்களன், புதன், ராஹு, சனைச்வரன், நக்ஷத்திரங்கள், ருது, மாசம், பக்ஷம், ஸம்வத்சரம், விநதாவின் புதல்வர்கள், சமுத்திரம், கத்ருவின் புதல்வர்களான நாக கணங்கள்;

சுதக்ரு, விபாஷா, சந்திரபாகா, சரஸ்வதி, சிந்து, தேவிகா, புஷ்கரம், கங்கா, மகாநதி, வேணா, காவேரி, நர்மதா, குலம்புனா, விஸல்யா, கரதோயா, அம்பு வாஹினி, சரயூ, கண்டகி, சோணபத்ரா, தாம்ரா, அருணா, வேத்ரவதி, பர்ணாசா கௌதமி, கோதாவரி, வேண்யா, கிருஷ்ணவேணா, அத்ரிஜா, த்ருஷத்வதி, சக்ஷ, மந்தாகினி, பிரயாகை, பிரபாசம், புண்ணியமான நைமி சாரண்யம்.

விமலசரோவரம், புண்ணிய தீர்த்தமான குருக்ஷேத்திரம், உத்தமமான சமுத்திரம், தவம், தானம், ஜம்புமார்க்கம், ஹிரண்வதி, விதஸ்தா, ப்லக்ஷவதி வேதஸ்ம்ருதி, வேதமதி, மாலிவா, அசுவவதி, பூபாவம், ஹரித்வாரம், ரிஷி குல்யா, கடலை நோக்கிச் செல்லும் புனித நதிகள், புண்ணிய நீருடைய சர்மண்வதி நதி, கௌசிகி, யமுனை, பீமரதி, மகாநதியான பாஹுதா, மாகேந்திராவாணி, த்ரிதிவா, நீலிகா, சரஸ்வதி, நந்தா, அபார நந்தா, தீர்த்தத்தில் தோன்றிய பெரும் மடுக்கள்,

கயை, பல்கு தீர்த்தம், தேவர்களுடைய தர்மாரண்யம், புனிதமான தேவநதி மூவுலகிலும் புகழ்பெற்ற பவித்ர, ஸர்வபாவ நாசக,

கல்யாணமயமான பிரம்மா நிர்மாணித்த புஷ்கர தீர்த்தம், தெய்வீக ஓளஷதிகளுடைய இமயமலை, பலவகை தாதுக்களும், தீர்த்தங்களும், ஓளஷதிகளும் சோபையுறும் விந்தியமலை மேரு, மகேந்திரம், மலயம், வெள்ளிச் சுரங்கங்களுடைய சுவேதகிரி, ச்ருங்கவான், மந்தரம், நீலம், நிஷம், துர்தரம், சித்ரகூடம், அஜநாபம், கந்தமாதனமலை,

பவித்ரமான சோமகிரி மற்றும்முள்ள மலைகள், திசைகள், பூமி, எல்லா மரங்கள், விசுவதேவர், ஆகாயம், நகூத்திரம், கிரகங்கள், இவை எப்போதும் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும். எவற்றின் பெயர் கூறப்பட்டதோ, எவற்றைக் கூறவில்லையோ, அந்த தேவதைகள் அனைவரும் நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கட்டும். எந்த மனிதன் மேற்கூறிய தேவர் முதலியவரை கீர்த்தனமும், ஸ்தவனமும், வந்தனமும் செய்கிறானோ அவன் எல்லா வகையான பாவங்களிலிருந்தும், பயத்திலிருந்தும் விடுதலையடைகிறான்.

தேவர்களின் துதியும், புகழும், செய்பவன் எல்லாப் பாவங்களில் இருந்து விடுபடுகிறான். தேவர்களுக்குப் பிறகு எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கும் தவத்தின் பெருமை மிகுந்த தவ சித்த பிரம்மரிஷிகளின் புகழ்மிக்க பெயர்களைக் கேள். யவக்ரீதர், ரைப்யர், ககூவான், ஓளஷிஜர், ப்ருகு, அங்கிரா, கண்வர், மேதாதிதி சர்வகுண சம்பன்ன பர்ஹி ஆகியவர்கள் கிழக்கு திசையில் இருக்கிறார்கள். உன்முசு, ப்ரமுசு, பாக்யவான் முமுசு, சக்திசாலி ஸ்வஸ்த்யத்ரேயர், மித்ரா வருணரின் புதல்வர் அகஸ்தியர், ரிஷிகளில் சிறந்த த்ருடாயு ஊர்த்வபாஹு ஆகியோர் தென்திசையில் வசிக்கின்றனர்.

உடன் பிறந்த சகோதரர்களோடு உஷங்கு, பரிவ்யாதர், தீர்க்கதமா, ரிஷிகௌதமர், காஸ்யபர், ஏகதர், த்விதர், த்ரிதமகரிஷி, அத்ரியின் புதல்வர் தர்மாத்மா, துர்வாசா, ஸாரஸ்வதர் ஆகியோர் மேற்கு திசையில் மேன்மையோடு இருக்கிறார்கள். வடதிசையில் அத்ரி, வசிஷ்டர், சக்தி, பராசரரின் புதல்வர் வியாச பகவான், விசுவாமித்திரர், பரத்வாஜர், ருசீக புதல்வர் ஜமதக்னி, பரசராமர், உத்தாலகரின் புதல்வர் சுவேதகேது, கோஹலர், விபுலர், தேவலர், தேவசர்மா, தெளம்யர், ஹஸ்தி, காஸ்யபர், லோமஷர், நாசிகேதர், லோமஹர்ஷணர், உக்ரஸ்ரவாரிஷி, ப்ருகு நந்தன ச்யவனர் ஆகியோர் வசிக்கின்றனர். இந்த தேவர்கள் மற்றும் முனிவர்களின் சமுதாயம் தன் பெயரைக் கீர்த்தனம் செய்யும் மனிதனை எல்லாப் பாவங்களில் இருந்தும் விடுவிக்கிறது.

இப்போது ராஜரிஷிகளின் பெயர்களைக் கேள்; ந்ருக மன்னர், யயாதி, நகுஷன், யது, பூரு, துந்துமாரன், திலீபன், பிரதாபியான சகரன்,

க்ருஸாஸ்வன், யுவனாஸ்வன், சித்ராஸ்வன், சத்யவான், துஷ்யந்தன், பெரும் புகழ் கொண்ட பரத சக்ரவர்த்தி, பவனன், ஜனகன், த்ருஷ்டரதன், மனிதரில் சிறந்த ரகு, தசரத மன்னன், அரக்கரை அழித்த ஸ்ரீ ராமன், சசபிந்து, பகீரதன், ஹரிசந்திரன், மருத்தன், த்ருடாரதன், மஹோதர்யன், சுலர்கன், புருரவா, கரந்தமன், கக்மோரன், தக்ஷன், அம்பரீஷன், குகரன், புகழ்மிக்க ரைவதன், குரு,

ஸம்வரணன், சத்ய பராக்ரமி மாந்தாதா, ராஜரிஷி முசுகுந்தன், கங்கையால் வணங்கப்பட்ட ஜஹ்னு, ஆதிமன்னன் வேனனின் மகன் ப்ருது, மித்ரபானு, த்ரஸத்தஸ்யு, சவேதன், பிரசித்தி பெற்ற மகாபிஷன், நிமி, அஷ்டகன், ஆயு, கூஷ்பன், கக்ஷேயு, ப்ரதர்தன், திவோதாசன், கோசல மன்னர் சுதாசன், புருரவா, நளன், பிரஜாபதி மனு ஹவித்ரன், ப்ருஷத்ரன், ப்ரதீபன், சாந்தனு, அஜன், ப்ராசீன பர்ஹிஸ், பெரும் புகழ் கொண்ட இக்ஷ்வாகு, அனரண்யன், ஜானுஜங்கன், கக்ஷசேனன்.

இவர்களுடன் புராணங்களில் பலமுறை வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள புண்ணியாத்மாக்களான மன்னர்கள் பலரும் ஸ்மரணம் செய்யத் தகுந்தவராவர். ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் எழுந்து நீராடி, தூய்மையாகி, காலையிலும் மாலையிலும் இந்தப் பெயர்களைக் கூறுகிறானோ அவன் தர்ம பாலனுக்குப் பாத்திரமாகிறான்.

தேவர், தேவரிஷி, ராஜரிஷி ஆகியவர்களைத் துதித்தால் இவர்கள் புஷ்டியையும், ஆயுளையும், புகழையும், சுவர்க்கத்தையும் அளிப்பார்கள். ஏன் எனில் இவர்கள் எல்லாம் வல்ல சுவாமிகளாவர். இவர்களுடைய ஸ்மரணத்தால் எந்தத் தடையும் தாக்காது; பாவம் உண்டாகாது. திருடர்களாலும், கொள்ளையராலும் துன்பம் நேராது; இகலோகத்தில் எப்போதும் நிலையான வெற்றி கிட்டும். பரலோகத்திலும் சுபகதி கிடைக்கும்” என்று ஒவ்வொரு நாளும் தேவர்களையும், ரிஷிகளையும், ராஜரிஷிகளையும் நினைவு கூறி, அவர்களை வணங்குவதால் மன்னன் பெறும் நன்மைகளை பீஷ்ம பிதாமகர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தார்.

13.1.118 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் அனுமதி பெற்றுக் குடும்பத்துடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

யுதிஷ்டிரர் குருகுலத்தின் வீரரான பீஷ்மரிடம் தர்மங்களின் உபதேசத்தைக் கேட்டு தன் ஐயங்கள் அனைத்தின் சமாதானத்தையும் அறிந்து கொண்டார். எல்லா தர்மங்களையும் உபதேசித்த பிறகு பீஷ்மர் மௌனமானார். அதன் பிறகு, சிறிது நேரம் ராஜமண்டலம் முழுவதும்

திரையில் பதிக்கப்பட்ட ஓவியத்தைப்போல அமைதியாக அசையாமல் இருந்தது. சிறிது தியானம் செய்த பிறகு சத்யவதியின் புதல்வரான வியாசர் பீஷ்மரிடம் கூறலானார்; “மனிதர்களில் சிறந்தவரே! குருராஜன் யுதிஷ்டிரர் ஐயங்கள் நீங்கப்பெற்று, அமைதியடைந்துவிட்டார். தன் சகோதரர்களுடனும், மன்னர்களுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடனும் உங்களுடைய சேவைக்காக அமர்ந்துள்ளார். இப்போது நீங்கள் யுதிஷ்டிரருக்கு ஹஸ்தினாபுரம் செல்ல அனுமதியுங்கள்” என்றார்.

வியாசர் கூறியதும், கங்கை மைந்தரான பீஷ்மர் மந்திரிகளுடன் யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு செல்வதற்கு அனுமதி அளித்தார். யுதிஷ்டிரரிடம் “மன்னா! இப்போது நீ நகரத்தினுள் பிரவேசி. உன் மனத்தில் உள்ள கவலைகளை விலக்கிவிடு. ராஜேந்திரா! நீ யயாதி மன்னனைப்போல் சிரத்தையோடும், புலனடக்கத்தோடும், பெரும் அன்னத்தோடும், ஏராளமான தகூழினையோடும், பலவகை யாகங்களால் யஜனம் செய்.

பார்த்தா! கூடித்திரிய தர்மத்தில் முனைப்போடிருந்து தேவர்களையும் பித்ருக்களையும் திருப்தி செய். நீ அனைத்து மங்களங்களையும் பெறுவாய். ஆகவே, உனது மனக்கவலை விலக வேண்டும். மக்கள் அனைவரையும் மகிழ்ச்சியாக வைத்திரு. மந்திரி போன்றவர்களுக்கு ஆறுதல் அளி. நண்பர்களுக்குப் பழம் மற்றும் உபசரிப்பின் மூலம் தகுதியுள்ள கௌரவத்தை அளித்துக் கொண்டே இரு.

ஆலயத்திற்கு அருகிலுள்ள பழுத்த மரங்கள் மீது ஏராளமான பறவைகள் வந்து குடியேறுவது போல் உனது நண்பர்களும், நன்மையை விரும்புகிறவர்களும் உன்னுடைய ஆசிரயித்தில் இருந்து வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்யபட்டும். பார்த்திபா! சூரிய நாராயணன் தகூழினாயனத்தில் இருந்து விலகி, உத்தராயணம் வந்துவிடும் சமயம் நீ மறுபடி என்னிடம் வா” எனக்கூறி விடையளித்தார்.

பீஷ்மரின் சொற்களையே ஏற்றுக் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் பிதாமகரை வணங்கிக் குடும்பத்தோடு ஹஸ்தினாபுரத்தை நோக்கிச் சென்றுவிட்டார். திருதராஷ்டிர மன்னனையும், பதிவிரதையான காந்தாரியையும் முன்னால்விட்டு எல்லா ரிஷிகளுடனும், சகோதரர்களுடனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும், நகர மக்களுடனும், மூத்த மந்திரிகளுடனும் ஹஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசித்தார்.

13.2 பீஷ்ம ஸ்வர்காரோஹண பருவம்

13.2.1 அஸ்தினாபுரத்தில் யுதிஷ்டிரர்

அஸ்தினாபுரம் அடைந்த யுதிஷ்டிரர் நகர, ஜனபத மக்களை உசிதப்படி கௌரவித்தார். அவரவர் வீட்டிற்குச் செல்ல அனுமதியளித்தார். பிறகு போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களின் மனைவியர், புதல்வர்களின் தாய்மார்கள் அனைவருக்கும் ஆறுதல் அளித்தார். ஏராளமான செல்வம் அளித்து அவர்களுக்குத் தைரியமூட்டினார். ராஜ்யாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பின் மகாஞானியும், தர்மாத்மாக்களில் சிறந்தவருமான யுதிஷ்டிரர் முக்கிய மந்திரிகளை அவரவருக்குரிய இடங்களில் நியமித்தார். வேதமறிந்த குணவான்களாகிய பிராமணர்களின் உத்தமமான ஆசியைப் பெற்றார். 50 நாட்கள் நகரத்தில் வாசம் செய்தார். சூரியனும் தக்ஷிணாயனத்திலிருந்து விலகி உத்தராயனம் வந்ததைக் கண்டார். பீஷ்மர் தன்னிடம் கூறிய சமயம் வந்துற்றதை அறிந்தார். பிறகு யாஜகர்கள் சூழ யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து பீஷ்மரிடம் புறப்பட்டார்.

13.2.2 உத்தராயனத்தில் யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் வருதல்

பீஷ்மரின் எரியூட்டல் சடங்கிற்காக, நெய், மாலைகள், கந்தம், பட்டு வஸ்திரம், சந்தனம், கருப்பு சந்தனம், அகில், சிறந்த மணமாலைகள், பலவகை ரத்தினங்கள் ஆகியவற்றை முதலிலேயே யுதிஷ்டிரர் அனுப்பி விட்டார். எனவே, திருதராஷ்டிர மன்னர், காந்தாரி தேவி, குந்தி மாதா சகோதரர்கள் அனைவரையும் முன்னே செல்லவிட்டு, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், விதுரர், யுயுத்சு, சாத்யகி ஆகியவர்களுடன் பின்னால் யுதிஷ்டிரர் செல்லலானார். மன்னனுக்கு உரிய வைபவங்களுடன், அனைவராலும் துதிக்கப்பட்டு, பீஷ்மர் ஸ்தாபித்த மூவகை அக்னியையும் முன்னால் வைத்து, யுதிஷ்டிரர் தான் பின்னால் சென்றார். தேவராஜன் இந்திரனைப் போலப் புறப்பட்ட யுதிஷ்டிரர், பரிவாரங்கள் பின்தொடர குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குருக்ஷேத்திரத்தில் அம்புப்படுக்கையில் இருந்த சாந்தனு மைந்தரிடம் சென்று சேர்ந்தார்.

அங்கு, பராசரர் புதல்வரான வியாசரும், தேவரிஷி நாரதரும், அசித்தேவல ரிஷியும் பீஷ்மர் அருகே அமர்ந்திருந்தனர். போரில் இறக்காமல் தப்பிய பல தேசத்தவர்களான வீரர்கள் மகாத்மா பீஷ்மரை நாற்புறமும் பாதுகாத்து வந்தனர். தூரத்திலேயே, சகோதரர்களுடன் தேரில் இருந்து இறங்கிய யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மர் அருகில் நடந்து சென்று எல்லோருக்கும் முதலில் பிதாமகர் பீஷ்மரை வணங்கினார். யுதிஷ்டிரர் அதன் பிறகு வியாசர் முதலிய பிராமணர்களிடம் தலைகுனிந்து வணங்கி அவர்களுடைய

வாழ்த்துக்களைப் பெற்றார். பிறகு தேஜஸ்வியான ரித்விஜர்களும், ரிஷிகளும், சகோதரர்களும் சூழ பீஷ்மரிடம் பின்வருமாறு கூறினார்.

13.2.3 யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரை வணங்கிக் கூறுதல்

கங்கை மைந்தரே! மாமன்னா! மகாபாஹோ! யுதிஷ்டிரனாகிய நான் உங்கள் சேவைக்கு வந்துள்ளேன். உங்களை வணங்குகிறேன். உங்களுக்கு என் பேச்சு கேட்கிறது என்றால் நான் உங்களுக்கு என்ன சேவை செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிடுங்கள். பிரபோ! உங்களுடைய அக்னிகளையும், ஆசாரியர்களையும், பிராமணர்களையும், ரித்விஜர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு என் சகோதரர்களுடன் சரியான சமயத்தில் நான் உங்களிடம் வந்துவிட்டேன். உங்கள் புதல்வன் தேஜஸ்வி திருதராஷ்டிரரும் தன் மந்திரிகளுடன் வந்துள்ளார். மகாபராக்க்ரமியான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஆண் சிங்கமே! போரில் மரணமடையாமல் தப்பிய மன்னர்கள் அனைவரும், குருஜாங்கால தேச மக்களும் கூட இங்கு வந்துள்ளனர். தாங்கள் கண்களைத் திறந்து பாருங்கள். இவர்கள் அனைவரையும் பாருங்கள். தங்களுடைய சொற்படி, இந்த சமயத்திற்காகச் சேகரிக்க வேண்டிய அவசியமான அனைத்துப் பொருட்களையும் திரட்டி இங்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்துள்ளேன். தேவைப்படும் எல்லாப் பொருட்களும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவிட்டன.” என்று பணிவுடன் கூறினார்.

13.2.4 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுவது

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் கங்கை மைந்தன் பீஷ்மர் கண்களைத் திறந்து, தன்னைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து நின்ற பரத வம்சத்தினர் அனைவரையும் பார்த்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரரின் பெரிய கைகளைத் தன் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கம்பீரமான குரலில் சமயத்திற்கேற்ற சொற்களைக் கூறலானார்; “கௌந்தேயா! யுதிஷ்டிரா! நீ மந்திரிகளுடன் இங்கு வந்தது சௌபாக்கியத்திற்கு உரிய விஷயம். சூரியபகவன் இப்போது தக்ஷிணாயனத்திலிருந்து, உத்தராயனத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார். கூர்மையான முனையுடைய இந்த அம்புப்படுக்கையின் மீது படுத்து இன்று எனக்கு 58 நாட்கள் கழிந்துவிட்டன. யுதிஷ்டிரா! இப்போது சந்திர மானத்திற்கேற்ப மாசி மாதம் வந்துள்ளது. மாசி மாதத்தின் சக்லபக்ஷம் நடக்கிறது. இதன் ஒரு பகுதி கழிந்துவிட்டது; மூன்று பகுதி பாக்கியுள்ளது” என்று கூறினார்.

பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் ஆறுதலாகப் பேசினார்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்கிப் புகழ்ந்து உரைத்தார். உயிர்த்தியாகம் செய்வதற்குப்

பாண்டவர்களிடமும், மற்றவர்களிடம் அனுமதி கேட்டார். மீண்டும் யுதிஷ்டிரருக்கு “பொதுவாக எல்லா பிராமணர்களையும், வித்வான்களையும், ஆசாரியர்களையும், ரித்விஜர்களையும் எப்போதும் பூஜை செய்ய வேண்டும்” என்று உபதேசித்தார். பிறகு சிறிது நேரம் பேசாமல் கிடந்தார். பிறகு கங்கையின் மைந்தன் தர்மம் அறிந்த மகாத்மா பீஷ்மர் பிராணவாயுவை பல்வேறு தாரணைகளில் ஸ்தாபிக்கலானார்.

13.2.5 பீஷ்மரின் பிராணத்தியாகம்; அவரது உடல் காயங்கள் நீங்கப் பெற்றது

இவ்வாறு யோகத்தின் கிரியை மூலம் தடுக்கப்பட்ட மகாத்மா பீஷ்மரின் உயிர் வரிசையாக மேலே ஏறத் தொடங்கியது. அப்போது, அங்கு கூடியிருந்த சாது மகாத்மாக்கள் முன் ஒரு பெரிய வியப்பளிக்கும் நிகழ்ச்சி நடந்தது. வியாசர் முதலிய மகரிஷிகள், பீஷ்மரின் உயிர் எந்த அங்கத்தை விட்டு விட்டு மேலே எழும்பியதோ, அந்த அந்த அங்கங்களின் இருந்து, பாணங்கள் தானே வெளியேறுவதையும், காயங்கள் நிரம்பி ஆறுவதையும் கண்முன்னே கண்டனர்.

இவ்வாறு எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே பீஷ்மரின் சரீரம் ஒரு நொடியில் பாணங்களும், காயங்களும் இல்லாததாயிற்று. இதனைக் கண்டு வியாசர் முதலிய ரிஷிகளும், பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பெரும் வியப்படைந்தனர். பீஷ்மர் தன் சரீரத்தின் எல்லாத் துவாரங்களையும் மூடிப் பிராணனைத் தடுத்துவிட்டார். அவருடைய பிராணன் அவருடைய பிரம்மரந்தரத்தை (தலை) உடைத்துக் கொண்டு ஆகாயத்திற்குச் சென்றுவிட்டது.

அச்சமயம் தேவர்களின் துந்துபிகள் ஒலித்தன; திவ்யமான மலர்கள் மழையாகப் பொழிந்தன. சித்தர்களும், பிரம்மரிஷிகளும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் பீஷ்மரைப் புகழலாயினர். அவருடைய பிரம்மரந்தரத்திலிருந்து கிளம்பிய பிராணன் மிகப்பெரிய எரி நகூத்திரத்தைப் போல ஆகாயத்தில் எழும்பிப் பறந்து ஒரு நொடியில் மறைந்துவிட்டது. இவ்வாறு பரத வம்சத்தின் பாரத்தைச் சுமந்து வந்த சாந்தனு மைந்தர் பீஷ்மர் காலனுக்கு அதீனமானார்.

13.2.6 பீஷ்மரின் சரீரம் எரியூட்டப்படுதல்; பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்தல்

பிறகு, ஏராளமான கட்டைகளையும், பலவகை நறுமணப் பொருட்களையும் கொண்டு, பாண்டவர்களும், விதூரரும், யுயுத்சுவம்

சிதையைத் தயாரித்தனர். மற்றவர்கள் தனியாக நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். யுதிஷ்டிர மன்னரும், அறிவிற் சிறந்த விதூரரும் பட்டுத் துணிகளாலும், மாலைகளாலும் குருந்தனன் கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரின் உடலை மூடி, சிதை மீது கிடத்தினர் அப்போது யுயுத்ச உத்தமமான குடையைத் தாங்கினார். பீமனும், அர்ஜுனனும் வெண் கவரியும், விசிறியும் வீசினர். மாத்ரி புதல்வர்கள் நகுல சகதேவர்கள் தலைப்பாகையை அணிவித்தனர். கௌரவ ராஜனின் அந்தப்புரப் பெண்கள் பனை விசிறியால் பீஷ்மரின் எல்லாப் பக்கமும் இருந்து காற்று வீசினர்.

பிறகு, பாண்டவர்கள் முறைப்படி மகாத்மாவான பீஷ்மருக்குப் பித்ரு மேத கர்மத்தை நடத்தி முடித்தனர். அக்னியில் ஏராளமான ஆஹுதிகள் அளிக்கப்பட்டன. சாமகானம் செய்யும் பிராமணர்கள் சாம மந்திரங்களைப் பாடலாயினர். திருதராஷ்டிரர் முதலியவர்கள் சந்தன விறகுகள், கருப்பு சந்தனம், நறுமணப் பொருட்கள் ஆகியவற்றால் பீஷ்மரின் உடலை மறைத்து, அவருடைய சிதைக்குத் தீ வைத்தனர். பிறகு திருதராஷ்டிரர் உள்ளிட்ட கௌரவர்கள் அனைவரும் எரியும் அந்த சிதையை வலம் வந்தனர்.

குருசிரேஷ்டரான பீஷ்மரின் எரியூட்டும் சடங்கைச் செய்து கௌரவர் அனைவரும் தம் மனைவியருடன் மிகப் புனிதமான பாகீரதியின் கரைக்கு வந்தனர். அவர்களுடன் மகரிஷி வியாசர், தேவரிஷி நாரதர், அசித தேவலர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் நகரவாசிகளும் வந்தனர். பாகீரதியின் கரையில் கூடித்திரிய சிரோமணிகளும், மற்றவர்களும் முறைப்படி மகாத்மாவான பீஷ்மருக்கு நீர் அஞ்சலி செய்தனர்.

13.2.7 பாகீரதி நீருக்கு மேல் தோன்றி பாண்டவர்களிடம் கூறுதல்; பகவான் ஆறுதல் அளித்தல்

ஜலாஞ்சலி அளிக்கும் காரியம் நிறைவேறியதும், பகவதி பாகீரதி நீருக்கு மேல் தோன்றினாள்; அவள் துயரத்தால் கலக்கமுற்று அழுது புலம்பியபடி கௌரவர்களிடம் கூறலானாள்; “பாவமற்ற புதல்வர்களே! நான் கூறுவதைக் கேளுங்கள். பீஷ்மர் மன்னனுக்குரிய நன்னடத்தையுடன் இருந்தார். அவர் உத்தமமான அறிவும், சிறந்த குலமும் நிறையப் பெற்றவர். தன் தந்தையின் மிகப்பெரிய பக்தர். குருகுலத்தின் முதியவர்களுக்கு மதிப்பு அளிப்பவர். பழைய காலத்தில் ஜமதக்னியின் புதல்வர் பரகராமரும் தன் திவ்ய அஸ்திரங்களால் என் பராக்ரமியான புதல்வனைத் தோல்வியுறச் செய்ய முடியவில்லை. இந்த சமயம் என் மகன் சிகண்டியால் கொல்லப்பட்டான் என்பது எவ்வளவு துயரமான விஷயம்?

மன்னர்களே! என் இதயம் கல்லாலோ, இரும்பாலோ அமைந்ததுபோலும் அதனால்தான் என் அன்பு மகனை உயிரோடு பார்க்காமல் அது இன்னும் வெடிக்கவில்லை. காசியின் சுயம்வரத்தில் புவியின் மன்னர்கள் அனைவரையும் தன் தேரின் உதவியாலேயே வென்று, காசிராஜனின் மூன்று புதல்வியரையும் அபகரித்தார். இப்புவிபில் பலத்தில் தனக்குச் சமமாக வேறு யாரும் இல்லாதவரான பீஷ்மர் இன்று சிகண்டியின் கையால் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு என் இதயம் இன்னும் வெடிக்கவில்லை. பரசுராமரை அநாயாசமாகப் பீடித்த மகாவீரன் இன்று சிகண்டியின் கையால் கொல்லப்பட்டது எவ்வளவு துயரத்திற்குரிய விஷயம்?” என்று கூறிய மகாநதி கங்கை மிகவும் அழலானாள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், வியாசரும் கங்கைக்கு ஆறுதல் அளித்தனர். “பீஷ்மர் அர்ஜுனன் கையாலேயே கொல்லப்பட்டார். தன் விருப்பத்தாலேயே அவர் சரீரத்தைத் துறந்து சொர்க்கத்தை அடைந்துவிட்டார். உன் புதல்வன் பீஷ்மர் வசுக்களின் சொருபத்தை அடைந்துவிட்டார்; எனவே கவலையை விட்டுவிடு” என்று கூறினர். கங்கையும் தன் துயரத்தை விட்டு விட்டுத் தனது நீரில் இறங்கி மறைந்துவிட்டாள். அனைவரும் கங்கையை வணங்கி விடைபெற்றுத் திரும்பினர்.

14. ஆஸ்வமேதிக பருவம்

14.1 யுதிஷ்டிரர் துயரத்தில் ஆழ்ந்து கண்ணீர் பெருக்குதல்

பீஷ்ம பிதாமகருக்கு ஜலாஞ்சலி அளித்த பின் யுதிஷ்டிர மன்னர் திருதராஷ்டிரரைப் பின்பற்றி நீரிலிருந்து வெளியே வந்தார். துயரத்தால் கவலை கொண்ட யுதிஷ்டிரர் வேடனின் அம்பால் துளைக்கப்பட்ட யானையைப் போலக் கங்கைக் கரையில் விழுந்துவிட்டார். அவருடைய இரு கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் தாரை பெருகிக் கொண்டிருந்தது. அவர் தளர்ச்சியடைந்ததைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவாறு பீமசேனன் அவரைப் பிடித்துக் கொண்டார். பிறகு பகைவரை அழிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னா! நீங்கள் தைரியத்தை இழக்கக்கூடாது” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு உற்சாகம் இழந்து, தீனனானதைக் கண்டு, பாண்டவர்களும் சோகத்தில் மூழ்கி அவருக்கு அருகில் அமர்ந்து கொண்டனர். அப்போது புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தவாறு பேசலானார்.

“குருவம்சத்துச் சிங்கமே! கௌந்தேயா! எழுந்திரு. இதற்குப் பின்னால் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நிறைவேற்று. நீ கூடித்திரிய தர்மப்படி இப்புவிசை வென்றுள்ளாய்; தர்மாத்மாக்களில் சிறந்த யுதிஷ்டிரா! இப்போது நீ நண்பர்களோடும், சகோதரர்களுடனும் மகிழ்ச்சியாக இரு. நீ துயரப்பட வேண்டிய காரணம் எதுவும் எனக்குத் தென்படவில்லை. பார்த்திபா! துயரப்பட வேண்டியவர்கள் நானும் காந்தாரியும் தான். எங்களுடைய நூறு புதல்வர்களும் கனவில் கிடைத்த செல்வத்தைப்போல அழிந்துவிட்டனர்.

நம்முடைய நன்மையை விரும்பும் மகாத்மா விதுரரின் பொருளுடைய சொற்களைக் கேட்காமல் துர்புத்தியுடைய திருதராஷ்டிரனாகிய நான் மிகவும் தாபமடைகிறேன். திவ்ய திருஷ்டியுடைய தர்மாத்மா விதுரர், முன்பே என்னிடம், “துரியோதனனுடைய குற்றத்தால் உங்களுடைய குலம் முழுதும் அழிந்துவிடும். நீங்கள் உங்கள் குலத்தின் நன்மையை விரும்பினால் என் பேச்சைக் கேளுங்கள். மந்த புத்தியுடைய துஷ்டன் துரியோதனனைக் கொன்று விடுங்கள். கர்ணனையும், சகுனியையும் இவனுடன் ஒருபோதும் சேரவிடாதீர்கள். நீங்கள் கவனத்துடன் இருந்து சூதாட்ட ஏற்பாட்டைத் தடுத்துவிடுங்கள். தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரரை ராஜ்யத்தில் அபிஷேகம் செய்வியுங்கள்.

அவர் மனத்தையும், புலன்களையும் வசப்படுத்தியவர். ஆகவே, தர்மப்படி இப்புவிசைக் காப்பாற்றுவார். மன்னா! தாங்கள் யுதிஷ்டிரரை

மன்னனாக்க விரும்பவில்லை என்றால், நீங்களே மன்னனாகி, ராஜ்ய பாரம் முழுவதையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். மகாராஜா! தாங்கள் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் சமமாக நடந்து கொள்ளுங்கள். ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அனைவரும் தங்கள் உற்றார் உறவினருடன், உங்களை ஆஸ்ரயித்து வாழ்க்கை நிர்வாகம் செய்யட்டும்” என்று என்னிடம் கூறினார்.

குந்தி மைந்தா! தூரதர்சியான விதுரர் அவ்வாறு கூறியும் நான் பாவியான துரியோதனனையே ஆதரித்தேன். என் அறிவு பொருளற்றுப் போனது. தீரரான விதுரரின் இனிய சொற்களைக் கேளாமல் எனக்கு இந்தப் பெரும் துயரமென்னும் பலன் கிடைத்துள்ளது. நான் பெரும் துயரக்கடலில் மூழ்கிவிட்டேன். மன்னா! துயரத்தில் மூழ்கிய கிழத்தாய்-தந்தையராகிய எங்கள் இருவரையும் பார். நீ துயரப்படுவதற்கான காரணம் எதுவும் இருப்பதாக நான் பார்க்கவில்லை” என்று ஆறுதல் கூறினார்.

14.2 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துரைத்தல்

திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியும் யுதிஷ்டிரர் ஏதும் பேசவில்லை. அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறலானார்; “மன்னா! மனிதன் இறந்தவர்களுக்காக அதிக துயரப்பட்டால், அவனுடைய அந்த சோகம் இறந்த பிதாமகர்களுக்குப் பெரும் தாபத்தை உண்டாக்குகிறது. எனவே நீங்கள் மிகப்பெரிய தக்ஷிணையுடன் கூடிய பலவகை யாகங்களை அனுஷ்டானம் செய்யுங்கள். சோமரசத்தின் மூலம் தேவர்களையும், ஸ்வதாவின் மூலம் பித்ருக்களையும் திருப்தி செய்யுங்கள்.

அதிதிகளுக்கு அன்னமும் நீரும் அளியுங்கள்; ஏழைகள் விரும்பும் பொருளை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். தாங்கள் அறிய வேண்டிய தத்துவத்தை அறிந்துவிட்டீர்கள். கங்கை மைந்தன் பீஷ்மரிடமிருந்து ராஜதர்மத்தையும், வியாசர், நாரதர், விதுரர் ஆகியோரிடமிருந்து கடமையின் உபதேசத்தையும் தாங்கள் கேட்டீர்கள். ஆகவே நீங்கள் முட்டாள்களைப்போல நடந்து கொள்ளக்கூடாது.

தந்தை மற்றும் முன்னோர்களைப் பின்பற்றி, ராஜ்யத்தை நிர்வாகம் செய்யுங்கள். இப்போரில் புகழ்பெற்ற கூடித்திரிய சமுதாயம் முழுவதும் சொர்க்கத்தை அடையும் அதிகாரம் பெற்றுவிட்டது. இந்தப்போரில் சூர-வீரர்கள் யாரும் போரில் புறமுதுகிட்டுக் கொல்லப்படவில்லை. மன்னா! சோகத்தை விட்டுவிடுங்கள். நடக்க வேண்டியதுதான் நடந்தது. இப்போரில் கொல்லப்பட்டவர்களைத் தாங்கள் மறுபடி பார்க்க முடியாது” என்று கூறிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமைதியானார்.

14.3 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குக் கூறிய மறுமொழி

யுதிஷ்டிரர் பகவானுக்குப் பதிலுரைத்தார்; “கோவிந்தா! என் மீது உங்களுக்குள்ள பிரேமையை நான் நன்றாக அறிவேன். அன்புடனும், நட்புடனும் நீங்கள் எனக்கு எப்போதும் அருள்புரிந்து கொண்டே இருக்கிறீர்கள். சக்கரமும் கதையும் தரிக்கும் யாதவ நந்தனா! தாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் எனக்கு தபோவனம் செல்ல அனுமதி அளித்தால் என் விருப்பம் நிறைவேறிவிடும். இது என்னுடைய உறுதியான கருத்து. நான் குரூரமாகப் பீஷ்ம பிதாமகரையும், பல பராக்கிரமமுடைய துரோணாசாரியாரையும், போரில் புறமுதுகிடாத கர்ணனையும் கொல்வித்து ஒருபோதும் அமைதியடைய முடியாது. பகைவரை அடக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இப்போது எந்தக் கர்மத்தின் மூலம் எனக்கு இந்தக் கொடுமையான பாவத்திலிருந்து விடுதலை கிடைக்குமோ, என் உள்ளம் தூய்மையடையுமோ அதையே செய்யுங்கள்” என்று கூறினார்.

14.4 வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறி யாகங்களைச் செய்யச் சொல்லுதல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு பேசியதைக் கேட்ட தர்மத்தின் தத்துவத்தை அறிந்த வியாசர் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தபடி, பொருள் உடைய சுபமான சொற்களைக் கூறினார்; “மகனே! உன் அறிவு இன்னும் தூய்மையடையவில்லை நீ மறுபடியும் சிறுவனுக்கு உரிய அவிவேகத்தோடு மோகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டாய். நாங்கள் அடிக்கடி கூறி விளக்கியவை எல்லாம் வீண் பிரலாபம் ஆகிவிட்டது போரில் ஈடுபடும் கூத்திரியர்களின் தர்மம் உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த கூத்திரிய தர்மத்திற்கேற்ப நடந்து கொள்ளும் மனிதன் ஒருபோதும் மனக்கவலையால் பீடிக்கப்படுவதில்லை. நீ மோகூஷ தர்மம் முழுவதையும் உள்ளவாறு கேட்டுள்ளாய்.

நீ காமத்தால் உண்டான மாயையை விடவேண்டும். அவ்வாறு மாயையை விட்ட மன்னன் ஒருபோதும் தளையில் சிக்குவதில்லை. நான் பலமுறை உன் ஐயங்களை விலக்கியுள்ளேன். ஆனால் நீ துர்புத்தியுடன் அவற்றின் மீது சிரத்தை வைக்கவில்லை. அதனாலேயே நீ அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டாய். நீ இவ்வாறு இருந்து அஞ்ஞானத்தை ஆஸ்ரயிப்பது உசிதமல்ல. பாவமற்ற மன்னா! எல்லா வகை பிராயச்சித்தங்களைப் பற்றியும் நீ அறிந்துள்ளாய். எல்லா வகை ராஜதர்மத்தையும், தான தர்மத்தையும் கேட்டுள்ளாய். இவ்வாறு எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்திருந்தும், எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வித்வத்வம் பெற்றிருந்தும், அறியாமை காரணமாக ஏன் மோகத்தில் சிக்குகிறாய்?

யுதிஷ்டிரா! உன்னுடைய அறிவு சரியாக இல்லையென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. எந்த மனிதனும் சுவாதினத்துடன் தானே எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதில்லை. மனிதன் அல்லது புருஷ சமுதாயம் ஈஸ்வரனால் தூண்டப்பட்டு, நல்ல, தீய காரியத்தைச் செய்கிறது. ஆகவே, இதற்காகத் துயரப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? பாரதா! இந்தப் போர் என்னும் பாவகர்மத்திற்கு உன்னையே காரணமாகக் கருதினால், அந்தப்பாவம் அழிவதற்கான வழியை நான் கூறுகிறேன். அதைக் கேள்.

யுதிஷ்டிரா! பாவம் செய்பவர்கள் தவம், தியாகம் மற்றும் தானத்தின் மூலமே தங்களை உத்தாரம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். பாவ நடத்தையுள்ள மனிதன் யக்கும், தானம் மற்றும் தவத்தாலேயே புனிதமடைகிறான். தேவர்களும், தைத்யர்களும் புண்ணியத்திற்காக யாகம் செய்ய முயற்சிக்குகிறார்கள். ஆகவே, யாகம் சிறந்த ஆஸ்ரயமாகும். யாகத்தின் மூலமே பெரும் தைரியசாலிகளான தேவர்களின் மகிமை அதிகமாகியுள்ளது. யக்ஞத்தாலேயே தேவர்கள் தானவர்களை வென்றனர்.

யுதிஷ்டிரா! நீ ராஜகுயம், அஸ்வமேதம், சர்வமேதம், நரமேதம் போன்ற யாகங்களைச் செய். விதிப்படி தக்ஷிணையளித்து, ஏராளமான பொருட்களாலும், அன்னத்தாலும், செல்வத்தாலும் ஸ்ரீ ராமன் அஸ்வமேத யாகம் செய்ததைப்போல யஜனம் செய். உன்னுடைய முன்னோரான துஷ்யந்தனின் புதல்வன் ப்ருத்வீபதி பரத மன்னன் யாகம் செய்ததைப்போல நீயும் யாகம் செய்” என்றார்.

14.5 யுதிஷ்டிரர் யாகத்திற்குரிய பொருள் இல்லை என்பதைக் கூறுதல்

யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் கூறினார்; “சிறந்த பிராமணரே! அஸ்வமேத யாகம் உலகம் முழுவதையும் ஐயமின்றிப் புனிதமாக்கவல்லது, ஆனால் என்னுடைய இனச் சகோதரர்களின் சம்ஹாரத்தைச் செய்து இப்போது என்னிடம் செல்வம் இல்லை. என்னிடம் தானமளிக்கும் சக்தி இல்லை. இங்கிருக்கும் அரச குமாரர்கள், சிறுவர்கள், தீனர்கள்; பெரும் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்தவர்கள்; இவர்களின் உடல் காயம் கூட இன்னும் காயவில்லை. இவர்களிடம் செல்வத்தை யாசிக்க முடியாது.

த்விதசத்தமா! நானே புவி முழுவதையும் வினாசம் செய்வித்து, நானே யாகத்திற்காக இவர்களிடம் எவ்வாறு வரி வசூலிக்க முடியும்? முனிவர்களில் சிறந்தவரே! துரியோதனன் குற்றத்தால் இந்தப்பூமியும், பெரும்பாலான மன்னர்களும் எங்கள் தலையில் இகழ்ச்சி என்னும் திலகத்தை வைத்துவிட்டு அழிந்துவிட்டனர். துரியோதனன் செல்வத்தின் பேராசையால் புவி

முழுவதையும் அழித்துவிட்டான். அவனது சொந்த நிதியும் காலியாகிவிட்டது. அஸ்வமேத யாகத்தில் பூமி முழுவதையும் தக்ஷிணையாக அளிக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியமானது. இதற்கு எதிராகச் செய்வது விதியல்ல.

தவச்செல்வரே! முக்கியமான பொருளுக்குப் பதிலாக வேறொரு பொருள் கொடுக்கப்படுவது பிரதிநிதி தக்ஷிணை எனப்படும். ஆனால் பிரதிநிதி தக்ஷிணை அளிக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. ஆகவே, இது விஷயமாகத் தாங்கள் அருள்கூர்ந்து ஆலோசனை அளியுங்கள்” என்றார்.

14.6 வியாச பகவான் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறிய ஆலோசனை

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண த்வைபாயனர் சிறிதுநேரம் யோசித்தார். பிறகு, தர்மராஜரிடம், “பார்த்தா! உன்னுடைய நிதி இப்போது காலியாக இருந்தாலும், மிக விரைவில் நிரம்பிவிடும். இமயமலை மீது மருத் மன்னரின் யாகத்தில் பிராமணர்கள் விட்டுவிட்ட செல்வம் அங்கேயே கிடக்கிறது. குந்தி குமாரா! அதை எடுத்து வா. அது உனக்குப் போதுமானதாகும்” என்றார். யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் “மருத்தரின் யாகத்தில் இவ்வளவு செல்வம் எவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்டது” எனக் கேட்டார். வியாசரும் மருத்தரின் வரலாற்றினை யுதிஷ்டிரருக்கு விவரித்தார்.

வியாசர் மருத் மன்னரின் முன்னோர்களைப் பற்றி யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். சத்திய யுகத்தில் வைவஸ்த மனுவின் வம்சத்தில் இஷ்வாகு, அவருக்குப் பின் பல தலைமுறைகளுக்குப் பின் அவிசுதித் மன்னனின் புதல்வனாக மருத் மன்னர் தோன்றியது; இமயத்தின் வடபகுதியில் மேருமலைக்கு அருகில் தங்கமயமான மலைக்கருகில் யாக காரியத்தைத் தொடங்கியது. இந்திரன் மருத் மன்னரிடம் அசுரையை கொண்டு, தனது குருவான பிருகஸ்பதியை மருத் மன்னரின் யாகத்திற்கு செல்ல விடாமல் தடுத்தது; பிருகஸ்பதி மறுத்துவிட்டதால், நாரதரின் ஆலோசனைப்படி பிருகஸ்பதியின் தம்பி சம்வர்த்தரைக் கொண்டு மருத்தர் யாக காரியங்களைத் தொடங்கியது; இந்திரன் மருத்தரிடம் அக்னியையும், கந்தர்வராஜனையும் தூதுவர்களாக அனுப்பிப் பிருகஸ்பதி மூலமே யாகம் செய்யுமாறு மிரட்டியது;

மருத்தர் சம்வர்த்தரால் அபயம் அளிக்கப்பட்டது; இந்திரன் சினம் கொண்டு வஜ்ரத்தைப் பிரயோகித்தது; சம்வர்த்தர் வஜ்ரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தது; பிறகு மருத்தரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுத் தன் மந்திர பலத்தால் இந்திரனையும், தேவர்களையும் யாகத்திற்கு வரவழைத்தது; இந்திரன் அங்கு வந்து சம்வர்த்தர் சொற்படி யாக காரியங்களைச் செய்தது;

சம்வர்த்தரை ஆசாரியாராகக் கொண்டு யாகத்தைச் சிறப்பாக நிறைவேற்றியது; தேவர்கள், இந்திரனுடன் தங்களுக்குரிய ஹவிஸைப் பெற்று சோமரசம் பருகித் திருப்தியுடன் திரும்பிச் சென்றது; மருத்தர் பிராமணர்களின் ஒவ்வொரு அடிக்கும் தங்கக் குவியலை தகூறினையாக அளித்தது ஆகிய அனைத்தையும் வியாசபகவான் யுதிஷ்டிரருக்கு விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்.

பிறகு, “யுதிஷ்டிரா! பிரபாவசாலியான மருத்த மன்னரின் யாகத்தில் ஏராளமான தங்கம் சேகரிக்கப்பட்டது. பிராமணர்கள் எடுத்துச் சென்றது போக மீதமான செல்வத்தை மருத்மன்னர் நிதிகோசமாக அமைத்துவிட்டார். நீ அந்த செல்வத்தையே எடுத்து வந்து, யாக காரியத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள். தேவர்களைத் திருப்தி செய்து யஜனம் செய்” என்று யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை கூறினார்.

14.7 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு இந்திரன் விருத்தாசுரனை அழித்த வரலாற்றைக் கூறுதல்

வியாசர் இவ்வாறு யுதிஷ்டிரருக்கு ஆலோசனை கூறிய பின், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானும் ஏதோ சொல்ல விரும்பினார். இன்ச் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதால், யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கவலையுடனிருந்தார். ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியனைப்போல அவர் ஒளியிழந்துவிட்டார். அவருடைய மனம் அரசாட்சியை விரும்பாமல் விரக்தியும், கவலையும் அடைந்தது. இவையனைத்தையும் அறிந்து கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தவாறு பேசலானார்.

தர்மராஜா! தீமை மரணத்தின் இடம்; எளிமை பிரம்மத்தை அடையும் சாதனமாகும். இதை நன்றாக அறிவது ஞானம். இதற்கு எதிராகப் பேசுவது வெறும் பிரலாபமேயாகும். இதனால் யாருக்கு என்ன நன்மை கிடைக்க முடியும்? தாங்கள் தங்களுடையதான செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்யவில்லை. தாங்கள் இதுவரை பகைவரை வெல்லக்கூட இல்லை.

கௌந்தேயா! உங்களுடைய பகைவன் உங்கள் சரீரத்திற்குள்ளேயே அமைந்துள்ளான். நீங்கள் உங்களுடைய அந்தப் பகைவனை ஏன் புரிந்து கொள்ளவில்லை? நான் இன்று உங்களிடம் ஒரு பழைய, தர்மத்திற்கேற்ற கதையைக் கூறுகிறேன். பழைய காலத்தில் இந்திரன் விருத்தாசுரனோடு எவ்வாறு போரிட்டார் என்னும் சந்தர்ப்பத்தைக் கூறுகிறேன்; கேளுங்கள்.

மன்னா! பழைய காலத்தில் விருத்தாசுரன் உலகம் முழுவதும் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டியிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இந்திரன் இதனைக்

கண்டார். பூமியின் கந்தம் அனைத்தையும் விருத்தாசுரன் அபகரித்துவிட்டதால், பூமியில் துர்மணம் அதிகரித்துவிட்டது. அதனால் சினம் கொண்ட இந்திரன் விருத்தாசுரன் மீது வஜ்ரத்தைப் பிரயோகித்தார். வஜ்ரத்தால் அடிக்கப்பட்டு மிகவும் காயமடைந்த விருத்தாசுரன் நீரில் நுழைந்தான். நீரின் விஷயமான ரசம் முழுவதையும் அபகரித்துவிட்டான்.

இதனால் இந்திரன் இன்னும் அதிக கோபம் கொண்டு அங்கும் அவன் மீது வஜ்ரத்தைப் பிரயோகித்தார். அதனால் விருத்தாசுரன் நீரிலிருந்து திடீரென்று தேஜஸ்வருபத்தில் நுழைந்து அதன் விஷயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலானான். விருத்தாசுரன் தேஜஸ் மூலம் அதிகாரம் செலுத்தி அதன் விஷயமான ரூபம் என்பதை அபகரித்தான். அதனால் எல்லையற்ற கோபம் கொண்ட இந்திரன் அங்கும் அவன் மீது வஜ்ரத்தால் அடித்தார். விருத்தாசுரன் வஜ்ரத்தால் அடிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து விலகி வாயுவில் கலந்துவிட்டான். வாயுவின் விஷயமான ஸ்பரிசம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டான்.

விருத்தாசுரன் வாயுவிலும் வியாபித்து அதன் ஸ்பரிசு விஷயத்தையும் அபகரித்ததால் இந்திரனின் கோபம் மிக அதிகமானது. அங்கும் அவர் அவன் மீது தன் வஜ்ரத்தால் அடித்தார். விருத்தாசுரன் வாயுவிலிருந்து ஓடிப்போய் ஆகாயத்தில் மறைந்து கொண்டான். ஆகாயம் விருத்தாசுரமயமாகிவிட்டது. சப்தம் என்னும் அதன் விஷயம் அபகரிக்கப்பட்டது. இந்திரன் பெரும் கோபம் அடைந்தார். அங்கும் இந்திரன் அவன் மீது வஜ்ரத்தைப் பிரயோகித்தார். ஆகாயத்தினுள் அளவற்ற தேஜஸ்வியான வஜ்ரத்தால் பீடிக்கப்பட்ட விருத்தாசுரன் இந்திரனிடமே பிரவேசித்துவிட்டான். அவருடைய விஷயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலானான். விருத்தாசுரனால் கிரகிக்கப்பட்ட இந்திரனுடைய மனத்தில் பெரும் மோகம் பரவியது. வசிஷ்ட மகரிஷி ரதந்திர சாமத்தின் மூலம் இந்திரனை உணர்விற்குக் கொண்டு வந்தார்.

பாரதா! அதன்பின் இந்திரன் தன் சரீரத்திற்குள்ளே இருந்த விருத்தாசுரனை மறைந்து வஜ்ரத்தின் மூலம் கொன்றுவிட்டார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். மன்னா! தர்ம சம்பந்தமான இந்த ரகசியம் இந்திரனால் மகரிஷிக்குக் கூறப்பட்டது. மகரிஷிகள் என்னிடம் கூறினார்கள். அதையே நான் உங்களுக்குக் கூறினேன்.

14.8 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மனத்தை வெல்லும்படி யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிடுதல்

வாசுதேவன் மேலும் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறலானார்; “மன்னா! இரண்டு

வகை வியாதிகள் உண்டாகின்றன. ஒன்று சரீர சம்பந்தமானது; மற்றொன்று மானசீகமானது. இவ்விரண்டும் ஒன்று மற்றொன்றின் ஒத்துழைப்பால் பிறக்கின்றன. இரண்டினுடைய பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இவை தோன்றுவது நிகழ முடியாதது. சரீரத்தில் உள்ள ரோகம் சாரீரிக ரோகம் என்றும், மனத்தில் உண்டாகும் வியாதி மானசீக ரோகம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

மன்னா! குளிர்ச்சி, உஷ்ணம், வாயு ஆகிய மூன்றும் சரீரத்தின் குணங்கள் இந்த மூன்று குணங்களும் சமமாக இருப்பதே ஆரோக்கியத்தின் லக்ஷணமாகும். உஷ்ணம் குளிர்ச்சியை விலக்குகிறது. குளிர்ச்சி உஷ்ணத்தை விலக்குகிறது. சத்வம், ரஜஸ், தமம் என்னும் மூன்றும் உள்ளத்தின் குணங்கள். இவை மூன்றும் சமமாக இருப்பதே மானசீக ஆரோக்கியம். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று அதிகமானால் அதை விலக்க உபாயம் கூறப்படுகிறது.

மகிழ்ச்சியால் துயரம் விலக்குகிறது; துயரத்தால் மகிழ்ச்சி பாதிக்கப்படுகிறது. ஒருவன் துயர சமயத்தில் சுகத்தையும், சுகமாக இருக்கும்போது, துயரத்தையும் நினைக்க விரும்புகிறான். கௌந்தேயா! தாங்கள் துயரமடைந்து, துக்கத்தையோ, சுகமாக இருந்து சுகத்தையோ நினைக்க விரும்பவில்லை. இது துக்க மருட்சியல்லாமல் வேறு என்ன? அல்லது, இது உங்களுடைய இயல்பு ஆகும். பாண்டவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, ஒற்றை ஆடை அணிந்த ரஜஸ்வலையான கிருஷ்ணா சபையில் இழுத்து வரப்பட்டாள். தாங்கள் அவளை அந்த நிலையில் கண்டும் இப்போது அதை நினைக்க விரும்பவில்லை.

நீங்கள் அனைவரும் நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, மான்தோல் அணிந்து, வனவாசம் மேற்கொண்டு பயங்கரமான காடுகளில் வசிக்க நேர்ந்ததை தாங்கள் ஒருபோதும் நினைக்க விரும்புவதில்லை. ஜடாசுரனால் அனுபவிக்க நேர்ந்த துயரத்தையும், சித்திர சேனனோடு போரிட வேண்டியிருந்ததையும், சிந்துராஜன் அளித்த கஷ்டத்தையும், அவமானத்தையும் நீங்கள் நினைக்க விரும்பவில்லை பார்த்தா! அஞ்ஞாத வாசத்தின்போது, கீசகன் திரௌபதியைக் காலால் உதைத்ததையும் நீங்கள் நினைக்க விரும்பவில்லை. துரோணரோடும், பீஷ்மரோடும் நடைபெற்ற யுத்தம் மட்டுமே உங்கள் கண்முன் இருக்கிறது.

பரதபூஷணா! இப்போது நீங்கள் தனியாக உங்கள் மனத்துடன் போரிட வேண்டும். அந்தப் போருக்காக நீங்கள் தயாராக வேண்டும். உங்களுடைய கடமையைச் செய்தபடி, யோகத்தின் மூலம் மனத்தை

வசப்படுத்தி, தாங்கள் மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட பரப்பிரம்மத்தை அடையுங்கள். மனத்தோடு செய்யும் இந்தப் போரில் அம்புகளுக்கும், பணியாட்களுக்கும் வேலையில்லை; உற்றார் உறவினர்களுக்கும் வேலையில்லை. இப்போது நீங்கள் தனியாகப் போரிட வேண்டும். அந்தப்போர் எதிரில் வந்துவிட்டது. இந்தப்போரில் வெல்ல முடியாவிட்டால் உங்கள் நிலை என்ன ஆகும் என்று கூற முடியாது.

கௌந்தேயா! இதை நன்கு அறிந்து தாங்கள் காரியமாற்றுவீர்கள். எல்லாப் பிராணிகளும் இவ்வாறுதான் பிறந்து இறக்கின்றன என்பதை அறிவால் அறிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்கள் முன்னோர்களின் நடத்தையைப் பின்பற்றி, உசிதமான முறையில் அரசாட்சி செய்யுங்கள்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

14.9 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மமதையைத் தியாகம் செய்வதன் மகத்துவத்தைக் கூறுதல்

வாசுதேவன் மேலும் கூறினார்; “பாரதா! ராஜ்யம் முதலிய வெளிப் பொருட்களைத் தியாகம் செய்வதால் மட்டுமே சித்தி கிடைத்து விடுவதில்லை. சரீரத்தைத் தியாகம் செய்தும் சித்தி கிடைப்பதில்லை. வெளிப் பொருட்களிலிருந்து விலகி, சரீர சுகத்தில் பற்றுடையவனுக்குக் கிடைக்கும் சுகம், உன்னைத் தீவேஷிப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கட்டும்.

மம (என்னுடையது) என்னும் இரண்டு அகூரங்கள் மரண ரூபமானவை நமம (என்னுடையதல்ல) என்னும் மூன்று அகூரங்கள் உள்ள பதம் சனாதனப் பிரம்மத்தை அடையக் காரணமாகிறது. மமதை மரணமாகும். மமதையைத் தியாகம் செய்வது, சனாதனமான அம்ருத தத்துவமாகும். மன்னா! மரணம் அம்ருதம் இரண்டுமே ஒரு மனிதனுக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. இவையிரண்டும் மறைந்திருந்து பிராணிகளைச் சண்டையிடச் செய்கின்றன. ஒருவனைத் தன்னுடையவன் என்று கருதுவதும், ஒருவனைத் தன்னுடையவனாகக் கருதாததும் ஆன பாவனையே போருக்குக் காரணமாகும்.

பாரதா! இவ்வுலகம் அழியாமல் இருப்பது என்பது உண்மை என்றால், பிராணிகளின் சரீரத்தைத் துன்புறுத்தியும் மனிதன் அகிம்சையின் பலனையே அடைகிறான். பூமி முழுவதையும் பெற்றும், மமதை இல்லாதவன் அந்த பூமியைப் பெற்று என்ன செய்யப் போகிறான்? அந்த செல்வத்தால் அவனுக்கு எந்த அனர்த்தமும் உண்டாகாது. ஆனால் காட்டில் வாழ்ந்து, காட்டுப் பழங்களையும், கிழங்குகளையும் கொண்டு வாழ்பவன் செல்வத்தில்

ஆசை கொள்வானாகில் அவன் மரணத்தின் வாயிலிலேயே இருக்கிறான் என்பதே பொருளாகும்.

பாரதா! வெளி, உள் பகைவர்களின் இயல்பைப் பாருங்கள்; தெரிந்து கொள்ளுங்கள். மாயையான பொருட்களைத் தன்னுடையது என்று கருதாதவன் பெரும் பயத்திலிருந்து விடுபடுகிறான். யாருடைய மனம் ஆசைகளில் பற்றுக் கொண்டுள்ளதோ, அவனை உலகத்து மக்கள் புகழ்வதில்லை. எந்த ஈடுபாடும் ஆசையில்லாமல் தோன்றுவதில்லை. எல்லா ஆசைகளும் மனத்தில் இருந்தே தோன்றுகின்றன. அறிஞர்கள் ஆசைகளே துக்கத்திற்குக் காரணம் என்று கருதி அவற்றை விட்டுவிடுகிறார்கள். யோகி, பல ஜன்மங்களின் பயிற்சியால், யோகத்தையே மோகூத்தின் வழி என்று தீர்மானித்து ஆசைகளை அழித்துவிடுகிறான்.

இந்த ஆசை பற்றிய விஷயத்தை அறிபவன், தானம், தவம், வேத அத்தியயனம், வேதம் கூறும் கர்மம், விரதம், யாகம், நியமம், தியானம் முதலியவற்றை ஆசையோடு அனுஷ்டிப்பதில்லை. எந்தக் கர்மத்தில் ஆசை வைத்தாலும் அது தர்மம் அல்ல; உண்மையில் ஆசைகளை அழிப்பதுதான் தர்மமாகும். அதுவே, மோகூத்திற்குக் காரணமாகும். இந்த விஷயத்தில் பழைய விஷயங்களை அறிந்த வித்வான்கள் ஒரு பழைய பாடலை வர்ணிக்கிறார்கள். அதை நான் உங்களுக்குக் கூறுகிறேன்; கேளுங்கள்.

14.10 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் காமகீதையைக் கூறுதல்

காமன் கூறுகிறார்; “எந்தப் பிராணியும் உண்மையான உபாயத்தைப் பின்பற்றாமல் என்னை அழிக்க முடியாது. ஆயுத பலத்துடன் ஆயுத பலத்தை அனுபவிக்கும் மனிதன் என்னை அழிக்க முயற்சிக்கும்போது, அந்த ஆயுத பலத்தின் அபிமானம் என்ற உருவிலேயே நான் மறுபடியும் தோன்றுகிறேன். யாகங்கள் மூலம் ஆசையைத் துறக்க விரும்புவனின் உள்ளத்திலும் நான் தோன்றுகிறேன். வேத-வேதாந்த, ஸ்வாத்யாயம் ஆகிய சாதனங்கள் மூலம் என்னை அழிக்க முயற்சி செய்பவனின் மனத்திலும் நான் தோன்றுகிறேன். தைரியத்தின் பலத்தால் என்னை அழிக்க முயற்சிப்பவனின் மனத்திலும் நான் தனியாக புரிந்து கொள்ளாத அளவு கலந்து விடுகிறேன்.

கடுமையான விரதத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன், தவத்தின் மூலம் என் இருப்பை அழித்துவிட முயற்சித்தால், அவன் தவத்திலேயே நான் தோன்றிவிடுகிறேன். மோகூத்தை உதவியாகக் கொண்டு என்னை அழிக்க முயற்சி செய்பவனின் மோகூ விஷயமான பற்றிலேயே நான் இருக்கிறேன்

இதை யோசித்து எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. ஆசை அல்லது விருப்பம் ஆகிய நான் ஒருவனே எல்லாப் பிராணிகளாலும் வதம் செய்ய முடியாதவன், எப்போதும் இருப்பவன் ஆவேன்” இதுவே காமனின் கூற்றாகும்.

ஆகவே! மன்னா! தாங்களும் பலவகை தக்ஷிணையுடைய யாகங்கள் மூலம் உங்களுடைய ஆசையைத் தர்மத்தில் ஈடுபடுத்துங்கள். அதனால் உங்களுடைய விருப்பம் நிறைவேறிவிடும். விதிப்படி தக்ஷிணை அளித்துத் தாங்கள் அஸ்வமேதம் மற்றும் செழுமையான யாகங்களையும் அனுஷ்டியுங்கள். கொல்லப்பட்ட உறவினர்களை அடிக்கடி நினைத்து நீங்கள் மனம் வருந்தக்கூடாது. இந்தப் போர்க்களத்தில் வதம் செய்யப்பட்டவர்களைத் தாங்கள் மறுபடி பார்க்க முடியாது. ஆகவே, துயரத்தை விலக்கி, அளவற்ற தக்ஷிணையுடைய வளமான பெரிய யாகங்களை அனுஷ்டித்து, இவ்வுலகில் உத்தமமான புகழையும், பரலோகத்தில் சிறந்த கதியையும் அடையுங்கள்.”

14.11 யுதிஷ்டிரர் மன அமைதி

இவ்வாறு சாக்ஷாத் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயன வியாசர், நாரதர், பீமசேனன், நகுலன், திரௌபதி, சகதேவன், அர்ஜுனன் மற்றும் சாஸ்திரமறிந்த பிராமணர்கள், முனிவர்கள் ஆகியோர் பலவகையாக எடுத்து விளக்கியதும், உற்றார்-உறவினர்கள் கொல்லப்பட்டதால் வருந்திய ராஜரிஷி யுதிஷ்டிரர் மன அமைதி பெற்றார். துக்கத்தையும், மானசீக தாபத்தையும் விட்டுவிட்டார். பிறகு தேவர்களையும், பிராமணர்களையும் பூஜித்தார். இறந்த உறவினர்களுக்குச் சிராத்தம் செய்தார்.

14.12 மகரிஷிகள் விடைபெற்றமை

தன்னுடைய ராஜ்யத்தை ஏற்றுக் கொண்ட குருவம்ச மன்னர் யுதிஷ்டிரர், வியாசர், நாரதர் மற்றும் அங்கிருந்த ரிஷிகளிடம் இவ்வாறு கூறினார். மகானுபாவர்களே! நீங்கள் அனைவரும் முதியவர்கள்; முனிவர்களில் சிறந்தவர்கள். உங்கள் சொற்களால் எனக்கு ஆறுதல் கிடைத்தது. போதுமான செல்வம் பெறும் வழியும் தெரிந்துவிட்டது. அதன்மூலம் நான் தேவர்களை யஜனம் செய்வேன். அந்த செல்வத்தை நம்முடைய யாக சாலைக்கு எடுத்து வருவோம். பிதாமகரே! உங்களால் காக்கப்பட்டு நாங்கள், பல வியத்தகு காட்சிகள் நிறைந்த இமயமலைக்கு யாத்திரை செய்வோம். தாங்களும், தேவரிஷி நாரதரும், தேஜஸ்தான முனிவர்களும் மிகவும் அற்புதமான விஷயங்களைக் கூறினீர்கள். அவை எனக்கு நன்மை அளிப்பவை. சௌபாக்கியம் உடையவனே, சங்கடத்தில் ஆழும்போது, உங்களைப் போன்ற நன்மையைக் கூறும் சாதுக்களான குருஜனங்களைப் பெற முடியும்” என்று நன் நன்றியைக் கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு தன் நன்றியை வெளிப்படுத்தியதும், மகரிஷிகள் அனைவரும் யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் ஆகியோரின் அனுமதியைப் பெற்று அனைவரும் பார்க்கும்போதே அங்கிருந்து மறைந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு விடையளித்த பின் தர்மபுத்திரர் அங்கேயே இருந்தார். பீஷ்மருடைய மரணத்திற்குப் பின் அவருடைய சௌச காரியங்களுக்காகப் பாண்டவர்கள் குருக்ஷேத்திரத்திலேயே சிறிது காலம் இருந்தனர். திருதராஷ்டிரருடன் சேர்ந்து, பாண்டவர்கள் பீஷ்மர், கர்ணன் முதலிய குருவம்சத்தினருக்கான சிராத்த காரியங்களைச் செய்தனர். அச்சமயம் பிராமணர்களுக்கு மிகப்பெரிய தானங்களை அளித்தனர்.

14.13 யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி, தர்மத்தில் நிலைத்து ஆட்சி செய்தல்

பிறகு திருதராஷ்டிரரை முன் வைத்து, யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசித்தார். தன் தந்தை போன்ற அறிவுக் கண்ணுடைய திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்துச் சகோதரர்களுடன் பூமியை ஆளத் தொடங்கினார். மகாராஜா மனுவும் தசரத நந்தன் ஸ்ரீ ராமனும், இந்த பூமியைக் காப்பாற்றியதுபோலவே பரத சிம்மனான யுதிஷ்டிரரும் பூமியைக் காப்பாற்றலானார். அவருடைய ராஜ்யத்தில் எங்கும் எந்த அதர்ம காரியமும் நடக்கவில்லை. அனைவரும் தர்மத்தில் ருசி வைத்திருந்தனர். சத்திய யுகத்தில் பிரஜைகள் அனைவரும் தர்மபராயணராக இருந்ததுபோலவே, துவாபரத்தில் யுதிஷ்டிரர் ஆட்சியிலும் இருந்தது.

கலியுகம் நெருங்கியதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அதற்கும் வாசம் அளித்தார். சகோதரர்களுடன், தர்ம பலத்தால் வெல்ல முடியாதவராகிச் சோபையுடன் திகழ்ந்தார். பர்ஜன்ய தேவன் அவருடைய ராஜ்யத்தின் எல்லா தேசங்களிலும் அதிக மழை பொழிந்து வந்தார். உலகம் முழுவதும் ரோக-சோகம் இல்லாததாயிற்று. யாரும் பசி-தாகத்தால் சிறிதளவு கஷ்டமும் பெறவில்லை. மனிதர்கள் மானசீகக் கவலைகள் இன்றி இருந்தனர். பிராமணன் முதலிய எல்லா வர்ணத்து மக்களும் தத்தம் தர்மத்திலேயே நிலைத்திருந்தனர்.

14.14 யுதிஷ்டிரரின் ஆட்சிச் சிறப்பு

யுதிஷ்டிர மன்னரின் ஆட்சியில் மக்கள் அனைவரும் மங்களமாக இருந்தனர். தர்மத்தில் சத்தியம் முக்கிய இடம் பெற்றது. சத்தியம் உத்தம விஷயங்களோடு பின்பற்றப்பட்டது. தர்மத்தின் ஆசனத்தில் அமர்ந்த யுதிஷ்டிரர் நல்லோர், பெண்கள், சிறுவர்கள், நோயுற்றோர், பெரியவர்கள் அனைவரையும், சாஸ்திரம் விதித்த வர்ணாஸ்ரம தர்மப்படி காப்பாற்றி

வந்தார். அவர் பிழைப்பில்லாத மக்களுக்குத் தொழில் அளித்தார். யாகத்திற்குச் செல்வம் அளித்தார் பல்வேறு உத்திகளால் மக்களைக் காப்பாற்றினார். ஆகவே, இகலோகத்தின் சுகம் அனைத்தும் அனைவருக்கும் கிடைத்திருந்தது. பரலோகத்தின் பயமும் இல்லாமல் இருந்தது.

யுதிஷ்டிரரின் ஆட்சிக்காலத்தில் உலகம் முழுவதும் சொர்க்கத்தைப்போலச் சுகமளிப்பதாக இருந்தது. இங்கிருந்த சுகம் சொர்க்கத்தை விட அலாதியானதாகவும், சுகமளிப்பதாகவும் இருந்தது. அவருடைய ராஜ்யத்தில் பெண்கள் பதிவிரதைகளாகவும், அழகுடையவர்களாகவும், ஆபூஷணங்கள் அணிந்தவராகவும் சாஸ்திரங்கள் கூறும் நன்னடத்தை உடையவராகவும் இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் குணங்களினால் கணவனின் மகிழ்ச்சி அதிகரிக்கக் காரணமானார்கள். ஆண்களும் புண்ணிய சீலர்களாக, தர்மவாதிகளாக வாழ்ந்தனர். யாரும் ஒருபோதும் மிகச் சிறிய பாவமும் செய்யவில்லை. மனத்தில் கபடமின்றி ஆண்களும்-பெண்களும் எப்போதும் அன்பான சொற்களையே பேசி வந்தனர்.

மக்கள் அனைவரும் தூய்மையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். களைப்பின்றி இருந்தனர். குண்டலம், ஹாரம், வளையல், மேகலை முதலிய அணிகலன்களை அணிந்து வந்தனர். அழகிய வஸ்திரங்களை உடுத்தினர்; நறுமணப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தினர். எல்லா பிராமணர்களும் பிரம்ம வேதாக்களாகவும் சாஸ்திர நிஷ்டையுடனும் இருந்தனர். அவர்களுடைய சரீரத்தில் சுருக்கம் விழவில்லை; கேசம் வெண்மையாகவில்லை, அவர்கள் சுகமாக நீண்டகாலம் வாழ்ந்தனர். ஒரு மனிதனும் மாற்றான் மனைவியை விரும்பவில்லை. வர்ணங்களிடையே இனக்கலப்பு நடக்கவில்லை. அனைவரும் தத்தம் மரியாதையில் நிலைத்திருந்தனர்.

மன்னர்களின் இந்திரனை யுதிஷ்டிரருடைய அரசாட்சிக்காலத்தில், கொடிய விலங்குகள், பாம்பு, தேள் போன்ற விஷ ஜந்துக்கள் யாருக்கும் துன்பம் அளிக்கவில்லை. பசுக்கள் அதிகம் பால் பொழிந்தன. அவற்றின் வால், முகம், வயிறு ஆகியவை அழகாக இருந்தன. விவசாயிகள் அவற்றைத் துன்புறுத்தவில்லை. அவற்றின் கன்றுகளும் நலமாக இருந்தன. யுதிஷ்டிரரின் ஆட்சியில் மக்கள் யாரும் நேரத்தை வீணாக்கவில்லை.

மக்கள் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோகூம் என்னும் புருஷார்த்தங்களில் வரிசையாக ஈடுபட்டனர். சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட விஷயங்களையே பின்பற்றினர். வேத சாஸ்திரத்தின் ஸ்வாத்யாயத்திலேயே எப்போதும் ஈடுபட்டிருந்தனர். காளைகள் நல்ல புஷ்டியோடும், நல்ல இயல்போடும்,

நல்ல உருவத்தோடும் சுகமாக இருந்தன. அப்போது சப்தம், ஸ்பரிசம் என்னும் விஷயங்கள் மிகவும் இனிமையாக இருந்தன. ரசம் சுகமளிப்பதாக இருந்தது; ரூபம் காணத்தக்கதாகவும், கந்தம் மனத்தைக் கவருவதாகவும் இருந்தது.

அனைவரது மனமும், தர்ம, அர்த்த, காமத்திலும், மோகூழ் மற்றும் மேன்மைக்கான சாதனத்திலும் ஈடுபட்டு, ஆனந்தமாகவும், புனிதமாகவும் இருந்தது. தாவரங்கள் பூக்களையும், பழங்களையும் அளித்து வந்தன. அவற்றின் நிழலும் ஸ்பரிசமும் சுகமளித்தன. விஷமின்றி அழகான இலை, தோல், முளை ஆகியவற்றோடு திகழ்ந்தன. அனைவரும் மனத்திற்கு அனுசூலமான செயல்களிலேயே ஈடுபட்டு வந்தனர். பூமியில் எந்த வகையான தாபமும் இல்லை. ராஜரிஷி யுதிஷ்டிரர் பின்பற்றிய ஆசார-விசாரங்களே புவியில் பரவியது. மக்களும் யுதிஷ்டிரரையே பின்பற்றினர்.

பாண்டவர்கள் அனைவரும் சுப லக்ஷணங்கள் நிரம்பியவராய், தர்மப்படி நடப்பவராகவும் இருந்தனர். மூத்த சகோதரரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு இருந்த அவர்கள் அனைவருக்கும் பிரியமானவர்களாக இருந்தனர். அகன்ற மார்புடன் சிங்கத்தைப்போல, கோபத்தை வென்றவர்களாகவும், தேஜஸும், பலமும் நிரம்பியவர்களாகவும் விளங்கினர். அவர்களின் கைகள் முழங்கால் வரை நீண்டிருந்தன. அவர்கள் தானீலர்களாகவும், புலன்களை வென்றவர்களாகவும் இருந்தனர். பாண்டவர்கள் பூமியை ஆண்டபோது, ருதுக்கள் அனைத்தும் தங்கள் குணங்களால் சோபையுற்றன.

நக்ஷத்திரங்களும், கிரகங்களும் அனைவருக்கும் சுகமளித்து வந்தன. பூமியின் வயல்களில் விளைச்சல் அதிகரித்தது. எல்லா ரத்தினங்களும், குணங்களும் தோன்றின. காமதேனுவைப்போல அவை போகரூபமான பலனை அளித்தன. பழைய காலத்தில் மனு முதலிய ராஜரிஷிகள் மனிதர்களிடையே ஸ்தாபித்த மரியாதைகளையும், குலத்திற்கு ஏற்ற நன்னடத்தையையும் மீறாமல் மன்னர்கள் தங்கள் தேசங்களை ஆண்டு வந்தனர். எல்லா மன்னர்களும் தர்மபுத்திரருக்குப் பிரியமானதையே செய்து வந்தனர்.

தர்மிஷ்டர்களான மன்னர்கள் மனு அமைத்த ராஜநீதியின்படி இந்தப் புவியை ஆண்டு வந்தனர். மக்களும் மன்னர்களின் நடத்தையையே பின்பற்றினர். இந்திரன் சொர்க்கத்தை ஆள்வதுபோல, காண்டீவதாரியான அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய ஒத்துழைப்போடு தன்னுடைய ராஜ்யமான பாரத வர்ஷத்தையே ஆண்டு வந்தார்.

14.15 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் விடை பெற்றுத் துவாரகை திரும்புதல்

இந்நிலையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் இந்திரப்பிரஸ்தம் திரும்பினர். அங்கு மலைகளிலும், காடுகளிலும், நதிக்கரைகளிலும் ஆனந்தத்துடன் சஞ்சரித்தனர். நர-நாராயணர்களான அவர்கள் மயன் அமைத்த சபையில் பிரவேசித்து மகிழ்ச்சியுடன் பொழுதைக் கழித்தனர். புத்திரசோகத்தில் இருந்த அர்ஜுனனுக்கு பகவான் ஆறுதல் அளித்தார். பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், தான் துவாரகை சென்று தன் தாய்-தந்தையரையும், உற்றார்-உறவினரையும் காண விரும்புவதை அர்ஜுனனிடம் கூறினார். அவரது விருப்பத்தை அர்ஜுனனும் ஏற்றுக் கொண்டார். மீண்டும் தனக்கு ஞானோபதேசம் அளிக்குமாறும், சஞ்சல உள்ளத்தின் காரணமாகப் போரின் தொடக்க சமயத்தில் அளித்த கீதா உபதேசத்தைத் தான் மறந்துவிட்டதாகவும் கூறினார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அனுகீதை, பிராமண கீதை மற்றும் பிரம்மா மற்றும் மகரிஷிகளுக்கு இடையே நடைபெற்ற உபதேசத்தின் மூலம் அர்ஜுனனுக்கு அத்யாத்ம தத்துவத்தையும், 24 தத்துவங்களையும், மோக்ஷ தர்மத்தையும் உபதேசித்தார். பிறகு நர-நாராயணர்களான அவ்விருவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்; அனைவரையும் வணங்கினர். அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை செல்ல விரும்புவதை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

யுதிஷ்டிரரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் “மதுகுதனா! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். தாங்கள் வாசகதேவரைச் சந்திக்க இன்றே துவாரகைக்குப் புறப்படுங்கள். தாங்கள் என் மாமா-மாமி இருவரையும் பார்த்து வெகு நாட்களானதால் நீங்கள் துவாரகை செல்ல விரும்புவது சரியாகும். தாங்கள் என் மாமாவிடமும், பலராமரிடமும் என்னுடைய அன்பைத் தெரிவியுங்கள். துவாரகைக்குச் சென்று, என்னையும், என் சகோதரர்களையும் எப்போதும் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஆனர்த்த தேசத்து மக்களையும், உற்றார்-உறவினரையும் சந்தித்துவிட்டு மறுபடி என்னுடைய அஸ்வமேத யாகத்திற்காக அஸ்தினாபுரத்திற்கு எழுந்தருளுங்கள். இங்கிருக்கும் பலவகையான ரத்தினங்கள் மற்றும் செல்வத்தில் உங்களுக்குப் பிடித்ததை எடுத்துக் கொண்டு யாத்திரை செய்யுங்கள். வீரரே! உங்கள் அருளாலேயே இப்புவியின் ராஜ்யம் எங்களுடைய கைக்கு வந்துள்ளது. எங்களுடைய பகைவர்களும் கொல்லப்பட்டனர்” என்று அன்புடன் கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரர் அளிக்க முன் வந்த செல்வத்தை அன்புடன் மறுத்து, இவற்றுடன் தன் மாளிகையிலுள்ள செல்வமும் வைபமும் கூட யுதிஷ்டிரருடையதேயாகும் எனக்கூறி அவரிடம் விடைபெற்றார். பிறகு, திருதராஷ்டிரர், குந்தி, விதுரர் முதலிய அனைவரிடமும் விடைபெற்று, சுபத்ராவுடனும், சாத்யகியுடனும் தன்னுடைய அழகிய தேரில் ஏறித் துவாரகை நோக்கிப் புறப்பட்டார். பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர், விதுரர் முதலிய அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேரைப் பின் தொடர்ந்து சிறிது தூரம் சென்று அவருக்கு விடையளித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேர் துவாரகை நோக்கி விரைந்தது.

14.16 யுதிஷ்டிர மன்னர் மருத் மன்னரின் செல்வத்தைத் தேடிப் புறப்படுதல்

அஸ்தினாபுரத்தில் அபிமன்யுவை இழந்த பாண்டவர்களும், உத்தரையும் அமைதியிழந்து தவித்தனர். உத்தரா உணவருந்தாமல் வாடுவதைத் தன் ஞான திருஷ்டியால் அறிந்த வியாச மகரிஷி அஸ்தினாபுரம் வந்தார். உத்தரைக்கு ஆறுதல் அளித்தார். அவள் கர்ப்பத்தில் வளரும் சிசுவைக் காப்பாற்றக் கூறினார். அர்ஜுனுடைய புத்திர சோகத்தைப் போக்கினார். பிறகு யுதிஷ்டிரருக்கு அஸ்வமேத யாகம் செய்ய ஆணையிட்டு அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார்.

வியாச மகரிஷியின் ஆணையைப் பெற்ற யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவன் ஆகிய சகோதரர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக் கூறினார்; “வீரம் மிக்க சகோதரர்களே! அறிவாளியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் மகாத்மாவான குரு வியாசரும், பராக்ரமியான பீஷ்மரும் பல்வேறு சமயங்களில் அளித்த ஆலோசனையைக் கடைப்பிடிக்க விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய ஆலோசனை நிகழ்காலத்திற்கும், எதிர்காலத்திற்கும் நமக்கு நன்மையளிப்பதாகும். நம்முடைய பொருளாதார கஷ்டத்தை நீக்கிக் கொள்ள வியாசர் நமக்கு மருத்த மன்னரின் செல்வத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். அதை எடுத்து வர முயற்சி செய்யுங்கள். பீமசேனா! இதுபற்றி உன் கருத்து என்ன?” என்று கேட்டார்.

பீமசேனன், “தாங்கள் கூறிய ஆலோசனை எனக்குப் பிரியமானது. நாம் மகேஸ்வரனை ஆராதித்து அந்த செல்வத்தை எடுத்து வருவோம். நாம் அறிவாலும், வாக்காலும், செயலாலும் தேவாதி தேவன் மகேஸ்வரனையும், அவரைச் சேர்ந்தவர்களையும் மகிழ்ச்சி செய்து நிச்சயம் அந்த செல்வத்தைப் பெற்றுவிடுவோம். முன்பு, சங்கரன் அர்ஜுனனிடம் மகிழ்ச்சி கொண்டு, அவருக்கு பாசபதாஸ்திரம், பிரம்மாஸ்திரம்,

ரௌத்ராஸ்திரம் ஆகியவற்றை அளித்துள்ளார். அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனைக் கொல்ல சபதம் செய்தபோது, மகேஸ்வரனை மகிழ்வித்து திவ்யாஸ்திரத்தைப் பெற்றார். பகலின் போரின்போது அர்ஜுனன் முன்னால் இருந்து தன் திரிகுலத்தால் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்தார். அவருடைய அருளாலேயே உங்களுடைய பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். மகேஸ்வரனே அஸ்வமேத யாகத்தை வெற்றியுடன் நடத்தி முடிப்பார்” என யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தார்.

பீமசேனனின் சொற்களைக் கேட்ட தர்மராஜர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அர்ஜுனன் முதலியோரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். எனவே பாண்டவர் அனைவரும் செல்வத்தைக் கொண்டு வரத் தீர்மானித்து, துருவ சன்யக நக்ஷத்திரத்தில் பகல் வேளையில் சேனையைத் தயாராக ஆணையிட்டார்கள். பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்தனர். பாண்டவர்கள் முதலில் மகேஸ்வரனைப் பூஜை செய்தனர். இனிப்பு அன்னம், பாயசம், புஷ்ய, சதைப்பற்றுள்ள பழங்கள் இவற்றைச் சமர்ப்பித்து வழிபட்டனர். மகேஸ்வரனின் ஆசியுடன் மகிழ்ச்சியுடன் யாத்திரைக்குத் தயாரானார்கள். அச்சமயம் சிறந்த பிராமணர்களும், நகர வாசிகளும் அவர்களுக்கு மங்கள வாழ்த்துக் கூறினர்.

பிறகு பாண்டவர்கள் அக்னியையும், பிராமணர்களையும் வலம் வந்து வணங்கிப் புறப்பட்டனர். புறப்படும் முன் திருதராஷ்டிர மன்னர் காந்தாரி தேவி, குந்தி மாதா ஆகியோர்களிடம் விடைபெற்றனர். தங்கள் குலத்தின் மூலபுருஷர்களான திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, மற்றும் குந்திதேவியைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைத் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் யுயுத்சவிடம் ஒப்படைத்தார். பிறகு அனைவரும் உத்தம விரதங்களை மேற்கொண்டு, தூய்மையுடனும், திருப்தியுடனும், நியமத்துடனும் இமயம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

14.17 பாண்டவர்கள் இமயத்தில் முகாமிட்டு இரவில் உபவாசம் மேற்கொள்ளுதல்

பாண்டவர்களும் அவர்களுடைய வாகனங்களும், பணியாட்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் இமயத்தை நோக்கி யாத்திரை செய்தனர். சூத, மாகத, வந்தி ஜனங்கள் அவர்களின் புகழைப் பாடியவாறு உடன் சென்றனர். சேனையோடு சென்ற பாண்டவர்கள் கிரணங்களோடு கூடிய சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்தனர்.

யுதிஷ்டிரர் மீது வெண்குடை விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் அவர் பெளர்ணமி சந்திரனைப்போல் அழகுடன் திகழ்ந்தார். யாத்திரையின்போது,

பல சிறந்த மனிதர்கள் வழி எங்கும் மகிழ்ச்சியோடு யுதிஷ்டிர மன்னருக்கு வெற்றி தரும் ஆசிகளை வழங்கினர். யுதிஷ்டிரரும் தலைகுனிந்து அந்த ஆசிகளை ஏற்றுக் கொண்டார். யுதிஷ்டிரரைப் பின் தொடர்ந்த சேனையின் கோலாகலம் ஆகாயத்தில் எதிரொலித்தது.

பல அழகிய குளங்கள், காடுகள், மலைகள், நதிகள் ஆகியவற்றைக் கடந்து யுதிஷ்டிரர் சிறந்த திரவியம் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தை அடைந்தார். அங்கு ஒரு சமதளமான பூமியில், வித்தையிலும், புலனடக்கத்திலும் சிறந்த பிராமணர்களையும், வேத வேதாங்கங்களில் சிறந்த ராஜ புரோகிதர் தெளம்யரையும் முன்னால் வைத்துப் படைவீரர்களுடன் யுதிஷ்டிரர் முகாம் அமைத்தார். பிராமணர்களும், புரோகிதர்களும் சாந்தி கர்மம் செய்தனர்.

அங்கு கிழக்கிலிருந்து மேற்கிலும், தெற்கிலிருந்து வடக்கிலும் செல்லும் மூன்று வகையான ஆறு தெருக்கள் அமைக்கப்பட்டன. யுதிஷ்டிரர் மதயானைகள் தங்கும் கொட்டிலை முறைப்படி நிர்மாணிக்கச் செய்தார். அவர் பிராமணர்களிடம் தாங்கள் வந்த காரியத்தின் சித்திக்காக ஒரு சுபநாளையும், சுப நக்ஷத்திரத்தையும் குறித்துத் தருமாறு கூறினார். தாங்கள் வந்த காரியம் நிறைவேற அதிக தாமதமின்றி யோசனை அளியுங்கள். நாம் அதிக காலம் இங்கு கழித்து விடக்கூடாது என்றார்.

தர்மராஜர் அவ்வாறு கூறியதும், பிராமணர்களும், புரோகிதர்களும் “மன்னா! இன்றே மிகப் புனிதமான நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சுபதினமாகும் ஆகவே நாம் இன்றே நாம் வந்திருக்கும் சிறந்த காரியத்திற்கான முயற்சியைத் தொடங்கலாம். இன்று நாம் நீரை மட்டும் பருகியிருப்போம். தாங்களும் உபவாசம் மேற்கொள்ள வேண்டும்” என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே அனைவரும் இரவில் உபவாசம் செய்து, குசப்பாய்களில் பயமின்றித் தூங்கினர். யாக மண்டபத்தில் ஐந்து வேதிகள் மீது ஸ்தாபித்த 5 அக்னி கொழுந்து விட்டு எரிவதுபோல் பாண்டவர்கள் காணப்பட்டனர்.

14.18 யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களின் ஆணைப்படி சிவனைப் பூஜித்து, செல்வக் குவியலைத் தோண்டி எடுத்துச் செல்லுதல்

இரவு சுகமாகக் கழிந்தது. காலை உதயமானதும், பிராமணர்கள் சிவபிரானைப் பூஜிக்கும்படி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். யுதிஷ்டிரரும் சிவபிரானுக்கு விதிப்படி நைவேத்தியம் அர்ப்பணித்தார். அவருடைய புரோகிதர்கள் முறைப்படி சம்ஸ்காரம் செய்த நெய்யால் அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்தனர். மந்திர சித்த ‘சரு’ வைத் தயாரித்து, தேவர்களுக்கு

அர்ப்பணித்தனர். மந்திரம் ஜபித்து, மலர்கள், இனிப்பு, பாயசம், பழங்கள், பொரி இன்னும் பல மங்கலப் பொருட்களால் உபகாரம் சமர்ப்பித்தனர்.

வேதங்களில் சிறந்த புரோகிதர்கள், தேவர்களுக்கும், சிவனுடைய பார்ஷதர்களுக்கும் பூஜையை அர்ப்பணித்தனர். பிறகு யக்ஷராஜன் குபேரன், மணிபத்ரன் மற்றும் பல யக்ஷர்களுக்கும், பூதங்களின் அதிபதிகளுக்கும் கிச்சடி, பழம் எள் சேர்ந்த நீர் ஆகியவற்றை நிவேதனம் செய்தனர். பிறகு குடங்களில் அன்னத்தை நிரப்பிப் பலி சமர்ப்பித்தனர். யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களைத் தானம் அளித்தார். இரவில் திரியும் பூதங்களுக்கும் பலி சமர்ப்பித்தார். மகாதேவனின் அந்த இடம் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, தூபங்களின் நறுமணம் கமழ்ந்து பொலிவுற்றது. பிறகு அங்கு வந்திருந்த வியாசரை முன்வைத்து, ரத்தினம், சொர்ணம் போன்றவை சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திற்கு யுதிஷ்டிரர் சென்றார்.

அந்த இடத்தில் மலர் மாலைகள், கிச்சடி, புஆ முதலியவற்றைச் சமர்ப்பித்து நிதியின் தலைவன் குபேரனை வணங்கினார். அதே பொருட்களால் சங்க நிதி, பதுமநிதி மற்றும் நிதிபாலகர்கள், பிராமணர்கள் ஆகியவர்களையும் பூஜை செய்தார். பிராமணர்கள் மூலம் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்வித்து, பிராமணர்களின் புண்ணியாஹ கோஷத்துடன் யுதிஷ்டிரர் செல்வம் புதைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தைத் தோண்டிச் செய்தார்.

தோண்டித் தொடங்கிய சிறிது நேரத்திலேயே பலவகை விசித்திரமான மனத்தை மகிழ்விக்கும் ஆயிரக்கணக்கான சொர்ணத்திலான பாத்திரங்கள் அளவில்லாமல் வெளிப்பட்டன. கிண்ணம், கலசம், கடாயி, பூஜா போன்ற பலவேறு பாத்திரங்கள் கிடைத்தன. அவை மிகப்பெரிய பெட்டிகளில் பாதியளவு நிரப்பப்பட்டன. அவற்றைச் சுமப்பதற்கான வாகனங்களும் அருகில் கொண்டு வரப்பட்டன.

60 ஆயிரம் ஒட்டகம், ஒரு கோடி இருபது லக்ஷம் குதிரைகள், லக்ஷம் யானைகள், லக்ஷம் தேர்கள், லக்ஷம் வண்டிகள் அங்கு இருந்தன. பெண் யானைகளும், நிரம்பியிருந்தன. எண்ணிலடங்கா கழுதைகள் இருந்தன. பெரும் மனிதக் கூட்டமும் இருந்தது. அங்கு 16 கோடியே, எட்டு லக்ஷத்து 24 ஆயிரம் பாரம் சுவர்ணம் தோண்டப்பட்டது. அனைத்து வாகனங்களிலும் செல்வத்தை ஏற்றிய யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் மகாதேவனைப் பூஜை செய்தார். பிறகு வியாச மகரிஷியிடம் அனுமதி பெற்று, அரச புரோகிதர் தெளமியர் முன்னால் செல்ல அஸ்தினாபுரத்திற்குப் புறப்பட்டார்.

அந்த வாகனங்களின் மீது பாரம் அதிகமாக இருந்ததால் 2-2 கோசத்திற்கு ஒருமுறை முகாம்கள் அமைக்கப்பட்டு, ஓய்வெடுத்து, யுதிஷ்டிரரின் செல்வபாரம் சுமந்த சேனை மகிழ்ச்சியுடனும், சிரமத்துடனும் அஸ்தினாபுரத்தை நோக்கிச் சென்றது.

14.19 யுதிஷ்டிரர் பெரும் செல்வத்துடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்; நகர் அலங்காரம்

யுதிஷ்டிரர் இமயம் நோக்கி யாத்திரை தொடங்கிச் சிறிது காலம் கழிந்த பின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமர், ருக்மிணி அவள் புதல்வர்கள், சுபத்ரா மற்றும் உறவினருடன் மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். யுதிஷ்டிரர் நடத்த இருந்த அஸ்வமேத யாகத்தில் பங்கேற்கவும், கணவனை இழந்த பரதகுலப் பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கவும் வருஷணி குலத்தினர் அஸ்தினாபுரம் வந்தனர்.

அச்சமயம் அபிமன்யுவின் கர்ப்பத்தைத் தாங்கியிருந்த உத்தராவிற்குக் குழந்தை இறந்தே பிறந்தது. அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டதால் அந்த சிசு உயிர் இழந்துவிட்டது. குந்தி முதலிய பெண்களும், சுபத்ரா உத்தரா ஆகியோரும் பெரும் சோகக் கடலில் மூழ்கினர். அனைவரும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சரணடைந்து அபிமன்யுவின் புதல்வனுக்கு உயிர்ப்பிச்சையளிக்குமாறு பிரார்த்தித்தனர். பகவான் மதுசூதனனும், தன் மருமகனின் குலம் வளர, பரதவம்சம் மேன்மையுறத் தன் மகிமையினால் குழந்தையைப் பிழைக்கச் செய்தார். ‘பரீக்ஷித்’ என்ற பெயரையும் சூட்டினார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் யதுகுலத்தினரும் பெரும் ரத்தினங்களையும், பல சிறந்த பொருட்களையும் அபிமன்யுவின் புதல்வனுக்குப் பரிசாக அளித்து மகிழ்ந்தனர்.

பரீக்ஷித் ஒரு மாதம் நிறைவடையப் பெற்றான். அப்போது பாண்டவர்கள் பெரும் செல்வத்துடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். வருஷணி வம்சத்து வீரர்கள் பாண்டவர்களை வரவேற்க வெளியே வந்தனர். மக்கள் மாலைகளாலும், தோரணங்களாலும், கொடிகளாலும் நகரை அலங்கரித்தனர். வீடுகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டன. விதுரர் ஆலயங்களில் பல்வேறு பூஜைகள் செய்ய ஆணையிட்டார். அஸ்தினாபுரத்தின் ராஜபாட்டைகளும், தெருக்களும் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. நாட்டியக்காரர்கள், பாடகர்களின் பாடலுக்கேற்ப நடனமாடினர்.

அஸ்தினாபுரம் குபேரனின் அழகாபுரியைப்போல் காணப்பட்டது. எல்லாப் பக்கமும் வந்திகள் மனைவியரோடு நின்றிருந்தனர். காற்று

வீசியதால் கொடிகள் அழகாகப் பறந்தன. நகர நிர்வாகிகள் “தேசத்தில் உற்சவம் கொண்டாடப்பட வேண்டும்; அணிகலன்களையும், அழகிய ஆடைகளையும் அணிந்து மக்கள் உற்சவங்களில் பங்கேற்க வேண்டும்” என்று அறிவித்தனர்.

14.20 வருஷணி குலத்தினர் பாண்டவர்களை வரவேற்பதும், பாண்டவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் பூஜிப்பதும்

பாண்டவர்கள் நகரை நெருங்கிய செய்தியைக் கேட்டு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் நண்பர்களோடும், மந்திரிகளோடும் எதிர் சென்று வரவேற்றார். பாண்டவர்களும் அவர்களைச் சந்தித்து மகிழ்ந்தனர். அவ்விரு குலத்தவரும் ஒன்றாக அஸ்தினாபுரத்திற்குள் பிரவேசித்தனர். அப்பெரும் சேனையின் குதிரைகளின் குளம்பொலியும், தேர்ச்சக்கரங்களின் கடகட என்னும் ஒலியும் ஆகாயம் எங்கும் பரவின. பாண்டவர்கள் தாம் சேகரித்த பெரும் நிதியை முன்வைத்து நகரினுள் பிரவேசித்தனர்.

பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தகுதிப்படி எல்லோரையும் சந்தித்தனர். திருதராஷ்டிரரிடம் அவரவர் பெயரைக் கூறி அடி பணிந்தனர். பிறகு காந்தாரியையும், குந்தியையும் சந்தித்தனர். அதன்பின் விதுரருக்கு மதிப்பளித்து, வைசியபுத்திரன்யுபுத்சுவையும் சந்தித்து, கௌரவிக்கப்பட்டனர். பிறகு பாண்டவர்கள் பரீக்ஷித்தின் பிறப்பு பற்றிய செய்தியைக் கேட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் செய்த அற்புதமான, அதிசயமான காரியத்தைக் கேட்டு அவரைப் பூஜித்தனர்.

14.21 வியாசர் யாகத்திற்காக யுதிஷ்டிரருக்கு ஆணையிடுதல்

சிறிது நாட்களுக்குப் பிறகு சத்தியவதியின் புதல்வரும் மகாதேஜஸ்வியுமான வியாச மகரிஷி அஸ்தினாபுரத்திற்கு எழுந்தருளினார். குருகுல திலகங்களான பாண்டவர்கள் அவருக்கு முறைப்படி பூஜை செய்தனர். பிறகு அவருடன் வருஷணி, அந்தக் குலத்தினரும், பாண்டவர்களும் பலவகையாக உரையாடினர். அப்போது தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர், வியாசரிடம், “பகவன்! உங்கள் அருளால் கொண்டு வரப்பட்ட ரத்தினங்களை அஸ்வமேத மகா யாகத்தில் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன். இதற்கு உங்கள் அனுமதியை வேண்டுகிறேன். ஏன் எனில் நாங்கள் அனைவரும் உங்களுக்கும், மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள்” என்று கூறினார்.

விதுரர் அவருக்கு அனுமதியளித்தார்; “மன்னா! நான் உனக்கு யாகத்திற்கு ஆணையிடுகிறேன். நீ அவசியமான காரியத்தைத் தொடங்கு.

விதிப்படி தகூறினை அளித்து அஸ்வமேத யாகத்தை அனுஷ்டானம் செய். அஸ்வமேத யாகம் எல்லாப் பாவங்களையும் அழித்து யஜமானனைப் புனிதப்படுத்துகிறது. அதை அனுஷ்டானம் செய்து நீ பாவங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவாய் என்பதில் ஐயமில்லை” என்றார்.

14.22 ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் யுதிஷ்டிரருக்கு யாகம் செய்ய ஆணையிடுதல்

வியாசர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரர் அஸ்வமேத யாகத்தைத் தொடங்க யோசித்தார். பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சென்று இவ்வாறு கூறினார். “புருஷோத்தமா! அச்சுதா! உங்களைப் பெற்றதால் தேவகி தேவி உத்தம சந்தானம் உடையவளானாள். நான் கூறுவது அனைத்தையும் தாங்கள் இங்கே நடத்தித் தாருங்கள். நாங்கள் உங்கள் பிரபாவத்தால் பெற்ற இந்த பூமியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். தாங்கள் தங்கள் பிரபாவத்தாலும் அறிவின் பலத்தாலும் இந்த பெரிய பூமியை வென்றீர்கள். எனவே தாங்களே இந்த யாக தீக்ஷையை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் யாக அனுஷ்டானத்தை நிறைவேற்றியதும், நிச்சயம் எங்களுடைய பாவங்கள் அழிந்துவிடும். நீங்களே யாகம், அக்ஷரம், சர்வ சொரூபர், தர்மம், பிரஜாபதி அனைத்துப் பூதங்களின் கதி என்று நான் தீர்மானமாகக் கூறுகிறேன்.

வாசுதேவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்; “மகாபாஹு! தங்களால் மட்டுமே இவ்வாறு கூற முடியும். மன்னா! கௌரவ வீரர் அனைவரிலும் தாங்கள் ஒருவரே கௌரவத்தால் சோபையுறுகிறீர்கள். நாங்கள் உங்கள் பின் செல்பவர்கள். உங்களை எங்களுடைய மன்னனாகவும், குருவாகவும் கருதுகிறோம். ஆகவே! பாரதா! நீங்கள் எங்கள் அனுமதியுடன் யாக அனுஷ்டானத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். எங்களில் யாரை எந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுத்த விரும்புகிறீர்களோ அவரை அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடும்படி ஆணையிடுங்கள்.

நீங்கள் கூறுவது அனைத்தையும் செய்வேன் என்று நான் உங்களிடம் சபதம் செய்கிறேன். நீங்கள் மன்னர். நீங்கள் யாக தீக்ஷை பெற்று யாகத்தை நடத்தினால் பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவன் அனைவரும் யக்ஞானுஷ்டான பலனைப் பெற்று விடுவார்கள்” என்று யுதிஷ்டிரரை யாக தீக்ஷை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறினார்.

14.23 யுதிஷ்டிரர் வியாச மகரிஷியிடம் யாகதீக்ஷை அளிக்க வேண்டுகோள்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவ்வாறு கூறியதும் தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர்

வியாச பகவானிடம் “பகவன்! நீங்கள் அஸ்வமேத யாகத்தைத் தொடங்க சரியான சமயத்தில் இங்கு வந்து எனக்கு யாக தீக்ஷை அளியுங்கள். என்னுடைய யாகம் தங்களுக்கு அதீனமானதாகும்” என்று கூறினார்.

வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்; “கௌந்தேயா! யாக சமயம் வரும்போது நான் பைலர், யாக்ஞவல்கியர் ஆகிய அனைவரும் வந்து உன்னுடைய யாகத்தை விதிப்படி நடத்தி முடிப்போம். வரும் சித்திரை மாதம் பௌர்ணமியன்று நீ யாக தீக்ஷை பெற வேண்டும். அதற்குள் நீ யாகத்திற்கான பொருட்களைச் சேகரித்து வை. அஸ்வ வித்தையை அறிந்த சூதர்களும், பிராமணர்களும் யாக சித்திக்குப் புனிதமான குதிரையைப் பரீக்ஷை செய்து தேர்ந்து எடுக்கட்டும். அந்தக் குதிரையை நீ சாஸ்திரப்படி முறையாக விடு. அது உன் புகழை விஸ்தரித்தவாறு கடல் வரை உள்ள பூமி முழுவதும் பயணம் செய்யட்டும்” என்றார்.

14.24 வியாசரின் ஆணைப்படி யாக ஏற்பாடுகளை யுதிஷ்டிரர் செய்தல்

யுதிஷ்டிரரும் மகிழ்ச்சியோடு வியாசர் கூறியவாறு எல்லாவற்றையும் செய்தார். யாகத்திற்குத் தேவையான பொருட்கள் அனைத்தையும் சேகரித்தார். எல்லாம் தயாரானபிறகு வியாசருக்கு அதனைத் தெரிவித்தார். வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நாங்கள் சரியான சமயத்தில், உத்தம யோகம் வந்ததும் உனக்கு யாக தீக்ஷை அளிப்போம். இதற்கிடையில் நீ தூங்குவதற்கு ரப்யமும், கூர்ச்சமும் அமைத்துக்கொள். மேலும் தேவையான சொர்ணத்திலான யாக பாத்திரங்களையும் ஏற்பாடு செய். இப்பொழுது சாஸ்திர முறைப்படி யாக சம்பந்தமான குதிரையை தேசம் முழுவதும் வரிசையாகச் சுற்றவிட வேண்டும். அது பாதுகாப்புடன் எல்லா இடங்களிலும் சஞ்சரிப்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம், “பிரமன்! குதிரை இங்கு தயாராக உள்ளது. இது பூமி முழுவதையும் சுற்றிவர என்ன ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமோ அதனைத் தாங்கள் செய்யுங்கள். புவியில் விருப்பப்படி பயணம் செய்யும் இந்தக் குதிரையை யார் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதையும் கூறுங்கள்” என்றார்.

14.25 வியாசர் பாண்டவர்களுக்குப் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து அளித்தல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் வியாசர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். “மன்னா! அர்ஜுனன் வில்லாளிகள் அனைவரிலும் சிறந்தவர். வெற்றி நிரம்பியவர்; பொறுமையும், தைரியமும் உடையவர்; நிவாத கவசர்களை அழித்தவர். திவ்யாஸ்திரமும், திவ்ய கவசமும், திவ்யமான வில்லும்,

தூணிற்களும் பெற்றவர். அவர் இந்தக் குதிரைக்குப் பின் செல்லட்டும். மன்னா! அர்ஜுனன் தர்ம அர்த்தத்தில் சிறந்தவர். எல்லா வித்தைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். ஆகவே உங்களுடைய யாகக்குதிரையை அவர் சாஸ்திர முறைப்படி செலுத்துவார். பெரிய புஜங்களும், சியாம வண்ணமும், தாமரை போன்ற கண்களும் கொண்ட அபிமன்யுவின் வீரத் தந்தையான ராஜபுத்ரன் அர்ஜுனன் இந்தக் குதிரையைக் காப்பாற்றட்டும்.

பீமசேனன் மிகவும் தேஜஸ்வி; அளவற்ற பராக்க்ரமி. நகுலனிடமும் அத்தகைய குணங்கள் இருப்பதால், பீமசேனனும் நகுலனும் ராஜ்ய காரியங்களைப் பார்க்கட்டும். புகழ்மிக்க சகதேவன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குரிய காரியங்களை மேற்கொள்ளட்டும்” என்று பாண்டவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய காரியங்களின் பொறுப்பினைப் பகிர்ந்தளித்தார். யுதிஷ்டிரரும் வியாசர் கூறியவாறே எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடித்தார்.

யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம், “வீரமுடைய அர்ஜுனா! இங்கு வா, இந்த யாகக் குதிரையை நீ காப்பாற்று. உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் இதைக் காப்பாற்றும் தகுதியுடையவன் அல்ல. மகாபாஹு! குதிரையைக் காப்பாற்றும்போது, உனக்கு முன்னால் வரும் மன்னர்களுடன் இயன்ற வரை யுத்தம் செய்யாமல் இருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். என்னுடைய இந்த யாகத்தின் செய்தியை எல்லா மன்னர்களிடமும் தெரிவிக்க வேண்டும். அவர்களிடமும் குறித்த சமயத்தில் யாகத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டும் என்று அழைக்க வேண்டும்” எனக் கட்டளையிட்டார். பிறகு பீமசேனனிடமும், நகுலனிடமும் நகரத்தைக் காக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். திருதராஷ்டிரரின் சம்மதத்தோடு சகதேவனை குடும்பத்தைக் காக்கும் பொறுப்பில் நியமித்தார்.

14.26 யுதிஷ்டிரர் வியாசரிடம் யாகதீக்ஷை பெறுதல்

தீக்ஷை சமயம் வந்துற்றதும், வியாசர் முதலிய ரித்விஜர்கள் யுதிஷ்டிரருக்கு முறைப்படி அஸ்வமேத யாக தீக்ஷை அளித்தனர். பசுபந்தன காரியம் செய்து யக்கு தீக்ஷை பெற்ற தேஜஸ்வியான தர்மராஜர் ரித்விஜர்களுடன் மிகுந்த சோபையுற்றார். பிரம்மவாதி வியாசர் அஸ்வமேத யாகத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குதிரையைத்தானே சாஸ்திர விதிப்படி விட்டார்.

யாகத்தில் தீக்ஷை பெற்ற தர்மராஜர் தங்க மாலையும், கழுத்தில் தங்கக் கண்டியும் தரித்து, ஜொலிக்கும் அக்னியைப் போலப் பிரகாசித்தார்.

கருப்பு மான்தோல், கையில் தண்டம், பட்டு வஸ்திரம் இவற்றைத் தரித்து யுதிஷ்டிரர் யாக மண்டபத்தில் பிரஜாபதியைப் பேலாச் சோபையுற்றார். அவருடைய ரித்விஜர்கள் அனைவரும் அவரைப் போலவே ஆடையணி தரித்து அழகுடன் திகழ்ந்தனர்.

14.27 யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகள்; யுதிஷ்டிரர் பீமனுக்கு இட்ட கட்டளை

அர்ஜுனன் யாக குதிரைக்குப் பின் சென்று பல தேசங்களில் சஞ்சரித்து, குதிரையுடன் மீண்டும் அஸ்தினாபுரத்திற்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார் என்னும் செய்தியை யுதிஷ்டிர மன்னர் ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்து கொண்டார். அதனை அறிந்து அவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். அர்ஜுனன் காந்தார தேசத்திலும், மற்ற ராஜ்யங்களிலும் செய்த அற்புத பராக்கிரமத்தைக் கேட்டு எல்லையற்ற ஆனந்தத்தில் மூழ்கினார். அன்று மாசி மாச சுக்லபக்ஷ துவாதசி திதியாகும். அதில் பூச நக்ஷத்திரத்தின் யோகத்தைப் பார்த்து, தர்ம புத்திரர் தன் சகோதரர்களை அழைத்தார். பீமசேனனிடம் உடனடியாக யாகத்திற்கான ஏற்பாடுகளைத் தொடங்கக் கட்டளையிட்டார்.

“பீமசேனா! உன் தம்பி அர்ஜுனன் அஸ்வமேத யாகக் குதிரையுடன் அஸ்தினாபுரம் நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று ஒற்றர்கள் மூலம் அறிந்தேன். வருகோதரா! இங்கும் யாகம் தொடங்கும் சமயம் நெருங்கிவிட்டது. குதிரையும் அஸ்தினாபுரத்திற்கு அருகில் வந்துள்ளது. மாசி மாத பௌர்ணமி நெருங்கிவிட்டது. இடையில் பங்குனி மாதம் மட்டுமே மீதமுள்ளது. ஆகவே, வேதத்தில் சிறந்த பிராமணர்களைக் கொண்டு யாகத்திற்குத் தகுந்த இடத்தைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும். உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்” எனக் கட்டளையிட்டார்.

14.28 பீமசேனன் செய்த ஏற்பாடுகள்

யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு பீமசேனன் நகரத்திற்கு வெளியே தகுதியான இடத்தில், சாஸ்திரப்படி யாக சாலையை அமைத்தார். மன்னர்களும், பிராமணர்களும் தங்குவதற்கான மாளிகைகளையும் நிர்மாணித்தார். யாக சாலையில் விசித்திரமான கம்பங்களும், தோரணங்களும் தூய தங்கத்தாலேயே அமைக்கப்பட்டன. ஏற்பாடுகள் நிறைவடைந்ததும், பீமசேனன் அனைத்து தேச மன்னர்களுக்கும் தூதர்கள் மூலம் யாகத்தில் பங்கு பெற அழைப்பு விடுத்தார். அழைக்கப்பட்ட மன்னர்கள் பரிசுப் பொருட்களுடன் அஸ்தினாபுரம் வந்து தங்களுக்குரிய மாளிகைகளில் தங்கினர்.

விருந்தினர்களுக்காக அன்னம், பானம் மற்றும் சிறந்த படுக்கைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. சுவாரிகளுக்கும் தான்யம், கோரசம் போன்றவை நிரம்பிய கொட்டகைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அந்த யாகத்தில் பங்கேற்க பல வேதமறிந்த முனிவர்களும், தம் சிஷ்யர்களுடன் பிராமணர்களும் வந்தனர். அனைவரையும் யுதிஷ்டிரர் வரவேற்றார். முறைப்படி உபசரித்தார். சிற்பிகளும் கலைஞர்களும் யாக மண்டபத்தின் ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் முடிந்துவிட்டதைத் தெரிவித்தனர். எல்லாக் காரியங்களும் நிறைவேறியதைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரரும் அவருடைய சகோதரர்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

14.29 யாக காரியத்தின் சிறப்பு

அங்கு கூடிய உபன்யாசகர்களும், வித்வான்களும் ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல விரும்பி, பல தர்க்க வாதங்களை மேற்கொண்டனர். யாகத்தில் பங்கு பெற வந்த மன்னர்கள் அங்கு செய்யப்பட்டிருந்த அலங்காரங்களையும் அமைப்பையும் பார்த்து வியந்தனர். அங்கு தங்கத்தால் அமைந்த தோரணம் படுக்கை, ஆசனம், ஏராளமான ரத்தினக் குவியல்கள், விளையாடும் இடங்கள் அனைத்தையும் பார்த்தனர். பாணைகள், பாத்திரங்கள், கடாய்கள், கலசங்கள், கிண்ணங்கள் அனைத்தும் தங்கத்தாலேயே அமைந்திருந்தன. மரத்தாலான யூபங்களிலும் தங்கம் இழைக்கப்பட்டிருந்தது.

நீரிலும், நிலத்திலும் தோன்றும் எல்லாப் பிராணிகளும் அங்கு காணப்பட்டன. ஜலஜந்துக்கள், கொடிய விலங்குகள், பறவைகள் ஜராயுஜ, அண்டஜ, ஸ்வேதஜ, உத்பிஜ, மலைப்பிரதேச, கடற்கரைப் பிராணிகள் அனைத்தும் அங்கு காணப்பட்டன. இவ்விதம் அந்த யாகசாலை எல்லா செழிப்புடனும் ஆனந்தத்தை அதிகரிப்பதாகவும் இருந்தது. அவை அனைத்தையும் கண்டு மன்னர்கள் வியப்படைந்தனர். பிராமணர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும் அங்கு மிகவும் ருசியுள்ள அன்ன பொக்கிஷம் நிரம்பியிருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் லக்ஷம் பிராமணர்கள் போஜனம் செய்ததும் முரசறைந்து அறிவிக்கப்பட்டது.

அந்த இடத்தில் அன்னம் பல மலைகளைப்போல் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. தயிர், கால்வாய்போல் பெருகியது. நெய்க்குளங்கள் நிரம்பியிருந்தன. அந்த யாகத்தில் பல தேசத்து மக்கள் ஒன்று கூடியிருந்தனர். அது நாவலம் தீவு முழுவதுமே அங்கு ஒன்றாகக் கூடியதுபோல் காணப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்கு பிராமணர்களுக்குப் பலவகையான போஜனங்களைப் பரிமாறினர். அவர்கள் அனைவரும் தங்க ஹாரங்களும் மணிமயமான குண்டலங்களும் அணிந்திருந்தனர்.

14.30 யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் மன்னர்களுக்குப் பூஜை செய்யக் கட்டளை

தன் யாகத்தைச் சிறப்பிக்க வந்த வேதம் அறிந்த பிராமணர்களையும் புவியை ஆளும் மன்னர்களையும் பூஜை செய்யும்படி யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் கட்டளையிட்டார். மகாராஜா கூறியவாறே தேஜஸ்வியான பீமசேனன் நகுல, சகதேவருடன் மன்னர்கள் அனைவருக்கும் உசிதமான மரியாதையைச் செய்தார். பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலதேவனை முன்வைத்து, சாத்யகி, பிரத்யுமனன், கதன், நிஷடன், சாம்பன், க்ருதவர்மா முதலிய வ்ருஷ்ணி வம்சத்தினர் அனைவரையும் முறைப்படி பூஜித்தார்.

14.31 ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறிய அர்ஜுனன் பற்றிய செய்தி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிறிது நேரம் யுதிஷ்டிர மன்னருடன் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அர்ஜுனன் பற்றிய செய்தியை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். “மன்னா! என்னிடம் நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு துவாரகாபுரிவாசி வந்தான். அவன் அர்ஜுனனை நேரில் பார்த்தவன். அர்ஜுனன் பல இடங்களில் போரிட்டதால் மிகவும் களைத்துவிட்டாராம். அர்ஜுனன் இப்போது அஸ்தினாபுரத்திற்கு மிக அருகில் வந்துவிட்டதாகக் கூறினான். ஆகவே தாங்கள் அஸ்வமேத யாகத்தின் வெற்றிக்கு அவசியமான காரியத்தைத் தொடங்குங்கள்” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம், “மாதவா! அர்ஜுனன் நலமாகத் திரும்பிக் கொண்டிருப்பது மிகவும் சௌபாக்கியத்திற்குரிய விஷயமாகும். அர்ஜுனன் இந்த யாக சம்பந்தமாக அனுப்பியுள்ள செய்தியை நான் உங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்றார். அவருக்கு யாதவர்களின் சுவாமியும் பேச்சில் வல்லவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பதிலுரைத்தார். “மகாராஜா! என்னிடம் வந்தவன் சரியான சமயத்தில் தாங்கள் நான் கூறுவதை யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் கூறி விடுங்கள் என்று தங்களிடம் சொல்லச் சொன்னதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

அர்ஜுனன், “அஸ்வமேத யாகத்தில் பொதுவாக எல்லா மன்னர்களும் வருவார்கள். வருபவர்கள் அனைவரையும் பெரியவர்களாகக் கருதி அனைவரையும் முழுமையாக உபசரிக்க வேண்டும், இதுவே நமக்குத் தகுந்த காரியம் ஆகும். ராஜகூய யாகத்தில் அர்க்கியம் அளிக்கும்போது நடந்த தீய சந்தர்ப்பத்தைப்போல இம்முறை நடந்துவிடக்கூடாது. யுதிஷ்டிரர் அவ்வாறே நடந்து கொள்ள வேண்டும். மன்னர்களின் பரம்பரை த்வேஷத்தால் மறுபடி மக்கள் அனைவரின் அழிவு நேர்ந்து விடக்கூடாது” என்ற செய்தியை அனுப்பியுள்ளார்.

அத்துடன் “நம்முடைய இந்த யாகத்தில் கலந்து கொள்ள மணிப்பூர் மன்னன் பப்ருவாகனனும் வருவான். அவன் பெரும் தேஜஸ்வியும் எனக்கு மிகவும் விருப்பமான புதல்வனும் ஆவான். அவன் என்னிடம் எப்போதும் பக்தியும், பிரேமையும் வைத்துள்ளான். ஆகவே தாங்கள் எனக்காக முறைப்படி அவனைச் சிறப்பாக மதிக்க வேண்டும், என்றும் தெரிவித்துள்ளார். இவையே அர்ஜுனன் அனுப்பியுள்ள செய்தியாகும்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரரிடம் அர்ஜுனனின் செய்தியைத் தெரிவித்தார்.

14.32 அர்ஜுனன் குறித்து இருவரும் உரையாடுதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறியவற்றைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் ஆனந்தம் அடைந்தார். அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் ஒரு ஐயத்தைக் கேட்டார். “ரிஷிகேசா! பல்வேறு தேசங்களின் மன்னர்களோடு அர்ஜுனன் போர் புரிய வேண்டியிருந்தது என நான் கேள்விப்பட்டேன். ஜனார்த்தனா! நான் தனிமையில் அமர்ந்து யோசிக்கும்போது எங்கள் ஐவரில் அவரே அதிக துக்கத்தையும், கஷ்டத்தையும் அடைந்துள்ளார் என்பதை நினைத்தேன். அதனால் என் மனம் மிகவும் வேதனை அடைகிறது. அர்ஜுனன் இவ்வாறு சுகத்திலிருந்து வஞ்சிக்கப்படுவதற்கு என்ன காரணம்? அவருடைய சரீரம் சுபலக்ஷணங்கள் நிரம்பியது. அதில் அசுப லக்ஷணங்கள் எவ்வாறு ஏற்படுகின்றன? நிந்தைக்குரிய எந்தக் குற்றமும் இல்லாதபோது அவர் ஏன் கஷ்டம் அனுபவிக்கிறார்? தாங்கள் எனக்கு இந்த விஷயத்தை விளக்கிக் கூறுங்கள்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வெகுநேரம் சிந்தித்தார்; பிறகு கூறினார்; “மன்னா! ஆண் சிங்கமான அர்ஜுனனின் கெண்டைக் கால்கள் அளவை விட அதிகப் பருமனாக இருக்கின்றன. இதைத் தவிர வேறு எந்த அசுப லக்ஷணமும் அவரது உடலில் எனக்குத் தென்படவில்லை. அந்த பருமனான கெண்டைக் கால்களின் காரணமாகவே அவர் எப்போதும் வழிநடக்க நேருகிறது. அவர் துன்பப்படுவதற்கான வேறு எந்த காரணமும் எனக்குப் புலப்படவில்லை.” என்றார். அப்போது பீமசேனன் முதலியவர்களும் யாகம் செய்யும் பிராமணர்களும் அர்ஜுனனைப் பற்றிய இந்த விசித்திரமான விஷயத்தைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

14.33 அர்ஜுனன் வருகை; யுதிஷ்டிரர் மகிழ்ச்சி

இவ்வாறு அவர்கள் அர்ஜுனனைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே அர்ஜுனன் அனுப்பிய தூதன் அங்கு வந்து சேர்ந்தான். அவன் குரு சிரேஷ்டர் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று அவரை வணங்கி, “அர்ஜுனன் அருகில்

வந்துவிட்டார்” என்று கூறினான். இந்த சுப செய்தியைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரரின் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் தளும்பியது. பிரியமான விஷயத்தைக் கூறிய அந்த தூதனுக்கு யுதிஷ்டிரர் ஏராளமான செல்வத்தைப் பரிசாக அளித்தார்.

மறுநாள் அர்ஜுனன் மக்களின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்திற்கிடையே யாக மண்டபத்தில் பிரவேசித்தார். யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரை முன்வைத்து, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும், சகோதரர்களுடனும், மந்திரிகளுடனும் அர்ஜுனனை எதிர்கொண்டு வரவேற்றார். அர்ஜுனன் அவர்கள் அனைவரையும் முறைப்படி வணங்கி ஓய்வெடுக்கலானார். இதேசமயம் பப்ருவாகனன் தன் இரு தாயார்களுடனும் குரு தேசத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். குரு குலத்தவர்கள் அனைவரையும் முறைப்படி வணங்கினான். அவர்கள் அனைவரும் பப்ருவாகனனை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு, அன்பும் மதிப்பும் அளித்தனர். பாண்டவர்கள் அனைவரும் பப்ருவாகனனைக் கௌரவித்து அவனுக்குப் பெரும் செல்வமளித்தனர்.

14.34 அஸ்வமேத யாகத் தொடக்கம்

மூன்றாம் நாள் சத்யவதியின் புதல்வர் மகரிஷி வியாசர் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து சேர்ந்தார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், “குந்தி மைந்தா! நீ இன்று யாகத்தைத் தொடங்கு. யாகத்திற்கான சுபமுகூர்த்தம் வந்துவிட்டது. யாஜகர்கள் உன்னை அழைக்கிறார்கள். ராஜேந்திரா! உன்னுடைய யாகத்தில் எந்த விஷயத்திற்கும் குறைவு உண்டாகாது. ஆகவே, இது எந்த அங்கத்தாலும் ஹீனமாகாமல், ‘சர்வாங்க பூரணம்’ என்று கூறப்படும். இதில் தங்கம் என்னும் திரவியம் அதிகம் இருப்பதால் “பஹுஸ்வரணக்” என்னும் பெயரில் பிரசித்தி பெறும்.

மகாராஜா! யாகத்திற்கு முக்கியமான காரணம் பிராமணர்களேயாவர். ஆகவே, அவர்களுக்கு நீ மூன்று தகூழிணை அளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதால் இந்த ஒரே யாகம் மூன்று யாகங்களுக்குச் சமமாகிவிடும். பல தகூழிணை உடைய மூன்று அஸ்வமேத யாகங்களின் பலனைப் பெற்று நீ உறவினர்களின் வதம் என்னும் பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவாய். குருநந்தனா! மிகவும் புனிதமானதும், உத்தமமானதுமான அஸ்வமேத யாகத்தின் அவப்ருத ஸ்நானம் உனக்குக் கிடைக்கும்” என்று கூறினார்.

14.35 யாக நிகழ்ச்சிகள்

வியாச மகரிஷி இவ்வாறு கூறியதும், தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் அன்றே யாக தீக்ஷை ஏற்றுக் கொண்டார். அன்ன தகூழிணையோடு, எல்லா

நற்குணங்களும் நிரம்பிய அஸ்வமேதம் என்னும் பெரும் அனுஷ்டானத்தைத் தொடங்கினார். அந்த யாகத்தில் வேதமறிந்த, யாக முறைகளை அறிந்த யாஜகர்கள் எல்லா யாக காரியங்களையும் செய்தனர்; செய்வித்தனர். அவர்கள் யாகத்தில் எந்தத் தவறும் இன்றி, எந்தக் கர்மமும் விடுபடாமல் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் வரிசைப்படி, உசிதமான முறையில் செய்து முடித்தனர். பிராமண சிரோமணிகள் “ப்ரவர்க்ய” என்னும் தர்மத்திற்கேற்ற கர்மத்தை உசிதமான முறையில் நடத்தினர். பிறகு விதிப்படி “சோமாபிஷ்வ” என்னும் சோமலதாவின் ரசத்தை எடுக்கும் காரியத்தைச் செய்தனர்.

வித்வான்கள் சோமரசத்தை எடுத்து அதன் மூலம் வரிசையாக மூன்று நேர “சவன” காரியங்களையும் செய்தனர். அந்த யாகத்தில் மிகுந்த உணவு அளிக்கப்பட்டது. மிகவும் தாழ்ந்த வகுப்பினனும் பசி தாகம் தீரப் பெற்றான். போஜனத்தை விரும்பும் மக்களுக்கு உணவளிக்கும் காரியத்தில் யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி பீமசேனன் ஈடுபட்டிருந்தார். நிபுணர்களான யாஜகர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் சாஸ்திரம் கூறிய விதிப்படி எல்லாக் காரியங்களையும் நடத்தி வந்தனர். யுதிஷ்டிரரின் யாகத்தின் எல்லா உறுப்பினரும் ஆறு அங்கங்களில் வித்வான்களாக இருந்தனர். பிரம்மச்சரிய விரதமுடையவனாகவும், உபாத்யாய காரியத்தில் தேர்ந்தவனாகவும், வாத விவாதத்தில் கெட்டிக்காரனாகவும் அவர்கள் விளங்கினர்.

யாக பூமியில் யூப ஸ்தாபன சமயம் வந்தது. யாஜகர்கள் அத்திமரத்தில் ஆறு, கத்தைகாம்பின் ஆறு, பலாசமரத்தின் (புரசமரம்) ஆறு, தேவதாருவின் இரண்டு, லசோடாவின் ஒன்று என 21 யூபங்களை யுதிஷ்டிரரின் யாகத்தில் நிறுத்தினர். இவற்றுடன் தர்மராஜரின் ஆணைப்படி பீமசேனன் இன்னும் பல தங்கமயமான யூபங்களை நிறுத்தினார். அந்த யூபங்கள் ஆகாயத்தில் சப்தரிஷிகள் சூழ இந்திரனைத் தொடரும் தேவர்களைப்போல சோபையுற்றன. யாகவேதி அமைப்பதற்கு தங்க செங்கற்கள் தயாரிக்கப்பட்டன.

தங்க செங்கற்களின் மூலம் வேதி அமைந்ததும் அது தகூட பிரஜாபதியின் யாக வேதியைப் போலச் சோபையுற்றது. அந்த யாக மண்டபத்தில் அக்னி சயனத்திற்கு 4 நான்கு இடங்கள் அமைந்தன. அவை ஒவ்வொன்றும் 18 அடி நீள அகலமுடையவையாக இருந்தன. ஒவ்வொரு வேதியும் தங்கமயமான சிறகுடையதாகவும், கருடனைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும் இருந்தன. அவை முக்கோண வடிவில் அமைக்கப்பட்டன.

பிறகு தைரியசாலிகள் சாஸ்திரம் கூறிய முறைப்படி பசுக்களை அமைத்தார்கள். வெவ்வேறு தேவர்களின் உத்தேசத்தோடு பசு-பசுடிகள்,

சாஸ்திரம் கூறிய காளை, நீரில் வாழும் ஜந்துக்கள் ஆகியவற்றை அக்னி ஸ்தாபன காரியத்தில் யாஜகர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். அந்த யாகத்தில் நிறுத்தப்பட்ட யூபங்களில் 300 பசுக்கள் கட்டப்பட்டன. அவற்றில் அஸ்வமேத யாக குதிரை முக்கியமானதாக இருந்தது.

யுதிஷ்டிரரின் அந்த யாகத்தில் சாக்ஷாத் தேவர்களும், ரிஷிகளும் நிரம்பி இருந்தனர். கந்தர்வர்களின் இனிய இசையும், அப்ரசஸ்களின் நாட்டியமும் அதன் அழகை அதிகரித்தன. கின்னரர்களும், கிம்புருஷர்களும் கூடியிருந்தனர். யாக மண்டபத்தின் நாற்புறமும் சித்தர்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் வசிக்கும் இடங்கள் அமைந்திருந்தன.

வியாசரின் சீடர்களான சிறந்த பிராமணர்கள் அந்த யாக மண்டபத்தில் எப்போதும் இருந்தனர். அவர்கள் சாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அறிந்தவர்கள். யாக காரியத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். நாரதர், கிம்புரு, விஸ்வாவசு, சித்ரசேனன் மற்றும் பல சங்கீதக் கலையில் தேர்ந்தவர்கள், நாட்டியக் கலைஞர்களான கந்தர்வர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு நாளும் யாக காரியத்தின் இடையே இசை, நாட்டியக்கலைகளின் மூலம் அந்த பிராமணர்களை மகிழ்வித்தனர்.

14.36 யாகம் முற்றுப் பெறுதல்

யாகம் செய்த பிராமணர்கள் பல்வேறு பசுக்களை முறைப்படி ஸ்ரபனம் செய்தனர். பிறகு யாகக் குதிரையையும் முறைப்படி ஆலமனம் செய்தனர். பிறகு யாஜகர்கள் முறைப்படி அஸ்வத்தை ஸ்ரபனம் செய்தனர். அதன் அருகில் மந்திரம், திரவியம், சிரத்தை முதலிய மூன்று கலைகளும் உடைய தைரியமுடைய திரௌபதியை சாஸ்திர விதிப்படி அமரச் செய்தனர். பிறகு பிராமணர்கள் அமைதியோடு அந்தக் குதிரையின் கொழுப்பை எடுத்து அதை முறைப்படி ஸ்ரபனம் செய்யலானார்கள். தர்மராஜர் தன் சகோதரர்களுடன் சாஸ்திரம் கூறியவாறு அந்தக் கொழுப்பின் புகை மணத்தை முகர்ந்தார். அது எல்லாப் பாவங்களையும் அழிக்கக் கூடியதாகும். பிறகு அந்தக் குதிரையின் மீதமிருந்த அங்கங்களை தைரியமுடைய மற்ற 16 ரித்விஜர்கள் அக்னியில் ஹோமம் செய்தனர். இவ்வாறு இந்திரனைப் போன்ற தேஜஸ்வியான யுதிஷ்டிரரின் அந்த யாகம் முடிவடைந்தது. வியாச மகரிஷி சிஷ்யர்களுடன் அவர்களை வாழ்த்தி ஆசியளித்தார்.

14.37 யுதிஷ்டிரர் பிராமணர்களுக்குத் தக்ஷிணையளித்தல்

யாகம் முடிவடைந்த பின் யுதிஷ்டிரர் எல்லாப் பிராமணர்களுக்கும் ஆயிரம் கோடி தங்க நாணயங்களை தக்ஷிணையாக அளித்தார். வியாசருக்கு

பூமி முழுவதையும் தானமாக அளித்தார். வியாசர் அந்த பூமி தானத்தை ஏற்று, யுதிஷ்டிரரிடம் “மன்னா! நீ அளித்த இந்த பூமியை நான் மறுபடியும் உன்னுடைய அதிகாரத்திலேயே அளிக்கிறேன். ஏன் எனில் பிராமணன் செல்வத்தைத் தான் விரும்புகிறானேயென்றி ராஜ்யத்தை அல்ல” என்றார்.

அப்போது யுதிஷ்டிரர் அந்த பிராமணர்களிடம், “பிராமணர்களே! அஸ்வமேத யாகத்தில் பூமியைத் தகூழினையாக அளிக்கும் விதிமுறை உள்ளது. ஆகவே, அர்ஜுனனால் வெல்லப்பட்ட இந்த பூமி முழுவதையும் நான் ரித்விஜர்களுக்கு அளித்துவிட்டேன். இனி நான் காட்டிற்குச் சென்றுவிடுவேன். நீங்கள் சாதாரணோதர யாகத்தின் பிரமாணத்தின்படி பூமியை நான்கு பகுதியாக்கித் தங்களுக்குள் அதைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள். நான் பிராமணர்களின் செல்வத்தைப் பெற விரும்பவில்லை. என் சகோதரர்களுக்கும் எப்போதும் இதே கருத்து உள்ளது.” என்றார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் அவருடைய சகோதரர்களும், திரௌபதியும் ஒரே குரலில் “மன்னர் கூறியது சரி” என்றனர். இந்தத் தியாக விஷயத்தைக் கேட்ட எல்லோரும் மெய்சிலிர்த்தனர்.

அப்போது அசரீரி “பாண்டவர்களே! நீங்கள் மிகவும் நல்ல தீர்மானம் செய்துள்ளீர்கள். உங்களுக்கு நன்றி” என்றது. பிராமணர்களும் பாண்டவர்களைப் புகழ்ந்துரைத்தனர். அப்போது வியாச மகரிஷி யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து “மன்னா! நீ எனக்களித்த இந்த பூமியை நான் உனக்குத் திருப்பித் தருகிறேன். நீ இந்த பிராமணர்களுக்குத் தங்கம் அளி. பூமி உன் அதிகாரத்திலேயே இருக்கட்டும்.” என்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரிடம், “வியாச பகவான் கூறுவது போலவே செய்யுங்கள்” என்றார்.

அதைக்கேட்டு தர்மராஜர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஒவ்வொரு பிராமணனுக்கும் மூன்று மடங்கு தகூழினை அளிக்கப்பட்டது. மருத் மன்னரின் புதையலில் இருந்து எடுத்து வந்த அந்த தங்கக் குவியல் அனைத்தும் பிராமணர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. அந்த பிராமணர்கள் பூமியின் விலை மதிப்புருவில் அளிக்கப்பட்ட அந்த தங்கத்தை நான்கு பங்காக்கி தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். அந்த தங்கத்தைத் தானமாக அளித்து, யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் பெரிதும் மகிழ்ந்தார். அவருடைய பாவங்கள் அனைத்தும் விலகின.

யாக சாலையில் பயன்படுத்தப்பட்ட தங்கம், அணிகலன்கள், தோரணம், யூபம், பாத்திரங்கள், தங்கச் செங்கற்கள் அனைத்தையும் பிராமணர்கள் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். பிராமணர்கள் எடுத்ததுபோக

மிஞ்சிய செல்வத்தை, கூடித்திரியர்களும், வைசியர்களும், சூத்திரர்களும், மிலேச்சர்களும் எடுத்துச் சென்றனர். அனைவரும் மகிழ்ச்சியோடு வீடு திரும்பினர். யுதிஷ்டிரர் அவர்கள் அனைவரையும் அந்த செல்வத்தின் மூலம் முழுமையாகத் திருப்தி செய்துவிட்டார். அந்தப் பெரும் தங்கக் குவியலில் தன் பங்காகப் பெற்றதை வியாசர் மிகுந்த மரியாதையுடன் குந்தி தேவிக்குப் பரிசளித்துவிட்டார். மகிழ்ச்சியுடன் அதைப் பெற்ற குந்தி, புண்ணிய காரியங்களுக்காக அதைச் செலவிட்டார்.

யாக முடிவில் அவப்ருத ஸ்நானம் செய்து பாவமற்றவரான யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டார். தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட இந்திரனைப்போல சோபித்தார். பிறகு பாண்டவர்கள் யாகத்திற்கு வந்த மன்னர்களுக்கும் ரத்தினங்கள், குதிரைகள், ஆபுஷணங்கள், பெண்கள் வஸ்திரம், தங்கம் ஆகியவற்றைப் பரிசளித்தனர். பிறகு அர்ஜுனன் மகனும் மணிப்பூர் மன்னனுமான பப்ருவாகனனுக்குப் பெரும் செல்வமளித்து விடை கொடுத்தார். தன் சகோதரி துச்சலாவின் பேரனை அவனுடைய தந்தையின் ராஜ்யத்தில் மன்னனாக அபிஷேகம் செய்து, அவளை மகிழ்வித்தார்.

யாகத்தில் பங்கு பெற வந்த எல்லா மன்னர்களுக்கும் செல்வம் அளித்து சிறப்பான மரியாதையுடன் விடை கொடுத்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலதேவர், பிரத்யுமன் முதலான ஆயிரக்கணக்கான வருஷணி குல வீரர்களையும் முறைப்படி பூஜித்துச் சகோதரர்களுடன் அனைவருக்கும் விடையளித்தார். இவ்வாறு தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரின் யாகம் நிறைவடைந்தது. தேவர்களும் மகிழும்படி நெய், அன்னம், பசு, போஜ்ய பதார்த்தங்களும் எல்லையின்றிக் காணப்பட்டன. அந்த யாகத்திற்கு வந்த அனைவரும் ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கினர். இளம் பெண்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சஞ்சரித்தனர். மிருதங்கம், சங்கநாதத்தால் யாக சாலையின் அழகு மேலும் அதிகரித்தது.

யாருக்கு எது விருப்பமோ அது அவனுக்கு அளிக்கப்பட்டது. அனைவரும் இரவும் பகலும் போஜனம் செய்து கொண்டே இருந்தனர். அதற்கு முடிவே இல்லை. செழிப்பான மனிதர்கள் நிரம்பிய அந்த யாகத் திருவிழாவின் சிறப்பை, பல தேசத்து மக்கள் நீண்ட காலம் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். யுதிஷ்டிரரின் அந்த யாகத்தில் செல்வம் உலக்கை மழைபோலப் பொழியப்பட்டது. எல்லா வகை ரசங்களும், ஆசைகள் அனைத்தும் பொழியப்பட்டன. இவ்வாறு பாவம் நீங்கப்பெற்று, காரியம் கைகூடியவராய், யுதிஷ்டிர மன்னர் தன் நகரத்திற்குள் பிரவேசித்தார்.

14.38 யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் வைஷ்ணவ தர்ம வினாக்களைக் கேட்டல்

அஸ்வமேத யாகத்திற்குப் பிறகு தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் அவப்ருத ஸ்நானம் செய்தார். அப்போது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கி, வைஷ்ணவ தர்ம விஷயங்களைக் கூறுமாறு கேட்டார். அப்போது வசிஷ்டர் முதலிய தத்துவ தர்சிகளான தவசிகளும், பக்தர்களும் அந்த உத்தமமான ரகசிய வைஷ்ணவ தர்மத்தைக் கேட்கும் ஆவலுடன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சூழ்ந்தவாறு அமர்ந்து கொண்டனர்.

யுதிஷ்டிரர் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறினார்; “பக்தவத்ஸலா! நான் உண்மையான பக்தி பாவத்துடன் உங்களுடைய திருவடிகளைச் சரணடைகிறேன். பகவன்! தாங்கள் என்னைத் தங்களுடைய பக்தன் என்று கருதுவீர்களேயானால், நான் உங்களுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாவேன் என்றால், எனக்கு வைஷ்ணவ தர்மத்தை வருணனை செய்யுங்கள். நான் அதன் ரகசியங்களை அறிய விரும்புகிறேன். நான், மனு, வசிஷ்டர், கச்யபர், கர்கர், கௌதமர், கோபாலகர், பராசரர், மைத்ரேயர், உமாதேவி, மகேஸ்வரர் மற்றும் நந்தி கூறிய புனித தர்மங்களைக் கேட்டுள்ளேன்.

அத்துடன் பிரம்மா, கார்த்திகேயன், தூமாயனன், காண்டன், வைஸ்வானரன், பார்க்கவர், யாக்ஞவல்கியர், மார்க்கண்டேயர் மூலம் கூறப்பட்டவைகளையும், பரத்வாஜர், பிருகஸ்பதி ஆகியோரால் அமைக்கப்பட்டவைகளையும், குணி, குணிபாகு, விஸ்வாமித்திரர், சுமந்து, ஜைமினி, சகுனி, புலஸ்தியர், புலகர், அக்னி, அகஸ்தியர், முத்தகலர், சாண்டில்யர், சலபர், பாலகில்யகணங்கள், சப்தரிஷிகள், ஆபஸ்தம்பர், சங்கர், லிகிதர், பிரஜாபதி, யமன், மகேந்திரன், வியாக்ரர், வியாசர், வீர பாண்டவர் ஆகியோர் மூலம் கூறப்பட்ட தர்மங்களையும் கேட்டிருக்கிறேன்.

நாரதர், கபோதர், விதுரர், ப்ருகு, அங்கிரா, க்ரௌஞ்சர், மிருதங்கர், சூரியன், ஹாரிதர், பிஷங்கர், கபோதர், சுபாலகர், உத்தாலகர், சுக்ராசாரியார், வைசம்பாயனர் முதலிய மகாத்மாக்கள் கூறிய தர்மங்களையும் ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவு வரை கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பகவன்! தங்கள் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் தர்மங்கள் புனிதமானதும், பாவனமானதும் ஆகும் என்பதால் மேற்கூறிய எல்லா தர்மங்களைக் காட்டிலும் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே அச்சதா! உங்களைச் சரணடைந்த பக்தனான என்னிடம் தாங்கள் தங்களுடைய பவித்ரமான சிறந்த தர்மத்தை வருணியுங்கள்” என்று வேண்டினார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டதும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். “உத்தம விரதத்தைப் பாலனம் செய்யும் கௌந்தேயா! நீ தர்மத்திற்காக இவ்வளவு முயற்சி செய்கிறாய். ஆகவே உனக்கு எந்தப் பொருளும் கிடைக்க முடியாதது அல்ல” என்று கூறித் தர்மத்தை வருணனை செய்தார். பிறகு தர்மராஜரிடம் மேலும் கூறினார். “கௌந்தேயா! நான் உனக்கு இப்போது ஒரு ரகசியமான விஷயத்தைக் கூறுகிறேன். கேள். என் பக்தனாகிய உனக்கு அவசியம் சிறந்த தர்மங்களைப் பற்றிக் கூறுவேன். நீ எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன்; என்னைச் சரணடைந்தவன். நீ கேட்டதும் நான் மிகவும் ரகசியமான ஆத்ம தத்துவத்தையும் வர்ணிக்க முடியும், என்றால் தர்ம சம்ஹிதையைப் பற்றிக் கூறுவது என்ன விஷயம்?

யுதிஷ்டிரா! இப்போது தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கவும், துஷ்டர்களை அழிக்கவும் நான் என் மாயையால் மனித உடலுடன் அவதரித்துள்ளேன். என்னை மனித சரீரத்தில் மனிதனாக மட்டுமே பார்த்து அவமதிப்பவர்கள் முட்டாள்கள் ஆவர். அவர்கள் உலகில் அடிக்கடி பசு-பசுதியின் பிறவியில் பிறந்து அலைந்து திரிபவர்கள். ஆனால் என்னுடைய பக்தர்கள் எப்போதும் என்னில் மனத்தை ஈடுபடுத்தி, எல்லாப் பூதங்களிலும் ஞான திருஷ்டியால் என்னைக் காண்கிறார்கள். அத்தகைய பக்தர்களை நான் பரம தாமத்தில் என் அருகில் அழைத்துக் கொள்கிறேன்” என்றார்.

இவ்வாறு தன் மகிமையை வருணித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உலகம் முழுவதும் தன்னிடமிருந்து பிறந்து தன்னிடமே லயமாகிறது என்பதையும், தான் பக்தர்களுக்கு அருள்புரியுமாற்றையும் விவரித்தார். எல்லா தேவரிஷிகளும், பிரம்மரிஷிகளும், கந்தர்வர்களும், அப்சரஸ்களும், பூத, யக்ஷ, குஹ்யக சர்ப்ப கணங்களும், பாலகில்ய ரிஷிகளும், தத்துவதர்ச்சி யோகிகளும், பகவத் பக்தர்களும் உத்தம வைஷ்ணவ தர்ம உபதேசத்தைக் கேட்டுப் பகவானின் சொற்களை இதயத்தில் தரித்துக் கொள்வதற்காக ஆவலுடன் அங்கு வந்து கூடினர். மகிழ்ச்சியுடன் பகவானை வணங்கினர்.

14.39 யுதிஷ்டிரர் வாசுதேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் பல்வேறு ஐயங்களைக் கேட்பதும், பகவானின் உபதேசமும்

இவ்வாறு அனைவரும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்க அங்கு வந்து சேர்ந்ததைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் தன் ஐயங்களைக் கேட்கலானார்.

நான்கு வர்ணத்தின் தர்மங்கள்; வீணான ஜன்மங்கள், பலனற்ற தானங்கள், பொருளற்ற வாழ்க்கை நடத்தும் மனிதர்கள், பிறவியால்

தூய்மையடைந்த, களங்கமுடைய மனிதர்கள், யமலோகம் பற்றிய விவரங்கள், தானங்களின் பலன், பஞ்சமகாயக்கும், தானமளிக்கும் முறை, பகவான் விரும்பும் மலர்கள், பகவத் பக்தர்களின் லக்ஷணங்கள், கபிலா பசுவின் சிறப்பு, அதன் தானச்சிறப்பு, கபிலா பசுவின் வகைகள், அவற்றின் சரீரத்தில் தேவர்கள் வாசம்புரிதல், தகுதியற்ற பிராமணனை நரகத்தில் சேர்க்கும் பாவங்கள், உத்தம பிராமணனை சொர்க்கத்தில் சேர்க்கும் புண்ணியங்கள்.

பிரம்மஹத்தி செய்யாமலேயே பிரம்மஹத்திக்குச் சமமான பாவத்தைத் தரும் கர்மங்கள், மேன்மையான தானம், ஏற்கத் தகாதவர்களின் அன்னம், தர்மம், மற்றும் தூய்மையின் லக்ஷணங்கள், சந்யாசி, அதிதி உபசாரம், சிஷ்டாசார விளக்கம், தானத்திற்குத் தகுந்த பாத்திரம், அன்னதான சிறப்பின் சாரம், பிராமணன் போஜனம் செய்யும் முறை, பசுக்களுக்குப் புல் அளிக்கும் முறை, எள்ளின் சிறப்பு; ஆபத் தர்மங்கள், உத்தம, மற்றும் நிந்தைக்குரிய பிராமணர்களின் நடத்தை, தர்மங்கள் அனைத்தின் சாரம்

அக்னியின் பல சொருபங்கள், அக்னி என்பதன் பெயர்க்காரணம் மூன்று வகை அக்னியின் விளக்கம்; அக்னியால் விலக்கப்படும் மூன்று வகை துயரம், முதல் மூன்று வர்ணத்தினரும் அக்னியை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய காலம், அக்னி ஹோத்திரத்திற்குரிய பொருட்கள், அக்னி ஹோத்திரத்திற்காகவே சாஸ்திரங்கள் இயற்றப்பட்டது; பூமி நிர்மாணிக்கப்பட்டது; அக்னி ஹோத்ரிகள் பரமபதம் அடைதல், சாந்த்ராயண விரத விதிமுறைகள்; இவ்விரதம் எவற்றிற்கான பிராயச்சித்தம் ஆகும் என்பவை இவ்விரதம் மேற்கொள்ளும் தகுதியுடையவர் முதலிய பல்வேறு தர்மங்களில் யுதிஷ்டிரரின் வினாக்களுக்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விளக்கமான விடைகளை அளித்தார். (வைஷ்ணவ கீதை என்னும் தலைப்பில் ஆஸ்வமேதிகப் பருவப் பொதுச் செய்திகளில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன)

14.40 யுதிஷ்டிரர் பகவானைத் துதிப்பதும், பகவானின் ஆறுதலும்

தொடர்ந்து எல்லோருக்கும் நன்மையளிக்கும் தர்மத்தையும், பகவான் நாராயணனைப் பூஜிக்க வேண்டிய ஐந்து திதிகள் பற்றியும், ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஏகாதசியன்று விரதமிருந்து துவாதசியன்று, பன்னிரண்டு திருநாமங்களை உச்சரித்து பூஜிப்பவன் பெறும் பலன்களையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறியருளினார். இவ்வாறு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உபதேசம் அளித்ததும் யுதிஷ்டிரர் பக்தியுடன் கைகுவித்துப் பகவானைத் துதிக்கலானார்;

“ரிஷிகேசா! தாங்கள் எல்லா உலகிற்கும் சுவாமி; தேவர்களுக்கும் ஈஸ்வரனாவீர். உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ஆயிரம் கண்களும், ஆயிரம் தலைகளும் கொண்ட பரமேஸ்வரா! உங்களுக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம். மூன்று வேதங்களும் உங்களுடைய சொருபம்; மூன்று வேதங்களுக்கும் தாங்களே அதீஸ்வரனாவீர். மூன்று வேதங்களும் உங்களைத் துதி செய்கின்றன. நீங்களே யக்ஞ சொருபம்; யக்ஞத்தில் தோன்றுபவர்; யக்ஞத்தின் சுவாமி; உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

நீங்கள் நான்கு உருவம் தரிப்பவர்; நான்கு புஜங்கள் உடையவர் சதுர்வியுக சொருபர், உங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம். நீங்கள் விஸ்வருபர்; லோகேஸ்வரர்களின் ஈஸ்வரர்; எல்லா உலகிற்கும் வாழ்விடமானவர்; உங்களுக்கு என்னுடைய நமஸ்காரம். நரசிம்மா! நீங்களே இவ்வுலகில் சிருஷ்டியும், சம்ஹாரமும் செய்பவர். பக்தர்களின் ஆருயிரே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சுவாமி! உங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம்.

நீங்கள் எல்லா உலகங்களுக்கும் பிரியமானவர்; உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பக்தவத்சலா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் பிரம்மாவிற்கும் இருப்பிடமாவீர்; அவருடைய சுவாமியாவீர்; உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ருத்ரா ரூபமானவரே! ரௌத்ர கர்மத்தில் ஈடுபடுபவரே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பஞ்ச யக்ஞ ரூபமானவரே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

சர்வ யக்ஞ சொருபரே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம்; அன்பே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணா உங்களுக்கு நமஸ்காரம், சுவாமின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். யோகிகளுக்கு விருப்பமானவரே, உங்களுக்கு நமஸ்காரம். யோகிகளின் சுவாமியே! உங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம். ஹயக்ரீவா! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். சக்ரபாணி! உங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம். பஞ்சபூத சொருபமானவரே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பஞ்சாயுதங்களைத் தரிப்பவரே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம்”

இவ்வாறு தர்மராஜர் மிகுந்த பக்தியுடன் குரல் தழுதழுக்க, பகவானை துதிக்கலானார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மகிழ்ச்சியுடன் யுதிஷ்டிரரின் கைகளைப் பற்றி அவரைத் தடுத்தார். பக்திப் பரவசமுடன் பணிவடைந்த தர்மபுத்திரரிடம் இவ்வாறு கூறலானார். “மன்னா! இது என்ன? நீ பேத பாவத்துடன் இருக்கும் மனிதனைப்போல ஏன் என்னை துதிக்கத் தொடங்கினாய்? ஆண்களில் சிறந்த தர்மபுத்திரா! இதை நிறுத்தி விட்டு முன்போல உன் ஐயங்களைக் கேள்” என்றார்.

14.41 யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் பகவானிடம் வினா விடுத்தல்

பகவான் இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் தன் ஐயங்களைப் பகவான் முன் வைத்தார். பகவானும் அவருடைய வினாக்களுக்கு உரிய விடையை அளித்தார். துவாதசியன்று தன்னைப் பூஜிக்க வேண்டிய முறை; விஷ்ணு யோகம் மற்றும் கிரஹண நாட்களில் அளிக்கப்படும் தானத்தின் சிறப்பு; அரசமரத்தின் மகிமை, தீர்த்தங்களின் குணங்கள்; தீர்த்தம் என்பதன் விளக்கம்; பாவங்களை அழிப்பதற்குரிய எளிமையான வழி; பிரம்மகூர்ச்சம் என்பதன் விளக்கமும் அதன் பலன்களும், உத்தம மற்றும் அதம பிராமணர்களின் லக்ஷணங்கள், பக்தன், பசு மற்றும் அரச மரத்தின் சிறப்பு, வருஷ, வருஷலன் என்னும் சொற்களின் பொருள், 14 வித்தைகளின் விளக்கம், ஸ்பரிசிக்கத் தகுதியற்ற எட்டு பொருட்கள், பக்தனின் மேன்மை, வெளி தேசத்தில் மரணமடைபவனின் இறுதிச்சடங்கு செய்யும் முறை, தீர்த்த யாத்திரை செல்ல இயலாதவனுக்குத் தீர்த்தமாகி அவனைக் கரையேற்றும் குணங்கள், மற்றும் மனிதர்கள், பக்தனின் லக்ஷணம் இவை அனைத்தையும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்து அருளினார்.

14.42 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தானே உரைத்த வைஷ்ணவ தர்மம் கேட்பதன் பலன்

மேலும், “யாகங்கள் எப்போதும் வேதத்திற்கு அதீனமானவை; தேவர்கள் யாகங்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் அதீனமானவர்கள். ஆகவே பிராமணன் தேவனாவான். யாருடைய உதவியும் இல்லாமல் யாரும் உயரத்தை அடைய முடியாது. ஆகவே அனைவரும் ஒரு முக்கியமான ஆஸ்ரயத்தை ஏற்க வேண்டும். அந்த ஆஸ்ரயத்தினை துணையாகக் கொள்ள வேண்டும். தேவர்கள் ருத்ரபகவானையும், ருத்ரன் பிரம்மாவையும் ஆஸ்ரயமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

பிரம்மா என்னுடைய ஆஸ்ரயத்தில் இருக்கிறார். ஆனால் நான் யாரையும் ஆஸ்ரயித்து இருக்கவில்லை. நானே அனைவரின் ஆஸ்ரயமாவேன். மன்னா! இவ்வாறு சிறந்த ரகசியமான விஷயங்களை நான் உனக்கு உபதேசித்துள்ளேன். ஏன் எனில் நீ தர்மத்திடம் பிரேமை கொண்டவன். இப்போது நீ என் உபதேசத்தின்படி எப்போதும் நடந்துகொள். இந்தப் புனிதமான வியாக்யானம் புண்ணியம் அளிப்பதும், வேதத்திற்குச் சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதும் ஆகும்.

பாண்டவா! நான் உபதேசித்த இந்த வைஷ்ணவ தர்மத்தை ஒவ்வொரு நாளும் படிப்பவனுடைய தர்மம் வளர்ச்சியடைகிறது. அறிவு மாசு நீங்கி

தூய்மை பெறுகிறது. பாவங்கள் அனைத்தும் விலகப் பெறுகிறது. மேன்மையான விஸ்தாரம் ஏற்படுகிறது. என்னுடைய இந்தப் பிரசங்கம் மிகவும் புனிதமானது. புண்ணியம் அளிப்பது, பாவத்தை அழிப்பது, மிகவும் மேலானதாகும். எல்லா மனிதர்களும் சிறப்பாக வேதம் அறிந்த வித்வான்கள் இதனைச் சிரத்தையுடன் கேட்க வேண்டும்.

பக்தியோடு இதைக் கூறுபவனும், புனிதத்துடன் இதைக் கேட்பவனும் ஐயமின்றி என்னுடைய சாயுஜ்யத்தை அடைந்து விடுகின்றனர். என்னிடம் பக்தியுடைய பக்தன் சிராத்தத்தில் இந்த தர்மத்தைக் கூறினால் அவனுடைய பித்ருக்கள் இந்த பிரம்மாண்டத்தின் பிரளயம் உண்டாகும்வரை எப்போதும் திருப்தியுடன் இருக்கின்றனர்.” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறி முடித்தார்.

14.43 பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை திரும்புதல்

சாக்ஷாத் விஷ்ணு சொருபமான ஜகத்குரு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வாயால் பாகவத தர்மங்களைக் கேட்டுப் பாண்டவர்களும் அங்கு கூடியிருந்த தேவர்கள், ரிஷிகள் உள்ளிட்ட அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். இந்தப் புனிதமான வைஷ்ணவ உபதேசத்தைக் கேட்டு, அக்கணமே பாவம் நீங்கப் பெற்றனர். எல்லோரிடமும் பகவத் பத்தி பொங்கி வழிந்தது. அனைவரும் பகவானுடைய திருவடிகளில் தலை வைத்து வணங்கினர். அவருடைய உபதேசத்தைப் புகழ்ந்தனர். ரிஷிகளும், தேவர்களும், சித்த-கந்தர்வர், பாலகிலியர்கள், யோகிகள் அனைவரும் மீண்டும் துவாரகாவில் சந்திப்பதாகக் கூறிப் பகவானிடம் விடைபெற்றுத் தத்தம் இடம் திரும்பினர்.

பிறகு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை செல்ல விரும்பித் தாருகனை அழைத்தார். சாத்யகியும், தாருகனும் தேருடன் தயாராக இருந்தனர். பாண்டவர்களின் முகம் பகவானின் பிரிவைத் தாங்க மாட்டாமல் வாடிவிட்டது. துயரத்தால் அவர்களால் ஏதும் பேச இயலவில்லை. அனைவரும் தலை மேல் கைகுவித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வணங்கினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அவர்களுடைய நிலையைக் கண்டு துயருற்றார்.

அதன்பின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தி, திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, விதுரர், திரௌபதி, வியாச மகரிஷி அனைவரிடமும் விடைபெற்றார். சுபத்ரையையும், உத்தரையையும் அன்புடன் வருடி ஆசிர்வதித்தார். தன் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். ஷைப்யம், சுக்ரீவம், மேகபுஷ்பம், பலாஹம் என்னும் நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட அந்தத் தேரின் சாரதி தாருகனை விலக்கி, யுதிஷ்டிரர் தான் கடிவாளத்தைக் கையில் எடுத்துச் சாரதியானார். அர்ஜுனன் தேரில் ஏறிப் பெரும் தங்க தண்டமுடைய பெரிய சாமரத்தைக் கையில் எடுத்து, வலப்புறம் நின்று விசிறலானார்.

மகாபலசாலியான பீமன் 100 கம்பிகள் உடைய, மணிகள் மதிக்கப்பட்ட, தங்கக் குஞ்சங்களும், மாலைகளும் சோபித்த பகவானின் குடையை அவர் தலைமீது பிடித்துக் கொண்டார். நகுலனும், சகதேவனும் பகவானின் இருபுறமும் நின்று வெண்சாமரம் வீசினர். இவ்வாறு பாண்டவர்கள் அனைவரும் பகவானுக்கு சேவை செய்யத் தேர் துவாரகை நோக்கி விரைந்தது. 24 மைல்கள் கடந்த பின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் பாதங்களில் பணிந்த பாண்டவர்களை அணைத்து விடையளித்தார். துவாரகை நோக்கிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

பகவான் கோவிந்தனை வணங்கி அஸ்தினாபுரம் திரும்பிய பாண்டவர்கள் எப்போதும் அவருடைய உபதேசங்களை நினைத்து அதன்படி நடந்து வந்தனர். தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் தியானத்தின் மூலம் பகவானை தன் இதயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து அவரைப் பூஜித்து வந்தார். பகவானின் ஸ்மரணத்திலேயே ஈடுபட்டார். பகவானை யஜனம் செய்து அவருடைய யோக பராயணரானார்.

15. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்

15.1 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரருக்கு மதிப்பளித்து ஆட்சி புரிதல்

பகைவர்கள் இல்லாத பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தைப் பெற்ற பிறகு, திருதராஷ்டிர மன்னரை முன்வைத்து ராஜ்யத்தைப் பராமரித்து வந்தனர். விதுரர், சஞ்ஜயன், வைசியபுத்ரன் யுயுத்ச ஆகியோர் எப்போதும் திருதராஷ்டிரருக்குச் சேவை செய்து வந்தனர். எல்லாக் காரியங்களிலும் திருதராஷ்டிர மன்னரின் ஆலோசனையைக் கேட்டு வந்தனர். ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அவருடைய அனுமதியுடனேயே செய்து வந்தனர். இவ்வாறு 15 ஆண்டுகள் அவர்களுடைய அரசாட்சி நடந்தது. பாண்டவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் சென்று அவரது கால்களை வணங்கி, சிறிது நேரம் அவரது சேவையில் அமர்ந்து வந்தார்கள். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் எப்போதும் திருதராஷ்டிரரின் ஆணைக்கு அதீனமாகவே இருந்து வந்தார். எப்போதும் திருதராஷ்டிரரின் அனுமதி பெற்றே மற்ற காரியங்களைக் கவனித்தார்.

குந்தி தேவியும் எப்போதும் காந்தாரிக்கு சேவை புரிந்து வந்தார். திரௌபதியும், சுபத்ரையும் பாண்டவர்களின் மற்ற மனைவியரும் குந்திதேவி, காந்தாரி இருவருக்கும் சமமான மதிப்பளித்து சேவை செய்து வந்தனர். யுதிஷ்டிரர் எப்போதும் விலையுயர்ந்த படுக்கை, வஸ்திரம், ஆபரணங்கள், மன்னர்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய மற்ற பொருட்கள், சிறந்த உணவு வகைகள் அனைத்தையும் திருதராஷ்டிரருக்கு அர்ப்பணம் செய்து வந்தார்.

திருதராஷ்டிரரின் ஆணைப்படி, விதுரர் அவருடைய தார்மீக விவகாரிக் காரியங்கள் அனைத்தும் செய்தும், செய்வித்தும் வந்தார். விதுரரின் நல்ல நீதியின் காரணமாக, திருதராஷ்டிரரின் பெரும்பாலான காரியங்கள் சிறிதளவு செலவிலேயே குருதேச எல்லைக்குட்பட்ட மன்னர்களால் நிறைவேற்றப்பட்டன. திருதராஷ்டிர மன்னர் கைதிகளைச் சிறையில் இருந்து விடுதலை செய்தார். வதத்திற்குரிய மனிதர்களுக்கும் மரண தண்டனை அளிப்பதை விட்டுவிட்டார்.

ஆனால் தரம்புத்திரர் யுதிஷ்டிரர் இத்தகைய செயல்களுக்காக அவரிடம் ஒருபோதும் எதையும் கூறியதில்லை. தேஜஸ்வியான குருராஜர் யுதிஷ்டிரர் யாத்திரை சமயங்களிலும் திருதராஷ்டிரருக்கு அவர் விரும்பும் பொருட்கள் அனைத்தின் வசதியையும் அளித்து வந்தார். திருதராஷ்டிரருக்கு துரியோதனன் ஆட்சியில் இருந்ததுபோலவே, ஆராலிக், சூபகார, ராக காண்டரிகங்கள் சமையலில் சிறந்த நிபுணர்களால் தயாரித்து சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. (ஆராலிகம்-கத்தியால் காய்கறிகளை நறுக்கிச்

சமைப்பது; பருப்பு முதலிய எளிய, அன்றாட உணவு-சூபகாரம், திப்பிலி, சுக்கு, சக்கரை சேர்ந்த பயத்தம் பருப்பு ரசம் ராக காண்டரிகம் எனப்படும்)

பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரருக்கு உசிதமான முறையில் விலை உயர்ந்த ஆடைகளையும், மாலைகளையும் பரிசளித்து வந்தனர். அவருக்கு சுக போகமளிக்கும் சதைப்பற்று மிக்க பழங்கள், இனிப்பு சர்பத் போன்ற பலவகையான உணவுகளையும் அளித்து வந்தனர். வெவ்வேறு தேசத்தில் இருந்து வந்திருந்த மன்னர்கள் முன்போலவே திருதராஷ்டிரரின் சேவையில் ஈடுபட்டு வந்தனர். யுதிஷ்டிரர் எப்போதும் தன் சகோதரர்களிடம் தன் புதல்வர்களை இழந்த திருதராஷ்டிரருக்குச் சிறிதும் துயரம் ஏற்படாதவாறு நடந்து கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தி வந்தார்.

தர்மராஜரின் சொற்படி பீமசேனனைத் தவிர மற்ற சகோதரர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிர மன்னருக்குச் சிறப்பான மரியாதை அளித்து வந்தனர். பீமசேனனின் இதயத்தில் மட்டும் சூதாட்ட சமயத்தில் நடைபெற்ற அனர்த்தங்கள் ஒருபோதும் விலகவில்லை. அது திருதராஷ்டிரருடைய தீய அறிவின் விளைவு என்பதை பீமசேனன் சிறிதும் மறக்கவில்லை.

15.2 யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரருக்கு அனுகூலமாகவே நடந்து கொள்ளுதல்

பாண்டவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டுத் திருதராஷ்டிரர் பழையபடி ரிஷிகளோடு கோஷ்டி சுகத்தை அனுபவித்தவாறு ஆனந்தமாக இருந்து வந்தார். விரும்பியவாறு தானங்கள் அளித்தார்; திருதராஷ்டிர மன்னர் தந்தை முதலானோரின் கூடியாக திதி மற்றும் புதல்வர்களின் சிராத்த திதி இவற்றில் விரும்பியவாறு செல்வத்தைச் செலவழித்தார். தர்மராஜர் அவர் விரும்பிய செல்வத்தை அளிக்கக் கட்டளையிட்டிருந்தார். தன்னுடைய புதல்வர்களையும், பேரர்களையும் இழந்த திருதராஷ்டிர மன்னர் நம்முடைய நடத்தையால் துயரமடைந்து உயிரை விட்டு விடக்கூடாது என்று யுதிஷ்டிரர் கவலை கொண்டிருந்தார்.

தன்னுடைய புதல்வர்கள் உயிரோடு இருந்தபோது திருதராஷ்டிரர் பெற்று வந்த சுகமும், போகங்களும் இப்போதும் அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் பாண்டவர்கள் முழுமையாகச் செய்திருந்தனர். பாண்டவ சகோதரர்கள் அனைவரும் சீலத்துடன் திருதராஷ்டிரரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தனர். திருதராஷ்டிர மன்னரும் பாண்டவர்களிடம் தந்தையைப்போல் அன்பு செலுத்தி வந்தார். காந்தாரி தேவியும் தன் புதல்வர்களுக்காகப் பலவகை சிராத்த கர்மங்களைச் செய்து, பிராமணர்கள் விரும்பிய தானமளித்து வந்தார்.

இவ்வாறு யுதிஷ்டிரரும் அவருடைய சகோதரர்களும் திருதராஷ்டிரரிடம் எப்போதும் நன்றாக நடந்து கொண்டனர். திருதராஷ்டிரர் அவர்களிடமும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டார். பாண்டவர்களிடம் கிடைத்த அன்பும், மகிழ்ச்சியும் அவருக்குத் தன் புதல்வர்களிடம் கிடைத்ததில்லை. காந்தாரியும் தன் புதல்வர்களின் மரணத்தால் ஏற்பட்ட துயரத்தை மறந்து பாண்டவர்களைப் பெற்ற பிள்ளைகளாகவே கருதி அன்பு செலுத்தி வந்தார். யாராவது ஒரு மனிதன் திருதராஷ்டிரருக்குச் சிறிதளவு விருப்பமில்லாததைச் செய்தாலும் அவன் யுதிஷ்டிரரின் வெறுப்புக்கு ஆளானான். ஆகவே, யுதிஷ்டிரரிடம் இருந்த பயத்தின் காரணமாக, யாரும், ஒருபோதும் திருதராஷ்டிரர் மற்றும் துரியோதனனின் தீய செயல்களைப் பற்றிப் பேசவில்லை.

ஆனால் பீமசேனன் மட்டும் ரகசியமாகத் திருதராஷ்டிரருக்குப் பிடிக்காததைச் செய்து வந்தார். தன்னால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் மூலம் திருதராஷ்டிரரின் ஆணையைப் பங்கமாக்கினார். திருதராஷ்டிரரும் காந்தாரியும் கேட்குமாறு அடிக்கடி கடுமையான சொற்களைக் கூறினார். தன்னுடைய புஜபலத்தால் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று நண்பர்களிடம் கூறி வந்தார். பீமசேனன் இவ்வாறு செய்து வந்ததை யுதிஷ்டிரரும் பிற பாண்டவர்களும் அறியவில்லை.

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று 15 ஆண்டுகள் கழிந்திருந்தன. பீமசேனனின் செயல்களால் காயம்பட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் கடந்த காலத்தில் அறிவாளிகளின் சொற்களைக் கேட்காமல் புத்திர பாசத்தின் காரணமாக தான் துரியோதனனுக்கு ஆதரவு அழித்துப் பெரும் குற்றம் புரிந்துவிட்டதாக நண்பர்களிடம் கூறி வருந்தினார். தான் தன்னுடைய பாவச் செயல்களுக்காக உபவாசம் போன்ற நியமங்களை மேற்கொண்டு வருவதைத் தெரிவித்தார்.

15.3 திருதராஷ்டிரர் கானகம் செல்ல விரும்புதல்; யுதிஷ்டிரரின் கவலை

தன் நண்பர்களிடம் பேசிய பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “தர்மராஜா! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். உன்னுடைய பாதுகாப்பில் நான் இங்கு மிகவும் சுகமாக வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறேன். நான் மிகப்பெரிய தானங்களைச் செய்தேன். அடிக்கடி சிராத்த கர்மங்களை அனுஷ்டித்தேன். திரௌபதிக்குக் கொடுமை செய்து, உன்னுடைய ஐஸ்வர்யத்தை அபகரித்த என்னுடைய கொடுமையான புதல்வர்களுக்கு இனி நான் செய்ய வேண்டியது எதுவுமில்லை. அவர்கள் கூடித்திரிய தர்மத்திற்கேற்றவாறு போரில் கொல்லப்பட்டு வீரர்கள் பெறும் உலகங்களை அடைந்துள்ளனர்.

இப்போது நானும் காந்தாரியும் எங்களுடைய நன்மைக்காக தவம் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி கொடு. நீ வீரர்களில் சிறந்தவன். எப்போதும் தர்மப்படி நடப்பவன். மன்னன் மக்களுக்குப் பெரியவர்களைப்போல் மதிப்பிற்குரியவனாவான். ஆகவே, மன்னனாகிய உன்னிடம் இவ்வாறு அனுமதி வேண்டுகிறேன். உன்னுடைய அனுமதி கிடைத்ததும் நானும் காந்தாரியும் காட்டிற்குச் சென்று மரவுரி தரித்து வாழ்வோம். நான் உனக்கு எப்போதும் ஆசி அளித்துக் கொண்டிருப்பேன்.

நம்முடைய குலத்தில் எல்லா மன்னர்களும், புத்திரர்களுக்கு ராஜ்யத்தை அளித்து, இறுதிக் காலத்தைக் காட்டிலேயே கழித்துள்ளனர். மகனே! நானும், காந்தாரியும் செய்யும் தவத்தின் பலனை நீயும் பெறுவாய். ஏன் எனில் மன்னர்கள் தங்கள் ராஜ்யத்தில் நடைபெறும் நல்ல, தீய செயல்கள் அனைத்திற்கும் பங்காளியாவார்” என்று தான் கானகம் செல்ல விரும்புவதைத் தெரிவித்தார்.

திருதராஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் மிகவும் துயரமடைந்தார். அவர் தன் பெரிய தந்தையிடம் கூறலானார்; “மகாராஜா! தாங்கள் இங்கு இவ்வளவு துயரத்துடன் இருப்பதை நான் அறியவில்லை என் அறிவு மிகவும் தீயது. தாங்கள் துயரத்தால் வருந்தி உபவாசம் இருந்துள்ளீர்கள். தரை மீது சயனம் செய்துள்ளீர்கள். ஆகாரத்திலும் கட்டுப்பாடு செய்துள்ளீர்கள். ஆனால் நான் சகோதரர்களுடன் உங்களின் இந்த நிலையை அறியவில்லை. தாங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை மறைத்து, முட்டாளான என்னை ஏமாற்றி வைத்துள்ளீர்கள். தாங்கள் சுகமாக இருப்பதாக என்னை நம்ப வைத்து துயரத்தை அனுபவித்து வந்திருக்கிறீர்கள்.

மன்னா! இந்த ராஜ்யத்தாலோ, யாகங்களாலோ, போகங்களாலோ எனக்கு என்ன லாபம் ஏற்பட்டது? என் அருகில் இருந்து நீங்கள் இவ்வளவு துயரத்தை அனுபவித்துள்ளீர்கள். தாங்கள் இவ்வாறு கூறுவதால் இந்த ராஜ்யத்துடன் நானும் துயரமுடையவனாக ஆகிறேன். தாங்களே எங்களுடைய தாயும்-தந்தையும் சிறந்த குருவுமாவீர்கள் உங்களிடமிருந்து விலகி நாங்கள் எங்கு வசிப்போம்?

மன்னா! உங்களுடைய புதல்வனான யுயுத்ச மன்னராகட்டும். அல்லது தாங்கள் விரும்புவதை இந்த ராஜ்யத்தின் மன்னராக்குங்கள், அல்லது நீங்களே இந்த ராஜ்யத்தை ஆளுங்கள். நான் காட்டிற்குச் சென்றுவிடுகிறேன். மன்னா! நான் முதலில் இருந்தே இகழ்ச்சி என்னும் தீயில் எரிந்துவிட்டேன். இப்போது நீங்களும் என்னை எரிக்காதீர்கள். நான் மன்னன் அல்ல;

தாங்களே மன்னராவீர். நான் உங்களுடைய ஆணைக்குட்பட்ட பணியாள். தாங்கள் தர்மத்தை அறிந்த குரு. நான் எப்படி உங்களுக்கு ஆணையிட முடியும்?

பாவமற்ற மன்னா! துரியோதனன் செய்ததற்காக நாங்கள் சிறிதும் கோபம் கொள்ளவில்லை. எது நடந்ததோ அது நடந்தே தீர வேண்டியதாகும். துரியோதனன் மற்றும் அவனுடைய சகோதரர்களைப்போல நாங்களும் உங்களுடைய புதல்வர்கள் ஆவோம். குந்திதேவி மற்றும் காந்தாரி தேவியிடத்தில் எனக்கு எந்த வேறுபாடும் தெரியவில்லை. மன்னா! நீங்கள் எங்களை விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டால் சத்தியமாக நானும் உங்கள் பின்னால் வந்துவிடுவேன். நீங்கள் இல்லாமல் கடலால் சூழப்பட்ட தனதான்யம் நிரம்பிய இந்தப்பூமி எனக்கு எந்த மகிழ்ச்சியையும் அளிக்காது. ராஜேந்திரா! இவை அனைத்தும் உங்களுடையவை. உங்கள் கால்களில் தலை வைத்து பிரார்த்திக்கிறேன். நீங்கள் மகிழ்ச்சியடையுங்கள். நாங்கள் அனைவரும் உங்களுக்கு அதீனமானவர்கள். உங்களுடைய மனக்கவலையை விட்டுவிடுங்கள். உங்களுக்கு சேவை செய்யும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்னுடைய சௌபாக்கியமாகும். அதனால் நான் கவலையின்றி இருப்பேன்” என்று யுதிஷ்டிரர் பலவாறாகத் திருதராஷ்டிரரிடம் விண்ணப்பித்தார்.

15.4 திருதராஷ்டிரரின் உறுதி

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரர் மீண்டும் தன்னுடைய கருத்தையே வற்புறுத்தினார். “மகனே! குருநந்தனா! இப்போது நான் தவம் மேற்கொள்ளவே விரும்புகிறேன். வாழ்க்கையின் கடைசியில் காட்டிற்குச் செல்வது நம்முடைய குலத்திற்கு உசிதமானது. மன்னா! நீண்டகாலம் நான் உன்னுடன் இருந்துவிட்டேன். நீயும் எனக்கு நீண்டகாலம் சேவையும் சிஷ்ருக்ஷையும் செய்துள்ளாய். இப்போது நான் முதுமையடைந்துவிட்டேன். இப்போது நீ என்னை காட்டிற்குச் செல்ல அனுமதிக்கத்தான் வேண்டும் என்றார்.

திருதராஷ்டிரரின் இந்த சொற்களைக் கேட்டு தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் நடுங்கலானார். கைகுவித்து தன் பெரிய தந்தையை வணங்கிப் பேசாமல் அமர்ந்து கொண்டார். திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரர் தன் உறுதியான கருத்தைக் கூறிய பின் சஞ்ஜயனிடமும், கிருபாசாரியாரிடமும் தனக்காக யுதிஷ்டிரரிடம் எடுத்துக் கூறுமாறு வேண்டினார். தன்னுடைய முதுமைப் பருவத்தால் பேசுவதற்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது எனக் கூறினார். தன்னுடைய வாய் வறண்டுவிடுவதால் பேச இயலவில்லை எனத் தெரிவித்தார்.

15.5 திருதராஷ்டிரர் உணர்விழத்தல்; யுதிஷ்டிரரின் சிஸ்ருகை

இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே குருகுல சிரோமணி திருதராஷ்டிரர் திடீரென்று பலமிழந்தார். காந்தாரியின் உதவியுடன் இருக்கையில் அமர்ந்து உணர்விழந்துவிட்டார். அவர் அவ்வாறு உணர்விழந்ததைக் கண்டு வீரரான யுதிஷ்டிரர் மிகுந்த கவலை கொண்டார். அவர் தனக்குத் தானே கூறிக் கொண்டார்.

“யாரிடம் லக்ஷம் யானைகளுக்கு சமமான பலம் இருந்ததோ அந்த திருதராஷ்டிர மன்னர் இன்று பெண்ணின் உதவியோடு உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பீமசேனனின் இரும்புப்பதுமையைப் பொடிப் பொடியாக்கிய பலம்மிக்க மன்னன் இன்று அபலைப் பெண்ணின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளார். எனக்கு தர்மத்தின் ஞானம் இல்லை. எனக்கும் என்னுடைய அறிவிற்கும், வித்தைக்கும் இகழ்ச்சி. என் காரணமாகவே இந்த மன்னன் இப்போது இந்த நிலையை அடைந்துள்ளார். காந்தாரி தேவியும், திருதராஷ்டிர மன்னரும் போஜனம் செய்யவில்லை என்றால் என்னுடைய இந்த குருஜனங்களைப்போல நானும் உபவாசம் மேற்கொள்வேன்” என்றார்.

பிறகு தர்மம் அறிந்த பாண்டவ யுதிஷ்டிரர், நீரால் குளிர்ந்த கைகளால் திருதராஷ்டிரருடைய முகத்தையும், மார்பையும் மெல்லத் துடைத்துவிட்டார். மகாராஜா யுதிஷ்டிரரின் ரத்தினமும், ஓளஷதியும் நிரம்பிய மணம் மிக்க புனிதமான கரங்களின் ஸ்பரிசுத்தால் திருதராஷ்டிரர் உணர்வு திரும்பப் பெற்றார்.

15.6 திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரின் ஸ்பரிசுத்தை விரும்புதல் தர்மராஜரின் பணிவிடை

உணர்வு பெற்ற திருதராஷ்டிர மன்னர், யுதிஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்; “தாமரைக் கண்ணா! பாண்டுகுமாரா! நீ மறுபடி உன் கைகளால் என் சரீரத்தை வருடிக்கொடு. என்னை மார்போடு அணைத்துக் கொள். சுகம் தரும் உன்னுடைய ஸ்பரிசுத்தால் என்னுடைய சரீரத்தில் உயிர் வந்துவிட்டது. நான் உச்சிமுகர விரும்புகிறேன். என் கைகளால் உன்னை ஸ்பரிசிக்க விரும்புகிறேன். இதனால் நான் திருப்தியடைகிறேன். நான் போஜனம் செய்து நான்கு நாட்களாகிவிட்டன.

இதனால் தளர்ச்சியடைந்து எதையும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறேன். உன்னோடு மிகவும் சிரமத்துடனேயே பேச வேண்டியிருந்தது. ஆகவே சக்தியை இழந்து உணர்வற்றுப் போய்விட்டேன். பிரபோ! உன்னுடைய இந்த ஸ்பரிசம் அமுத ரசத்தைப்போல குளிர்ச்சியாகவும், சுகம்

அளிப்பதாகவும் உள்ளது. குருகுல மன்னா! இதனால் எனக்குப் புதிய ஜீவன் வந்துவிட்டது' என்று கூறினார்.

தன்னுடைய பெரிய தந்தை இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரர் மிகவும் அன்புடன் அவருடைய சரீரம் முழுவதும் மெல்ல மெல்லக் கைகளால் வருடினார். அவருடைய சரீரத்தில் புதிய உயிர் வந்தது போலாயிற்று. அவர் தன் இரு கைகளாலும் யுதிஷ்டிரரை மார்புடன் அணைத்து அவரை உச்சி முகர்ந்தார்.

இந்தக் கருணை மிக்க காட்சியைக் கண்டு, விதுரர் முதலிய அனைவரும் மிகவும் துயரத்தால் அழலானார்கள். அதிக துக்கத்தினால் அவர்களால் யுதிஷ்டிரரிடம் ஏதும் பேச முடியவில்லை. தர்மத்தை அறிந்த காந்தாரி தன் மனத்தில் பெரும் பாரமாகத் துயரத்தைச் சுமந்து கொண்டிருந்தாள். ஆனாலும் அவள் தன் துயரத்தை மறைத்துக் கொண்டு, அமுதவர்களை அழவேண்டாம் எனக் கூறித் தடுத்தாள். குந்தியும், குருகுலத்துப் பெண்களும் கண்ணீர் பெருக்கியவாறு காந்தாரியைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்தனர்.

திருதராஷ்டிரர் மீண்டும், யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! எனக்கு தவத்திற்கு அனுமதி கொடு. அடிக்கடி என்னால் பேச முடியவில்லை. நீ என்னை அதிகக் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தாதே” என்றார். அவர் இவ்வாறு கூறியதைக் கண்டு அங்கிருந்த வீரர்கள் அனைவரும் பெரும் துயரக்குரல் எழுப்பினர். உபவாசம் இருந்ததன் காரணமாகப் பலவீனமாகிக் களைத்து, ஒளியிழந்து, எலும்பும் தோலுமாய் மெலிந்திருந்த திருதராஷ்டிரரைக் கண்டு தர்மராஜர் கண்ணீர் பெருக்கினார். அவரிடம், “சிறந்த மன்னா! நான் என்னுடைய உயிரையும் விரும்பவில்லை; வாழ்க்கையையும் பூமியின் ராஜ்யத்தையும் விரும்பவில்லை. நான் உங்களுக்கு விருப்பமானதையே செய்ய விரும்புகிறேன். நான் உங்களுடைய அருளுக்கும், அன்புக்கும் உரியவன் என்றால் என்னுடைய பிரார்த்தனையை ஏற்று இப்போது போஜனம் செய்யுங்கள் மற்றவற்றைப் பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம்” என்றார்.

தேஜஸ்வியான திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மகனே! நீ எனக்குக் காட்டிற்குச் செல்ல அனுமதி அளிப்பாய் என்றால் நான் போஜனம் செய்வேன். இதுவே என் விருப்பம்” என்றார். அவர் இவ்வாறு கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே வியாச மகரிஷி அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

15.7 வியாசரின் கட்டளை; யுதிஷ்டிரர் அளித்த அனுமதி

வியாச மகரிஷி தன் ஞான திருஷ்டி மூலம் அனைத்தையும் அறிந்தவர்.

அவர் யுதிஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறினார்; “யுதிஷ்டிரா! குருகுல திலகம் திருதராஷ்டிரர் கூறுவதை யோசிக்காமல் நிறைவேற்று. இந்த மன்னர் முதுமையடைந்துவிட்டார். இவரது புதல்வர்கள் அனைவரும் அழிந்துவிட்டனர். இந்தக் கஷ்டத்தை இவரால் அதிக காலம் சகிக்க முடியாது.

காந்தாரி நன்கு கற்றறிந்தவர். கருணை உடையவர். அதனாலேயே அவள் புத்திர சோகத்தைத் தைரியத்துடன் சகித்து வந்திருக்கிறாள். நீ என் சொற்களைக் கேள். திருதராஷ்டிரருக்குக் காடு செல்ல அனுமதி கொடு. இங்கு இருந்தால் இவருடைய மரணம் வீணாகிவிடும். இவர் தன்னுடைய முன்னோர்களான ராஜரிஷிகளின் பாதையில் செல்லட்டும். நீ இவருக்கு அந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடு. எல்லா ராஜரிஷிகளும் வாழ்க்கையின் இறுதிப் பகுதியைக் காட்டிலேயே கழித்துள்ளனர்” என்று கூறினார்.

வியாசர் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் அவரிடம், “பகவன்! தாங்கள் மதிப்பிற்குரிய குருவுமாவீர். இந்த ராஜ்யத்தின் ஆதாரம் தாங்களே. திருதராஷ்டிர மன்னர் எங்கள் தந்தையும் குருவும் ஆவார். தர்மப்படி புதல்வன் தான் தந்தையின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவன்” எனப் பதிலளித்தார். யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு தந்தைக்குத்தான் கட்டளையிடுவது தர்மமாகாது என்றதும் வியாசர் மறுபடியும் தர்மராஜருக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

“பாரதா! நீ கூறுவது சரிதான். ஆனாலும் திருதராஷ்டிரரின் வயது முதிர்ந்துவிட்டது. இவருடைய இறுதிக்காலத்தில் இருக்கிறார். ஆகவே இவர் என்னிடமும் மன்னனாகிய உன்னிடமும் அனுமதி பெற்று தவத்தின் மூலம் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளட்டும். இவரது சுபகாரியத்தில் இடையூறு செய்யாதே. போரில் அல்லது காட்டில் சாஸ்திரப்படி மரணம் நிகழ வேண்டும் என்பதே ராஜரிஷிகளின் தர்மம் ஆகும்.

உன்னுடைய தந்தை பாண்டு மகாராஜாவும் திருதராஷ்டிரரை குருவாகக் கருதி சீடனைப்போல் அவருக்கு சேவை புரிந்துள்ளார். இவர் பெரும் தகூழிணைகள் உடைய பெரிய யாகங்களைச் செய்துள்ளார். பூமியை நன்கு அனுபவித்து, மக்களைப் பரிபாலனம் செய்துள்ளார். நீ கானகம் சென்றிருந்தபோது 13 ஆண்டுகள் தன் புதல்வன் ஆண்ட பெரும் ராஜ்யத்தை இவர் அனுபவித்துள்ளார். பணியாட்களுடன் நீ இவரையும், காந்தாரி தேவியையும் ஆராதனை செய்துள்ளாய். இப்போது உன் தந்தைக்கு வனம் செல்ல அனுமதி அளித்துவிடு. ஏன் எனில் இப்போது இவர் தவம் செய்ய வேண்டிய சமயம் வந்துள்ளது. யுதிஷ்டிரா! இவர் மனத்தில் உன் மீது சிறிதும் கோபமில்லை” என்று எடுத்துரைத்தார்.

இவ்வாறு கூறி, வியாசர் யுதிஷ்டிரரைச் சம்மதிக்க வைத்தார். வியாச பகவானின் ஆணையைச் சிரமேற் கொண்ட யுதிஷ்டிரரும் மிகவும் நல்லது என்று கூறி அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். பிறகு வியாசர் தன் ஆசிரமம் திரும்பினார். வியாச மகரிஷி சென்ற பிறகு, தன் பெரிய தந்தை திருதராஷ்டிரரிடம், யுதிஷ்டிரர் மெதுவாகக் கூறலானார்;

“தந்தையே! வியாச பகவான் என்ன ஆணையளித்தாரோ, தாங்கள் என்ன செய்ய தீர்மானித்துள்ளீர்களோ, கிருபாசாரியார், விதுரர், யுயுத்சு, சஞ்ஜயன் ஆகியோர் எவ்வாறு கூறுவார்களோ, அதையே நான் செய்வேன். ஏன் எனில் அவர்கள் அனைவரும் இந்தக் குலத்தின் நன்மையை விரும்புபவர்கள்; என்னுடைய மதிப்பிற்குரியவர்களும் ஆவர். மன்னா! இப்போது தங்கள் பாதம் பணிந்து வேண்டுகிறேன். முதலில் போஜனம் செய்யுங்கள். பிறகு ஆஸ்ரமத்திற்குச் செல்லுங்கள்” என்று பிரார்த்தித்தார்.

15.8 திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் பரிவு காட்டுதல்

திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்ல அனுமதி அளித்ததும், அவர் காந்தாரியுடன் மெல்ல நடந்து தன் மாளிகைக்குத் திரும்பினார். பிற்பகல் செய்ய வேண்டிய தார்மீக காரியங்களை முடித்தார். பிராமணர்களுக்குப் போஜனம் அளித்துத் தானும் போஜனம் அருந்தினார். மருமகங்களால் உபசரிக்கப்பட்ட காந்தாரி தேவியும் ஆகாரம் ஏற்றார். திருதராஷ்டிர மன்னர் ஆகாரம் அருந்திய பின்னரே பாண்டவர்களும், விதுரர் முதலிய மற்றவர்களும் போஜனம் செய்தனர். போஜனத்திற்குப் பின் மீண்டும் அனைவரும் திருதராஷ்டிரரின் சேவைக்கு வந்து அமர்ந்தனர்.

தன்னருகில் தனியாக வந்து அமர்ந்த யுதிஷ்டிரரின் முதுகை திருதராஷ்டிர மன்னர் தன் கைகளால் தடவிக் கொடுத்தார். அவரிடம், “குருந்தனா! எட்டு அங்கங்கள் உடைய இந்த ராஜ்யத்தில் நீ எப்போதும் தர்மத்தையே முன்னால் வை. இதனுடைய பாதுகாப்பிலும் நிர்வாகத்திலும் ஒருபோதும் எந்த வகையான தவறும் செய்யாதே. பாண்டுகுமாரா! தர்மத்தாலேயே ராஜ்யம் காக்கப்படுகிறது. இதை நீயே அறிவாய்; என்றாலும் நான் சொல்வதைக் கேள்” என்றவாறு யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜ நீதியை உபதேசிக்கலானார்.

15.9 திருதராஷ்டிரர் உபதேசித்த ராஜநீதி

திருதராஷ்டிரர் மன்னனின் கடமைகளைப் பற்றிக் கூறினார். மன்னன் வித்வான்களின் சங்கத்தை ஏற்பது; புலன்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைப்பது மந்திரிகளை மேற்பார்வையிடுவது, ஒற்றர்களை நியமிப்பது; நகரம் மற்றும்

அந்தப்புரப் பாதுகாப்பு, மன்னன் தன்னைப் பாதுகாப்பது, ஆலோசனை மேற்கொள்ளும் இடம் மற்றும் முறை, நியாயாதிகாரிகளின் நியமனம், மன்னனின் அன்றாடக் கடமைகள், மண்டலம் என்பதின் விளக்கம், மன்னன் மண்டலங்களின் ஞானம் பெற வேண்டியதின் அவசியம், மன்னன் போரில் ஈடுபடுதல், அதற்கான சமயம் மற்றும் சக்தி பற்றிய விளக்கம், யுத்தம் மற்றும் சமாதானம் பற்றிய விஷயங்கள், மக்களைப் பரிபாலனம் செய்வதின் சிறப்பு ஆகியவற்றைத் திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரருக்கு உபதேசித்தார்.

15.10 யுதிஷ்டிரர் மேலும் உபதேசம் அளிக்கக் கேட்பது

யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம், “தாங்கள் கூறுவதுபோலவே செய்வேன். தாங்கள் எனக்கு இன்னும் ஏதேனும் உபதேசம் அளியுங்கள். பீஷ்மர் சொர்க்கம் அடைந்துவிட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் துவாரகைக்குச் சென்றுவிட்டார். விதுரரும் சஞ்ஜயனும் உங்களோடு இருக்கிறார்கள். இப்போது எனக்கு உபதேசம் அளிக்க வேறு யார் இருக்கிறார்கள்? இன்று என்னுடைய நன்மையை விரும்பித் தாங்கள் எனக்கு அளிக்கும் உபதேசப்படி நடந்து கொள்வேன்” என உறுதியளித்தார். திருதராஷ்டிரர் தனக்குப் பேசுவதில் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது எனத் தெரிவித்துத் தன் மாளிகைக்குத் திரும்பினார்.

15.11 திருதராஷ்டிரர் சிராத்தத்திற்காகச் செல்வம் வேண்டுதல்

இரவு கழிந்து பகலானதும் திருதராஷ்டிரர் விதுரரை யுதிஷ்டிரரின் மாளிகைக்கு அனுப்பினார். விதுரர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! திருதராஷ்டிர மன்னர் வனவாச தீக்ஷ எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார். வருகின்ற கார்த்திகை பௌர்ணமியன்று அவர் காட்டிற்கு யாத்திரை மேற்கொள்ள இருக்கிறார். இப்போது அவர் மகாத்மா பீஷ்மர் துரோணர், சோமதத்தன், வாஹ்லீகர், போரில் கொல்லப்பட்ட தன்னுடைய புதல்வர்கள், அனைவருக்கும் சிராத்தம் செய்ய விரும்புகிறார்.” என்று தெரிவித்தார். விதுரரின் பேச்சைக் கேட்டு அர்ஜுனனும் யுதிஷ்டிரரும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

பீமசேனன் திருதராஷ்டிரருக்குச் செல்வம் அளிக்க எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் அவரிடம் சமாதானமாகப் பேசினார். யுதிஷ்டிரர் விதுரரிடம், “சிறிய தந்தையே! திருதராஷ்டிர மன்னர் பீமசேனனிடம் சினம் கொள்ள வேண்டாம். காட்டில் மழை, வெயில், பனி ஆகிய பலவகை துன்பங்களால் பீமசேனன் மிகுந்த கஷ்டமடைய நேர்ந்துவிட்டது. தாங்கள் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் அவர் என்ன என்ன பொருட்களை எந்த அளவு பெற விரும்புகிறாரோ, அவை அனைத்தையும் என்னிடமிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறுங்கள். பீமன் மிகவும் துயரமடைந்துவிட்டதால்

எப்பொழுதேனும் தன் வெறுப்பை வெளிக்காட்டிவிடுகிறார். இதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம் என்று மன்னரிடம் கூறுங்கள்.

என்னிடத்திலும், அர்ஜுனனிடத்திலும் உள்ள செல்வம் அனைத்திற்கும் அவரே சுவாமியாவார். இந்த விஷயத்தை அவரிடம் கூறுங்கள். அவர் எவ்வளவு செலவு வேண்டுமானாலும் செய்யட்டும். பிராமணர்களுக்கு ஏராளமான தானம் அளிக்கட்டும். தன் புதல்வர்கள் மற்றும் நண்பர்களின் கடனிலிருந்து விடுதலை அடையட்டும். அவரிடம் என் சரீரமும், என் செல்வமும் அவருக்கு அதீனமானவை என்பதை ஐயமின்றித் தெரிவியுங்கள்” என்றார்.

15.12 திருதராஷ்டிரர் கானகம் புறப்பாடு; காந்தாரியுடன் குந்தியும் செல்லுதல்

திருதராஷ்டிரர் தான் விரும்பியவாறு அனைத்துக் காரியங்களையும் செய்து பெரும் தான யாகத்தை நடத்தினார். கார்த்திகைப் பௌர்ணமியன்று நகரிலிருந்து வெளியேறி கானக யாத்திரையை மேற்கொண்டார். திருதராஷ்டிரர் காந்தாரி இவர்களுடன் விதூரரும், சஞ்ஜயனும் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தனர். கிருபாசாரியாரும், யுயுத்சுவம் அஸ்தினாபுரம் செல்லத் திருதராஷ்டிரரால் கட்டளையிடப்பட்டனர். மன்னரைப் பின் தொடர்ந்து குருகுலப் பெண்களோடும் சகோதரர்களுடனும் சென்ற யுதிஷ்டிர மன்னர் தன்னுடைய பெரிய தந்தைக்குத் துயரத்துடன் விடையளித்து நகரம் திரும்ப எண்ணினார்.

அப்போது காந்தாரி தேவியின் கையைப் பிடித்து நடந்து சென்ற குந்திதேவியிடம், யுதிஷ்டிரர், “ராஜமாதா! தாங்கள் தங்களுடைய மருமகர்களுடன் நகரத்திற்குத் திரும்புங்கள். தவத்தை விரும்பிச் செல்லும் இவரைச் செல்லவிடுங்கள்” என்று கூறினார். ஆனால் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியபோதும் குந்தி காந்தாரியின் கைகளைப் பற்றியவாறு சென்று கொண்டிருந்தாள். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம் பின்வருமாறு கூறினார்.

“மகாராஜா! நீ சகதேவனிடம் ஒருபோதும் சினம் கொள்ளாதே. அவன் உன்னிடமும், என்னிடமும் பக்தி வைத்துள்ளான். போரில் புறமுதுகிடாத சகோதரன் கர்ணனையும் எப்போதும் நினைவில் வை. என்னுடைய தீய புத்தியின் காரணமாகவே அவன் போரில் கொல்லப்பட்டான். என் இதயம் இரும்பால் ஆனது போலும். அதனால்தான் அது இன்னும் உடைந்துபோகவில்லை. நான் சூரியபுத்திரன் கர்ணனை உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்காதது என்னுடைய குற்றமேயாகும். நீ எப்போதும்

கர்ணனுக்காக தானங்கள் அளித்து வா. என் மருமகள் திரௌபதிக்குப் பிரியமானதையே செய். பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன் அனைவரையும் திருப்தியுடன் வை. இன்று முதல் குருகுலத்தின் பாரம் உன்மீது உள்ளது. இனி, நான் காந்தாரியுடன் அழுக்குப்படிந்த உடலுடன், தபஸ்வினியாக வாழ்வேன். என்னுடைய மாமனார், மாமியார் இவர்களின் சரண சேவையில் ஈடுபடுவேன்” என்றார்.

15.13 யுதிஷ்டிரர் தாயார் குந்தியிடம் வேண்டுகல்

தன் தாய் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரரும் ஏனைய பாண்டவர்களும் மிகவும் கவலையடைந்தனர். யுதிஷ்டிரர் சிறிது நேரம் ஏதும் பேசவில்லை. சற்று யோசித்த பின் குந்திதேவியிடம் தீனத் தன்மையுடன் கூறலானார்; “தாயே! நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு தீர்மானித்துள்ளீர்கள்? நீங்கள் இவ்வாறு கூறக்கூடாது. நான் உங்களுக்கு வனம் செல்ல அனுமதி அளிக்க முடியாது. தாங்கள் எங்களுக்கு அருள்புரியுங்கள். முன்பு நாங்கள் நகரத்திலிருந்து வெளியேறிய சமயம், விதுலாவின் மூலம் கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்குமாறு உற்சாகம் அளித்தீர்கள். இன்று நீங்கள் எங்களை விட்டுவிட்டுச் செல்வது சரியல்ல.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மூலம் உங்களுடைய யோசனையைக் கேட்டு நான் பல மன்னர்களை சம்ஹாரம் செய்து இந்த ராஜ்யத்தைப் பெற்றேன். எங்கே உங்களுடைய அந்த அறிவு? எங்கே உங்களுடைய அந்த ஆலோசனை? எங்களுக்கு கூடித்திரிய தர்மத்தை உபதேசித்து விட்டு, தாங்கள் அதிலிருந்து விலக விரும்புகிறீர்களே? எங்களையும், உங்களுடைய மருமகன்களையும் விட்டுவிட்டுக் காடுகளில் எப்படி வசிப்பீர்கள். ஆகவே எங்கள் மீது அருள்புரிந்து இங்கேயே இருங்கள்” என்று வேண்டினார். குந்தியின் கண்கள் யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்டு நீரைப் பொழிந்தன. ஆனால் அவர் நிற்காமல் சென்று கொண்டிருந்தார்.

பிறகு பீமனும் குந்தியிடம் பலவகையாக எடுத்துக் கூறினார். ஆனால் குந்தி தன் உறுதியான முடிவிலிருந்து பின்வாங்கவில்லை. திரௌபதி, சுபத்ரா இருவரும் அழுதபடி குந்திக்குப்பின் சென்றும் அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. பாண்டவர்களும், அந்தப்புரப் பெண்கள் மற்றும் பணியாட்களுடன் அவர் பின் தொடர்ந்து சென்றனர். அச்சமயம் குந்தி தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு தன் புதல்வர்களுக்குப் பதிலளித்தார்.

15.14 பாண்டவர்களுக்குக் குந்தி அளித்த பதில்

“மகாபாஹு பாண்டவா! நீ கூறியது சரிதான் மன்னா! முன்பு நீ

பலவகையான கஷ்டங்களால் தளர்ந்திருந்ததால் நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். சூதாட்டத்தில் உன் ராஜ்யம் பிடுங்கப்பட்டது. நீ சுகத்தை இழந்துவிட்டாய்; உன்னுடைய உற்றார், உறவினர் உன்னை நிராகரித்தனர். ஆதலால் நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். நீங்கள் அனைவரும் இந்திரனைப் போன்ற சக்தியையும், தேவர்களுக்கு இணையான பராக்ரமத்தையும் பெற்றும் வாழ்க்கையைக் கழிப்பதற்காக மற்றவர்கள் முகத்தைப் பார்க்கக்கூடாது என்பதற்காக நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகமூட்டினேன்.

நீ தர்மாத்மாக்களில் சிறந்தவனாக, இந்திரனைப்போல ஐஸ்வர்யத்தையும் பெற்றிருந்தாய், நீ வனவாச கஷ்டத்தை அனுபவிக்கக்கூடாது என்பதற்காக நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகமளித்தேன். பத்தாயிரம் யானைபலம் உடைய இந்த பீமசேனன் உற்சாகம் இழந்துவிடக்கூடாது என்று நான் உன்னைப் போருக்குத் தூண்டினேன். இந்திரனுக்கு நிகரான, வெற்றியுடைய அர்ஜுனன் தளர்ந்துவிடக்கூடாது என்று நான் உன்னைப் போர் செய்யக் கூறினேன். குரு ஜனங்களின் ஆணையை நிறைவேற்றும் நகுல-சுகதேவர்கள் பசியினால் கஷ்டப்படக்கூடாது என உன்னைப் போர் செய்ய உற்சாகமளித்தேன். உயரமான, சியாம வர்ண, அழகிய கண்களை உடைய என் மருமகன் மீண்டும் வீணாக சபையில் அவமானப்படக்கூடாது என்று நான் உன்னைப் போருக்குத் தூண்டினேன்.

பீமசேனனும், நீயும் பார்க்கும்போதே, சூதில் வெல்லப்பட்ட ரஜஸ்வலையான திரௌபதியை முட்டாள்தனமாகத் தாஸியைப்போல் இழுத்தபோதே நம்முடைய இந்த குலம் பராபவம் அடைந்தே தீரும் என்பது எனக்குத் தெரிந்துவிட்டது. என்னுடைய மாமனார் முதலிய அனைவரும் பேசாமல் அமர்ந்திருந்தனர். திரௌபதி ரக்ஷகனை விரும்பி, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அழைத்தவாறு குராரிப் பறவையைப் போல் அழுது கொண்டிருந்தாள்.

அறிவு அழிந்த பாவி துச்சாதனன் என் மருமகளின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்தபோதே நான் துயரத்தில் முழுகிவிட்டேன். இந்தக் காரணங்களாலேயே அப்போது விதுலாவின் சொற்கள் மூலம் உங்களுடைய தேஜஸை அதிகரிக்கத் தூண்டினேன். புதல்வர்களே, இந்த விஷயத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளுங்கள். என்னுடனும், பாண்டுவின் புதல்வர்களுடனும் இந்த ராஜவம்சம் முடிந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே நான் உன்னைப் போருக்காக உற்சாகமூட்டினேன். யாருடைய வம்சம் அழிந்து விடுகிறதோ, அந்தக்

குலத்தின் புதல்வர்களும், பேரர்களும் ஒருபோதும் புண்ணிய லோகத்தை அடைவதில்லை. ஏன் எனில் அந்த வம்சம் அழிந்தேவிடுகிறது.

புதல்வர்களே! நான் முன்பு பாண்டு மகாராஜாவுடன் பரந்த ராஜ்ய சுகத்தை அனுபவித்துவிட்டேன். மிகப்பெரிய தானங்களைச் செய்துவிட்டேன். யாகத்தில் முறைப்படி சோமபானம் செய்துள்ளேன். நான் என்னுடைய லாபத்திற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைத் தூண்டிவிடவில்லை. விதுலாவின் மூலம் உங்களுக்குச் செய்தி அனுப்பியது உங்களைக் காக்கும் உத்தேசத்துடனேயே செய்யப்பட்டதாகும்.

புதல்வர்களே! நான் புதல்வன் வென்ற ராஜ்யத்தின் பலனை அனுபவிக்க விரும்பவில்லை. நான் தவத்தின் மூலம் புண்ணிய மயமான கணவனின் உலகத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன். யுதிஷ்டிரா! இனி, நான் என் வனவாசி மாமனார், மாமியாருக்கு சேவை செய்து, தவத்தின் மூலம் இந்த சரீரத்தை உலர்த்திவிடுவேன். கௌரவர்களில் சிறந்தவனே! நீ பீமன் முதலியவர்களுடன் திரும்பிச் செல். உன் அறிவு தர்மத்திலேயே நிலைத்திருக்கட்டும். உன் இதயம் மிகவும் தாராளமாக இருக்கட்டும்” என்று பதிலளித்தார்.

15.15 பாண்டவர்கள் துயரத்துடன் நகரம் திரும்புதல்

குந்தியின் பேச்சைக் கேட்ட புண்ணியமுடைய பாண்டவர்கள் மிகவும் வெட்கமடைந்தனர். திரௌபதியோடு நகரத்திற்குத் திரும்பினர். அவர்களுடைய அழகைக்குரல் நாற்புறமும் எதிரொலித்தது. அனைவரும் குந்தியையும், திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரியையும் வலம் வந்து நகரத்திற்குத் திரும்பினர்.

15.16 திருதராஷ்டிரர் முதலியோரை எண்ணி நகர வாசிகளும் பாண்டவர்களும் கவலை கொள்ளுதல்

திருதராஷ்டிரர் கானகம் சென்றதும் பாண்டவர்கள் துயரத்தால் தாபமுற்றனர். தாயாரின் பிரிவுத் துயர் அவர்களைத் தகித்துவிட்டது. இதேபோல நகர மக்கள் அனைவரும், “முதிய மன்னர் திருதராஷ்டிரரும், பாக்கியவதி காந்தாரி தேவியும், குந்திபோஜனின் குமாரி ப்ருதா தேவியும் எவ்வாறு காட்டில் நாட்களைக் கழிப்பார்கள்?” என்று பேசிக் கொண்டனர். சுகம் அனுபவிக்கத்தக்க அறிவுக் கண்ணுடைய அந்த ராஜரிஷி பெரும் காட்டில் எவ்வாறு நாட்களைக் கழிக்கப் போகிறார்? குந்திதேவி தன் புதல்வர்களின் தரிசனம் இன்றி, காட்டில் வாழ்வதை எவ்வாறு விரும்பினார்? விதுரரும், சஞ்ஜயனும் எவ்வாறு இருப்பார்கள்?” என்று குழந்தை முதல்

கிழவர் வரை நகர மக்கள் அனைவரும் கவலையும், சோகமும் கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டனர். இவ்வாறு ஓராண்டுக்காலம் கழிந்தது.

பாண்டவர்களோ, நிரந்தரமாக சோகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டனர். தங்களுடைய முதிய தாயாருக்காகவும், பெரிய தந்தை திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரி தேவிக்காகவும் மிகுந்த கவலை கொண்டனர். புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்ட காந்தாரியையும், திருதராஷ்டிரரையும் பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்பட்டு அவர்கள் அமைதியிழந்துவிட்டனர். அவர்களுக்கு அரசியலிலும், பெண்களிடமும் கூட ஈடுபாடு இல்லாமல் போயிற்று. வேதம் ஒதுதலில் கூட ருசியில்லாமல் போனது.

அவர்கள் மிகுந்த வருத்தமும், விரக்தியும் கொண்டனர். சகோதரர் மற்றும் உறவினர்களின் அந்த பயங்கர வதத்தை அடிக்கடி நினைத்தனர். போர் முனையில் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்ட சிறுவன் அபிமன்யு, மற்றும் புறமுதுகிடாத கர்ணன் இவர்களின் வதத்தால் அமைதியிழந்தனர். திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவருடனும், பல்வேறு நண்பர்களும் கொல்லப்பட்டதை நினைத்து, நினைத்து உற்சாகம் இழந்து போயினர்.

புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதால் துருபதகுமாரியும், சுபத்ராவும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியின்றி அமர்ந்து கொண்டிருந்தனர். அந்த நாட்களில் உத்தராவின் புதல்வன் சிறுவன் பரீக்ஷித்தின் முகத்தைப் பார்த்தே அவர்கள் ஆறுதல் அடைந்தனர். அரசாங்கக் காரியங்களை மிகுந்த அக்கறையுடன் செய்து வந்த பாண்டவர்கள் ராஜகாரியங்களையும் செய்யவில்லை. அவர்கள் இதயத்தில் சோகம் குடிகொண்டுவிட்டது. எந்தப் பொருளைப் பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. பேசுபவர்களின் சொற்களில் கவனம் செலுத்தவில்லை.

கடலைப்போலக் கம்பீரமான கடக்க முடியாத பாண்டவர்கள் சோகத்தால் நிலைகுலைந்து போயினர். ஒருநாள் மிகவும் துயரத்துடன் “நம் தாயார் குந்தி மிகவும் மெலிந்திருப்பார். அவர் எவ்வாறு முதியவர்களான திருதராஷ்டிரருக்கும், காந்தாரிக்கும் சேவை செய்வார்? கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த அந்தக் காட்டில் புதல்வர்களற்ற திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியுடன் எவ்வாறு வாழ்வார். உற்றார், உறவினர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்ட காந்தாரி குருடனும், கிழவனுமான தன் கணவனை எவ்வாறு பார்த்துக் கொள்வார்? என்று பல விதமாக யோசித்துக் கவலைப்பட்டனர். அவர்களைப் பார்க்க வனம் செல்ல விரும்பினர்.

15.17 சுகதேவன் குந்தி தேவியைத் தரிசிக்க விரும்புதல்

அச்சமயம் சுகதேவன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கிக் கூறினார்; “சகோதரரே! தற்சமயம் தாங்கள் தபோவனம் செல்ல விரும்புவதாகத் தோன்றுகிறது. இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். மன்னா! நான் உங்களுடைய கௌரவத்தை நினைத்து, அங்கு செல்ல விரும்புவதைச் சங்கோஜத்தால் கூறவில்லை. இன்று சௌபாக்கியத்தால் உங்களுக்கே அந்த எண்ணம் தோன்றிவிட்டது. நான் தவத்தில் ஈடுபட்ட குந்தியைத் தரிசிப்பேன். தபஸ்வினியான அவர் குச ஆசனத்தில் சயனம் செய்து காயமடைந்திருப்பார்.

மாளிகைகளில் வளர்ந்து பெரியவராகி, சுகத்தை அனுபவித்த அவர் இப்போது கானக வாழ்க்கையில் களைத்து, துயரமடைந்திருப்பார். எனக்கு எப்போது அவருடைய தரிசனம் கிடைக்கும்? மனிதர்களின் கதி நிச்சயம் நிலையற்றது. அதில் அகப்பட்டு ராஜகுமாரி குந்தி சுகங்களை இழந்து காட்டில் வாசம்புரிகிறார்” என்றார்.

15.18 சுகதேவன் சொல் கேட்டுத் திரௌபதி யுதிஷ்டிரிடம் வேண்டதல்

சுகதேவனின் சொற்களைக் கேட்ட மகாராணி திரௌபதி மன்னரை உபசரித்து அவரிடம் கூறினார்; “மன்னா! நான் என் மாமியார் குந்திதேவியை எப்போது தரிசனம் செய்வேன்? அவர் இதுவரை உயிருடன் இருப்பாரா? அவர் உயிரோடு இருந்தால் அவரைத் தரிசனம் செய்து நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைவேன். ராஜேந்திரா! உங்கள் மனம் தர்மத்திலேயே நிலைக்கட்டும். இன்று தாங்கள் எங்களுக்குக் குந்திதேவியின் தரிசனத்தைச் செய்வித்து மிகுந்த நன்மையைப் பெறப்போகிறீர்கள். அந்தப்புரத்திலுள்ள மருமகன்கள் அனைவரும் காட்டிற்குச் செல்லக் காலை முன்னால் வைத்து நிற்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் குந்தி, காந்தாரி மற்றும் மாமனாரைத் தரிசிக்க விரும்புகிறார்கள். இதனை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

15.19 யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தல்; ஏற்பாடுகளுக்கான ஆணை

சுகதேவனும், திரௌபதியும் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் கானகம் செல்லத் தீர்மானித்தார். சேனாபதிகளை அழைத்து, “நான் வனவாசியான திருதராஷ்டிர மன்னரைத் தரிசிப்பதற்காகக் கானகம் செல்லப்போகிறேன். நீங்கள் பல தேர்களையும், யானை, குதிரை முதலிய வாகனங்களையும் ஆயத்தம் செய்யுங்கள்” எனக் கட்டளையிட்டார். பிறகு அந்தப்புரத் தலைவர்களுக்கும், பலவகை வாகனங்களையும்,

பல்லக்குகளையும் ஆயிரக்கணக்கில் தயார் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார். அவசியமான பொருட்கள் ஏற்றப்பட்ட வண்டிகளும், கடைவீதிகளும் நிதிகளும், கலைஞர்களும், நிதித் தலைவர்களும் குருகோத்திரத்தின் ஆசிரமத்தை நோக்கிப் புறப்படுங்கள் என்று ஆணையிட்டார்.

நகரவாசிகளில் யார் மகாராஜாவைத் தரிசிக்க விரும்பினாலும் அவர் தடையின்றி, வசதியுடனும், பாதுகாப்புடனும் அழைத்துச் செல்லப்படுவார். சமையலறையின் தலைவர்களும், சமையல்காரர்களும், உணவு தயாரிப்பதற்குரிய எல்லாப் பாத்திரங்கள், பொருட்கள், மற்றும் உணவுப் பொருட்களையும் வண்டிகளில் வைத்து எடுத்துச் செல்லட்டும். நகரத்தில் நாளைக்காலை யாத்திரை தொடங்கும். ஆகவே செல்ல விரும்புவவர்கள் தாமதிக்க வேண்டாம். வழியில் நாம் ஓய்வெடுப்பதற்குரிய பலவகை கூடாரங்கள் இன்றே அமைக்கப்பட்டும் என்று யுதிஷ்டிரர் கட்டளையிட்டார்.

15.20 பாண்டவர்களின் குருகோத்திர யாத்திரை

மறுநாள் காலையில் யுதிஷ்டிர மன்னர் தன் சகோதரர்களுடன் பெண்கள் மற்றும் முதியவர்களை முன்னால் வைத்துக் குருகோத்திரம் புறப்பட்டார். அவர் நகரத்திற்கு வெளியே சென்று தன்னுடன் வர விரும்பும் நகர மக்களுக்காக 5 நாட்கள் ஒரே இடத்தில் தங்கினார். மக்கள் வந்து கூடியதும் அனைவரையும் அழைத்துக் கொண்டு காடு நோக்கிச் சென்றார்.

மன்னர் புறப்பட ஆணையிட்டதும் குதிரை வீரர்கள் சவாரிகளைப் பூட்டினர். சிலர் பல்லக்குகளிலும், சிலர் பளபளக்கும் தங்கத் தேரிலும், சிலர் யானைகள் மீதும், சிலர் ஓட்டகங்களின் மீதும் ஏறிச் சென்றனர். வீரர்கள் கால்நடையாகவே சென்றனர். நகர, தேச மக்கள் திருதராஷ்டிரரைக் காணும் விருப்பத்துடன் பலவகை வாகனங்கள் மூலம் மன்னரின் சேனையைப் பின்பற்றிச் சென்றனர். யுதிஷ்டிரரின் கட்டளைப்படி சேனாபதி கிருபாசாரியார் சேனையை உடன் அழைத்துக் கொண்டு ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்றார். யுதிஷ்டிர மன்னரைப் பிராமணர்கள் சூழ்ந்து சென்றனர்.

சூத, மாகத, வந்திகள் துதி செய்தனர். வெண்குடை தரித்துப் பெரும் தேர்ப்படையுடன் யுதிஷ்டிரர் யாத்திரை மேற்கொண்டார். பலவகை யந்திரங்களும் ஆயுதங்களும் வைக்கப்பட்டிருந்த யானைகளின் சேனையோடு பீமசேனனும் உடன் சென்றார். மாத்திரி புதல்வர்கள் குதிரை வீரர்கள் சூழக் குதிரை மேல் ஏறிச் சென்றனர். மகாதேஜஸ்வியான அர்ஜுனன் வெண்குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட திவ்யமான தேரின் மீது ஏறி யுதிஷ்டிரருக்குப் பின்னால் சென்றார். திரௌபதி முதலிய பெண்களும்

பல்லக்கில் அமர்ந்து, ஏழை, எளியவர்களுக்குத் தானம் அளித்தவாறு சென்றனர். அந்தப்புரத் தலைவர்கள் நாற்புறமும் அவர்களைப் பாதுகாத்துச் சென்றனர்.

குழல் ஒலியுடனும், வீணையின் இசையுடனும் பாண்டவசேனை மிகவும் சோபையுற்றது. அந்த குருகுல வீரர்கள் நதியின் அழகிய கரைகளில் முகாமிட்டுத் தங்கிக் கானகம் நோக்கி முன்னேறினர். யுயுத்சுவம், புரோகிதர் தெளம்யரும் அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்தவாறு தலைநகரைப் பாதுகாத்தனர். யுதிஷ்டிரர் தனது சேனையுடன் புனிதமான யமுனையைக் கடந்து குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார். தூரத்திலிருந்தே அவர் ராஜரிஷி சத்யுபர் மற்றும் திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்தைப் பார்த்தார். அதனால் அவர்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் பெரும் கோலாகலத்துடன் அந்த கானகத்தில் பிரவேசித்தனர்.

15.21 பாண்டவர்களும், நகர மக்களும் திருதராஷ்டிரரைத் தரிசித்தல்

பாண்டவர்கள் அனைவரும் தூரத்திலேயே தங்கள் சவாரியிலிருந்து இறங்கினர். மிக விநயத்துடன் நடந்தே மன்னரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றனர். உடன் வந்த படைவீரர்களும், நாட்டு மக்களும், குருகுலப் பெண்களும் கால்நடையாகவே ஆசிரமம் வந்தடைந்தனர். மனிதர்களற்ற அந்த ஆசிரமத்தில் மான்கள் கூட்டம் கூட்டமாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தன. அந்த ஆசிரமத்தின் அழகை அங்கிருந்த வாழைத் தோட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது. பாண்டவர்கள் ஆசிரமத்தை அடைந்ததுமே அங்கு நியமத்துடன் விரதபாலனம் செய்யும் தவசிகள் பாண்டவர்களைப் பார்ப்பதற்காகக் குதூகலத்துடன் அங்கு வந்து கூடிவிட்டனர்.

யுதிஷ்டிரர் அவர்கள் அனைவரையும் வணங்கி, “எங்கள் பெரிய தந்தை இப்போது எங்கு சென்றுள்ளார்?” என்று கேட்டார். முனிவர்கள் திருதராஷ்டிரர் யமுனையில் நீராடி, மலர்களையும், தண்ணீரையும் கொண்டு வரச் சென்றிருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். அதைக்கேட்டு அவர்கள் அனைவரும் யமுனைக் கரையை நோக்கி நடந்தனர். சிறிது தூரம் சென்றதும் பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி ஆகியோர் வருவதைக் கண்டனர்.

குந்தி முதலியோர் வருவதைக் கண்ட சகதேவன் மிக வேகமாக ஓடிச்சென்று குந்தியின் பாதங்களைப் பற்றிக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதார். குந்தி தன் அன்பு மகன் சகதேவனைக் கண்டு தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருக்கித் தன் இரு கைகளாலும் சகதேவனைத் தூக்கி மார்புடன்

அணைத்துக் கொண்டார். காந்தாரியிடம் அக்கா! சகதேவன் தங்கள் சேவைக்கு வந்துள்ளார் என்று கூறினார். பிறகு யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன் ஆகியோரைப் பார்த்துக் குந்தி அவர்களை நோக்கிச் சென்றார். புதல்வர்கள் அற்ற அந்த முதிய தம்பதிகளையும் தன்னோடு இழுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவரைக் கண்டதுமே பாண்டவர்கள் அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினர்.

திருதராஷ்டிர மன்னர் குரலைக் கொண்டும், ஸ்பரிசித்தும் பாண்டவர்களை அடையாளம் கண்டு அனைவருக்கும் ஆறுதல் அளித்தார். கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்ட பாண்டவர்கள் அவர்கள் மூவரையும் முறைப்படி வணங்கினர். தாயால் ஆறுதல் அளிக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் அவர்கள் கையிலிருந்த நீர் நிரம்பிய கலசங்களைத் தாங்கள் எடுத்துக் கொண்டனர். குருகுலத்துப் பெண்களும் நகர-தேச மக்களும் வரிசையாகத் திருதராஷ்டிர மன்னரைத் தரிசித்தனர். அப்போது யுதிஷ்டிர மன்னர் தானே ஒவ்வொருவர் பெயரையும், கோத்திரத்தையும் கூறி அறிமுகப்படுத்தினார். திருதராஷ்டிர மன்னர் அவர்களைத் தன் சொற்களால் உபசரித்தார்.

அவர்களால் சூழப்பட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் கண்களால் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். பிறகு திரௌபதி முதலிய மருமகள்கள் காந்தாரி, குந்தி, திருதராஷ்டிரர் ஆகியோரை வணங்கினார்கள். மன்னர் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் ஆசியளித்தார். பின்னர் அனைவரும் திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தனர். அச்சமயம் திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமம் மக்களால் நிரம்பி நகூஷத்திரங்கள் நிரம்பிய ஆகாயத்தைப் போலத் தோற்றமளித்தது.

திருதராஷ்டிரருடைய ஆசிரமத்தில் பாண்டவர்கள் இருந்தபோது பல தேசங்களில் இருந்து முதலிலேயே வந்த தவசிகள் அவர்களைப் பார்ப்பதற்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இவர்களில் யார், யுதிஷ்டிரர்? பீமன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர்கள் யார் யார்? திரௌபதி தேவி யார் என அறிய விரும்பினர். சஞ்ஜயன் அவர்கள் அனைவரையும் தவசிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். இவ்வாறு சஞ்ஜயன் மூலம் அனைவரின் அறிமுகத்தையும் பெற்றுத் தவசிகள் தத்தம் குடிலுக்குத் திரும்பினர்.

பிறகு திருதராஷ்டிரர் நரதேவ குமாரர்களான பாண்டவர்களிடம் நலம் விசாரித்தார். பாண்டவர்களின் சேனை ஆசிரமத்தின் எல்லைக்கு வெளியே சற்று தூரத்தில் முகாமிட்டது. பெண்களும், முதியவர்களும் சிறுவர்களும் ஓய்வெடுக்கலானார்கள். பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் பாண்டவர்களைச் சந்தித்து அவர்களின் குசலத்தை விசாரித்தார்.

15.22 திருதராஷ்டிரர்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டார்; மகாபாஹு யுதிஷ்டிரா! நீ நகர, தேச மக்கள் அனைவருடனும், சகோதரர்களுடனும் நலமாக இருக்கிறாயா? உன்னை நம்பி வாழ்க்கை நடத்தும் மந்திரிகள், பணியாட்கள், குருஜனங்கள் அனைவரும் சுகமாகவும், நலமாகவும் இருக்கிறார்களா? நீ உன் ராஜ்யத்தில் பயமின்றி இருக்கிறாயா? பழமையான ராஜரிஷிகள் பின்பற்றிய பழைய நிதி-நீதியைப் பாலனம் செய்கிறாயா? நியாய வழியை மீறாமல் நிதி நிரம்புகிறதா? நீ பகைவன், நண்பன், நடுநிலையாளன் அனைவரிடமும் தகுந்தவாறு நடந்து கொள்கிறாயா?

நீ பிராமணர்களுக்கு மானியம் அளித்து, அதனை மேற்பார்வை இருக்கிறாயா? அவர்கள் உன் சீலத்தால் திருப்தியாக இருக்கிறார்களா? நகரத்து மக்கள் மற்றும் சேவகர்களின் விஷயம் எவ்வாறு உள்ளது? பகைவர்கள் உன் நடத்தையால் திருப்தியடைகிறார்களா? நீ சிரத்தையுடன் தேவர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் 'யஜனம்' செய்கிறாயா? அன்னத்தாலும், நீராலும் அதிதிகளை உபசரிக்கிறாயா? உன்னுடைய ராஜ்யத்தில் நான்கு வர்ணத்து மக்களும், குடும்பத்தினரும் நியாயமான வழியில் தன் கடமைகளைச் செய்கிறார்களா?

உன் ராஜ்யத்தில் பெண்களும், சிறியவர்களும், முதியவரும் துன்பம் இன்றி இருக்கிறார்களா? அவர்கள் பிச்சை எடுத்துப் பிழைக்க நேரிடவில்லையே?

உன் வீட்டில் சௌபாக்கியவதியான மருமகன்களுக்கும், மகள்களுக்கும் மதிப்பளிக்கப்படுகிறதா? அவர்கள் பிழைப்பிற்காகப் பிச்சை எடுக்கவில்லையே? ராஜரிஷிகளின் இந்த வம்சம் உன்னால் கௌரவம் பெறுகிறதா? இந்த வம்சம் புகழில் வஞ்சிக்கப்பட்டு இகழ்ச்சியடையவில்லை அல்லவா?" என்று திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றிக் கேட்டார்.

15.23 யுதிஷ்டிர மன்னர் திருதராஷ்டிரரிடம் நலம் விசாரித்தல்

யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரைப் பற்றி நலம் விசாரித்தார்; "மன்னா! உங்களுடைய தவம், புலனடக்கம், மன அடக்கம் முதலிய குணங்கள் வளருகின்றனவா? என் தாய் குந்தி உங்களுக்குச் சேவை செய்வதில் துயரம் அடையவில்லையே? இவருடைய வனவாசம் பயன் தருமா? என் பெரிய தாயார் காந்தாரி தேவி குளிர், காற்று, வழிநடைக் களைப்பு ஆகியவற்றால்

மிகவும் மெலிந்துவிட்டார். கடும் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். இந்தத்தேவி போரில் கொல்லப்பட்ட தன் கூத்திரிய புதல்வர்களுக்காக துயரப்படுகிறாரா?

அவர்களுடைய புதல்வர்களின் மரணத்திற்குக் காரணமான எங்களுக்கு ஒருபோதும் தீமையை நினைப்பதில்லையே? மன்னா! சஞ்ஜயன் திறமையுடன் உறுதியாகத் தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளாரா? இப்போது விதுரர் எங்கே இருக்கிறார்? அவரை நான் பார்க்கவில்லையே” என்று விதுரரைப் பற்றிக் கேட்டார்.

15.24 விதுரர் பற்றிய செய்தி

யுதிஷ்டிர மன்னர் இவ்விதம் கேட்டதும் திருதராஷ்டிரர் அவரிடம் கூறினார்; “மகனே! விதுரர் நலமாக இருக்கிறார். அவர் மிகக் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். எப்போதும் உபவாசத்திலேயே ஈடுபட்டுள்ளார். வெறும் காற்றை மட்டுமே பருகி வாழ்வதால் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறார். அவர் உடம்பில் நரம்புகளும், நாடிகளும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இந்த பெரிய காட்டில் எப்போதாவது, எங்காவது பிராமணர்களுக்கு அவருடைய தரிசனம் உண்டாகிறது” என்றார்.

15.25 யுதிஷ்டிரர் விதுரரைத் தரிசித்தல்; விதுரர் யுதிஷ்டிரருக்குள் பிரவேசித்தம்

திருதராஷ்டிர மன்னர் இவ்வாறு கூறிக் கொண்டிருக்கும்போதே, யுதிஷ்டிரர் விதுரர் தூரத்தில் வருவதைக் கண்டார். வாயில் சிறு கற்களை வைத்துக் கொண்டு, ஐடாமுடியுடனும், மெலிந்த உருவத்துடனும் அவர் காணப்பட்டார். ஆடையின்றித் திகம்பரராக இருந்த விதுரரின் உடல் முழுவதிலும் அழுக்கு உறைந்திருந்தது. காட்டில் பறக்கும் மண் அவர் உடல் முழுவதும் பரவியிருந்தது. அவர் ஆசிரமத்திற்கு அருகில் வந்தார்.

ஆசிரமத்தைப் பார்த்ததும், திடீரென்று விதுரர் வந்த வழியிலேயே திரும்பிவிட்டார். விதுரர் திரும்புவதைக் கண்ட யுதிஷ்டிர மன்னர் அவரைப் பின் தொடர்ந்து ஓடினார். சிலசமயம் அவர் யுதிஷ்டிரரின் கண்களுக்குத் தென்பட்டார். சிலசமயம் காணாமல் போனார். அவர் ஒரு அடர்ந்த காட்டில் பிரவேசிக்கவிருந்த சமயம் யுதிஷ்டிரர் அவரைப் பார்த்தார். வேகமாக அவரை நோக்கி ஓடினார். “விதுரரே! உங்களுக்குப் பிரியமான யுதிஷ்டிர மன்னன்; நான் உங்களைத் தரிசிக்க வந்துள்ளேன்” என்றார். அப்போது காட்டிற்குள் ஒரு சிறந்த இடத்தில், ஒரு மரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு விதுரர் நின்றார். அவர் மிகவும் பலவீனமாக இருந்தார். அவருடைய சரீரம் அசைந்ததால் மட்டுமே அவர் உயிருடன் இருப்பதை அறிய முடிந்தது.

விதுரருக்கு செவியில் கேட்கும் அளவு தூரத்தில் யுதிஷ்டிரர் நின்று கொண்டார். பிறகு அவருக்கு அருகில் சென்று அவருக்கு மரியாதை அளித்தார். மகாத்மாவான விதுரர் மன்னரின் முகத்தைக் கண்ணிமைக்காமல் பார்த்தார். அவர் தன்னுடைய பார்வையை, யுதிஷ்டிரரின் பார்வையோடு இணைத்து ஒருமுகப்படுத்தினார். விதுரர் தன் உடலை யுதிஷ்டிரருடைய உடலிலும், தன் உயிரை அவருடைய உயிரிலும், புலன்களை அவருடைய புலன்களிலும் ஸ்தாபித்துவிட்டு அவருக்குள்ளேயே உறைந்துவிட்டார். அச்சமயம் விதுரர் தேஜஸுடன் ஜொலித்துக் கொண்டிருந்தார். யோக பலத்தை ஆஸ்ரயித்து தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரின் சரீரத்தில் பிரவேசித்துவிட்டார்.

விதுரருடைய உடல் மரத்தினருகிலேயே நின்றிருந்தது. அவருடைய கண்கள் இப்போதும் அதேபோல் இமைக்காமல் இருந்தன. ஆனால் விதுரருடைய சரீரத்தில் உயிரின் இயக்கம் இல்லை. இதற்கு மாறாக, யுதிஷ்டிரர் தன் உடலில் மிகுந்த பலம் இருப்பதை உணர்ந்தார். இதற்குப் பின் பாண்டு புத்திரர் தர்மராஜர் தன் எல்லாப்பிறவி வடிவங்களையும் நினைத்துக் கொண்டார். தானும், விதுரரும் ஒரே அம்சத்திலிருந்து தோன்றியவர்கள் என்பதை யுதிஷ்டிரர் உணர்ந்து கொண்டார்.

அத்துடன் யுதிஷ்டிர மன்னர் வியாசர் கூறிய யோக தர்மத்தையும் நினைவு கூர்ந்தார். வித்வானான தர்மராஜர் அங்கேயே விதுரரின் சடலத்திற்கு எரியூட்டும் சடங்கைச் செய்ய நினைத்தார். அச்சமயம் ஒரு அசரீரி வாக்கு ஒலித்தது. அது “மன்னா! விதுரன் என்னும் சரீரத்திற்கு இங்கு எரியூட்டும் சடங்கு செய்வது உசிதமானதல்ல. இவர் சன்யாச தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். இவரை எரிக்காமல் இருப்பதே சனாதன தர்மமாகும். விதுரருக்கு சாந்தானிக் என்னும் லோகங்கள் கிடைக்கப் போகின்றன. ஆகவே அவருக்காக துயரமடைய வேண்டாம்” என்று கூறியது.

அசரீரி இவ்வாறு கூறியதும் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் அங்கிருந்து திரும்பி திருதராஷ்டிரரின் ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தார். அவரிடம் விதுரர் பற்றிய எல்லா விஷயங்களையும் கூறினார். விதுரர் உடல் தியாகம் பற்றிய செய்தியைக் கேட்டுத் திருதராஷ்டிர மன்னரும், பீமசேனன் முதலிய அனைவரும் வியப்படைந்தனர். பிறகு திருதராஷ்டிரர் பாண்டவர்களுக்குத் தான் போஜனமாகக் கொள்ளும் கனிகள், வேர் மற்றும் நீர் இவற்றை உணவாக அளித்து உபசரித்தார்.

15.26 யுதிஷ்டிரர் ரிஷிகளுக்குத் தேவையான பொருட்களை அளித்தல்

அன்றைய இரவு ஆசிரம வாசிகளுக்கும், நகரவாசிகளுக்கும் நலமாகக்

கழிந்தது. அவர்கள் தர்ம அர்த்த சம்பந்தமான விவாதங்களில் ஈடுபட்டனர். பாண்டவர்கள் தங்களுடைய சிறந்த படுக்கைகளை விட்டு, தம் தாயின் அருகிலேயே நாற்புறமும் படுத்து உறங்கினர். திருதராஷ்டிரர் ஏற்றுக் கொண்ட ஆகாரத்தையே தாங்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

மறுநாள் பொழுது புலர்ந்ததும் திருதராஷ்டிர மன்னரின் அனுமதியைப் பெற்று யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடனும், பெண்கள், சேவகர்கள் மற்றும் புரோகிதர்களுடன் அங்கு அமைந்திருந்த பல்வேறு முனிவர்களின் ஆசிரமங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தார். அங்கு யாக வேதிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. முனிவர்கள் நீராடி அவற்றின் அருகில் அமர்ந்து அக்னியில் ஆஹுதி அளித்துக் கொண்டிருந்தனர். காட்டு மலர்களும், நெய்யும் ஆஹுதி அளித்ததால் எழும்பிய இனிய புகை எங்கும் பரவியிருந்தது. எங்கும் வேத மந்திரங்களின் ஒலி கேட்டது. மான் கூட்டங்கள் ஆங்காங்கு பயமின்றி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. மயில்களின் கேகாரவமும், குயில்களின் இனிய ‘குக்க’ ஒலியும் எங்கும் கேட்டன.

சில இடங்களில் பிராமணர்களின் ஸ்வாத்யாய வேதங்களின் கம்பீரகோஷம் எதிரொலித்தது. அப்போது, யுதிஷ்டிர மன்னர் தவசிகளுக்காகக் கொண்டு வந்திருந்த தங்க, தாமிர கலசங்கள், மான்தோல், கம்பளம், ஸ்ருவா, ஸ்ருக், கமண்டலு, கடாயி, கிண்ணம் போன்றவற்றையும், இரும்பாலான பாத்திரங்களையும் அவர்களுக்கு அளித்தார். யார் எதை விரும்பினாலும் அது அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் ஆசிரமங்கள் அனைத்தையும் சுற்றி வந்து, அந்த செல்வம் அனைத்தையும் அளித்த பின் திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பி வந்தார். திருதராஷ்டிரர் தினசரி கடமைகளை முடித்து, காந்தாரியுடன் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தார். அவர்களுக்குச் சற்றுத்தள்ளி குந்திமாதா சிஷ்யனைப்போலப் பணிவுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்.

யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரிடம் தன் பெயரைக் கூறி, அவரை வணங்கிப் பூஜித்தார். திருதராஷ்டிரரிடம் அனுமதி பெற்றுக் குச ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டார். மற்ற பாண்டவர்களும் தங்கள் பெரிய தந்தையை வணங்கி அவரது ஆணைப்படி ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டனர். பாண்டவர்கள் சூழ்ந்திருக்க, திருதராஷ்டிரர் தேவர்களால் சூழப்பட்ட பிருகஸ்பதியைப் போலக் காணப்பட்டார். அவர்கள் அனைவரும் இவ்வாறு அமர்ந்திருக்கும்போது, சதயூபர் முதலிய குருக்ஷேத்திர வாசிகளான மகரிஷிகள் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். தேவரிஷிகள் வணங்கும் வியாச மகரிஷியும் தம் சிஷ்யர்களுடன் அங்கு வந்தார். குருகுலத்தினர் அனைவரும் எழுந்து, மகரிஷிகளை வணங்கினர்.

பிறகு வியாசர் திருதராஷ்டிரரை அமரும்படிச் கூறித் தானும் ஒரு மான்தோல் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். அவரது ஆணைப்படி மற்ற மகரிஷிகளும் ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். வியாசர் அப்போது திருதராஷ்டிரரிடம் அவருடைய மனத்துயர் அனைத்தும் விலகிவிட்டனவா என்று கேட்டார். பாண்டவர்கள் அனைவரிடமும் அன்புடன் இருக்கின்றாயா? காட்டில் கிடைக்கும் போஜனம் உனக்கு ஏற்புடையதாயிற்றா? என விசாரித்தார். மேலும் விதுரரைப் பற்றியும் கூறினார். தர்மமே விதுரர் என்றும், முன்பு விதுரராக இருந்தவர் இப்போது யுதிஷ்டிரரிடம் பிரவேசித்து உன் முன் தாஸனைப்போல நிற்கிறார் என்றும் தெரிவித்தார்.

15.27 வியாசரின் அருளால் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களின் தரிசனம்

இவ்வாறு வியாசர் கூறியபோது, திருதராஷ்டிரர் போரில் இறந்த தன் புதல்வர்களை எண்ணிக் கண்ணீர் பெருக்கினார். காந்தாரி தேவி இறந்த புதல்வர்களை மீண்டும் தரிசனம் செய்வித்துத் திருதராஷ்டிரரின் மனத்துயரை விலக்குமாறு வேண்டினார். அச்சமயம் குந்திதேவியும் கர்ணனின் பிறப்பு ரகசியத்தை வியாச பகவானிடம் தெரிவித்தார். தான் புதல்வனை நிராகரித்து குற்ற மனத்துடன் துயரடைவதையும் கூறினார். வியாசர் குந்திக்கு ஆறுதல் அளித்தார். அன்று இரவு போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவரையும் தரிசனம் செய்விப்பதாகவும், அனைவரும் கங்கைக் கரைக்குச் செல்லுமாறும் ஆணையிட்டார்.

வியாச மகரிஷியின் ஆணைப்படி அனைவரும் கங்கையின் கரையை அடைந்து அவரவர் விரும்பிய இடத்தில் வசதியாக அமர்ந்து இரவின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தனர். இரவு வந்ததும், வியாச பகவான் கங்கை நீரில் பிரவேசித்து இறந்தவர்களை அழைத்தார். நீருக்குள்ளிலிருந்து பேரொலி எழுந்தது. அச்சமயம் அந்த புனிதமான நீருக்குள்ளிலிருந்து பீஷ்மர் துரோணாசாரியார் முதலிய அனைவரும் தத்தம் சேனைகளுடன் வெளியே வந்தனர். விராடர், துருபதர், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், அபிமன்யு, அரக்கன். கடோதகஜன், த்ருஷ்டத்யுமன், சிகண்டி முதலியோர் தத்தம் வாகனங்களுடனும், கொடிகளும், திவ்ய வஸ்திரங்களும், அணிகலன்களும் அணிந்து ஒளி வடிவில் நீரிலிருந்து வெளியே வந்தனர்.

கௌரவர் தரப்பில் துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன், பகதத்தன், ஜலசந்தன், பூரிச்ரவா, சோமதத்தன், வாஹ்லீகர், வருஷசேனன், ராஜகுமாரன் லக்ஷ்மணன், த்ருஷ்டகேது, அரக்கன் அலாயுதன் உள்ளிட்ட அனைவரும் வெளியே வந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் தத்தம் வேஷத்தில் தத்தம் கொடி, வாகனம் இவற்றுடனேயே வெளிப்பட்டனர். அவர்கள்

அனைவரும் பகை, அகங்காரம், சினம், அகுயை அனைத்தையும் விட்டிருந்தனர். கந்தர்வர்கள் அவர்களுடைய புகழைப் பாடினர். வந்திகள் அனைவரையும் துதித்தனர்.

திரும்பி வந்த அனைவரும் தத்தம் தாய்-தந்தை, புதல்வன், சகோதரன், நண்பன், உறவினர் அனைவரையும் எந்தப் பகையும், வெறுப்பும் இன்றிச் சந்தித்து மகிழ்ந்தனர். அங்கு மகிழ்ச்சியும் கோலாகலமும் நிரம்பி இருந்தன. அனைவரும் மனத்துயரம் தீரப் பெற்றுத் திருப்தியடைந்தனர். பிறகு வியாசர் அனைவரையும் கலைத்துவிட்டார். வந்தவர்கள் அனைவரும் முன்போலவே தங்களுடைய கொடி, மற்றும் வாகனங்களுடன், உதவியாளர்கள் சூழ, பிரம்மலோகம், தேவலோகம், சூரியலோகம், குபேரலோகம் முதலிய தத்தம் லோகங்களுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

பிறகு வியாசர் கணவனை இழந்த பதிவிரதைகளான கூத்திரியப் பெண்களின் நற்கதியை விரும்பிக் கங்கை நீரில் அவர்களை மூழ்கச் செய்து அவரவர்களுடைய பதி லோகங்களை அடையச் செய்தார். வியாசரின் அருளால் கிடைத்த தெய்வீகப் பார்வையில் திருதராஷ்டிரர் அனைவரையும் கண்டு மகிழ்ந்தார். பாண்டவர்களும், திரௌபதி, சுபத்ராவும் இறந்த தங்கள் புதல்வர்களையும், அபிமன்யுவையும், விராடர், துருபதர், த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட அனைவரையும் கண்டு தங்கள் சோகமும், துயரமும் விலகப் பெற்றனர்.

இந்த வியத்தகு நிகழ்ச்சியைக் கேள்வியுற்ற பல்வேறு தேசத்து மக்கள் வியப்பும், ஆனந்தமும் அடைந்தனர். கௌரவ-பாண்டவர்களின் பிரியஜன சங்கத்தின் விவரத்தைக் கேட்பவரும், பிறருக்குக் கூறுபவரும் இக, பரலோகங்களில் புகழும், சுபகதியும் கிடைக்கப் பெறுவான் என்றும் கூறப்பட்டது.

15.28 வியாசர் கூறியவாறு திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரருக்கு அஸ்தினாபுரம் திரும்பக் கட்டளையிடுதல்

இவ்வாறு போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவரையும் மீண்டும் கண்டு பகையும், சினமும் இன்றி, ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பாராட்டினர். வியாசர் மீண்டும் சொர்க்கத்திலிருந்து வந்தவர்களை மறைந்து போகச் செய்தார். அவர்கள் அனைவரும் கங்கை நீரில் மூழ்கி வந்தவாறே தத்தம் உலகிற்குத் திரும்பினர். பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர், பாண்டவர்கள் அவர்களுடைய பரிவாரங்கள் அனைவரும் ஆசிரமத்திற்குத் திரும்பினர். வியாசரும் அங்கு வந்தார். அவர் திருதராஷ்டிரரிடம் யுதிஷ்டிரருக்கு விடையளிக்குமாறும், அவர் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி ராஜ்ய காரியங்களைக் கவனிக்கட்டும் என்றும்

கூறினார். வியாசரின் கட்டளைப்படி திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரை அழைத்து இவ்வாறு கூறலானார்.

“அஜாத சத்ரு யுதிஷ்டிரா! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நீ உன் சகோதரர்களுடன் என் பேச்சைக்கேள். இப்போது எங்களுக்கு எந்தக் கஷ்டமும் இல்லை. உன்னுடன் இருந்து உன்னால் காப்பாற்றப்பட்டு நான் அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்ததுபோல ஆனந்தம் அடைந்துள்ளேன். எனக்கு உன்மூலம் புதல்வனின் பலன் கிடைத்துவிட்டது. உன்னிடம் எனக்கு உறுதியான அன்பு உள்ளது.

மகனே! உன்னிடத்தில் எனக்குச் சிறிதும் கோபம் இல்லை. நீ தலைநகருக்குத் திரும்பிச் செல். நீ இங்கிருக்கும்போது என் தவத்தில் தடை ஏற்படுகிறது. இந்த சரீரத்தைத் தவத்தில் ஈடுபடுத்தியிருந்தேன். ஆனால் உன்னைப் பார்த்த பிறகு இதைக் காப்பாற்றத் தொடங்கியுள்ளேன். என்னைப் போலவே உன் இரு தாயார்களும் விரதம் மேற்கொண்டு தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இனி இவர்கள் அதிகநாள் உயிர் வாழ இயலாது. உன்னுடைய சந்திப்பாலும், வியாச பகவானின் தவபலத்தாலும் எனக்குத் துரியோதனன் முதலியவர்களுடைய தரிசனம் கிட்டிவிட்டது. அதனால் நான் உயிர் வாழ்ந்ததன் பலன் கிடைத்துவிட்டது, இனி, நான் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபடுவதற்கு நீ எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும்” என்றார்.

15.29 யுதிஷ்டிரர் மன்னரின் சேவையை விரும்புதல்

ராஜரிஷி திருதராஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் அவருக்குப் பதிலளித்தார். “தர்மம் அறிந்த மகாராஜா! தாங்கள் என்னைத் தியாகம் செய்யாதீர்கள். நான் முற்றிலும் நிரபராதி. என்னுடைய சகோதரர்களும், சேவகர்களும் விரும்பினால் நாடு திரும்பட்டும். ஆனால் நான் நியமங்களுடன் விரதங்களை மேற்கொண்டு உங்களுக்கும் தாயார் இருவருக்கும் சேவை செய்யப் போகிறேன்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும், காந்தாரிதேவி அவரிடம் பேசலானார்; “மகனே! அவ்வாறு கூறாதே. இந்த குருகுலம் முழுவதும் உனக்கு அநீனமாக உள்ளது. என்னுடைய மாமனாருக்குப் பிண்டம் அளிக்க வேண்டிய கடமையும் உனக்குள்ளது. ஆகவே, புதல்வா! நீ நாட்டிற்குத் திரும்பிச் செல். நீ எங்களுக்கு செய்தவை மிகவும் அதிகமாகும். நீ எங்களை நல்ல முறையில் மரியாதை அளித்து உபசரித்துள்ளாய். இப்போது மகாராஜாவின் ஆணைப்படி நடந்துகொள். ஏன் எனில் தந்தையின் சொற்படி நடப்பது உன்னுடைய கடமையாகும்” என்று கூறினார்.

15.30 யுதிஷ்டிரர் குந்தியிடம் கூறுவது

காந்தாரியின் கட்டளையைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர், கண்களில் இருந்து பெருகிய கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு அழுத குந்தியைப் பார்த்துக் கூறலானார்; “அம்மா! மன்னரும், காந்தாரி தேவியும் என்னை நகருக்குத் திரும்பிச் செல்லக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் என் மனம் உங்களிடம் ஈடுபட்டுள்ளது. செல்ல வேண்டும் என்பதைக் கேட்டு எனக்கு மிகவும் துயரம் ஏற்படுகிறது.

அம்மா! நான் உங்களுடைய தவத்தில் இடையூறு செய்ய விரும்பவில்லை. ஏன் எனில் தவத்தை விடச் சிறந்தது ஏதும் இல்லை. தவத்தால் பரமாத்மா கிடைத்து விடுகிறார். மகாராணி! என் மனம் முன்போல் அரசாட்சியில் ஈடுபடவில்லை. என் மனம் தவத்தையே விரும்புகிறது. இந்த பூமி முழுவதும் எனக்குச் சூன்யமாகிவிட்டதுபோலத் தோன்றுகிறது. ஆகவே ராஜ்யத்தினால் எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. நம்முடைய உறவினர்கள் அழிந்துவிட்டனர். நம்மிடம் முன்போல படைபலமும் இல்லை. பாஞ்சாலர்களும் முற்றிலும் அழிந்துவிட்டனர். அவர்களுடைய கதை மட்டுமே மீதமுள்ளது.

சுபமானவரே! இப்போது பாஞ்சால வம்சத்தை வளர்ப்பவர் யாரையும் நான் காணவில்லை. துரோணாசாரியரே அனைவரையும் போர்க்களத்தில் தகித்துவிட்டார். மீதமான சிலரையும் துரோணகுமாரன் அஸ்வத்தாமா இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது கொன்றுவிட்டான். நம்முடைய சம்பந்திகளான சேதி, மத்ஸ்ய தேசத்தினரும் இப்போது அதிகமாக இல்லை. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மட்டுமே வருஷணி வம்சத்தினரைக் காப்பாற்றி வருகிறார். அதைக்கண்டு, நான் இப்போது தர்மத்தைச் சம்பாதிக்க விரும்பி இங்கிருக்க விரும்புகிறேன். செல்வத்திற்காக அல்ல.

நீ எங்களுக்கு நன்மையளிக்கும் பார்வையுடன் பார், உன்னுடைய தரிசனம் எங்களுக்குக் கிடைக்காததாகிவிடப்போகிறது. ஏன் எனில் இப்போது திருதராஷ்டிரர் மிகக் கடுமையான தவத்தைத் தொடங்க விரும்புகிறார்” என்றார். அச்சமயம் சுகதேவன், “நான் தாயாரை விட்டு வர விரும்பவில்லை. தாங்கள் சீக்கிரம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். நான் இங்கிருந்து தவத்தில் ஈடுபடுவேன். தவத்தின் மூலம் என் உடலை உலர்த்திக் கொள்வேன். நான் இங்கு மன்னருக்கும், தாயார் இருவருக்கும் சேவை செய்தவாறு இங்கேயே இருக்க விரும்புகிறேன்” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். அப்போது சுகதேவனை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டு குந்தி கூறலானார்.

“மகனே! சகதேவா! அவ்வாறு கூறாதே. நீங்கள் இங்கிருந்து சென்றுவிடுங்கள். நீங்கள் எப்போதும் நலமுடன் இருங்கள். நீங்கள் இங்கு இருந்தால் எங்களுடைய தவத்தில் இடையூறு ஏற்படும். நான் உங்களுடைய அன்புக் கயிற்றால் கட்டுண்டு உத்தமமான தவத்திலிருந்து விழுந்துவிடுவேன். ஆகவே இங்கிருந்து சென்றுவிடுங்கள். எங்களுடைய ஆயுள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது” என்றார். இவ்விதம் குந்தி பலவாறாகக் கூறி சகதேவனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் தைரியமளித்தார். பிறகு பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரை வணங்கி விடைபெறுவதற்காகக் கூறலானார்கள்.

15.31 பாண்டவர் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரிடம், “மாமன்னா! உங்களுடைய ஆசியால் நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தலைநகருக்குத் திரும்பிச் செல்வோம். எங்களுக்கு அனுமதியளியுங்கள். உங்களுடைய ஆணையைப் பெற்று நாங்கள் பாவமின்றி யாத்திரை செய்வோம்” என்றார்.

திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரைப் பாராட்டி அவர் அஸ்தினாபுரம் திரும்ப அனுமதியளித்தார். பிறகு பலசாலி பீமசேனனுக்கும் ஆறுதல் அளித்தார். பீமன் அவருடைய சொற்களை உள்ளன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார். பிறகு அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவரையும் அணைத்து, அவர்களை வாழ்த்தி விடையளித்தார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் காந்தாரியின் திருவடிகளை வணங்கி அவருடைய அனுமதியைப் பெற்றனர். குந்திதேவியும் தன் புதல்வர்களை அணைத்துக் கொண்டு உச்சி மோந்து விடையளித்தார். தாயின் பாலைக் குடிப்பதிலிருந்து தடுக்கப்பட்ட கன்றைப்போல தாயாரைப் பார்த்தவாறே அனைவரும் அம்முவரையும் வலம் வந்தனர்.

திரௌபதி முதலிய கௌரவ குலப் பெண்களும் தங்கள் மாமனாரை முறைப்படி வணங்கினர். இரு மாமியார்களும் அப்பெண்களை அணைத்துக் கொண்டு ஆசி வழங்கி விடையளித்தனர். பிறகு ரதங்கள் பூட்டப்பட்டன. குதிரைகளின் கனைப்பொலியுடன் வாகனங்கள் தயாராயின. தன் வீட்டுப் பெண்களுடனும், சகோதரர்களுடனும், படைபரிவாரங்களுடனும் யுதிஷ்டிர மன்னர் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார்.

15.32 நாரத மகரிஷி வருகை; யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் திருதராஷ்டிரர் பற்றிக் கேட்டல்

பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரின் தபோ வனத்திலிருந்து திரும்பி வந்து இரண்டு ஆண்டு காலம் கழிந்தது. ஒருநாள் தேவரிஷி நாரதர் தெய்வாதீனமாக யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் வந்து சேர்ந்தார். யுதிஷ்டிரர் நாரத மகரிஷியை

வரவேற்று புஜித்து ஆசனம் அளித்தார். நாரதர் சிறிது ஓய்வெடுத்த பின் யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் நலம் விசாரித்தார்; “பிரமன்! தாங்கள் நலமாக உள்ளீர்களா? இப்போது எந்தெந்த தேசத்தைப் பார்வையிட்டீர்கள்? நான் உங்களுக்கு என்ன சேவை செய்யட்டும் என்பதைக் கூறுங்கள். ஏன் எனில் நீங்களே எங்களுடைய சிறந்த கதியாவீர்” என்றார்.

நாரதர் யுதிஷ்டிரரிடம், “மன்னா! நான் உன்னைப் பார்த்து வெகு நாட்களாகிவிட்டன. அதனாலேயே தபோ வனத்திலிருந்து நேராக இங்கு வருகிறேன். வழியில் நான் பல தீர்த்தங்களையும், கங்கையையும் தரிசித்தேன்.” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் திருதராஷ்டிரரைப் பற்றி விசாரித்தார். “பகவன்! கங்கைக் கரையில் வசிப்பவர்கள் என்னிடம் வந்து திருதராஷ்டிரர் மிகக் கடுமையான தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளதாகக் கூறினார்கள். தாங்கள் அவரைப் பார்த்தீர்களா? அவர் அங்கு நலமாக உள்ளாரா? காந்தாரி, குந்தி, சூதபுத்திரன், சஞ்ஜயன் ஆகியோர் நலமாக இருக்கின்றனரா? தற்போது என் பெரிய தந்தை திருதராஷ்டிர மன்னர் எவ்வாறு இருக்கிறார்? தாங்கள் அவரைப் பார்த்திருந்தால் உங்களிடமிருந்து அவரைப் பற்றிய செய்தியைக் கேட்க ஆவலாக இருக்கிறேன்.” என்றார்.

15.33 நாரத மகரிஷி திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி இவர்கள் தீயில் சிக்கிச் சாம்பலானதைத் தெரிவிப்பது

நாரதர் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தார்; “மகாராஜா! நான் அந்த தபோவனத்தில் பார்த்தவற்றையும், கேட்டவற்றையும் அவ்வாறே கூறுகிறேன். நீ உறுதியான உள்ளத்துடன் கேள். நீ குருகேஷத்திரத்தில் இருந்து திரும்பி வந்த பிறகு, உன் பெரிய தந்தை திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி, சஞ்ஜயன் ஆகியோர் அக்னி ஹோத்ரம் மற்றும் புரோகிதர்களுடன் ஹரித்வாருக்குச் சென்றுவிட்டனர். அங்கு தங்கி திருதராஷ்டிரர் கடும் தவத்தில் ஈடுபட்டார். வாயில் கற்களை வைத்துக் கொண்டு, காற்றையே ஆகாரமாகக் கொண்டு மௌனத்திலேயே இருந்தார். அந்த வனத்தில் இருந்த ரிஷிகள் அவருக்குச் சிறந்த மதிப்பளித்தனர்.

மகா தபஸ்வியான திருதராஷ்டிரரின் உடலில் தோலால் மூடப்பட்ட எலும்புக்கூடு மட்டுமே மீதம் இருந்தது. அந்த நிலையில் அவர் ஆறு மாதங்களைக் கழித்தார். காந்தாரி நீரை மட்டுமே பருகி வாழ்ந்தார். குந்திதேவி மாதத்திற்கு ஒரு நாள் மட்டுமே போஜனம் செய்தார். சஞ்ஜயன் இரண்டு நாட்கள் உபவாசம் இருந்து, மூன்றாம் நாள் மாலையில் ஆகாரம்

ஏற்று வந்தார். திருதராஷ்டிரர் அந்த வனத்தில் சிலநாள் தென்பட்டார். சிலசமயம் மறைந்து வந்தார். பிராமணர்கள் அவர் ஸ்தாபித்த அக்னியில் முறைப்படி ஹவனம் செய்து வந்தனர்.

அவர் எந்த இடத்திலும் நிலையாகத் தங்காமல், காட்டில் எல்லாப் பக்கமும் சஞ்சரித்தார். காந்தாரி, குந்தி இருவரும் மன்னருக்குப் பின் சென்றனர். சஞ்ஜயன் அம்முவருக்கும் பின் சென்றார். மேடு, பள்ளங்களில் சஞ்ஜயன் திருதராஷ்டிரரை அழைத்துச் சென்றார். பதிவிரதையான குந்தி காந்தாரிக்கு கண்ணாக இருந்தார். ஒருநாள் திருதராஷ்டிரர் கங்கைக்குச் சென்று அதன் நீரில் மூழ்கி எழுந்தார். ஸ்நானத்தை முடித்து தன் ஆசிரமம் திரும்பினார். அச்சமயம் அங்கு பெருங்காற்று வீசியது. அந்தக் காட்டில் பெரும் காட்டுத் தீ பரவி நாற்புறமும் காட்டை எரிக்கத் தொடங்கியது.

எல்லாப் பக்கமும் மான்களும், பாம்புகளும் பொசுங்கலாயின. உபவாசத்தால் பிராண சக்தியற்று இருந்த திருதராஷ்டிரரால் அங்கிருந்து ஓட முடியவில்லை. மிகவும் பலவீனமாக இருந்த உன் தாயார்களாலும் ஓட முடியவில்லை. அக்னி அருகில் வருவதை அறிந்த திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனிடம், “இந்த அக்னி உன்னை எரிக்க முடியாத இடத்திற்கு ஓடிவிடு. நாங்கள் இப்போது இங்கேயே எங்களை அக்னியில் ஹோமம் செய்து சிறந்த கதியை அடையப் போகிறோம்” என்றார்.

சஞ்ஜயன் மிகவும் வேதனையுடன், “மன்னா! இந்த உலக அக்னியால் உங்களுடைய மரணம் நிகழ்வது சரியல்ல. ஆனால் இந்தக் காட்டுத் தீயில் இருந்து வெளியேறும் வழியும் எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போது நான் என்ன செய்வது” என்று கேட்டார். மன்னர், சஞ்ஜயனிடம், “சஞ்ஜயா! நாங்களாகவே இல்லற தர்மத்தை விட்டு வந்திருக்கிறோம். எனவே இத்தகைய மரணம் நமக்குத் தீமையளிக்காது. நீர், அக்னி, அல்லது காற்று இவற்றாலும், உபவாசமிருந்தும் உயிர் விடுவது தவசிக்கு புகழுக்குரியதாகும். ஆகவே நீ தாமதிக்காமல் இங்கிருந்து சென்றுவிடு” என்றார்.

சஞ்ஜயனிடம் இவ்வாறு கூறிய திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியோடும், குந்தியோடும் கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து கொண்டார். மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தினார். அவரை அந்த நிலையில் கண்ட சஞ்ஜயன் “மன்னா! இப்போது உங்களை யோகத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். புலன்களைத் தடுத்துக் கட்டையைப்போல் செயலற்றவரானார். இதன் பின் உன்னுடைய பெரிய தந்தை திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, உன் தாய் குந்தி ஆகிய மூவரும் காட்டுத் தீயில் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டனர்.

சஞ்ஜயன் அந்தத் தீயிலிருந்து தப்பிச் சென்றார். அவரை நான் கங்கைக் கரையில் தவசிகளிடையே பார்த்தேன். இந்த செய்தியை கங்கைக்கரை முனிவர்களிடம் தெரிவித்த சஞ்ஜயன் அங்கிருந்து இமயமலை சென்றுவிட்டார். இவ்வாறு திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி மூவரும் மரணம் அடைந்துவிட்டனர். காட்டில் சுற்றும்போது தற்செயலாக அவர்களுடைய இறந்த சரீரத்தை நான் பார்க்க நேர்ந்தது, மன்னரின் மரணசெய்தி கேட்டுப் பல தவச் செல்வர்கள் அந்த தபோ வனத்திற்கு வந்தனர். மன்னரின் மற்றும் அந்த இரண்டு பெண்களின் நல்ல கதி குறித்து அவர்கள் ஏதும் ஐயம் கொள்ளவில்லை. நற்கதி அடைந்த அவர்களுக்காக அந்த தவசிகள் துயரப்படவில்லை.

மனிதர்களில் சிறந்த மன்னா! திருதராஷ்டிர மன்னரும் அந்த தேவியர் இருவரும் எரிந்துவிட்ட சேதி முழுவதையும் நான் அங்கேயே கேட்டேன். அவர்கள் மூவரும் தாமாக அக்னியின் சேர்க்கையைப் பெற்றுவிட்டனர். ஆகவே அவர்களுக்காக நீ துயரம் கொள்ளக்கூடாது.” என்ற நாரத மகரிஷி திருதராஷ்டிரர் உள்ளிட்ட மூவரும் மரணமடைந்த செய்தியை யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார்.

15.34 பாண்டவர்களின் துயரம்

திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி ஆகிய மூவரும் காட்டுத் தீயில் எரிந்து பரலோகம் அடைந்த செய்தியைக் கேட்டு பாண்டவர்கள் மிகுந்த துயரம் அடைந்தனர். அவர்களுடைய அந்தப்புரத்தில் பெரும் கூக்குரல் ஏற்பட்டது. நகர மக்களும் மன்னரின் கதியைக் கேட்டு கவலையுற்றனர். யுதிஷ்டிரர் தன்னைத்தானே நிந்தித்து, இரு கைகளையும் மேலே தூக்கித் தன் தாயாரை நினைத்து விம்மி விம்மி அழலானார். பீமசேனன் முதலிய மற்ற சகோதரர்களும் கண்ணீர் பெருக்கினர். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் தன்னை ஒருவாறு தேற்றிக் கொண்ட யுதிஷ்டிரர் நாரத மகரிஷியிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

15.35 திருதராஷ்டிரர் முதலியோர் லௌகிக அக்னியில் எரிந்ததற்காகப் பாண்டவர்களின் கண்ணீர்

“பகவன்! எங்களைப் போன்ற உற்றார்-உறவினர்கள் இருந்தும் கடும் தவத்தில் ஈடுபட்ட மகாத்மா திருதராஷ்டிரர் அநாதையைப்போல மரணமடைந்தது எவ்வளவு வேதனைக்குரிய விஷயம்? விசித்திர வீரியனின் குமாரன் இவ்வாறு காட்டுத் தீயால் இறக்க நேரிட்டது பாஹுபலம் மிக்க அந்த மன்னருக்கு 100 புதல்வர்கள் இருந்தனர். அவர்தானே பத்தாயிரம் யானைகளுக்குச் சமமான பலமுடையவர். முன்பு பெண்கள் அவரைச் சுற்றி

நின்று பனை விசிறியால் காற்று வீசினர். இத்தகையவர் இன்று காட்டுத் தீயால் இறந்தது எத்தனை துயரமானது?

விலையுயர்ந்த படுக்கையில் படுத்து உறங்கி, சூத, மாகத, வந்திகளால் துதிக்கப்பட்டவர், பாவியான என்னுடைய செயலால் பூமியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். காந்தாரி தேவி பதி வருத்திய தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தவர் என்பதால் அவருக்காக நான் அதிக துயரம் கொள்ளவில்லை. புதல்வர்களாகிய எங்களுடைய செழிப்பான மிகச் சிறந்த ஐஸ்வர்யத்தை உதறிவிட்டு, காட்டில் வாழ விரும்பிய என் தாய் குந்திக்காக நான் அதிகம் துயரமடைகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திற்கும், எங்களுடைய பல-பராக்கிரமத்திற்கும், இந்த கூடித்திரிய தர்மத்திற்கும் திக்காரம். அதனால்தான் நாங்கள் இன்று இறந்தவர்களுக்குச் சமமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

மகரிஷியே! காலத்தின் கதி மிகவும் சூட்சுமமானது. அதனால் தூண்டப்பட்டே குந்தி மாதா ராஜ்யத்தைத் துறந்து காட்டில் வாழ்வதையே விரும்பினார். யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன் மற்றும் அர்ஜுனனின் தாய் அநாதையைப்போல எவ்வாறு எரிந்துவிட்டார் என்பதை எண்ணி நான் மிகவும் மருட்சி அடைகிறேன். சவ்யசாசி அர்ஜுனன் காண்டவ வனத்தில் அக்னி தேவனைத் திருப்தி செய்தது வீணாகிவிட்டது. அவர் அந்த உபகாரத்தை நினைவில் கொள்ளாமல் நன்றி மறந்துவிட்டார் என்று எண்ணுகிறேன்.

முன்பு பிராமணன் உருவில் அர்ஜுனனிடம் பிச்சை கேட்டு வந்த அந்த அக்னிதேவன் அர்ஜுனனின் தாயை எரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்டார். அக்னிதேவனுக்குத் திக்காரம்! அர்ஜுனனுடைய பிரசித்தமான சத்திய சபதத்திற்கும் திக்காரம். பரதன்! திருதராஷ்டிர மன்னரின் உடல் லௌகிக அக்னியால் எரிக்கப்பட்டது மிகவும் கஷ்டமான விஷயமாகும். முன்பு இப்புவிையை ஆண்டு இறுதியில் கடுமையான தவத்தை மேற்கொண்ட குருவம்சத்து ராஜரிஷிக்கு ஏன் இத்தகைய மரணம் கிடைத்தது? அந்தப் பெரிய காட்டில் மந்திரங்களால் புனிதமான அக்னி இருந்தும் என்னுடைய பெரியப்பா லௌகிக அக்னியால் தகிக்கப்பட்டு ஏன் மரணமடைந்தார்?

திருதராஷ்டிரர் பலமின்றி நாடி, நரம்புகள் தெளிவாகத் தெரியும்படி தோற்றமளித்ததை நான் அறிவேன். என் தாய் குந்தி அக்னியால் தீண்டப்பட்டபோது 'மகனே! தர்மராஜா' என்று பயத்துடன் அழைத்திருப்பார். பீமசேனா இந்த தீயிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்று' என்று அலறியவாறு காட்டுத்தீயில் எரிந்து சாம்பலாயிருப்பார் என் தாய்க்கு மிகவும் பிரியமான

சகதேவன் கூட என் தாயை அந்த ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற முடியவில்லை” என்று யுதிஷ்டிரர் துயரத்துடன் கூறியதும், பாண்டவர்கள் ஐவரும் கலங்கி அழுதனர். ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக் கொண்டு அழுத அந்த வீரர்களின் அழுகை ஒலி பூமியிலும், ஆகாயத்திலும் எதிரொலித்தது.

15.36 திருதராஷ்டிரர் புனித அக்னியால் எரிக்கப்பட்டதை நாரதர் தெரிவித்தல்

யுதிஷ்டிரர் காட்டுத்தீயால் தன் பெரிய தந்தை எரிக்கப்பட்டதால் மிகுந்த துயரமடைந்ததைக் கண்டு நாரதர் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தவாறு கூறலானார். “சிறந்த விரதங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் மன்னா! திருதராஷ்டிர மன்னர் லௌகிக அக்னியால் எரிக்கப்படவில்லை. இது விஷயமாக நான் கேள்விப்பட்டதைக் கூறுகிறேன். காற்றைப் பருகி வாழ்ந்த அந்த அறிவுடைய திருதராஷ்டிரர் அடர்ந்த காட்டில் பிரவேசிக்கும் முன்பே, அவர் யாஜகர்கள் மூலம் இஷ்டி செய்வித்து மூன்று அக்னிகளையும் ஸ்தாபித்து, அந்த அக்னிகளை அதே காட்டில் விட்டுவிட்டு, யாஜகர்களை விருப்பப்படி செல்லும்படி கூறிவிட்டார்.

அந்த மூன்று அக்னிகளே பெருகி அந்தக்காட்டில் எல்லாப் பக்கமும் பரவி காடு முழுவதையும் சாம்பலாக்கிவிட்டது. இந்த விஷயத்தை அங்கிருந்த தவசிகள் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். எனவே திருதராஷ்டிர மன்னர் தான் ஸ்தாபித்த உத்தம அக்னியாலேயே எரிக்கப்பட்டுள்ளார். கங்கைக் கரையில் நான் கண்ட முனிவர்கள் அனைவரும் இதையே என்னிடம் கூறினார்கள். தன் அக்னியாலேயே எரிந்துவிட்ட அந்த மன்னருக்காக நீ துயரம் கொள்ளாதே. அவர் மிகச்சிறந்த கதியை அடைந்துள்ளார். உன் தாய் குந்திதேவி குரு ஜனங்களின் பிரபாவத்தால் மிகப்பெரிய சித்தியை அடைந்துள்ளார் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. ராஜேந்திரா! நீ உன் சகோதரர்கள் அனைவருடனும் சென்று அந்த மூவருக்காகவும் நீர் அஞ்சலி அளிக்க வேண்டும். இப்போது நீ செய்ய வேண்டிய கடமை இதுவேயாகும்” என்று தெரிவித்தார்.

15.37 யுதிஷ்டிரர் மூவருக்கும் கங்கைக் கரையில் இறுதிச் சடங்குகள் செய்தல்

நாரத மகரிஷி இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களுடனும் மனைவியருடனும் நகரத்தை விட்டு வெளியே வந்தார். அவருடன் ராஜ பக்தியுடைய, நகரவாசிகளும், தேசத்து மக்களும் இருந்தனர். அவர்கள் அவையும் ஒற்றை ஆடை தரித்துக் கங்கைக் கரைக்குச் சென்றனர்.

அனைவரும் கங்கையில் நீராடி, யுயுத்சுவை முன் வைத்துத் திருதராஷ்டிரருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்தனர். பிறகு முறைப்படி பெயரையும், கோத்திரத்தையும் கூறிக் காந்தாரிக்கும், குந்திக்கும் நீர் அஞ்சலி அளித்தனர்.

பிறகு தீட்டு விலகுவதற்காக அவர்கள் நகரத்திற்கு வெளியிலேயே தங்கினர். யுதிஷ்டிரர், திருதராஷ்டிரர் தீயின் வசப்பட்ட இடமான ஹரித்வாரத்திற்கு விதிகளை அறிந்த நம்பிக்கைக்குரிய மனிதர்களை அனுப்பினார். அங்கேயே சிராத்த கர்மங்களைச் செய்யுமாறு ஆணையளித்தார். பிறகு அவர்களுக்குத் தானமளிக்கத் தகுந்த பொருட்களையும் அளித்தார். சௌசத்திற்காகத் தஷாஹ முதலிய கர்மங்களைச் செய்த பிறகு பாண்டு மைந்தர் யுதிஷ்டிரர் இரண்டாம் நாள் திருதராஷ்டிரர் முதலியவர்களை உத்தேசித்து முறைப்படி சிராத்தம் செய்தார். அச்சமயம் பிராமணர்களுக்கு ஏராளமான தக்ஷிணைகளை அளித்தார்.

திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி அனைவருக்குமாகத் தனித்தனியே தங்கம், வெள்ளி, பசு, விலையுயர்ந்த பொருட்களைத் தானமாக அளித்தார். இரு தாயார்களுக்காகவும் படுக்கை, போஜனம், சவாரி, மணி, ரத்தினம், வாகனம், வஸ்திரம், போகங்கள், ஆடையணிகள், பணிப்பெண்கள் ஆகியோரையும் தானமாக அளித்தார். பிறகு அஸ்தினாபுரத்தில் தன் பரிவாரங்களுடன் யுதிஷ்டிரர் பிரவேசித்தார்.

இதற்குள் ஹரித்துவாரத்திற்கு மன்னரால் அனுப்பப்பட்டவர்கள், தீயில் எரிந்த மூவரின் எலும்புகளையும் சேகரித்துக் கொண்டு கங்கைக் கரைக்கு வந்தனர். அவற்றை மாலை, சந்தனம் ஆகியவற்றால் பூஜித்து கங்கையின் பிரவாகத்தில் விட்டனர். பின்னர் அவர்கள் அஸ்தினாபுரம் வந்து யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் இந்த செய்திகளைத் தெரிவித்தனர். பிறகு தேவரிஷி நாரதர் யுதிஷ்டிரர் மன்னருக்கு ஆறுதல் அளித்துத் தான் விரும்பிய இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்.

இவ்வாறு திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்திதேவி ஆகிய மூவரும் மரணமடைந்தபின், யுதிஷ்டிர மன்னர் அதிக மகிழ்ச்சியின்றி ஏதோ ஒருவாறு ராஜ்ய பாரத்தை நிர்வகித்து வந்தார்.

16. மௌசல பருவம்

மகாபாரதப் போர் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டு தொடங்கியது. யுதிஷ்டிர மன்னர் தேசத்தைத் தர்மப்படி ஆட்சி புரிந்து வந்தார்.

16.1 யுதிஷ்டிர மன்னருக்குப் பல அபசகுனங்கள் தென்படுதல்

இச்சமயம் யுதிஷ்டிரருக்குப் பலவகையான அபசகுனங்கள் தென்படலாயின. இடியின் ஒலியுடன் மணல் புயல் வீசியது. பறவைகள் வலது பக்கம் மண்டலம் அமைத்துப் பறந்தன. மிகப்பெரிய நதிகள் மணலுக்குள் மறைந்துபோயின. திசைகள் பனியால் மூடப்பட்டன. ஆகாயத்திலிருந்து பூமி மீது தீப்பிழம்புடன் கூடிய எரிநகூத்திரங்கள் விழுந்தன. சூரிய மண்டலம் மண்ணால் மறைக்கப்பட்டது. உதயகாலத்துச் சூரியன் ஒளியின்றிக் காணப்பட்டது. சூரிய மண்டலத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் பல கபந்தங்கள் காணப்பட்டன. சந்திரன் சூரியன் இரண்டைச் சுற்றியும் மூன்று வண்ணங்களுடைய வட்டங்கள் தோன்றின. அவற்றில் மூன்றாவதான வெளிக் கரைப்பகுதி கருப்பாகவும் இடையில் சாம்பல் நிறமாகவும், உள்வட்டத்தின் கரை சிவப்பாகவும் காணப்பட்டன.

இவற்றைப்போல இன்னும் பயத்தை அறிவிக்கும் பல தொல்லைகளும் தோன்றின. இந்தத் தீய சகுனங்கள் அனைத்தும் யுதிஷ்டிரரின் இதயத்தைக் கலங்கச் செய்தன. இவ்வாறு அபசகுனங்கள் தோன்றிச் சில காலம் கழிந்தது. பிறகு குருராஜர் யுதிஷ்டிரர் உலக்கையைக் காரணமாகக் கொண்டு யாதவர்கள் தங்களுக்குள்ளாகவே பெரும் போர் செய்து அனைவரும் அழிந்து விட்டனர் என்ற செய்தியைக் கேட்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், பலராமனுமே அந்த அழிவில் இருந்து தப்பினர் என்பதைக் கேள்வியுற்ற யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரர்களிடம் இப்போது நாம் என்ன செய்வது? என்று வினவினார்.

பிராமணர்களின் சாபத்தால் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு வருஷணி குலத்தவர் அனைவரும் அழிந்துவிட்டதைக் கேட்டு பாண்டவர்கள் மிகுந்த வேதனையடைந்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை வதம் செய்வது என்பது கடலை வற்றச் செய்வதற்கு இணையான நிகழ் முடியாத ஒன்று ஆகும். ஆகவே அவர்கள் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அழிந்துவிட்டார் என்பதை நம்பவில்லை. இந்த மௌசல (உலக்கை) வதம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவர்கள் சோகத்தில் மூழ்கி, துயரமடைந்து, தைரியமிழந்து அமர்ந்துவிட்டனர்.

16.2 ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமிருந்து தாருகன் வருகை; தொடர் நிகழ்வுகள்

இதற்கிடையில் அந்தக் வருஷணி குலத்தவரின் அழிவைக் கண் முன்னே கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தாருகனை அஸ்தினாபுரத்திற்குச் செல்லக் கட்டளையிட்டார். யது வம்சத்தினரின் பேரழிவைக் கேட்டு அர்ஜுனன் விரைந்து துவாரகை வரட்டும் என்ற செய்தியை அவர் அனுப்பினார். அத்துடன் அர்ஜுனன் வரும் வரை யாதவ குலப்பெண்களைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று வசுதேவரிடம் தெரிவித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் தவம் செய்ய விரும்புவதாகக் கூறிக் கானகம் சென்றுவிட்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் செய்தியை எடுத்து வந்த தாருகன் குந்தி புதல்வர்களைத் தரிசித்து நடந்தவை அனைத்தையும் விளக்கிக் கூறினான். யது வம்சத்தின் அழிவைக் கேட்டுப் பாண்டவர்கள் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் அனுமதி பெற்றுத் துவாரகை சென்று அடைந்தார்.

அங்கு வசுதேவரைச் சந்தித்தார். வசுதேவர் அர்ஜுனனிடம் யாதவ குலப் பெண்களை ஒப்படைத்துத்தான் யோகத்தில் ஈடுபட்டு சரீரத்தைத் துறந்து உத்தம கதியை அடைந்தார். பிறகு அர்ஜுனன் இறந்து விட்ட யாதவர்கள் அனைவருக்கும், வசுதேவர் மற்றும் அவருடைய பத்தினிகளுக்கும் விதிப்படி இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்தார். பரமதாமம் அடைந்துவிட்ட பலராமன் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உடல்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவ்விரு தேவர்களுக்கும் விதிப்படி சடங்குகளைச் செய்தார். பின்னர் யதுகுலப் பெண்களுடன், சிறுவர் மற்றும் முதியவர்களுடனும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். வழியில் பெண்களில் பெரும்பாலோர் கொள்ளையர்களால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டனர்.

எஞ்சியவர்களை க்ருதவர்மாவின் புதல்வன், சாத்யகியின் புதல்வன் யுயுதான் இவர்களுடைய பாதுகாப்பில், மார்த்திகாவத நகரத்திலும், சரஸ்வதி நதிக்கரையிலும் குடியமர்த்தினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பேரன் வஜ்ரனை இந்திரப் பிரஸ்தத்தின் தலைவாக்கினார். துவாரகாவாசிகள் அனைவரையும் அவரிடம் ஒப்படைத்தார். பிறகு வியாச மகரிஷியின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றார். வியாசர் மூலம் யாதவர்களின் அழிவு மற்றும் பெண்கள் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டது. இவற்றிற்கான காரணங்களை அறிந்து கொண்டார். அத்துடன் தங்களுடைய இறுதிக்காலம் வந்துற்றதையும் வியாசர் கூறத் தெரிந்து கொண்டார்.

17 மகா ப்ரஸ்தானிக பருவம்

17.1 பாண்டவர்கள் கானகம் செல்லத் தீர்மானம்

அனைத்து விஷயங்களையும் அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். யுதிஷ்டிர மன்னர் எல்லா செய்திகளையும் கேட்டு, மகாபிரஸ்தானத்தைத் தீர்மானித்தார். அர்ஜுனனிடம், “அறிவுடையவனே! காலமே புதங்கள் அனைத்தையும் சமைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அழிவு நோக்கி அழைத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நான் காலத்தின் பந்தனத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீயும் அதன்பக்கம் பார்” என்றார். அர்ஜுனனும், அவரிடம் “காலம் காலம்தான். அதை விலக்க முடியாது” என்று தன் சகோதரரின் சொல்லை ஆமோதித்தார்.

பீமசேனனும், நகுல-சகதேவரும் கூட யுதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டனர். பிறகு யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தை விட்டுச் செல்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலானார்.

17.2 யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பரிபாலனத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்

யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரின் வைசிய புத்திரன் யுயுத்சுவை அழைத்து ராஜ்யத்தை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். பிறகு அபிமன்யுவின் புதல்வன் பரீக்ஷித்திற்கு மன்னனாக அபிஷேகம் செய்வித்தார். சுபத்ராவிடம், “மகளே! உன்னுடைய புதல்வனின் புதல்வனான இந்த பரீக்ஷித் இனி குருதேசத்திற்கும், கௌரவர்களுக்கும் மன்னனாவான். யாதவர்களில் மீதமானவர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பேரன் வஜ்ரன் மன்னனாக்கப்பட்டுள்ளான். பரீக்ஷித் அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்தும், வஜ்ரன் இந்திரப் பிரஸ்தத்தில் இருந்தும் அரசாள்வார்கள். நீ பரீக்ஷித்தோடு, வஜ்ர மன்னனையும் காப்பாற்ற வேண்டும். உன்னுடைய மனத்தை ஒருபோதும் அதர்மத்தின் பக்கம் செல்லவிடக்கூடாது” என்று கூறினார்.

பிறகு சகோதரர்களுடன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமன், மாமாவான வசுதேவர் ஆகியோருக்கு நீர் அஞ்சலி அளித்தார். அவர்களை உத்தேசித்து முறைப்படி சிராத்த காரியம் செய்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை உத்தேசித்து கிருஷ்ணத்வைபாயன வியாசர், தேவரிஷி நாரதர், தவச்செல்வர் மார்க்கண்டேயர், பரத்வாஜர், யாக்ஞவல்கியர் ஆகியோருக்கு ருசியுள்ள போஜனத்தைச் செய்வித்தார். பகவானுடைய நாம கீர்த்தனத்துடன் உத்தமமான பிராமணர்களுக்குப் பலவகை ரத்தினங்கள், கிராமம், வஸ்திரம், குதிரை, தேர்கள் அனைத்தையும் தானமளித்தார்.

பிறகு கிருபாசாரியரைப் பூஜித்துப் பரீக்ஷித்தை சிஷ்ய பாவத்துடன் அவரிடம் ஒப்படைத்தார். மற்ற தேச மக்கள், மந்திரிகள் அனைவரிடமும் தான் ராஜ்யத்தைவிட்டு மகாபிரஸ்தானம் செய்யத் தீர்மானித்ததைக் கூறினார். அவருடைய சொற்களைக் கேட்ட நகர-தேச-மக்கள் பெரும் கலக்கமடைந்தனர். யுதிஷ்டிரரின் பிரஸ்தாபத்தை அவர்கள் வரவேற்கவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக “தாங்கள் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது” என்று கூறினர். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் காலத்தின் மாறுதலுக்கேற்பச் செய்ய வேண்டிய கடமையையும், தர்மத்தையும் அறிந்தவர் ஆதலால் தன்னுடைய தீர்மானத்தில் உறுதியாக இருந்தார். அனைவருக்கும் எடுத்துக்கூறி அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றார். அவரும் அவருடைய சகோதரர்களும் எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்துவிடத் தீர்மானித்தனர்.

17.3 பாண்டவர்கள் அனைவரும் மகா யாத்திரைக்குப் புறப்படுதல்

இதன்பின் குருகுல ரத்தினமான தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் தன் சரீரத்திலிருந்து அணிகலன்களைக் களைந்து மரவுரி தரித்துக் கொண்டார். பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர், திரௌபதி அனைவரும் அதேபோல மரவுரி அணிந்து கொண்டனர். பிராமணர்கள் மூலம் முறைப்படி உத்சர்க (தியாகம்) காலத்து இஷ்டி செய்வித்து அக்னிகளை நீரில் விசர்ஜனம் செய்துவிட்டனர். அனைவரும் மகாயாத்திரைக்குக் கிளம்பினார்கள். முதலில் சூதில் தோற்ற பாண்டவர்கள் எவ்வாறு காட்டிற்குச் சென்றனரோ அதேபோல அன்று திரௌபதியுடன் பாண்டவர்கள் காட்டிற்குப் புறப்பட்டனர். இவர்கள் யாத்திரையைக் கண்டு நகரத்துப் பெண்கள் அனைவரும் அழத் தொடங்கினர். ஆனால் குந்தி மைந்தர்கள் பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் இந்த யாத்திரையைத் தொடங்கினர்.

யுதிஷ்டிரரும் அவருடைய சகோதரர்களும், அவர்களுடன் திரௌபதியும் அவர்கள் அனைவருக்கும் பின் ஒரு நாயும் ஒன்றாகச் சென்றனர். இவர்கள் அனைவருடன் யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து வெளியேறியபோது நகர மக்களும், அந்தப்புரப் பெண்களும் வெகுதூரம் அவரைச் சூழ்ந்து சென்றனர். பிறகு நகர மக்களும், கிருபாசாரியரும், யுயுத்சுவம் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

அச்சமயம் நாக கன்னிகையான அர்ஜுனனின் மனைவி உலாபி கங்கையில் கலந்துவிட்டாள். சித்ராங்கதா தன் புதல்வன் பப்ருவாகனனிடம் மணிப்பூர் சென்றுவிட்டாள். மற்ற அந்தப்புரப் பெண்கள் பரீக்ஷித்துடன் நகரம் திரும்பினர்.

17.4 பாண்டவர்கள் புனியை வலம் வருதல்

மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களும், புகழ்மிக்க திரௌபதி தேவியும் உபவாச விரதம் ஏற்றுக் கிழக்கு திசை நோக்கிச் சென்றனர். அவர்கள் பல தேசங்களையும், நதிகளையும், கடல்களையும் தாண்டி யாத்திரை செய்தனர். எல்லோருக்கும் முன்னால் யுதிஷ்டிரர் சென்றார். அவருக்குப் பின்னால் நகுல-சகதேவரும் சென்றனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் பின்னால் அழகிய உருவமும், சியாம வண்ணமும் உடைய திரௌபதி சென்று கொண்டிருந்தாள். இவர்கள் அனைவரையும் பின் தொடர்ந்து அவர்களுடன் ஒரு நாயும் சென்றது.

அந்த வீரபாண்டவர்கள் செங்கடலின் கரைக்குச் சென்று சேர்ந்தனர். அர்ஜுனன் அதுவரை தன் காண்டீவ வில்லையும், இரு அக்ஷய தூண்களையும் விடவில்லை. செங்கடலின் கரைக்குச் சென்றதும் அர்ஜுனன் மலைபோல் வழியைத் தடுத்துக் கொண்டு எதிரில் நின்ற மனித ரூபத்திலிருந்த அக்னி தேவனைக் கண்டார். அவர் பாண்டவர்களிடம், “குரு சிரேஷ்டர்களே! நான் அக்னிதேவன். நான்தான் அர்ஜுனன் மற்றும் நாராயண சொரூபரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிரபாவத்தால் காண்டீவ வனத்தை அழித்தேன். அர்ஜுனன் இந்த உத்தமமான காண்டீவ வில்லை விட்டுவிட்டே காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். இனி அவருக்கு அதனுடைய உதவிக்கான அவசியம் இல்லை. முன்பு மகாத்மா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கைகளில் இருந்த சக்கர ரத்தினமும் சென்றுவிட்டது. அது மறுபடி சமயம் வரும்போது அவருடைய கைக்கு வந்துவிடும்.

எல்லா விற்களிலும் சிறந்ததான இந்த காண்டீவ வில் வருணனிடமிருந்து நான் அர்ஜுனனுக்காகக் கேட்டுப் பெற்று வந்ததாகும். அதனை இப்போது மீண்டும் வருணனிடம் திருப்பித் தர வேண்டும்.” என்றார். அதைக்கேட்ட சகோதரர்கள் அந்த வில்லை விட்டுவிடும்படி அர்ஜுனனிடம் கூறினர். எனவே, அர்ஜுனன் அந்த வில்லையும், இரு அக்ஷய தூண்களையும் தண்ணீரில் வீசிவிட்டார். இதன்பிறகு அக்னிதேவன் அங்கேயே மறைந்துவிட்டார்.

பாண்டவர்கள் அங்கிருந்து தெற்கு நோக்கிச் சென்று, உப்புக் கடலின் வடகரை வழியாகத் தென் மேற்குத்திசை நோக்கி யாத்திரை செய்தனர். பிறகு மேற்குத்திசை நோக்கித் திரும்பினர். மேலே சென்று கடலில் மூழ்கிய துவாரகாபுரியைப் பார்த்தார்கள். அங்கிருந்து திரும்பிப் பூமியை வலம்வர விரும்பி வடதிசை நோக்கி யாத்திரை செய்தனர். இமயத்தைத் தரிசித்து அதையும் தாண்டி மேலே சென்றனர். அங்கு மணல் கடலையும், மலைகளில் சிறந்த மேருவையும் தரிசித்தனர்.

17.5 வழியில் திரௌபதி, சகதேவன், நகுலன், அர்ஜுனன் ஆகியோர் வரிசையாக விழுதல்; விழுந்ததற்காக காரணத்தை யுதிஷ்டிரர் கூறுதல்

பாண்டவர்கள் அனைவரும் யோக தர்மத்தில் நிலைத்து விரைவாகச் சென்றனர். துருபதகுமாரி கிருஷ்ணாவின் மனம் யோகத்திலிருந்து விலகிவிட்டது. ஆகவே அவள் தடுமாறிப் பூமியில் விழுந்து விட்டாள். அவள் கீழே விழுந்ததைப் பார்த்த பீமசேனன் தர்மராஜரிடம், “பரந்தபா! ராஜகுமாரி திரௌபதி ஒருபோதும் எந்தப் பாவமும் செய்யாதவள். பிறகு அவள் கீழே விழுந்ததற்கான காரணம் என்ன என்பதைக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார்.

யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம், “ஆண்களில் சிறந்தவனே! அவள் மனத்தில் அர்ஜுனனிடம் விசேஷமான பற்று இருந்தது. அதன் காரணமாகவே இவள் இன்று விழுந்துவிட்டாள்” என்று பதிலளித்தார். திரௌபதியின் பக்கம் பார்க்காமலேயே மேலே நடந்தார். சிறிது நேரத்தில் வித்வான் சகதேவனும் கீழே விழுந்துவிட்டார். அதைக்கண்ட பீமன் தன் சகோதரரிடம், “சகோதார எப்போதும் நமக்குச் சேவை செய்து வந்தவனும், பெயரளவிற்குக் கூட அகங்காரம் அற்றவனுமான சகதேவன் எந்தக்குற்றம் காரணமாக விழுந்தான் எனக் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் “இந்த சகதேவன், யாரையும் தன்னைப்போன்ற வித்வானாகவோ, அறிவாளியாகவோ கருதவில்லை. அந்த குற்றத்தின் காரணமாகவே விழுந்துவிட்டான்.” எனக் கூறினார்.

இவ்வாறு கூறி மற்ற சகோதரர்களுடனும், தன்னைத் தொடர்ந்து வந்த நாயுடனும் யுதிஷ்டிரர் முன்னேறிச் சென்றார். இச்சமயம், கிருஷ்ணாவும், சகதேவனும் கீழே விழுந்ததைக் கண்ட நகுலன் தானும் பூமியில் விழுந்துவிட்டார். அதைக்கண்டு பீமன், யுதிஷ்டிரரிடம், “சகோதரா! உலகில் ஈடில்லாத அழகானவரும், தர்மத்தில் தவறாதவரும், நம்முடைய ஆணையை மீறாதவரும் ஆகிய நம் அன்பு சகோதரன் நகுலன் ஏன் பூமியில் விழுந்துவிட்டார்” எனக் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர், “பீமசேனா! நகுலன் அழகில் தனக்குச் சமமானவன் யாரும் இல்லை என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தாலேயே கீழே விழ நேரிட்டது” எனப் பதிலுரைத்தார்.

திரௌபதி, நகுலன், சகதேவன் ஆகிய மூவரும் விழுந்து விட்டதைக் கண்டு சோகம் கொண்ட அர்ஜுனன் தானும் பூமியில் விழுந்து உயிரை விட்டார். இதைக்கண்ட பீமன், யுதிஷ்டிரரிடம், “சகோதரா! மகாத்மாவான அர்ஜுனன் ஒருபோதும் கேலியாகக் கூடப் பொய் கூறியதில்லை. அவ்வாறு இருக்கும்போது எந்த கர்மத்தின் காரணமாக இவர் பூமியில் விழுந்தார்?”

எனக் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர், “பீமா! அர்ஜுனனுக்கு தன்னுடைய வீரத்தில் கர்வம் இருந்தது. இவர் ‘நான் ஒரே நாளில் பகைவரை எரித்துச் சாம்பலாக்குவேன்’ என்று கூறியிருந்தார். ஆனால் அவ்வாறு செய்யவில்லை. இதனாலேயே இன்று இவர் பூமியில் விழுந்து உயிர் துறக்க நேரிட்டது” என்று பதிலளித்தார்.

17.6 பீமசேனன் வீழ்ச்சியும் அதற்கான காரணமும்

யுதிஷ்டிரர் தொடர்ந்து முன்னேறிச் சென்றபோது பீமசேனனும் தரையில் விழுந்துவிட்டார். அவர் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரை அழைத்து, “மன்னா! சிறிது என்பக்கம் பாருங்கள். உங்களுடைய அன்பிற்குரிய பீமசேனன் இங்கே வீழ்ந்துள்ளேன். என்னுடைய இந்த வீழ்ச்சிக்கான காரணம் என்ன என்பதைக் கூறுங்கள்” எனக் கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் பீமனைப் பார்க்காமலேயே பதிலளித்தார்; “பீமசேனா! நீ அதிகமாகச் சாப்பிட்டாய். மற்றவர்களைப் பொருட்படுத்தாமல், உன்னுடைய பலத்தைப் பற்றித் தற்பெருமை செய்து கொண்டாய். இதனாலேயே நீ விழநேர்ந்தது” என்று கூறிய யுதிஷ்டிரர் பீமசேனைத் திரும்பியும் பார்க்காமல் மேலே சென்றுவிட்டார். நாயும் அவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றது.

17.7 இந்திரன் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்; இந்திரன்-யுதிஷ்டிரர் உரையாடல்

இவ்வாறு நாய் பின் தொடரத் தனியாக மேலே சென்று கொண்டிருந்த யுதிஷ்டிரரிடம், தேவராஜன் தன் தேருடன் வந்து சேர்ந்தார். அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், “குந்தி மைந்தா! நீ இந்தத் தேரில் ஏறிக் கொள் என்று அழைத்தார். தன்னுடைய சகோதரர்கள் உயிரிழந்து தரையில் வீழ்ந்துவிட்டதால் சோகமுற்ற யுதிஷ்டிரர் இந்திரனிடம் கூறலானார், “தேவேஸ்வரா! என்னுடைய சகோதரர்கள் வழியில் விழுந்து கிடக்கின்றனர். அவர்களும் என்னுடன் வரட்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்கள். ஏன் எனில் நான் சகோதரர்கள் இல்லாமல் சொர்க்கம் செல்ல விரும்பவில்லை. ராஜகுமாரி திரௌபதி மென்மையானவள். அவளும் எங்களுடன் வர அனுமதியுங்கள்” என்று கேட்டார். இந்திரன் யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தார்.

“பரத சிரேஷ்டா! உன்னுடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் உனக்கு முன்னாலேயே சொர்க்கத்தை அடைந்துவிட்டார்கள். திரௌபதியும் அவர்களுடன் இருக்கிறாள். அங்கு நீ சென்றதும் அவர்கள் அனைவரும் உன்னைச் சந்திப்பார்கள். பாரதா! அவர்கள் மனித சரீரத்தை விட்டு விட்டுச் சொர்க்கம் சென்றுள்ளனர். ஆனால் நீ இந்த மனித சொரூபத்துடனேயே சொர்க்கம் அடைவாய்” என்பதில் ஐயமில்லை” என்று இந்திரன் கூறினார். அவர்களிடையே உரையாடல் தொடர்ந்தது.

யுதிஷ்டிரர்: இறந்த காலத்திற்கும், நிகழ் காலத்திற்கும் சுவாமியான தேவராஜா! இந்த நாய் என்னுடைய பெரும் பக்தன். இது எப்போதும் எனக்கு உதவியுள்ளது. ஆகவே இதுவும் என்னுடன் வர அனுமதியுங்கள். என்னால் இதனிடம் நிஷ்டூரமாக நடந்து கொள்ள முடியாது.

இந்திரன்: மன்னா! உனக்கு அமரத் தன்மையும், எனக்குச் சமமான நிலையும், முழுமையான லக்ஷ்மியும், மிகப்பெரிய சித்தியும் கிடைத்துள்ளன. அத்துடன் சொர்க்க சுகங்களும் கிடைத்துள்ளன. ஆகவே இந்த நாயை விட்டு விட்டு என்னுடன் வா. இதில் நிஷ்டூரம் ஏதும் இல்லை.

யுதிஷ்டிரர்: ஆயிரம் கண்ணுடைய தேவராஜா! எந்த ஆரிய புருஷனுக்கும் கீழ்த்தரமாக நடப்பது மிகக் கடினமான காரியமாகும். பக்தர்களைத் தியாகம் செய்து பெறும் லக்ஷ்மி எனக்கு ஒருபோதும் கிடைக்க வேண்டாம்.

இந்திரன்: தர்மராஜா! நாயை வைத்திருப்பவர்களுக்குச் சொர்க்கத்தில் இடம் இல்லை. அவர்கள் யாகம் செய்தல், கிணறு, குளம் வெட்டுதல், இவற்றால் பெறும் புண்ணியத்தைக் 'க்ரோதவசர்கள்' என்னும் அரக்கர்கள் அபகரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே நன்கு ஆலோசனை செய். இந்த நாயை விட்டுவிடு. இதில் இரக்கமற்ற தன்மை ஏதும் இல்லை.

யுதிஷ்டிரர்: மகேந்திரா! பக்தனைத் தியாகம் செய்வதால் உண்டாகும் பாவத்திற்கு ஒருபோதும் முடிவு இல்லை என்பது மகாத்மாக்களின் கூற்று. உலகில் பக்தனை விடுவது பிரம்மஹத்திக்குச் சமமாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகவே, நான் என் சுகத்திற்காக ஒருபோதும் இந்த நாயை விடமாட்டேன். பயந்தவன், பக்தன், வேறு துணை இல்லை என்று கூறிச் சரணடைபவன், தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் திறமையற்றவன், பலவீனமானவன், தன் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறவன் ஆகியோரை உயிர் போனாலும் நான் விடமாட்டேன். இது என்னுடைய நிரந்தரமான விரதம் ஆகும்.

இந்திரன்: வீரர்களில் சிறந்தவனே! மனிதன் தானம், யாகம், ஸ்வாத்யாயம், ஹவனம், ஆகுதி, புண்ணிய கர்மம் செய்யும்போது அதன்மீது நாயின் பார்வை பட்டுவிடுமானால் அதன் பலனைக் 'க்ரோதவசர்கள்' என்னும் அரக்கர்கள் அபகரித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நாயைத் தியாகம் செய்துவிடு. இதைவிட்டால் மட்டுமே நீ தேவலோகத்தை அடைய முடியும். வீரனே! நீ உன் அன்பு மனைவி திரௌபதியையும், சகோதரர்களையும் தியாகம் செய்துதான் புண்ணிய கர்மங்களின் பலனாகத் தேவலோகத்தை அடைந்துள்ளாய் என்னும்போது

இந்த நாயை ஏன் விட மறுக்கிறாய்? எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு இப்போது நாயிடம் எவ்வாறு மோகம் கொண்டாய்?

யுதிஷ்டிரர்: பகவன்! உலகில் இறந்தவர்களுடன் யாருக்கும் நட்பும் இருப்பதில்லை; பகையும் இருப்பதில்லை என்பது உறுதியான விஷயம். திரௌபதியையும், என்னுடைய சகோதரர்களையும் உயிர் பிழைக்கச் செய்வது என் வசத்திலுள்ள விஷயமல்ல. ஆகவே, இறந்த பின்பு நான் அவர்களைத் தியாகம் செய்தேன்; உயிரோடு இருக்கும்போது அல்ல. சரணடைந்தவனைப் பயமுறுத்துவது, பெண் வதம் செய்வது, பிராமணனுடைய செல்வத்தைக் கொள்ளையடிப்பது, நண்பனுக்குத் துரோகம் செய்வது ஆகிய நான்கு அதர்மங்கள் ஒருபக்கமும், பக்தனைத் தியாகம் செய்வது மற்றொரு பக்கமும் இருக்கும் என்றால், இது அந்த நான்கிற்கும் சமமான அதர்மச் செயல் என்று நான் கருதுகிறேன்.

17.8 நாயின் உருவில் வந்த தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுதல்

தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரின் இந்த சொல்லைக் கேட்டு நாயின் உருவில் வந்த, தர்ம சொரூபியான பகவான் மகிழ்ச்சியடைந்தார். யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து கூறினார்.

ராஜேந்திரா! நீ உன்னுடைய நன்னடத்தை, அறிவு, பிராணிகளிடம் உண்டாகும் இரக்கம் காரணமாகவே, உண்மையில் தகுதியுள்ள தந்தையின் உத்தம குலத்தில் தோன்றியவனாகிறாய். முன்பு த்வைத வனத்தில் நீங்கள் வாழும்போது ஒருமுறை நான் உன்னைப் பரிசோதித்தேன். உன்னுடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் தண்ணீர் கொண்டு வரக் குளத்தில் கால்வைத்து உயிரிழந்தனர். அப்போது நீ குந்தி, மாத்ரி இரண்டு தாயார்களிலும் சமமான தன்மையை விரும்பி, உன் உடன்பிறந்த சகோதரன் பீமனையும், அர்ஜுனனையும் விட்டு விட்டு நகுலனை உயிர் பிழைக்கச் செய்ய விரும்பினாய்.

இப்போதும் இந்த நாய் என்னுடைய பக்தன் என்று யோசித்து நீ தேவராஜன் இந்திரனின் தேரிலேற மறுத்துவிட்டாய். ஆகவே, சொர்க்கலோகத்தில் உனக்கீடான வேறு ஒரு மன்னன் கிடையாது. பாரதா! அந்தக் காரணத்தாலேயே நீ இந்த சரீரத்துடன் அகூடிய லோகங்களை அடைந்துள்ளாய். நீ மிகச் சிறந்த திவ்ய கதியை அடைந்துவிட்டாய்” என்று தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்துரைத்தார்.

17.9 மனித உருவுடன் தேவர்கள் யுதிஷ்டிரரைச் சொர்க்கலோகம் அழைத்துச் செல்லுதல்

பிறகு தர்மராஜன், இந்திரன், மருத்கணங்கள், அஸ்வினி குமாரர்கள், தேவர்கள் மற்றும் தேவரிஷிகள் அனைவரும் பாண்டவ யுதிஷ்டிரரைத் தேரில் அமர்த்தி, தத்தம் விமானங்கள் சூழ அவரைச் சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் அனைவரும் தத்தம் விருப்பப்படி சஞ்சரிப்பவர்கள். ரஜோ குணமற்ற புண்ணியாத்மாக்கள். புனிதமான வாக்கும், செயலும் உடையவர்கள்; சித்தர்கள். குருகுல திலகம் யுதிஷ்டிர மன்னர் அந்தத் தேரில் அமர்ந்து தன் தேஜஸால், புவியையும், ஆகாயத்தையும் வியாபித்தவாறு வேகமாக மேலே மேலே செல்லலானார்.

17.10 நாரதர் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து வரவேற்பளித்தல்

அப்போது எல்லா உலகச் செய்திகளையும் அறிந்தவரும், பேசுவதில் சிறந்தவரும், பெரும் தவசியுமான தேவரிஷி நாரதர் தேவ மண்டலத்தில் இருந்தவாறு உரத்த குரலில் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்து வரவேற்றார். அவர்,

“எவ்வளவு ராஜரிஷிகள் சொர்க்கத்திற்கு வந்துள்ளார்களோ, அவர்கள் அனைவரும் இங்கேயே இருக்கிறார்கள். ஆனால் குருராஜன் யுதிஷ்டிரர் தன்னுடைய நற்புகழால் அவர்களுடைய கீர்த்தியை மறைத்துவிட்டார். தன்னுடைய புகழ், தேஜஸ் மற்றும் நன்னடத்தை என்னும் செல்வத்தால் மூவுலகங்களையும் மூடித் தன் பௌதிக சரீரத்துடன் சொர்க்கலோகத்திற்கு வந்த சௌபாக்கியம் பாண்டு நந்தனாகிய யுதிஷ்டிரரைத் தவிர வேறு எந்த மன்னனுக்கும் கிடைக்கவில்லை. நாங்கள் இதுவரை அவ்வாறு நடந்ததைக் கண்டதில்லை” என்றார்.

அவர் யுதிஷ்டிரரிடம், “யுதிஷ்டிரா! புவியில் இருந்தபோது நீ ஆகாயத்தில் நகூத்திரங்களின் உருவில் கண்ட ஒளியனைத்தும் இந்தத் தேவர்களின் ஆயிரக்கணக்கான உலகங்களாகும். இவர்களைப் பார்” என்று கூறினார்.

17.11 யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களிடம் செல்ல விரும்புதல்; இந்திரன் கூற்று

நாரதரின் சொற்களைக் கேட்ட தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரர் தேவர்களிடமும், ராஜரிஷிகளிடமும் அனுமதி பெற்றுக் கூறினார்; “தேவேஸ்வரர்களே! என்னுடைய சகோதரர்கள் எந்த சுப அல்லது அசுப உலகத்தைப் பெற்றார்களோ, அதையே நானும் பெற விரும்புகிறேன். அதைத்தவிர வேறு உலகங்களுக்குச் செல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை”

என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட இந்திரன் மென்மையான சொற்களால் அவரிடம் பேசலானார்.

“மகாராஜா! நீ உன் சுப கர்மங்கள் மூலம் பெற்ற இந்த சொர்க்கலோகத்தில் வாசம் செய். மனிதலோகத்தின் சிநேக பாசத்தை ஏன் இதுவரை இழுத்துக் கொண்டு வருகிறாய்? குருநந்தனா! வேறு ஒரு மனிதன் பெற முடியாத உத்தமமான சித்தி உனக்குக் கிடைத்துள்ளது. உன்னுடைய சகோதரர்கள் இத்தகைய இடத்தைப் பெற முடியவில்லை. மன்னா! இன்னும் மனித பாவனை உன்னை ஸ்பரிசித்துக் கொண்டிருக்கிறதா? மன்னா! இது சொர்க்கலோகம். இந்த சொர்க்கவாசிகளான தேவரிஷிகளையும், சித்தர்களையும் தரிசனம் செய்” என்று கூறினார்.

ஆனால் யுதிஷ்டிரர் இந்திரனிடம் மீண்டும் தன்னுடைய கருத்தையே வற்புறுத்திப் பேசினார்; “தைத்யர்களை அழித்த தேவா! என்னுடைய சகோதரர்கள் இல்லாமல் எனக்கு இங்கு இருக்க உற்சாகம் உண்டாகவில்லை. ஆகவே, எங்கே என் சகோதரர்கள் சென்றுள்ளார்களோ, உயரமானவளும், அறிவுள்ளவளும், சத்வகுணம் நிரம்பியவளும், பெண்களில் சிறந்தவளுமான திரௌபதி எங்கே சென்றிருக்கிறாளோ, அங்கேயே நானும் செல்ல விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

18. சொர்க்காரோஹண பருவம்

18.1 சொர்க்கத்தில் துரியோதனனைக் கண்டு யுதிஷ்டிரர் சினம்

சொர்க்கத்தை அடைந்த தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர், துரியோதனன், சொர்க்கலோகத்தின் சோபை நிரம்பப்பெற்று, தேவர்களுடனும், புண்ணிய கர்மங்களைச் செய்யும் சாத்ய கணங்களுடனும் திவ்யமான அரியணையில் அமர்ந்து வீரனுக்குரிய சோபையுடன் சூரியனைப்போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். துரியோதனனை அந்த நிலையில் பொலிவுடனும், செல்வத்துடனும் பார்த்த யுதிஷ்டிர மன்னர் சினம் கொண்டு வேறு பக்கம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்.

பிறகு உரத்த குரலில் தேவர்களிடம் கூறினார்; “தேவர்களே! யார் காரணமாக நாங்கள் எங்கள் நண்பர்களையும், உறவினர்களையும் போரில் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டோமோ, பூமி முழுவதையும் அழித்துவிட்டோமோ, எங்களுக்குக் காட்டில் பெரும் துன்பம் அடையச் செய்தானோ, பாஞ்சால ராஜகுமாரி திரௌபதியை நிறைந்த சபையில் அவமானம் செய்தானோ, அந்த லோபியும், அதர்மனுமான துரியோதனனுடன் இருந்து இந்த புண்ணிய லோகங்களைப் பெற நான் விரும்பவில்லை.

தேவ கணங்களே! நான் துரியோதனனைப் பார்க்கக்கூட விரும்பவில்லை. நான் என் சகோதரர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கே செல்ல விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

18.2 நாரத மகரிஷி யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலளித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட நாரதர் அவரிடம் இவ்வாறு கூறினார். “யுதிஷ்டிரா! இல்லை; அவ்வாறு கூறாதே. சொர்க்கத்தில் வசித்தால் பழைய பகை அமைதியாகிவிடுகிறது. நீ துரியோதன மன்னனைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது. நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள். இந்த மன்னன் துரியோதனன், நீண்டகாலம் தேவர்களோடு சொர்க்கத்தில் வாழும் மன்னர்களால் பூஜிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப் பெறுகிறார். இவர் போரில் தன் உடலை ஆஹுதி அளித்து வீரர்களின் கதியை அடைந்துள்ளார். இவர் போரில் தேவர்களுக்கு நிகரான தேஜஸ் உடைய உங்களுடன் துணிந்து போரிட்டுள்ளார். பெரும் பயம் ஏற்படும் சமயத்திலும் பயம் இன்றி இருந்திருக்கிறார். இந்த மன்னர் கூடித்திரிய தர்மப்படி இந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

குழந்தாய்! இவர் மூலம் சூதில் உண்டான குற்றத்தை இப்போது நீ மனத்தில் நினைக்கக்கூடாது. திரௌபதிக்கு இவரால் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தையும் நீ மறந்துவிட வேண்டும். உங்கள் அனைவருக்கும், உற்றார்-உறவினர் மூலமும், போரிலும், மற்ற இடங்களிலும் அடைந்த கஷ்டங்கள் அனைத்தையும் இங்கு நினைப்பது சரியல்ல. இப்போது நீ துரியோதன மன்னனை நியாயமாகச் சந்திக்க வேண்டும். இது சொர்க்கலோகம். இங்கு முன்பிருந்த பகையும் விரோதமும் இருப்பதில்லை” என்றார்.

18.3 யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் தன் சகோதரர்களின் நிலை பற்றி வினவுதல்

நாரத மகரிஷி இவ்வாறு கூறியதும், குருராஜன் யுதிஷ்டிரர் அவரிடம் தன் சகோதரர்களின் விவரத்தைக் கேட்டார். “தேவரிஷியே! குதிரைகள், யானைகள், மனிதர்களுடன் பூமி முழுவதும் நஷ்டமாவதற்குக் காரணமானவனும், பகைக்குப் பழிவாங்க விரும்பிக் கோபத் தீயில் நாங்கள் எரிவதற்குக் காரணமானவனும், தர்மத்தின் பெயரைக் கூட அறியாதவனும், வாழ்நாள் முழுவதும் புவியில் நண்பர்களுடன் எங்களுக்குத் துரோகமே செய்தவனும் ஆகிய இந்தப் பாவி துரியோதனன் இந்த சனாதன வீரலோகத்தைப் பெற்றுள்ளான்.

அவ்வாறாயின், வீரர்களும், மகாத்மாக்களும், பெரும் விரததாரிகளும், சத்யப் பிரதிஞ்ஞர்களும், உலகப் புகழ்பெற்ற சூரர்களும், சத்யவாதிகளுமான என்னுடைய சகோதரர்களுக்கு இப்போது எத்தகைய உலகங்கள் கிடைத்துள்ளன? நான் அவர்களைக் காண விரும்புகிறேன். குந்தியின் சத்தியப்பிரதிஞ்ஞ புதல்வனான கர்ணனையும் சந்திக்க விரும்புகிறேன். த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வர்கள் அனைவரையும் காண விரும்புகிறேன்.

நாரதரே! கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி வதம் செய்யப்பட்ட மன்னர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? அந்த மன்னர்களை நான் இங்கு காணவில்லை. நான் அந்த மன்னர்களைச் சந்திக்க விரும்புகிறேன். விராடர், துருபதர், த்ருஷ்டகேது, பாஞ்சால ராஜகுமாரன் சிகண்டி, திரௌபதியின் புதல்வர்கள், அடக்க முடியாத வீரன் அபிமன்யு ஆகிய அனைவரையும் நான் காண விரும்புகிறேன்” என்று தன் சகோதரர்களைப் பற்றியும் மற்ற மன்னர்களைப் பற்றியும் கேட்டார்.

18.4 யுதிஷ்டிரர் தேவர்களிடம் கர்ணனைப் பற்றியும் மற்ற வீரர்களைப் பற்றியும் வினவுதல்

யுதிஷ்டிரர் அங்கிருந்த தேவர்களிடம் மேலும் பல வீரர்களின் நிலை பற்றி அறிய விரும்பிக் கேட்டார்; “தேவர்களே! நான் இங்கு அளவற்ற தேஜஸ்வி கர்ணனை ஏன் காணவில்லை. தைரியமிக்க சகோதரர்கள் யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் எங்கே இருக்கிறார்கள்? போர் என்னும் தீயில் தங்கள் சரீரத்தை ஆஹுதி அளித்த மன்னர்களும், அரச குமாரர்களும் எங்கே? ரணபூமியில் எனக்காகக் கொல்லப்பட்ட மகாரதி வீரர்கள் அனைவரும் எங்கே? வீரர்களில் சிறந்த அவர்கள் அனைவரும் இந்த லோகத்திற்கு வந்திருந்தால் நானும் அவர்களுடன் இங்கு இருப்பேன். அவர்களுக்கு இந்த சுபமான அக்ஷயலோகம் கிடைக்கவில்லை என்றால் அந்த இனச் சகோதரர்கள் இன்றி நான் இங்கே இருக்கமாட்டேன்.

போருக்குப் பிறகு நான் இறந்த சம்பந்திகளுக்காக நீர் அஞ்சலி அளித்தபோது என் தாய் குந்தி கர்ணனுக்கும் நீராஞ்சலி அளிக்கக் கூறினார். தாய் அவ்வாறு கூறியதால் மகாத்மாவான கர்ணன் என் சகோதரன் எனத் தெரிந்து கொண்டேன். அப்போதிருந்தே அவருக்காக நான் மிகுந்த துயரம் கொண்டேன். கர்ணனின் இரு கால்களும் என் தாய் குந்தியின் கால்களைப்போல் இருந்ததைக் கண்டும், நான் ஏன் கர்ணனைப் பகைவனாக எண்ணினேன் என்பதை நினைத்து எனக்கு இன்னும் பச்சாதாபம் அதிகமாகிறது. சூரியனுடைய புதல்வன் கர்ணன் எங்கிருந்தாலும் நான் அவரைத் தரிசிக்க விரும்புகிறேன். அவர் யார் என்று தெரியாத காரணத்தால் நான் அவரை அர்ஜுனன் மூலம் வதம் செய்வித்தேன்.

என் உயிரினும் மேலான பராக்ரமி சகோதரன் பீமசேனனையும், இந்திரனுக்கு நிகரான அர்ஜுனனையும், யமனைப் போன்று வெல்ல முடியாத நகுல-சகதேவரையும் தர்மபராயணதேவி திரௌபதியையும் நான் காண விரும்புகிறேன். இங்கிருக்க எனக்குச் சிறிதும் விருப்பமில்லை. உங்களிடம் நான் உண்மையையே கூறுகிறேன். தேவர்களே! என் சகோதரர்களிடமிருந்து தனியாக இந்த சொர்க்கத்தில் நான் என்ன பெற வேண்டியுள்ளது? என் சகோதரர்கள் இருக்கும் இடமே எனக்கு சொர்க்கமாகும். அவர்கள் இல்லாத இந்த உலகத்தை நான் சொர்க்கம் என்று கருதமாட்டேன்” என்று கூறினார்.

18.5 தேவர்கள் ஆணைப்படி தேவதூதர்கள் யுதிஷ்டிரருக்கு நரகத்தைக் காட்டுதல்

இவ்வாறு கூறிய யுதிஷ்டிரருக்கு அவர் தரிசிக்க விரும்புவவர்களை காட்டுமாறு தேவதூதர்களுக்கு, தேவர்கள் ஆணையிட்டனர். அதன்படி தேவதூதர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பீமசேனன் முதலியவர்கள் இருந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

யுதிஷ்டிரர் தேவதூதனின் பின் தொடர்ந்து சென்றார். அவர்கள் கடக்க முடியாத அசுபமான வழியிலேயே சென்றனர். பாவம் செய்து வேதனையை அனுபவிப்பவர்களே அந்த வழியில் சென்றனர். அங்கு கோரமான இருள் பரவியிருந்தது. வழி எங்கும் கேசம், பாசி, புல் ஆகியவை நிரம்பியிருந்தன. அங்கு துர்மணம் வீசியது. மாமிச, ரத்தச்சேறு உறைந்திருந்தது. வழியில் தேள், கொசு, ஈ போன்ற தொல்லைகள் மிகுந்திருந்தன.

எல்லாப் பக்கமும் அழுகிய பிணங்களுடன், எலும்புகளும், கேசமும் பரவிக் கிடந்தன. புழு, பூச்சிகள் நிறைந்து நாற்புறமும் தீயால் சூழப்பட்டிருந்தது. காக்கைகளும், கழுகுகளும் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. பிரேதங்கள் சுற்றிக் கொண்டிருந்தன. சிதறிக் கிடந்த பிணங்களில் இருந்து ரத்தமும், மேதமும் ஒழுகின. சிலவற்றின் கை, கால், புஜம், தொடை, வயிறு ஆகியவை வெட்டப்பட்டிருந்தன. துர்மணம் பரவிய, அமங்கலமான அருவருக்கத்தக்க காட்சிகள் நிறைந்த அந்த வழியின் நடுவில் தர்மராஜர் சென்றார்.

அந்தப் பாதையின் ஒரு பக்கம் கொதிக்கும் நீர் நிரம்பிய ஒரு நதி ஓடிக் கொண்டிருந்தது. மற்றொரு பக்கம் கூரான கத்திகள் போன்ற இலைகளை உடைய “அசிபத்ர” என்னும் காடு இருந்தது. சில இடங்களில் சூடான மணல் பரவி இருந்தது. சில இடங்களில் தீயில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புப் பாறைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. நாற்புறமும் இரும்புச் சட்டிகளில் எண்ணெய் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஆங்காங்கு கூரிய முட்கள் நிரம்பிய கையால் தொட முடியாத சேமல மரங்கள் இருந்தன. அங்கு பாவம் செய்த ஜீவன்கள் மிகுந்த துன்பம் அனுபவிப்பதை யுதிஷ்டிரர் கண்டார். அங்கு துர்மணத்தை அனுபவித்த அவர், தேவதூதனிடம், “இந்த வழியில் நாம் இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டும்? என்னுடைய சகோதரர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள்? இது தேவர்களின் எந்த உலகம்?” என்று கேட்டார். தர்மராஜர் இவ்வாறு கேட்டதும் தேவதூதன் மேலே செல்லாமல் திரும்பிவிட்டான். அவன் யுதிஷ்டிரரிடம், “அவ்வளவுதான். இதுவரைதான் நீங்கள் வரவேண்டும். நீங்கள் களைத்துவிட்டதும் உங்களைத் திருப்பி அழைத்து வரவேண்டும் என்று தேவர்கள் என்னிடம் கூறியுள்ளனர். ஆகவே, நான் உங்களைத் திருப்பி அழைத்துச் செல்கிறேன். நீங்கள் களைத்திருந்தால் என்னுடன் வாருங்கள்” என்று கூறினான்.

18.6 யுதிஷ்டிரர் திரும்ப நினைப்பதும், பலருடைய தீனக் குரலைக் கேட்பதும்

அங்கு பரவியிருந்த துர்மணத்தைச் சகிக்க முடியாமல் யுதிஷ்டிரருக்கு முர்ச்சை வருவது போலிருந்தது. ஆகவே திரும்பிச் செல்லத் தீர்மானித்து, திரும்பினார். துக்கத்தாலும், சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்ட தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் திரும்பிய உடன் நாற்புறமிருந்தும், துன்புற்ற மனிதர்களின் தீனக்குரல்கள் அவரை அழைத்தன. அவை இவ்வாறு கூறின.

“ஏ தர்மநந்தனா! ராஜரிஷியே! புனிதமான குலத்தில் தோன்றிய பாண்டவ யுதிஷ்டிரா! தாங்கள் எங்களுக்கு அருள் செய்வதற்குச் சிறிதுநேரம் இங்கு தங்குங்கள். மகாபுருஷரான தாங்கள் வந்ததுமே இங்கு மிகப் புனிதமான காற்று வீசுகிறது. இந்தக் காற்று உங்களுடைய உடலின் நறுமணத்தைக் கொண்டு வருவதால் எங்களுக்குப் பெரும் சுகம் கிடைத்துள்ளது. ஆண்களில் சிறந்தவரே! குந்திகுமாரா! நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு உங்களுடைய தரிசனத்தைப் பெற்று நாங்கள் சுகத்தை அனுபவிக்கிறோம்.

பாரதா! முடிந்தால் இருஜாமம் தங்குங்கள். நீங்கள் இருப்பதால் இங்குள்ள வேதனைகள் எங்களுக்குக் கஷ்டமளிக்கவில்லை” என்று அங்கு கஷ்டப்படும் மனிதர்களின் தீனமான குரல்கள் நாற்புறமும் கேட்டன. இந்த சொற்களைக் கேட்டு இரக்கம் மிகுந்த யுதிஷ்டிரர் அங்கேயே நின்றுவிட்டார். “அஹோ! இந்த வகையற்றவர்களின் கஷ்டம் அதிகமாக உள்ளது” என்று சொன்னார்.

பெரும் கஷ்டமும், துக்கமும் அடைந்த பிராணிகளின் அதே இரக்கத்தை உண்டாக்கும் சொற்கள் எதிரிலிருந்தும் அவருக்குக் கேட்டன. அவர் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தர்மபுத்திரர் அந்தக் குரல்கள் வந்த திசையே நோக்கி “நீங்கள் யார்? எதற்காக இங்கு இருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

18.7 சகோதரர்களின் குரலைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர் நரகத்திலேயே இருக்கத் தீர்மானித்தல்

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கேட்டதும், நாற்புறமிருந்தும் அவர்கள், “பிரபோ! நான் கர்ணன், நான் பீமசேனன், நான் அர்ஜுனன், நான் நகுலன், நான் சகதேவன், நான் த்ருஷ்டத்யும்னன், நான் திரௌபதி, நாங்கள் திரௌபதியின் புதல்வர்கள்” என்றும் கூறினர். அவர்கள் தங்கள் பெயரைக் கூவிக் கூவிச்

சொல்லலானார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மனத்திற்குள் தெய்வத்தின் சட்டம் எத்தகையது? என்று யோசிக்கலானார்.

என்னுடைய பெருமைக்குரிய சகோதரர்களும், கர்ணனும், அழகிய திரௌபதியும், அவளுடைய புதல்வர்களும் துர்கந்தமுடைய இந்த பயங்கரமான இடத்தில் வாழும் அளவு என்ன பாவம் செய்தார்கள்? புண்ணியாத்மாக்களான இவர்கள் ஒருபோதும் எந்தப் பாவமும் செய்ததாக நான் அறியவில்லை. திருதராஷ்டிரரின் புதல்வன் துரியோதனன் எந்தப் புண்ணிய கர்மத்தால் பாவிக்கான சேவகர்களுடன் அத்தகைய அற்புத சம்பத்தோடு இருக்கிறான்? அவன் இங்கு மிகவும் கௌரவத்தைப் பெற்று இந்திரனைப்போல ராஜலக்ஷ்மி நிரம்பியவனாக உள்ளான்.

என்னுடைய உடன் பிறந்த சகோதரர்கள் நரகத்தில் கிடப்பது எந்த கர்மத்தின் பலன்? என்னுடைய சகோதரர்கள் எல்லா தர்மமும் அறிந்தவர்கள். சூர வீரர்கள்; சத்யவாதிகள்; சாஸ்திரத்திற்கு அனுசூலமாகச் செல்பவர்கள். கூடித்திரிய தர்மத்தின்படி மிகப்பெரிய யாகங்களைச் செய்து, ஏராளமான தகூழிணைகளை அளித்துள்ளனர். அவர்கள் இந்த நரகத்தில் கிடக்கிறார்கள். ஒருவேளை நான் தூங்குகிறேனா? அல்லது விழித்துள்ளேனா? எனக்கு உணர்வு இருக்கிறதா? இல்லையா? என் உள்ளத்தின் மாறுபாடா அல்லது என் மனத்தின் பிரமையா? என்று பலவாறாக யுதிஷ்டிரர் நினைத்தார்.

துயரத்தால் ஆவேசமடைந்து யுதிஷ்டிரர் பலவிதமாக யோசித்தார். அவருடைய புலன்கள் மிகவும் கவலையடைந்தன. தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் கடும் சினம் கொண்டார். அவர் தேவர்களையும், தர்மத்தையும் ஏசலானார். அங்கிருந்த துர்க்கந்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டார். அவர் தேவதூதனிடம், “நீ யாருடைய தூதனோ அவரிடமே திரும்பிச் செல். நான் அங்கு வரமாட்டேன்; இங்கேயே இருக்கிறேன் என்று உன் யஜமானனிடம் அறிவித்துவிடு. நான் அருகில் இருப்பதால் துயரமுற்ற என் சகோதர்களுக்குச் சுகம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தாலேயே நான் இங்கு தங்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறினார்.

பாண்டவ யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு கூறியதும் தேவதூதன் சதக்ருதுவான இந்திரனிடம் சென்றான். தர்மபுத்திரர் கூறிய விஷயங்கள் அனைத்தையும் இந்திரனிடம் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதையும் நிவேதித்துக் கொண்டான்.

18.8 இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் வருதல்

யுதிஷ்டிரர் தேவதூதனைத் திரும்பிச் செல்லுமாறு கூறிவிட்டுத் தான் நின்ற இடத்திலேயே சிறிது நேரம் நின்றார். அதற்குள் இந்திரன் முதலிய

தேவர்கள் அனைவரும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். சாக்ஷாத் தர்மமும் உடல் தரித்து யுதிஷ்டிர மன்னரைச் சந்திப்பதற்காக அங்கு வந்தார். புனிதமான குலமும், கர்மமும் உடைய தேஜஸ்வியான தேவர்கள் வந்ததுமே அங்கிருந்த இருள் முற்றிலும் விலகிவிட்டது. பாவம் செய்த புருஷர்களுக்கு அங்கு அளிக்கப்பட்ட துன்பங்கள் அனைத்தும் திடீரென மறைந்துவிட்டன. அங்கு வைதரணி நதியும், சால்மலி மரமும் இல்லை. பயங்கரமான தீயில் எரிந்த இரும்புச் சிலைகளும் காணப்படவில்லை.

யுதிஷ்டிரர் அங்கு கண்ட பிரேதங்களும், மற்ற அருவருக்கத்தக்க காட்சிகளும் மறைந்துவிட்டன. நறுமணம் நிறைந்த புனிதமான காற்று வீசியது. அந்தக்காற்று மிகவும் குளிர்ச்சியாக இருந்தது. இந்திரனுடன் மருத் கணங்களும், வசுக்களும், அஸ்வினி குமாரர்கள், சாத்ய கணங்கள், ருத்ர கணங்கள், ஆதித்ய கணங்கள், பல்வேறு லோகவாசிகளான சித்தர்களும், மகரிஷிகளும் தேஜஸ்வி தர்மபுத்திரர் யுதிஷ்டிரர் இருந்த இடத்திற்கு வந்தனர்.

18.9 இந்திரன் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

இந்திரன் யுதிஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறலானார்; “மகாபாஹு! யுதிஷ்டிரா! உனக்கு அக்ஷய லோகங்கள் கிடைத்துள்ளன. ஆண் சிங்கமே! இப்போது நடந்தது நடந்துவிட்டது. இனி அதிகக் கஷ்டம் அடைய அவசியமில்லை. எங்களுடன் வா. உனக்கு மகா பெரிய சித்தியும், அக்ஷய லோகங்களும் கிடைத்துள்ளன. நீ நரகத்தைப் பார்க்க நேர்ந்ததற்காகக் கவலைப்படாதே. எல்லா மன்னர்களும் நிச்சயம் நரகத்தைக் காண வேண்டியுள்ளது.

ஆண்களில் சிறந்தவனே! மனித வாழ்க்கையில் சுப மற்றும் அசுப கர்மங்களின் இரண்டு குவியல்கள் சேர்கின்றன. முதலில் சுப கர்மத்தை அனுபவிப்பவன் பின்னர் நரகத்திற்குச் செல்லுகிறான். முதலில் நரகத்தை அனுபவிப்பவன் இறுதியில் சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறான். பாவ கர்மங்களின் சேர்க்கை அதிகம் உள்ளவன், முதலில் சொர்க்கத்தை அனுபவிக்கிறான்.

மன்னா! நான் உன்னுடைய நன்மையை விரும்பி உனக்கு முதலில் நரகத்தைக் காண்பதற்காக இங்கு அனுப்பினேன். நீ குருபுத்திரன் அவ்வத்தாமாவின் விஷயத்தில் கபடமாக நடந்து கொண்டாய். துரோணாசாரியாரிடம் தன் புதல்வன் இறந்துவிட்டதாக நம்ப வைத்தாய். ஆதலால் உனக்கு முதலில் நரகம் காட்டப்பட்டது. நீ இங்கு கொண்டு வரப்பட்டதுபோலவே பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல-சகதேவர், துருபதகுமாரி கிருஷ்ணா அனைவரும் கபடமாக நரகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர்.

அவர்கள் அனைவரும் பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றார்கள். உன் பக்கத்தில் போரில் கொல்லப்பட்ட மன்னர்கள் அனைவரும் சொர்க்கத்திற்கு வந்துவிட்டனர். வா; வந்து அவர்களைத் தரிசனம் செய். நீ யாருக்காக எப்போதும் தாபமடைகிறாயோ, அந்த பெரும் வில்லாளி கர்ணனும் சிறந்த சித்தியை அடைந்துவிட்டார். மகாபாஹு நீ சூரிய குமாரனை தரிசனம் செய். அவர் தன்னுடைய இடத்தில் இருக்கிறார். நீ அவருக்காகத் துயரப்படாதே. உன்னுடைய மற்ற சகோதரர்களையும், பாண்டவ பக்கத்து பல மன்னர்களையும் பார். அவர்கள் அனைவரும் தங்களுக்குரிய இடத்தை அடைந்துவிட்டனர். அவர்களின் நற்கதி குறித்து நீ கவலை கொள்ள வேண்டாம். முதலில் கஷ்டத்தை அனுபவித்த நீ இப்போது முதல் என்னுடன் இருந்து துயரமும், பிணியும் இன்றிச் சுதந்திரமாக சஞ்சரித்து வா.

பார்த்திபா! நீ செய்த புண்ணிய கர்மங்களுக்கும், தவத்தால் வென்ற லோகங்களுக்கும், தானங்களுக்குமான பலனை அனுபவி. இன்று முதல் திவ்யமான அப்சரஸ்கள் சொர்க்கலோகத்தில் உனக்குச் சேவை செய்யப்படும். ராஜசூய யாகத்தின் மூலமும், அஸ்வமேத யாகத்தின் மூலமும் பெற்று வளர்ந்த புண்ணிய லோகங்களைப் பெற்றுக் கொள். உன் தவத்தின் பெரும்பலனை அனுபவித்து வா.

மன்னா! உனக்குக் கிடைத்த உலகங்கள் அனைத்தும் அரிச்சந்திர மன்னரின் உலகங்களைப்போல், எல்லா மன்னர்களின் உலகங்களுக்கும் மேல் உள்ளன. அவற்றில் நீ சஞ்சாரம் செய். ராஜரிஷி மாந்தாதா, பகீரத மன்னர், துஷ்யந்த குமாரன் பரதன் ஆகியோர் சென்ற உலகங்களில் நீயும் விஹாரம் செய். பார்த்தா! இவர் மூவுலகங்களையும், புனிதப்படுத்தும் புண்ணிய நீருடைய தேவநதி ஆகாச கங்கா ஆவார். இவருடைய நீரில் மூழ்கி எழுந்து நீ திவ்ய லோகங்களுக்குச் செல்ல முடியும். மந்தாகினியின் புனித நீரில் ஸ்நானம் செய்ததும் உன்னுடைய மனித இயல்பு விலகிவிடும். நீ துயரம், தாபம், பகைமை ஆகியவற்றில் இருந்து நீ விடுபடுவாய்” என்று இந்திரன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

18.10 தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறியவை

தேவராஜன் இந்திரன் இவ்வாறு கூறியதும் சாக்ஷாத் தர்மம் தன் புதல்வன் கௌரவராஜன் யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானார்; “பேரறிவுமிக்க மன்னா! என் மகனே! தர்ம விஷயத்தில் உன்னுடைய ஈடுபாட்டையும், உண்மை பேசுவதையும், பொறுமை, புலனடக்கம் ஆகிய குணங்களைக் கொண்டிருப்பதாலும் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மன்னா! இப்போது நான் மூன்றாவது முறையாக உன்னைப் பரீட்சை செய்தேன். பார்த்தா! எந்த உபாயத்தாலும், யாரும் உன்னைத் தன் இயல்பிலிருந்து அசைக்க முடியாது.

த்வைத வனத்தில் அரணிக் கட்டையை அபகரித்த பிறகு யக்ஷனின் உருவில் நான் உன்னிடம் பல வினாக்களை விடுத்தேன். அது என்னுடைய முதல் பரீட்சையாகும். அதில் நீ நன்கு தேறிவிட்டாய். பிறகு, திரௌபதியும், உன்னுடைய சகோதரர்களும் மரணமடைந்ததும் நாயின் உருவத்தில் நான் இரண்டாவது முறையாக உன்னைப் பரிசோதித்தேன். அதிலும் நீ வெற்றி பெற்றாய். இப்போது மூன்றாவது முறையாக உன்னைப் பரிசோதிக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இம்முறையும் நீ உன்னுடைய சுகத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் சகோதரர்களின் நன்மைக்காக நரகத்தில் இருக்க விரும்பினாய். ஆகவே, பெரும் பாக்யவானே! நீ ஒவ்வொரு வகையிலும் தூயவனாக நிரூபிக்கப்பட்டாய். உன்னிடம் பெயரளவிற்கும் பாவம் இல்லை. ஆகவே நீ சுகமடைவாய்.

பார்த்தா! உன்னுடைய சகோதரர்கள் நரகத்தில் வசிக்கத் தகுந்தவர்கள் அல்ல. நீ அவர்களை நரகத்தில் கண்டது தேவராஜன் இந்திரனின் மாயையாகும். குழந்தாய்! மன்னர்கள் அனைவரும் நரகத்தை அவசியம் தரிசிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆகவே, நீ இரண்டு ஜாமம் வரை இந்தப் பெரும் துயரத்தைப் பெற்றாய். மன்னா! சவ்யசாசி அர்ஜுனன், பீமசேனன்-நகுல, சகதேவன், சத்யவாதி வீரனான கர்ணன் யாருமே நீண்டகாலம் நரகத்தில் இருக்கத் தகுந்தவர் அல்ல. ராஜகுமாரி கிருஷ்ணாவும் எந்த வகையிலும் நரகம் செல்லத் தகுந்தவள் அல்ல. யுதிஷ்டிரா! வா, மூவுலகிலும் செல்லும் கங்கையை தரிசனம் செய்” என்று தர்மர் கூறினார்.

18.11 யுதிஷ்டிரர் தேவநதி கங்கையில் நீராடித் தன் சகோதரரிடம் செல்லுதல்

தர்மம் இவ்வாறு கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் தர்மரோடும், சொர்க்கவாசிகளான தேவர்களுடனும் சென்று, மிகப் புனிதமான தேவநதி கங்கையில் நீராடினார். அக்கணமே யுதிஷ்டிரரின் மனித சரீரம் நீங்கியது. அவர் திவ்ய தேகத்தைப் பெற்றார். பகைமை என்னும் எண்ணம் இல்லாதவரானார். மந்தாகினியின் குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்ததுமே அவருடைய தாபங்கள் அனைத்தும் விலகிவிட்டன. மகரிஷிகள் அவரைத் துதித்தனர். தேவர்கள் சூழ யுதிஷ்டிரர், தன் சகோதரர்களும், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும் இருந்த இடத்தை அடைந்தார்.

18.12 யுதிஷ்டிரர் திவ்ய லோகத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனன் ஆகியோரைத் தரிசித்தல்

தேவர்கள், ரிஷிகள், மருத் கணங்கள் ஆகியோர் புகழ் பாட, யுதிஷ்டிரர் குருசிரேஷ்டர் பீமன் மற்றும் அர்ஜுனன் ஆகியோர் இருந்த இடத்தை

அடைந்தார். அங்கு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அவரது தெய்வீகத் திருமேனியுடன் இருப்பதைக் கண்டார். முன்பு பூவுலகில் கண்ட ஒற்றுமையாலேயே அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் புரிந்து கொண்டார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் உடலிலிருந்து அற்புதமான ஒளி சிதறிக் கொண்டிருந்தது.

சக்கரம் முதலிய திவ்யமான, பயங்கர அஸ்திர, சஸ்திரங்கள் திவ்ய ஆண் உருவத்துடன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சேவை செய்து கொண்டிருப்பதை யுதிஷ்டிரர் பார்த்தார். மிகவும் தேஜஸ்வியான அர்ஜுனன் பகவானுடைய ஆராதனையில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டார். கௌந்தேயன் யுதிஷ்டிரர் பகவான் மதுசூதனனை அதே உருவில் தரிசித்தார். அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்தனர். அவர் அங்கு வந்ததைக் கண்டு முறைப்படி அவருக்கு மதிப்பளித்தனர்.

மற்றொரு புறம், ஆயுதம் ஏந்திய 12 ஆதித்யர்களோடும் தேஜோமய சொரூபம் உடையவராகக் காணன் விளங்குவதை யுதிஷ்டிரர் கண்டார். இன்னொரு புறம் யுதிஷ்டிரர் திவ்யரூபம் கொண்ட பீமசேனனைக் கண்டார். அவர் முன்பு போலவே உருவம் கொண்டு, உருவெடுத்திருந்த வாயு தேவனின் அருகில் அமர்ந்திருந்தார். மருத் கணங்கள் பீமசேனனைச் சூழ்ந்திருந்தனர். சிறந்த காந்தியுடன் அவர் சோபையுடன் திகழ்ந்தார்.

குருந்தனன் யுதிஷ்டிரர் நகுல-சகதேவர்கள் அஸ்வினி குமாரர்களுடன் இருப்பதைக் கண்டார். அவர்கள் ஒளியுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். பிறகு தாமரை மாலை சூடிய பாஞ்சால ராஜகுமாரி திரௌபதி தன் ஒளிமிக்க உருவால் சொர்க்கலோகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்ததையும் யுதிஷ்டிரர் கண்ணுற்றார். அவர்கள் எல்லோரைப் பற்றியும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள யுதிஷ்டிரர் யோசனை செய்தார். அப்போது தேவராஜன் இந்திரன் தானே அவரிடம் அவர்களைப் பற்றிக் கூறலானார்.

18.13 இந்திரன் சொர்க்கலோகத்தில் யுதிஷ்டிரருக்குத் திரௌபதியையும், மற்றவர்களையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தல்

இந்திரன் கூறலானார்; “யுதிஷ்டிரா! இங்கே அழகிய திருமேனியுடன், புனிதமான நறுமணம் வீசக் காணப்படும் இந்த தேவி, சாக்ஷாத் லக்ஷ்மி தேவியாவார். இவரே மனித உலகில் உனக்காக அயோநிஜாவாக திரௌபதியின் உருவில் அவதரித்தார். பகவான் சங்கரன் உங்களுடைய மகிழ்ச்சிக்காக இவரை வெளிப்படுத்தினார். இவரே துருபதனின் குலத்தில் பிறப்பெடுத்து உங்கள் அனைவராலும் அனுகூலிக்கப்பட்டார்.

மன்னா! இதோ அக்னிக்குச் சமமான தேஜஸ் உடைய பெரும் சௌபாக்கியசாலிகளான இந்த ஐந்து கந்தர்வர்களைப் பார். இவர்கள் உங்கள் அனைவரின் வீரியத்திலிருந்து தோன்றிய திரௌபதியின் பலம் மிகுந்த புதல்வர்களாவர். அறிவில் சிறந்த கந்தர்வராஜன் திருதராஷ்டிரரைத் தரிசித்துக் கொள். இவரே உன்னுடைய தந்தையின் மூத்த சகோதரர் ஆவார். இதோ உன்னுடைய மூத்த சகோதரன் குந்தியின் புதல்வன் கர்ணன். இவரே சூத புத்திரர்களில் மூத்தவராக ராதாவின் புதல்வன் என்னும் பெயரில் பிரசித்தி அடைந்தவர். ஆதித்யர்களுடன் இருக்கும் இந்த கர்ணனைத் தரிசித்துக் கொள்.

ராஜேந்திரா! அங்கே வருஷணி மற்றும் அந்தக குலத்தின் சாத்யகி முதலிய மகாரதிகளையும், பலம் மிகுந்த போஜர்களையும் பார். அவர்கள் அனைவரும் சாத்ய கணங்களோடும், விஸ்வே தேவர்களோடும் மருத் கணங்களோடும் இருக்கிறார்கள். இங்கே யாரிடமும் தோல்வியடையாத பெரும் வில்லாளி சுபத்ராகுமாரன் அபிமன்யு இருப்பதைப் பார். இவர் சந்திரனோடு அவரைப் போன்ற காந்தியுடன் அமர்ந்திருக்கிறார்.

யுதிஷ்டிரா! பெரும் வில் வீரனான பாண்டு மன்னரைப் பார். இவர் குந்தி, மாத்ரி இருவருடனும் இருக்கிறார். உன்னுடைய தந்தையான இந்த பாண்டு விமானத்தின் மூலம் அடிக்கடி என்னிடம் வருவது வழக்கம். சாந்தனு மன்னனின் புதல்வன் பீஷ்மரையும் தரிசனம் செய்து கொள். இவர் வசக்களோடு இருப்பதைப் பார். உன்னுடைய குருதேவரான துரோணாசாரியார் பிருகஸ்பதியுடன் இருப்பதை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்.

பாண்டவா! உன்னுடைய பக்கத்திலிருந்த மன்னர்களும், வீரர்களும் கந்தர்வ, யக்ஷ மற்றும் புண்ணியாத்மாக்களுடன் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் குஹ்யர்களின் கதியைப் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் போரில் சரீரத்தை விட்டுத் தங்கள் புனிதமான சொற்களாலும், அறிவாலும், செயலாலும், சொர்க்கத்தின் அதிகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டனர்;

இவ்வாறு இந்திரன் யுதிஷ்டிரருக்குச் சொர்க்க உலகிற்கு வந்தவர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

18.14 மற்ற வீரர்களின் கதி வைசம்பாயனர் மூலம் கூறப்படுதல்

யுதிஷ்டிரருக்கு இந்திரனால் காட்டப்படாத வீரர்களின் கதி பற்றி ஜனமேஜயன் கேட்பதும், வைசம்பாயனர் அவருக்குப் பதில் உரைப்பதுமாக விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் சனாதனமான இடத்தைப் பெற்றனரா?

கர்மங்களின் முடிவு உண்டானதும் அவர்கள் அடைந்த கதி என்ன? என்ற வினாவிற்கும் விளக்கம் தரப்படுகிறது.

கர்மங்களின் போகம் முடிந்ததும் எல்லோரும் தங்களுடைய மூலகாரணத்தை அடைந்துவிடுவதில்லை. எல்லாக் கர்மங்களின் கதியையும் அறிந்தவரும், ஆழமான அறிவுடையவரும், அனைத்தையும் அறிந்தவரும் பெரும் விரதமுடையவரும், புராதனமான முனிவரும், பராசர நந்தனுமான வியாசர் அந்த வீரர்கள் அனைவரும் கர்மத்தை அனுபவித்த பிறகு ‘அந்ததோகத்வா’ இறுதியில் தங்களுடைய மூல சொரூபத்தில் ஒன்றிவிட்டனர் என்று கூறியதாக வைசம்பாயனர் தெரிவித்தார்.

மகாதேஜஸ்வி பீஷ்மர் வசுக்களில் பிரவேசித்துவிட்டார். அதனால் வசுக்கள் எண்மர் ஆயினர். ஆசாரியர் துரோணர் ஆங்கிரசர்களில் சிறந்த பிரகஸ்பதியின் சொரூபத்தில் கலந்துவிட்டார். ஹ்ருதிக்கின் புதல்வன் க்ருதவர்மா மருத் கணங்களோடு ஒன்றிவிட்டார். பிரத்யும்னன் தான் வந்தவாறே சனதுமார்களின் சொரூபத்தில் புகுந்துவிட்டார். திருதராஷ்டிரர் நிதித்தலைவன் குபேரனின் கிடைத்தற்கரிய உலகங்களை அடைந்துவிட்டார். புகழ்மிக்க காந்தாரிதேவியும் அவருடனேயே சென்றுவிட்டார்.

பாண்டு மன்னர் தன் இரு மனைவியரோடும் இந்திரனிடத்தில் சென்றுவிட்டார். விராட மன்னர், துருபதன், த்ருஷ்டகேது, நிஷடன், அக்ரூரர் சாம்பன், பாணு, கம்பன், விதூரதன், பூரிச்ரவா, சலன், பூரி, கம்சன், உக்ரசேனன், வசுதேவர், சங்கன், உத்தரன் ஆகிய சத்புருஷர்கள் அனைவரும் விஸ்வேதேவர்களின் சொரூபத்தில் கலந்துவிட்டனர்.

சந்திரனின் பிரதாபி புதல்வன் வர்சா அர்ஜுனனின் புதல்வன் அபிமன்யுவாகப் பிறந்து புகழ் பெற்றிருந்தார். அபிமன்யு கூடித்திரிய தர்மப்படி செய்த யுத்தத்தைப்போல வேறு எந்த மனிதனாலும் ஒருபோதும் செய்ய முடியாது. தர்மாத்மா மகாரதி அபிமன்யு தன்னுடைய காரியத்தை நிறைவேற்றிவிட்டுச் சந்திரனில் பிரவேசித்துவிட்டார்.

ஆண்களில் சிறந்த கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டுச் சூரியனில் பிரவேசித்துவிட்டார். சகுனி துவாபரத்திலும், த்ருஷ்டத்யும்னன் அக்னியிலும் பிரவேசித்துவிட்டனர். திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் அனைவரும் சொர்க்கபோகத்திற்குப் பிறகு தங்களுடைய மூல சொரூபமான அரக்கர்களாகிவிட்டனர். விதூரரும், யுதிஷ்டிரரும் தங்களின் மூலமான தர்மத்தின் வடிவில் பிரவேசித்துவிட்டனர். சாக்ஷாத் அனந்த பகவானின் அவதாரமான பலராமர் ரசா தலத்தில் தன் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டார்.

இவர் பிரம்மாவின் ஆணையால் தன் யோகபலத்தின் மூலம் இந்த பூமியைத் தாங்கும் அதே அனந்த தேவனாவார்.

நாராயணன் என்று புகழப்படும் சனாதன தேவாதி தேவனுடைய அம்சத்திலிருந்து தோன்றியவர் வசுதேவனின் புதல்வன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய 16 ஆயிரம் மனைவியர் உரிய சந்தர்ப்பத்தில் சரஸ்வதி நதியில் மூழ்கி தங்கள் உயிரைத் துறந்தனர். அவர்கள் சொர்க்கலோகம் சென்று மீண்டும் அப்சரஸ்களாகி மறுபடியும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சேவைக்குச் சென்றுவிட்டனர்.

மகாபாரதம் என்னும் அந்தப் பெரும்போரில் கொல்லப்பட்ட கடோதகஜன் முதலிய வீர மகாரதிகள் தேவர்கள் மற்றும் யக்ஷர்களின் உலகங்களுக்குச் சென்றனர். துரியோதனனின் உதவியாளர்கள் அனைவரும் அரக்கர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வரிசைப்படி எல்லா உத்தம லோகங்களும் கிடைத்தன. அவர்கள் இந்திரன், குபேரன், வருணன் ஆகிய தேவர்களின் உலகங்களைப் பெற்றனர். இவ்வாறு கௌரவ-பாண்டவர்களின் இந்த சரித்திரம் இறுதி வரை விரிவாகச் சொல்லப்பட்டது.